กิจกรรมแนะแนว
ตามแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 3

กลุ่มพัฒนาระบบการแนะแนว
สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ

คำนำ

แผนการจัดกิจกรรมแนะแนวฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อเป็นแนวทางการจัดกิจกรรมแนะแนวให้กับครูและบุคลากรที่สนใจ และผู้รับผิดชอบงานแนะแนว ในการนำไปเป็นแนวทางการจัดกิจกรรมแนะแนวในชั้นเรียนให้มีประสิทธิภาพ โดยอาศัยความร่วมมือของบุคลากรทุกฝ่ายในโรงเรียน ทั้งนี้ เนื่องจากการจัดกิจกรรมแนะแนวตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2560) ว่า กิจกรรมแนะแนวเป็นกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาความสามารถของผู้เรียนให้เหมาะสมตามความแตกต่างระหว่างบุคคล สามารถค้นพบและพัฒนาศักยภาพของตน เสริมสร้างทักษะชีวิต วุฒิภาวะทางอารมณ์ การเรียนรู้ในเชิงพหุปัญญา และการสร้างสัมพันธภาพที่ดี โดยสอดคล้องกับทิศทางของแผนพัฒนาการแนะแนวการศึกษาขั้นพื้นฐาน ฉบับที่ 1 (พ.ศ.2561-2565) ที่กล่าวถึงวิสัยทัศน์ของการแนะแนว ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีสมรรถนะด้านการศึกษา อาชีพ ส่วนตัวและสังคม มีสุขภาวะที่ดี มีทักษะชีวิต และทักษะที่สำคัญจำเป็นในศตวรรษที่ 21 ซึ่งสอดคล้องกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยมีพันธกิจ ดังนี้ 1) ส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้สามารถค้นพบและพัฒนาศักยภาพตนเอง โดยใช้กระบวนการแนะแนว การให้คำปรึกษา ให้มีสมรรถนะทางการศึกษา อาชีพ ส่วนตัวและสังคม เพื่อการศึกษาและการมีงานทำ 2) ส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้มีสุขภาวะที่ดี มีทักษะชีวิต มีทักษะที่สำคัญจำเป็นในศตวรรษที่ 21 ดำรงชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 3) พัฒนาระบบการแนะแนวในสถานศึกษาให้ได้มาตรฐาน 4) ส่งเสริม สนับสนุน และสร้างภาคีเครือข่ายความร่วมมือด้านการแนะแนว เพื่อให้การจัดกิจกรรมแนะแนวของสถานศึกษา สามารถดำเนินกิจกรรมได้บรรลุวัตถุประสงค์ และเป้าหมายของการจัดกิจกรรมแนะแนว จึงได้จัดทำแผนการจัดกิจกรรมแนะแนวฉบับนี้ขึ้น เพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนการจัดกิจกรรมให้ครอบคลุมทุกด้าน เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ พร้อมกับส่งเสริมการจัดกิจกรรมแนะแนวในชันเรียนของสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผลต่อไป

คณะผู้จัดทำ

สารบัญ

คำนำ 1

สารบัญ 2

บทนำ 3

แนวทางการจัดกิจกรรมแนะแนว 8

ตารางวิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้..... 14

ตารางสรุปกิจกรรมแนะแนว 17

โครงสร้างการจัดกิจกรรมแนะแนว..... 20

แผนการจัดกิจกรรมแนะแนว 32

- ด้านการศึกษา 33
- ด้านอาชีพ 155
- ด้านส่วนตัวและสังคม 280

บรรณานุกรม 373

คณะทำงาน 374

บทนำ

บทนำ

ตามแผนการศึกษาชาติ (2560-2579) ได้ระบุถึงปัญหาและความท้าทายของระบบการศึกษาของกลุ่มเด็กในวัยเรียน ที่นักเรียนยังประสบปัญหาทางพฤติกรรมและอารมณ์ การขาดทักษะการคิดที่จะพิจารณาแยกแยะ คัดกรองค่านิยมตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคมไทย รวมถึงการขาดทักษะชีวิตของนักเรียน ซึ่งส่งผลสืบเนื่องสู่ปัญหาการติดยาเสพติด การตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร การประสบปัญหาการวางแผนการศึกษาต่อและการเลือกศึกษาต่อที่ไม่ตรงตามความสนใจและศักยภาพของตนเอง ส่งผลต่อการเกิดปัญหาในการประกอบอาชีพในอนาคต

การจัดกิจกรรมแนะแนวตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2560) ระบุว่า กระบวนการแนะแนวเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ที่มุ่งเน้นการทำงานในเชิงป้องกันความเสี่ยง แก้ไขปัญหา ส่งเสริมพัฒนาสมรรถนะอันพึงประสงค์ให้นักเรียน ให้รู้จักเข้าใจตนเอง รู้รักษ์สิ่งแวดล้อม ส่งเสริมทักษะกระบวนการคิด การตัดสินใจ การคิดแก้ปัญหา สามารถกำหนดเป้าหมายในชีวิตของตนเองทั้งด้านการศึกษาอาชีพ ตลอดจนสามารถปรับตัวดำรงชีวิตเป็นสมาชิกที่มีคุณภาพในสังคมอย่างมีความสุข ควบคู่การมีคุณธรรม ตามทิศทางของแผนพัฒนาการแนะแนวการศึกษาขั้นพื้นฐาน ฉบับที่ 1 (พ.ศ.2561 – 2565) ที่กล่าวถึงวิสัยทัศน์ของการแนะแนวที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีสมรรถนะด้านการศึกษา อาชีพ ส่วนตัวและสังคม มีสุขภาวะที่ดี มีทักษะชีวิตและทักษะที่สำคัญจำเป็นในศตวรรษที่ 21 ให้สอดคล้องกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยมีพันธกิจ ดังนี้

1) ส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้สามารถค้นพบและพัฒนาศักยภาพตนเอง โดยใช้กระบวนการแนะแนว การให้คำปรึกษา ให้มี ให้มีสมรรถนะทางการศึกษา อาชีพ ส่วนตัวและสังคม เพื่อการศึกษาและการมีงานทำ

2) ส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน ให้มีสุขภาวะที่ดี มีทักษะชีวิต มีทักษะที่สำคัญจำเป็นในศตวรรษที่ 21 ดำรงชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

3) พัฒนาระบบการแนะแนวในสถานศึกษาให้ได้มาตรฐาน

4) ส่งเสริม สนับสนุน และสร้างภาคีเครือข่ายความร่วมมือด้านการแนะแนว

จากแผนพัฒนาการแนะแนวการศึกษาขั้นพื้นฐาน ฉบับที่ 1 (พ.ศ.2561–2565) ที่สอดรับกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561-2580) มุ่งหวังให้การบริหารจัดการแนะแนวสัมฤทธิผลในการส่งเสริมบุคคลในทุกช่วงวัยของชีวิต โดยเฉพาะผู้อยู่ในวัยเรียน ให้รู้จัก เข้าใจตนเอง มีวุฒิภาวะทางอารมณ์ ศีลธรรม จริยธรรม มีทักษะชีวิต อยู่ดีมีสุข พัฒนาตนเองและสังคมได้เต็มตามศักยภาพ สู่เป้าหมายการพัฒนาคุณภาพนักเรียนให้มีคุณธรรมเป็นพลเมืองที่ดีของสังคมไทยและสามารถปรับตัวเป็นพลเมืองโลกได้อย่างมีความสุขอย่างยั่งยืน

การแนะแนว หมายถึง กระบวนการช่วยเหลือบุคคลให้เข้าใจตนเองและสิ่งแวดล้อม สร้างเสริมให้เขามีคุณภาพเหมาะสมตามความแตกต่างระหว่างบุคคล ค้นพบและพัฒนาศักยภาพของตน มีทักษะการดำเนินชีวิต มีวุฒิภาวะทางอารมณ์ ศีลธรรม จริยธรรม รู้จักการเรียนรู้ในเชิงพหุปัญญา รู้จักคิด ตัดสินใจ แก้ปัญหา โดยจุดหมายของการแนะแนว คือการป้องกันปัญหา แก้ไขและการพัฒนาให้ทุกคนไปสู่จุดหมายของชีวิตที่ต้องการ

กิจกรรมแนะแนว เป็นกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาความสามารถของผู้เรียน ให้เหมาะสมตามความแตกต่างระหว่างบุคคล สามารถค้นพบและพัฒนาศักยภาพของตน เสริมสร้างทักษะชีวิต วุฒิภาวะทางอารมณ์ การเรียนรู้ในเชิงพหุปัญญา และการสร้างสัมพันธภาพที่ดี ซึ่งครูแนะแนวทุกคนต้องทำหน้าที่แนะแนว ให้คำปรึกษาด้านชีวิต การศึกษาต่อ และการพัฒนาตนเองสู่โลกอาชีพและการมีงานทำ

หลักการจัดกิจกรรมแนะแนว มีหลักการในการดำเนินการดังนี้

1) จัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับสภาพปัญหา ความต้องการและธรรมชาติของนักเรียน

2) จัดกิจกรรมให้ครอบคลุมเนื้อหาสาระด้านการศึกษา อาชีพ ส่วนตัวและสังคม

3) ประสานความร่วมมือกับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องเพื่อพัฒนานักเรียน ตั้งแต่ผู้บริหาร ครูทุกคน ผู้ปกครอง ชุมชน ร่วมมีบทบาทและมีส่วนร่วมในการดำเนินการ ให้ความร่วมมือและสนับสนุนให้การจัดกิจกรรมดำเนินไปด้วยความสะดวกอย่างมีประสิทธิภาพ

ขอบข่ายการจัดกิจกรรมแนะแนว มีขอบข่ายการดำเนินงาน 3 ด้าน คือ

1) การแนะแนวการศึกษา มีขอบข่ายงานตั้งแต่ การสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียน การฝึกทักษะหรือเทคนิคการเรียนที่มีประสิทธิภาพ การวางแผนการเรียนที่ดี การรู้ช่องทางการศึกษาและการเลือกทางศึกษาต่อ ตลอดทั้งการสร้างนิสัยเรียนรู้ตลอดชีวิต

2) การแนะแนวด้านอาชีพ มีขอบข่ายงานตั้งแต่การสร้างเจตคติที่ดีต่อการทำงานและการประกอบอาชีพ การสร้างความตระหนัก รับรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของโลกอาชีพ การสำรวจอาชีพ การตัดสินใจและวางแผนด้านอาชีพ การเตรียมตัวเพื่ออาชีพ การเข้าสู่อาชีพและการพัฒนาตนเองเพื่อความก้าวหน้าในอาชีพ ตลอดทั้งมีทักษะในการประกอบอาชีพ

3) การแนะแนวส่วนตัวและสังคม มีขอบข่ายงานตั้งแต่การรู้จักชีวิตและสังคมที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา การรู้จักตนเองและรู้คุณค่าของตน การรู้จักปรับตัวและแก้ปัญหา การพัฒนาตนเอง การฝึกทักษะชีวิตและทักษะทางสังคม เพื่อให้มีสุขภาพกาย สุขภาพจิตที่ดี

เป้าหมายของการจัดกิจกรรมแนะแนว

ด้านการศึกษา นักเรียนมีทักษะในการเรียนเพื่อส่งเสริมให้ประสบความสำเร็จทางการเรียนตามศักยภาพของตน ค้นพบศักยภาพและพัฒนาศักยภาพของตนให้เป็นประโยชน์ต่อตน ครอบครัว สังคม ประเทศชาติ ได้ตามสภาพของแต่ละบุคคล

ด้านอาชีพ นักเรียนมีทักษะในการประกอบอาชีพ รู้จักนำข้อมูลเกี่ยวกับตนเองเพื่อประกอบการวางแผนในการเลือกอาชีพ เช่น ความถนัด ความสามารถ ความสนใจ จุดเด่น จุดด้อยของตนเอง รู้และเข้าใจในธรรมชาติและคุณลักษณะของอาชีพ มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพสุจริต เห็นคุณค่าของการทำงาน มีความเข้าใจเกี่ยวกับแนวทางการศึกษาเพื่อเข้าสู่งานอาชีพ มีเป้าหมายชีวิต รู้จักวางแผนชีวิต การเรียน การงาน ที่เหมาะสมกับความถนัด ความสนใจ และสภาพการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเทคโนโลยีและมีคุณลักษณะพื้นฐานที่จำเป็นในการเตรียมตัวสู่โลกของงานอาชีพ

ด้านส่วนตัวและสังคม นักเรียนรู้จักและเข้าใจตนเอง รักและเห็นคุณค่าในตนเอง เข้าใจและยอมรับผู้อื่น มีทักษะในการดำเนินชีวิต มีวุฒิภาวะทางอารมณ์ สามารถปรับตัวเข้ากับสภาพสังคม สิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนไปได้อย่างเหมาะสม และสามารถดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข รู้จักตัดสินใจและแก้ปัญหา รวมทั้งสามารถปรับตัวต่อสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตอย่างเหมาะสม มีคุณธรรม จริยธรรม เป็นคนดีในสังคม อยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข รู้จักหลีกเลี่ยงอบายมุข สารเสพติด การพนัน หรือสิ่งที่เป็นอันตรายต่อชีวิต

รูปแบบการจัดกิจกรรมแนะแนว มี 2 ลักษณะ คือ 1) การจัดบริการแนะแนว 2) การจัดกิจกรรมในและนอกห้องเรียน โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. การจัดบริการแนะแนว เป็นหน้าที่ที่ครูทุกคนรวมถึงครูแนะแนวร่วมรับผิดชอบ และมีหน้าที่ในการจัดบริการแนะแนว โดยมีครูแนะแนวเป็นที่ปรึกษาและประสานงานเพื่อพัฒนานักเรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์และครอบคลุมบริการแนะแนวทั้ง 5 บริการ ตามวิธีการดังนี้

1.1 บริการรวบรวมข้อมูลและศึกษานักเรียนเป็นรายบุคคล เป็นบริการที่จำเป็นพื้นฐานในการที่จะให้ความช่วยเหลือนักเรียนได้ถูกต้อง เพราะจะทำให้ได้ทราบปัญหา หรือข้อบกพร่องในตัวนักเรียน เพื่อดำเนินการแก้ไขได้ถูกต้องและนำข้อมูลที่ได้ศึกษามาเป็นองค์ประกอบในการจัดบริการอื่น ๆ ต่อไป งานบริการด้านนี้ได้แก่ การบันทึกประวัตินักเรียนทุกคนไว้ในระเบียนสะสม บริการข้อมูลแก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง ทดสอบความถนัดความสนใจของนักเรียน สำรวจพฤติกรรมที่มีปัญหาของนักเรียน

1.2 บริการสนเทศ เป็นบริการให้ความรู้แก่นักเรียนในหลายรูปแบบ เพื่อช่วยให้นักเรียนสามารถปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ รู้จักตัดสินใจ และวางแผนอนาคตอย่างฉลาด ได้แก่ การจัดสอนให้ความรู้ข้อมูลต่าง ๆ ในคาบกิจกรรมแนะแนว การจัดป้ายนิเทศ การจัดทำข้อมูลด้านต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์แก่นักเรียน การจัดอภิปราย บรรยาย ให้ความรู้ในด้านการศึกษาอาชีพ และการปรับตัวในสังคม การจัดงานวันอาชีพ การจัดสัปดาห์แนะแนวทางศึกษาต่อ การจัดฉายวีดิทัศน์ที่เป็นประโยชน์ต่อนักเรียน การจัดบรรยายจากวิทยากรและรุ่นพี่เพื่อให้ความรู้แก่นักเรียนในด้านการปรับปรุงบุคลิกภาพ การวางตัว และการวางแผนการศึกษาต่อภายหลังจบการศึกษา

1.3 บริการให้คำปรึกษา เป็นบริการที่นับว่าเป็นหัวใจสำคัญของกิจกรรมแนะแนว โดยเฉพาะการเรียนการสอนตามหลักสูตรใหม่ และในสภาวะเศรษฐกิจและสังคมยุคปัจจุบัน งานบริการในด้านนี้ คือ ให้คำปรึกษานักเรียนที่มีปัญหาด้านการเรียน / ส่วนตัวและอาชีพ ศึกษาและหาทางช่วยให้นักเรียนแก้ปัญหาของตนเองได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม เสนอแนะแนวทางปฏิบัติตน เพื่อเสริมสร้างบุคลิกภาพ

1.4 บริการจัดวางตัวบุคคล เป็นบริการที่ช่วยเหลือ ส่งเสริมและพัฒนาในด้านต่าง ๆ เช่น การช่วยเหลือด้านทุนการศึกษา การวางแผนในการเลือกรายวิชาที่เรียน และส่งเสริมพัฒนาศักยภาพในด้านต่างๆให้เต็มตามศักยภาพของแต่ละบุคคล

1.5 บริการติดตามผล มีครูแนะแนวปฏิบัติหน้าที่ร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษา และอาจารย์ฝ่ายต่าง ๆ เพื่อติดตามผล และให้บริการช่วยเหลือเพิ่มเติม ได้แก่ การติดตามผลนักเรียนที่ได้รับทุนการศึกษา การติดตามผลนักเรียนที่ออกกลางคันหรือมีปัญหา การติดตามผลนักเรียนที่สำเร็จการศึกษา นอกจากนี้ยังนำเอาผลที่ได้มาปรับปรุงบริการแนะแนวต่าง ๆ ให้ดียิ่งขึ้น

2. การจัดกิจกรรมในและนอกห้องเรียน ครูทุกคนร่วมรับผิดชอบ และมีหน้าที่ในการจัดกิจกรรมแนะแนว โดยมีครูแนะแนวเป็นที่ปรึกษาและประสานงาน ร่วมกันวางแผนและหาวิธีการที่เหมาะสมมาใช้พัฒนานักเรียน โดยสามารถดำเนินกิจกรรม ดังนี้

กิจกรรมในห้องเรียน มีแนวทางในการจัดกิจกรรม ดังนี้

1) กิจกรรมคาบแนะแนว
2) กิจกรรมโฮมรูม
3) การสอดแทรกกระบวนการแนะแนว

กิจกรรมนอกห้องเรียน มีแนวทางในการจัดกิจกรรมดังนี้

1) กิจกรรมกลุ่มทางจิตวิทยาและการแนะแนว เช่นโปรแกรมพัฒนาตนเองเกี่ยวกับการรู้จักและเห็นคุณค่าในตนเอง
2) การอบรมเชิงปฏิบัติการ เช่น อบรมนักเรียนเพื่อนที่ปรึกษา อบรมเกี่ยวกับทักษะชีวิต
3) การทัศนศึกษาแหล่งวิทยาการ และสถานประกอบการ
4) ตลาดนัดอาชีพ
5) การเชิญวิทยากร ให้ความรู้ ได้แก่ ผู้ปกครอง นักเรียน ศิษย์เก่า ภูมิปัญญาท้องถิ่น
6) การจัดนิทรรศการ
7) การจัดป้ายนิเทศ
8) การปฐมนิเทศ
9) การปัจฉิมนิเทศ
10) การจัดเสียงตามสาย
11) ชุมนุมแนะแนว
12) กิจกรรมพบผู้ปกครอง
13) กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน

✡✡✡✡✡✡✡✡✡✡✡✡✡✡✡✡✡✡✡✡✡✡✡✡

แนวทางการจัดกิจกรรมแนะแนว

การจัดกิจกรรมแนะแนวในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

การจัดกิจกรรมแนะแนวในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.1-3) มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนรู้จักและสำรวจตนเอง ในด้านความสนใจ ความสามารถ ความถนัด สามารถนำข้อมูลไปวางแผนในการเลือกหรือตัดสินใจในการศึกษาต่อและแนวทางในการประกอบอาชีพได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับตนเอง รู้จักเลือกใช้เทคโนโลยีได้อย่างเหมาะสม รักและเห็นคุณค่าในตนเองและมีทักษะในการดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นช่วงวัยหัวเลี้ยวหัวต่อที่ย่างเข้าสู่วัยรุ่นจะมีพัฒนาการในด้านต่าง ๆ เปลี่ยนแปลงหลายด้าน ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา ส่งผลกระทบให้เกิดความสับสนในตนเอง ขาดแนวทางหรือเป้าหมายในชีวิต และขาดทักษะชีวิตที่มีต่อผลการการดำเนินชีวิต

กิจกรรมแนะแนวเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนานักเรียนให้รู้จักตนเอง รู้รักษ์สิ่งแวดล้อม สามารถคิดตัดสินใจ คิดแก้ปัญหา กำหนดเป้าหมาย วางแผนชีวิตทั้งในด้านการเรียนและอาชีพสามารถปรับตัวได้อย่างเหมาะสม นอกจากนี้ยังช่วยให้ครูรู้จักและเข้าใจนักเรียน ทั้งยังเป็นกิจกรรมที่ช่วยเหลือและให้คำปรึกษาแก่ผู้ปกครองในการมีส่วนร่วมพัฒนานักเรียน

เป้าหมายของการจัดกิจกรรมแนะแนวระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ด้านการศึกษา นักเรียนมีทักษะในการเรียน สามารถรับรู้ถึงความถนัด ความสนใจในการเรียนตามศักยภาพของตน ค้นพบศักยภาพและพัฒนาศักยภาพของตน และสามารถวางแผนการเรียนได้ตรงตามศักยภาพของตนเอง

ด้านการแนะแนวอาชีพ นักเรียนมีทักษะในการประกอบอาชีพ มีเจตคติที่ดีต่อการทำงานและการประกอบอาชีพ ตระหนักและรับรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของโลกอาชีพ การสำรวจอาชีพ การตัดสินใจและวางแผนด้านอาชีพ การเตรียมตัวเพื่อเข้าสู่อาชีพ โดยมีการศึกษาดูงานสถานประกอบการ ฝึกประสบการณ์ด้านอาชีพและมีคุณลักษณะพื้นฐานที่จำเป็นในการเตรียมตัวสู่โลกของงานอาชีพ

ด้านการแนะแนวชีวิตและสังคม นักเรียนรู้จักและเข้าใจตนเอง รักและเห็นคุณค่าในตนเอง เข้าใจและยอมรับผู้อื่น มีทักษะในการดำเนินชีวิต มีวุฒิภาวะทางอารมณ์ สามารถปรับตัวเข้ากับสภาพสังคม รู้จักคิดตัดสินใจและแก้ปัญหา รู้เท่าทันกับความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีรวมทั้งสามารถปรับตัวต่อสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตอย่างเหมาะสม รู้จักหลีกเลี่ยงอบายมุข สารเสพติด การพนัน หรือสิ่งที่เป็นอันตรายต่อชีวิต มีคุณธรรม จริยธรรม เป็นคนดีในสังคมและสามารถดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

แนวทางการจัดกิจกรรมแนะแนวในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีรายละเอียดดังนี้

โครงสร้างกิจกรรมแนะแนวระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ระดับชั้น	การศึกษา	อาชีพ	ส่วนตัวและสังคม	รวม
ม.1-3	30%	40%	30%	100%

ตารางวิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้

ตารางวิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3
ด้านการศึกษา

สมรรถนะการแนะแนว	จุดประสงค์การเรียนรู้
ข้อ 1 รู้เข้าใจและมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ตามหลักสูตร	1. อธิบายขอบเขต เกณฑ์การประเมินผลและข้อตกลงเบื้องต้นภาระงานของกิจกรรมแนะแนว 2. มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง 3. มีความตระหนักเห็นความสำคัญของการเรียน 4. อธิบายปัญหาและวิธีการแก้ปัญหาการเรียนของตนเองได้ 5. อธิบายความต้องการเกี่ยวกับการศึกษาต่อตามที่ตนเองสนใจได้ 6. บอกความถนัดทางการเรียนของตนได้ 7. ตระหนักและเห็นความสำคัญของการมีเป้าหมายความต้องการศึกษาของตนเอง 8. อธิบายเกณฑ์การจบหลักสูตรในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นได้ 9. วิเคราะห์วางแผนปฏิบัติตนให้สามารถเรียนจบหลักสูตรได้ตามกำหนดเวลา 10. ตระหนักถึงประโยชน์และอธิบายความสำคัญของการบริหารจัดการเวลาได้อย่างเหมาะสม ทำงานสำเร็จตามเวลาที่กำหนด 11. ฝึกการตั้งเป้าหมายและวางแผนด้านการเรียน การจัดการเวลา การทำงานให้บรรลุผล

ข้อ 2 มีค่านิยมในการเรียนรู้ตลอดชีวิต	1. สามารถเชื่อมโยงความรู้ จัดกลุ่มความรู้ ข้อมูล ข่าวสารที่ได้รับ และสามารถเสนอประเด็นที่เป็นแก่นสาระสำคัญได้ 2. มีวิธีการศึกษาเพิ่มเติม เพื่อขยายประสบการณ์ไปสู่การเรียนรู้ใหม่ 3 นำความรู้/ทักษะและเทคนิควิธีต่าง ๆ มาใช้สร้างสรรค์งานอย่างมีประสิทธิภาพ 4. สืบค้นข้อมูลข่าวสารจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ หรือจากแหล่งอ้างอิงข้อมูลที่หลากหลาย 5. สร้างองค์ความรู้ตามความสนใจได้อย่างต่อเนื่อง 6. อธิบายประโยชน์ของการใช้สื่อออนไลน์ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม 7. แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อดีและข้อเสียของการใช้สื่อออนไลน์ได้ 8. เลือกใช้เทคโนโลยีในการเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์และมีคุณธรรม 9. ใช้เทคโนโลยีในการสืบค้น รวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองได้อย่างต่อเนื่อง 10. ใช้เทคโนโลยีทางสร้างสรรค์และมีวิจารณญาณในการเลือกใช้อย่างเหมาะสม 11. มีนิสัยรักการเรียน ใฝ่หาความรู้ ทั้งทางตรงและทางอ้อม 12. มีต้นแบบบุคคลที่ประสบความสำเร็จทางสังคมเป็นแรงบันดาลใจ
สมรรถนะการแนะแนว	**จุดประสงค์การเรียนรู้**
ข้อ 3 ใช้ข้อมูลในการวางแผนการศึกษา	1. ศึกษาข้อมูลสารสนเทศด้านการศึกษาเพื่อนำไปใช้ประกอบการตัดสินใจ 2. รับรู้ข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ จากแหล่งต่าง ๆ ได้ถูกต้องและเหมาะสมด้วยตนเอง 3. ใช้เทคโนโลยีสืบค้นข้อมูลข่าวสารด้านการศึกษาที่เป็นประโยชน์ได้ 4. ตัดสินใจเลือกรับหรือไม่รับจากข้อมูลข่าวสารได้อย่างมีเหตุผล 5. ศึกษา สำรวจข้อมูล เพื่อนำมาใช้ประกอบการพัฒนาปรับปรุงการเรียนของตนเอง 6. ใช้ข้อมูลสารสนเทศเพื่อนำมาประกอบการวางแผนการเรียนได้อย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ 7. นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันของตนเองได้

ข้อ 4 พัฒนาตนเองด้านการเรียนได้เต็มตามศักยภาพ	1. ระบุสาเหตุของปัญหาเกี่ยวกับการเรียนได้ 2. แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขปัญหาและพัฒนาการเรียนได้ 3. คิดวิเคราะห์ ตัดสินใจ และแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาการเรียนของตนเองได้ 4. วิเคราะห์ผลการเรียนเพื่อนำข้อมูลมาพัฒนาตนเองด้านการเรียนของตนเองได้ 5. อธิบายรูปแบบกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง 6. แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีแก้ปัญหาต่าง ๆ ด้านการเรียนได้ 7. อธิบายเหตุผลในการเลือกและตัดสินใจด้านการเรียนได้ 8. แสดงความคิดเห็นเชิงสร้างสรรค์ด้านการศึกษาได้ 9. เขียนตารางเวลาประจำวันเพื่อพัฒนาการเรียนของตนเองได้อย่างเหมาะสม 10 แสดงความคิดเห็นเพื่อพัฒนาการเรียนของตนเองได้อย่างเหมาะสม 11. สร้างนวัตกรรมได้อย่างเหมาะสมสอดคล้องกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง 12. อธิบายความสำคัญและประโยชน์ของการจัดทำแฟ้มสะสมงาน 13. พัฒนาตนเองด้านการเรียนและการประเมินตนเองอย่างต่อเนื่อง การเรียนรู้ การเก็บผลงานแฟ้มสะสมงาน 14. เห็นประโยชน์และความสำคัญของการพัฒนาตนเอง

ตารางวิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3
ด้านอาชีพ

สมรรถนะการแนะแนว	จุดประสงค์การเรียนรู้
ข้อ 1 การเรียนรู้เกี่ยวกับอาชีพ	1. บอกลักษณะของอาชีพในฝันของตนได้ 2. บอกบุคลิกภาพทางอาชีพและอาชีพที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพของตน 3. บอกข้อมูลอาชีพที่สนใจ 4. บอกความสัมพันธ์ของอาชีพต่าง ๆ ในสังคม 5. ปฏิบัติกิจกรรมเรื่องการตัดสินใจร่วมกับเพื่อนได้ 6. เขียนคำสำคัญที่จะนำไปสู่เป้าหมายที่ต้องได้อย่างชัดเจนและเป็นไปได้เหมาะสมกับโอกาสและความเป็นตัวตนได้ 7. เลือกอาชีพที่ตนอยากเป็นได้ 8. บอกเป้าหมายชีวิตของตนเองได้ 9. เขียนแนวทางไปสู่เป้าหมายของตนเองได้ 10. บอกอาชีพที่ตนเองสนใจได้ 11. บอกคุณสมบัติของบุคคลที่ประกอบอาชีพได้ 12. อธิบายความหมายของอาชีพได้ 13. บอกประเภทของอาชีพได้ 14. บอกอาชีพตรงกับความสนใจของตนเองได้ 15. อธิบายถึงเหตุการณ์ในอนาคตได้ 16. เตรียมตัวในการประกอบอาชีพได้ทันกับความเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในวันข้างหน้าได้ 17. ฝึกทักษะพื้นฐานงานอาชีพอย่างง่าย 18. ระบุรายชื่ออาชีพที่สนใจได้ 19. ประเมินผลการปรับตนเองได้ 20. ระบุอาชีพที่สนใจและเหมาะสมกับตนเองได้ 21. อธิบายลักษณะของอาชีพที่เหมาะสมกับตนเองได้ 22. อธิบายความสำคัญของการเป็นกลุ่มเศรษฐกิจอาเซียนที่มีต่อตนเองได้ 23. บอกคุณสมบัติของตนเองที่เหมาะสมกับอาชีพในกลุ่มประเทศอาเซียนและสาขาอาชีพในอนาคตได้ 24. ระบุคณะวิชาในสถาบันอุดมศึกษาที่อาจเลือกเรียน เพื่อให้สอดคล้องกับอาชีพที่คิดจะทำได้
ข้อ 1 การเรียนรู้เกี่ยวกับอาชีพ (ต่อ)	24. ระบุคณะวิชาในสถาบันอุดมศึกษาที่อาจเลือกเรียน เพื่อให้สอดคล้องกับอาชีพที่คิดจะทำได้ 25. บอกวิธีปฏิบัติเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามแผนชีวิตที่ตนวางไว้

สมรรถนะการแนะแนว	จุดประสงค์การเรียนรู้
	26. ระบุวิธีพัฒนาตนเองตามเส้นทางเข้าสู่อาชีพที่ตัดสินใจเลือก 27. บอกความหมายของคำว่า “อาชีพ” 28. บอกความสำคัญของอาชีพได้อย่างน้อย 3 ข้อ 29. บอกคุณสมบัติของผู้ที่ประกอบอาชีพได้อย่างน้อย 3 ข้อ 30. อธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับอาชีพที่ตนสนใจได้ 31. ตระหนักถึงความสำคัญของคุณค่าของการวางแผนเข้าสู่อาชีพและวางแผนการประกอบอาชีพของตนได้ 32. สามารถหาปัญหาจากสถานการณ์ที่กำหนดให้ได้อย่างคล่องแคล่ว 33. วิเคราะห์และสรุปปัญหาจากสถานการณ์ได้อย่างหลากหลาย 34. กำหนดเกณฑ์ประเมินวิธีการแก้ปัญหาได้หลายประเด็น 35. บอกอาชีพที่เหมาะกับบุคลิกภาพของตนเองได้ 36. นำเสนอข้อมูลของกลุ่มได้ 37. สำรวจอาชีพที่สนใจอย่างละเอียด 38. เข้าใจในแต่ละอาชีพอย่างลึกซึ้ง
ข้อ 2 มีเจตคติ และค่านิยมที่ดีต่ออาชีพ	1. บอกคุณค่าของเครือข่ายอาชีพ 2. นำเสนอและถ่ายทอดความรู้ให้กับเพื่อนในห้องเรียนแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน 3. ตัดสินใจเลือกอาชีพที่สนใจ หรือเลือกอาชีพใหม่จากการประเมินการพัฒนาตนเอง 4. บอกแผนชีวิตของตนเอง และให้เหตุผลได้อย่างเหมาะสม 5. ตระหนักถึงความสำคัญของคุณค่าของการวางแผนอาชีพและวางแผนอาชีพของตนได้
ข้อ 3 มีทักษะการตัดสินใจเพื่อวางแผนการศึกษาในการมีงานทำเต็มตามศักยภาพ ข้อ 3 มีทักษะการตัดสินใจเพื่อวางแผนการศึกษาในการมีงานทำเต็มตามศักยภาพ (ต่อ)	1. บอกเหตุผลในการตัดสินใจเลือกอาชีพที่เหมาะสมกับตนเองได้ 2. บอกความรู้สึกหรือทัศนคติที่ดีของตนที่มีต่องานอาชีพต่าง ๆ ได้ 3. บอกแนวทางการปฏิบัติเชิงสร้างสรรค์ในการทำงานต่าง ๆ ให้มีคุณค่าแก่ชีวิต 4. วางแผนเข้าสู่อาชีพที่สอดคล้องกับความสนใจบุคลิกภาพและความสามารถของตน 5. แสดงความคิดเห็นถกเถียงกันภายในกลุ่มอย่างมีเหตุผล 6. บอกความสามารถความถนัด และความสนใจของตนเองได้

สมรรถนะการแนะแนว	จุดประสงค์การเรียนรู้
	7. กำหนดเป้าหมายที่ต้องการได้อย่างชัดเจนในสิ่งที่เป็นไปได้และเหมาะสมกับตนเองได้ 8. ตระหนักถึงความสำคัญของการวางเป้าหมายในชีวิต 9. บอกความสำคัญของการเตรียมตัวสู่อาชีพที่อยากเป็นได้ 10. สามารถตัดสินใจเลือกเป้าหมายที่สอดคล้องกับความต้องการและความถนัดของตนเองได้ 11. สามารถวางแผนอนาคตของตนเองได้ 12. ระบุคุณสมบัติของตนเองที่ต้องปรับตัวให้เหมาะสมกับอาชีพที่สนใจได้ 13. วิเคราะห์แนวโน้มของตลาดแรงงานของกลุ่มประเทศอาเซียนและสาขาอาชีพในอนาคตได้ 14. วิเคราะห์ข้อมูลด้านอาชีพกับความต้องการตลาดแรงงานในกลุ่มประเทศอาเซียนและสาขาอาชีพในอนาคต 15. สามารถพัฒนาตนเองตามแผนอนาคตที่กำหนดไว้ได้ 16. นักเรียนสามารถบอกวิธีการแก้ปัญหาจากสถานการณ์ได้อย่างสร้างสรรค์ 17. สามารถใช้ตารางประเมินผลวิธีการแก้ปัญหาและตัดสินใจได้อย่างสร้างสรรค์ 18. บอกวิธีการแก้ปัญหาได้ 19. วิเคราะห์ปัญหาที่เกิดจากอาชีพของสมาชิกในกลุ่มได้ 20. สามารถนำเอาประการณ์ที่ได้ไปตัดสินใจเลือกอาชีพได้อย่างเหมาะสม

ตารางวิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ชั้นมัธยมศึกษาปีที 1-3

ด้านส่วนตัวและสังคม

สมรรถนะการแนะแนว	จุดประสงค์การเรียนรู้
ข้อ 1 รู้จักและเข้าใจตนเอง	1. รู้จัก เข้าใจและเห็นคุณค่าในตนเองและพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง 2. บอกความรู้สึกต่อตนเองและต่อผู้อื่นได้ 3. สามารถบรรยายบุคลิกภาพด้านดีของตนเองได้ 4. สามารถอธิบายคุณสมบัติของเพื่อนที่ดีได้ 5. สามารถอธิบายความหมายจิตสาธารณะได้ 6. สามารถบอกจุดประสงค์ของการเรียนกิจกรรมแนะแนวได้ 7. สามารถบอกการให้บริการงานแนะแนวได้ 8. สามารถเขียนบรรยายลักษณะนิสัยและบุคลิกภาพของตนเองได้ 9. อธิบายลักษณะผู้มีสุขภาพจิตดีได้ 10. บอกหลักการฟังที่ดีและมีประสิทธิภาพได้ 11. จำแนกผลที่ได้รับจากเหตุที่ได้กระทำ 12. มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับพิษภัยยาเสพติด 13. ตระหนักถึงความสำคัญของการมีเพื่อนที่ดี 14. ตระหนักถึงความผิดพลาด 15. ตระหนักในวัฒนธรรมไทยเกี่ยวกับการปฏิบัติตัวต่อเพศตรงข้าม 16. สามารถอธิบายความสำคัญของหน้าที่ของตนเองที่ได้รับมอบหมาย 17. บอกประโยชน์ของกิจกรรม”รอยยิ้ม”ได้ 18. รู้จักหน้าที่ความรับผิดชอบของตนเอง 19. บอกความสามารถ ความถนัดและความสนใจได้ 20. เข้าใจสถานการณ์ รู้และเข้าใจสถานการณ์ภัยร้ายยาเสพติด
ข้อ 2 รักและเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น	1. รู้จัก เข้าใจและเห็นคุณค่าในตนเองและพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง 2. เขียนแสดงความคิดความรู้สึกของตนเองได้ 3. บอกถึงตัวตนที่แท้จริงของตนเองได้ 4. ยกตัวอย่างบุคคลที่มีบุคลิกภาพที่ดีได้ 5. ยอมรับการให้ข้อมูลย้อนกลับของผู้อื่นได้ รวมทั้งมีการให้และการรับข้อมูลย้อนกลับซึ่งกันและกันได้ 6. สามารถปฏิบัติตนเป็นผู้มีจิตสาธารณะได้ 7. ตระหนักถึงความสำคัญของการมีเพื่อนที่ดี

	8. สามารถระบุข้อดีข้อเสียของเพื่อนได้

สมรรถนะการแนะแนว	จุดประสงค์การเรียนรู้
ข้อ 2 รักและเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น (ต่อ)	9. สามารถบรรยายจุดเด่นจุดด้อยของตนเองได้ 10. สามารถสำรวจตนเองโดยใช้แบบประเมินของกรมสุขภาพจิต 11. สามารถแยกประเภทของข้อคำถามได้ 12. ผู้เรียนสามารถยกตัวอย่างเหตุการณ์ที่ภาคภูมิใจได้ 13. ผู้เรียนสามารถบอกวิธีนำเอาความผิดพลาดมาปรับปรุงได้ 14. ผู้เรียนเห็นความสำคัญของคุณค่าในตนเอง และการเตรียมความพร้อมในการดำเนินชีวิต 15. ผู้เรียนรักและเห็นคุณค่าของผู้อื่น
ข้อ 3 มีวุฒิภาวะทางอารมณ์	1. สามารถแสดงกริยาท่าทางทีดีได้ทั้งต่อหน้าเพื่อนและครู 2.บอกอารมณ์ของตนเองในขณะปัจจุบันได้ 3. สามารถวิเคราะห์ข้อดีข้อเสียการกระทำจากสถานการณ์ได้ 4. สามารถปฏิบัติในการเป็นเพื่อนที่ดีได้ 5. สามารถสร้างความสุขด้วยตนเอง 6. มีทักษะในการตัดสินใจ วางแผนการเรียนและประกอบอาชีพของตนเองได้
ข้อ 4 ปรับตัวและดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข	1. สามารถบอกข้อคิดที่ได้รับจากการทำกิจกรรมได้ 2. สามารถสรุปความข้อคิดที่ได้รับจากการทำกิจกรรมอารมณ์ของฉัน 3. สามารถนำแบบอย่างบุคคลที่มีบุคลิกภาพดีมาปรับใช้กับตนเองได้ 4. ผู้เรียนสามารถปฏิบัติกิจกรรมนักสำรวจวัยใสกับเพื่อนได้ 5. ผู้เรียนระบุชื่อและบริเวณที่สำรวจพบสิ่งของได้ 6. ผู้เรียนปฏิบัติตนเป็นเพื่อนที่ดีได้ 7. ผู้เรียนสามารถนำข้อบกพร่องมาปรับปรุงแก้ไขได้ 8. ผู้เรียนและครูผู้สอนมีความคุ้นเคยกันมากขึ้น

	9. ผู้เรียนยอมรับและสามารถปฏิบัติตนตามคำแนะนำของเพื่อนได้ 10. ผู้เรียนสามารถปฏิบัติตนในการแสดงออกได้อย่างเหมาะสมตามสถานการณ์ 11. ผู้เรียนสามารถสื่อสารด้วยคำพูดที่สร้างสรรค์ 12.ผู้เรียนสามารถนำตัวอย่างข้อคำถามมาปรับใช้กับตนเองได้ 13.ผู้เรียนสามารถวางแผนการดำเนินชีวิตในอนาคตได้อย่างเหมาะสม 14. ผู้เรียนเห็นคุณค่าการดำเนินชีวิตต่อตนเองและผู้อื่น 15. ผู้เรียนมีแนวทางในการพัฒนาตนให้เป็นคนเก่งและน่ารัก 16. ผู้เรียนรู้จักหาวิธีสร้างความสุขให้กับตนเอง 17. ผู้เรียนมีแนวทางแก้ไขปัญหาง่าย ๆ ได้ด้วยตนเอง 18. ผู้เรียนเลือกปฏิบัติในสิ่งที่เหมาะสมได้ 19. ผู้เรียนสามารถเลือกวิธีการหลีกเลี่ยงสารเสพติดได้
สมรรถนะการแนะแนว	**จุดประสงค์การเรียนรู้**
ข้อ 4 ปรับตัวและดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข	20. ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการวางแผนเกี่ยวกับชีวิตของตนเองได้ 21. ผู้เรียนสามารถเขียนแผนที่ชีวิตของตนเองได้ 22. ผู้เรียนตระหนักถึงความรุนแรงในสังคม 23. ผู้เรียนมีทักษะชีวิต สามารถปฏิบัติตนให้ปลอดภัยจากความรุนแรงได้ 24. ผู้เรียนมีทักษะชีวิต สามารถดูแลและป้องกันตนเองให้พ้นภัยยาเสพติด 25. ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคอมพิวเตอร์และรู้เท่าทันถึงประโยชน์และภัยเกี่ยวกับสื่อออนไลน์ 26. ผู้เรียนสามารถใช้เทคโนโลยีและสื่อออนไลน์ได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ 27. ผู้เรียนมีทักษะในการปฏิเสธ 28. ผู้เรียนมีสุขภาวะที่ดี รู้จักวิธีการดูแลตนเองให้ปลอดภัยจากการท้องไม่พร้อม 29. ผู้เรียนยอมรับ เข้าใจในความแตกต่างระหว่างบุคคล

ตารางสรุปกิจกรรมแนะแนว

ตารางสรุปกิจกรรมแนะแนว ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3

ด้านการศึกษา

ที่	แผนการจัดกิจกรรมแนะแนว	สมรรถนะ	หมายเหตุ
1.	ก้าวแรกกับกิจกรรมแนะแนว	การศึกษา	✓
2.	รอบรู้เรื่องหลักสูตร	การศึกษา	✓
3.	เรียนครบจบแน่	การศึกษา	✓
4.	ศักยภาพแห่งตัวตน	การศึกษา	✓
5.	บริหารเวลาสู่การวางแผน	การศึกษา	✓
6.	แผนที่ชีวิต	การศึกษา	✓
7.	เทคโนโลยีก้าวไกล ใส่ใจเรียนรู้	การศึกษา	✓
8.	ท่องโลกไร้พรมแดน	การศึกษา	✓
9.	คนต้นแบบ (My Idol)	การศึกษา	✓
10.	สถานศึกษาดีมีใกล้บ้าน	การศึกษา	✓
11.	ศึกษากว้างไกลสู่ตลาดแรงงานไทย 4.0	การศึกษา	✓
12.	โลกกว้างทางการศึกษา	การศึกษา	✓
13.	วางแผนชีวิตพิชิตความสำเร็จ	การศึกษา	✓
14.	รู้เท่าทันปัญหาพัฒนาการเรียน	การศึกษา	✓
15.	วางแผนเป็นระบบพบความสำเร็จ	การศึกษา	✓
16.	เรียนรู้หลากหลายจุดประกายความฝัน	การศึกษา	✓
17.	นาฬิกาแห่งความฝัน	การศึกษา	✓
18.	จัดระเบียบชีวิตด้วยวิถีที่พอเพียง	การศึกษา	✓
19.	แฟ้มสะสมผลงานสานสู่ฝัน	การศึกษา	✓

ตารางสรุปกิจกรรมแนะแนว ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3

ด้านอาชีพ

ที่	แผนการจัดกิจกรรมแนะแนว	สมรรถนะ	หมายเหตุ
1	อาชีพที่ฉันฝัน	อาชีพ	✓
2	งานคือชีวิต	อาชีพ	✓
3	อาชีพที่ใช่	อาชีพ	✓
4	เครือข่ายอาชีพ	อาชีพ	✓
5	การตัดสินใจของลิซ่า	อาชีพ	✓
6	โคมส่องทาง	อาชีพ	✓
7	เตรียมตัว เตรียมตนสู่โลกอาชีพ	อาชีพ	✓
8	อยากเป็นอะไรกันจ๊ะ	อาชีพ	✓
9	คุณสมบัติอาชีพในฝัน	อาชีพ	✓
10	อาชีพที่ชื่นชอบ	อาชีพ	✓
11	เตรียมตนสู่อนาคตที่สดใส	อาชีพ	✓
12	แลกเปลี่ยนเรียนรู้สู่งานอาชีพ	อาชีพ	✓
13	เส้นทางชีวิตด้านอาชีพ	อาชีพ	✓
14	อาชีพไหนใช่ตัวเรา	อาชีพ	✓
15	สู่อาชีพอาเซียน	อาชีพ	✓
16	เส้นทางสู่อาชีพ	อาชีพ	✓
17	พัฒนาตนค้นหาอาชีพ	อาชีพ	✓
18	โลกกว้างทางอาชีพ	อาชีพ	✓
19	วางแผนสู่อาชีพกันเถอะ	อาชีพ	✓
20	แรงงานไทย.....โกอินเตอร์	อาชีพ	✓
21	การฝึกประสบการณ์อาชีพ (Work Experience)	อาชีพ	✓

ตารางสรุปกิจกรรมแนะแนว ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3

ส่วนตัวและสังคม

ที่	แผนการจัดกิจกรรมแนะแนว	สมรรถนะ	หมายเหตุ
1	ฉันเป็นฉันเอง	ส่วนตัวและสังคม	
2	เราคือเรา	ส่วนตัวและสังคม	✓
3	ฟ้าประทาน	ส่วนตัวและสังคม	✓
4	สร้างฝันให้ฉันเป็น	ส่วนตัวและสังคม	✓
5	หนึ่งมิตรชิดใกล้	ส่วนตัวและสังคม	✓
6	ฉันจะเป็นเหมือนใครดี	ส่วนตัวและสังคม	✓
7	รักนวล สงวนตัว	ส่วนตัวและสังคม	✓
8	ห่างหน่อย ถอยนิด	ส่วนตัวและสังคม	✓
9	ทักษะการฟัง	ส่วนตัวและสังคม	✓
10	สุขภาพจิต	ส่วนตัวและสังคม	✓
11	เปิดใจสักนิดชีวิตเป็นสุข	ส่วนตัวและสังคม	✓
12	อารมณ์ของฉัน	ส่วนตัวและสังคม	✓
13	วาจาดีชีวีมีสุข	ส่วนตัวและสังคม	✓
14	สุดแต่ใจจะไขว่คว้า	ส่วนตัวและสังคม	✓
15	ต่างตัวต่างใจ	ส่วนตัวและสังคม	✓
16	เทคนิคการปฏิเสธ	ส่วนตัวและสังคม	✓
17	เราจะดูแลกันและกัน	ส่วนตัวและสังคม	✓

โครงสร้างการจัดกิจกรรมแนะแนว

โครงสร้างการจัดกิจกรรมแนะแนว ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3

สมรรถนะด้านการศึกษา

สมรรถนะการแนะแนว	จุดประสงค์การเรียนรู้	เรื่อง	จำนวนชั่วโมง
ข้อ 1 รู้เข้าใจและมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ตามหลักสูตร	1. อธิบายขอบเขต เกณฑ์การประเมินผลและข้อตกลงเบื้องต้นภาระงานของกิจกรรมแนะแนวได้ **2.** ตระหนัก รู้คุณค่าของการแสวงหาความรู้ ความเชื่อมั่นในความสามารถตน	ก้าวแรกกับกิจกรรมแนะแนว	1
	1. มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง 2. มีความตระหนักเห็นความสำคัญของการเรียน 3. อธิบายปัญหาและวิธีการแก้ปัญหาการเรียนของตนเองได้	รอบรู้เรื่องหลักสูตร	2
	1. ตระหนักและเห็นความสำคัญของการมีเป้าหมาย ความต้องการเรื่องการศึกษาของตนเอง 2. อธิบายเกณฑ์การจบหลักสูตร ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นได้ 3. วิเคราะห์ วางแผน ปฏิบัติตนให้สามารถเรียนจบหลักสูตรตามกำหนดเวลา 4. กำหนดวิธีปฏิบัติตนเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนที่มีประสิทธิภาพได้	เรียนครบจบแน่	1
	1. อธิบายความต้องการเกี่ยวกับการศึกษาต่อ ตามที่ตนเองสนใจได้ 2. บอกความถนัดทางการเรียนของตนเองได้	ศักยภาพแห่งตัวตน	3
	1. ฝึกการตั้งเป้าหมายและวางแผน ด้านการเรียน การจัดการเวลาการทำงานให้บรรลุผล 2. ตระหนักถึงประโยชน์และอธิบายความสำคัญของการบริหารจัดการเวลาได้อย่างเหมาะสม	บริหารเวลาสู่การวางแผน	2

สมรรถนะการแนะแนว	จุดประสงค์การเรียนรู้	เรื่อง	จำนวนชั่วโมง
ข้อ 2 มีค่านิยมในการเรียนรู้ตลอดชีวิต	1. สามารถเชื่อมโยงความรู้ จัดกลุ่มความรู้ ข้อมูล ข่าวสารที่ได้รับสามารถเสนอประเด็นที่เป็นแก่นสาระสำคัญได้ 2. มีวิธีการศึกษาเพิ่มเติมเพื่อขยายประสบการณ์ไปสู่การเรียนรู้ใหม่	แผนที่ชีวิต	2
	1. อธิบายประโยชน์ของการใช้สื่อออนไลน์ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม 2. แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อดีและข้อเสียของการใช้สื่อออนไลน์ได้ 3.เลือกใช้เทคโนโลยีในการเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์และมีคุณธรรม 4. ใช้เทคโนโลยีในการสืบค้น รวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองได้อย่างต่อเนื่อง 5. ใช้เทคโนโลยีทางสร้างสรรค์และมีวิจารณญาณในการเลือกใช้อย่างเหมาะสม	เทคโนโลยีก้าวไกลใส่ใจเรียนรู้	2
	1. นำความรู้/ทักษะและเทคนิควิธีต่างๆ มาใช้สร้างสรรค์งานอย่างมีประสิทธิภาพ 2. สืบค้นข้อมูลข่าวสารจากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ หรือจากแหล่งอ้างอิงข้อมูลที่หลากหลาย 3. สร้างองค์ความรู้ตามความสนใจได้อย่างต่อเนื่อง	ท่องโลกไร้พรมแดน	2
	1. มีนิสัยรักการเรียน ใฝ่หาความรู้ ทั้งทางตรงและทางอ้อม	คนต้นแบบ (My Idol)	2

	2. มีต้นแบบบุคคลที่ประสบความสำเร็จทางสังคมเป็นแรงบันดาลใจ		
ข้อ 3 ใช้ข้อมูลในการวางแผนการศึกษา	1. ศึกษาข้อมูลสารสนเทศด้านการศึกษาเพื่อนำไปใช้ประกอบการตัดสินใจ 2.รับรู้ข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์จากแหล่งต่างๆได้ถูกต้องและเหมาะสมด้วยตนเอง	สถานศึกษาดี มีใกล้บ้าน	2

สมรรถนะการแนะแนว	**จุดประสงค์การเรียนรู้**	**เรื่อง**	**จำนวนชั่วโมง**
ข้อ 3 ใช้ข้อมูลในการวางแผนการศึกษา (ต่อ)	3.ใช้เทคโนโลยีสืบค้นข้อมูลข่าวสารด้านการศึกษาที่เป็นประโยชน์ได้ 4. ตัดสินใจเลือกรับหรือไม่รับจากข้อมูลข่าวสารได้อย่างมีเหตุผล	สถานศึกษาดี มีใกล้บ้าน	2
	1. ศึกษาข้อมูลสารสนเทศจากแหล่งความรู้อย่างหลากหลาย และใช้เทคโนโลยีในการสืบค้นข้อมูลได้ **2.** รวบรวมข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์จากแหล่งต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม 3. วางแผนการเรียนรู้เพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานไทย 4.0 ที่สนใจได้	ศึกษากว้างไกลสู่ตลาดแรงงานไทย 4.0	2
	1. บอกเส้นทางการศึกษาต่อเมื่อจบมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้ถูกต้อง 2. อธิบายรายละเอียดการศึกษาต่อสายสามัญและสายอาชีพได้อย่างถูกต้อง 3. ใช้ข้อมูลสารสนเทศเพื่อนำมาประกอบการวางแผนการเรียนได้อย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ 4. นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันของตนเองได้	โลกกว้างทางการศึกษา	3

	1. วิเคราะห์ตนเองรอบด้าน เช่น ด้านความถนัด ความสนใจ ความสามารถและบุคลิกภาพ 2. วางแผนเส้นทางการศึกษาต่อได้อย่างเหมาะสมกับตนเอง	วางแผนชีวิตพิชิตความสำเร็จ	1
ข้อ 4 พัฒนาตนเองด้านการเรียนได้เต็มตามศักยภาพ	1. ระบุสาเหตุของปัญหาเกี่ยวกับการเรียนได้ 2. แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขปัญหาและพัฒนาการเรียนได้	รู้เท่าทันปัญหาพัฒนาการเรียน	1

สมรรถนะการแนะแนว	**จุดประสงค์การเรียนรู้**	**เรื่อง**	**จำนวน (ชั่วโมง)**
ข้อ 4 พัฒนาตนเองด้านการเรียนได้เต็มตามศักยภาพ (ต่อ)	1. วิเคราะห์ผลการเรียนเพื่อนำข้อมูลมาพัฒนาตนเองด้านการเรียนของตนเองได้ 2. คิดวิเคราะห์ ตัดสินใจ และแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาการเรียนของตนเองได้	วางแผนเป็นระบบพบความสำเร็จ	1
	1. อธิบายรูปแบบกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง 2. อธิบายเหตุผลในการเลือกและตัดสินใจด้านการเรียนได้ 3. แสดงความคิดเห็นในเชิงสร้างสรรค์ด้านการศึกษาได้	เรียนรู้หลากหลายจุดประกายความฝัน	2
	1. บอกประโยชน์และความสำคัญของการแบ่งเวลาได้ 2. เขียนตารางเวลาประจำวันเพื่อพัฒนาการเรียนของตนเองได้อย่างเหมาะสม	นาฬิกาแห่งความฝัน	2
	1. อธิบายแนวทางในการสร้างสรรค์นวัตกรรมได้อย่างเหมาะสมสอดคล้องกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	จัดระเบียบชีวิตด้วยวิถีที่พอเพียง	3

	2. แสดงความคิดเห็นในการบริหารจัดการทรัพยากรทางธรรมชาติที่มีอยู่ในท้องถิ่นให้มีคุณภาพตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 3. อธิบายวิธีการในการพัฒนาตนเองตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปในทิศทางที่เหมาะสมได้		
	1. อธิบายความสำคัญและประโยชน์ของการจัดทำแฟ้มสะสมงาน 2. พัฒนาตนเองด้านการเรียนและการประเมินตนเองอย่างต่อเนื่องจากการเรียนรู้และเก็บผลงานในแฟ้มสะสมงาน 3. เห็นประโยชน์และความสำคัญของการพัฒนาตนเอง	แฟ้มสะสมผลงานสานสู่ฝัน	2

โครงสร้างการจัดกิจกรรมแนะแนว ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3

สมรรถนะด้านอาชีพ

สมรรถนะการแนะแนว	**จุดประสงค์การเรียนรู้**	**เรื่อง**	**จำนวน (ชั่วโมง)**
ข้อ 1 การเรียนรู้เกี่ยวกับอาชีพ ข้อ 3 มีทักษะการตัดสินใจเพื่อวางแผนการศึกษาเพื่อการมีงานทำเต็มตามศักยภาพ	1. สามารถบอกลักษณะของอาชีพในฝันของตนได้ 2. ตัดสินใจเลือกอาชีพได้อย่างมีเหตุผล 3. มีความภูมิใจในอาชีพที่ตนเองได้นำเสนอ	อาชีพที่ฉันฝัน	1
ข้อ 3 มีทักษะการตัดสินใจเพื่อวางแผนการศึกษาเพื่อการมีงานทำเต็มตามศักยภาพ	1. บอกความรู้สึกหรือทัศนคติที่ดีของตนที่มีต่องานอาชีพต่าง ๆ ได้ 2. เสนอแนวทางการปฏิบัติเชิงสร้างสรรค์ในการทำงานต่าง ๆ ให้มีคุณค่าแก่ชีวิต	งานคือชีวิต	1

สมรรถนะการแนะแนว	จุดประสงค์การเรียนรู้	เรื่อง	จำนวน (ชั่วโมง)
ข้อ 1 การเรียนรู้เกี่ยวกับอาชีพ ข้อ 2 มีเจตคติและค่านิยมที่ดีต่ออาชีพ	1. บอกบุคลิกภาพทางอาชีพและอาชีพที่กับสอดคล้องกับบุคลิกภาพของตน 2. บอกข้อมูลอาชีพที่สนใจ 3. วางแผนเข้าสู่อาชีพที่สอดคล้องกับความสนใจ บุคลิกภาพและความสามารถของตน	อาชีพที่ใช่	4
ข้อ 1 การเรียนรู้เกี่ยวกับอาชีพ ข้อ 2 มีเจตคติและค่านิยมที่ดีต่ออาชีพ	1. บอกความสัมพันธ์ของอาชีพต่าง ๆ ในสังคม 2. บอกคุณค่าของเครือข่ายอาชีพ	เครือข่ายอาชีพ	4
ข้อ 1 การเรียนรู้เกี่ยวกับอาชีพ ข้อ 2 มีเจตคติ และค่านิยมที่ดีต่ออาชีพ ข้อ 3 มีทักษะการตัดสินใจเพื่อวางแผนการศึกษาเพื่อการมีงานทำเต็มตามศักยภาพ	- บอกแนวทางในการตัดสินใจสู่อาชีพได้อย่างเหมาะสม	การตัดสินใจของลิซ่า	1
ข้อ 1 การเรียนรู้เกี่ยวกับอาชีพ ข้อ 3 มีทักษะการตัดสินใจเพื่อวางแผนการศึกษาเพื่อการมีงานทำเต็มตามศักยภาพ	1. สามารถเขียนคำสำคัญที่จะนำไปสู่เป้าหมายที่ต้องการได้อย่างชัดเจน และเป็นไปได้ เหมาะสมกับโอกาสและความเป็นตัวตนได้ 2. สามารถกำหนดเป้าหมายที่ต้องการได้อย่างชัดเจน ในสิ่งที่เป็นไปและเหมาะสมกับตนเองได้ 3. ตระหนักถึงความสำคัญของการวางเป้าหมายในชีวิต	โคมส่องทาง	1
ข้อ 1 การเรียนรู้เกี่ยวกับอาชีพ ข้อ 3 มีทักษะการตัดสินใจเพื่อวางแผนการศึกษาเพื่อการมีงานทำเต็มตามศักยภาพ	1. เขียนคำสำคัญที่จะนำไปสู่เป้าหมายที่ต้องการได้อย่างชัดเจนและเป็นไปได้ เหมาะสมกับโอกาสและความเป็นตัวตนได้ 2. กำหนดเป้าหมายที่ต้องการได้อย่างชัดเจน ในสิ่งที่เป็นไปได้และเหมาะสมกับตนเอง	เตรียมตัว เตรียมตนสู่โลกอาชีพ	1

สมรรถนะการแนะแนว	จุดประสงค์การเรียนรู้	เรื่อง	จำนวน (ชั่วโมง)
	3. ตระหนักถึงความสำคัญของการวางเป้าหมายชีวิต		
ข้อ 3 มีทักษะการตัดสินใจเพื่อวางแผนการศึกษาเพื่อการมีงานทำเต็มตามศักยภาพ	1. บอกเป้าหมายชีวิตของตนเองได้ 2. สามารถเขียนแนวทางไปสู่เป้าหมายของตนเองได้ 3. สามารถตัดสินใจเลือกเป้าหมายที่สอดคล้องกับความต้องการและความถนัดของตนเองได้	อยากเป็นอะไรกันจ๊ะ	1
ข้อ 1 การเรียนรู้เกี่ยวกับอาชีพ	1. บอกอาชีพที่ตนเองสนใจได้ 2. บอกคุณสมบัติของบุคคลที่ประกอบอาชีพได้	คุณสมบัติอาชีพในฝัน	1
ข้อ 1 การเรียนรู้เกี่ยวกับอาชีพ	1. สามารถอธิบายความหมายของอาชีพได้ 2. บอกประเภทของอาชีพได้ 3. สามารถบอกอาชีพตรงกับความสนใจของตนเองได้	อาชีพที่ชื่นชอบ	1
ข้อ 1 การเรียนรู้เกี่ยวกับอาชีพ ข้อ 3 มีทักษะการตัดสินใจเพื่อวางแผนการศึกษาเพื่อการมีงานทำเต็มตามศักยภาพ	1. สามารถอธิบายถึงเหตุการณ์ในอนาคตได้ 2. สามารถคาดคะเนอนาคตของตนเองได้ 3. เตรียมตัวในการประกอบอาชีพได้ทันกับความเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในวันข้างหน้าได้	เตรียมตนสู่อนาคตที่สดใส	1
ข้อ 1 การเรียนรู้เกี่ยวกับอาชีพ ข้อ 2 มีเจตคติและค่านิยมที่ดีต่ออาชีพ	1. ฝึกทักษะพื้นฐานงานอาชีพอย่างง่าย 2. นำเสนอและถ่ายทอดความรู้ให้กับเพื่อนในห้องเรียน แลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน	แลกเปลี่ยนเรียนรู้ สู่งานอาชีพ	3
ข้อ 1 การเรียนรู้เกี่ยวกับอาชีพ ข้อ 2 มีเจตคติ และค่านิยมที่ดีต่ออาชีพ	1. ระบุรายชื่ออาชีพที่สนใจได้ 2. ระบุคุณสมบัติของตนเองที่ต้องปรับตัวให้เหมาะสมกับอาชีพที่สนใจได้ 3. ประเมินผลการปรับตนเองได้	เส้นทางชีวิตด้านอาชีพ	2

สมรรถนะการแนะแนว	จุดประสงค์การเรียนรู้	เรื่อง	จำนวน (ชั่วโมง)
ข้อ 3 มีทักษะการตัดสินใจเพื่อวางแผนการศึกษาเพื่อการมีงานทำเต็มตามศักยภาพ	4. ตัดสินใจเลือกอาชีพที่สนใจ หรือเลือกอาชีพใหม่จากการประเมินและปรับตนเอง		
ข้อ 1 การเรียนรู้เกี่ยวกับอาชีพ ข้อ 2 มีเจตคติ และค่านิยมที่ดีต่ออาชีพ ข้อ 3 มีทักษะการตัดสินใจเพื่อวางแผนการศึกษาเพื่อการมีงานทำเต็มตามศักยภาพ	1. ระบุอาชีพที่สนใจและเหมาะสมกับตนเองได้ 2. บอกเหตุผลในการเลือกอาชีพที่เหมาะสมกับตนเองได้ 3. อธิบายลักษณะของอาชีพที่เหมาะสมกับตนเองได้	อาชีพไหนใช่ตัวเรา	2

สมรรถนะการแนะแนว	จุดประสงค์การเรียนรู้	เรื่อง	จำนวน (ชั่วโมง)
ข้อ 1 การเรียนรู้เกี่ยวกับอาชีพ ข้อ 3 มีทักษะการตัดสินใจเพื่อวางแผนการศึกษาเพื่อการมีงานทำเต็มตามศักยภาพ	1. วิเคราะห์แนวโน้มตลาดแรงงานของกลุ่มประเทศอาเซียน และสาขาอาชีพในอนาคตได้ 2. วิเคราะห์ข้อมูลด้านอาชีพกับความต้องการตลาดแรงงานในกลุ่มประเทศอาเซียนและสาขาอาชีพในอนาคต 3. บอกคุณสมบัติของตนเองที่เหมาะสมกับอาชีพในกลุ่มประเทศอาเซียนและสาขาอาชีพในอนาคตได้	สู่อาชีพอาเซียน	3
ข้อ 1 การเรียนรู้เกี่ยวกับอาชีพ ข้อ 2 มีเจตคติและค่านิยมที่ดีต่ออาชีพ	1. บอกแผนชีวิตของตนเอง และให้เหตุผลได้อย่างเหมาะสม 2. ระบุคณะวิชาในสถาบันอุดมศึกษาที่อาจเลือกเรียน เพื่อให้สอดคล้องกับอาชีพที่คิดไว้	เส้นทางสู่อาชีพ	3

	3. บอกวิธีปฏิบัติเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามแผนชีวิตที่ตนวางไว้		
ข้อ 1 การเรียนรู้เกี่ยวกับอาชีพ ข้อ 3 มีทักษะการตัดสินใจเพื่อวางแผนการศึกษาเพื่อการมีงานทำเต็มตามศักยภาพ	1. ระบุวิธีพัฒนาตนเองตามเส้นทางเข้าสู่อาชีพที่ตัดสินใจเลือก 2. สามารถพัฒนาตนเองตามวิธีการที่ระบุไว้ได้	พัฒนาตนค้นหาอาชีพ	3
ข้อ 1 การเรียนรู้เกี่ยวกับอาชีพ	1. บอกความหมายของคำว่า “อาชีพ” 2. บอกความสำคัญของอาชีพได้อย่างน้อย 3 ข้อ 3. บอกคุณสมบัติของผู้ที่ประกอบอาชีพได้อย่างน้อย 3 ข้อ 4. อธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับอาชีพที่ตนสนใจได้ 5. ตระหนักถึงความสำคัญและคุณค่าของการวางแผนอาชีพ และวางแผนอาชีพของตนเองได้	โลกกว้างทางอาชีพ	3

สมรรถนะการแนะแนว	จุดประสงค์การเรียนรู้	เรื่อง	จำนวน (ชั่วโมง)
ข้อ 1 การเรียนรู้เกี่ยวกับอาชีพ ข้อ 3 มีทักษะการตัดสินใจเพื่อวางแผนการศึกษาเพื่อการมีงานทำเต็มตามศักยภาพ	1. ตระหนักถึงความสำคัญและคุณค่าของการวางแผนเพื่อเข้าสู่อาชีพ 2. สามารถวางแผนประกอบอาชีพของตนได้	วางแผนสู่อาชีพกันเถอะ	2
ข้อ 1 การเรียนรู้เกี่ยวกับอาชีพ ข้อ 3 มีทักษะการตัดสินใจเพื่อวางแผนการศึกษาเพื่อการมีงานทำเต็มตามศักยภาพ	1. กำหนดปัญหาจากสถานการณ์ที่กำหนดให้ได้อย่างคล่องแคล่ว 2. วิเคราะห์และสรุปปัญหาจากสถานการณ์ได้อย่างหลากหลาย 3. บอกวิธีการแก้ปัญหาจากสถานการณ์ได้อย่างสร้างสรรค์	แรงงานไทย.....โกอินเตอร์	1

	4. กำหนดเกณฑ์ประเมินวิธีการแก้ปัญหาได้หลายประเด็น 5. ใช้ตารางประเมินผล วิธีการแก้ปัญหาและตัดสินใจได้อย่างสร้างสรรค์ 6. นำเสนอวิธีการแก้ปัญหาได้		
ข้อ 1 การเรียนรู้เกี่ยวกับอาชีพ ข้อ 3 มีทักษะการตัดสินใจเพื่อวางแผนการศึกษาเพื่อการมีงานทำเต็มตามศักยภาพ	1. สำรวจอาชีพที่สนใจอย่างละเอียด 2. เรียนรู้การประกอบอาชีพจากประสบการณ์ตรง 3. นำเอาประสบการณ์ที่ได้ไปตัดสินใจเลือกอาชีพที่สอดคล้องกับความรู้ ความถนัดของตนเองได้อย่างเหมาะสม	การฝึกประสบการณ์อาชีพ (Work Experience)	2

โครงสร้างการจัดกิจกรรมแนะแนว ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3

สมรรถนะด้านส่วนตัวและสังคม

สมรรถนะการแนะแนว	จุดประสงค์การเรียนรู้	เรื่อง	จำนวน (ชั่วโมง)
ข้อ 1 รู้จักและเข้าใจตนเอง ข้อ 2 รักและเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น	1. เข้าใจ เห็นคุณค่าและพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง 2. สำรวจบุคลิกภาพด้านดีของตนเองได้ 3. บรรยายลักษณะนิสัยและบุคลิกภาพของตนเองได้ 4. บอกถึงตัวตนที่แท้จริงของตนเองได้	ฉันเป็นฉันเอง	2
ข้อ 1 รู้จักและเข้าใจตนเอง	1. บอกหน้าที่ความรับผิดชอบของตนเอง 2. บอกความคิด ความรู้สึกของตนเองได้ 3. บอกข้อคิดที่ได้จากการทำกิจกรรมได้	เราคือเรา	2
ข้อ 2 รักและเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น ข้อ 3 มีวุฒิภาวะทางอารมณ์	1.บรรยายจุดเด่น / จุดด้อยของตนเองได้ 2. ยกตัวอย่างเหตุการณ์ที่ภาคภูมิใจที่ผ่านมาได้ 3. บอกวิธีนำเอาความผิดพลาดมาปรับปรุงได้	ฟ้าประทาน	2

ข้อ 2 รักและเห็นคุณในตนเองและผู้อื่น	1. บอกความถนัด ความสามารถ ความสนใจในรายวิชาต่าง ๆ ที่เรียน 2. เพื่อสร้างเสริมสุขภาพส่วนตัวและชุมชน มีความภูมิใจในความเป็นไทย	สร้างฝันให้ฉันเป็น	2
ข้อ 4 ปรับตัวและดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข	1. อธิบายคุณสมบัติของเพื่อนที่ดีได้ 2. ตระหนักถึงความสำคัญของการมีเพื่อนที่ดี 3. ระบุข้อดี / ข้อเสีย ของเพื่อนได้ 4. ปฏิบัติตนในการเป็นเพื่อนที่ดีได้	หนึ่งมิตรชิดใกล้	2
ข้อ 3 มีวุฒิภาวะทางอารมณ์	1. วางแผนการดำเนินชีวิตในอนาคตได้อย่างเหมาะสม 2. ยกตัวอย่างบุคคลที่มีบุคลิกภาพที่ดีได้	ฉันจะเป็นเหมือนใครดี	2
ข้อ1 รู้จักและเข้าใจตนเอง ข้อ 4 ปรับตัวและดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข	1. ตระหนักในวัฒนธรรมไทยเกี่ยวกับการคบเพื่อนต่างเพศ 2. รู้จักวิธีการดูแลตนเองให้ปลอดภัยจากการท้องไม่พร้อม	รักนวล สงวนตัว	1
สมรรถนะการแนะแนว	**จุดประสงค์การเรียนรู้**	**เรื่อง**	**จำนวน (ชั่วโมง)**
ข้อ 4 ปรับตัวและดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข	1. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพิษภัยของยาเสพติด 2. เข้าใจสถานการณ์ภัยร้ายยาเสพติด 3. มีทักษะชีวิต สามารถปฏิบัติตนให้ปลอดภัยจากยาเสพติดได้	ห่างหน่อยถอยนิด	2
ข้อ1 รู้จักและเข้าใจตนเอง	1. บอกหลักการฟังที่ดีมีประสิทธิภาพได้ 2. แยกประเภทคำถามปลายเปิด คำถามปลายปิดและบอกประโยชน์ได้	ทักษะการฟัง	2
ข้อ1 รู้จักและเข้าใจตนเอง	1. บอกลักษณะผู้มีสุขภาพจิตดี 2. บอกประโยชน์ของการเป็นผู้มีสุขภาพจิตดี	สุขภาพจิต	2
ข้อ1 รู้จักและเข้าใจตนเอง	บอกความรู้สึก ความคิดของตนเองให้ผู้อื่นรับรู้ได้	เปิดใจสักนิดชีวิตเป็นสุข	2

ข้อ 3 มีวุฒิภาวะทางอารมณ์	1. แสดงกิริยาท่าทางที่ดีได้ทั้งต่อหน้าเพื่อนและครู 2. สรุปความคิดที่เกิดขึ้นจากการทำกิจกรรมอารมณ์ของฉัน	อารมณ์ของฉัน	2
ข้อ 4 ปรับตัวและดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข	สามารถสื่อสารด้วยคำพูดที่สร้างสรรค์และเหมาะสม	วาจาดีชีวีมีสุข	2
ข้อ 4 ปรับตัวและดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข	1. สามารถวางแผนการดำเนินชีวิตในอนาคตได้อย่างเหมาะสม 2. บอกแนวทางในการพัฒนาตนให้เป็นคนเก่งและน่ารัก	สุดแต่ใจจะไขว่คว้า	2
ข้อ 4 ปรับตัวและดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข	สามารถยอมรับและเข้าใจในความแตกต่างระหว่างบุคคล	ต่างตัวต่างใจ	2
ข้อ 4 ปรับตัวและดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข	บอกแนวทางวิธีการปฏิเสธและนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสม	เทคนิคการปฏิเสธ	2

สมรรถนะการแนะแนว	**จุดประสงค์การเรียนรู้**	**เรื่อง**	**จำนวน (ชั่วโมง)**
ข้อ 2 รักและเห็นคุณในตนเองและผู้อื่น ข้อ 4 ปรับตัวและดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข	บอกความสำคัญของความแตกต่างระหว่างบุคคล และวิธีการปฏิบัติตนในการเป็นเพื่อนที่ดี	เราจะดูแลกันและกัน	2

แผนการจัดกิจกรรมแนะแนว

แผนการจัดกิจกรรมแนะแนว

ด้านการศึกษา

แผนการจัดกิจกรรมแนะแนวที่ 1

หน่วยการจัดกิจกรรม การศึกษา **ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3**

เรื่อง ก้าวแรกกับกิจกรรมแนะแนว **จำนวน 1 ชั่วโมง**

****

1. สาระสำคัญ

กิจกรรมแนะแนวเป็นกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนกิจกรรมหนึ่งที่สถานศึกษาต้องจัดให้นักเรียนในทุกช่วงชั้นการศึกษาเพื่อส่งเสริมและพัฒนาความสามารถของนักเรียนให้เหมาะสมตามความแตกต่างระหว่างบุคคลทำให้นักเรียนสามารถค้นพบและพัฒนาศักยภาพของตน ในด้านสติปัญญา ความถนัด ความสนใจ อีกทั้งเสริมสร้างนักเรียนในด้านทักษะชีวิต วุฒิภาวะทางอารมณ์ การเรียนรู้การสร้างสัมพันธภาพที่ดี ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนได้มีข้อมูลประกอบการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ และพัฒนาตนเองสู่โลกอาชีพและการมีงานทำ

2. สมรรถนะการแนะแนว: ด้านการศึกษา

ข้อ 1 รู้เข้าใจและมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ตามหลักสูตร

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

3.1 อธิบายขอบเขต เกณฑ์การประเมินผลและข้อตกลงเบื้องต้น ภาระงานของกิจกรรมแนะแนวได้

3.2 ตระหนัก รู้คุณค่าของการแสวงหาความรู้ ความเชื่อมั่นในความสามารถตน

4. สาระการเรียนรู้

ขอบเขตของกิจกรรมแนะแนว

5. ชิ้นงาน / ภาระงาน

ใบงานเรื่อง “แบบวัดเจตคติต่อการเรียนกิจกรรมแนะแนว”

6. วิธีการจัดกิจกรรม

กิจกรรมการเรียนรู้

6.1 ครูแนะนำตนเองและให้นักเรียนแนะนำตัวเองทีละคนโดยแนะนำด้วยชื่อเล่นของตน และทำกิจกรรมดังนี้คือ ชื่อเล่น 1 (ซ้ำ 2 ครั้ง) ต่อด้วยชื่อเล่น 1 – ชื่อเล่น 2 ตัวอย่างเช่น อิง อิง ปรบมือ 2 ครั้ง อิง ฟ้า ปรบมือ 2 ครั้ง ฟ้า ฟ้า ปรบมือ 2 ครั้ง ฟ้า แดง ปรบมือ 2 ครั้ง เวียนจนครบ และชูมือพร้อมกล่าวคำว่า เฮ้ ทุกคน (การปรบมือให้จังหวะทุกคนปรบมือพร้อมกันตลอดกิจกรรม เมื่อถึงชื่อของตัวเองให้ใช้นิ้วโป้งชี้เข้าหาตัวเองทั้งด้านซ้ายและด้านขวาแล้วส่งต่อชี้ไปที่เพื่อนคนถัดไปตามจังหวะ)

6.2 ครูอธิบายถึงธรรมชาติวิชา จุดมุ่งหมาย คำอธิบายรายวิชา กิจกรรมแนะแนว คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของกิจกรรม และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้เกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ดังกล่าว

6.3 ครูอธิบายถึงเวลาเรียนตามโครงสร้างหลักสูตรขั้นพื้นฐานโรงเรียน (ชื่อโรงเรียน) ตลอดการศึกษากำหนดไว้ 40 ชั่วโมง ภาคเรียนละ 20 ชั่วโมง นักเรียนต้องมีเวลาเรียนในแต่ละภาคเรียนไม่น้อยกว่า 16 ชั่วโมง และขาดเรียนได้ไม่เกิน 4 ครั้ง ถ้าขาดเกินต้องเรียนเพิ่มเติมให้ครบตามเกณฑ์

6.4 ครูชี้แจงแนวทางการจัดกิจกรรม เช่น การทำกิจกรรมกลุ่ม การทำกิจกรรมเป็นรายบุคคล และการประเมินผลการทำกิจกรรม ซึ่งมีการวัดผลประเมินผลตามจุดประสงค์ สังเกตพฤติกรรม และประเมินคุณลักษณะด้านคุณธรรมจริยธรรม

6.5 ครูให้นักเรียนศึกษาใบความรู้เรื่อง "ปฐมนิเทศกิจกรรมแนะแนว"และร่วมอภิปรายกับครูตามแนวทางการอภิปรายดังนี้

- กิจกรรมแนะแนวเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน
- กิจกรรมแนะแนวเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาความสามารถของนักเรียนตามความแตกต่างระหว่างบุคคล
- ในคาบกิจกรรมแนะแนวมีการจัดกิจกรรมเพื่อให้นักเรียนรู้จักเข้าใจและเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น การปรับตัวและดำรงชีวิต การแสวงหาและการใช้ข้อมูลสารสนเทศ การตัดสินใจและการแก้ปัญหา

6.6 นักเรียนและครูร่วมกันสรุปเกี่ยวกับคำอธิบายรายวิชาเวลาการเข้าร่วมกิจกรรมการปฏิบัติกิจกรรมและการวัดผลประเมินผล

7. สื่อ/อุปกรณ์

7.1 ใบความรู้เรื่อง "ปฐมนิเทศกิจกรรมแนะแนว"

7.2 แบบวัดเจตคติต่อการเรียนกิจกรรมแนะแนว

8. การประเมินผล

8.1. วิธีประเมิน

8.1.1 สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม

8.1.2 ตรวจใบงาน แบบวัดเจตคติต่อการเรียนกิจกรรมแนะแนว

8.2 เครื่องมือการประเมิน

8.2.1 แบบบันทึกการสังเกตการณ์ปฏิบัติกิจกรรม

8.2.1 แบบประเมินผลใบงาน

8.3. เกณฑ์การประเมิน

8.3.1 สังเกตจากการเข้าร่วมกิจกรรม

เกณฑ์	ตัวบ่งชี้
ผ่าน	มีความตั้งใจร่วมกิจกรรม ให้ความร่วมมือกับกลุ่มในการอภิปรายแสดงความคิดเห็นและส่งงานตามกำหนด
ไม่ผ่าน	ไม่ให้ความร่วมมือกับกลุ่ม หรือ ขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

8.3.2 ตรวจใบงาน

เกณฑ์	ตั้วบ่งชี้
ผ่าน	บอกสิ่งที่ตั้งใจจะทำเพื่อให้มีการพัฒนาด้านต่าง ๆ จากกิจกรรมแนะแนวและบอกเกณฑ์การผ่านกิจกรรมแนะแนวได้
ไม่ผ่าน	ไม่สามารถบอกสิ่งที่ตั้งใจจะพัฒนาด้านต่าง ๆ จากกิจกรรม และเกณฑ์ในการผ่านกิจกรรมแนะแนว

ใบความรู้
เรื่องปฐมนิเทศกิจกรรมแนะแนว

กิจกรรมแนะแนว

เป็นกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนกิจกรรมหนึ่งที่สถานศึกษาต้องจัดให้นักเรียนในทุกช่วงชั้นการศึกษา เพื่อส่งเสริมและพัฒนาความสามารถของนักเรียนให้เหมาะสมตามความแตกต่างระหว่างบุคคล ทำให้นักเรียนสามารถค้นพบและพัฒนาศักยภาพของตน อีกทั้งเสริมสร้างนักเรียนในด้านทักษะชีวิต วุฒิภาวะทางอารมณ์ การเรียนรู้การสร้างสัมพันธภาพที่ดี ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนได้พัฒนาตนเองสู่โลกอาชีพและการมีงานทำ

คำอธิบายกิจกรรมแนะแนว

เข้าใจและค้นหาจุดเด่นจุดด้อยของตนเอง มีความพึงพอใจในตนเองตามสภาพที่เป็นอยู่ สามารถแก้ปัญหา ด้วยตนเองได้อย่างเหมาะสมกับวัย มีทักษะในการตัดสินใจอย่างเหมาะสมกับสถานการณ์เรียนรู้ความรู้สึกของ ตนเองและผู้อื่น วางแผนอนาคตอย่างเป็นระบบ และมีข้อมูลประกอบที่ถูกต้อง มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย

จุดมุ่งหมายของงานแนะแนว

งานแนะแนวที่โรงเรียนจัดขึ้นเพื่อให้บริการแก่นักเรียนมีจุดมุ่งหมาย ดังนี้

1. การแนะแนวการศึกษา โดยมุ่งหวังให้นักเรียนพัฒนาการเรียนได้เต็มศักยภาพรู้จักแสวงหาความรู้และวางแผนการเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถปรับตัวด้านการเรียนและมีนิสัยใฝ่รู้ใฝ่เรียน
2. การแนะแนวอาชีพ ช่วยให้นักเรียนรู้จักตนเองและโลกของงานอย่างหลากหลาย มีเจตคติและมีนิสัยที่ดีในการทำงาน มีโอกาสได้รับประสบการณ์และฝึกงานตามความถนัดความสนใจ
3. การแนะแนวด้านส่วนตัวและสังคม ช่วยให้นักเรียนเข้าใจตนเองรักและเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่นมีอารมณ์มั่นคงมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีเข้าใจสิ่งแวดล้อมและสามารถปรับตัวให้ดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุข

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ในการเรียนการสอนกิจกรรมแนะแนวมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ดังนี้

1. กิจกรรมรู้จักและเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น
2. กิจกรรมการตัดสินใจและแก้ปัญหา
3. กิจกรรมการปรับตัวและการดำรงชีวิต
4. กิจกรรมการแสวงหาและใช้ข้อมูลสารสนเทศ

การวัดและประเมินผลกิจกรรมแนะแนว มีเกณฑ์การวัดและประเมินผล ดังนี้

1. ประเมินการผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้
2. ประเมินจากการสังเกตพฤติกรรม และประเมินคุณลักษณะด้านคุณธรรมจริยธรรมดังต่อไปนี้

2.1 ด้านความมุ่งมั่นขยันหมั่นเพียร ได้แก่ พฤติกรรมการปฏิบัติตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายด้วยความตั้งใจและพฤติกรรมการส่งงานตรงเวลา

2.2 ด้านความซื่อสัตย์ต่อตนเองและผู้อื่นได้แก่พฤติกรรมการยอมรับในผลงานตนเองและพฤติกรรมการไม่รบกวนผู้อื่น

2.3 ด้านความมีระเบียบวินัย ได้แก่ พฤติกรรมการเข้าเรียนตรงเวลา และผลงานสะอาดเรียบร้อยถูกต้อง

2.4 ด้านความสามัคคี ได้แก่ พฤติกรรมการร่วมมือกันปฏิบัติงานจนสำเร็จและพฤติกรรม มีความเป็นประชาธิปไตย

2.5 ด้านความมีน้ำใจ ได้แก่ พฤติกรรมการช่วยเหลือเพื่อน และพฤติกรรมการอธิบายความรู้ให้ซึ่งกันและกัน

3. ประเมินจากการมีเวลาเข้าร่วมกิจกรรมแนะแนวไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของเวลาทั้งหมดที่จัดกิจกรรมตลอดปีการศึกษา

แผนการจัดกิจกรรมแนะแนวที่ 2

หน่วยการจัดกิจกรรม การศึกษา **ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3**

เรื่อง รอบรู้เรื่องหลักสูตร **จำนวน 2 ชั่วโมง**

---

1. สาระสำคัญ

การรู้จักและเข้าใจหลักสูตร การวัดประเมินผล อีกทั้งการเห็นคุณค่าการเรียน คุณค่ารายวิชาตามหลักสูตรและการเรียนรู้ วิธีการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ย่อมทำให้นักเรียนมีแนวทางในการปรับตัวด้านการเรียน เกิดแรงจูงใจในการเรียน สามารถนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาตนเองเพื่อความสำเร็จด้านการเรียน และเป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิต

2. สมรรถนะการแนะแนว: ด้านการศึกษา

ข้อ 1 รู้เข้าใจและมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ตามหลักสูตร

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

3.1 มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ด้วยตัวเอง

3.2 มีความตระหนักเห็นความสำคัญของการเรียน

3.3 อธิบายปัญหาและวิธีการแก้ปัญหาการเรียนของตนเองได้

4.สาระการเรียนรู้

1. คุณค่าของการเรียน คุณค่ารายวิชาที่จัดให้เรียนตามหลักสูตร
2. วิธีการปฏิบัติตนเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนที่มีประสิทธิภาพ

5. ชิ้นงาน / ภาระงาน

5.1 ใบงาน เรื่องแสดงคุณค่าของวิชาเรียนต่อกิจกรรมที่ชอบทำ

5.2 ใบความรู้ เรื่องรู้จักหลักสูตร

5.3 ใบงาน เรื่องรอบรู้เรื่องหลักสูตร

5.4 ใบงาน เรื่องสำรวจคุณลักษณะทางการเรียน

5.5 ใบงาน กรณีศึกษา เรื่อง บทเรียนของส้มโอ

5.6 ใบงานสรุปปัญหาทางการเรียน และแนวทางการแก้ไขของกลุ่ม

6. วิธีการจัดกิจกรรม

ชั่วโมงที่1

6.1 ครูให้นักเรียนร่วมอภิปรายแสดงความคิดเห็นจากข้อความ “รากฐานของตึกคืออิฐ รากฐานของชีวิตคือการศึกษา”

6.2 ให้นักเรียนร่วมกันสรุปความคิดเห็น “ความสำคัญของการศึกษา”

6.3 ครูอธิบายรายละเอียดของคำสำคัญของหลักสูตรส่วนที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน คือ สมรรถนะสำคัญที่หลักสูตรกำหนด คุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่หลักสูตรกำหนด รายวิชาพื้นฐาน รายวิชาเพิ่มเติม กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน และความหมายของรหัสวิชา โดยใช้สื่อ Power Point และใบความรู้เรื่อง รู้จักหลักสูตรประกอบการอธิบาย

6.4 ตรวจสอบความเข้าใจโดยการให้นักเรียนทำใบงานเรื่อง รอบรู้เรื่องหลักสูตร หลังจากนั้นให้นักเรียนสลับกันตรวจ โดยครูเป็นผู้เฉลยคำตอบที่ถูกต้อง และอธิบายเพิ่มเติมข้อที่นักเรียนตอบผิด หรือพบว่านักเรียนยังสับสนไม่เข้าใจ

ชั่วโมงที่ 2

6.5 ทบทวนสิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับหลักสูตรจากชั่วโมงที่ผ่านมา และตรวจสอบความเข้าใจเรื่องรายวิชาเรียน

6.6 พูดคุย ถามความคิดเห็นถึงหลักในการเรียนแต่ละกลุ่มสาระให้ประสบความสำเร็จว่ามีอะไรบ้าง บันทึกคำตอบลงบนกระดาน (เช่น ตั้งใจเรียน ส่งการบ้าน จดสิ่งที่ครูสอน ฯลฯ)

6.7 ครูเสนอแนะหลักคิดในการเรียนเพิ่มเติมที่เป็นพื้นฐานสำคัญในการเรียนทุกรายวิชา คือการเห็นคุณค่าของวิชาที่เรียน โดยการให้นักเรียนบอกกิจกรรมที่ตนชอบทำที่สุด 1 กิจกรรม ซึ่งทำแล้วมีความสุข สนุกที่ได้ทำ (เช่น ร้องเพลง เล่นเกม อ่านนิยาย ฯลฯ)

6.8 แบ่งกลุ่มนักเรียนและจัดการเรียนรู้เป็นฐาน จำนวน 3 ฐาน ฐานละ 15 นาที

ฐานที่ 1 วิเคราะห์คุณค่าความสำคัญของการเรียนรายวิชากับชีวิต

โดยให้นักเรียนทำ mind map แสดงให้เห็นว่า การเรียนวิชาจากกลุ่มสาระทั้ง 8 กลุ่มสาระมีประโยชน์อย่างไรต่อการทำกิจกรรมที่นักเรียนชอบทำที่สุด 1 กิจกรรม นำผลงานของกลุ่มมาติดโชว์ ทำใบงานคุณค่ารายวิชา

ฐานที่ 2 สำรวจคุณลักษณะทางการเรียนของตน

โดยให้นักเรียนวิเคราะห์ผลการเรียนของตนเอง จากนั้นสำรวจคุณลักษณะทางการเรียนของตนเองลงในใบงานว่าเป็นอย่างไร

ฐานที่ 3 ศึกษา กรณีศึกษา เรื่องของส้มโอ ร่วมกันแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์ และตอบคำถามภายในกลุ่ม ให้นักเรียนร่วมกันบอกปัญหาทางการเรียนของตนเอง และแนวทางแก้ไข พร้อมทั้งรับข้อเสนอแนะของเพื่อนภายในกลุ่ม สรุปลงในใบงานสรุปปัญหาทางการเรียน และแนวทางการแก้ไขของกลุ่ม

6.9 จัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้โดยให้แต่ละกลุ่มมีตัวแทนในการนำเสนอ นักเรียนตัวแทนกลุ่มนำเสนอผลงานของกลุ่ม ส่วนนักเรียนที่เหลือ ให้ร่วมกันฟังการนำเสนอผลงานของกลุ่มอื่น เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้พร้อมทั้งร่วมประเมินผลงานของแต่ละกลุ่ม

6.10 ครูให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ในการร่วมกิจกรรมของกลุ่ม พร้อมแจ้งการประเมินผล

7. สื่อ/อุปกรณ์

7.1 สื่อ Power Point เรื่อง รู้จักหลักสูตร

7.2 ใบความรู้ เรื่องรู้จักหลักสูตร

7.3 ใบงาน เรื่องรอบรู้เรื่องหลักสูตร

7.4 ใบงาน เรื่องแสดงคุณค่าของวิชาเรียนต่อกิจกรรมที่ชอบทำ

7.5 ใบความรู้ เรื่อง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้

7.6 ใบงาน เรื่องคุณค่ารายวิชา

7.7 เอกสารสำหรับครูศึกษาเพิ่มเติม เรื่อง หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

7.8 ผลการเรียนของนักเรียน (แจ้งให้นักเรียนเตรียมมา)

7.9 ใบงานสำรวจคุณลักษณะทางการเรียน

7.10 ใบงาน กรณีศึกษา เรื่องของส้มโอ

7.11 ใบงานสรุปปัญหาทางการเรียน และแนวทางการแก้ไขของกลุ่ม

8. การประเมินผล

8.1 วิธีการประเมิน

8.1.1 สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม

8.1.2 ตรวจใบงาน

8.2 เครื่องมือการประเมิน

8.2.1 แบบบันทึกการสังเกตการณ์ปฏิบัติกิจกรรม

8.2.1 แบบประเมินผลใบงาน

8.3. เกณฑ์การประเมิน

8.3.1 สังเกตจากการเข้าร่วมกิจกรรม

เกณฑ์	**ตัวบ่งชี้**
ผ่าน	มีความตั้งใจร่วมกิจกรรม ให้ความร่วมมือกับกลุ่มในการอภิปรายแสดงความคิดเห็น และส่งงานตามกำหนด
ไม่ผ่าน	ไม่ให้ความร่วมมือกับกลุ่ม หรือ ขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

8.3.2 ตรวจใบงาน

เกณฑ์	**ตัวบ่งชี้**
ผ่าน	ทำใบงานครบและถูกต้อง
ไม่ผ่าน	ขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

ใบงาน

แสดงคุณค่าของวิชาเรียนต่อกิจกรรมที่ชอบทำ

1.ภาษาไทย

2. คณิตศาสตร์

3. วิทยาศาสตร์

4. สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

5. สุขศึกษาและพลศึกษา

6. ศิลปะ

7. การงานอาชีพและเทคโนโลยี

8. ภาษาต่างประเทศ

กิจกรรมที่ชอบทำ

คือ.....

สิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้

.....

ใบความรู้
เรื่อง รู้จักหลักสูตร

1. เป้าหมายของหลักสูตร

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มีเป้าหมายสำคัญในการพัฒนาผู้เรียนด้านสมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ต่อไปนี้

สมรรถนะสำคัญ 5 ด้าน

1. มีความสามารถในการสื่อสาร
2. มีความสามารถในการคิด
3. มีความสามารถในการแก้ปัญหา
4. มีความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต
5. มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

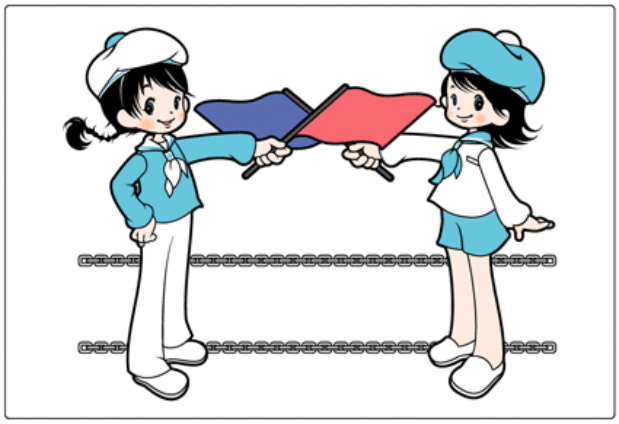

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ 8 ประการ

1. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
2. ซื่อสัตย์สุจริต
5. อยู่อย่างพอเพียง
6. มุ่งมั่นในการทำงาน

3. มีวินัย 7. รักความเป็นไทย

4. ใฝ่เรียนรู้ 8. มีจิตสาธารณะ

ใบงานเรื่อง

รอบรู้เรื่องหลักสูตร

A สมรรถนะสำคัญ | **B คุณลักษณะอันพึงประสงค์**

คำชี้แจง

1. จัดกลุ่ม ให้พิจารณาว่าข้อความต่อไปนี้ จัดอยู่ในกลุ่มใด A หรือ B

1. มีความสามารถในการสื่อสาร	⇨	
2. มีจิตสาธารณะ	⇨	
3. ใฝ่เรียนรู้	⇨	
4. มีความสามารถในการคิด	⇨	
5. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์	⇨	
6. มีความสามารถในการแก้ปัญหา	⇨	
7. ซื่อสัตย์สุจริต	⇨	
8. มีความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต	⇨	
9. มุ่งมั่นในการทำงาน	⇨	
10. อยู่อย่างพอเพียง	⇨	
11. มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยี	⇨	
12. รักความเป็นไทย	⇨	
13. มีวินัย	⇨	

2 จำแนกแยกแยะ ให้พิจารณาแต่ละรายการว่าจัดอยู่ในส่วนใดของโครงสร้างหลักสูตร

A สาระพื้นฐาน B สาระเพิ่มเติม C กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

รายการคำถาม	คำตอบ	รายการคำถาม	คำตอบ
1. ท21101		9. ว21201	
2. ส22103		10. ศ21103	
3. ชุมนุม		11. บำเพ็ญประโยชน์	
4. อ21101		12. ค21201	
5. กิจกรรมจิตอาสา		13. อ21201	
6. ง21102		14. แนะแนว	
7.ลูกเสือ เนตรนารี		15. พ22202	
8. ค22102		16. ยุวกาชาด	

เฉลยใบงานเรื่อง
รอบรู้เรื่องหลักสูตร

คำชี้แจง

1. จัดกลุ่ม ให้พิจารณาว่าข้อความต่อไปนี้ จัดอยู่ในกลุ่มใด A หรือ B

A สมรรถนะสำคัญ	B คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. มีความสามารถในการสื่อสาร	⇨	A
2. มีจิตสาธารณะ	⇨	B
3. ใฝ่เรียนรู้	⇨	B
4. มีความสามารถในการคิด	⇨	A
5. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์	⇨	B
6. มีความสามารถในการแก้ปัญหา	⇨	A
7. ซื่อสัตย์สุจริต	⇨	B
8. มีความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต	⇨	A
9. มุ่งมั่นในการทำงาน	⇨	B
10. อยู่อย่างพอเพียง	⇨	B
11. มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยี	⇨	A
12. รักความเป็นไทย	⇨	B
13. มีวินัย	⇨	B

2 จำแนกแยกแยะ ให้พิจารณาแต่ละรายการว่าจัดอยู่ในส่วนใดของโครงสร้างหลักสูตร

A สาระพื้นฐาน B สาระเพิ่มเติม C กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

รายการคำถาม	คำตอบ	รายการคำถาม	คำตอบ
1. ท21101	A	9. ว21201	B
2. ส22103	A	10. ศ21103	A
3. ชุมนุม	C	11. บำเพ็ญประโยชน์	C
4. อ21101	A	12. ค21201	B
5. กิจกรรมจิตอาสา	C	13. อ21201	B
6. ง21102	A	14. แนะแนว	C
7.ลูกเสือ เนตรนารี	C	15. พ22202	B
8. ค22102	A	16. ยุวกาชาด	C

ใบความรู้เรื่อง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้

1.ภาษาไทย

ความรู้ ทักษะ และวัฒนธรรมการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ความชื่นชม การเห็นคุณค่า ภูมิปัญญาไทย และภูมิใจในภาษาประจำชาติ

2. คณิตศาสตร์

การนำความรู้ ทักษะ และกระบวนการทางคณิตศาสตร์ไปใช้ในการแก้ปัญหา การดำเนินชีวิตและศึกษาต่อ การมีเหตุมีผล มีเจตคติที่ดีต่อคณิตศาสตร์ พัฒนาการคิดอย่างเป็นระบบและสร้างสรรค์

3. วิทยาศาสตร์

การนำความรู้ และกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ไปใช้ในการศึกษา ค้นคว้าหาความรู้ และแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ การคิดอย่างเป็นเหตุเป็นผล คิดวิเคราะห์ คิดสร้างสรรค์และจิตวิทยาศาสตร์

4. สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

การอยู่ร่วมกันในสังคมไทยและสังคมโลกอย่างสันติสุข การเป็นพลเมืองดี ศรัทธาในหลักธรรมของศาสนา การเห็นคุณค่าของทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม ความรักชาติ และภูมิใจในความเป็นไทย

5. สุขศึกษาและพลศึกษา

ความรู้ทักษะ และเจตคติ ในการสร้างเสริมสุขภาพ พลานามัยของตนเองและผู้อื่น การป้องกัน และปฏิบัติต่อสิ่งต่าง ๆ ที่มีผลต่อ สุขภาพอย่างถูกวิธี และทักษะในการดำเนินชีวิต

6. ศิลปะ

ความรู้และทักษะในการคิดริเริ่ม จินตนาการ สร้างสรรค์งานศิลปะ สุนทรียภาพ และการเห็นคุณค่าทางศิลปะ

7. การงานอาชีพและเทคโนโลยี

ความรู้ ทักษะ และเจตคติ ในการทำงาน การจัดการการดำรงชีวิต การประกอบอาชีพ และการใช้ เทคโนโลยี

8. ภาษาต่างประเทศ

ความรู้ ทักษะ เจตคติและวัฒนธรรมการใช้ภาษาต่างประเทศ ในการสื่อสาร การแสวงหาความรู้ และการประกอบอาชีพ

8 กลุ่มสาระการเรียนรู้

ใบงานเรื่อง คุณค่ารายวิชา

คำชี้แจง ให้นักเรียนนำคำต่อไปนี้เติมลงในช่องว่างของบทกลอนให้ถูกต้อง

เก่ง ดี มีความสุข , ความรู้คู่คุณธรรม , คณิตฯ , ศิลป , กิจกรรม , ภาษา , พลศึกษา , การงาน , วิทย์ , สังคมฯ , เทศ – ไทย

อนาคตของทุกคน ล้วนมีผลจากวิชา
จงคิดพิจารณา เห็นคุณค่าวิชาการ
..... คิดคำนวณ แคล่วคล่องควรชวนชื่นบาน
บวกลบจนเจนชาญ คูณและหารประโยชน์ดี
เรียน ..... คิดเหตุผล แสวงค้นถูกวิธี
สมมติฐานประมาณมี สรุปกฎหลังทดลอง
.....อุดมเรื่อง กิจบ้านเมืองประมวลมอง
ปรับตนตามครรลอง ด้วยข่าวสารการสังคม
พูดจา.....ช่วย เอื้ออำนวยสมประสงค์
.....ให้นิยม ฟัง พูด เขียน อ่านเพียรทำ
.....นั้นมีคุณ ช่วยเนื่องหนุน.....
ประสบการณ์ก่อนำ มาปรับใช้ได้ทุกทาง
.....อนามัย ช่วยว่องไวไม่ขัดขวาง
สุขจิตไม่จืดจาง ถ้าหากกายนั้นแข็งแรง
.....ทุกสาขา เพริศพริ้งพาพิเศษแสดง
บำรุงและปรุงแปลง ปรับใช้ตามความเป็นจริง
เด็กไทยพัฒนา การวิชาไม่ประวิง
เพราะครูไม่เฉยนิ่ง ฝึกปรือศิษย์จิตเที่ยงตรง
อนาคตของชาติ ย่อมพิลาสดังประสงค์
วัฒนธรรมดำรง เอกลักษณ์อยู่เชิดชูไทย
ชี้แนะให้เห็นค่า ทุกวิชาปรับใช้ได้
อนาคตเป็นอย่างไร สุดแต่ใจเขาจะเป็น
..... ให้ทุกคนได้รู้เห็น
ยาก-ง่าย-สบาย-ลำเค็ญ เป็นเพราะตนฝึกฝนมา
..... นำชีวิตให้หรรษา

เป็นคนดีศรีสง่า เพราะวิชาค่าอนันต์

เฉลยใบงานเรื่อง คุณค่ารายวิชา

คำชี้แจง ให้นักเรียนนำคำต่อไปนี้เติมลงในช่องว่างของบทกลอนให้ถูกต้อง

เก่ง ดี มีความสุข , ***ความรู้คู่คุณธรรม*** , ***คณิตฯ*** , ***ศิลป*** , ***กิจกรรม*** ,
ภาษา , ***พลศึกษา*** , ***การงาน*** , ***วิทย์*** , ***สังคมฯ*** , ***เทศ – ไทย***

อนาคตของทุกคน ล้วนมีผลจากวิชา
จงคิดพิจารณา เห็นคุณค่าวิชาการ
...***คณิตฯ***... คิดคำนวณ แคล่วคล่องควรชวนชื่นบาน
บวกลบจนเจนชาญ คูณและหารประโยชน์ดี
เรียน ...***วิทย์***. คิดเหตุผล แสวงค้นถูกวิธี
สมมติฐานประมาณมี สรุปกฎหลังทดลอง
.....***สังคมฯ***.....อุดมเรื่อง กิจบ้านเมืองประมวลมอง
ปรับตนตามครรลอง ด้วยข่าวสารการสังคม
พูดจา...***ภาษา***.....ช่วย เอื้ออำนวยสมประสงค์
...***เทศ – ไทย*** .....ให้นิยม ฟัง พูด เขียน อ่านเพียรทำ
...***การงาน*** .....นั้นมีคุณ ช่วยเนื่องหนุน...***กิจกรรม***...
ประสบการณ์ก่อนำ มาปรับใช้ได้ทุกทาง
...***พลศึกษา*** .....อนามัย ช่วยว่องไวไม่ขัดขวาง
สุขจิตไม่จืดจาง ถ้าหากกายนั้นแข็งแรง
.....***ศิลป***.....ทุกสาขา เพริศพริ้งพาพิเศษแสดง
บำรุงและปรุงแปลง ปรับใช้ตามความเป็นจริง
เด็กไทยพัฒนา การวิชาไม่ประวิง
เพราะครูไม่เฉยนิ่ง ฝึกปรือศิษย์จิตเที่ยงตรง
อนาคตของชาติ ย่อมพิลาสดังประสงค์
วัฒนธรรมดำรง เอกลักษณ์อยู่เชิดชูไทย
ชี้แนะให้เห็นค่า ทุกวิชาปรับใช้ได้
อนาคตเป็นอย่างไร สุดแต่ใจเขาจะเป็น
เก่ง ดี มีความสุข ..... ให้ทุกคนได้รู้เห็น
ยาก-ง่าย-สบาย-ลำเค็ญ เป็นเพราะตนฝึกฝนมา
ความรู้คู่คุณธรรม ..... นำชีวิตให้หรรษา
เป็นคนดีศรีสง่า เพราะวิชาค่าอนันต์

ใบงาน เรื่อง สำรวจคุณลักษณะทางการเรียน

คำชี้แจง ให้นักเรียนสำรวจและวิเคราะห์ผลการเรียนของตนเอง แล้วบันทึกลงในใบงาน

กลุ่มสาระการเรียนรู้	คะแนนเฉลี่ยรวมทุกเทอม	แปลผลอยู่ในระดับ
ภาษาไทย		
คณิตศาสตร์		
วิทยาศาสตร์		
สังคมศึกษาฯ		
ภาษาอังกฤษ		
ศิลปศึกษา		
สุขศึกษาและพลศึกษา		
การงานอาชีพ		
เกรดเฉลี่ยสะสม		

จากสรุปผลการเรียนที่ผ่านมา ให้นักเรียนประเมินตนเอง โดยเลือกเพียง 1 ข้อ

( ) สอบผ่านทุกรายวิชา

( ) สอบไม่ผ่านบางรายวิชาแต่แก้ไขเรียบร้อยแล้ว

( ) สอบไม่ผ่านและยังไม่ได้แก้ไข จำนวน..... วิชา ดังนี้

.....

.....

.....

.....

.....

1. รายวิชาในกลุ่มสาระใดที่นักเรียน **พอใจ** มากที่สุด เพราะเหตุใด

.....

.....

2. รายวิชาในกลุ่มสาระใดที่นักเรียน **ไม่พอใจ** มากที่สุด เพราะเหตุใด

.....

.....

3. โดยภาพรวม นักเรียน **พอใจ** ผลการเรียนที่ได้รับหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

4. ในภาคเรียนต่อไป นักเรียน **จะปรับปรุงแก้ไข** ผลการเรียนที่ได้รับหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

ใบงาน กรณีศึกษาเรื่อง บทเรียนของส้มโอ

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความแล้วแสดงความคิดเห็นตามความคิดและความรู้สึกของตนเอง

ส้มโอ : "วันนี้การบ้านเยอะจัง เฮ้อ ! เบื่อ ไม่อยากทำเลย ยากก็ยาก เลขก็ทำไม่ได้ ไปลอกเพื่อน พรุ่งนี้ดีกว่า ส่วนภาษาไทยกินข้าวเย็นแล้วค่อยทำ ตอนนี้ดูทีวีก่อนกำลังสนุกพอดี"

แม่ : "ส้มโอทำการบ้านหรือยัง รีบๆทำนะลูก เดี๋ยวแม่จะต้องเอาของไปส่งที่บ้านคุณป้า จะกลับค่ำ ดูแลตัวเองนะลูก"

ส้มโอ : "ค่ะแม่ ไม่ต้องห่วงค่ะ เดี๋ยวหนูดูละครเรื่องนี้จบจะรีบทำค่ะ"

เมื่อแม่ไปธุระส้มโอก็ดูทีวีต่อ หลังจากกินข้าวอาบน้ำแล้ว ส้มโอหยิบสมุดการบ้านมาวางหน้าทีวี ทำไปดูไปท้ายสุดก็ดูทีวีอย่างเดียว ไม่ได้ทำการบ้าน ดูทีวีจนดึก

ส้มโอ : "เฮ้อ ! ง่วง ไปนอนดีกว่า พรุ่งนี้ค่อยจัดตารางเรียน "

1. นักเรียนคิดว่า ส้มโอ มีความรับผิดชอบหรือไม่

.....

.....

.....

2. ส้มโอ ได้ทำหน้าที่ของตัวเองหรือยัง

.....

.....

.....

3. นักเรียนคิดว่าส้มโอเป็นคนอย่างไร และผลที่จะได้รับจากการกระทำของตนเอง คืออะไรบ้าง

.....

.....

.....

4. ถ้านักเรียนเป็นส้มโอ นักเรียนจะทำเหมือนส้มโอหรือไม่

.....

.....

.....

.....

ใบงาน เรื่อง สรุปปัญหาทางการเรียน และแนวทางการแก้ไขของกลุ่ม

คำชี้แจง ให้นักเรียนร่วมกันบอกปัญหาทางการเรียนของตนเอง และแนวทางแก้ไข พร้อมทั้งรับข้อเสนอแนะของเพื่อนภายในกลุ่ม แล้วสรุปลงในใบงาน

ปัญหาทางการเรียน	แนวทางแก้ไข

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

เอกสารเพิ่มเติมสำหรับครู

เรื่อง หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑

วิสัยทัศน์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลกยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้ง เจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ

หลักการ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหลักการที่สำคัญ ดังนี้

1. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีจุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณธรรมบนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล

2. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาคและมีคุณภาพ

3. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจ ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น

4. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลา และการจัดการเรียนรู้

5. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

6. เป็นหลักสูตรการศึกษา สำหรับการศึกษาในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้ และประสบการณ์

จุดหมาย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุขมีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียน เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

1. มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

2. มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต

3. มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย

4. มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

5. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อมมีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

ในการพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1. ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้องตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสาร ที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

2. ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

3. ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรค ต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา และมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบ ที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม

4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือก และใช้เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคม ในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหา อย่างสร้างสรรค์ ถูกต้องเหมาะสม และมีคุณธรรม

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

ในการพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ทั้งในฐานะพลเมืองไทยและพลโลก ดังนี้

1. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
2. ซื่อสัตย์สุจริต
3. มีวินัย
4. ใฝ่เรียนรู้
5. อยู่อย่างพอเพียง
6. มุ่งมั่นในการทำงาน
7. รักความเป็นไทย
8. มีจิตสาธารณะ

นอกจากนี้ สถานศึกษาสามารถกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์เพิ่มเติมให้สอดคล้องตามบริบทและจุดเน้นของตนเอง

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน มุ่งให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองตามศักยภาพ พัฒนาอย่างรอบด้านเพื่อความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม เสริมสร้างให้เป็นผู้มีศีลธรรม จริยธรรม มีระเบียบวินัย ปลูกฝังและสร้างจิตสำนึกของการทำประโยชน์เพื่อสังคม สามารถจัดการตนเองได้ และอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน แบ่งเป็น 3 ลักษณะ ดังนี้

1. กิจกรรมแนะแนว

เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้รู้จักตนเอง รู้รักษ์สิ่งแวดล้อม สามารถคิด ตัดสินใจ คิดแก้ปัญหา กำหนดเป้าหมาย วางแผนชีวิตทั้งด้านการเรียน และอาชีพ สามารถปรับตนได้อย่างเหมาะสม นอกจากนี้ยังช่วยให้ครูรู้จักและเข้าใจนักเรียน ทั้งยังเป็นกิจกรรมที่ช่วยเหลือและให้คำปรึกษาแก่ผู้ปกครองในการมีส่วนร่วมพัฒนาผู้เรียน

2. กิจกรรมนักเรียน

เป็นกิจกรรมที่มุ่งพัฒนาความมีระเบียบวินัย ความเป็นผู้นำผู้ตามที่ดี ความรับผิดชอบการทำงานร่วมกัน การรู้จักแก้ปัญหา การตัดสินใจที่เหมาะสม ความมีเหตุผล การช่วยเหลือแบ่งปันกันเอื้ออาทร และสมานฉันท์ โดยจัดให้สอดคล้องกับความสามารถ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียนให้ได้ปฏิบัติด้วยตนเองในทุกขั้นตอน ได้แก่ การศึกษาวิเคราะห์วางแผน ปฏิบัติตามแผน ประเมินและปรับปรุงการทำงาน เน้นการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ตามความเหมาะสมและสอดคล้องกับวุฒิภาวะของผู้เรียน บริบทของสถานศึกษาและท้องถิ่น กิจกรรมนักเรียนประกอบด้วย

2.1 กิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด ผู้บำเพ็ญประโยชน์ และนักศึกษาวิชาทหาร

2.2 กิจกรรมชุมนุม ชมรม

3. กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์

เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม ชุมชน และท้องถิ่นตามความสนใจในลักษณะอาสาสมัคร เพื่อแสดงถึงความรับผิดชอบ ความดีงาม ความเสียสละต่อสังคมมีจิตสาธารณะ เช่น กิจกรรมอาสาพัฒนาต่าง ๆ กิจกรรมสร้างสรรค์สังคม

การจัดเวลาสำหรับกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่กำหนดไว้ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีละ120 ชั่วโมง และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวน 360 ชั่วโมงนั้น เป็นเวลาสำหรับปฏิบัติกิจกรรมแนะแนว กิจกรรมนักเรียน และกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณะประโยชน์ ในส่วนกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณะประโยชน์ให้สถานศึกษาจัดสรรเวลาให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติกิจกรรม ดังนี้

ระดับประถมศึกษา (ป.1- 6)	รวม 6 ปี	จำนวน 60 ชั่วโมง
ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.1- 3)	รวม 3 ปี	จำนวน 45 ชั่วโมง
ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.4 – 6)	รวม 3 ปี	จำนวน 60 ชั่วโมง

ตารางแสดงโครงสร้างเวลาการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในแต่ละระดับชั้น
ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

กิจกรรม	ประถมศึกษา						มัธยมศึกษาตอนต้น			มัธยมศึกษาตอนปลาย
	ป.1	ป.2	ป.3	ป.4	ป.5	ป.6	ม.1	ม.2	ม.3	
กิจกรรมแนะแนว										
กิจกรรมนักเรียน										
กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์	60 ชม.						45 ชม.			60 ชม.
รวม	120	120	120	120	120	120	120	120	120	360

แผนการจัดกิจกรรมแนะแนวที่ 3

หน่วยการจัดกิจกรรม การศึกษา **ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3**

เรื่อง เรียนครบจบแน่ **จำนวน 1 ชั่วโมง**

---

1. สาระสำคัญ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดจุดหมาย สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และมาตรฐานการเรียนรู้ เป็นเป้าหมายและกรอบทิศทางในการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีคุณภาพชีวิตที่ดี และมีขีดความสามารถในการแข่งขันในเวทีโลกกำหนดให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัดที่กำหนดในสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระ มีความสามารถในการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียนสื่อความ มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนและเพื่อตัดสินผลการเรียน

2. สมรรถนะการแนะแนว: ด้านการศึกษา

ข้อ 1 รู้เข้าใจและมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ตามหลักสูตร

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

3.1 ตระหนักและเห็นความสำคัญของการมีเป้าหมาย ความต้องการเรื่องการศึกษาของตนเอง

3.2 อธิบายเกณฑ์การจบหลักสูตร ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นได้

3.3 วิเคราะห์ วางแผน ปฏิบัติตนให้สามารถเรียนจบหลักสูตรตามกำหนดเวลา

3.4 กำหนดวิธีปฏิบัติตนเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนที่มีประสิทธิภาพได้

4. สาระการเรียนรู้

4.1 หลักสูตรการวัดประเมินผล

4.2 เกณฑ์การจบหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น

4.4 การวัดประเมินผลรายวิชา

4.4 วิธีปฏิบัติตนเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนที่มีประสิทธิภาพ

5. ชิ้นงาน / ภาระงาน

ใบงาน เรื่อง วางแผนเพื่อเป้าหมาย

6. วิธีการจัดกิจกรรม

6.1 ครูตั้งคำถาม ให้นักเรียนช่วยกันแสดงความคิดเห็น ดังนี้

- เพราะเหตุใดจึงต้องมีการสอบ และนักเรียนได้ประโยชน์อะไรจากการสอบบ้าง

6.2 ครูอธิบายเรื่ององค์ประกอบการประเมินผล และเกณฑ์การจบหลักสูตร ประกอบสื่อ Power Point และแจกใบความรู้ เรื่อง การวัดและประเมินผลให้นักเรียนศึกษา

6.3 ให้นักเรียนบอกความตั้งใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

6.4 ครูอธิบายเรื่อง การประเมินผลรายวิชา: การตัดเกรดประกอบสื่อ Power Point และแจกใบ ความรู้ เรื่อง การประเมินผลรายวิชา

6.5 แจกใบความรู้ เรื่อง กลยุทธ์พิชิตเกรด ให้นักเรียนอ่าน ครูอธิบายเพิ่มเติม

6.6 แจกใบงาน วางแผนเพื่อเป้าหมาย ให้นักเรียนทำ

6.7 ขออาสาสมัครอ่านใบงานของตนเองให้เพื่อนฟัง

6.8 ครูชื่นชมและให้กำลังใจสิ่งที่นักเรียนตั้งใจจะปฏิบัติเพื่อไปสู่เป้าหมาย

7. สื่อ/อุปกรณ์

7.1 สื่อ Power Point เรื่อง การประเมินผลรายวิชา เกณฑ์การจบหลักสูตร

7.2 ใบความรู้ เรื่องการวัดและประเมินผล

7.3 ใบความรู้ เรื่องกลยุทธ์พิชิตเกรด

7.4 ใบงาน เรื่องวางแผนเพื่อเป้าหมาย

8. การวัดผลและประเมินผล

8.1. วิธีวัดผลและประเมินผล

8.1.1 สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม

8.1.2 ตรวจใบงาน

8.2 เครื่องมือการประเมิน

8.2.1 แบบบันทึกการสังเกตการณ์ปฏิบัติกิจกรรม

8.2.1 แบบประเมินผลใบงาน

8.3. เกณฑ์การประเมิน

8.3.1 สังเกตจากการเข้าร่วมกิจกรรม

เกณฑ์	**ตัวบ่งชี้**
ผ่าน	มีความตั้งใจร่วมกิจกรรม ให้ความร่วมมือกับกลุ่มในการอภิปรายแสดงความคิดเห็น และส่งงานตามกำหนด
ไม่ผ่าน	ไม่ให้ความร่วมมือกับกลุ่ม หรือ ขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

8.3.2 ตรวจใบงาน

เกณฑ์	**ตัวบ่งชี้**
ผ่าน	บอกสิ่งที่ตั้งใจจะทำเพื่อให้มีผลการเรียนดีได้
ไม่ผ่าน	ไม่สามารถบอกสิ่งที่ตั้งใจจะทำเพื่อให้มีผลการเรียนดีได้

ใบความรู้เรื่อง กลยุทธ์พิชิตเกรด

ด้านที่ครูประเมิน	วิธีการที่ครูใช้	เป้าหมายของนักเรียน	กลยุทธ์พิชิตเกรด
1. คะแนนระหว่างภาค			
1.1 ด้านองค์ความรู้	สอบเก็บคะแนน	ทำข้อสอบให้ได้คะแนนดี	**เรียนให้รู้และเข้าใจจริง** โดย อ่านก่อนเรียน ตั้งใจฟังขณะครูสอน ทำการบ้านที่ครูสั่ง ทบทวนหลังเรียนทุกครั้ง กล้าถามครูหรือเพื่อนหากไม่เข้าใจ
1.2 ด้านความสามารถทางทักษะ/ กระบวนการ	ประเมินทักษะความสามารถตามลักษณะรายวิชาที่เรียน	ได้คะแนนทักษะความสามารถในแต่ละรายวิชาดี	**ฝึกฝนให้เกิดทักษะ** เช่น วิชาภาษาไทย ฝึกอ่าน เขียน ฟัง พูด วิชาคณิตศาสตร์ ฝึกคิดคำนวณ การตีความโจทย์
1.3 ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ประเมินจากพฤติกรรมการเรียนและความร่วมมือในการกิจกรรมการเรียน	ได้คะแนนคุณลักษณะในการเรียนดี	**จริงจังกับการเรียน** เช่น ไม่ขาดเรียน เข้าเรียนตรงเวลา ตั้งใจฟัง ตั้งใจร่วมกิจกรรม ส่งงานตามกำหนด
2. คะแนนสอบกลางปี	ตรวจคะแนนการสอบกลางภาค	ทำข้อสอบให้ได้คะแนนดี	**เรียนให้รู้และเข้าใจจริง** ตั้งใจเรียน ทำการบ้าน ทบทวนบทเรียน อ่านหนังสือสม่ำเสมอ และก่อนสอบ
3. คะแนนสอบปลายปี	ตรวจคะแนนการสอบปลายภาค	ทำข้อสอบให้ได้คะแนนดี	**เรียนให้รู้และเข้าใจจริง**

			ตั้งใจเรียน ทำการบ้าน ทบทวนบทเรียน อ่านหนังสือสม่ำเสมอและก่อนสอบ

ใบงาน เรื่อง วางแผนเพื่อเป้าหมาย

ให้นักเรียนกำหนดสิ่งที่ตั้งใจจะทำเพื่อให้ได้คะแนนแต่ละด้านที่ครูประเมิน บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้

ด้านที่ครูประเมิน	วิธีการที่ครูใช้	เป้าหมายสำคัญที่ควรทำให้ได้	สิ่งที่ตั้งใจจะทำ (อย่างน้อย ด้านละ 3 ข้อ)
1. คะแนนระหว่างภาค			
1.1 ด้านความรู้	สอบเก็บคะแนน	ทำข้อสอบให้ได้คะแนนดีที่สุด	1..... 2..... 3.....
1.2 ด้านความสามารถทางทักษะ/ กระบวนการ	ประเมินทักษะความสามารถตามลักษณะรายวิชาที่เรียน	ได้คะแนนทักษะความสามารถในแต่ละรายวิชาดีที่สุด	1..... 2..... 3.....
1.3 ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ประเมินจากพฤติกรรมการเรียน และความร่วมมือในการกิจกรรมการเรียน	ได้คะแนนคุณลักษณะในการเรียนดีที่สุด	1..... 2..... 3.....
2. คะแนนสอบกลางปี	ตรวจคะแนนการสอบกลางภาค	ทำข้อสอบให้ได้คะแนนดีที่สุด	1..... 2..... 3.....
3. คะแนนสอบปลายปี	ตรวจคะแนนการสอบปลายภาค	ทำข้อสอบให้ได้คะแนนดีที่สุด	1..... 2..... 3.....

ใบความรู้เรื่อง การวัดและประเมินผล

องค์ประกอบของการวัดและประเมินผล

องค์ประกอบของการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มีดังนี้

1. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ ทั้ง 8 กลุ่มสาระ ได้แก่ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษาศาสนาและวัฒนธรรม สุขศึกษาและพลศึกษา ศิลปะ การงานอาชีพและเทคโนโลยี ภาษาต่างประเทศ

2. การประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน

3. การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

4. การประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เป็นการประเมินการปฏิบัติกิจกรรมและผลงานของผู้เรียนและเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรมตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในแต่ละกิจกรรม และใช้เป็นข้อมูลประเมินการเลื่อนชั้นเรียนและการจบการศึกษาระดับต่างๆ

วิธีการตัดสินผลการเรียน

การตัดสินผลการเรียน ระดับมัธยมศึกษามีดังต่อไปนี้

1. ตัดสินผลการเรียนเป็นรายวิชา ทั้ง 8 กลุ่มสาระ

1.1) ให้พิจารณาตัดสินผลการเรียนเป็นรายวิชา

1.2) นักเรียนมีเวลาเรียนตลอดภาคเรียน ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 80 ของเวลาเรียนทั้งหมดในรายวิชานั้น

1.3) ผู้เรียนที่มีเวลาเรียนไม่ถึงร้อยละ 80 ในรายวิชาใด ไม่มีสิทธิ์เข้ารับการประเมินผลปลายภาคหรือปลายปี ครูผู้สอนจะต้องติดตามให้นักเรียนและผู้ปกครองได้รับทราบและจัดให้มีการสอนซ่อมเสริม หรือมอบหมายงานให้นักเรียนไปทำเพื่อชดเชยกับเวลาที่ขาดหายไปจนมีเวลาเรียนครบร้อยละ 80 ของเวลาเรียนจึงจะมีสิทธิ์เข้ารับการประเมินผลปลายภาคเรียนได้

1.4) ผู้เรียนไม่ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำของรายวิชาที่กำหนดไว้ให้ได้ระดับผลการประเมินเป็น “0” ในครั้งนั้น และสามารถแก้ไขได้ด้วยการสอบแก้ตัว และเรียนซ้ำให้เสร็จสิ้นภายในภาคเรียนถัดไป

1.5) ผู้เรียนที่ทำการทุจริตในการสอบหรือกระทำทุจริตในงานที่ได้รับมอบหมายรายวิชาใด ให้ได้คะแนน “0” ในครั้งนั้น

1.6) ผู้เรียนที่ไม่ได้รับการประเมินผลปลายภาคเรียนทำให้ตัดสินผลการเรียนไม่ได้ หรือมีเหตุสุดวิสัย ทำให้ประเมินผลการเรียนไม่ได้ ให้ได้ “**ร**” ในรายวิชานั้น

1.7) ผู้เรียนที่มีเวลาเรียนไม่ถึงร้อยละ 80 ในรายวิชาใดและไม่เข้ารับการพัฒนาเพื่อชดเชยเวลาที่ขาดไป ให้ผลการเรียน “**มส**”

2. ผู้เรียนได้รับการประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตลอดช่วงชั้น

ผลการตัดสินจำแนกผู้เรียนออกเป็น 4 กลุ่มดังนี้

2.1 ดีเยี่ยม ได้ระดับ 3 หมายถึงผู้เรียนที่มีคุณลักษณะหรือพฤติกรรมสูงกว่าเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด

2.2 ดี ได้ระดับ 2 หมายถึงผู้เรียนที่มีคุณลักษณะหรือพฤติกรรมตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด

2.3 ผ่านเกณฑ์การประเมิน ได้ระดับ 1 หมายถึงผู้เรียนที่มีคุณลักษณะหรือพฤติกรรมผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำที่สถานศึกษากำหนด

2.4 ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน ได้ระดับ 0 หมายถึงผู้เรียนที่มีคุณลักษณะหรือพฤติกรรมต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำที่สถานศึกษากำหนด

3. ผู้เรียนได้รับการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียนตลอดช่วงชั้น

ผลการตัดสินจำแนกผู้เรียนออกเป็น 4 กลุ่มดังนี้

3.1 ดีเยี่ยม หมายถึง มีผลงานที่แสดงถึงความสามารถในการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียนที่มีคุณภาพดีเลิศอยู่เสมอ

3.2 ดี หมายถึง มีผลงานที่แสดงถึงความสามารถในการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียนที่มีคุณภาพ เป็นที่ยอมรับ

3.3 ผ่าน หมายถึง มีผลงานที่แสดงถึงความสามารถในการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียนที่มีคุณภาพ เป็นที่ยอมรับ แต่ยังมีข้อบกพร่องบางประการ

3.4 ไม่ผ่าน หมายถึง ไม่มีผลงานที่แสดงถึงความสามารถในการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน หรือถ้ามีผลงาน ผลงานนั้นยังมีข้อบกพร่องที่ต้องได้รับการปรับปรุงแก้ไขหลายประการ

4. การประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

ตัดสินผลการประเมินเป็นรายกิจกรรม/ รายภาค ผู้เรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของเวลาทั้งหมด หรือไม่น้อยกว่า 60 ชั่วโมงต่อภาคเรียนและผ่านเกณฑ์จุดประสงค์สำคัญของกิจกรรมให้ได้ผลการประเมินเข้าร่วมกิจกรรมเป็น **“ผ”** หมายถึง ผ่านเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด **“มผ”** หมายถึง ไม่ผ่านเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด

การตัดสินผลการเรียนในวิชากิจกรรมแนะแนว 3 ด้านได้แก่

1. มีเวลาเข้าร่วมกิจกรรมไม่น้อยกว่า 80%
2. การปฏิบัติกิจกรรมตามเกณฑ์ ให้ความร่วมมือ มีความรับผิดชอบ
3. ผลงาน/ชิ้นงาน/คุณลักษณะ ผ่านเกณฑ์วัตถุประสงค์

เกณฑ์การประเมินวิชากิจกรรมแนะแนว ผ/มผ

การเรียนซ้ำชั้น มี 2 ลักษณะ คือ

1. นักเรียนมีระดับผลการเรียนเฉลี่ยในปีการศึกษานั้นต่ำกว่า 1.00 แล้วมีแนวโน้มว่าจะเป็นปัญหาต่อการเรียนในระดับชั้นที่สูงขึ้น
2. นักเรียนมีผลการเรียน 0, ร, มส เกินครึ่งหนึ่งของหน่วยกิต ที่ลงทะเบียนเรียนในปีการศึกษานั้น
3. ระดับมัธยมศึกษาในการตัดสิน เพื่อให้ระดับผลการเรียนรายวิชา ให้ใช้ตัวเลขแสดงระดับผลการเรียนในระดับ 8 ระดับ

ช่วงคะแนน(ร้อยละ)	ระดับผลการเรียน	ความหมาย
80-100	4	ผลการเรียนดีเยี่ยม
75-79	3.5	ผลการเรียนดีมาก
70-74	3	ผลการเรียนดี

65-69	2.5	ผลการเรียนค่อนข้างดี
60-64	2	ผลการเรียนน่าพอใจ
55-59	1.5	ผลการเรียนพอใจ
50-54	1	ผลการเรียนผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ
น้อยกว่า 50	0	ผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์

เกณฑ์การจบระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

1. ผู้เรียนเรียนรายวิชาพื้นฐานและเพิ่มเติมไม่เกิน 81 หน่วยกิต โดยเป็นรายวิชาพื้นฐาน 63 หน่วยกิต และรายวิชาเพิ่มเติมตามที่สถานศึกษากำหนด

2. ผู้เรียนต้องได้หน่วยกิต ตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 77 หน่วยกิต โดยเป็นรายวิชา พื้นฐาน 63 หน่วยกิต และรายวิชาเพิ่มเติมไม่น้อยกว่า 14 หน่วยกิต

3. ผู้เรียนมีผลการประเมิน การอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน ในระดับผ่าน เกณฑ์ การประเมินตามที่สถานศึกษากำหนด

4. ผู้เรียนมีผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ในระดับผ่านเกณฑ์การประเมิน ตามที่สถานศึกษากำหนด

5. ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนและมีผลการประเมินผ่านเกณฑ์การประเมิน ตามที่สถานศึกษากำหนด

แผนการจัดกิจกรรมแนะแนวที่ 4

หน่วยการจัดกิจกรรม การศึกษา **ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3**

เรื่อง ศักยภาพแห่งตัวตน **จำนวน 3 ชั่วโมง**

---

1. สาระสำคัญ

ความถนัดทางการเรียน เป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะช่วยให้นักเรียนได้รู้จักตนเอง การค้นพบความถนัดและความสามารถพื้นฐานของตนนั้นจะช่วยให้นักเรียนสามารถพัฒนาตนเองได้อย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับการวางแผนการศึกษาต่อในอนาคต

2. สมรรถนะการแนะแนว : ด้านการศึกษา

ข้อ 1 รู้เข้าใจและมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ตามหลักสูตร

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

3.1 อธิบายความต้องการเกี่ยวกับการศึกษาต่อตามที่ตนเองสนใจได้

3.2 บอกความถนัดทางการเรียนของตนเองได้

4. สาระการเรียนรู้

4.1 โลกกว้างการศึกษาต่อสำหรับผู้จบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

4.2 สำรวจความถนัดของตนเอง

5. ชิ้นงาน / ภาระงาน

ใบงานเรื่อง แบบสำรวจคุณลักษณะเฉพาะตนเพื่อการวางแผนการศึกษาต่อ

6. วิธีการจัดกิจกรรม

ชั่วโมงที่ 1

6.1 ครูสุ่มถามนักเรียนว่า เมื่อเราสำเร็จการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เราสามารถไปศึกษาต่อที่ไหน อย่างไรได้บ้าง สุ่มนักเรียนตอบ 4-5 คน

6.2 ครูนำเสนอสื่อ power point เรื่อง แผนภูมิโลกกว้างการศึกษาของผู้จบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

6.3 แจกใบความรู้ เรื่องการศึกษาต่อสายสามัญ ให้นักเรียนศึกษา ครูอธิบายเพิ่มเติมเรื่องแผนการเรียนในสายสามัญ แนวทางการเตรียมตัวสำหรับผู้ที่สนใจเรียนสายสามัญ ประกอบสื่อ power point และให้นักเรียนซักถาม

ชั่วโมงที่ 2

6.4 ครูและนักเรียนร่วมกันสรุป เรื่องการศึกษาต่อสายสามัญ

6.5 แจกใบความรู้ เรื่องการศึกษาต่อสายอาชีพ ให้นักเรียนศึกษา ครูอธิบายเพิ่มเติมเรื่องประเภทวิชาที่เปิดสอน หลักสูตร สถานศึกษาที่เปิดสอนทั้งรัฐบาลและเอกชน เส้นทางการประกอบอาชีพ ประกอบสื่อ power point และให้นักเรียนซักถาม

6.6 ครูและนักเรียนร่วมกันสรุป เรื่องการศึกษาต่อสายอาชีพ

ชั่วโมงที่ 3

6.7 แจกแบบสำรวจ เรื่องแบบสำรวจคุณลักษณะเฉพาะตนเพื่อการวางแผนการศึกษาต่อ เพื่อให้นักเรียนประเมินคุณลักษณะของตนเอง และให้นักเรียนรวมกลุ่มกัน ตามกลุ่มที่มีคุณลักษณะเดียวกันร่วมกันอภิปรายผลที่ได้ส่งตัวแทนมานำเสนอ

6.8 ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้

7. สื่อ/อุปกรณ์

7.1 สื่อ power point เรื่อง แผนภูมิโลกกว้างการศึกษาของผู้จบชั้น ม.3

7.2 ใบความรู้เรื่อง การศึกษาต่อสายสามัญ

7.3 สื่อ power point เรื่อง การศึกษาต่อสายสามัญ

7.4. ใบความรู้ เรื่องการศึกษาต่อสายอาชีพ

7.5 สื่อ power point เรื่องการศึกษาต่อสายอาชีพ

7.6 ใบงานเรื่อง แบบสำรวจคุณลักษณะเฉพาะตนเพื่อการวางแผนการศึกษาต่อ

8. การประเมินผล

8.1 วิธีการประเมิน

8.1.1 สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม

8.1.2 ตรวจใบงาน

8.2 เครื่องมือการประเมิน

8.2.1 แบบบันทึกการสังเกตการณ์ปฏิบัติกิจกรรม

8.2.1 แบบประเมินผลใบงาน

8.3. เกณฑ์การประเมิน

8.3.1 สังเกตจากการเข้าร่วมกิจกรรม

เกณฑ์	ข้อความชี้
ผ่าน	มีความตั้งใจร่วมกิจกรรม ให้ความร่วมมือกับกลุ่มในการอภิปรายแสดงความคิดเห็น และส่งงานตามกำหนด
ไม่ผ่าน	ขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

8.3.2 ตรวจใบงาน

เกณฑ์	ข้อความบ่งชี้
ผ่าน	บอกแนวทางการศึกษาต่อเมื่อจบชั้นม.3 ได้
ไม่ผ่าน	ไม่สามารถบอกแนวทางการศึกษาต่อเมื่อจบชั้นม.3 ได้

ใบความรู้เรื่อง การศึกษาต่อสายสามัญ

การศึกษาต่อสายสามัญในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.4 - ม.6) เป็นทางเลือกทางหนึ่งสำหรับ นักเรียนที่จบชั้น ม.3 ซึ่งมุ่งเรียนวิชาพื้นฐานสำหรับศึกษาต่อในชั้นอุดมศึกษา ใช้เวลาเรียนปกติ 3 ปี มีหน่วยงานที่รับผิดชอบจัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญอยู่ 3 หน่วยงาน คือ

1. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้แก่ โรงเรียนรัฐบาลทั่วประเทศทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค เปิดรับสมัคร และสอบคัดเลือกตามนโยบายกระทรวงศึกษาธิการ

2. สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ได้แก่ โรงเรียนมัธยมสาธิตของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ

3. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (สช.) ได้แก่ โรงเรียนเอกชนที่เปิดสอนในระดับ ม.4 - ม.6 ซึ่งมีทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

เส้นทางการศึกษาสายสามัญ

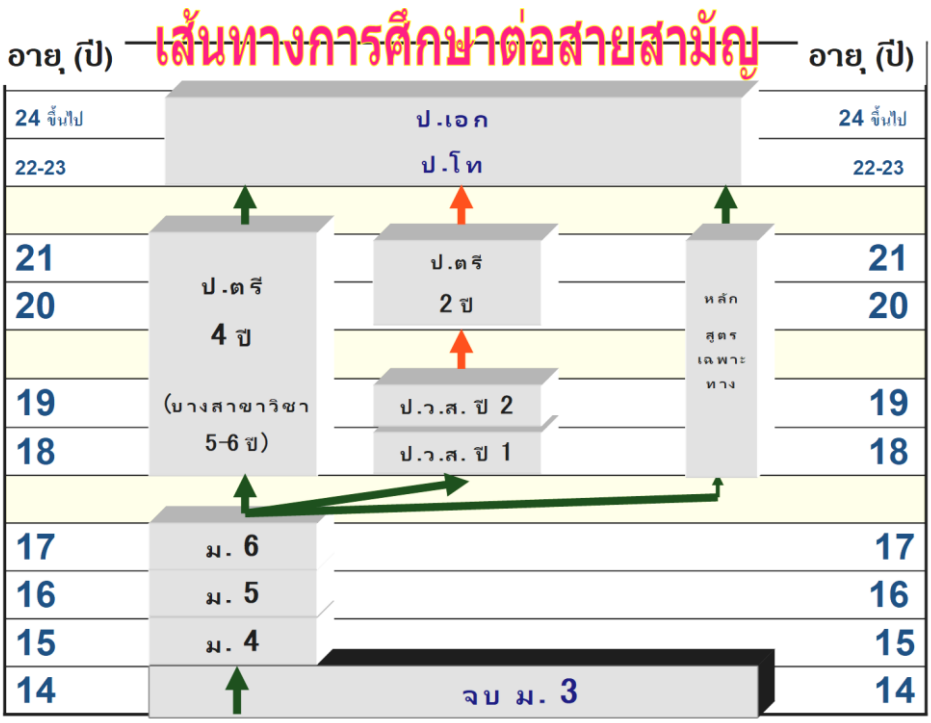

การเลือกกลุ่มการเรียนสายสามัญ

กลุ่มการเรียนในสายสามัญ จัดเป็นกลุ่มใหญ่ๆ ได้ 3 กลุ่มการเรียน ได้แก่

1. กลุ่มการเรียนวิทยาศาสตร์ – คณิตศาสตร์ (หรือ สายวิทย์-คณิต)
2. กลุ่มการเรียนภาษาอังกฤษ – คณิตศาสตร์ (หรือ สายศิลป์คำนวณ)
3. กลุ่มการเรียนภาษาอังกฤษ – ภาษาต่างประเทศที่ 2 (หรือ สายศิลป์ภาษา)

ข้อมูลประกอบการเลือกกลุ่มการเรียน

1. กลุ่มการเรียนวิทยาศาสตร์ - คณิตศาสตร์

ผู้เลือกเรียนในกลุ่มการเรียนนี้ ควรมีความสนใจและมีพื้นฐานความรู้ดีในวิชาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มีความถนัดในการคิดคำนวณได้คล่อง เป็นคนช่างสังเกต คิดอย่างมีระบบและมีเหตุผล ชอบศึกษาค้นคว้า ทดลอง วิเคราะห์ ชอบแก้ปัญหาต่าง ๆ มีความคิดสร้างสรรค์ ชอบประดิษฐ์คิดค้นสิ่งใหม่ ๆ แสดงความคิดเห็นได้อย่างมีเหตุผล มีความกระตือรือร้น ใฝ่เรียนใฝ่รู้อยู่เสมอ กล้าตัดสินใจ แก้ปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็ว มีความละเอียดรอบคอบ สนใจอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องยนต์กลไกต่าง ๆ เป็นคนมองการณ์ไกล สนใจวิทยาการใหม่ ๆเสียสละ อดทน มุ่งมั่นและพยายาม

แนวทางการศึกษาต่อ	แนวทางการประกอบอาชีพ
วิทยาศาสตร์ทุกสาขา	นักวิทยาศาสตร์สาขาต่าง ๆ
วิทยาศาสตร์คอมพิวเตอร์	นักคอมพิวเตอร์ นักวิเคราะห์ระบบ โปรแกรมเมอร์
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอาหาร	นักเทคโนโลยีอาหาร นักเทคโนโลยีการบรรจุ
แพทยศาสตร์	แพทย์
ทันตแพทยศาสตร์	ทันตแพทย์
สัตวแพทยศาสตร์	สัตวแพทย์
เภสัชศาสตร์	เภสัชกร
สหเวชศาสตร์	นักกายภาพบำบัด นักเทคนิคการแพทย์ นักรังสี
สาธารณสุขศาสตร์	นักสาธารณสุข นักโภชนาการ นักอนามัยชุมชน
พยาบาลศาสตร์	พยาบาล
วิศวกรรมศาสตร์ทุกสาขา	วิศวกรสาขาต่าง ๆ
สถาปัตยกรรมศาสตร์	สถาปนิก นักวางผังเมือง
อุตสาหกรรม เทคโนโลยีอุตสาหกรรม	เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการลงทุนอุตสาหกรรม
เกษตรศาสตร์	นักวิชาการโรคพืช เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร นักสัตวบาล เกษตรกร ผู้จัดการฟาร์ม นักกีฏวิทยา
วนศาสตร์ ประมงศาสตร์	นักการป่าไม้ นักประมง
พาณิชยศาสตร์และการบัญชี สถิติศาสตร์	นักบัญชี นักตรวจสอบบัญชี นักสถิติ
บริหารธุรกิจ การจัดการท่องเที่ยว	นักบริหารธุรกิจ นักการตลาด ธุรกิจการท่องเที่ยว
เศรษฐศาสตร์	นักเศรษฐศาสตร์ นักวิจัยการเงิน-การธนาคาร
ครุศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ (วิทย์ พละ คหกรรม ธุรกิจ)	ครูวิทย์ ครูคณิต ครูพลานามัย นักเทคนิคกีฬา กรรมการตัดสินกีฬา ครูคหกรรม

สังคมวิทยา มานุษยวิทยา สังคมศาสตร์ สังคมสงเคราะห์ จิตวิทยา	นักสังคมวิทยา นักประวัติศาสตร์ นักภูมิศาสตร์ นักวิจัยทางสังคม นักสังคมสงเคราะห์ นักจิตวิทยา
มานุษยศาสตร์ ศิลปศาสตร์ อักษรศาสตร์	นักมานุษยวิทยา นักภาษาศาสตร์
นิติศาสตร์	นักกฎหมาย อัยการ ผู้พิพากษา ทนายความ
รัฐศาสตร์	นักปกครอง นักการทูต
ทหาร ตำรวจ	ทหาร ตำรวจ
การบินพาณิชย์ การเดินเรือพาณิชย์	นักบิน นักเดินเรือพาณิชย์

2 กลุ่มการเรียนภาษาอังกฤษ–คณิตศาสตร์

ผู้เลือกเรียนในกลุ่มการเรียนนี้ควรมีความถนัด ความสนใจด้านคณิตศาสตร์ ชอบการคิดคำนวณ สนใจภาษา รักการอ่าน การเขียน ใฝ่หาความรู้อยู่เสมอ มีพื้นฐานความรู้ดีในวิชาคณิตศาสตร์ ภาษาอังกฤษ ภาษาไทย และสังคมศึกษา ชอบคิดวางแผน สามารถถ่ายทอดความคิดให้ผู้อื่นทราบได้ มีความคิดริเริ่ม คิดแก้ปัญหาอย่างมีระบบ มีเหตุผล ก้าวทันโลกทันเหตุการณ์ มีความตื่นตัวสนใจติดตามความเปลี่ยนแปลงของสังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเหตุผล มีไหวพริบ คล่องแคล่ว ว่องไว ละเอียดรอบคอบ สุขุม ซื่อสัตย์ อดทน มีมนุษยสัมพันธ์ดี บุคลิกดี

แนวทางการศึกษาต่อ	แนวทางการประกอบอาชีพ
พณิชยศาสตร์และการบัญชี	นักบัญชี นักตรวจสอบบัญชี เจ้าหน้าที่การเงิน เจ้าหน้าที่ตรวจเงินแผ่นดิน
การเงิน การธนาคาร	พนักงานธนาคาร นักวิชาการประกันภัย เจ้าหน้าที่งบประมาณ
บริหารธุรกิจ	นักบริหารธุรกิจ
การจัดการท่องเที่ยว	ธุรกิจด้านการท่องเที่ยว
วิทยาศาสตร์การกีฬา	งาน/กิจการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา
เศรษฐศาสตร์	นักเศรษฐศาสตร์ เจ้าหน้าที่ศุลกากร นักวิชาการภาษี
อักษรศาสตร์ มนุษยศาสตร์ ศิลปศาสตร์ โบราณคดี	นักอักษรศาสตร์ นักภาษาศาสตร์ นักแปล นักวิจารณ์ นักประพันธ์ กวี พิธีกร ล่าม นักแสดง นักประชาสัมพันธ์ นักโบราณคดี
นิเทศศาสตร์ วารสารศาสตร์ และสื่อมวลชน ศิลปกรรมศาสตร์	นักสื่อสารมวลชนทุกแขนง เช่น นักประชาสัมพันธ์ นักโฆษณา นักข่าว พิธีกร นักหนังสือพิมพ์ นักจัดรายการวิทยุ – โทรทัศน์ นักเขียนบทละคร-บทภาพยนตร์ ผู้กำกับการแสดง

3. กลุ่มการเรียนภาษาอังกฤษ–ภาษาต่างประเทศที่ 2

ผู้เลือกเรียนในกลุ่มการเรียนนี้ควรมีความสนใจทางด้านภาษา รักการอ่าน การเขียน มีความรู้พื้นฐานดี ในวิชาภาษาไทย ภาษาอังกฤษ สังคมศึกษา ใฝ่เรียนใฝ่รู้อยู่เสมอ มีความรับผิดชอบสูง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ สามารถถ่ายทอดความรู้ ความคิด และจินตนาการออกมาได้อย่างชัดเจนเข้ากับผู้อื่นได้ง่าย คล่องแคล่ว มีไหวพริบดี แก้ไขเหตุการณ์เฉพาะหน้าได้ รู้จักกาลเทศะ ร่าเริงแจ่มใส รักอิสระ กล้าแสดงออก เห็นคุณค่าและความงามของศิลปะด้านต่าง ๆ เช่น วรรณคดี ดนตรี และภาษา ชอบการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่น มีความคล่องตัวในการเขียนหรือพูดโต้ตอบ

แนวทางการศึกษาต่อ	แนวทางการประกอบอาชีพ
อักษรศาสตร์ มนุษยศาสตร์ ศิลปศาสตร์	นักอักษรศาสตร์ นักภาษาศาสตร์ นักแปล นักวิจารณ์ นักประพันธ์ กวี พิธีกร ล่าม นักแสดง นักประชาสัมพันธ์
นิเทศศาสตร์ วารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน ศิลปกรรมศาสตร์	นักสื่อสารมวลชนทุกแขนง เช่น นักประชาสัมพันธ์ นักโฆษณา นักข่าว พิธีกร นักหนังสือพิมพ์

	นักจัดรายการวิทยุ – โทรทัศน์ นักเขียนบทละคร- บทภาพยนตร์ ผู้กำกับการแสดง
การจัดการท่องเที่ยว	ธุรกิจด้านการท่องเที่ยว
รัฐศาสตร์	นักปกครอง นักการทูต
นิติศาสตร์	นักกฎหมาย อัยการ ผู้พิพากษา ทนายความ
โบราณคดี มานุษยวิทยา ปรัชญา	นักโบราณคดี นักมานุษยวิทยา นักปรัชญา นักสังคมวิทยา
สังคมสงเคราะห์ศาสตร์ จิตวิทยา	นักสังคมสงเคราะห์ นักจิตวิทยา
สังคมศาสตร์	นักประวัติศาสตร์ นักภูมิศาสตร์ นักวิจัยทางสังคม
ครุศาสตร์ ศึกษาศาสตร์	ครู อาจารย์ นักวิชาการ
บรรณารักษ์ศาสตร์ สารนิเทศศาสตร์	บรรณารักษ์ นักสารสนเทศ
มัณฑนศิลป์	นักออกแบบภายใน นักออกแบบผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ
นิเทศศิลป์	นักออกแบบนิเทศศิลป์
จิตรกรรม (วิจิตรศิลป์)	จิตรกร
ประติมากรรม	ปฏิมากร
วิทยาศาสตร์การกีฬา	งานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา นักเทคนิคทางกีฬา
จิตวิทยา	นักจิตวิทยา

แนวทางการเตรียมตัวศึกษาต่อสายสามัญ

หลักสูตรการเรียนการสอนสายสามัญ เป็นหลักสูตรที่จัดเพื่อตอบสนองความสนใจ ความถนัด และความสามารถของผู้เรียน และตอบสนองการเลือกสาขาวิชาชีพในระดับอุดมศึกษา ผู้ที่จะประสบความสำเร็จในการเรียน สามารถไปถึงเป้าหมายที่วางไว้ได้ จำเป็นต้องมีความรู้เพียงพอที่จะศึกษาต่อได้ในระดับอุดมศึกษา นอกจากนี้ผู้ที่ต้องการเรียนต่อสายสามัญต้องพิจารณาและประเมินตนเองอย่างรอบคอบ สอดคล้องกับความเป็นจริง ในปัจจุบันมีห้องเรียนพิเศษมากมาย อาทิ

- ห้อง EP ห้องเรียน นานาชาติเน้นสอนภาษาอังกฤษทุกวิชา (English Program)
- ห้อง MP ห้องเรียน นานาชาติ รูปแบบพหุภาษา (Multi lingual Program)
- ห้อง MEP ห้องเรียน นานาชาติ (Mini English Program)
- ห้อง SMAT ห้องเรียนพิเศษวิทยาศาสตร์– คณิตศาสตร์ (Science Mathematics and Technology)
- ห้อง ISM ห้องเรียน วิทยาศาสตร์- คณิตศาสตร์เข้มข้น (Intensive Science Mathematics)

- ห้องเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์เข้มข้น เช่น ห้องเรียนวิทยาศาสตร์สุขภาพและห้องเตรียมวิศวกร

- ห้อง Gifted คือห้องเรียนที่จัดหลักสูตรให้เหมาะสมเพื่อส่งเสริมศักยภาพของเด็กที่ฉายแววอัจฉริยะ

- ห้องเรียนอาชีพ BMBA (Basic modern business administrative) เช่น ห้องเรียนคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

ห้องเรียนการบัญชี ห้องเรียนคหกรรม เป็นต้น ได้รับสองวุฒิ วุฒิ ม.6 และวุฒิ ปวช. เนื่องจากการเรียนสายสามัญไม่ได้สิ้นสุดอยู่ที่การจบชั้น ม. 6 แต่เป็นการเรียนเพื่อให้มีความรู้และทักษะพื้นฐานที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อใน สาขาวิชาชีพในระดับอุดมศึกษา ซึ่งต้องใช้ความรู้ ความสามารถในการแข่งขันเพื่อรับการคัดเลือกเข้าศึกษาต่อใน ระดับอุดมศึกษา โดยวิธีการใดวิธีการหนึ่งต่อไปนี้

- สมัครสอบคัดเลือกเพื่อเข้ามหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชน

- สมัครสอบแข่งขันประเภทสอบตรงและโครงการพิเศษต่าง ๆ เพื่อเข้ามหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชน

เพื่อให้การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อสายสามัญเป็นไปอย่างเหมาะสมกับตนเอง จึงควรพิจารณาสิ่งสำคัญต่อไปนี้ให้รอบคอบ

1. ความสามารถทางวิชาการ
2. บุคลิกภาพและความสนใจ
3. ความถนัดทางการเรียน
4. เป้าหมายอาชีพในอนาคต
5. ความสามารถในการส่งให้เรียนของครอบครัว (เศรษฐกิจของครอบครัว)

สรุปแนวทางการเตรียมตัว

1. ค้นหาความถนัด ความสนใจ และความสามารถของตน
2. เลือกกลุ่มการเรียนที่เหมาะสมกับความถนัด ความสนใจและความสามารถของตนเอง เพราะจะมีผลต่อความสุข และความสำเร็จในการเรียน
3. ต้องตั้งใจเรียนทุกรายวิชา ตั้งแต่ชั้น ม. 4- ม. 6 เพราะผลการเรียน 6 ภาคเรียน (3 ปี) เป็นองค์ประกอบสำคัญในการคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

ใบความรู้เรื่อง การศึกษาต่อสายอาชีพ

การศึกษาต่อสายอาชีพ เป็นทางเลือกที่น่าสนใจสำหรับผู้จบชั้น ม.3 ซึ่งมุ่งศึกษาและฝึกฝนวิชาชีพสาขาใดสาขาหนึ่งโดยเฉพาะ เพื่อจบออกมาประกอบอาชีพเป็นช่างในระดับต่าง ๆ ตามหลักสูตรที่เรียน เช่น ระดับกึ่งฝีมือ ระดับฝีมือและระดับผู้ชำนาญการเฉพาะสาขาวิชาชีพ (ระดับเทคนิค)

หลักสูตรที่เปิดสอนสายอาชีพ มี 3 ระดับ คือ

1. หลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ใช้เวลาเรียนต่อจากชั้น ม.3 เป็นเวลา 3 ปี
2. หลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ใช้เวลาเรียนต่อจากระดับ ปวช. 2 ปี
3. หลักสูตรระดับวิชาชีพระยะสั้น ใช้เวลาเรียนตามที่กำหนดแต่ละสาขางานที่เรียน

การเรียนสายอาชีพ สามารถศึกษาต่อจนถึงระดับปริญญาตรีและปริญญาโทได้ โดยสามารถศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาหลายแห่ง เช่น มหาวิทยาของรัฐและเอกชน มหาวิทยาลัยราชภัฏ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ฯลฯ

เส้นทางการศึกษาต่อสายอาชีพ แสดงได้ตามแผนภาพข้างล่างนี้

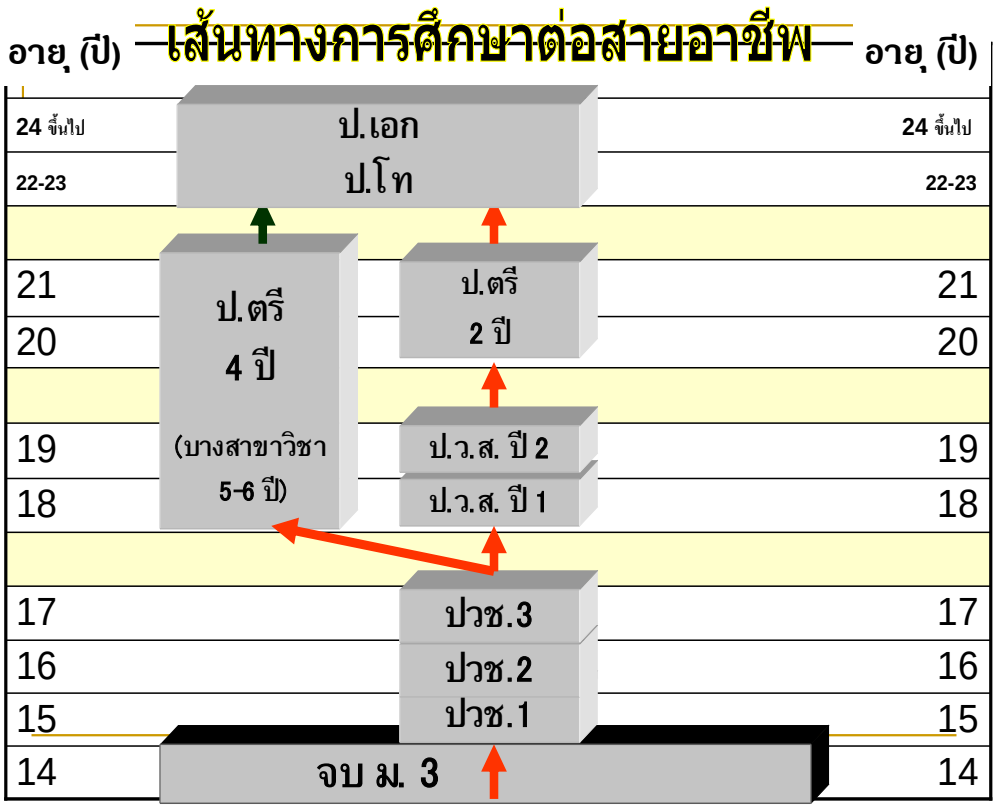

หมายเหตุ *อายุที่ปรากฏในแผนภูมิเป็นการกำหนดโดยเฉลี่ย*

ประเภทวิชาที่เปิดสอนในหลักสูตรอาชีวศึกษา

แบ่งออกเป็น 9 ประเภทวิชา ดังนี้

1. ประเภทวิชาอุตสาหกรรม
2. ประเภทวิชาพณิชยกรรม/บริหารธุรกิจ
3. ประเภทวิชาศิลปกรรม
4. ประเภทวิชาคหกรรม
5. ประเภทวิชาเกษตรกรรม
6. ประเภทวิชาประมง
7. ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
8. ประเภทวิชาอุตสาหกรรมสิ่งทอ
9. ประเภทวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร

สถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษามีจำนวน 415 แห่ง ประกอบด้วย

1. วิทยาลัยเทคนิค	110	แห่ง
2. วิทยาลัยอาชีวศึกษา	36	แห่ง
3. วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี	43	แห่ง
4. วิทยาลัยสารพัดช่าง	53	แห่ง
5. วิทยาลัยการอาชีพ	142	แห่ง
6. วิทยาลัยพณิชยการ	5	แห่ง
7. วิทยาลัยเทคโนโลยีอุตสาหกรรมการต่อเรือ	3	แห่ง
8. วิทยาลัยศิลปหัตกรรม	2	แห่ง
9. วิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยว	3	แห่ง
10. วิทยาลัยประมง	4	แห่ง
11. กาญจนาภิเษกวิทยาลัยช่างทองหลวง	1	แห่ง
12. วิทยาลัยเทคโนโลยีและการจัดการ	11	แห่ง
13. วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคโนโลยีฐานวิทยาศาสตร์	1	แห่ง
14. ศูนย์ฝึกอบรมวิศวกรรมเกษตร	1	แห่ง

การค้นหาข้อมูลสถาบันสายอาชีพ ทาง Internet

1. สืบค้น ด้วย google โดยพิมพ์คำว่า “สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา”
   (หรือ เข้าเว็บโดยตรง www.vec.go.th)
2. จากหน้าหลัก เลือกรายการ “สถานศึกษาในสังกัด”
3. คลิกเลือกจังหวัดที่ต้องการศึกษาข้อมูลที่ตั้งของสถาบันสายอาชีพ
4. คลิกเชื่อมเว็บไซต์ ศึกษารายละเอียดแต่ละสถาบัน

ประเภทการรับนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

เลือก 3 แบบ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับการเปิดรับของแต่ละสถานศึกษา ดังนี้

- แบบปกติ คือรับนักเรียนที่จบชั้น ม.3 เข้าศึกษาต่อในหลักสูตร ปวช. ในสาขาวิชาต่าง ๆ โดยใช้เวลาเรียนเต็มเวลาทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติในสถานศึกษานั้น เป็นเวลา 3 ปี
- แบบทวิภาคี คือ รับนักเรียนที่จบชั้น ม.3 เข้าศึกษาต่อในหลักสูตร ปวช. ในสาขาวิชาต่าง ๆ โดยความร่วมมือระหว่างสถานศึกษาและสถานประกอบการ ซึ่งนักเรียนจะใช้เวลาเรียนภาคทฤษฎี ในสถานศึกษา และภาคปฏิบัติการทางอาชีพในสถานประกอบการต่าง ๆ
- แบบสะสม/โอนหน่วยกิต คือ รับนักเรียนที่จบชั้น ม.3 เข้าศึกษาต่อในหลักสูตร ปวช.ในสาขาวิชาต่าง ๆ โดยการเทียบโอนรายวิชาที่เรียนมาแล้วหรือเทียบโอนประสบการณ์ทางอาชีพ ซึ่งต้องมีหลักฐานแสดง และเรียนเพิ่มในรายวิชาที่ยังขาดอยู่ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ และสะสมหน่วยการเรียนจนครบตามหลักสูตรที่กำหนด

ใบงานเรื่อง แบบสำรวจคุณลักษณะเฉพาะตนเพื่อการวางแผนการศึกษาต่อ

ข้อที่	คุณลักษณะเฉพาะตน	ใช่ที่สุด (3)	ค่อนข้างใช่ (2)	ไม่แน่ใจ (1)	ไม่ใช่เลย (0)
1	มีพื้นฐานความรู้ดี และสนุกกับการเรียนวิชา วิทยาศาสตร์				
2	มีความถนัดในการคิดคำนวณได้คล่อง				
3	ช่างสังเกต ชอบศึกษาค้นคว้า ทดลอง วิเคราะห์				
4	ชอบแก้โจทย์ปัญหาต่าง ๆ รู้สึกท้าทายกับการหาคำตอบ				
5	คิดอย่างมีระบบและมีเหตุผล				
6	มีความคิดสร้างสรรค์ ชอบคิดค้นสิ่งใหม่ ๆ				
7	แสดงความคิดเห็นได้อย่างมีเหตุผล				
8	กล้าตัดสินใจ แก้ปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็ว				
9	มีความละเอียดรอบคอบ				
10	สนใจเทคโนโลยี และ วิทยาการใหม่ๆ				
11	มองการณ์ไกล รู้จักคิดและวางแผนในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง				
12	มีความอดทน มุ่งมั่น และพยายาม ไม่ท้อถอย				
		คะแนนรวม.....			
13	มีพื้นฐานความรู้วิชาคณิตศาสตร์ดี คิดคำนวณได้คล่อง				
14	มีความสามารถในการใช้ภาษา ฟัง พูด อ่าน เขียน ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ได้คล่อง				
15	คิดวิเคราะห์อย่างมีระบบและมีเหตุผล				
16	มีจินตนาการและมีความคิดสร้างสรรค์				
17	สนใจเหตุการณ์ และข่าวสารในสังคมปัจจุบัน				
18	มีความกระตือรือร้น ใฝ่หาความรู้อยู่เสมอ				
19	สามารถถ่ายทอดความคิดให้ผู้อื่นเข้าใจได้ชัดเจน				
20	แสดงความคิดเห็นได้อย่างมีเหตุผล				
21	สนใจวิเคราะห์ เปรียบเทียบ และสรุปความหมายของเหตุการณ์ต่าง ๆ				
22	มีความอดทน มุ่งมั่น พยายาม และไม่ย่อท้อ				
23	มีจินตนาการเห็นภาพที่เป็นนามธรรม. เรื่องพื้นที่ ระยะทาง ขนาด และรูปทรง				
24	สนใจติดตามเทคโนโลยีและวิทยาการใหม่ ๆ				

ข้อที่	คุณลักษณะเฉพาะตน	ใช่ที่สุด (3)	ค่อนข้างใช่ (2)	ไม่แน่ใจ (1)	ไม่ใช่เลย (0)
		คะแนนรวม.....			

ข้อที่	คุณลักษณะเฉพาะตน	ใช่ที่สุด (3)	ค่อนข้างใช่ (2)	ไม่แน่ใจ (1)	ไม่ใช่เลย (0)
25	พื้นฐานความรู้ดีในวิชาภาษาอังกฤษ ฟัง พูด อ่าน เขียน ได้คล่อง				
26	มีพื้นฐานความรู้ดีในวิชาภาษาไทย รักการอ่าน การเขียน				
27	สนใจและสนุกกับการเรียนด้านภาษา ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ				
28	สามารถถ่ายทอดความรู้ความคิดและจิตนาการออกมาได้อย่างชัดเจน				
29	รับรู้ เข้าใจ และเห็นคุณค่าของศิลปวัฒนธรรม ดนตรีและภาษา				
30	มีจินตนาการและมีความคิดสร้างสรรค์				
31	สนใจเหตุการณ์ และข่าวสารในสังคมปัจจุบัน				
32	มีความคล่องตัวในการเขียนหรือพูดโต้ตอบ				
33	กระตือรือร้น ใฝ่เรียนใฝ่รู้อยู่เสมอ				
34	คล่องแคล่ว มีไหวพริบดี แก้ไขเหตุการณ์เฉพาะหน้าได้				
35	กล้าพูด กล้าแสดงออกในทางที่เหมาะสม				
36	ชอบการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่น ร่าเริงแจ่มใส เข้ากับผู้อื่นได้ง่าย				
		คะแนนรวม.....			
37	มีความรู้พื้นฐานในการใช้ภาษา ฟัง พูด อ่าน เขียน ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ				
38	รับรู้ เข้าใจ และเห็นคุณค่าของศิลปวัฒนธรรม ดนตรีและภาษา				
39	มีความสนใจด้านภาษา รักการอ่าน การเขียน				
40	สนใจเหตุการณ์ และข่าวสารในสังคมปัจจุบัน				

ข้อที่	คุณลักษณะเฉพาะตน	ใช่ที่สุด (3)	ค่อนข้างใช่ (2)	ไม่แน่ใจ (1)	ไม่ใช่เลย (0)
41	ชอบการวิเคราะห์ อภิปรายเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคม				
42	มีมนุษย์สัมพันธ์ดี สนุกกับการทำงานที่ต้องเกี่ยวข้องพบปะกับผู้อื่นเสมอ				
43	สามารถควบคุมตนเอง และปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ดี				
44	มีจินตนาการและมีความคิดสร้างสรรค์				
45	มีไหวพริบดี สามารถแก้ไขเหตุการณ์เฉพาะหน้าได้				
46	คล่องแคล่ว กล้าแสดงความคิดเห็น และนำเสนอได้อย่างสร้างสรรค์				
47	มีมานะที่จะเรียนภาคทฤษฎีได้สำเร็จจนถึงขั้นอุดมศึกษาได้				
48	สนใจสิ่งแวดล้อมรอบตัว				
		คะแนนรวม.....			

ข้อที่	คุณลักษณะเฉพาะตน	ใช่ที่สุด (3)	ค่อนข้างใช่ (2)	ไม่แน่ใจ (1)	ไม่ใช่เลย (0)
49	มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ในการผลิตหรือประดิษฐ์ชิ้นงาน				
50	พื้นฐานความรู้วิชาภาคปฏิบัติดีกว่าด้านวิชาการ				
51	ชอบเรียนภาคปฏิบัติ ลงมือทำ มากกว่าเรียนภาคทฤษฎี				
52	อยากเรียนเพื่อมีความรู้ความสามารถเฉพาะทาง ด้านอาชีพ				
53	ต้องการเรียนจบเพื่อมีงานทำเร็ว ๆ หลังจบชั้น ม.3				
54	มีความเชื่อมั่นว่าการเรียนสายอาชีพ ก็สามารถมีอนาคตที่เจริญมั่นคงได้				
55	ไม่รู้สึกด้อย กล้าที่จะบอกใคร ๆว่าเรียนต่อสายอาชีพ				
56	มีวินัยในตนเอง สามารถรับผิดชอบตนเองในการเรียนได้				
57	มีความอุตสาหะ วิริยะ อดทนในการทำงาน				
58	มีเป้าหมายชัดเจนในการเรียนสายอาชีพ				
59	ผู้ปกครองให้อิสระในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ ไม่ว่าสายสามัญหรือสายอาชีพ				

ข้อที่	คุณลักษณะเฉพาะตน	ใช่ที่สุด (3)	ค่อนข้างใช่ (2)	ไม่แน่ใจ (1)	ไม่ใช่เลย (0)
60	สามารถควบคุมตนเองได้ ไม่คล้อยตามการชักชวนในทางที่ผิดของเพื่อน				
		คะแนนรวม.....			

สรุปคะแนนการสำรวจตนเอง

ข้อที่	ชื่อสายการเรียน	คะแนนรวม	จัดเป็นอันดับที่
1-12	สายสามัญ - กลุ่มการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์		
13-24	สายสามัญ - กลุ่มการเรียนคณิตศาสตร์-ภาษาอังกฤษ		
25-36	สายสามัญ - กลุ่มการเรียนภาษาอังกฤษภาษาต่างประเทศที่ 2 (ฝรั่งเศส,จีน,พม่า,เกาหลี,ญี่ปุ่น,เยอรมัน)		
37-48	สายสามัญ - กลุ่มการเรียนภาษาอังกฤษ-สังคมศึกษา		
49-60	สายอาชีพ		

การวิเคราะห์ผลการสำรวจกับการเลือกสายการเรียน

ตัวชี้วัดในการวิเคราะห์ ***คะแนนรวมของแต่ละสายวิชา ที่ได้จากการสำรวจคุณลักษณะเฉพาะตน***

เกณฑ์ประกอบการพิจารณา

สายการเรียนที่น่าจะเป็นทางเลือกในการศึกษาต่อ <u>ควรมีคะแนนรวมตั้งแต่ 24 คะแนน</u> ขึ้นไป

เนื่องจาก นักเรียนมีคณลักษณะพื้นฐาน สอดคล้องกับลักษณะวิชาที่เรียน และมีโอกาสพัฒนาการเรียน

ให้นักเรียนพิจารณาผลที่ได้จากการสำรวจ และตอบคำถามต่อไปนี้

1. สายการเรียนที่มีคะแนนรวม ตั้งแต่ 24 ขึ้นไป ○ มี ○ ไม่มี

ถ้ามี มีจำนวน.....สายการเรียน เรียงตามลำดับคะแนน ดังนี้

1. .....

2. .....

3. .....

2. สายการเรียนที่นักเรียนต้องการเรียนคืออะไร

○ สายสามัญ กลุ่มการเรียน.....

ได้คะแนนรวมถึง 24 หรือไม่ ☐ ได้คะแนน ตั้งแต่ 24 ขึ้นไป ☐ ได้คะแนน ไม่ถึง 24

○ สายอาชีพ

ได้คะแนนรวมถึง 24 หรือไม่ ☐ ได้คะแนน ตั้งแต่ 24 ขึ้นไป ☐ ได้คะแนน ไม่ถึง 24

3. สิ่งที่นักเรียนได้ จากการทำแบบสำรวจชุดนี้ คืออะไร

.....

.....

4. การสำรวจครั้งนี้ มีผลอย่างไรต่อการวางแผนการศึกษาต่อ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

○ รู้สึกมั่นใจในสิ่งที่คิดไว้ยิ่งขึ้น

○ ได้ทางเลือกมากขึ้นจากเดิมที่คิดไว้

○ พอเห็นแนวทาง ซึ่งก่อนหน้านี้ยังไม่รู้ว่าจะไปเรียนต่ออะไร

○ ผลการสำรวจ ไม่ตรงกับสิ่งที่คิดไว้ ทำให้ต้องทบทวนความต้องการใหม่

○ ผลการสำรวจ ไม่ตรงกับสิ่งที่คิดไว้ แต่ยังยืนยันสิ่งที่คิดไว้ โดยจะพัฒนาตนเองต่อไป

○ อื่นๆ.....

แผนการจัดกิจกรรมแนะแนวที่ 5

หน่วยการจัดกิจกรรม การศึกษา **ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3**

เรื่อง บริหารเวลาสู่การวางแผน **จำนวน 2 ชั่วโมง**

---

1. สาระสำคัญ

การพัฒนาตนเองเพื่อไปสู่เป้าหมายชีวิต ทั้งเป้าหมายการเรียนในระยะสั้น เป้าหมายการศึกษาต่อที่จะนำไปสู่เป้าหมายอาชีพในอนาคตถือเป็นสิ่งสำคัญ หากนักเรียนมีเป้าหมายทางการเรียนที่ชัดเจนจะนำไปสู่การสร้างแรงจูงใจในการพัฒนาตนเองเพื่อไปสู่เป้าหมายชีวิตที่กำหนดไว้ และการแบ่งเวลาในการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ก็เป็นปัจจัยที่ช่วยให้มีเวลาสำหรับทำกิจกรรมอื่น ๆ ที่เป็นประโยชน์ในอนาคต เพื่อนำไปสู่การสร้างแรงจูงใจในการพัฒนาตนเองให้ก้าวไปสู่เป้าหมายชีวิตที่นักเรียนได้ตั้งไว้

2. สมรรถนะการแนะแนว: ด้านการศึกษา

ข้อ 1 รู้เข้าใจและมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ตามหลักสูตร

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

3.1 ฝึกการตั้งป้าหมายและวางแผน ด้านการเรียน การจัดการเวลา การทำงานให้บรรลุผล

3.2 ตระหนักถึงประโยชน์ และอธิบายความสำคัญของการบริหารจัดการเวลาได้อย่างเหมาะสม

4.สาระการเรียนรู้

4.1 การตั้งเป้าหมายและวางแผนด้านการเรียน

4.2 การบริหารจัดการเวลา

5. ชิ้นงาน / ภาระงาน

ใบงานเรื่อง “การบริหารเวลา: จุดมุ่งหมายในชีวิต”

6. วิธีการจัดกิจกรรม

ชั่วโมงที่ 1

6.1 ครูสนทนาเรื่องผลการเรียนที่ผ่านมาของนักเรียน

6.2 ครูสุ่มถามนักเรียน 4-5 คนว่าก่อนนี้นักเรียนมีการวางแผนและตั้งเป้าหมายเกี่ยวกับการเรียนของตนเองหรือไม่ อย่างไร

6.3 ครูนำตะกร้ามาวางไว้หน้าห้อง พร้อมลูกบอล และแจกกระดาษให้นักเรียนเขียนเป้าหมายชีวิตที่ได้ตั้งไว้มาใส่ไว้ในตะกร้า

6.4 ให้นักเรียนจินตนาการว่าตะกร้านี้คือเป้าหมายทางการเรียนที่นักเรียนตั้งใจจะทำให้นักเรียนใช้ลูกบอลเสี่ยงทายว่าจะสามารถทำเป้าหมายของตนเองให้เป็นจริงได้หรือไม่ โดยการให้โยนลูกบอล ถ้าโยนลงตะกร้าแสดงว่ามีโอกาสที่จะทำเป้าหมายให้เป็นจริงได้ (ครูวางตะกร้าไว้หน้าห้อง ให้นักเรียนยืนในระยะห่าง ประมาณ 4 - 5 เมตร) และให้นักเรียนโยนลูกบอลทีละคน ๆ ละ 1 ครั้ง

6.5 ครูสอบถามความรู้สึกของนักเรียนทั้งที่โยนลูกบอลลง และที่ไม่ลงตะกร้า

6.6 ให้โอกาสคนที่โยนลูกบอลไม่ลงตะกร้าได้โยนใหม่อีกคนละ 1 ครั้ง

6.7 ครูสอบถามนักเรียนที่ยังโยนลูกบอลไม่ลงตะกร้าว่ามีปัญหาหรืออุปสรรคใด และจะวางแผนหรือแก้ไข อย่างไร เพื่อให้ตนเองโยนลูกบอลลงตะกร้าให้ได้ (เช่น ระยะห่างเกินไป / โยนแรงเกินไป / โยนเบาไป ฯลฯ)

6.8 ให้โอกาสนักเรียนโยนลูกบอลจนกว่าจะลงตะกร้าครบทุกคน โดยแต่ละครั้งที่โยนไม่ลง ครูจะตั้งคำถามให้ นักเรียนได้คิดว่ายังมีปัญหาหรืออุปสรรคใด และให้แก้ไข (หรือขออาสาสมัคร 5 คน ทำหน้าที่โยนบอลแทนเพื่อนๆ ในห้อง เพื่อประหยัดเวลา)

6.9 ให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายข้อคิดที่ได้จากกิจกรรมเพื่อนำไปใช้พัฒนาเป้าหมายทางการเรียนของตนให้ ประสบความสำเร็จ

ชั่วโมงที่ 2

6.10 ครูกล่าวถึงการเรียนให้มีคุณภาพ นักเรียนจะต้องจัดการกับเรื่องใดให้มีประสิทธิภาพ (สุ่มถามนักเรียน 4-5 คน)

6.11 ครูให้นักเรียนศึกษาใบความรู้เรื่อง “การบริหารเวลา”

6.12 ครูให้นักเรียนทำใบงานเรื่อง “การบริหารเวลา: จุดมุ่งหมายในชีวิต” โดยให้นักเรียนทุกคนตรวจสอบการใช้เวลาของตนเอง

6.13 ครูสุ่มตัวแทนออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน

6.14 ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปข้อคิดที่ได้จากกิจกรรม

7. สื่อ/อุปกรณ์

7.1 ตะกร้า ลูกบอล กระดาษ

7.2 ใบความรู้เรื่อง “การบริหารเวลา”

7.3 ใบงานเรื่อง “การบริหารเวลา : จุดมุ่งหมายในชีวิต”

8. การประเมินผล

8.1 วิธีการประเมิน

8.1.1 สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม

8.1.2 ตรวจใบงาน

8.2 เครื่องมือการประเมิน

8.2.1 แบบบันทึกการสังเกตการณ์ปฏิบัติกิจกรรม

8.2.1 แบบประเมินผลใบงาน

8.3. เกณฑ์การประเมิน

8.3.1 สังเกตจากการเข้าร่วมกิจกรรม

เกณฑ์	ตัวบ่งชี้

ผ่าน	มีความตั้งใจร่วมกิจกรรม ให้ความร่วมมือกับกลุ่มในการอภิปรายแสดงความคิดเห็น และส่งงานตามกำหนด
ไม่ผ่าน	ไม่ให้ความร่วมมือกับกลุ่ม หรือ ขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

8.3.2 ตรวจใบงาน

เกณฑ์	**ตัวบ่งชี้**
ผ่าน	ทำใบงานครบและถูกต้อง
ไม่ผ่าน	ขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

ใบความรู้
เรื่อง การบริหารเวลา

คำนิยามของเวลา

เวลา คือ ชั่วขณะความยาวที่มีอยู่หรือเป็นอยู่ โดยกำหนดขึ้นเป็นครู่คราว วัน เดือน ปี

เวลา เป็นที่รวมของการกระทำทุกอย่าง รวมความรู้สึกและความคิดทั้งหลายไว้ด้วยกัน

เวลา คือ การใช้ชีวิตที่ถูกต้องในการกระทำที่มีขอบเขตและทุกสิ่งที่ถูกต้องของมนุษย์ในการดำเนินชีวิตจาก

ความสำเร็จ

ความหมายของการบริหารเวลา

การบริหารเวลา คือ กระบวนการทำงานอย่างมีระบบ โดยใช้เวลาน้อยแต่ให้ผลคุ้มค่ามากที่สุด

การบริหารเวลา คือ การจัดเวลาในการทำงานอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างเพื่อให้ผลงานเป็นที่ยอมรับ และน่าพอใจ

1. การกำหนดความสำคัญ (Set Priorities) โดยใช้สัญลักษณ์แทนดังนี้

A = งานที่มีความสำคัญต้องทำก่อน

B = งานที่มีความสำคัญเช่นกัน แต่รองลงไป ถ้าหากว่ามีเวลาก็ควรทำ

C = แม้ไม่ทำขณะนี้คงไม่ก่อให้เกิดความเสียหาย

2. วางแผน (Planning) คือ การตระเตรียมการสำหรับการปฏิบัติงานตามแผน โดยไม่จำแนกว่าเป็นงานเล็ก หรืองานใหญ่ การวางแผนมีความยากง่าย สลับซับซ้อนแตกต่างกันตามขอบข่ายของงานที่จะปฏิบัติ อาจทำในรูปแบบของตารางปฏิบัติงาน

3. การปฏิบัติตามตารางที่กำหนด (Projecting Schedule Time) คือ การทำงานตามแบบแผนที่กำหนดไว้ดังนี้ ขั้นที่ 1 ตั้งคำถามเกี่ยวกับอนาคตหลายๆ คำถาม แล้วคิดหาคำตอบและเหตุผลประกอบคำถามต่างๆ เหล่านั้น

ขั้นที่ 2 กำหนดเป้าหมายระยะสั้นและระยะยาวที่เป็นจริง

ความสำคัญของการบริหารเวลา

เมื่อพูดถึงเวลาคงไม่มีใครไม่รู้จัก คงไม่มีใครไม่เคยสัมผัสกับคำว่า “ เวลา ” และคงไม่มีใครที่ไม่เคยลิ้มรสของคำว่าเสียดายเวลา เคยถามตัวเองบ้างไหมว่า ทำไมคำว่าเสียดายเวลาจึงเกิดขึ้นกับตัวเรา และคำคำนี้ไม่ได้เกิดขึ้นครั้งเดียวแต่มันเกิดขึ้นซ้ำแล้วซ้ำอีก จนเรารู้สึกถึงความเคยชินกับมัน

ดังนั้นมนุษย์ทุกคนจะต้องทราบถึงความสำคัญของการบริหารเวลา เพราะว่าจะทำให้ชีวิตของเรามีระบบ มีแบบแผน มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย

คนที่สามารถทำชีวิตของตนเองให้มีความสุขและมีการดำเนินไปตามเป้าหมายที่ได้วางไว้ แสดงว่าเขาผู้นั้นรู้ถึงคุณค่าและความสำคัญของการบริหารเวลา

เทคนิค วิธีการบริหารเวลา

1. จดบันทึกการใช้เวลาในแต่ละวัน

การบริหารเวลาควรเริ่มต้นจากการสำรวจตัวเองก่อนว่าในแต่ละวันนั้นได้ใช้เวลา ในการทำกิจกรรมอะไรบ้าง โดยการจดบันทึกเวลาและการทำกิจกรรมต่าง ๆ ในแต่ละวันติดต่อกันประมาณ 3 วัน แล้วลองคำนวณดูว่าได้ใช้เวลาไปกี่ชั่วโมงกับการนอน การกิน การทำงาน การเดินทาง การออกกำลังกาย การอยู่คนเดียวเงียบ ๆ การใช้เวลาสังสรรค์กับเพื่อนฝูงและการใช้เวลาอยู่กับครอบครัว ลองพิจารณาดูว่าเวลาที่ใช้ในการทำกิจกรรมเหล่านี้สมดุลแล้วหรือยัง ได้เสียเวลาไปกับเรื่องที่ไม่เป็นเรื่องมากน้อยแค่ไหน และบ่อยแค่ไหนที่คิดจะทำอะไรแล้วก็รีรอผัดผ่อนไปทำอย่างอื่นก่อน งานที่ควรจะเสร็จจึงไม่เสร็จเสียทีควรจะต้องปรับปรุงเวลาในเรื่องใดให้มากขึ้นหรือน้อยลง

2. วางแผนงานล่วงหน้า

ในแต่ละวันจะมีเวลาสำหรับการทำงานประมาณ 6-8 ชั่วโมง จึงควรตั้งใจทำงานให้เต็มที่ โดยวางแผนการทำงานล่วงหน้าว่าในวันนั้นจะต้องทำอะไรบ้าง แล้วพรุ่งนี้จะต้องทำอะไร จัดลำดับความสำคัญของงาน เลือกทำงานที่สำคัญและเร่งด่วนก่อน ทำงานที่คิดว่ายากก่อนในช่วงเช้า เพราะเป็นช่วงที่ร่างกายยังสดชื่น รู้จักแบ่งงานชิ้นใหญ่ให้เป็นชิ้นย่อยๆ ควรแบ่งงานให้ลูกน้องหรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องรับไปทำ อย่างเท่าเทียมกันเพื่อความยุติธรรม และอย่าหวงงาน อย่าคิดว่าคนอื่นจะทำไม่ได้ ค่อยๆ สอน และค่อยๆ ฝึก เขาย่อมทำได้ในวันหนึ่งและเราก็จะสบายขึ้นด้วย เมื่อทำงานติดต่อกันประมาณ 2 ชั่วโมงควรพักสมองโดยการเปลี่ยนอิริยาบถบ้าง และควรพยายามทำงานให้แล้วเสร็จในที่ทำงาน ไม่จำเป็นอย่าเอางานกลับไปทำที่บ้านเพราะจะรบกวนเวลาสำหรับตนเองและครอบครัว

3. เพิ่มเวลา

ถ้ารู้สึกว่าเวลามีไม่พอควรหาเวลามาเพิ่ม เช่น ตื่นให้เช้าขึ้นเพื่อประหยัดเวลาในการเดินทาง เป็นต้น ลองสังเกตผู้อื่นดูบ้างว่าแต่ละคนมีวิธีการบริหารเวลาอย่างไร ลองเรียนรู้จากผู้ที่บริหารเวลาได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นและเครียดน้อยลงก็ได้

4. ตั้งเป้าหมายและวัตถุประสงค์

ตั้งเป้าหมายและวัตถุประสงค์ให้ชัดเจนที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ว่าคุณจะทำอะไร เพื่ออะไร ปัจจัยที่สำคัญอย่างหนึ่งของคนที่ประสบความสำเร็จ คือ การกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจน จดไว้กันลืมแล้วลงมือทำทันที จำไว้ว่าถ้าจะยิงปืนให้เข้าเป้าก็จำเป็นต้องเล็งให้ดีซะก่อน เมื่อโฟกัสถูกจุดแล้วก็ต้องรู้ว่าทำอะไรบ้างจึงจะไปถึง เคล็ด

ลับการอยู่ที่การมี “แผน” ที่ดีอยู่กับตัวทั้งระยะสั้นและระยะยาวว่าคุณต้องทำอะไรบ้างตั้งแต่วันนี้ สัปดาห์นี้ จนถึงตลอดทั้งปีนี้ แผนที่ดีคือต้องรู้ปัญหาของงานแต่เนิ่น ๆ เพื่อที่จะหาทางแก้ได้ทันท่วงที

5. สร้าง To-Do-List

เริ่มต้นดีมีชัยไปกว่าครึ่ง เรียงลำดับก่อนหลังของงานที่จะทำเอาไว้ก่อนแล้ว เชื่อและบังคับตัวเองให้ทำตามนั้น เป็นการไม่ให้ออกนอกลู่นอกทาง คนที่ประสบความสำเร็จเขาจะโน้ตไว้ว่าอะไรที่ควรทำก่อนหลัง แต่ถ้ามีเรื่องด่วนแทรกเข้ามาก็สามารถปรับให้ ยืดหยุ่นได้

6. มีแฟ้มงาน

อย่าปล่อยให้ความคิดกระจัดกระจายควรเก็บเข้ามาใส่ในแฟ้ม เอกสารก็เช่นเดียวกัน ถ้าเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกันก็นำมาเก็บใส่แฟ้มงานเดียวกัน เพื่อให้เป็นระเบียบและง่ายต่อการค้นหา

7. ใช้โทรศัพท์ให้เป็น

การใช้โทรศัพท์มือถือไม่ถูกที่ถูกเวลาเป็นสาเหตุอันดับต้นๆ ที่มารบกวนเวลาเรียน เพราะนอกจากจะทำให้เสียเวลาแล้ว ยังทำให้เราดูไม่ดีอีกด้วย

8. ทุกคนมีเวลาของตัวเอง

สังเกตให้ดีว่าช่วงเวลาใดที่สมองเรารู้สึกปลอดโปร่ง มีสมาธิ ความคิดแล่น เช่น ถ้าเรารู้สึกดีในตอนเช้าตรู่ก็ให้รีบเรียงลำดับความคิดทำ จดบันทึกสิ่งที่จะทำในวันนั้น เป็นต้น

9. มีความรับผิดชอบ

บริหารเวลาต้องเริ่มจากการจัดการตัวเอง คงไม่มีประโยชน์อะไร หากเราจดบันทึกสิ่งที่ต้องทำก่อนหลังแต่ไม่ทำตามดังนั้น เราจึงควรมีความรับผิดชอบและมีวินัยในตนเอง

ลองใช้เวลาไม่กี่นาทีอ่านเคล็ดบริหารเวลาเหล่านี้ และใช้เวลาอีกนิดหน่อย ลองลงมือทำดู แล้วเราจะค้นพบเวลาอีกหลายชั่วโมงที่หายไป ทีนี้ไม่ว่าเราจะงานยุ่งแค่ไหนก็สามารถจัดการได้ไม่ยาก เวลาเป็นสมบัติที่มีค่ายิ่ง ที่สามารถนำไปแลกเป็นอะไรก็ได้ ขึ้นอยู่กับว่าเราจะจัดการกับมันได้ดีแค่ไหน

ข้อคิด

ถ้าอยากรู้ว่าเวลา 1 ปี มีค่าเพียงใด ให้ถามนักเรียนที่สอบไล่ตก

ถ้าอยากรู้ว่าเวลา 1 เดือน มีค่าเพียงใด ให้ถามมารดาที่ต้องคลอดบุตรก่อนกำหนด

ถ้าอยากรู้ว่าเวลา 1 สัปดาห์ มีค่าเพียงใด ให้ถามบรรณาธิการหนังสือรายสัปดาห์

ถ้าอยากรู้ว่าเวลา 1 ชั่วโมง มีค่าเพียงใด ให้ถามคู่รักที่รอเวลาจะพบกัน

ถ้าอยากรู้ว่าเวลา 1 นาที มีค่าเพียงใด ให้ถามคนที่พลาดรถไฟ รถประจำทางหรือเครื่องบิน

ถ้าอยากรู้ว่าเวลา 1 วินาที มีค่าเพียงใด ให้ถามคนที่รอดจากอุบัติเหตุอย่างหวุดหวิด

ถ้าอยากรู้ว่าในเวลาเสี้ยววินาทีมีค่าเพียงใด ให้ถามนักกีฬาโอลิมปิกที่ได้เหรียญเงิน

ใบงาน

เรื่อง การบริหารเวลา : จุดมุ่งหมายในชีวิต

คำชี้แจง : ให้นักเรียนบอกแนวการปฏิบัติตนในแต่ละวัน ว่ามีวิธีการแบ่งเวลาในการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพอย่างไร

(โดยเริ่มวันพรุ่งนี้)

วัน / เวลา	กิจกรรม	รวมเวลา

ลองถามตัวเองดูว่านักเรียนได้ดำเนินการเพื่อไปสู่เป้าหมายแล้วหรือยัง

หากยัง เป็นเพราะอะไร และนักเรียนมีวิธีแก้ไขอย่างไรจงให้เหตุผล

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ข้อคิด /สิ่งที่ได้จากกิจกรรมนี้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 6

หน่วยการจัดกิจกรรม การศึกษา **ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3**

เรื่อง แผนที่ชีวิต **เวลา 2 ชั่วโมง**

.....

1. สาระสำคัญ

การวางแผนดำเนินชีวิตเริ่มต้นจากการ มุ่งหวังตั้งความปรารถนาและมองหาเป้าหมายที่จะก้าวเดินไปข้างหน้า ซึ่งจะต้องใช้ความพยายาม ขยันหมั่นเพียร และอดทน อดกลั้นเพื่อให้บรรลุจุดหมายของชีวิตที่เราตั้งไว้ ถ้าต้องการให้ความฝันเป็นจริงก็ต้องพยายามเพื่ออนาคตที่เป็นจริง "ทุกคนเป็นนายช่างสร้างชีวิตของตนเอง"

2. สมรรถนะการแนะแนว : ด้านการศึกษา

ข้อ 2 มีค่านิยมในการเรียนรู้ตลอดชีวิต

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

3.1 สามารถเชื่อมโยงความรู้ จัดกลุ่มความรู้ ข้อมูลข่าวสารที่ได้รับ และสามารถเสนอประเด็นที่เป็นแก่นสาระ

สำคัญได้

3.2 มีวิธีการศึกษาเพิ่มเติม เพื่อขยายประสบการณ์ไปสู่การเรียนรู้ใหม่

4. สาระการเรียนรู้

เห็นคุณค่าของการประโยชน์และความสำคัญของการแบ่งเวลา

5. ชิ้นงาน / ภาระงาน

ใบงานแผนที่ชีวิต

6. วิธีการจัดกิจกรรม

6.1 ครูนำคติธรรมของหลวงพ่อพระสุพรหมยานเถร วัดพระพุทธบาทตากผ้า จังหวัดลำพูน “ทุกคนเป็นนายช่างสร้างชีวิตของตนเอง สุข ทุกข์ ในชีวิตประจำวันเป็นผลสืบเนื่องมาจากการกระทำของตัวเราเองทั้งสิ้น” และ “ ตอนต้นสู้ทนทุกข์ จะได้สุขเมื่อตอนปลาย ตอนต้นสู้สบาย จะได้ร้ายเมื่อปลายมือ” ให้นักเรียนศึกษาและตอบคำถามของครู

6.2 ครูอธิบายสรุปคติธรรมดังกล่าว

6.3 ครูแจกกระดาษ A4 ให้คนละแผ่น ให้เขียนแผนที่ชีวิตของตนเอง เริ่มตั้งแต่คลอดแล้วรอดเป็นทารกดำเนินไปเรื่อยๆ ทุก ๆ ขั้นตอนของชีวิตทั้งในอดีต ปัจจุบันและความคาดหวังในอนาคต จนถึงบั้นปลายชีวิต โดยแผนที่ชีวิตดังกล่าวให้ออกแบบได้อย่างเป็นอิสระ ตกแต่งสีสันให้สวยงามตามใจชอบ

6.4 ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายสรุป

7. สื่อ / อุปกรณ์

ใบงาน “แผนที่ชีวิต”

8. การประเมินผล

8.1 วิธีการประเมิน

8.1.1 สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม

8.1.2 ตรวจใบงาน

8.2 เครื่องมือการประเมิน

8.2.1 แบบบันทึกการสังเกตการณ์ปฏิบัติกิจกรรม

8.2.1 แบบประเมินผลใบงาน

8.3. เกณฑ์การประเมิน

8.3.1 สังเกตจากการเข้าร่วมกิจกรรม

เกณฑ์	ตัวบ่งชี้
ผ่าน	มีความตั้งใจร่วมกิจกรรม ให้ความร่วมมือกับกลุ่มในการอภิปรายแสดงความคิดเห็น และส่งงานตามกำหนด

ไม่ผ่าน	ไม่ให้ความร่วมมือกับกลุ่ม หรือ ขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

8.3.2 ตรวจใบงาน

เกณฑ์	**ตัวบ่งชี้**
ผ่าน	ทำใบงานครบและถูกต้อง
ไม่ผ่าน	ขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

ใบงาน

คำชี้แจง ให้เขียนแผนที่ชีวิตของตนเอง เริ่มตั้งแต่คลอดแล้วรอดเป็นทารก ดำเนินไปเรื่อย ๆ ทุกๆ ขั้นตอนของชีวิตทั้งในอดีต ปัจจุบันและความคาดหวังในอนาคต จนถึงชีวิตจะหาไม่ แผนที่ชีวิตดังกล่าวให้ออกแบบได้อย่างเป็นอิสระ ตกแต่งสีสันให้สวยงามตามใจชอบ

แผนที่ชีวิต

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 7

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 7

หน่วยการจัดกิจกรรม การศึกษา **ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3**

เรื่อง เทคโนโลยีก้าวไกล ใส่ใจเรียนรู้ **เวลา 2 ชั่วโมง**

.....

1. สาระสำคัญ

อินเทอร์เน็ต เป็นสื่อที่มีความทันสมัย มีลักษณะการใช้งานที่ง่ายและครอบคลุมทุกสาระไม่ว่าจะเป็นด้านการศึกษา การหางานทำ และการบันเทิง ทำให้บุคคลที่ใช้งานสามารถเชื่อมต่อข้อมูลอย่างไร้พรมแดน เป็นการเปิดโลกกว้างได้อย่างก้าวไกล ทั้งนี้เนื่องจากอินเทอร์เน็ตก็มีทั้งประโยชน์และโทษควบคู่กันไปขึ้นอยู่กับตัวผู้ใช้เองว่ามีลักษณะการใช้งานอย่างไร ถ้าผู้ใช้มีลักษณะการใช้งานที่ถูกต้องเหมาะสม สื่ออินเทอร์เน็ตก็จะมีประโยชน์แก่ตัวผู้ใช้เป็นอย่างมาก

2. สมรรถนะการแนะแนว : ด้านการศึกษา

ข้อ 2 มีค่านิยมในการเรียนรู้ตลอดชีวิต

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

3.1 อธิบายประโยชน์ของการใช้สื่อออนไลน์ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

3.2 แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อดี ข้อเสียของการใช้สื่อออนไลน์ได้

3.3 ใช้เทคโนโลยีในการเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์และมีคุณธรรม

3.4 ใช้เทคโนโลยีในการสืบค้น รวบรวมข้อมูล เพื่อนำมาสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองได้อย่างต่อเนื่อง

3.5 ใช้เทคโนโลยีทางสร้างสรรค์และมีวิจารณญาณในการเลือกใช้อย่างเหมาะสม

4. สาระการเรียนรู้

การท่องโลกอินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์

5. ชิ้นงาน / ภาระงาน

5.1 ใบงาน ข้อดีและข้อจำกัดของการใช้อินเตอร์เนต (Internet)

5.2 ใบงาน การใช้ Internet

6. วิธีการจัดกิจกรรม

6.1 ครูกล่าวทักทาย ครูอธิบายและสนทนาเกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตพร้อมให้ร่วมแสดงความคิดเห็น

6.2 ให้ศึกษาใบความรู้พร้อมกับทำใบงานเดี่ยว

6.3 แบ่งกลุ่มกลุ่มละ 5 คน แล้วให้แต่ละกลุ่มพูดคุย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะการใช้อินเทอร์เน็ตในปัจจุบัน และข้อดีข้อเสียของอินเทอร์เน็ตพร้อมทำใบงานกลุ่ม

6.4 แต่ละกลุ่มเสนอความคิดเห็นให้เพื่อน ๆ ในห้องฟังว่ากลุ่มมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับการใช้งานอินเทอร์เน็ตในปัจจุบันและมีข้อดี ข้อเสียอย่างไร

6.5 ครูร่วมกันสรุปกิจกรรมที่ได้ทำ

7. สื่อ / อุปกรณ์

7.1 ใบความรู้เรื่อง ข้อดีและข้อจำกัดของ Internet

7.2 ใบงานกลุ่ม บอกข้อดีและข้อจำกัดของการใช้อินเตอร์เนต (Internet)

7.3 ใบงาน การใช้อินเทอร์เน็ต (Internet) ในปัจจุบัน

8. การประเมินผล

8.1 วิธีการประเมิน

8.1.1 สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม

8.1.2 ตรวจใบงาน

8.2 เครื่องมือการประเมิน

8.2.1 แบบบันทึกการสังเกตการณ์ปฏิบัติกิจกรรม

8.2.1 แบบประเมินผลใบงาน

8.3. เกณฑ์การประเมิน

8.3.1 สังเกตจากการเข้าร่วมกิจกรรม

เกณฑ์	**ตัวบ่งชี้**
ผ่าน	มีความตั้งใจร่วมกิจกรรม ให้ความร่วมมือกับกลุ่มในการอภิปรายแสดงความคิดเห็น และส่งงานตามกำหนด
ไม่ผ่าน	ไม่ให้ความร่วมมือกับกลุ่ม หรือ ขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

8.3.2 ตรวจใบงาน

เกณฑ์	**ตัวบ่งชี้**
ผ่าน	ทำใบงานครบและถูกต้อง
ไม่ผ่าน	ขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

ใบงานกลุ่ม

บอกข้อดีและข้อจำกัดของการใช้อินเทอร์เนต (Internet) โดยทำเป็น mind mapping

ใบงาน

การใช้อินเตอร์เน็ต (Internet) ในปัจจุบัน

1. คิดว่าในปัจจุบันคนเราใช้งาน Internet เพื่ออะไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. มีวิธีใช้ Internet อย่างไรให้ถูกต้องเพื่อเกิดประโยชน์มากที่สุดต่อตนเอง

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ชื่อ ..... ชั้น ..... เลขที่ .....

ใบความรู้

ข้อดีและข้อจำกัดของอินเทอร์เน็ต (Internet)

อินเทอร์เน็ตเป็นเทคโนโลยีใหม่ในการสื่อสารสารสนเทศ เปรียบเสมือนชุมชนแห่งใหม่ของโลกซึ่งรวมคนทั่วทุกมุมโลกเข้าด้วยกัน จึงทำให้มีบริการต่าง ๆ เกิดขึ้นใหม่ตลอดเวลา ซึ่งมีทั้งข้อดีที่เป็นประโยชน์และข้อจำกัดบางประการ ดังนี้

ข้อดีของอินเทอร์เน็ต

อินเทอร์เน็ตประกอบไปด้วยบริการที่หลากหลาย ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อผู้ใช้บริการมากมาย ดังต่อไปนี้

1. ค้นคว้าข้อมูลในลักษณะต่าง ๆ เช่น งานวิจัย บทความในหนังสือพิมพ์ ความก้าวหน้าทางการแพทย์ ฯลฯ ได้จากแหล่งข้อมูลทั่วโลก เช่น ห้องสมุด สถาบันการศึกษา และสถาบันวิจัย โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายและเสียเวลาในการเดินทางและสามารถสืบค้นได้ตลอดเวลา 24 ชั่วโมง

2. ติดตามความเคลื่อนไหวต่าง ๆ ทั่วโลกได้อย่างรวดเร็วจากการรายงานข่าวของสำนักข่าวต่างๆ อยู่ รวมทั้งอ่านบทความเรื่องราวที่ลงในนิตยสารหรือวารสารต่าง ๆ ได้ฟรี โดยมีทั้งข้อความและภาพประกอบด้วย

3. รับส่งไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ทั่วโลกได้อย่างรวดเร็วโดยไม่ต้องเสียเงินค่าตราไปรษณียากร ถึงแม้จะเป็นการส่งข้อความไปต่างประเทศก็ไม่ต้องเสียเงินเพิ่มขึ้นเหมือนการส่งจดหมาย การส่งไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์นี้นอกจากจะส่งข้อความตัวอักษรแบบจดหมายธรรมดาแล้ว ยังสามารถส่งแฟ้มภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว และเสียงพร้อมกันไปได้ด้วย

4. สนทนากับผู้อื่นที่อยู่ห่างไกลได้ทั้งในลักษณะการพิมพ์ข้อความและเสียง ร่วมกลุ่มอภิปรายหรือกลุ่มข่าวเพื่อแสดงความคิดเห็น หรือพูดคุยถกปัญหากับผู้ที่สนใจในเรื่องเดียวกัน เป็นการขยายวิสัยทัศน์ในเรื่องที่สนใจนั้นๆ

5. ถ่ายโอนแฟ้มข้อความ ภาพ และเสียงจากที่อื่น ๆ รวมทั้งโปรแกรมต่าง ๆ ได้จากแหล่งที่มีผู้ให้บริการ

6. ตรวจดูราคาสินค้าและสั่งซื้อสินค้ารวมทั้งบริการต่าง ๆ ได้โดยไม่ต้องเสียเวลาเดินทางไปห้างสรรพสินค้า

7. ให้ความบันเทิงหลายรูปแบบ เช่น การฟังเพลง รายการวิทยุ การชมรายการโทรทัศน์ ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์นี้นอกจากจะส่งข้อความตัวอักษรแบบจดหมายธรรมดาแล้ว ยังสามารถส่งแฟ้มภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว และเสียงพร้อมกันไปได้ด้วย

8. สนทนากับผู้อื่นที่อยู่ห่างไกลได้ทั้งในลักษณะการพิมพ์ข้อความและเสียง ร่วมกลุ่มอภิปรายหรือกลุ่มข่าวเพื่อแสดงความคิดเห็น หรือพูดคุยถกปัญหากับผู้ที่สนใจในเรื่องเดียวกัน เป็นการขยายวิสัยทัศน์ในเรื่องที่สนใจนั้น ๆ

9. ถ่ายโอนแฟ้มข้อความ ภาพ และเสียงจากที่อื่น ๆ รวมทั้งโปรแกรมต่าง ๆ ได้จากแหล่งที่มีผู้ให้บริการ

10. ตรวจดูราคาสินค้าและสั่งซื้อสินค้ารวมทั้งบริการต่าง ๆ ได้โดยไม่ต้องเสียเวลาเดินทางไปห้างสรรพสินค้า

11. ให้ความบันเทิงหลายรูปแบบ เช่น การฟังเพลง รายการวิทยุ การชมรายการโทรทัศน์ ภาพยนตร์ รวมไปถึงการแข่งขันเกมกับผู้อื่นได้ทั่วโลก

12. ติดประกาศข้อความที่ต้องการให้ผู้อื่นทราบได้อย่างทั่วถึง

13. ให้เสรีภาพในการสื่อสารทุกรูปแบบแก่บุคคลทุกคน

ข้อจำกัดของอินเทอร์เน็ต

ถึงแม้อินเทอร์เน็ตจะก่อให้เกิดผลดีต่อผู้ใช้มากมาย แต่ก็ยังมีข้อจำกัดบางประการ ดังต่อไปนี้

1. อินเทอร์เน็ตเป็นข่ายงานขนาดใหญ่ที่ไม่มีใครเป็นเจ้าของ ทุกคนจึงสามารถสร้างเว็บไซด์หรือติดประกาศข้อความได้ทุกเรื่อง บางครั้งข้อความนั้นอาจจะเป็นข้อมูลที่ไม่ถูกต้องหรือไม่ได้รับการรับรอง เช่น ข้อมูลด้านการแพทย์หรือผลการทดลองต่าง ๆ จึงเป็นวิจารณญาณของผู้อ่านที่จะต้องไตร่ตรองข้อความที่อ่านนั้นด้วยว่าควรจะเชื่อถือได้หรือไม่

2. เยาวชนอาจติดต่อเข้าไปในเว็บไซด์ที่ไม่เป็นประโยชน์หรืออาจยั่วยุอารมณ์ ทำให้เป็นอันตรายต่อตนเองและสังคม

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 8

หน่วยการจัดกิจกรร การศึกษา **ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3**

เรื่อง ท่องโลกไร้พรมแดน **เวลา 2 ชั่วโมง**

.....

1. สาระสำคัญ

Google เป็นเว็บที่ให้บริการเกี่ยวกับการหาข้อมูลต่าง ๆ ที่เราต้องการ ทั้งความหมาย ความเป็นมา ความสำคัญ เป็นต้น โดยผ่านโลกอินเตอร์เน็ต

2. สมรรถนะการแนะแนว : ด้านการศึกษา

ข้อ 2 มีค่านิยมในการเรียนรู้ตลอดชีวิต

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นำความรู้ / ทักษะ และเทคนิควิธีต่าง ๆ มาใช้สร้างสรรค์งานอย่างมีประสิทธิภาพ
2. สืบค้นข้อมูลข่าวสารจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ หรือจากแหล่งอ้างอิงข้อมูลที่หลากหลาย
3.. สร้างองค์ความรู้ตามความสนใจได้อย่างต่อเนื่อง

4. สาระการเรียนรู้

Web Google ความหมายของ Google ที่ควรทราบ วิธีใช้งานของ Google ที่ถูกต้องรวมถึงเทคนิคการใช้งานที่ควรทราบองค์ความรู้ที่ได้จากการสืบค้น Google

5. ชิ้นงาน / ภาระงาน (ถ้ามี)

- ใบงาน เรื่อง พี่กูรู รู้ทุกเรื่อง

6. วิธีการจัดกิจกรรม

6.1 ครูกล่าวทักทาย พร้อมกับสนทนากับว่า เวลาจะค้นหาข้อมูลจะทำอย่างไร สุ่มตอบประมาณ 3-5 คน

6.2 ครูสนทนากับนักเรียนว่ารู้จัก Google ไหม ใช้ Google ให้เป็นประโยชน์อย่างไรบ้าง เคยใช้ข้อมูลจาก Google ประกอบการทำรายงานต่าง ๆ หรือสิ่งที่เราอยากรู้เพิ่มเติมหรือไม่

6.3 ครูสนทนากับถึงความหมายของ Google คืออะไร

6.4 ครูสนทนากับเรียนถึงวิธีการใช้งาน Google ของว่าเป็นแบบไหน ครูได้บอกเพิ่มเติมเกี่ยวกับวิธีการใช้งาน Google ให้กับ

6.5 ครูได้แจกใบงานให้กับเรื่อง พี่กูรู รู้ทุกเรื่องให้ทำประมาณ 10-15 นาที

6.6 ครูและนักเรียนร่วมกันสรุป โดยที่ครูให้ส่งตัวแทนออกมาพูดหน้าชั้นว่าวันนี้ได้อะไรบ้าง ครูจะคอยชี้แนะในส่วนที่ขาดหายไป

7. สื่อ / อุปกรณ์

7.1 ใบความรู้ เรื่อง Google

7.2 ใบงานเรื่อง พี่กูรู รู้ทุกเรื่อง

8. การประเมินผล

8.1 วิธีการประเมิน

8.1.1 สังเกตพฤติกรรมการเรียน

8.1.2 ตรวจใบงานเรื่องพี่กูรู รู้ทุกเรื่อง

8.2 เครื่องมือ

8.2.1 แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียน

8.2.2 แบบตรวจใบงานเรื่องพี่กูรู รู้ทุกเรื่อง

8.3 เกณฑ์การประเมิน

8.3.1 ตรวจใบงาน

เกณฑ์	**ตัวบ่งชี้**
ผ่าน	-สามารถทำใบงานเรื่องพี่กูรู รู้ทุกเรื่องได้ถูกต้องสมบูรณ์ร้อยละ 80 ขึ้นไป -ผ่านเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมในการทำกิจกรรม ร้อยละ 80 ขึ้นไป
ไม่ผ่าน	ไม่ทำในสิ่งใดสิ่งหนึ่งใน 2 ข้อ

8.3.2 สังเกตจากการเข้าร่วมกิจกรรม

เว็บไซต์ Google (www.Google.com) เป็นเว็บไซต์ที่ให้บริการในการค้นหาข้อมูลในโลกของอินเตอร์เน็ต โดยค้นหาข้อมูลจากข้อความ หรือตัวอักษรที่พิมพ์เข้าไป แล้วทำการค้นหาข้อมูล รูปภาพ หรือเว็บเพจที่เกี่ยวข้องนำมาแสดงผล เว็บไซต์ Google ได้รับความนิยมอย่างมากในกลุ่มผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตที่ต้องการค้นหาข้อมูล

เว็บไซต์ Google แบ่งหมวดหมู่ของการค้นหาออกเป็น 4 หมวดหมู่ด้วยกัน ดังนี้คือ

- เว็บ (Web) เป็นการค้นหาข้อมูลในรูปแบบของเว็บไซต์ต่าง ๆ ทั่วโลก โดยการแสดงผลจะแสดงเว็บไซต์ที่มีคำที่เป็น Keyword อยู่ภายเว็บไซต์นั้น
- รูปภาพ (Images) เป็นการค้นหารูปภาพจากการแปลคำ Keyword
- กลุ่มข่าว (News) เป็นการค้นหาข้อมูลที่เป็นเนื้อหาที่อยู่ในข่าว ซึ่งมีการระบุชื่อผู้เขียนข่าว, หัวข้อข่าว, วันที่และเวลาที่โพสต์ข่าว
- สารบัญเว็บ (Web Directory) Google มีการจัดประเภทของเว็บไซต์ออกเป็นหมวดหมู่ ซึ่งเราสามารถค้นหาเว็บในเรื่องที่ต้องการตามหมวดหมู่ที่มีอยู่แล้วได้เลย

<u>วิธีการใช้งาน Google ค้นหาข้อมูล</u>

การค้นหาโดยทั่วไปส่วนใหญ่แล้วจะใช้คำ Keyword เป็นเครื่องมือในการนำทางการค้นหาอย่างเดียว แต่ถ้าเรารู้จักใช้เครื่องหมายบางตัวร่วมด้วย ก็จะทำให้ขอบเขตการค้นหาของ Google แคบลง ทำให้เราได้ข้อมูลที่ตรงกับความต้องการมากขึ้น เครื่องหมายที่สามารถนำมาช่วยในการค้นหาได้ มีดังนี้

การค้นหาด้วยเครื่องหมายบวก (+) เหมาะสำหรับการค้นหาคำ Keyword ที่มีลักษณะเป็นตัวเชื่อม เพราะโดยหลักการทำงานของ Google แล้ว Google จะไม่ค้นหาคำประเภทตัวเชื่อม เช่น at, with, on, what, when, where, how, the, to, of ถึงแม้ว่าเราจะมีการระบุเหล่านี้ลงใน Keyword ด้วยก็ตาม ดังนั้นถ้าเราต้องการให้ Google ทำการค้นหาคำเหล่านี้ด้วย เนื่องจากเป็นคำสำคัญของประโยคที่เราต้องการ สามารถใช้เครื่องหมาย + ช่วยได้ โดยมีเงื่อนไข ว่า ก่อนหน้าเครื่องหมาย + ต้องมีการเว้นวรรค 1 เคาะด้วย เช่น ถ้าต้องการค้นหาเว็บไซต์เกี่ยวกับเกมส์ที่มีชื่อว่า Age of Empire ถ้าเราพิมพ์ Keyword ...Age of Empire...

Google จะทำการค้นหาแยกคำโดยไม่สนใจ of คืออาจจะค้นหา Age หรือ Empire แค่ตัวเดียว แต่ถ้าเราระบุว่า Age +of Empire Google จะทำการค้นหาทั้งคำว่า Age, of และ Empire เป็นต้น

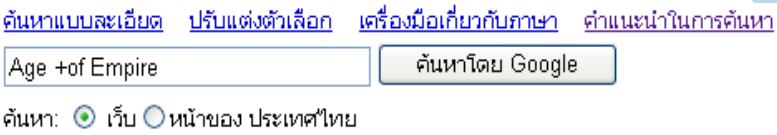

ภาพตัวอย่างการใช้เงื่อนไข (+)

การค้นหาด้วยเครื่องหมายลบ (-) จะช่วยให้เราสามารถตัดเรื่องที่เราไม่ต้องการ หรือไม่เกี่ยวข้องออกไปได้ เช่น ถ้าเราต้องการค้นหาเว็บไซต์ที่เกี่ยวกับการล่องแก่ง แต่ไม่ต้องการ การล่องแก่งที่เกี่ยวข้องกับจังหวัดตาก ให้เราพิมพ์ Keyword ว่า ล่องแก่ง -ตาก (เช่นเดียวกับเครื่องหมาย + ต้องเว้นวรรคก่อนหน้าเครื่องหมายด้วย) Google จะทำการค้นหาเว็บไซต์ที่เกี่ยวกับการล่องแก่ง แต่ไม่มีจังหวัดตากเข้ามาเกี่ยวข้อง

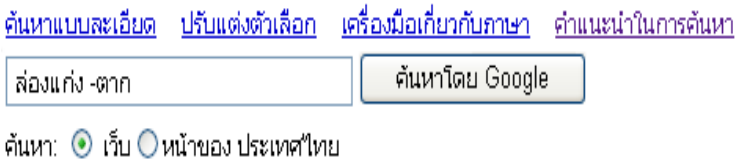

ภาพตัวอย่างการใช้เงื่อนไข (-)

การค้นหาด้วยเครื่องหมายคำพูด ("...") เหมาะสำหรับการค้นหาคำ Keyword ที่มีลักษณะเป็นประโยควลี ที่เราต้องการให้มันแสดงผลทุกคำในประโยค โดยไม่แยกคำ เช่น ถ้าเราต้องการหาเว็บไซต์เกี่ยวกับเพลงที่มีชื่อว่า If I Let You Go ให้พิมพ์ว่า "If I Let You Go" Google จะทำการค้นหาประโยค "If I Let You Go" ทั้งประโยคโดยไม่แยกคำค้นหา

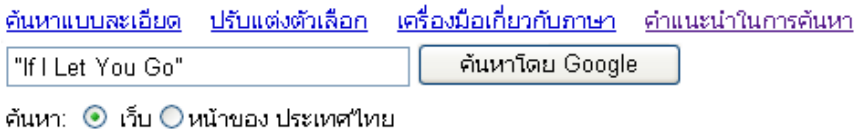

ภาพตัวอย่างการใช้เงื่อนไข (“...”)

ขาดภาพตัวอย่าง

ใบงานเรื่อง พี่กูรู รู้ทุกเรื่อง

คำชี้แจง ให้นักเรียนตอบคำถามดังต่อไปนี้

1. Google คืออะไร

.....

.....

.....

.....

.....

2. Google ได้แบ่งหมวดหมู่การค้นหาไว้กี่หมวด อะไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

3. การค้นหาข้อมูลโดยการใช้เครื่องหมาย (-) จะช่วยในเรื่องอะไร

.....

.....

.....

.....

แผนการจัดกิจกรรมแนะแนวที่ 9

หน่วยการจัดกิจกรรม การศึกษา **ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3**

เรื่อง คนต้นแบบ (My Idol) **จำนวน 2 ชั่วโมง**

---

1. สาระสำคัญ

บุคคลที่เป็นต้นแบบเป็นแบบอย่างที่ดีย่อมเป็นผู้ที่มีบุคลิก มีวิสัยทัศน์ ผู้ที่มีแบบอย่างที่ดีย่อมจะมีแรงใจในการที่จะพยายามพัฒนาตัวเองให้ไปสู่ความสำเร็จตามบุคคลต้นแบบที่ตนเองชื่นชอบ รวมถึงการมองโลกในแง่มุมใหม่ ๆ การมีความรู้สึกรักและเห็นคุณค่าในตนเองจะช่วยให้เข้าใจปัญหาและแก้ไขได้ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองได้อย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับการวางแผนการศึกษาต่อในอนาคต

2. สมรรถนะการแนะแนว : ด้านการศึกษา

ข้อ 2 มีค่านิยมในการเรียนรู้ตลอดชีวิต

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

3.1 มีนิสัยรักการเรียน ใฝ่หาความรู้ ทั้งทางตรงและทางอ้อม

3.2 มีต้นแบบบุคคลที่ประสบความสำเร็จทางสังคมเป็นแรงบันดาลใจ

4. สาระการเรียนรู้

แรงบันดาลใจในการเลือกบุคคลที่ดีเพื่อเป็นต้นแบบของตนเอง

5. ชิ้นงาน / ภาระงาน

5.1 การทำใบงาน เรื่อง My Idol

5.2 การนำเสนอบุคคลต้นแบบ

6. วิธีการจัดกิจกรรม

ชั่วโมงที่ 1

6.1 นักเรียนดูคลิปวีดิโอ เรื่อง แรงบันดาลใจ (Nick Vujicic) จากนั้นครูสุ่มถามให้นักเรียนแสดงความรู้สึก เช่น

- นักเรียนรู้สึกอย่างไรบ้าง
- ถ้านักเรียนเป็น Nick Vujicic นักเรียนจะปฏิบัติตนอย่างไร
- Nick Vujicic มีความแตกต่างจากนักเรียนอย่างไร
- Nick Vujicic รู้สึกอย่างไรกับตัวเอง
- Nick Vujicic พัฒนาตนเองอย่างไร
- Nick Vujicic เป็นต้นแบบที่ดีสำหรับนักเรียนในด้านใดบ้าง เป็นต้น

6.2 นักเรียนทำใบงาน เรื่อง “แรงบันดาลใจของชายหัวใจนักสู้”หลังจากการดูคลิปวีดิโอ เรื่อง แรงบันดาลใจ (Nick Vujicic) โดยเขียนสรุปลักษณะที่สมควรเป็นแบบอย่างที่ดีสำหรับผู้อื่น

6.3 สุ่มนักเรียนตัวแทน 4-5 คน ออกมานำเสนองานหน้าชั้นเรียน

6.4 นักเรียนและครูร่วมกันอภิปรายและสรุปผลการทำกิจกรรมร่วมกัน

ชั่วโมงที่ 2

6.5 นักเรียนดูคลิปวีดิโอ เพลง พระราชาผู้ทรงธรรม จากนั้นครูสุ่มถามให้นักเรียนแสดงความรู้สึก เช่น

- นักเรียนรู้สึกอย่างไรบ้าง
- นักเรียนมีความภาคภูมิใจในหลวงรัชกาลที่ 9 ในด้านใดบ้าง เพราะเหตุใด
- ในหลวงรัชกาลที่ 9 ทรงเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียนในด้านใดบ้าง

6.6 นักเรียนศึกษาใบความรู้ เรื่อง “My Idol”

6.7 นักเรียนทำใบงาน“คนต้นแบบ My Idol” โดยเขียนถึงบุคคลต้นแบบของตนเองพร้อมระบุเหตุผลที่เป็นแบบอย่างที่ดีสำหรับตนเองและผู้อื่น

6.8 สุ่มนักเรียนตัวแทน 4-5 คน ออกมานำเสนองานหน้าชั้นเรียน

6.9 นักเรียนและครูร่วมกันอภิปรายและสรุปผลการทำกิจกรรมร่วมกัน

7. สื่อ/อุปกรณ์

7.1 สื่อคลิปวีดิโอ เรื่อง แรงบันดาลใจ (Nick Vujicic)

https://www.youtube.com/watch?v=gKNIUxLMc4M

7.2 ใบงาน เรื่อง “แรงบันดาลใจของชายหัวใจนักสู้”

7.3 สื่อคลิปวีดิโอ เพลง พระราชาผู้ทรงธรรม

https://www.youtube.com/watch?v=_XTWTi__uDo

7.4 ใบความรู้ เรื่อง “My Idol”

7.5 ใบงาน “คนต้นแบบ My Idol”

8. การประเมินผล

8.1 วิธีการประเมิน

8.1.1 สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม

8.1.2 ตรวจใบงาน

8.2 เครื่องมือการประเมิน

8.2.1 แบบบันทึกการสังเกตการณ์ปฏิบัติกิจกรรม

8.2.1 แบบประเมินผลใบงาน

8.3. เกณฑ์การประเมิน

8.3.1 สังเกตจากการเข้าร่วมกิจกรรม

เกณฑ์	ตัวบ่งชี้
ผ่าน	มีความตั้งใจร่วมกิจกรรม ให้ความร่วมมือกับกลุ่มในการอภิปรายแสดงความคิดเห็น และส่งงานตามกำหนด
ไม่ผ่าน	ขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

8.3.2 ตรวจใบงาน

เกณฑ์	ตัวบ่งชี้
ผ่าน	บอกแนวทางการศึกษาต่อเมื่อจบชั้นม.3 ได้
ไม่ผ่าน	ไม่สามารถบอกแนวทางการศึกษาต่อเมื่อจบชั้นม.3 ได้

ใบงาน เรื่อง “แรงบันดาลใจของชายหัวใจนักสู้”
ประกอบการจัดกิจกรรม เรื่อง คนต้นแบบ (My Idol)

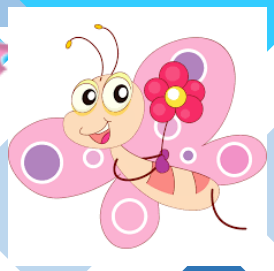

ลักษณะต้นแบบที่ดี

.....

.....

ความประทับใจ

.....

.....

แนวการปฏิบัติตนที่เป็นต้นแบบ

.....

.....

สิ่งนี้ที่จะนำมาเป็นแบบอย่าง

.....

.....

ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่..... .....ชั้น.....

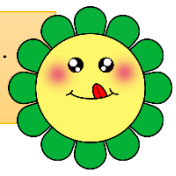

ใบความรู้ เรื่อง “My Idol”

ประกอบการจัดกิจกรรม เรื่อง คนต้นแบบ (My Idol)

The Idol

Idol คือ บุคคลหรืออะไรบางอย่างที่เราชื่นชอบและมีอิทธิพลต่อตัวเรา เช่น ศิลปิน ดารา นักร้อง ในดวงใจ มักจะเป็น Idol ของกลุ่มวัยรุ่นทั้งหลาย จึงมักจะพยายามเลียนแบบพฤติกรรมหลายอย่างของ Idol ที่ตนเองชื่นชอบ ทั้งการแต่งกาย ทรงผม ลีลาท่าทาง เป็นต้น นอกจากนั้นยังมีอิทธิพลต่อความคิด แนวทางการปฏิบัติตัว มากน้อยแค่ไหนขึ้นอยู่กับความชื่นชอบของแต่ละคน

คนที่จะเป็น Idol ของใครหลายๆ คนได้ควรมีคุณสมบัติอย่างไร?

หลักจริง ๆ คือเป็นต้นแบบในการดำเนินชีวิต ดีจนเป็นตัวอย่างที่เขาสามารถสร้างอนุสาวรีย์ให้เลย ดีในด้านต่าง ๆ ในบ้านเมืองที่เจริญแล้วเขาจะมีอนุสาวรีย์ค่อนข้างมาก เป็นด้าน ๆ ไป คนไหนประสบความสำเร็จในการวิจัยทางวิทยาศาสตร์เขาก็สร้างอนุสาวรีย์ให้ บางทีก็เป็นฮีโร่ของชาติ ของตำบล ของบ้านเมือง เขาจะพยายามเอาคนที่มีความดีที่ต้องการให้คนรุ่นหลังได้ดูเป็นแบบอย่าง ก็ทำรูปปั้นหรืออนุสาวรีย์ให้กระจายเต็มไปหมด นั่นคือรูปแบบของคำว่า Idol หรือ ฮีโร่ ดูเพื่อเอาเป็นแบบอย่าง สังคมใดนิยมคนแบบไหน ก็จะเป็นแรงขับเคลื่อนให้คนรุ่นหลังในสังคมนั้นเอาเป็นแบบอย่างตาม

ยกตัวอย่าง อเมริกา เนื่องจากคนส่วนใหญ่อพยพมาจากยุโรป พอข้ามน้ำข้ามทะเลไปไกลขนาดนั้น ถ้าข้าวของมีไม่พอจะกลับมาซื้อที่ยุโรปก็ไม่ได้ เพราะไกลมาก เดินทางก็ลำบากมากในยุคนั้น ใครที่คิดค้นประดิษฐ์อะไรขึ้นมาได้แล้วทำให้คนได้รับความสะดวกสบาย สังคมจะยกย่องมากเลย ก็เลยส่งผลให้คนอเมริกามีนักประดิษฐ์คิดค้นเกิดขึ้นจำนวนมาก คนไหนกล้าหาญสามารถบุกเบิกดินแดนตะวันตกได้สำเร็จ ทุกคนจะเล่าขานชื่นชมยกย่อง เด็กรุ่นหลังเกิดมาก็ได้ยินได้ฟังแต่เรื่องเหล่านี้ ก็วางเป้าอนาคตตัวเองไว้จะเป็นนักผจญภัย ต้องเป็นคนกล้าหาญ เป็นนักประดิษฐ์คิดค้น ทุกคนต้องการเป็นนักวิทยาศาสตร์ พอเป็นอย่างนี้แล้วก็จะเป็นแรงขับเคลื่อนสังคมอเมริกาให้เจริญก้าวหน้า นี่คืออิทธิพลของ Idol ที่ดี เราต้องการให้สังคมไปทางไหนก็จะไปทางนั้น Idol จะเป็นตัวนำให้คนตามอย่าง

ฉะนั้นเรารู้แล้วว่า Idol จริง ๆ คือ คนที่เป็นแบบอย่างได้ แต่ในปัจจุบันมันชักจะดูเบี่ยงเบนไปหน่อย

The Idol

การเลียนแบบพฤติกรรมต่าง ๆ ของผู้ที่เราชื่นชอบนั้นจะมีผลดีหรือเสียอย่างไรบ้าง?

คนเราถ้านิยมยกย่องใครก็มีแนวโน้มจะเลียนแบบตามเขา ถ้าได้ Idol ดี เป็นคนมีคุณธรรม มีความรู้ความสามารถ เหมาะสมที่จะเป็นแบบจริง ก็จะเป็นแรงขับเคลื่อนให้เขาเองไปในทางที่ถูกต้องดีงาม แต่ถ้าไปได้แบบอย่าง Idol ที่ไม่เข้าท่า ก็มีแนวโน้มที่จะทำให้ตัวเองไปทำตามเขาก็แย่ตามกันไป

จะเห็นว่าคนในยุคปัจจุบันนี้ บางทีต้องการความสนใจ มันเกิดจากความเหงาในท่ามกลางฝูงชน เลยต้องการเรียกร้องความสนใจด้วยการแต่งตัวแปลก ๆ ให้ดูแปลกตาและแตกต่างจากคนอื่น เพื่อให้คนสนใจโดยไม่รู้เลยว่าเขามองด้วยความรู้สึกอย่างไร จึงทำให้รูปแบบเรียกความสนใจมันผิดไป เดิมเขาเรียกความสนใจด้วยการทำความดีมาก ๆ จนคนยอมรับ ไปถึงไหนเขาก็สนใจเพราะต้องการดูเป็นตัวอย่าง

แต่ตอนนี้เป็นยุคของการสื่อสารที่มันกว้างมาก ทำให้คนหันมาหาความสนใจด้วยความแปลกประหลาดหรือทำอย่างไรก็ได้ให้เป็นข่าว เพราะรู้สึกว่าถ้าเป็นข่าวก็จะดังขึ้นมา แบบนี้ถือเป็นตัวอย่างที่ไม่ถูกต้อง ซึ่งควรจะต้องมีการปรับปรุงแก้ไข

เราควรมีวิธีการในการเลือก Idol หรือบุคคลที่ชื่นชอบได้อย่างไรบ้าง ?

ถ้าเราปลูกฝังเยาวชนให้มีหลักในการคิด ว่าเราจะชื่นชอบชื่นชมใคร คนๆ นั้นควรมีคุณสมบัติอย่างไร

1. คุณธรรม
2. ความรู้ความสามารถ

อย่างในด้านคุณธรรมก็คือเป็นคนดี มีน้ำใจ โอบอ้อมอารี จะเป็นคุณธรรมด้านใดก็แล้วแต่ที่มีความโดดเด่นเป็นพิเศษ เราก็หยิบยกขึ้นมา ซึ่งคนที่มีบทบาทมากคือผู้ใหญ่ เช่น พ่อแม่ ผู้ใหญ่ในบ้านเมือง บุคคลที่มีคุณธรรมความดีในด้านใด ๆ ก็แล้วแต่ ที่ควรจะให้เด็กหรือเยาวชนบุคคลทั่วไปยึดถือเป็นแบบอย่าง เจริญรอยตาม

ใบงาน “คนต้นแบบ My Idol”

ประกอบการจัดกิจกรรม เรื่อง คนต้นแบบ (My Idol)

ต้นแบบของฉันคือ

.....

ลักษณะต้นแบบที่ดี

.....

.....

ความประทับใจ

.....

.....

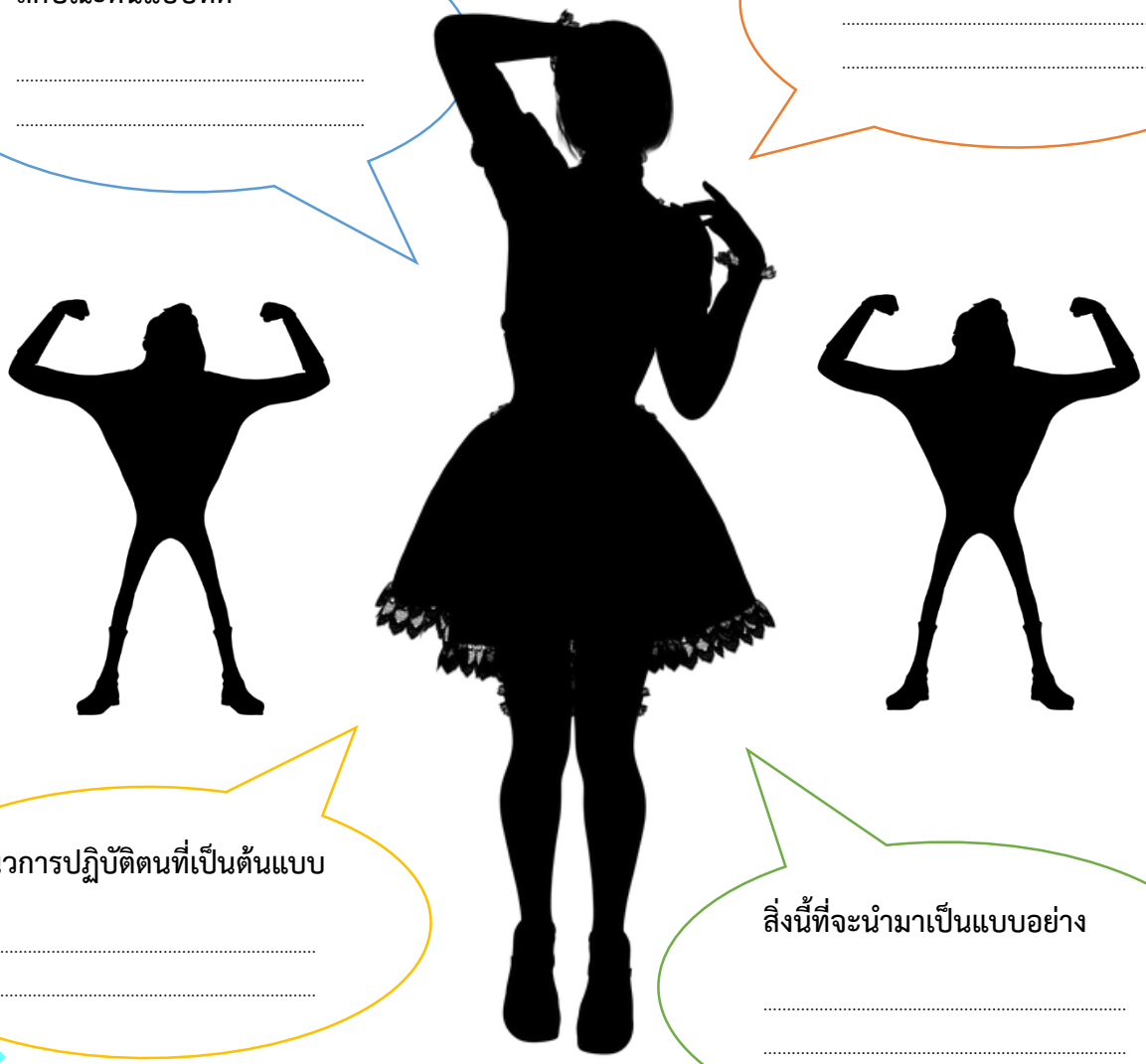

แนวการปฏิบัติตนที่เป็นต้นแบบ

.....

.....

สิ่งนี้ที่จะนำมาเป็นแบบอย่าง

.....

.....

ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....ชั้น.....

แผนการจัดกิจกรรมแนะแนวที่ 10

หน่วยการจัดกิจกรรม การศึกษา **ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3**

เรื่อง สถานศึกษาดีมีใกล้บ้าน **จำนวน 2 ชั่วโมง**

.....

1. สาระสำคัญ

สถานศึกษาในท้องถิ่นใกล้บ้าน เปิดสอนในระดับการศึกษาที่แตกต่างกันดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่นักเรียนต้องศึกษาเรียนรู้รายละเอียด เป็นข้อมูลสำคัญในการตัดสินใจเลือกให้เหมาะสม

2. สมรรถนะการแนะแนว : ด้านการศึกษา

ข้อ 3 ใช้ข้อมูลในการวางแผนการศึกษา

3. จุดประสงค์

3.1 ศึกษาข้อมูลสารสนเทศด้านการศึกษา เพื่อนำไปใช้ประกอบการตัดสินใจเลือกสถานศึกษา

3.2 รับรู้ข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์จากแหล่งต่าง ๆ ได้ถูกต้อง และเหมาะสมด้วยตนเอง

4. สาระการเรียนรู้

สถานศึกษา ระดับการศึกษา และ/หรือหลักสูตรในชุมชน

5. ชิ้นงาน/ภาระงาน

5.1 แผนผังแสดงชื่อสถานศึกษา ระดับการศึกษาและ/หรือหลักสูตรที่เปิดสอนในชุมชน

5.2 แผนผังแสดงรายละเอียดของสถานศึกษาที่สนใจ

6. วิธีการจัดกิจกรรม

6.1 นักเรียนนั่งสมาธิเพื่อทำจิตใจให้สงบก่อนเรียน

6.2 ครูนำเข้าสู่บทเรียน โดยสนทนาซักถาม

- นักเรียนจบ ป.6 มาจากโรงเรียนอะไรกันบ้าง
- นักเรียนรู้จักโรงเรียน หรือสถานศึกษาอะไรบ้างในจังหวัดของเรา
- นักเรียนบอกชื่อสถาบันการศึกษาที่รู้จักในชุมชน คนละ 1 สถาบัน

6.3 ครูสุ่มนักเรียนออกมาเขียนชื่อสถานศึกษาที่รู้จักคนละ 1 สถาบัน นักเรียนและครูช่วยกันตรวจสอบและเพิ่มเติมให้ได้มากที่สุด

6.4 นักเรียนจับคู่ ปรึกษาหารือและร่วมกันสืบค้นข้อมูลจากอินเตอร์เน็ทโดยใช้โทรศัพท์มือถือ หรือคอมพิวเตอร์โน๊ตบุ๊คที่มีอยู่ใกล้ตัวเกี่ยวกับระดับ และ/หรือหลักสูตรที่เปิดสอน

6.5 นักเรียนอาสาสมัครแจกใบงานเรื่อง สถานศึกษาดีมีใกล้บ้าน ให้นักเรียนทุกคนสรุปองค์ความรู้ที่ได้ จากข้อ 3 เป็นแผนผังความคิด โดยให้อิสระในการออกแบบสร้างสรรค์ชิ้นงาน โดยใช้เวลาประมาณ 30 นาที

6.6 นักเรียนส่งใบงานและครูเปิดโอกาสให้ซักถามเพิ่มเติมและแลกเปลี่ยนเรียนรู้

6.7 นักเรียนและครูสรุปความรู้ร่วมกัน

6.8 ครูทบทวนกิจกรรมคาบเรียนที่ผ่านมาว่านักเรียนได้ทำอะไรบ้าง สรุปองค์ความรู้และประสบการณ์ที่ ได้รับ นักเรียนช่วยกันตอบ

6.9 ครูชี้แจงว่าจากข้อมูลครั้งผ่านมาให้นักเรียนได้เลือกสถานศึกษาที่สนใจมาคนละ 1 แห่ง ศึกษารายละเอียด โดยการสืบค้นข้อมูลเพิ่มเติม เช่น ที่ตั้ง ระดับ และ/หรือหลักสูตรที่เปิดสอน จำนวนครู นักเรียน บุคลากร วิสัยทัศน์ ชื่อเสียง จุดเด่น เป็นต้น

6.10 นักเรียนอาสาสมัครแจกใบงานเรื่อง มารู้จักสถานศึกษาที่ฉันสนใจใช้เวลาประมาณ 30 นาที

6.11 นักเรียนจับคู่กับเพื่อน แลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพิ่มเติมความสมบูรณ์ของชิ้นงาน

6.12 นักเรียนส่งใบงานและครูเปิดโอกาสให้ซักถาม เพิ่มเติม

6.13 นักเรียนร่วมกันสรุปความรู้ร่วมกัน

7. สื่อ / อุปกรณ์

7.1 ใบงานเรื่อง สถานศึกษาดีมีใกล้บ้าน

7.2 ใบงานเรื่อง มารู้จักสถานศึกษาที่ฉันสนใจ

8. การประเมินผล

8.1 วิธีการประเมิน

8.1.1 สังเกตพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียน

8.1.2 ตรวจผลงาน

8.2 เครื่องมือ

8.2.1 แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรม

8.2.2 แบบบันทึกการตรวจผลงาน

8.3 เกณฑ์การประเมิน

8.3.1 การสังเกตพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียน

เกณฑ์	**ตัวบ่งชี้**
ผ่าน	ให้ความร่วมมือ ตั้งใจปฏิบัติกิจกรรม
ไม่ผ่าน	ไม่ปฏิบัติครบทุกข้อ

8.3.2 การตรวจผลงาน

เกณฑ์	**ตัวบ่งชี้**
ผ่าน	ถูกต้อง สมบูรณ์ มีคะแนนผ่านร้อยละ 80

ไม่ผ่าน	มีคะแนนผ่านน้อยกว่าร้อยละ 80

ใบงานเรื่อง สถานศึกษาดีมีใกล้

คำชี้แจง ให้นักเรียนรวบรวมข้อมูลรายชื่อสถานศึกษา ระดับที่เปิดสอน และ/หรือหลักสูตร ที่เปิดสอนในชุมชนและใกล้เคียง โดยให้อิสระในการออกแบบสร้างสรรค์ชิ้นงาน

ใบงานเรื่อง มารู้จักสถานศึกษาที่ฉันสนใจ

คำชี้แจง ให้นักเรียนศึกษาข้อมูลสถานศึกษาที่สนใจมา 1 แห่ง และสรุปรายละเอียดต่าง ๆ ให้ชัดเจนสมบูรณ์ที่สุด โดยให้อิสระในการออกแบบสร้างสรรค์ชิ้นงาน

ชื่อสถานศึกษา

.....

แผนการจัดกิจกรรมแนะแนวที่ 11

หน่วยการจัดกิจกรรม การศึกษา **ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3**

เรื่อง ศึกษากว้างไกลสู่ตลาดแรงงานไทย 4.0 **จำนวน 2 ชั่วโมง**

.....

1. สาระสำคัญ

ในยุคของการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในทุกด้าน รวมถึงตลาดแรงงานย่อมเปลี่ยนไป ดังนั้นการหมั่นศึกษาเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง จึงทำให้ได้ข้อมูลข่าวสารที่เป็นปัจจุบัน มีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อการนำมาใช้ในการวางแผนการเรียนรู้และตัดสินใจเลือกได้อย่างเหมาะสมในยุคประเทศไทย 4.0

2.สมรรถนะการแนะแนว : ด้านการศึกษา

ข้อ 3 ใช้ข้อมูลในการวางแผนการศึกษา

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

3.1 ศึกษาข้อมูลสารสนเทศจากแหล่งความรู้อย่างหลากหลาย และใช้เทคโนโลยีในการสืบค้นข้อมูลได้

3.2 รวบรวมข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์จากแหล่งต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

3.3 วางแผนการเรียนรู้เพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานไทย 4.0 ที่สนใจได้

4. สาระการเรียนรู้

4.1 การศึกษาเรียนรู้สู่ตลาดไทยยุค 4.0

4.2 การวางแผนการศึกษาเรียนรู้ต่อเนื่องตลอดชีวิต

5. ชิ้นงาน/ภาระงาน

5.1 รวบรวมรายชื่ออาชีพตลาดแรงงานไทยยุค 4.0

5.2 แผนผังการวางแผนการศึกษาเรียนรู้สู่อาชีพที่สนใจในยุค 4.0

6. วิธีการจัดกิจกรรม

ชั่วโมงที่ 1

6.1 นักเรียนนั่งสมาธิเพื่อทำจิตใจให้สงบก่อนเรียน

6.2 ครูนำเข้าสู่บทเรียนโดยสนทนาซักถาม

- นักเรียนคนใดขายของออนไลน์บ้าง
- นักเรียนรู้จักอาชีพใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นบ้างในยุคปัจจุบัน
- นักเรียนคนใดมีกิจกรรมหารายได้ระหว่างเรียนบ้าง เล่าให้เพื่อนฟัง

6.3 ครูแนะนำการสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพยุค 4.0 โดยใช้เทคโนโลยีในการสืบค้นข้อมูล เช่น โทรศัพท์มือถือ คอมพิวเตอร์ โน๊ตบุ๊ค

6.4 แจกกระดาษขนาดกว้าง 3 นิ้ว ยาว 4 นิ้ว ให้นักเรียนคนละ 3 แผ่น ให้เขียนชื่ออาชีพใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นในยุค 4.0 แผ่นละ 1 อาชีพ แล้วนำมาติดที่กระดานหน้าห้อง

6.5 ตัวแทนนักเรียนอาสา 2 คน มาช่วยกันอ่านชื่ออาชีพ ที่เพื่อนติดไว้หน้าห้องเรียน เพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้

6.6 ครูแจกใบงานเรื่องรู้จักตลาดแรงงานไทยยุค 4.0 ให้เวลาประมาณ 20 นาที เขียนให้ได้มากที่สุด ใครได้มากที่สุด ครูให้รางวัล ที่ 1-3

6.7 นักเรียนส่งใบงานและครูเปิดโอกาสให้ซักถามเพิ่มเติมและแลกเปลี่ยนเรียนรู้

6.8 นักเรียนและครูสรุปความรู้ร่วมกัน

ชั่วโมงที่ 2

6.9 ครูทบทวนกิจกรรมและประสบการณ์ในครั้งที่ผ่านมา นักเรียนช่วยกันตอบ

6.10 ครูชี้แจงกิจกรรมในครั้งนี้ว่าให้นักเรียนได้ลองเลือกอาชีพใหม่ที่สนใจมากที่สุดมา 1 อาชีพ และวางแผนแนวทางการเรียนรู้สู่อาชีพ

6.11 ศึกษารายละเอียดของอาชีพที่สนใจเลือก สรุปองค์ความรู้ลงในใบงาน เรื่อง วางแผนแนวทางการเรียนรู้สู่อาชีพที่สนใจในไทยยุค 4.0 ใช้เวลาประมาณ 30 นาที

6.12 นักเรียนจับกลุ่มเพื่อน 4-5 คน นำเสนอแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับกลุ่มเพื่อน

6.13 ครูสุ่มนักเรียนออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน 4-5 คน เปิดโอกาสให้นักเรียนอภิปรายและแสดงความคิดเห็น

6.14 นักเรียนร่วมกันสรุปความรู้ร่วมกัน

7. สื่อ / อุปกรณ์

7.1 ใบงานเรื่อง ตลาดแรงงานไทยยุค 4.0

7.2 ใบงานเรื่อง วางแผนแนวทางการเรียนรู้สู่อาชีพที่สนใจในไทยยุค 4.0

7.3 กระดาษขนาดกว้าง 3 นิ้ว ยาว 4 นิ้ว

7.4 กระดาษกาว

8. การประเมินผล

8.1 วิธีการประเมิน

8.1.1 สังเกตพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียน

8.1.2 ตรวจผลงาน

8.2 เครื่องมือ

8.2.1 แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรม

8.2.2 แบบบันทึกการตรวจผลงาน

8.3 เกณฑ์การประเมิน

8.3.1 การสังเกตพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียน

เกณฑ์	ตัวบ่งชี้
ผ่าน	ให้ความร่วมมือ ตั้งใจปฏิบัติกิจกรรม
ไม่ผ่าน	ไม่ปฏิบัติครบทุกข้อ

8.3.2 การตรวจผลงาน

เกณฑ์	ตัวบ่งชี้
ผ่าน	ถูกต้อง สมบูรณ์ มีคะแนนผ่านร้อยละ 80
ไม่ผ่าน	มีคะแนนผ่านน้อยกว่าร้อยละ 80

ใบงานเรื่อง รู้จักตลาดแรงงานไทยยุค 4.0

คำชี้แจง ให้นักเรียนสืบค้นและเขียนชื่ออาชีพใหม่ในยุค 4.0 มาให้ได้มากที่สุด โดยให้อิสระในการออกแบบสร้างสรรค์ชิ้นงาน

ตลาดแรงงานไทยยุค 4.0

ใบงานเรื่อง วางแผนแนวทางการเรียนรู้สู่อาชีพที่สนใจในไทยยุค 4.0

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนแผนผังเส้นทางการวางแผนการศึกษาเรียนรู้สู่อาชีพที่สนใจในไทยยุค 4.0 มา 1 อาชีพ และศึกษารายละเอียดพร้อมสรุปบันทึก โดยให้อิสระในการออกแบบสร้างสรรค์ชิ้นงาน

แผนการจัดกิจกรรมแนะแนวที่ 12

หน่วยการจัดกิจกรรม การศึกษา **ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3**

เรื่อง โลกกว้างทางการศึกษา **จำนวน 3 ชั่วโมง**

.....

1. สาระสำคัญ

การศึกษาต่อเมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีทางเลือกอย่างหลากหลายจัดขึ้นเพื่อตอบสนองต่อความสนใจ ความสามารถ และความถนัดของนักเรียน ดังนั้นการศึกษาข้อมูลโลกกว้างทางการศึกษา จะช่วยทำให้นักเรียนมีข้อมูลอย่างครบถ้วนรอบด้าน ช่วยให้นักเรียนตัดสินใจวางแผนการศึกษาต่อได้อย่างเหมาะสม อีกทั้งเป็นจุดเริ่มต้นในการเลือกเรียนเพื่อก้าวสู่โลกของงานอาชีพในอนาคตต่อไป

2.สมรรถนะการแนะแนว : ด้านการศึกษา

ข้อ 3 ใช้ข้อมูลในการวางแผนการศึกษา

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

3.1 บอกเส้นทางการศึกษาต่อเมื่อจบ มัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้ถูกต้อง

3.2 อธิบายรายละเอียดการศึกษาต่อสายสามัญและสายอาชีพได้อย่างถูกต้อง

3.3 ใช้ข้อมูลสารสนเทศเพื่อนำมาประกอบการวางแผนการเรียนได้อย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ

3.4 นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันของตนเองได้

4. สาระการเรียนรู้

เส้นทางการศึกษาเมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 การศึกษาต่อสายสามัญและสายอาชีพ การนำข้อมูลโลกกว้างทางการศึกษามาประกอบการวางแผนการเรียน

5. ชิ้นงาน/ภาระงาน

5.1 จัดป้ายนิเทศแผนผังเส้นทางการศึกษาต่อเมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

5.2 จัดป้ายนิเทศสรุปการศึกษาต่อสายสามัญ

5.3 จัดป้ายนิเทศสรุปการศึกษาต่อสายอาชีพ

6. วิธีการจัดกิจกรรม

6.1 นักเรียนนั่งสมาธิเพื่อทำจิตใจให้สงบก่อนเรียน

6.2 ครูนำเข้าสู่บทเรียน โดยสนทนาซักถาม

- นักเรียนคิดว่าจบ ม.3 แล้ว ใครจะไปเรียนต่อที่ไหนกันบ้าง ใครบ้างจะออกไปทำงาน
- ในชุมชนหรือจังหวัดของเรา มีสถาบันไหนบ้างที่รับผู้จบ ม.3 เข้าศึกษาต่อ
- นักเรียนคิดว่าคนที่จะไปเป็นช่างไฟฟ้า เรียนต่อที่ไหนได้บ้าง

6.3 ครูชี้แจงว่าใน 3 ชั่วโมงต่อไปนี้เราจะมาเรียนรู้กันว่า จบม.3 แล้วนักเรียนสามารถไปศึกษาได้ที่ไหนกันบ้าง ควรพิจารณาเลือกอย่างไร อะไรที่เหมาะกับตนเอง ซึ่งเป็นเรื่องที่มีความสำคัญใกล้ตัว เป็นการกำหนดอนาคตครั้งสำคัญที่สุดครั้งหนึ่งในชีวิต

6.4 ครูแนะนำการเรียนรู้ในวันนี้ ให้นักเรียนได้ช่วยกันสืบค้นข้อมูลจากเอกสาร หนังสือ หรืออินเทอร์เน็ต หรืออื่น ๆ ได้อย่างหลากหลายและตามความต้องการของนักเรียน โดยการแนะนำเว็บไซต์เพื่อการสืบค้นข้อมูล

6.5 นักเรียนแบ่งกลุ่มให้ได้ทั้งหมด 3 กลุ่ม แบ่งอุปกรณ์ดังนี้ ฟิวเจอร์บอร์ดขนาดกลาง 1 แผ่น กระดาษกาว กาว กระดาษสี กระดาษตกแต่งและวัสดุตกแต่ง โดยมอบหมายให้นักเรียนแต่ละกลุ่มได้จับสลากเพื่อรับผิดชอบงานดังนี้

กลุ่มที่ 1 แผนผังเส้นทางการศึกษาต่อเมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

กลุ่มที่ 2 สรุปการศึกษาต่อสายสามัญ

กลุ่มที่ 3 สรุปการศึกษาต่อสายอาชีพ

6.6 นักเรียนสืบค้นข้อมูลและวางแผนการทำงาน แบ่งหน้าที่รับผิดชอบ ลงมือปฏิบัติงาน และนัดหมายให้เตรียมข้อมูลที่จะใช้ในการจัดบอร์ด วัสดุอุปกรณ์ตกแต่งเพิ่มเติมมาทำต่อในชั่วโมงต่อไป

6.7 นักเรียนและครูสรุปความรู้ร่วมกัน นัดหมายครั้งต่อไป

6.8 ครูทักทายและทบทวนงานครั้งที่ผ่านมา ให้นักเรียนช่วยกันตอบ

6.9 นักเรียนแบ่งกลุ่มเดิมทำงานที่ได้มอบหมาย ช่วยกันดำเนินงานให้เสร็จสิ้นภายในชั่วโมง

6.10 ครูคอยให้คำปรึกษาดูแลอย่างใกล้ชิด ให้กำลังใจ อำนวยความสะดวกในเรื่องการเตรียมวัสดุต่าง ๆ ที่ใช้ในการจัดบอร์ด เตรียมเครื่องคอมพิวเตอร์ เครื่องพิมพ์ กระดาษ

6.11 เมื่อหมดชั่วโมง ให้นักเรียนได้เก็บวัสดุอุปกรณ์ ทำความสะอาดให้เรียบร้อย

6.12 นัดหมายครั้งต่อไปนักเรียนให้เตรียมตัวนำเสนองานทุกกลุ่ม

6.13 ครูทักทายและทบทวนงานครั้งที่ผ่านมา ให้นักเรียนช่วยกันตอบ

6.14 ตัวแทนนักเรียนจับสลาก เพื่อเรียงลำดับการนำเสนอ

6.15 นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนองาน ผู้ฟังบันทึกลงในสมุดของแต่ละคน เปิดโอกาสให้ซักถาม และแลกเปลี่ยนเรียนรู้

6.16 ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปกิจกรมและประสบการณ์ที่ได้รับ และครูได้ให้ข้อคิดในการนำไปเป็นส่วนสำคัญในการพิจารณาเลือกตัดสินใจศึกษาต่อ ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงองค์ประกอบอื่น เช่น ความสนใจ ความถนัด ความสามารถและบุคลิกภาพของตนเองด้วย

7. สื่อ / อุปกรณ์

7.1 ฟิวเจอร์บอร์ด กลุ่มละ 1 แผ่น

7.2 วัสดุอุปกรณ์ตกแต่ง เช่น กระดาษกาว กาว กระดาษสี กระดาษตกแต่งและวัสดุตกแต่งอื่น ๆ

7.3 เว็บไซต์ https://sites.google.com/site/senthangkarsuksatxhlangcbm3/

7.4 เว็บไซต์ http://guidance.obec.go.th/?p=1068

7.5 เว็บไซต์ http://www.trueplookpanya.com/true/guidance_sitemap.php

7.6 เว็บไซต์ http://www.supergenz.com/learning/m3worldwide/

8. การประเมินผล

8.1 วิธีการประเมิน

8.1.1 สังเกตพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียน

8.1.2 ตรวจผลงาน

8.2 เครื่องมือ

8.2.1 แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรม

8.2.2 แบบบันทึกการตรวจผลงาน

8.3 เกณฑ์การประเมิน

8.3.1 การสังเกตพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียน

เกณฑ์	ตัวบ่งชี้
ผ่าน	ให้ความร่วมมือ ตั้งใจปฏิบัติกิจกรรม
ไม่ผ่าน	ไม่ปฏิบัติครบทุกข้อ

8.3.2 การตรวจผลงาน

เกณฑ์	ตัวบ่งชี้
ผ่าน	ถูกต้อง สมบูรณ์ มีคะแนนผ่านร้อยละ 80
ไม่ผ่าน	มีคะแนนผ่านน้อยกว่าร้อยละ 80

แผนการจัดกิจกรรมแนะแนวที่ 13

หน่วยการจัดกิจกรรม การศึกษา **ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3**

เรื่อง วางแผนชีวิตพิชิตความสำเร็จ **จำนวน 1 ชั่วโมง**

.....

1. สาระสำคัญ

การวางแผนชีวิตของตัวเองถือเป็นก้าวสำคัญที่จะทำให้นักเรียนเดินทางสู่เป้าหมายได้อย่างมีทิศทางที่ชัดเจน สามารถผ่านปัญหาอุปสรรคที่อาจเกิดขึ้น และพัฒนาสู่ความสำเร็จในเวลาอันเหมาะสม

2. สมรรถนะการแนะแนว : ด้านการศึกษา

ข้อ 3 ใช้ข้อมูลในการวางแผนการศึกษา

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

3.1 วิเคราะห์ตนเองรอบด้าน เช่น ด้านความถนัด ความสนใจ ความสามารถ และบุคลิกภาพ

3.2 วางแผนเส้นทางการศึกษาต่อได้อย่างเหมาะสมกับตนเอง

4. สาระการเรียนรู้

การวิเคราะห์ตนเองเพื่อการวางแผนศึกษาต่อ

5. ชิ้นงาน/ภาระงาน

5.1 ใบงาน การวางแผนเส้นทางสู่ความสำเร็จ

5.2 ใบงาน การวางแผนแนวทางการเรียนรู้สู่อาชีพ

5.3 ใบงาน มารู้จักสถานศึกษาที่ฉันสนใจ

6. วิธีการจัดกิจกรรม

6.1 นักเรียนนั่งสมาธิเพื่อทำจิตใจให้สงบก่อนเรียน

6.2 ครูนำเข้าสู่บทเรียน โดยสนทนาซักถาม

- นักเรียนคิดว่าการที่เรารู้จักตนเองมีความสำคัญ มีประโยชน์อย่างไร
- นักเรียนมีความถนัด ความสนใจ ความสามารถและบุคลิกภาพจากผลการทดสอบเป็นอย่างไรบ้าง

6.3 ครูชวนสนทนาเรื่องประโยชน์ของการวางแผนเส้นทางการศึกษาของนักเรียน โดยให้นักเรียน ช่วยกันตอบและครูเพิ่มเติมให้สมบูรณ์

6.4 ครูแจกใบงานเรื่อง การวางแผนเส้นทางการศึกษาสู่ความสำเร็จ ให้เวลาประมาณ 30 นาที

6.5 นักเรียนเข้ากลุ่ม 4-5 คน นำเสนอในกลุ่มและแลกเปลี่ยนเรียนรู้

6.6 นักเรียนส่งใบงานและครูเปิดโอกาสให้ซักถามเพิ่มเติมและแลกเปลี่ยนเรียนรู้

6.7 นักเรียนและครูสรุปความรู้ร่วมกัน

7. สื่อ / อุปกรณ์

ใบงานเรื่อง การวางแผนเส้นทางการศึกษาสู่ความสำเร็จ

8. การประเมินผล

8.1 วิธีการประเมิน

8.1.1 สังเกตพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียน

8.1.2 ตรวจผลงาน

8.2. เครื่องมือ

8.2.1 แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรม

8.2.2 แบบบันทึกการตรวจผลงาน

8.3. เกณฑ์การประเมิน

8.3.1 การสังเกตพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียน

เกณฑ์	ตัวบ่งชี้
ผ่าน	ให้ความร่วมมือ ตั้งใจปฏิบัติกิจกรรม
ไม่ผ่าน	ไม่ปฏิบัติครบทุกข้อ

8.3.2 การตรวจผลงาน

เกณฑ์	ตัวบ่งชี้
ผ่าน	ถูกต้อง สมบูรณ์ มีคะแนนผ่านร้อยละ 80
ไม่ผ่าน	มีคะแนนผ่านน้อยกว่าร้อยละ 80

ใบงานเรื่อง การวางแผนเส้นทางสู่ความสำเร็จ

คำชี้แจง ขอให้นักเรียนนำผลการวิเคราะห์ตนเองมาใช้ในการวางแผนเส้นทางการศึกษา โดยออกแบบการนำเสนอผลงานให้ชัดเจนสมบูรณ์

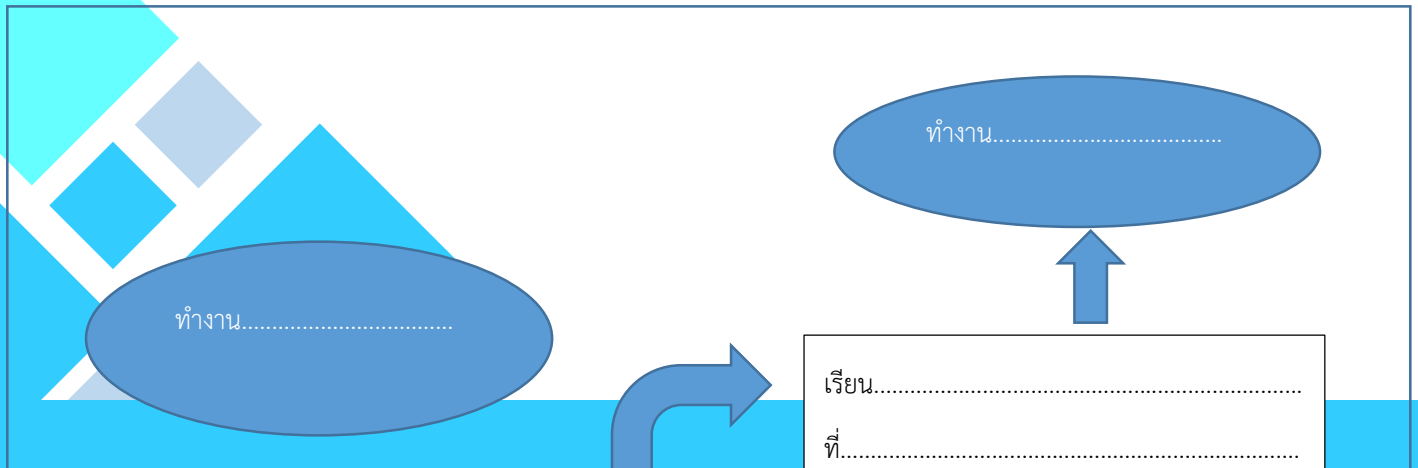

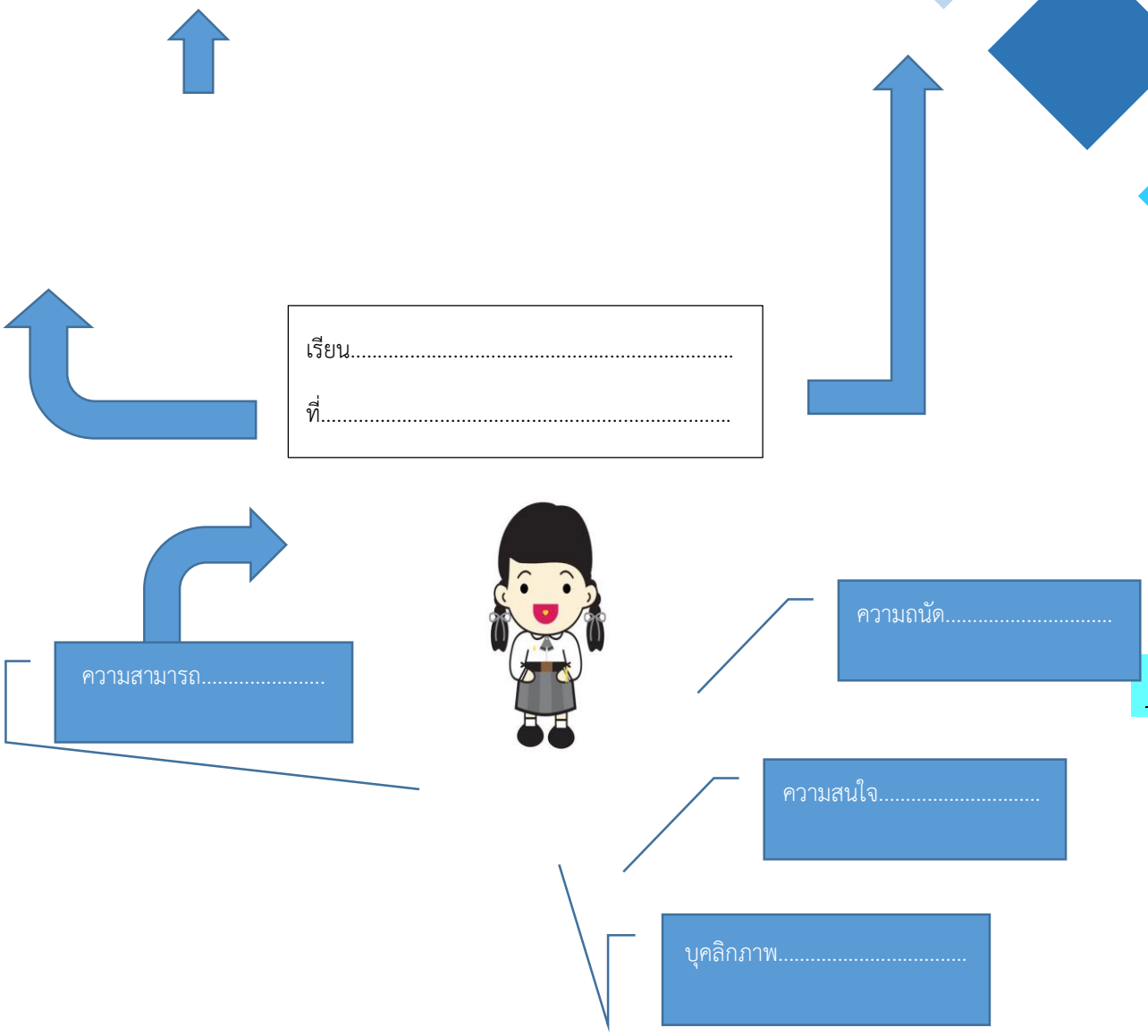

แผนการจัดกิจกรรมแนะแนวที่ 14

หน่วยการจัดกิจกรรมการศึกษา **ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3**

เรื่อง รู้เท่าทันปัญหา พัฒนาการเรียน **จำนวน 1 ชั่วโมง**

.....

1. สาระสำคัญ

ปัญหาของการเรียนเป็นปัญหาที่มีความสำคัญ ผู้เรียนควรให้ความสนใจ ค้นหาสาเหตุและวิธีแก้ไข โดยขอคำแนะนำ หรือช่วยเหลือจากบุคคลใกล้ชิด อาจจะเป็นเพื่อน ครู อาจารย์ หรือผู้ปกครองก็ได้

2. สมรรถนะการแนะแนว: ด้านการศึกษา

ข้อ 4 พัฒนาตนเองด้านการเรียนได้เต็มตามศักยภาพ

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

3.1 ระบุสาเหตุของปัญหาเกี่ยวกับการเรียนได้

3.2 แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขปัญหาและพัฒนาการเรียนได้

4. สาระการเรียนรู้

วิธีการเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5. ชิ้นงาน / ภาระงาน (ถ้ามี)

- ใบงาน เรื่อง “ทำอย่างไรฉันจะเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ”

6. วิธีการจัดกิจกรรม

6.1 ครูสนทนากับนักเรียนเรื่องการเรียนของนักเรียนแต่ละคนว่าเป็นอย่างไร

6.2 ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนออกกลุ่มละ 4-5 คน ช่วยกันคิดวิธีการช่วยเหลือเพื่อนที่มีปัญหาต่าง ๆ และแนวทางช่วยเหลือเพื่อนให้กลับมาเรียนดี โดยบันทึกลงในใบงาน เรื่อง “ทำอย่างไรฉันจะเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ”

6.3 ครูให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน

6.4 ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปถึงความสำคัญของการแก้ปัญหาเกี่ยวกับการเรียนว่า “ปัญหาของการเรียนเป็นปัญหาที่มีความสำคัญ ผู้เรียนควรให้ความสนใจ ค้นหาสาเหตุและวิธีแก้ไข โดยขอคำแนะนำ หรือช่วยเหลือจากบุคคลใกล้ชิด อาจจะเป็นเพื่อน ครู อาจารย์ หรือผู้ปกครองก็ได้”

7. สื่อ / อุปกรณ์

7.1 ใบความรู้ เรื่อง “ทำอย่างไรฉันจะเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ”

7.2 ใบงาน เรื่อง “ทำอย่างไรฉันจะเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ”

7.3 เกมลูกบอลพาเพลิน

8. การประเมินผล

8.1 วิธีการประเมิน

8.1.1 สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม

8.1.2 ตรวจใบงาน

8.2 เครื่องมือประเมิน

8.2.1 แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรม

8.2.2 แบบบันทึกการตรวจผลงาน

8.3 เกณฑ์การประเมิน

8.3.1 สังเกตจากการปฏิบัติกิจกรรม

เกณฑ์	**ตัวบ่งชี้**
ผ่าน	มีความตั้งใจร่วมกิจกรรม ให้ความร่วมมือกับกลุ่มในการอภิปรายแสดงความคิดเห็น และส่งงานตามกำหนด
ไม่ผ่าน	ไม่ให้ความร่วมมือกับกลุ่ม หรือ ขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

8.3.2 ตรวจใบงาน

เกณฑ์	**ตัวบ่งชี้**
ผ่าน	ทำใบงานครบและถูกต้อง
ไม่ผ่าน	ขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

ใบความรู้เรื่อง ทำอย่างไรฉันจะเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1. คนเรียนเก่ง แบ่งเวลาเป็น

เคล็ดลับข้อแรก ถึงแม้ว่าเราจะชอบเล่นเกม อ่านการ์ตูน เล่นกีฬา ดูหนัง ฟังเพลง ช้อปปิ้ง ฯลฯ ขอแค่เราแบ่งเวลาให้เป็น เวลาไหนเล่นก็เล่น เวลาไหนเรียนก็เรียน จะเล่นวันละกี่ชั่วโมงก็ได้ แต่ขอเจียดเวลามาเรียนนอกเหนือจากในห้องเรียนสักวันละ 30 นาที – 1 ชั่วโมงก็พอแล้ว (เสาร์-อาทิตย์ไม่ต้องก็ได้) ทำง่าย ๆ แต่ได้ผล

2. คนเรียนเก่ง ทบทวนล่วงหน้า-หลังเรียน เข้าหัวไม่ต้องจำ

เชื่อว่าข้อนี้ถูกใจคนขี้เกียจจำไม่น้อย เคล็ดลับง่าย ๆ อ่านล่วงหน้าก่อนเข้าห้องเรียนสัก 10-15 นาที อ่านผ่าน ๆ แค่หัวข้อก็พอว่าวันนี้เราจะเรียนอะไรบ้าง พอตกเย็น ก็อ่านทบทวนผ่าน ๆ อีกรอบว่าวันนี้เราเรียนอะไรไป วันต่อวัน มันจะเข้าไปอยู่ในหัวเองไม่ต้องออกแรงจำให้เมื่อย แถมทำบ่อย ๆ มันจะประติดประต่อกันเองทั้งเทอม

3. คนเรียนเก่ง ไม่ผลัดวันประกันพรุ่ง

แม้หลาย ๆ คนจะรู้อยู่ว่าดินพอกหางหมูไม่ดี แต่ก็เชื่อว่าทุก ๆ คนก็เคย หรือยังมีดินพอกหางหมูอยู่ทั้งนั้น นายติวฟรีเองเคยพอกนานถึงสองเดือนด้วยซ้ำ มันลำบากมากที่ต้องมาตามแก้ดินพอกหางหมู บางครั้งใช้เวลามากกว่าเดิม 3 เท่าบ้าง 4 เท่าบ้าง รู้งี้ทำซะเลยไม่ปล่อยให้พอกก็ดีหรอก

4. คนเรียนเก่ง ไม่เรียนอัดก่อนสอบ

ข้อนี้ตามสองข้อที่แล้วมาติด ๆ ถ้าน้องปล่อยพอกไว้ตั้งแต่ต้นเทอม ยันปลายเทอม แล้วมาอัดอ่านทีเดียวก่อนสอบ มันจะไม่ทันเอา หลายเรื่อง หลายวิชา ถ้าใครเคยเรียนอัดก่อนสอบคงรู้ดี (นายติวฟรีก็เคยทำ) ว่า อ่านบทแรกก็ยังโออยู่ แต่พออ่านบทสอง ดันลืมบทแรก พออ่านบทสาม ดันลืมบทสอง ฯลฯ แบบนี้เรียกว่า ได้หน้าลืมหลัง มาดูตัวอย่างสด ๆ กันตรงนี้เลย นายติวฟรีถามว่า เคล็ดลับข้อแรกคืออะไร (ห้ามย้อนกลับไปอ่านนะ) เชื่อว่าตอบไม่ได้กันเกินครึ่ง อิอิ จริง ๆ แล้วมันมีเหตุผลทางวิทยาศาสตร์สนับสนุนอยู่นะว่า สมองของคนเรา จะสามารถจดจำเรื่องราวต่าง ๆ ได้ดีโดยค่อย ๆ จดค่อยๆจำสะสมไปเรื่อย ๆ ถ้ามาพยามจดจำในระยะเวลาสั้น ๆ มันจะไม่เข้าหัว ขนาดไอน์สไตน์ฉลาดเป็นกรด ก็ยังจำเยอะ ๆ ในเวลาสั้นๆไม่ไหวเลย

5. คนเรียนเก่ง ลงมือทำโจทย์ แบบฝึกหัด การบ้าน

หลายคนมองข้ามการทำโจทย์และแบบฝึกหัดต่าง ๆ ไปโดยสิ้นเชิง แล้วกลับไปให้ความสำคัญกับการเรียนเนื้อหา หรือทฤษฎีต่าง ๆ หลาย ๆ คนหนักข้อ แบบฝึกหัดข้อแรกที่ได้ทำคือในห้องสอบนั่นเอง แล้วมันจะทำได้ยังไง พอออกมาจากห้องสอบก็น้ำตาตกในทำไม่เป็น นักฟุตบอลเก่ง ๆ อย่างเมสซี่ เขามีความลับในความเก่งซ่อนอยู่ นั่นคือเขาใช้เวลาเรียนทฤษฎีนิดเดียว เอาให้ได้ครบสักรอบสองรอบก็พอ แล้วใช้เวลาที่เหลือไปทุ่มเทให้กับการซ้อมในสนาม (ทำแบบฝึกหัด) อย่างหนักทุกวัน ๆ ถ้าอยากเรียนเก่งเหมือนเมสซี่เล่นบอลเก่ง เราก็ต้องขยันทำแบบฝึกหัดเยอะ ๆ เข้าไว้

6. คนเรียนเก่ง ทำ mind map เรียนรู้จากภาพใหญ่ไปภาพเล็ก

มันจะง่ายกว่าเยอะมากถ้าเรามองความสัมพันธ์ของเนื้อหาทั้งหมดโดยรวม ว่ามันเกี่ยวข้องกับอะไร แล้วมีหัวข้ออะไรบ้าง แต่ละหัวข้อเกี่ยวข้องกันอย่างไร อย่างการทำ mind map นั้น ช่วยได้มาก ๆ ที่สำคัญทำง่ายด้วย ไม่ต้องคิดว่ามันเป็นเรื่องยาก แค่มีกระดาษกะปากกา ก็สามารถทำเองได้แล้ว

7. คนเรียนเก่ง ทำสรุป/ช้อทโน้ตด้วยตัวเอง

การทำสรุปหรือช้อทโน้ตจะเป็นเสมือนการทบทวนและสรุปเนื้อหาด้วยตัวเอง น้อง ๆ จะมีสรุปของเพื่อนที่เก่ง ๆ ก็ได้ แต่สำคัญคือให้ทำเวอร์ชันของตัวเองด้วย (เขียนสรุปจากสรุปของเพื่อนก็ได้นะ) แค่การทำก็เหมือนว่าได้ทบทวนไปแล้วรอบหนึ่ง ที่สำคัญคือเมื่อตัวเองมาอ่านสรุปของตัวเองแล้วนั้น มันจะจำได้ชัดเจนมากกว่าการอ่านสรุปของคนอื่นมาก ๆ ยิ่งถ้าเขียนสรุปด้วยปากกาหลายสี วาดรูปน่ารัก ๆ ลงไป บางครั้งในห้องสอบจำได้ด้วยแน่ะ ว่าตรงนี้เราสรุปด้วยปากกาสีอะไร วาดรูปอะไรลงไป

8. คนเรียนเก่ง ติวเป็นกลุ่มกับเพื่อน ผลัดกันถาม ผลัดกันตอบ

การอ่านคนเดียวบางครั้งเราก็มองข้ามเรื่องสำคัญบางเรื่องไป การจับกลุ่มกะเพื่อน ติวหรือผลัดกันถามตอบ ก่อนสอบ จะทำให้เราได้ในส่วนที่เรามองข้ามไป ถึงบางอ้อหลายจุด บางครั้งการจับกลุ่มถามตอบก่อนเข้าห้องสอบไม่กี่ชั่วโมงก็ทำให้เราจำอะไรดี ๆ ได้มากกว่าที่คิดอีกนะ

9. มั่นใจในตัวเอง อย่าคิดว่าตัวเองไม่เก่งเรียนยังไงก็ไม่ได้

ข้อห้ามที่สำคัญมาก ๆ ห้ามคิดว่าตัวเองไม่เก่งแล้วไม่สามารถทำได้เด็ดขาด เด็กไม่เก่งก็มีวิธีเรียนดีของเด็กไม่เก่งเหมือนกัน ท้อได้แต่ห้ามยอมแพ้เด็ดขาด!

10. คนเรียนเก่ง ดูแลตัวเอง กินให้พอ นอนให้พอ

หลาย ๆ คนคิดว่า นี่คือเคล็ดลับตรงไหนเนี่ย แต่ที่จริงแล้ว มันเป็นสุดยอดเคล็ดลับ ที่ทำให้น้องเก่งจากภายใน ร่างกายที่แข็งแรงสมบูรณ์ กินอิ่มนอนหลับ จะส่งผลให้ สมองปลอดโปร่งตามไปด้วย พอสมองปลอดโปร่งจะแล่นมาก จำอะไรได้ง่ายกว่า เร็วกว่า เยอะกว่า ไม่ลองไม่รู้นะเออ

ใบงานเรื่อง ทำอย่างไรฉันจะเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ชื่อกลุ่ม.....

สมาชิก 1.....

2.....

3.....

4.....

5.....

<u>คำชี้แจง</u> ให้นักเรียนศึกษากรณีตัวอย่าง แล้วบอกวิธีที่จะช่วยเพื่อนให้กลับมาเรียนดีลงในกรอบที่กำหนดให้

1. สมชายชอบดูการถ่ายทอดการแข่งขันฟุตบอลตอนกลางคืนต่อเนื่องถึงตี 1 ตี 2 สมชายจึงมาโรงเรียนสายบ่อย ๆ

แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

2. จันสุดามีรุ่นพี่ ม.6 มาชอบทำให้สนใจการเรียนน้อยลง เพราะหันมาเอาใจใส่ด้านความสวยความงาม พอตกเย็นจะต้องคอยรุ่นพี่เพื่อกลับบ้านพร้อมกันเสมอ

แนวทางแก้ไข

.....

.....

3. วิทยามีสุขภาพไม่แข็งแรง เขาต้องหยุดเรียนบ่อย ๆ ทำให้เรียนตามเพื่อนไม่ทัน

แนวทางแก้ไข

.....

.....

4. เดือนเพ็ญต้องช่วยแม่ทำงานตั้งแต่หลังเลิกเรียนจรถึง 4 ทุ่ม และต้องตื่น ตี 4 ทำให้เธอต้องอดหลับอดนอนทำการบ้านและงานที่ครูสั่งบางครั้งก็ส่งช้า และงานที่ส่งก็ไม่เรียบร้อย

แนวทางแก้ไข

.....

5. ในชั่วโมงเรียนอนิรุธชอบคุยกับเพื่อนเป็นประจำ ไม่สนใจเวลาอาจารย์สอน ทำให้ไม่เข้าใจบทเรียนและงานที่ส่งก็ไม่เรียบร้อย

แนวทางแก้ไข

.....

6. โกวิทนั่งหลังสุดของห้องเรียนเนื่องจากเขาสูงถึง 180 ซม. ต่อมาเขาเริ่มรู้ตัวว่าสายตาสั้น มองกระดานไม่ชัด จะไปตัดแว่นก็ไม่มีเงินเนื่องจากผู้ปกครองตกงาน

แนวทางแก้ไข

.....

.....

7. ลลิตาเป็นนักเรียนที่เรียนช้า และเรียนตามเพื่อนไม่ทัน ลลิตาไม่ชอบถามครู และมักจะขอลอกการบ้านจากเพื่อนที่เรียนเก่งอยู่เสมอเวลาสอบจึงได้ศูนย์คะแนนเป็นประจำ

แนวทางแก้ไข

.....

8. ฤดีวรรณชอบแต่งตัวผิดระเบียบ เธอมักจะคอยหลบอาจารย์ฝ่ายปกครองทุกครั้งอาจารย์จะเตือนเธอเรื่องการแต่งกาย เธอจึงเข้าห้องเรียนช้าหรือไม่ค่อยเข้าเรียนอยู่บ่อยครั้ง

แนวทางแก้ไข

.....

.....

9. แสงศักดิ์มีรูปร่างอ้วนใหญ่ วิชายืดหยุ่นเป็นวิชาที่แสงศักดิ์เป็นกังวลมาก เนื่องจากไม่สามารถทำกิจกรรมที่อาจารย์สอนได้ วันไหนที่มีวิชานี้แสงศักดิ์จึงมักจะหยุดเรียนเสมอ

แนวทางแก้ไข

.....

.....

หน่วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ **ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3**

เรื่อง วางแผนเป็นระบบพบความสำเร็จ **จำนวน 1 ชั่วโมง**

.....

1. สาระสำคัญ

การวางแผนการเรียนเป็นปัจจัยสำคัญที่จะส่งผลให้ผู้เรียนสามารถเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้เรียนที่สามาถนำผลการเรียนของตนเองมาวิเคราะห์เพื่อเป็นแนวทางในการตัดสินใจ และแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาการเรียนของตนเองให้มีประสิทธิภาพ

2. สมรรถนะการแนะแนว : ด้านการศึกษา

ข้อ 4 พัฒนาตนเองด้านการเรียนได้เต็มตามศักยภาพ

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

3.1 วิเคราะห์ผลการเรียนเพื่อนำข้อมูลมาพัฒนาตนเองด้านการเรียนของตนเองได้

3.2 คิดวิเคราะห์ ตัดสินใจ และแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาการเรียนของตนเองได้

4. สาระการเรียนรู้

การนำผลการเรียนมาวิเคราะห์เพื่อพัฒนาการเรียนให้มีประสิทธิภาพ และวิธีการปฏิบัติตนเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนที่มีประสิทธิภาพ

5. ชิ้นงาน / ภาระงาน (ถ้ามี)

5.1 ใบงาน “วางแผนเป็นระบบพบความสำเร็จ”

5.2 การนำเสนองาน

6. วิธีการจัดกิจกรรม

6.1 นักเรียนและครูสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกัน ดังนี้

- จากการสอบที่ผ่านมาผลการเรียนเรียนของนักเรียนเป็นอย่างไรบ้าง

- นักเรียนพึงพอใจผลการเรียนจากการสอบในครั้งนี้มากน้อยเพียงใด

6.2 นักเรียนจับคู่ศึกษาใบความรู้ เรื่อง การนำตนเองสู่ความสำเร็จในการศึกษา

6.3 ให้นักเรียนทำใบงาน “วางแผนเป็นระบบพบความสำเร็จ” โดยเขียนแผนภูมิความคิดเพื่อวิเคราะห์สาเหตุของการเรียนไม่ดีและระบุวิธีที่จะแก้ปัญหาการเรียนของตนเอง

6.4 นักเรียนวางใบงานไว้ที่โต๊ะเรียน ครูกำหนดเวลาให้นักเรียนลุกขึ้นเดินไปหาเพื่อนของตนเองที่นั่งถัดจากตนเอง จากนั้นอ่านข้อความของเพื่อนแล้วเขียนเพิ่มเติมข้อมูลที่เป็นประโยชน์ลงในใบงานของเพื่อน (ทำต่อไปอีก 2-3 ครั้ง)

6.5 นักเรียนกลับไปนั่งที่ของตนแล้วอ่านข้อความที่เพื่อนเขียนเพิ่มเติม ครูสุ่มนักเรียนอ่านข้อความในใบงาน

6.6 นักเรียนและครูร่วมกันสรุปข้อคิดที่ได้จากการทำกิจกรรม พร้อมทั้งบอกวิธีการปฏิบัติตนเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนที่มีประสิทธิภาพ

7. สื่อ/อุปกรณ์

7.1 ใบความรู้ เรื่อง การนำตนเองสู่ความสำเร็จในการศึกษา

7.2 ใบงานเรื่อง วางแผนเป็นระบบพบความสำเร็จ”

8. การประเมินผล

8.1 วิธีการประเมิน

8.1.1 สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม

8.1.2 ตรวจใบงาน

8.2 เครื่องมือประเมิน

8.2.1 แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรม

8.2.2 แบบบันทึกการตรวจผลงาน

8.3 เกณฑ์การประเมิน

8.3.1 การสังเกตพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียน

เกณฑ์	ตัวบ่งชี้
ผ่าน	มีความตั้งใจร่วมกิจกรรม ให้ความร่วมมือกับกลุ่มในการอภิปรายแสดงความคิดเห็น และส่งงานตามกำหนด
ไม่ผ่าน	ไม่ให้ความร่วมมือกับกลุ่ม หรือ ขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

8.3.2 การตรวจผลงาน

เกณฑ์	ตัวบ่งชี้
ผ่าน	บอกสิ่งที่ตั้งใจจะทำเพื่อให้มีผลการเรียนดีได้
ไม่ผ่าน	ไม่สามารถบอกสิ่งที่ตั้งใจจะทำเพื่อให้มีผลการเรียนดีได้

ใบความรู้ ประกอบการจัดกิจกรรมแนะแนว เรื่อง วางแผนเป็นระบบพบความสำเร็จ

เรื่อง การนำตนเองสู่ความสำเร็จในการศึกษา

การนำตนเองเพื่อให้ประสบผลสำเร็จในการศึกษาหรือบรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ สามารถปฏิบัติได้ตามแนวทางต่อไปนี้

3.1 จัดสรรเวลาที่จะใช้ในการศึกษา การจัดสรรเวลาเพื่อใช้ในการศึกษาด้วยตนเอง

3.2 ทำตารางเวลาเรียน เป็นตารางเรียนประจำสัปดาห์ที่จะใช้ตลอดภาคการศึกษา

3.3 วางแผนการศึกษา เพื่อให้นักเรียนทราบว่า ตลอดภาคการศึกษา จะต้องทำกิจกรรมการศึกษาอะไรบ้าง โดยเริ่มตั้งแต่เปิดภาคการศึกษาจนถึงสอบไล่

3.4 กำกับตนเองอย่างมีระบบ นักเรียนสามารถกำกับตนเองได้อย่างมีระบบ ขั้นตอนในการเรียนแต่ละครั้ง ให้บรรลุเป้าหมายได้ โดยสามารถปฏิบัติ ดังนี้

3.4.1 กำหนดเป้าหมายในการเรียนแต่ละครั้ง เช่น ต้องการเรียนรู้อะไรบ้าง ต้องการบรรลุผลอะไรบ้าง ใช้เวลายาวนานเท่าใด โดยดูจากวัตถุประสงค์ในแผนการสอนเป็นหลัก และให้สอดคล้องกับแผนที่กำหนดไว้ในแต่ละสัปดาห์

3.4.2 ปฏิบัติตามแผนที่กำหนดไว้ คือ ศึกษาจากเอกสารการสอนหรือสื่อต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้ในแผน และมุ่งศึกษาเพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายการเรียนที่ตั้งไว้ให้ได้

3.4.3 บันทึกผลการการปฏิบัติของตนเองไว้ เช่น บันทึกเวลาเริ่มต้นและสิ้นสุดการเรียนในแต่ละครั้ง บันทึกปริมาณเนื้อหาที่ได้อ่านในแต่ละครั้ง เป็นต้น

3.4.4 ประเมินตนเอง โดยพิจารณาว่าได้ปฏิบัติตามแผนที่กำหนดไว้หรือไม่ และสามารถศึกษาได้ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ได้หรือไม่ ในปริมาณมากน้อยเพียงใด

3.4.5 จูงใจตนเอง เพื่อเป็นการกระตุ้นความคิด ความรู้สึก และการปฏิบัติของตนเอง ซึ่งสามารถปฏิบัติได้หลายวิธี เช่น ทำสัญญาณเตือน เช่นทำตารางเรียนที่สามารถมองเห็นได้ชัด ป้ายคำขวัญ คติเตือนใจ

3.4.6 สร้างความตระหนัก เช่น คิดว่า หากไม่เรียนตามแผนจะเกิดผลเสียอะไรแก่ตนเองในอนาคต และหากเรียนจะมีผลดีอะไรแก่ตนเองในอนาคต

3.4.7 สร้างความเชื่อมั่น เช่น ตนเองสามารถเรียนรู้แต่ละเรื่องได้

3.4.8 สร้างความภาคภูมิใจในตนเอง ที่ตนเองสามารถปฏิบัติได้ตามเป้าหมายหรือแผนที่วางไว้

3.4.9 ให้รางวัลแก่ตนเองเป็นครั้งคราวตามสมควร เมื่อสามารถปฏิบัติได้ตามแผนที่กำหนดไว้

3.4.10 ตำหนิตนเอง หากไม่ศึกษาเอกสารการสอนตามแผนที่กำหนด

3.4.11 ทำกราฟหรือแผนภูมิแสดงความก้าวหน้าในการศึกษาแต่ละสัปดาห์

3.4.12 วิธีอื่น ๆ ที่ใช้จูงใจตนเองได้

ใบงานเรื่อง “วางแผนเป็นระบบพบความสำเร็จ”

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนแผนภูมิความคิดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุของการเรียนไม่ดี และระบุวิธีที่จะแก้ปัญหาการเรียนของตนเอง

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

แผนการจัดกิจกรรมแนะแนวที่ 16

หน่วยการจัดกิจกรรมการศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3

เรื่อง เรียนรู้หลากหลายจุดประกายความฝัน **จำนวน 2 ชั่วโมง**

---

1. สาระสำคัญ

การพัฒนาตนเองเพื่อไปสู่เป้าหมายชีวิต ทั้งเป้าหมายการเรียนในระยะสั้น เป้าหมายการศึกษาต่อที่จะนำไปสู่เป้าหมายอาชีพในอนาคตถือเป็นสิ่งสำคัญ หากนักเรียนมีเป้าหมายทางการเรียนที่ชัดเจน จะนำไปสู่การสร้างแรงจูงใจในการพัฒนาตนเองเพื่อไปสู่เป้าหมายชีวิตที่กำหนดไว้ และการรู้จักรูปแบบการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ ของตนเองเพื่อนำไปใช้ประกอบการเลือกและตัดสินใจด้านการเรียนได้ ตลอดจนสามารถแสดงความคิดเห็นเชิงสร้างสรรค์ด้านการศึกษาเป็นปัจจัยที่ช่วยให้มีเวลาสำหรับทำกิจกรรมอื่น ๆ ที่เป็นประโยชน์ในอนาคต เพื่อนำไปสู่การสร้างแรงจูงใจในการพัฒนาตนเองให้ก้าวไปสู่เป้าหมายชีวิตที่นักเรียนได้ตั้งไว้

2. สมรรถนะการแนะแนว: ด้านการศึกษา

ข้อ 4 พัฒนาตนเองด้านการเรียนได้เต็มตามศักยภาพ

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

3.1 อธิบายรูปแบบกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง

3.2 อธิบายเหตุผลในการเลือกและตัดสินใจด้านการเรียนได้

3.3 แสดงความคิดเห็นเชิงสร้างสรรค์ด้านการศึกษาได้

4. สาระการเรียนรู้

ระดับเชาวน์ปัญญา หรือ ไอคิว รูปแบบการเรียนรู้ การเลือกและการตัดสินใจด้านการเรียน

5. ชิ้นงาน / ภาระงาน

5.1 ใบงาน คำถามเชาวน์ปัญญา

5.2 ใบงานจัตุรัสวัดไอคิว

5.3 ใบงานแบบสำรวจรูปแบบการเรียนรู้

5.4 การนำเสนองานกลุ่ม

6. วิธีการจัดกิจกรรม

ชั่วโมงที่ 1

6.1 ครูและนักเรียนสนทนาเพื่อสร้างบรรยากาศที่เป็นกันเองกับผู้เรียน ครูตั้งคำถาม IQ หมายถึงอะไร และเกี่ยวข้องกับตัวนักเรียนอย่างไร สุ่มตัวอย่างนักเรียนให้ตอบคำถามจำนวน 2–3 คน

6.2 แบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม กลุ่มละเท่า ๆ กัน โดยแต่ละกลุ่ม จะต้องมีประธาน รองประธาน เลขานุการและสมาชิกกลุ่ม พร้อมทั้งแจกใบความรู้ที่ 1 เรื่อง “ความฉลาดตามธรรมชาติของคนเราและไอคิว” ให้นักเรียนศึกษาเกี่ยวกับใบงานให้เข้าใจ

6.3 นักเรียนทำใบงานที่ 1 เรื่อง “คำถามเชาวน์ปัญญา” โดยให้ผู้เรียนทุกคนร่วมกันอภิปรายและตอบคำถามลงในใบงาน ต่อจากนั้นครูให้ผู้เรียนบันทึกความคิดของกลุ่มที่ได้ลงในกระดาษ A4 แล้วส่งตัวแทนแต่ละกลุ่มทั้ง 5 กลุ่ม ออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียนทีละกลุ่ม

6.4 นักเรียนทำใบงานที่ 2 เรื่อง “จัตุรัสวัดไอคิว” ให้นักเรียนแต่ละคนทำใบงานตามคำชี้แจงของใบงาน พร้อมทั้งครูอธิบายวิธีการทำเพิ่มเติมและส่งใบงานตามเวลาที่ครูกำหนด

6.5 ครูและนักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาเชาวน์ปัญญาของตนเอง พร้อมทั้งให้บอกเหตุผลในการเลือกและตัดสินใจแนวทางในการนำไปพัฒนาการเรียนของตนเอง

ชั่วโมงที่ 2

6.6 นักเรียนและครูร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนรู้ นักเรียนจะต้องจัดการกับเรื่องใดให้มีประสิทธิภาพ (สุ่มถามนักเรียน 4-5 คน)

6.7 นักเรียนศึกษาใบความรู้เรื่อง “รูปแบบการเรียนรู้”

6.8 นักเรียนทำใบงาน เรื่อง “รูปแบบการเรียนรู้” โดยให้นักเรียนทุกคนตรวจสอบการใช้เวลาของตนเอง

6.9 สุ่มตัวแทนนักเรียน 4-5 คน ออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน

6.10 ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเกี่ยวกับรูปแบบกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง พร้อมทั้งให้ระบุเหตุผลในการเลือกและตัดสินใจแนวทางในการนำไปพัฒนาการเรียนของตนเอง

6. สื่อ / อุปกรณ์

6.1 ใบความรู้ เรื่อง “ความฉลาดตามธรรมชาติของคนเราและไอคิว”

6.2 ใบงานที่ 1 เรื่อง “คำถามเชาวน์ปัญญา”

6.3 ใบงานที่ 2 เรื่อง “จัตุรัสวัดไอคิว”

6.4 ใบความรู้ เรื่อง “รูปแบบการเรียนรู้”

6.5 ใบงาน เรื่อง “รูปแบบการเรียนรู้”

8. การประเมินผล

8.1 วิธีการประเมิน

8.1.1 สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม

8.1.2 ตรวจใบงาน

8.2 เครื่องมือประเมิน

8.2.1 แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรม

8.2.2 แบบบันทึกการตรวจผลงาน

8.3 เกณฑ์การประเมิน

8.3.1 การสังเกตพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียน

เกณฑ์	**ตัวบ่งชี้**
ผ่าน	มีความตั้งใจร่วมกิจกรรม ให้ความร่วมมือกับกลุ่มในการอภิปรายแสดงความคิดเห็น และส่งงานตามกำหนด
ไม่ผ่าน	ไม่ให้ความร่วมมือกับกลุ่ม หรือ ขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

8.3.2 ตรวจใบงาน

เกณฑ์	**ตัวบ่งชี้**

ผ่าน	ทำใบงานครบและถูกต้อง
ไม่ผ่าน	ขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

ใบความรู้

เรื่อง ความฉลาดตามธรรมชาติของคนเราและ "ไอคิว"

ระดับเชาวน์ปัญญา หรือ ไอคิว (IQ ย่อจาก Intelligence quotient) หมายถึง ความฉลาดทางเชาวน์ปัญญา การคิด การใช้เหตุผล การคำนวณ การเชื่อมโยงไอคิว เป็นศักยภาพทางสมองที่ติดตัวมาแต่กำเนิด เปลี่ยนแปลงแก้ไขได้ยาก ไอคิว สามารถวัดออกมาเป็นค่าสัดส่วนตัวเลขที่แน่นอนได้เทียบกับอายุคน ส่วนใหญ่มีไอคิวช่วง 90-110 ส่วนคนที่มีไอคิวเกิน 120 ถือว่าเป็นคนที่มีไอคิวในระดับสูง

สาเหตุจากการเลี้ยงดูที่ระดับสติปัญญาของเด็กไทย ต่ำกว่ามาตรฐานสากล สาเหตุสำคัญประการหนึ่งเกิดจากพ่อแม่เลี้ยงดูแต่ด้านร่างกาย ไม่ได้ฝึกสอนเด็กให้เกิดการพัฒนาทางสติปัญญา แต่ยกภาระเหล่านี้ให้เป็นหน้าที่ของครูและโรงเรียน

ปัจจัยทางพันธุกรรม จากการศึกษาทั่วโลกพบว่าปัจจัยทางพันธุกรรมเกี่ยวข้องกับระดับสติปัญญา แต่ส่วนใหญ่แล้วไม่ทราบถึงยีนที่เกี่ยวข้องและอาจเป็นสาเหตุ บางรายงานก็ไม่พบสาเหตุที่เกิดจากพันธุกรรมชัดเจน

พัฒนาการในวัยทารกส่วนหนึ่งอาจจะเป็นปัญหาระหว่างการคลอด คลอดก่อนกำหนด คลอดออกมาขาดออกซิเจน หรืออาจจะเป็นปัญหาจากโรคทางพันธุกรรม เป็นความผิดปกติระหว่างตั้งครรภ์ เช่น ได้รับสารพิษ ได้รับยาเสพติดหรือสุราทำให้มีพัฒนาการทางสมองช้า

สมองไม่พัฒนาเท่าที่ควรปัจจัยหนึ่งที่น่าสนใจคือ ปัจจัยของสภาพแวดล้อมและการเลี้ยงดูที่ไม่เหมาะสม ทำให้สมองไม่พัฒนาเท่าที่ควร

ระดับของเชาวน์ปัญญา

- ระดับ 80 - 89 อยู่ในระดับปัญญาทึบ
- ระดับ 70 - 79 เรียกว่าคาบเส้นปัญญาอ่อน
- ระดับ 50 - 69 เรียกว่าปัญญาอ่อน ระดับน้อย
- ระดับ 35 - 49 เรียกว่าปัญญาอ่อนระดับปานกลาง
- ระดับ 20 - 34 เรียกว่าปัญญาอ่อนมาก
- ต่ำกว่า 20 เรียกว่าปัญญาอ่อนมากที่สุด

ใบงานที่ 1
คำถามเชาวน์ปัญญา

1. บางเดือนมี 30 วัน บางเดือนมี 31 วัน มีกี่เดือนที่มี 28 วัน
2. ถ้าคุณมีไม้ขีดไฟเหลือเพียงก้านเดียวแล้วต้องเข้าไปในห้องที่ทั้งหนาวทั้งมืด ในห้องนั้นมีฮีตเตอร์น้ำมัน ตะเกียงน้ำมันและเทียนไข คุณจะเลือกจุดอะไร
3. ชายคนหนึ่งสร้างบ้านด้วยไม้ที่เป็นสี่เหลี่ยมผืนผ้าทั้ง 4 ด้าน และหันบ้านไปทางทิศใต้ถ้ามีหมีผ่านมาถามว่า หมีตัวนั้นจะมีสีอะไร
4. หยิบแอปเปิ้ล 2 ลูกออกจากแอปเปิ้ล 3 ลูก ถามว่าคุณจะได้อะไร
5. ถ้าคุณขับรถซึ่งบรรทุกคน 43 คน จากเชียงใหม่แล้วหยุดรับอีก 7 คน ขึ้นมา แล้วหยุดจอดให้คนลงที่ลำพูน 5 คน จนมาถึงลำปางในอีก 20 ชั่วโมงต่อมา ถามว่าคนขับรถชื่ออะไร

เฉลย

1. 12 เดือน เพราะทุกเดือนก็มีอย่างน้อย 28 วันอยู่แล้ว
2. จุดไม้ขีดไฟก่อน
3. สีขาว เพราะถ้าบ้านหันไปทางทิศใต้แสดงว่าบ้านต้องอยู่ทิศเหนือหรือขั้วโลกเหนือ
4. ได้แอปเปิ้ล 2 ลูก
5. ชื่อของคุณนั่นแหละก็คุณเป็นคนขับรถนี่

ใบงานที่ 2
จัตุรัสวัดไอคิว

คำชี้แจง ใส่รูปทรงเรขาคณิตที่กำหนดให้ลงในตาราง 25 ช่อง

1. ให้แนวตั้งหรือแนวนอน แต่ละแนวไม่มีรูปเรขาคณิตซ้ำแบบกัน
2. ให้แนวตั้งหรือแนวนอน แต่ละแนวไม่มีรูปเรขาคณิตที่มีเลขซ้ำกัน

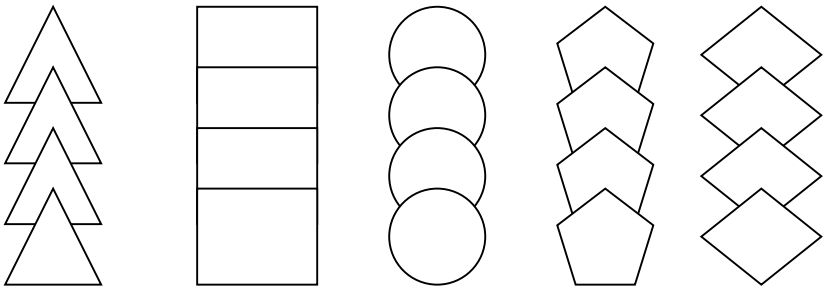

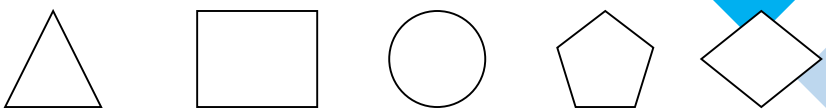

เฉลย ใบงานที่ 2

จัตุรัสวัดไอคิว

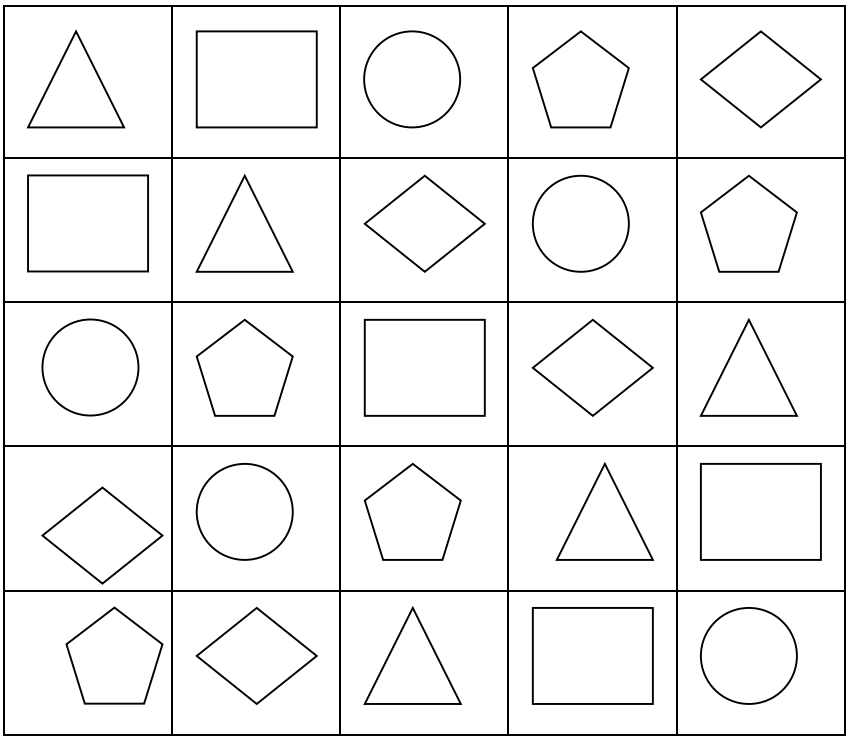

แบบประเมินผลการปฏิบัติงาน

ที่	ชื่อ - สกุล	การปฏิบัติงานรายบุคคล												
		ขั้นตอนการปฏิบัติงาน			ดำเนินการได้ถูกต้อง			ความตั้งใจในการปฏิบัติกิจกรรม			ส่งใบงานตามกำหนดเวลา			ระดับคุณภาพ
		3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1	
1														
2														
3														
4														
5														
6														
7														
8														
9														
10														

เกณฑ์การให้คะแนน

ระดับ 3 คะแนน หมายถึง มีผลงานในหัวข้อนั้นอย่างชัดเจนและดำเนินการได้ดีมาก

ระดับ 2 คะแนน หมายถึง มีผลงานในหัวข้อนั้นพอสมควรและดำเนินการได้ดี

ระดับ 1 คะแนน หมายถึง มีผลงานในหัวข้อนั้นน้อยและดำเนินการได้ไม่ดีเกณฑ์การแปลผล

คะแนนระหว่าง 9-12 หมายถึง ผลงานอยู่ในระดับ 3
คะแนนระหว่าง 6-8 หมายถึง ผลงานอยู่ในระดับ 2
คะแนน น้อยกว่า 5 หมายถึง ผลงานอยู่ในระดับ 1

แบบประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

คำชี้แจง ครูบันทึกคะแนนจากแบบประเมินพฤติกรรมนักเรียนตามจุดประสงค์ดังต่อไปนี้ แล้วประเมินผลตามเกณฑ์ที่กำหนด

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

หัวข้อ	**เกณฑ์**		
	3	2	1
1. การเข้าร่วมกิจกรรม	เข้าร่วมทุกครั้ง	นาน ๆ จะขาดสักครั้ง	ร่วมงานกลุ่มเป็นครั้งราว หรือไม่ค่อยร่วมงานกลุ่ม
2. ความรับผิดชอบ	อาสารับงาน	ทำงานตามที่กลุ่มมอบหมายให้	เกี่ยงงาน เลี่ยงงาน

3. การมีสัมพันธภาพ	เป็นหัวหน้ารับผิดชอบงานกลุ่ม	กลุ่มให้ความสนิมสนมเป็นที่รักใคร่ของกลุ่ม	กลุ่มไม่สนใจนักกลุ่มรังแก
4.ความคิดเห็น	พยายามแสดงความคิดเห็นที่ดีเสมอ	เสนอความคิดเห็นที่ดีเป็นบางครั้ง	ไม่สนใจ ไม่เสนอความคิดเห็น
รวม			

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

...../...../.....

หมายเหตุ

เกณฑ์การให้คะแนน

3 หมายถึง ชัดเจน

2 หมายถึง ปานกลาง

1 หมายถึง ไม่ชัดเจน

เกณฑ์การผ่าน จากคะแนนเต็ม 9 คะแนน

คะแนน 9-12 คะแนน อยู่ในระดับ 3

คะแนน 6-8 คะแนน อยู่ในระดับ **2**

คะแนน 1-5 คะแนน อยู่ในระดับ 1

แบบทดสอบท้ายกิจกรรม

คำชี้แจง ให้นักเรียนพิจารณาประโยค หากข้อใดถูกให้ทำเครื่องหมาย √ และข้อใดผิดให้คำเครื่องหมายผิด ×

1. _____ เชาวน์ปัญญา หรือ ไอคิว IQ ย่อจาก Intelligence quotient
2. _____ มนุษย์ส่วนใหญ่มีไอคิวช่วง 80 - 100
3. _____ คนที่มีไอคิวเกิน 120 ถือว่าเป็นคนที่มีไอคิวในระดับสูง
4. _____ เชาวน์ปัญญาหรือ IQ เป็นศักยภาพทางสมองที่ติดตัวมาแต่กำเนิด เปลี่ยนแปลงแก้ไขได้ง่าย
5. _____ ไอคิว สามารถวัดออกมาเป็นค่าสัดส่วนตัวเลขที่แน่นอนได้เทียบกับอายุคน
6. _____ ที่ระดับสติปัญญาของเด็กไทย ต่ำกว่ามาตรฐานสากล
7. _____ พัฒนาการในวัยทารกส่วนหนึ่งอาจจะเป็นปัญหาระหว่างการคลอด เช่น คลอดออกมาขาดออกซิเจน อาจจะทำให้เด็กมีพัฒนาการช้า
8. _____ ปัจจัยของสภาพแวดล้อมและการเลี้ยงดูที่ไม่เหมาะสม ย่อมก็ให้เกิดสมองไม่พัฒนาเท่าที่ควร
9. _____ ระดับเชาวน์ปัญญา 80 - 90 อยู่ในระดับปัญญาทึบ
10. _____ ระดับ 70 - 90 ระดับปัญญาทึบกับคาบเส้นปัญญาอ่อน

ใบความรู้ "รูปแบบการเรียนรู้"
ประกอบการจัดกิจกรรม เรื่อง เรียนรู้หลากหลายจุดประกายความฝัน

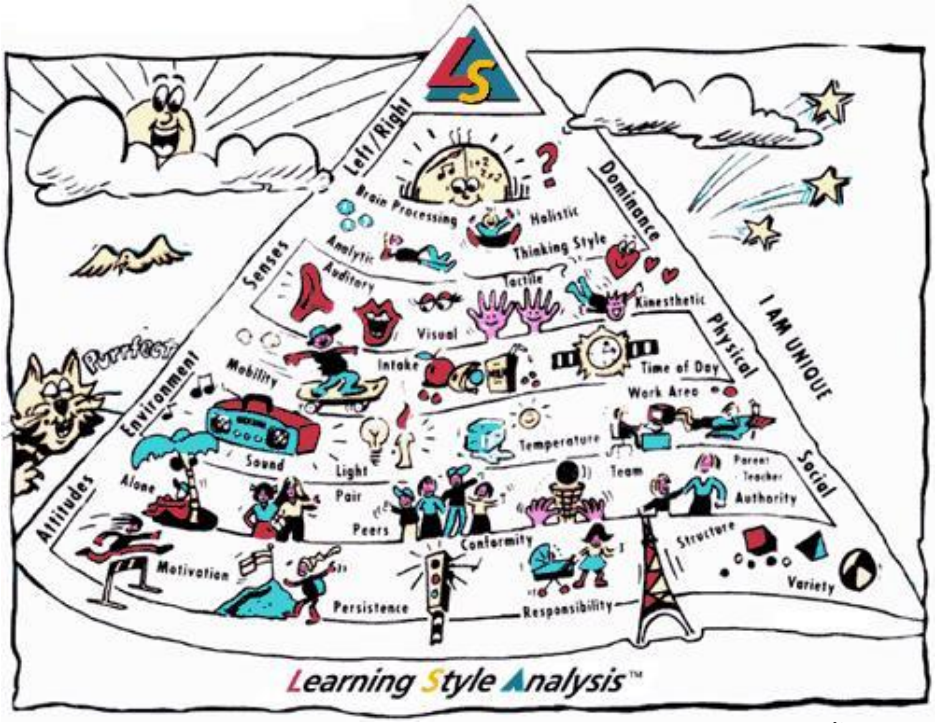

Learning Style คือ รูปแบบการเรียนรู้หรือลีลาการเรียนรู้ของมนุษย์ มนุษย์เรานั้นสามารถรับข้อมูลโดยผ่านเส้นทางการรับรู้ได้ 3 ทาง คือ การรับรู้ทางสายตาโดยการมองเห็น (Visual Percepters) การรับรู้ทางโสตประสาทโดยการได้ยิน (Auditory Percepters) และการรับรู้ทางร่างกายโดยการเคลื่อนไหวและการรู้สึก (Kinesthetic Percepters) ซึ่งสามารถนำมาจัดเป็นรูปแบบการเรียนรู้ได้ 3 ประเภท และผู้เรียนแต่ละประเภทจะมีความแตกต่างกัน ดังนี้

1. ผู้ที่เรียนรู้ทางสายตา (Visual Learner) จะเรียนรู้ได้ดีจากการเรียนจากรูปภาพ แผนผัง แผนภูมิ การเรียนลักษณะนี้เหมือนเป็นการดูหนังแล้วจดจำภาพไว้ได้อย่างดี มีเนื้อหาที่เป็นเรื่องเป็นราว เวลาที่ผู้เรียนจะต้องการจดจำเนื้อหาส่วนใด ก็สามารถมีวิธีการผูกเรื่องเพื่อจำเรื่องราวนั้น ๆ ได้ดี ผู้เรียนจะเรียนได้ดีทางสายตานั้นจะต้องเลือกเรียนด้านสถาปัตยกรรม การออกแบบ และควรประกอบอาชีพมัณฑนากร วิศวกร หมอผ่าตัด

2. ผู้ที่เรียนรู้ทางโสตประสาท (Auditory Learner) จะเรียนรู้ได้ดีที่สุดถ้าได้พูด ได้ฟัง จะไม่สนใจรูปภาพใด ๆ แต่ชอบและสนใจในสิ่งที่ได้ฟังซ้ำ ๆ ชอบเล่าเรื่องให้คนอื่นฟัง เวลาอ่านหนังสือจะต้องอ่านออกเสียงดัง ๆ จึงจะจดจำได้ดี แต่มีข้อเสีย คือ ผู้เรียนทางโสตประสาทอาจถูกรบกวนจากเสียงอื่น ๆ จนทำให้ไม่มีสมาธิในการฟังได้ ผู้เรียนประเภทนี้จะพบในกลุ่มเรียนด้านดนตรี กฎหมายและการเมือง ส่วนใหญ่จะเป็นนักดนตรี พิธีกร นักจัดรายการเพลง นักจิตวิทยา นักการเมือง

3. ผู้ที่เรียนรู้ทางร่างกายและความรู้สึก (Kinesthetic Learner) จะเรียนรู้ผ่านทางความรู้สึก การเคลื่อนไหวและร่างกายจึงจะจดจำได้ดี ต้องมีการสัมผัสและเกิดความรู้สึกที่ดีต่อสิ่งที่เรียนด้วย เวลานั่งเรียนจะไม่อยู่นิ่ง ๆ จะไม่สนใจบทเรียนเท่าที่ควร ไม่สามารถจดจ่อกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้นาน ๆ กลุ่มนี้จะมีปัญหามากหากผู้สอนบรรยายอยู่หน้าชั้นเรียนอย่างเดียว ดังนั้น วิธีการแก้ปัญหาของผู้เรียนกลุ่มนี้ได้ โดยที่ผู้สอนจะต้องให้ผู้เรียนรู้จักการแสดงออกมากขึ้นหรือให้ปฏิบัติจริง เช่น ให้เล่นละคร แสดงบทบาทสมมติ มีการสาธิตและทำการทดลอง ผู้เรียนกลุ่มนี้เหมาะกับวิชาพลศึกษา วิชาก่อสร้าง อาชีพที่เหมาะสม คือ นักกีฬา หรือประเภทนี้จะเน้นความคิดสร้างสรรค์ งานเต้นรำ

สภาวะของบุคคลขณะรับรู้ มี 3 สภาวะ คือ สภาวะของจิตสำนึก (Conscious)

จิตกึ่งสำนึก (Subconscious) และจิตไร้สำนึก (Unconscious) ผู้เรียนแต่ละคนจะมีรูปแบบการเรียนรู้ที่ต่างกัน มีลักษณะเฉพาะตัว แต่ผู้เรียนทุกคนก็ไม่ได้เลือกใช้แค่รูปแบบใดรูปแบบหนึ่งอยู่ตลอดเวลา แต่ในทางกลับกันนั้นจะใช้หลาย ๆ รูปแบบและจะเกี่ยวข้องกัน แต่รูปแบบที่ถนัดมากที่สุดจะถูกใช้มากกว่ารูปแบบอื่น ในความเป็นจริงแล้วนั้น ไม่มีใครสามารถจะจดจำในสิ่งที่เห็น สิ่งที่ได้ยินไว้ได้ตลอดเวลา แต่เราจะสามารถจดจำได้ดีที่สุด ถ้าเราได้ลงมือทำด้วยตัวของเราเอง

ทฤษฎีรูปแบบการเรียนรู้

จำแนกตามพฤติกรรมที่แสดงในชั้นเรียนทฤษฎีรูปแบบการเรียนรู้ Learning Style จำแนกตามแบบการคิด (สภาพความคิดของบุคคล ที่มีผลมาจากสภาพแวดล้อมลักษณะทางกายภาพ ฯลฯ) รูปแบบการเรียนรู้จำแนกตามพฤติกรรมที่แสดงในชั้นเรียน เช่น ทฤษฎีของ Grasha & Reichman

1. แบบแข่งขัน - ชอบเอาชนะเพื่อน
2. แบบอิสระ - เชื่อมั่น
3. แบบหลีกเลี่ยง - ไม่สนใจ
4. แบบพึ่งพา - อาจารย์และเพื่อน เป็นแหล่งความรู้
5. แบบร่วมมือ - ร่วมมือแสดงความเห็น ทั้งในและนอกชั้นเรียน
6. แบบมีส่วนร่วม - จะพยายามมีส่วนร่วมให้มากที่สุด ในกิจกรรมการเรียน (ในชั้นเรียน) แต่จะไม่สนใจกิจกรรมนอกหลักสูตรเลย

ใบงาน "แบบสำรวจรูปแบบการเรียนรู้"
ประกอบการจัดกิจกรรม เรื่อง เรียนรู้หลากหลายจุดประกายความฝัน

แบบสำรวจชุดที่ 1

ชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย X หน้าข้อความที่บรรยายถึงลักษณะของท่านได้ดีที่สุด

1. ท่านจดจำเนื้อหาที่ครูบรรยายได้ดีที่สุดเมื่อ
   ก. ตั้งใจฟังเพียงอย่างเดียว โดยไม่จดคำบรรยาย
   ข. ได้นั่งใกล้ ๆ หน้าชั้นเรียน และสายตาจ้องไปที่ผู้สอน
   ค. ได้จดคำบรรยายตลอดเวลา โดยไม่จำเป็นต้องจ้องไปที่ผู้สอน
2. เวลาท่านประสบปัญหา ท่านแก้ไขปัญหาโดย
   ก. ปรับทุกข์กับเพื่อน หรือบางครั้งก็แก้ไขปัญหาด้วยตนเอง
   ข. วางแผนในการแก้ไขปัญหาอย่างเป็นระบบ โดยทำไปตามลำดับขั้นตอน
   ค. หางานมาทำ เดินเล่น หรือทำกิจกรรมที่ต้องออกใช้กำลังกาย
3. หากท่านไม่สามารถจดเบอร์โทรศัพท์ในสมุดบันทึกได้ ท่านใช้วิธีจำเบอร์โทรศัพท์ โดย
   ก. ทวนหมายเลขโทรศัพท์นั้นโดยเปล่งเสียงออกมา
   ข. ใช้วิธีการมอง หรือจดจำเป็นภาพตัวเลขในสมอง
   ค. ใช้นิ้วมือเขียนเป็นหมายเลขนั้น ๆ บนโต๊ะหรือฝาผนัง
4. ท่านเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ได้ดีที่สุด เมื่อ
   ก. ฟังคนอื่นอธิบายถึงวิธีทำ
   ข. ดูการสาธิตวิธีทำ
   ค. พยายามทดลองทำด้วยตนเอง
5. หลังจากดูภาพยนตร์แล้ว สิ่งที่ท่านยังจดจำได้อย่างชัดเจน ได้แก่
   ก. บทสนทนาในภาพยนตร์ เสียงดนตรี หรือเสียงเพลงในภาพยนตร์
   ข. ฉากต่าง ๆ เช่น ทิวทัศน์ หรือเสื้อผ้าของผู้แสดง
   ค. ข้อเท็จจริงต่าง ๆ เช่น เหตุการณ์สู้รบกันในสงคราม เป็นต้น
6. ท่านต้องการไปซื้อของที่ร้าน แต่บังเอิญไม่ได้นำรายการของที่จะซื้อติดตัวไปด้วยท่านจะทำอย่างไร
   ก. ทบทวนรายการของที่จะซื้อภายในใจหรือพูดออกมาเบา ๆ
   ข. เดินดูรายการตามชั้นวางของ
   ค. ตามปกติ ท่านสามารถจดจำรายการของที่จะไปซื้อได้อยู่แล้ว
7. หากต้องการนึกถึงเรื่องราวในอดีต ท่านจะใช้วิธี
   ก. ระลึกจากเสียงที่ได้ยินในสมองว่าเกิดอะไรขึ้น
   ข. ระลึกจากภาพที่เกิดขึ้นในเหตุการณ์
   ค. ระลึกจากความรู้สึกที่เกิดขึ้นในเหตุการณ์นั้น ๆ
8. ท่านจะเรียนภาษาต่างประเทศได้ดี หากเรียนโดย

ก. ฟังจากเทปบันทึกเสียง

ข. ได้เขียนและอ่านคู่มือการเรียนประกอบ

ค. ต้องเข้าไปนั่งเรียนในชั้นที่มีทั้งการอ่านและการเขียน

9. ท่านรู้สึกสับสนไม่แน่ใจว่าศัพท์คำนั้นสะกดอย่างไร ท่านจะมีวิธีการนึกคำสะกดที่ถูกต้องได้อย่างไร

ก. เปล่งเสียง สะกดเป็นคำออกมา

ข. พยายามนึกในสมองว่าศัพท์คำนั้นสะกดอย่างไร

ค. เขียนคำศัพท์นั้นในกระดาษหลาย ๆ คำ แล้วเลือกคำที่คิดว่าใกล้เคียงที่สุด

10. ท่านจะรู้สึกสนุกสนานเพลิดเพลินที่สุด หากได้อ่านหนังสือประเภทที่

ก. มีบทสนทนาระหว่างตัวละครมาก ๆ

ข. มีแต่คำพรรณนาบรรยายเรื่องราวที่เกิดขึ้น โดยท่านต้องนึกภาพเหตุการณ์เอง

ค. มีการเล่าเป็นเรื่องราว โดยบรรยายให้เห็นภาพเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทุกฉากทุกตอน ตั้งแต่ต้นเรื่อง (เพราะท่านนั่งอ่านหนังสือนาน ๆ ไม่ได้)

11. ท่านสามารถจำคนที่เคยรู้จักหรือเคยพบกันมาแล้วในลักษณะใด

ก. จำชื่อได้ แต่นึกใบหน้าไม่ออก

ข. จำใบหน้าได้ แต่นึกชื่อไม่ออก

ค. จำได้แต่กิริยาท่าทาง เช่น การเดิน การพูด (จำชื่อ จำหน้าไม่ได้)

12. ท่านรู้สึกรำคาญใจกับเรื่องใดมากที่สุด

ก. เสียงต่าง ๆ

ข. คน

ค. สิ่งแวดล้อม เช่น อุณหภูมิที่ร้อนหรือหนาวเกินไป อุปกรณ์ตกแต่งห้อง

13. ตามปกติแล้ว ท่านนิยมคนที่แต่งกายอย่างไร

ก. แต่งกายดีพอใช้ (เพราะไม่คิดว่าเสื้อผ้าเป็นเรื่องสำคัญ)

ข. แต่งกายประณีต (เสื้อผ้าต้องทันสมัย หลายสไตล์)

ค. แต่งกายสบาย ๆ (เพื่อความคล่องตัว สะดวกในการเคลื่อนไหว)

14. หากท่านไม่สามารถทำกิจกรรมที่ใช้ส่วนต่าง ๆ ของร่างกายได้และไม่สามารถอ่านหนังสือในขณะนั้นได้ ท่านจะ

ก. คุยกับเพื่อนแทน

ข. ดูทีวี หรือมองทิวทัศน์นอกหน้าต่าง

ค. นั่งเล่นบนเก้าอี้ หรือนอนเล่นบนเตียง

การแปลความหมาย

1) คะแนนรวมแต่ละข้อ มีความหมายดังนี้

∅ *ข้อ ก หมายถึง เรียนได้ดีที่สุดจากการฟัง (hearing)*

∅ *ข้อ ข หมายถึง เรียนได้ดีที่สุดจากการมอง การดู (seeing)*

∅ ข้อ ค หมายถึง เรียนได้ดีที่สุดจากการสัมผัส การลงมือทำ และการเคลื่อนไหว (touching doing and moving)

2) คะแนนรวมที่ได้สูงสุด แสดงว่า ท่านมีความถนัดในการใช้รูปแบบข้อนั้นมากที่สุด

แบบสำรวจชุดที่ 2

คำสั่ง : ให้ใส่หมายเลขหน้าข้อความ โดยใช้สเกลต่อไปนี้แทนความรู้สึกนึกคิดของท่าน

หมายเลข 3 หมายถึง เหมือนท่านมากที่สุด

หมายเลข 2 หมายถึง เหมือนท่านบางเวลา

หมายเลข 1 หมายถึง เหมือนท่านน้อยที่สุด

1. ฉันมักจะวาดแผนที่ให้กับคนที่ไม่รู้เส้นทางมากกว่าที่จะบอกรายละเอียดของเส้นทางนั้น
2. ถ้าฉันโกรธหรือมีความสุข ฉันจะรู้ได้ทันทีถึงสาเหตุที่ทำให้เกิดอารมณ์เหล่านั้น
3. ฉันเล่นดนตรีหรือเคยเล่นเครื่องดนตรีอย่างใดอย่างหนึ่ง
4. เวลาฟังดนตรี ฉันจะเชื่อมเสียงดนตรีให้เข้าถึงอารมณ์ของฉัน
5. ฉันสามารถบวกลบเลขในสมองได้อย่างรวดเร็ว
6. ฉันชอบช่วยเหลือเพื่อนที่รู้สึกไม่สบายใจหรือมีปัญหา เพราะฉันสามารถจัดการกับปัญหานั้นได้ด้วยความรู้สึกที่คล้ายคลึงกับความรู้สึกของเพื่อน
7. ฉันชอบทำงานที่เกี่ยวกับการคิดคำนวณและคอมพิวเตอร์
8. ฉันเรียนรู้จังหวะเต้นรำใหม่ ๆ ได้อย่างรวดเร็ว
9. เวลาที่มีการอภิปรายหรือมีการโต้แย้ง ฉันสามารถพูดในสิ่งที่ฉันคิดอยากจะพูดได้โดยไม่ยาก
10. ฉันรู้สึกสนุกกับการฟังคำบรรยาย คำปราศรัย หรือฟังเทศน์
11. ไม่ว่าฉันจะอยู่ ณ ที่แห่งใด ฉันจะรู้จักบริเวณต่าง ๆ ของสถานที่นั้น ๆ เป็นอย่างดี
12. ฉันชอบให้คนหลาย ๆ คนมารวมกลุ่มกันในเหตุการณ์เดียวกัน
13. ชีวิตที่ปราศจากดนตรีย่อมมีแต่ความว่างเปล่า
14. ฉันเข้าใจภาพวาดและแผนภูมิที่แนบมากับอุปกรณ์เครื่องใช้ต่าง ๆ ได้ดี
15. ฉันชอบเล่นเกมปริศนาและเกมคอมพิวเตอร์
16. การเรียนขี่จักรยานหรือการเล่นสเก็ตไม่ใช่เรื่องยากสำหรับฉัน
17. ฉันรู้สึกหงุดหงิดใจหากได้ยินคนบอกให้ทำตามแผน
18. ฉันสามารถพูดจูงใจผู้อื่นให้ทำตามแผนของฉัน
19. ฉันมีความรู้สึกที่ดีในเรื่องการถ่วงดุล (balance) และการประสานกัน (coordination)
20. ฉันมักจะมองเห็นรูปแบบและความสัมพันธ์ของจำนวนเลขต่าง ๆ ได้ง่ายและเร็วกว่าคนอื่น ๆ
21. ฉันชอบสร้างแบบจำลอง ชอบงานปฏิมากรรม หรืองานออกแบบ
22. ฉันเข้าใจความหมายของคำ วลี และการแบ่งวรรคตอนในงานเขียนทุกประเภท

23. ฉันสามารถมองไปที่วัตถุเพียงด้านเดียว แต่มองเห็นวัตถุนั้นหมุนไปด้านข้างหรือหมุนกลับมาที่ เดิมได้โดยไม่ยากนัก
24. ฉันมักเชื่อมโยงบางส่วนของเพลงให้เข้ากับเหตุการณ์บางช่วงของชีวิต
25. ฉันชอบแก้ปัญหาที่มีตัวเลขและรูปทรงต่าง ๆ
26. ฉันชอบนั่งคนเดียวเงียบ ๆ และสะท้อนความรู้สึกที่อยู่ภายในของตนเอง
27. ฉันมีความสุขกับการมองพวกรูปทรงและโครงสร้างของตึกต่าง ๆ
28. เวลาอยู่คนเดียว ฉันชอบฮัมเพลง ผิวปาก หรือร้องเพลงขณะที่อาบน้ำ
29. ฉันมีความสามารถด้านกีฬา (หรือกิจกรรมที่เกี่ยวกับการออกกำลังกาย)
30. ฉันชอบเขียนจดหมายถึงเพื่อน แต่งนิทาน หรือเขียนเรื่องราวต่าง ๆ
31. ฉันระวังการแสดงออกทางใบหน้าอยู่เสมอ
32. ฉันไวต่อความรู้สึกที่แสดงออกทางใบหน้าของผู้อื่น
33. ฉันสัมผัสได้ถึงอารมณ์ภายในของตนเอง และสามารถบอกถึงความรู้สึกที่เกิดขึ้นในขณะนั้น
34. ฉันไวต่ออารมณ์ของผู้อื่น
35. ฉันสามารถรู้ได้ว่าคนอื่นมีความคิดอย่างไรเกี่ยวกับตัวฉัน

การให้คะแนนและการแปลความหมาย

ก. ให้นำคะแนนในแต่ละข้อมาใส่ในตารางคะแนน ดังนี้

1) คะแนนข้อ 9, 10, 17, 22, และ 30 ใส่ในช่อง เก่งภาษา
2) คะแนนข้อ 5, 7, 15, 20, และ 25 ใส่ในช่อง เก่งตรรกะและเลข
3) คะแนนข้อ 1, 11, 14, 23, และ 27 ใส่ในช่อง เก่งมิติสัมพันธ์
4) คะแนนข้อ 8, 16, 19, 21, และ 29 ใส่ในช่อง เก่งเคลื่อนไหว
5) คะแนนข้อ 3, 4, 13, 24, และ 28 ใส่ในช่อง เก่งดนตรีคะแนน
6) ข้อ 2, 6, 26, 31, และ 33 ใส่ในช่องเก่งรู้จักตนเองคะแนน
7) ข้อ 12, 18, 32, 34, และ 35 ใส่ในช่อง เก่งรู้จักผู้อื่น

ข. ให้รวมคะแนนในแต่ละช่องใส่ในช่อง (A)

ค. ให้รวมคะแนนทั้งหมดใส่ในช่อง (B)

ง. ให้คิดเปอร์เซ็นต์รวมของรูปแบบการเรียนรู้ในแต่ละช่อง วิธีคิดคือ ให้นำคะแนนในช่อง A หารด้วยคะแนน ในช่อง B ตัวอย่างเช่น คะแนน (A) ในช่องเก่งภาษา ได้เท่ากับ 10 ส่วนคะแนนรวม (B) ได้เท่ากับ 61 เพราะฉะนั้น คะแนนรวมในช่องภาษาเมื่อคิดเป็นเปอร์เซ็นต์จะได้เท่ากับ .163 หรือ 16%

รูปแบบการเรียนรู้ (Learning style)						(A) คะแนนรวมในแต่ละรูปแบบการเรียนรู้	% รวมในแต่ละรูปแบบการเรียนรู้
1. เก่งภาษา (Linguistic)							
2. เก่งตรรกะและเลข (Logical – Mathematical)							
3. เก่งมิติสัมพันธ์ (Visual – Spatial)							
4. เก่งเคลื่อนไหว (Bodily – Kinesthetic)							
5. เก่งดนตรี (Musical)							
6. เก่งรู้จักตนเอง (Intrapersonal)							
7. เก่งรู้จักผู้อื่น(Interpersonal)							
						คะแนนรวม (B) =	% รวม = 100%

แผนการจัดกิจกรรมแนะแนวที่ 17

หน่วยการจัดกิจกรรมการศึกษา **ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3**

เรื่อง นาฬิกาแห่งความฝัน **จำนวน 2 ชั่วโมง**

.....

1. สาระสำคัญ

การวางแผนบริหารเวลาในการปฏิบัติภารกิจประจำวันให้เกิดประโยชน์สูงสุด จะทำให้สามารถแบ่งเวลาสำหรับทำกิจกรรมที่ส่งเสริมทักษะการเรียนให้มีประสิทธิภาพได้

2. สมรรถนะการแนะแนว : ด้านการศึกษา

ข้อ 4 พัฒนาตนเองด้านการเรียนได้เต็มตามศักยภาพ

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

3.1 บอกประโยชน์และความสำคัญของการแบ่งเวลาได้

3.2 เขียนตารางเวลาประจำวันเพื่อพัฒนาการเรียนของตนเองได้อย่างเหมาะสม

4. สาระการเรียนรู้

คุณค่า ประโยชน์ และความสำคัญของการแบ่งเวลา

5. ชิ้นงาน / ภาระงาน

- ตารางการแบ่งเวลากิจวัตรประจำวันของฉัน

6. วิธีการจัดกิจกรรม

ชั่วโมงที่ 1

6.1 นักเรียนเล่นเกม “ตัวเลขหรรษา” โดยให้นักเรียนแบ่งกลุ่มกลุ่มละ 5-6 คน แล้วช่วยกันจำตัวเลขที่ครูให้นักเรียนดูให้ได้มากที่สุด ภายในเวลาที่ครูกำหนดให้ กลุ่มใดจำตัวเลขได้ถูกต้องและมากที่สุดกลุ่มนั้นเป็นผู้ชนะ

6.2 นักเรียนเชื่อมโยงเข้าสู่ความสำคัญของการวางแผน โดยครูตั้งคำถามกับกลุ่มที่ชนะว่ามีเคล็ดลับ และวิธีการวางแผนอย่างไรจึงทำให้กลุ่มชนะ และเชื่อมโยงความรู้เข้าสู่การวางแผนการเรียน

ชั่วโมงที่ 2

6.3 นักเรียนดูตัวอย่างตารางการแบ่งเวลาในการทำกิจวัตรประจำวันมาติดบนกระดาน พร้อมทั้งอธิบายยกตัวอย่างแล้วแจกใบงานตารางการแบ่งเวลาในการทำกิจวัตรประจำวันให้นักเรียนคนละ 1 แผ่น เพื่อให้นักเรียนแต่ละคนจัดตารางการแบ่งเวลาในการทำกิจวัตรประจำวันของแต่ละคน โดยเน้นให้นักเรียนเขียนแผนการใช้เวลาที่นักเรียนสามารถปฏิบัติได้จริง

6.4 นักเรียนแต่ละคนนำเสนอตารางการแบ่งเวลาของตนเองหน้าชั้นเรียน และบอกถึงวิธีการแบ่งเวลาของตนเอง

6.5 นักเรียนดูตัวอย่างบทกลอนการวางแผนที่ครูนำมาติดบนกระดาน แล้วให้นักเรียนท่องพร้อมกัน

6.6 นักเรียนและครูร่วมกันสรุปโดยการอภิปรายซักถามนักเรียนเพื่อให้ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับประโยชน์ความสำคัญของการวางแผนการเรียนและการแบ่งเวลา ตลอดจนให้นักเรียนนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

7. สื่อ / อุปกรณ์

7.1 ชุดตัวเลข

7.2 ใบงานเรื่อง ตารางการแบ่งเวลากิจวัตรประจำวันของฉัน

7.3 บทกลอนการวางแผน

8. การประเมินผล

8.1 วิธีการประเมิน

8.1.1 สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม

8.1.2 ตรวจใบงาน

8.2 เครื่องมือประเมิน

8.2.1 แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรม

8.2.2 แบบบันทึกการตรวจผลงาน

8.3 เกณฑ์การประเมิน

8.3.1 การสังเกตพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียน

เกณฑ์	ตัวบ่งชี้
ผ่าน	มีความตั้งใจร่วมกิจกรรม ให้ความร่วมมือกับกลุ่มในการอภิปรายแสดงความคิดเห็น และส่งงานตามกำหนด
ไม่ผ่าน	ไม่ให้ความร่วมมือกับกลุ่ม หรือ ขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

8.3.2 ตรวจใบงาน

เกณฑ์	ตัวบ่งชี้
ผ่าน	ทำใบงานครบและถูกต้อง
ไม่ผ่าน	ขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

ใบงาน

การแบ่งเวลากิจวัตรประจำวันของฉัน

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนตารางการแบ่งเวลาในการทำกิจวัตรประจำวันของนักเรียนที่สามารถปฏิบัติได้จริงในชีวิตประจำวัน

เวลา	กิจกรรมที่ต้องทำ

.....	.....
.....	.....
.....	.....
.....	.....
.....	.....
.....	.....
.....	.....
.....	.....
.....	.....
.....	.....
.....	.....
.....	.....
.....	.....
.....	.....
.....	.....
.....	.....
.....	.....
.....	.....
.....	.....

บทกลอนการวางแผน

หากจะทำสิ่งใด ต้องใส่ใจและวางแผน
เรียนดีมีคะแนน ต้องวางแผนแบ่งเวลา
เมื่อถึงเวลาเรียน หมั่นอ่านเขียนเพียรศึกษา
ฝึกทบทวนวิชา ในเนื้อหาให้เข้าใจ
เล่นต้องเป็นเวลา แล้วชีวาจะสดใส
ฝึกฝนเป็นวินัย เป็นนิสัยประจำตัว
วางแผนก่อนล่วงหน้า ปัญหามาก็ไม่กลัว
ชีวิตไม่หมองมัว เมื่อรู้จักวางแผนเอย

แผนการจัดกิจกรรมแนะแนวที่ 18

หน่วยการจัดกิจกรรมการศึกษา **ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3**

เรื่อง จัดระเบียบชีวิตด้วยวิถีที่พอเพียง **เวลา 3 ชั่วโมง**

.....

1. สาระสำคัญ

การที่นักเรียนได้รู้จักและเข้าใจในคุณค่าของธรรมชาติที่อยู่รอบตัว มองเห็นคุณค่าในสิ่งที่มีอยู่ใกล้ตัวและสามารถนำมาสร้างนวัตกรรมได้อย่างเหมาะสมสอดคล้องกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงจะช่วยให้นักเรียนเข้าใจ และยอมรับตนเองได้อย่างเป็นจริง พอใจในสิ่งที่ตนมี พอเพียงในสิ่งที่ตนเองเป็นอยู่ และพร้อมที่จะพัฒนาตนเองให้ดำเนินชีวิตต่อไปได้อย่างมีความสุข

2. สมรรถนะการแนะแนว: ด้านการศึกษา

ข้อ 4 พัฒนาตนเองด้านการเรียนได้เต็มตามศักยภาพ

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

3.1 อธิบายแนวทางในการสร้างสรรค์นวัตกรรมได้อย่างเหมาะสมสอดคล้องกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

3.2 แสดงความคิดเห็นในการบริหารจัดการทรัพยากรทางธรรมชาติที่มีอยู่ในท้องถิ่นให้มีคุณภาพตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

3.3 อธิบายวิธีการในการพัฒนาตนเองตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปในทิศทางที่เหมาะสมได้

4. สาระการเรียนรู้

การใช้ชีวิตบนพื้นฐานความพอเพียง

5. ชิ้นงาน / ภาระงาน

5.1 ใบงาน ถ้าฉันเป็นต้นไผ่.... ทำอย่างไรฉันจึงจะอยู่ได้อย่างพอเพียง

5.2 ใบงาน ชีวิตของฉันในวิถีที่พอเพียง

6. วิธีการจัดกิจกรรม

ชั่วโมงที่ 1

6.1 ให้นักเรียนช่วยกันตอบคำถาม "ต้นหญ้าที่สูงที่สุดในโลก" คืออะไร

6.2 นักเรียนร่วมกันสรุปถึงลักษณะและประโยชน์ของต้นไผ่ว่ามีประโยชน์อย่างไรบ้าง

6.3 นักเรียนรับใบงาน "ถ้าฉันเป็นต้นไผ่...ทำอย่างไรฉันจึงจะอยู่ได้อย่างพอเพียง" จากนั้นให้นักเรียนกรอกข้อความลงในใบงาน จนครบทุกข้อแล้วเก็บรวบรวมส่งครู

6.4 สุ่มนักเรียนออกมานำเสนองานหน้าชั้นเรียน 3-4 คน

6.5 นักเรียนและครูร่วมกันสรุปเกี่ยวกับการสร้างคุณค่าตนเองและทรัพยากรทางธรรมชาติในท้องถิ่นของตนเอง

ชั่วโมงที่ 2

6.6 ครูและนักเรียนร่วมกันทบทวนความรู้เดิมเกี่ยวกับกิจกรรม"ถ้าฉันเป็นต้นไผ่..ทำอย่างไรฉันจึงจะอยู่ได้อย่างพอเพียง"

6.7 นักเรียนจับคู่กันทำกิจกรรมศึกษาใบความรู้ เรื่อง ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จากนั้นให้นักเรียนร่วมกันสรุปเกี่ยวกับวิธีการในการพัฒนาตนเองตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

6.8 นักเรียนร่วมกันวิเคราะห์และสรุปวิธีการในการพัฒนาตนเองตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันของตนเองในใบงาน "ชีวิตของฉันในวิถีที่พอเพียง"

6.9 สุ่มตัวแทนนักเรียน 4-5 คน ออกมานำเสนอผลของตนเองหน้าชั้นเรียน

ชั่วโมงที่ 3

6.10 ให้นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติ

6.11 แบ่งนักเรียนออกเป็น 4 กลุ่ม ๆ ละเท่า ๆ กัน จากนั้นให้นักเรียนและครูร่วมกันทำกิจกรรมระดมความคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการทรัพยากรทางธรรมชาติที่มีอยู่ในท้องถิ่นของตนเอง

6.12 ตัวแทนของนักเรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนองานหน้าชั้นเรียน

6.13 ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเกี่ยวกับการบริหารจัดการทรัพยากรทางธรรมชาติที่มีอยู่ในท้องถิ่นให้มีคุณภาพ สร้างสรรค์นวัตกรรม และการพัฒนาตนเองได้อย่างเหมาะสมสอดคล้องกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

7. สื่อ / อุปกรณ์

7.1 ใบงาน "ถ้าฉันเป็นต้นไผ่..ทำอย่างไรฉันจึงจะอยู่ได้อย่างพอเพียง"

7.2 ใบงาน "ชีวิตของฉันในวิถีที่พอเพียง"

7.3 ใบความรู้ เรื่อง ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

8. การประเมินผล

8.1 วิธีการประเมิน

8.1.1 สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม

8.1.2 ตรวจใบงาน

8.2 เครื่องมือประเมิน

8.2.1 แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรม

8.2.2 แบบบันทึกการตรวจผลงาน

8.3 เกณฑ์การประเมิน

8.3.1 สังเกตจากการปฏิบัติกิจกรรม

เกณฑ์	ตัวบ่งชี้
ผ่าน	มีความตั้งใจร่วมกิจกรรม ให้ความร่วมมือกับกลุ่มในการอภิปรายแสดงความคิดเห็น และส่งงานตามกำหนด
ไม่ผ่าน	ไม่ให้ความร่วมมือกับกลุ่ม หรือ ขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

8.3.2 ตรวจใบงาน

เกณฑ์	ตัวบ่งชี้
ผ่าน	ทำใบงานครบและถูกต้อง
ไม่ผ่าน	ขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

ใบงาน "ถ้าฉันเป็นต้นไผ่..ทำอย่างไรฉันจึงจะอยู่ได้อย่างพอเพียง"
ประกอบการจัดกิจกรรม เรื่อง จัดระเบียบชีวิตด้วยวิถีที่พอเพียง

คุณค่าของฉัน

.....

.....

.....

คุณค่าของฉันต่อผู้อื่น

.....

.....

.....

ฉันจะอยู่อย่างพอเพียงโดย

.....

.....

.....

ความพอเพียงมีประโยชน์กับฉัน คือ

.....

.....

.....

ชื่อ.....นามสกุล..... .....เลขที่.....ชั้น.....

ใบงาน "ชีวิตของฉันในวิถีที่พอเพียง"

ประกอบการจัดกิจกรรม เรื่อง จัดระเบียบชีวิตด้วยวิถีที่พอเพียง

ห่วง 1 ความพอประมาณ	ห่วง 2 ความมีเหตุผล	ห่วง 3 การมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว
....	....	....

เงื่อนไขความรู้

.....

.....

เงื่อนไขคุณธรรม

.....

.....

.....

นำไปสู่สิ่งนี้ที่ฉันฝัน

เศรษฐกิจ.....

.....

สังคม.....

.....

สิ่งแวดล้อม.....

ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....ชั้น.....

ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ที่ทรงปรับปรุงพระราชทานเป็นที่มาของนิยาม “3 ห่วง 2 เงื่อนไข” ที่คณะอนุกรรมการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นำมาใช้ในการรณรงค์เผยแพร่ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงผ่านช่องทางสื่อต่าง ๆ อยู่ในปัจจุบัน ซึ่งประกอบด้วยความ “พอประมาณ มีเหตุผล มีภูมิคุ้มกัน” บนเงื่อนไข “ความรู้” และ “คุณธรรม”

ระบบเศรษฐกิจพอเพียงมุ่งเน้นให้บุคคลสามารถประกอบอาชีพได้อย่างยั่งยืน และใช้จ่ายเงินให้ได้มาอย่างพอเพียงและประหยัด ตามกำลังของเงินของบุคคลนั้น โดยปราศจากการกู้หนี้ยืมสิน และถ้ามีเงินเหลือ ก็แบ่งเก็บออมไว้บางส่วน ช่วยเหลือผู้อื่นบางส่วน และอาจจะใช้จ่ายมาเพื่อปัจจัยเสริมอีกบางส่วน สาเหตุที่แนวทางการดำรงชีวิตอย่างพอเพียง ได้ถูกกล่าวถึงอย่างกว้างขวางในขณะนี้ เพราะสภาพการดำรงชีวิตของสังคมทุนนิยมในปัจจุบันได้ถูกปลูกฝัง สร้าง หรือกระตุ้น ให้เกิดการใช้จ่ายอย่างเกินตัว ในเรื่องที่ไม่เกี่ยวข้องหรือเกินกว่าปัจจัยในการดำรงชีวิต เช่น การบริโภคเกินตัว ความบันเทิงหลากหลายรูปแบบ ความสวยความงาม การแต่งตัวตามแฟชั่น การพนันหรือเสี่ยงโชค เป็นต้น จนทำให้ไม่มีเงินเพียงพอเพื่อตอบสนองความต้องการเหล่านั้น ส่งผลให้เกิดการกู้หนี้ยืมสิน เกิดเป็นวัฏจักรที่บุคคลหนึ่งไม่สามารถหลุดออกมาได้ ถ้าไม่เปลี่ยนแนวทางในการดำรงชีวิต

บทสรุป ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 3 ห่วง 2 เงื่อนไข

ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 3 ห่วง

ห่วง 1. ความพอประมาณ หมายถึง ความพอดีที่ไม่น้อยเกินไปและไม่มากเกินไป โดยไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น เช่น การผลิตและการบริโภคที่อยู่ในระดับพอประมาณ

ห่วง 2. ความมีเหตุผล หมายถึง การตัดสินใจเกี่ยวกับระดับของความพอเพียงนั้นจะต้องเป็นไปอย่างมีเหตุผล โดยพิจารณาจากเหตุปัจจัยที่เกี่ยวข้องตลอดจนคำนึงถึงผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการกระทำนั้น ๆ อย่างรอบคอบ

ห่วง 3. การมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว หมายถึงการเตรียมตัวให้พร้อมรับผลกระทบ และการเปลี่ยนแปลงด้านต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นโดยคำนึงถึงความเป็นไปได้ของสถานการณ์ต่าง ๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตทั้งใกล้และไกล

ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 2 เงื่อนไข

1. เงื่อนไข ความรู้ ประกอบด้วย ความรอบรู้เกี่ยวกับวิชาการต่าง ที่เกี่ยวข้องอย่างรอบด้าน ความรอบคอบที่จะนำความรู้เหล่านั้นมาพิจารณาให้เชื่อมโยงกัน เพื่อประกอบการวางแผนและความระมัดระวังในขั้นปฏิบัติ

2. เงื่อนไข คุณธรรม ที่จะต้องเสริมสร้างประกอบด้วย มีความตระหนักในคุณธรรม มีความซื่อสัตย์สุจริต และมีความอดทน มีความพากเพียร ใช้สติปัญญาในการดำเนินชีวิต

ส่วนคำถามที่ว่า 3 ห่วง 2 เงื่อนไข 4 มิติ คืออะไร

หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง Sufficiency Economy

เศรษฐกิจพอเพียง คืออะไร

3 ห่วง 2 เงื่อนไข สมดุล 4 มิติ

3 ห่วง ความพอประมาณ มีเหตุผล มีภูมิคุ้มกัน

2 เงื่อนไข มีคุณธรรม นำความรู้

(เงื่อนไขความรู้ 3 ร รอบรู้ รอบครอบ ระมัดระวัง)

(เงื่อนไขคุณธรรม ซื่อสัตย์สุจริต อดทน เพียร มีสติ)

สมดุล 4 มิติ

เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม สังคม วัฒนธรรม (กิจ ล้อม สัง วัฒนธรรม)

หลักความพอดี 5 ประการ หลักเหตุผล 5 ประการ หลักภูมิคุ้มกัน 2 หลัก

จิตใจ ประหยัด ลดค่าใช้จ่ายทุกด้าน ภูมิปัญญา

รอบรู้ รอบครอบ ระมัดระวัง

สังคม ประกอบอาชีพสุจริต

ทรัพยากร เลิกแก่งแย่งผลประโยชน์

เทคโนโลยี ไม่หยุดนิ่งในการแก้ปัญหาความทุกข์ยากในชีวิต ภูมิธรรม

ซื่อสัตย์สุจริต ขยัน อดทนและแบ่งปัน

เศรษฐกิจ ปฏิบัติตนลดละเลิก อบายมุข

เป้าหมายของหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

พึ่งตนเองได้ระดับหนึ่ง อยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างสันติสุข อยู่ร่วมกับธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้อย่างยั่งยืน

การประยุกต์ใช้เศรษฐกิจพอเพียง เริ่มจากระดับ

ตัวเอง ครอบครัว องค์กร ชุมชน สังคม ประเทศชาติ

3 ห่วง 2 เงื่อนไข สมดุล 4 มิติ (ด้านวัตถุ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม)

ลำดับขั้นตอนการพัฒนาเศรษฐกิจพอเพียงได้ ตัวเอง ครอบครัว องค์กร ชุมชน สังคม ประเทศชาติ

หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ตรงกับหลักธรรมสัปปุริสธรรม 7

1. (ความพอประมาณ)

   มัตตัญญุตา เป็นผู้รู้จักประมาณ

   อัตตัญญุตา เป็นผู้รู้จักตน

2. (ความมีเหตุผล)

   ธัมมัญญุตา เป็นผู้รู้จักเหตุ

   อัตถัญญุตา เป็นผู้รู้จักผล

3. (การมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว)

   กาลัญญุตา เป็นผู้รู้จักกาล

   ปริสัญญุตา เป็นผู้รู้จักบริษัท ชุมชน

   ปุคคลัญญุตา หรือ ปุคคลปโรปรัญญุตา เป็นผู้รู้จักบุคคล

ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงได้อัญเชิญมาครั้งแรกในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 9 วิสัยทัศน์ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ตรงกับหลักเศรษฐกิจพอเพียง

การสร้างภูมิคุ้มกัน

ข้อใดเรียงลำดับ หลักการสร้างภูมิคุ้มกันกับเกษตรทฤษฎีใหม่ 3 ชั้น

จัดการตน – รวมกลุ่ม – เครือข่าย

หลักสมดุลของปรัชญาเศรษฐกิจข้อใดสำคัญที่สุดในวิสัยทัศน์ของรัฐบาลยิ่งลักษณ์ ชินวัตร 1

เศรษฐกิจตาม ROAD MAP พัฒนาคุณภาพผู้เรียน ของ สพฐ. ควรจัดให้มีการสอนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในสถานศึกษาสำหรับชั้นใดโดยเฉพาะ ม.1-3

"เศรษฐกิจพอเพียง" (Sufficiency Economy) เป็นปรัชญาที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระราชดำรัสชี้แนะแนวทางการดำเนินชีวิตแก่พสกนิกรชาวไทยมาโดยตลอดรวมถึงการพัฒนาและบริหารประเทศที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของ ทางสายกลาง คำนึงถึง ความพอประมาณ ความมีเหตุผล การสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว ตลอดจนใช้ความรู้ ความรอบคอบ และคุณธรรม ประกอบการวางแผน การตัดสินใจ และการกระทำ

ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีหลักพิจารณาอยู่ 5 ส่วน

1. กรอบแนวคิด เป็นปรัชญาที่ชี้แนะแนวทางการดำรงอยู่ และปฏิบัติตนในทางที่ควรจะเป็น โดยมีพื้นฐานมาจากวิถีชีวิตดั้งเดิมของสังคมไทยสามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้ตลอดเวลาและเป็นการมองโลกเชิงระบบที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลามุ่งเน้นการรอดพ้นจากภัยและวิกฤตเพื่อความมั่นคงและความยั่งยืนของการพัฒนา

2. คุณลักษณะ เศรษฐกิจพอเพียงสามารถนำมาประยุกต์ใช้กับการปฏิบัติตนได้ในทุกระดับ โดยเน้นการปฏิบัติบนทางสายกลางและการพัฒนาอย่างเป็นขั้นตอน

3. คำนิยามความพอเพียงจะต้องประกอบด้วย3คุณลักษณะพร้อมๆกันดังนี้

3.1 ความพอประมาณ หมายถึง ความพอดีที่ไม่น้อยเกินไป และไม่มากเกินไปโดยไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่นเช่นการผลิตและการบริโภคที่อยู่ในระดับพอประมาณ

3.2 ความมีเหตุผล หมายถึง การตัดสินใจเกี่ยวกับระดับของความพอเพียงนั้น จะต้องเป็นไปอย่างมีเหตุผล โดยพิจารณาจากเหตุปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนคำนึงถึงผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการกระทำนั้น ๆ อย่างรอบคอบ

3.3 การมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว หมายถึง การเตรียมตัวให้พร้อมรับผลกระทบและการเปลี่ยนแปลงด้านต่างๆที่จะเกิดขึ้นโดยคำนึงถึงความเป็นไปได้ของสถานการณ์ต่างๆที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตทั้งใกล้และไกล

4. เงื่อนไข การตัดสินใจและการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ให้อยู่ในระดับพอเพียงนั้น ต้องอาศัยทั้งความรู้และคุณธรรมเป็นพื้นฐาน

4.1 เงื่อนไขความรู้ ประกอบด้วย ความรอบรู้เกี่ยวกับวิชาการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างรอบด้านความรอบคอบ ที่จะนำความรู้เหล่านั้นมาพิจารณาให้เชื่อมโยงกัน เพื่อประกอบการวางแผน และความระมัดระวังในขั้นปฏิบัติ

4.2 เงื่อนไขคุณธรรมที่จะต้องเสริมสร้างประกอบด้วยมีความตระหนักในคุณธรรม มีความซื่อสัตย์สุจริต และมีความอดทนมีความเพียรใช้สติปัญญาในการดำเนินชีวิต

5. แนวทางปฏิบัติ/ผลที่คาดว่าจะได้รับ จากการนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ คือ การพัฒนาที่สมดุลและยั่งยืนพร้อมรับต่อการเปลี่ยนแปลง ในทุกด้าน ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม ความรู้และเทคโนโลยี แหล่งที่มา : https://project561.wordpress.com/

แผนการจัดกิจกรรมแนะแนวที่ 19

หน่วยการจัดกิจกรรม การศึกษา **ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3**

เรื่อง แฟ้มสะสมงานสานสู่ฝัน **จำนวน 2 ชั่วโมง**

---

1. สาระสำคัญ

Portfolio คือแฟ้มที่รวบรวมข้อมูลพื้นฐานส่วนตัวและผลงานที่เกิดจากการฝึกปฏิบัติอย่างเป็นกระบวนการมีระบบชัดเจน อาจก่อให้เกิดผลดีต่อการพัฒนาด้านการเรียนการพัฒนาตนเองสู่การศึกษาและอาชีพในอนาคตการจัดเก็บหลักฐานร่องรอยสามารถสะท้อนให้เห็นภาพความสามารถที่แท้จริงของตนเอง ใช้เป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อและการตัดสินใจเลือกอาชีพในระดับต่อไป

2. สมรรถนะการแนะแนว: ด้านการศึกษา

ข้อ 4 พัฒนาตนเองด้านการเรียนให้เต็มตามศักยภาพ

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

3.1 อธิบายความสำคัญและประโยชน์ของการจัดทำแฟ้มสะสมงาน

3.2 พัฒนาตนเองด้านการเรียนและการประเมินตนเองอย่างต่อเนื่องจากการเรียนรู้และเก็บผลงานในแฟ้มสะสมงาน

3.3 เห็นประโยชน์และความสำคัญของการพัฒนาตนเอง

4. สาระการเรียนรู้

การเตรียมจัดเก็บข้อมูลตนเองเพื่อจัดทำแฟ้มสะสมผลงาน

5. ชิ้นงาน / ภาระงาน (ถ้ามี)

5.1 แบบบันทึกองค์ประกอบการจัดทำแฟ้มสะสมผลงาน

5.2 แบบบันทึกการเขียนกำหนดการ ขั้นตอนการเตรียมความพร้อม

6. วิธีการจัดกิจกรรม

ชั่วโมงที่ 1

6.1 สนทนากับนักเรียนถึงการจัดทำแฟ้มสะสมงานในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

6.2 นักเรียนชม power point เรื่อง องค์ประกอบการจัดทำแฟ้มสะสมงานให้นักเรียนศึกษาและอธิบายเพิ่มเติมถึงความสำคัญ ครูแจกใบงาน "แบบบันทึกองค์ประกอบการจัดทำแฟ้มสะสมงาน"

6.3 นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 5-6 คน ร่วมกันศึกษาค้นคว้า และร่วมกันอภิปรายในหัวข้อ “จะเตรียมตัวอย่างไร ในการจัดเก็บข้อมูลเพื่อรู้จักตัวตนในด้านต่าง ๆ” เพื่อใช้ในการเก็บข้อมูลนำเสนอประสบการณ์ด้านการศึกษาต่อและประกอบอาชีพต่อไปเพื่อนำเสนอในชั่วโมงถัดไป

ชั่วโมงที่ 2

6.4 ทบทวนงานที่มอบหมายชั่วโมงที่แล้ว

6.5 ตัวแทนแต่ละกลุ่มนำเสนองานกลุ่มในหัวข้อ “จะเตรียมตัวอย่างไรทำแฟ้มสะสมงาน”

6.6 นักเรียนร่วมกันอภิปรายและสรุปถึงประโยชน์ของการพัฒนาตนเองสู่การศึกษาต่อและอาชีพ แล้วนำเสนอตัวอย่างการจัดทำแฟ้มสะสมงาน

6.7 มอบหมายให้นักเรียนจัดทำแฟ้มสะสมงาน กำหนดขั้นตอนการเตรียมความพร้อมการเก็บบันทึกข้อมูล โดยมีการจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบหลักฐานต่าง ๆ อาทิ ประกาศเกียรติคุณ ภาพการร่วมกิจกรรม ใบผ่านการฝึกประสบการณ์ เป็นต้น

7. สื่อ/ อุปกรณ์

1. สื่อ power point เรื่อง องค์ประกอบของการจัดทำแฟ้มสะสมงาน https://www.youtube.com/watch?v=KFBt4igY2DU
2. ตัวอย่างการจัดทำแฟ้มสะสมงาน
3. ใบงาน “แบบบันทึกองค์ประกอบการจัดทำแฟ้มสะสมงาน”

8. การประเมินผล

8.1 วิธีการประเมิน

8.1.1 สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม

8.1.2 ตรวจการกำหนดการ ขั้นตอนการเตรียมความพร้อม

8.2 เครื่องมือประเมิน

8.2.1 แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรม

8.2.2 แบบบันทึกการตรวจผลงาน

8.3 เกณฑ์การประเมิน

8.3.1 สังเกตจากการปฏิบัติกิจกรรม

เกณฑ์	ตัวบ่งชี้
ผ่าน	มีความตั้งใจร่วมกิจกรรม ให้ความร่วมมือกับกลุ่มในการอภิปรายแสดงความคิดเห็น และส่งงานตามกำหนด
ไม่ผ่าน	ไม่ให้ความร่วมมือกับกลุ่ม หรือ ขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

8.3.2 ตรวจใบงาน

เกณฑ์	ตัวบ่งชี้
ผ่าน	ทำใบงานครบและถูกต้อง
ไม่ผ่าน	ไม่ทำในสิ่งใดสิ่งหนึ่งใน 3 ข้อ

ใบงาน "แบบบันทึกองค์ประกอบการจัดทำแฟ้มสะสมงาน"
ประกอบการจัดกิจกรรม เรื่อง แฟ้มสะสมงานสานสู่ฝัน

ใบงาน "แบบบันทึกการเขียนกำหนดการ ขั้นตอนการเตรียมความพร้อม”
ประกอบการจัดกิจกรรม เรื่อง แฟ้มสะสมงานสานสู่ฝัน

ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่..... .....ชั้น.....

แผนการจัดกิจกรรมแนะแนว

ด้านอาชีพ

แผนการจัดกิจกรรมแนะแนวที่ 1

หน่วยการจัดกิจกรรม อาชีพ **ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3**

เรื่อง อาชีพที่ฉันฝัน **จำนวน 1 ชั่วโมง**

---------- **1.**

สาระสำคัญ

การดำรงชีวิตของมนุษย์ทั่วไปคือการหารายได้มาเลี้ยงชีพหรือจัดหาสิ่งจำเป็นสำหรับชีวิต คือ อาหาร เครื่องดื่ม ที่อยู่อาศัยและยารักษาโรค การเลือกอาชีพที่ตรงกับความสนใจ ความถนัดและมีทัศนคติที่ดีต่ออาชีพจะทำให้การประกอบอาชีพมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น การมีอาชีพจะทำให้รู้สึกว่าตนเองมีคุณค่าที่สามารถเลี้ยงชีวิตและครอบครัวได้

2. สมรรถนะการแนะแนว : ด้านอาชีพ

ข้อที่ 1 การเรียนรู้เกี่ยวกับอาชีพ

ข้อที่ 3 มีทักษะการตัดสินใจเพื่อวางแผนการศึกษาเพื่อการมีงานทำเต็มตามศักยภาพ

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

3.1 สามารถบอกลักษณะของอาชีพในฝันของตนได้

3.2 ตัดสินใจเลือกอาชีพได้อย่างมีเหตุผล

3.3 มีความภูมิใจในอาชีพที่ตนเองได้นำเสนอ

4. สาระการเรียนรู้

การมองเห็นอาชีพในอนาคตตนเองและสามรถเลือกอาชีพได้อย่างมีเหตุผล

5. ชิ้นงาน / ภาระงาน (ถ้ามี)

ใบงานเรื่อง “การรู้จักอาชีพ”

6. วิธีการจัดกิจกรรม

6.1 ครูให้นักเรียนนั่งสมาธิเพื่อทำจิตใจให้สงบก่อนเรียน

6.2 ครูนำเข้าสู่บทเรียน โดยสนทนาซักถาม

- ผู้ปกครองของนักเรียนประกอบอาชีพอะไรกันบ้าง
- นักเรียนรู้จักอาชีพในสังคมมากน้อยเพียงใด
- นักเรียนมีความหวังในอาชีพของตนเองมากน้อยเพียงใด
- นักเรียนคนใดต้องการประกอบอาชีพตามผู้ปกครองบ้าง

6.3 ครูให้ความรู้กับนักเรียนเกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ โดยครูให้ดูรูปของอาชีพต่าง ๆ ในสังคมและแจกใบงานให้กับนักเรียนแต่ละคนตอบคำถาม

6.4 ครูให้นักเรียนตอบคำถามและเขียนอาชีพที่ตนเองใฝ่ฝันลงในใบงาน

6.5 นักเรียนสลับกันออกมานำเสนออาชีพของตนเองให้เพื่อนในห้องได้ฟัง

6.6 ครูผู้สอนเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามในเรื่องที่ตนเองยังไม่เข้าใจเกี่ยวกับเรื่องอาชีพ

6.7 ครูและนักเรียนสรุปความรู้ร่วมกัน

7. สื่อ / อุปกรณ์

ใบงานเรื่อง “การรู้จักอาชีพ”

8. การประเมินผล

8.1 วิธีการประเมิน

8.1.1 สังเกตพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมของผู้เรียน

8.1.2 สังเกตจากการวิเคราะห์และสรุปงานลงในสมุด

8.2 เครื่องมือประเมิน

8.2.1 สมุดบันทึกการเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนกิจกรรมแนะแนว

8.2.2 แบบบันทึกหลังการสอน

8.3 เกณฑ์การประเมิน

8.3.1 สังเกตจากการปฏิบัติกิจกรรม

เกณฑ์	**ตัวบ่งชี้**
ผ่าน	มีความตั้งใจร่วมกิจกรรม ให้ความร่วมมือกับกลุ่มในการอภิปรายแสดงความคิดเห็น และส่งงานตามกำหนด
ไม่ผ่าน	ไม่ให้ความร่วมมือกับกลุ่ม หรือ ขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

8.3.2 ตรวจใบงาน

เกณฑ์	**ตัวบ่งชี้**
ผ่าน	ทำใบงานครบและถูกต้อง
ไม่ผ่าน	ขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

ใบงาน

“การรู้จักอาชีพ”

อาชีพที่ฉันใฝ่ฝันคือ

.....

ฉันเลือกอาชีพนี้เพราะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แผนการจัดกิจกรรมแนะแนวที่ 2

หน่วยการจัดกิจกรรมอาชีพ **ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3**

เรื่อง งานคือชีวิต **จำนวน 1 ชั่วโมง**

---

1. สาระสำคัญ

การมีทัศนคติที่ดีต่ออาชีพเป็นสิ่งที่ดี เนื่องจากถ้าเรามีความรู้สึก ความคิดในทางที่ดีต่อการทำงาน ก็แสดงว่าเราได้ใส่ใจกับสิ่งที่เรากำลังทำอยู่ เราใส่ใจกับสิ่งเหล่านั้น ก็จะทำให้การทำงานออกมาดี มีประสิทธิภาพ

2. สมรรถนะการแนะแนว : ด้านอาชีพ

ข้อ 3 มีทักษะการตัดสินใจเพื่อวางแผนการศึกษาเพื่อการมีงานทำเต็มตามศักยภาพ

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

3.1 บอกความรู้สึกหรือทัศนคติที่ดีของตนที่มีต่องานอาชีพต่างๆได้

3.2 เสนอแนวทางการปฏิบัติเชิงสร้างสรรค์ในการทำงานต่าง ๆ ให้มีคุณค่าแก่ชีวิต

4. สาระการเรียนรู้

ค้นหา รวบรวม วิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูลเฉพาะด้านอาชีพจากแหล่งต่างๆ ด้วยวิธีการที่หลากหลายทันสมัย

5. ชิ้นงาน / ภาระงาน (ถ้ามี)

5.1 แบบสำรวจความรู้สึก ความคิดหรือทัศนคติเกี่ยวกับงานอาชีพ

5.2 ใบงาน ประสบการณ์ในงานอาชีพ

6. วิธีการจัดกิจกรรม (เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง)

6.1 ครูสร้างบรรยากาศอย่างเป็นกันเองกับนักเรียน โดยการพูดคุยซักถามเรื่องอาชีพในปัจจุบัน

6.2 แจกแบบสำรวจความรู้สึก ความคิด หรือทัศนคติเกี่ยวกับงานให้นักเรียนทำ

6.3 ครูเฉลยและอธิบายเพิ่มเติม กรณีที่นักเรียนสงสัย

6.4 ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม ๆ ละ 5 คน เพื่อช่วยกันคิดว่าถ้านักเรียนต้องการจะหาประสบการณ์ในการทำงานอาชีพอย่างใดอย่างหนึ่งในท้องถิ่นที่โรงเรียนตั้งอยู่ นักเรียนจะมีแนวคิด/ปฏิบัติอย่างไร โดยให้ทำในใบงาน

6.5 ส่งตัวแทนออกมารายงานหน้าชั้นเรียน

6.6 ครูและนักเรียนสรุปกิจกรรมร่วมกัน

7. สื่อ / อุปกรณ์

7.1 แบบสำรวจความรู้สึก ความคิด หรือทัศนคติเกี่ยวกับงานและอาชีพ

7.2 ใบงานเรื่อง ประสบการณ์ในงานอาชีพ

8. การประเมินผล

8.1 วิธีการประเมิน

1.1 สังเกตพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมของผู้เรียน

1.2 สังเกตจากการวิเคราะห์และสรุปงานลงในสมุด

8.2 เครื่องมือ

2.1 สมุดบันทึกการเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนกิจกรรมแนะแนว

2.2 แบบบันทึกหลังการสอน

8.3 เกณฑ์การประเมิน

8.3.1 สังเกตจากการปฏิบัติกิจกรรม

เกณฑ์	**ตัวบ่งชี้**
ผ่าน	มีความตั้งใจร่วมกิจกรรม ให้ความร่วมมือกับกลุ่มในการอภิปรายแสดงความคิดเห็น และส่งงานตามกำหนด
ไม่ผ่าน	ไม่ให้ความร่วมมือกับกลุ่ม หรือ ขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

8.3.2 ตรวจใบงาน

เกณฑ์	**ตัวบ่งชี้**
ผ่าน	ทำใบงานครบและถูกต้อง
ไม่ผ่าน	ไม่ทำในสิ่งใดสิ่งหนึ่งใน 3 ข้อ

แบบสำรวจความรู้สึก ความคิด หรือทัศนคติเกี่ยวกับงานและอาชีพ

ให้นักเรียนกรอกแบบตรวจสอบความรู้สึก ความคิด หรือทัศนคติเกี่ยวกับงานและอาชีพว่าถูกต้องหรือไม่ถูกต้อง โดยใส่เครื่องหมาย / ถูกต้อง และเครื่องหมาย X ไม่ถูกต้อง ลงไปในที่ว่างที่กำหนดไว้

ข้อ	ทัศนคติเกี่ยวกับงานอาชีพ	ถูกต้อง	ไม่ถูกต้อง
1	งานสุจริตหรือสัมมาชีพทุกอย่างถือว่าเป็นงานที่มีเกียรติ		
2	ในวัยเรียนยังไม่จำเป็นต้องกำหนดเป้าหมายอาชีพในอนาคต		
3	คนเราควรได้รับการปลูกฝังกิจนิสัยที่ดีตั้งแต่เด็ก		
4	ถ้าคนเราได้ทำงานที่ตรงกับความถนัดย่อมมีความสำเร็จสูง		
5	คนเราสามารถทำงานอะไรก็ได้ ถ้ามีความสนใจทำ		
6	การทำงานเป็นเรื่องที่น่าเบื่อและไม่สนุก		
7	นักเรียนควรเลือกอาชีพที่มีชื่อเสียงและมีอำนาจ		
8	เนื่องจากคนเราไม่เหมือนกันจึงไม่สามารถทำงานชนิดเดียวกันได้		
9	อาชีพแต่ละอาชีพต้องการคนที่มีคุณสมบัติไม่เหมือนกัน		
10	สุขภาพเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการเลือกอาชีพ		
11	คนเรามีความถนัดในการทำหลาย ๆ สิ่งด้วยกันทุกคน		

12	การวางเป้าหมายอาชีพควรเล็งถึงความก้าวหน้าด้วย		
13	คนที่ว่างงานมากมายเพราะไม่มีใจสู้การทำงาน		
14	ควรให้นักเรียนมีประสบการณ์ในการในอาชีพด้วยการฝึกงาน		
15	การสัมภาษณ์ผู้ปฏิบัติงานด้านต่าง ๆ จะทำให้มีความรู้มากขึ้น		
16	เยาวชนไทยปัจจุบันมีความรู้กว้างขวางในงานท้องถิ่น		
17	งานเกษตร ถ้าเรารู้จักเพาะปลูกจะทำให้เราก้าวหน้าได้		
18	อาชีพใดถ้าทำจริงไม่ทิ้งขว้างคงทำให้เราก้าวหน้าได้		
19	อาชีพในโลกนี้มีหลายอย่างซึ่งสามารถสร้างคนให้ดีได้		
20	คนจะดีหรือไม่ให้ดูผลงานที่ทำ		
21	ถ้าไม่ตั้งใจเรียนจะทำให้มีปัญหาเรื่องการทำงาน		
22	งานทุกอาชีพต่างก็มีเกียรติทั้งนั้น		
23	งานอิสระมีหลายชนิดต้องคิดทำอย่างตั้งใจ		
24	การมีประสบการณ์มากจะทำให้เราทำงานได้ดี		
25	ควรเลือกทำอาชีพที่พ่อแม่ทำอยู่เพื่อเป็นการสืบทอดอาชีพ		
26	การจะเลือกอาชีพอะไรเราต้องรู้จักตัวเองอย่างดี		

ข้อ	ทัศนคติเกี่ยวกับงานอาชีพ	ถูกต้อง	ไม่ถูกต้อง
27	ถ้าคนเรามีความสุขในงานที่ทำจะประสบความสำเร็จในงาน		
28	ควรเลือกอาชีพที่มีรายได้ดีและเป็นเศรษฐีเร็ว		
29	คนที่คาดหวังว่าเทวดาจะสงเคราะห์เป็นคนที่อ่อนแอ		
30	ถ้าเรามีนิสัยไม่ชอบจำเจควรเลือกงานที่ไม่ต้องนั่งโต๊ะนาน ๆ		

ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่องานอาชีพต่าง ๆ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

ใบงาน

ประสบการณ์ในงานอาชีพ

<u>งานกลุ่ม</u>

ให้นักเรียนช่วยกันคิดพิจารณาว่าถ้านักเรียนต้องการจะหาประสบการณ์ในงานอาชีพอย่างใดอย่างหนึ่งในท้องถิ่นที่ตั้งของโรงเรียน นักเรียนจะปฏิบัติอย่างไร โดยให้เลือกทำมากลุ่มละ 1 อาชีพ พร้อมเสนอแนวคิดตามหัวข้อต่อไปนี้

ชื่อกิจกรรมหาประสบการณ์ในงานอาชีพ

.....

1. แหล่งอาชีพหรือที่ตั้งของสถานที่ประกอบอาชีพ

.....

.....

.....

2. บุคคลที่นักเรียนควรไปสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพนั้น ๆ

.....

.....

.....

3. ประเภทและลักษณะของงาน

.....

.....

.....

4. คุณสมบัติที่สำคัญ ๆ ของผู้ประกอบอาชีพนั้น ๆ (การศึกษา ความสามารถ นิสัย)

.....

.....

.....

5. เครื่องมือ อุปกรณ์ที่ใช้ในการประกอบอาชีพ

.....

.....

.....

6. วัสดุ/วัตถุดิบ ที่ใช้ในการประกอบอาชีพ

.....

.....

.....

7. เงินเดือน / รายได้ของผู้ประกอบอาชีพ / สวัสดิการต่าง ๆ

.....

.....

.....

8. ความมั่นคง / ความก้าวหน้าในอาชีพ

.....

.....

.....

9. ปัญหาและอุปสรรคที่มีในการประกอบอาชีพนั้นๆ

.....

.....

.....

10. แนวปฏิบัติในการเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพนี้ในอนาคต

.....

.....

.....

แผนการจัดกิจกรรมแนะแนวที่ 3

หน่วยการจัดกิจกรรม อาชีพ **ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3**

เรื่อง อาชีพที่ใช่ **จำนวน 4 ชั่วโมง**

---

1. สาระสำคัญ

การประกอบอาชีพเป็นเป้าหมายสำคัญของนักเรียน การสำรวจตนเองในด้านความสนใจ ความสามารถและบุคลิกภาพ รวมถึงการศึกษาข้อมูลอาชีพอย่างหลากหลายจะช่วยให้นักเรียนสามารถวางแผนเข้าสู่อาชีพที่สนใจได้อย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับตน

2. สมรรถนะการแนะแนว : ด้านอาชีพ

ข้อ1 การเรียนรู้เกี่ยวกับอาชีพ

ข้อ2 มีเจตคติ และค่านิยมที่ดีต่ออาชีพ

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

3.1 บอกบุคลิกภาพทางอาชีพและอาชีพที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพของตน

3.2 บอกข้อมูลอาชีพที่สนใจ

3.3 วางแผนเข้าสู่อาชีพที่สอดคล้องกับความสนใจบุคลิกภาพ และความสามารถของตน

4. สาระการเรียนรู้

บุคลิกภาพทางอาชีพและอาชีพที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพของตน ข้อมูลอาชีพที่สนใจ และการวางแผนเข้าสู่อาชีพที่สอดคล้องกับความสนใจบุคลิกภาพ และความสามารถ

5. ชิ้นงาน / ภาระงาน (ถ้ามี)

5.1 ใบงาน บุคลิกภาพของฉัน

5.2 ใบงาน ความสนใจในอาชีพของฉัน

5.3 ใบงาน อาชีพในฝัน

5.4 ใบงาน การวางแผนอาชีพในอนาคต

6. วิธีการจัดกิจกรรม (เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง)

ชั่วโมงที่ 1

6.1 สนทนากับนักเรียน เรื่องอาชีพต่าง ๆ ในสังคม ครูตั้งคำถามว่าทำไมคนจึงเลือกประกอบอาชีพแตกต่างกัน ให้นักเรียนช่วยกันตอบ และสรุปว่าแต่ละอาชีพต้องการบุคคลที่มีความสามารถและบุคลิกภาพที่แตกต่างกัน

6.2 ชวนนักเรียนทำแบบสำรวจบุคลิกภาพโดยครูแจกใบงาน เรื่อง บุคลิกภาพของฉัน และชี้แจงการทำใบงาน เปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามและลงมือปฏิบัติ

6.3 นักเรียนทำใบงานเสร็จ แจกใบความรู้ เรื่องบุคลิกภาพกับอาชีพ ให้นักเรียนทุกคนได้ศึกษา และบันทึกข้อมูลอาชีพที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพของตนลงในใบงานบุคลิกภาพกับอาชีพ

6.4 ให้นักเรียน ตรวจสอบว่ารหัสบุคลิกภาพเป็นอักษรตัวใด และสอดคล้องกับบุคลิกภาพของนักเรียนหรือไม่

6.5 นักเรียนสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้จากกิจกรรมบุคลิกภาพกับอาชีพ

ชั่วโมงที่ 2

6.6 ถามนักเรียนเรื่องอาชีพในอนาคต นักเรียนวางแผนเรื่องอาชีพในอนาคตอย่างไร เหตุใดสนใจประกอบอาชีพนั้น

6.7 แจกใบความรู้เรื่อง ตัวอย่างงานอาชีพ ให้นักเรียนได้ใช้ศึกษา แจกใบงานเรื่อง ความสนใจในอาชีพของฉันชี้แจงการทำใบงาน เปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามและลงมือปฏิบัติ

6.9 นักเรียนสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้จากกิจกรรมความสนใจในอาชีพ

ชั่วโมงที่ 3-4

6.10 แจกใบงาน เรื่อง อาชีพในฝัน และชี้แจงวิธีการทำใบงาน นักเรียนซักถามก่อนลงมือปฏิบัติ

6.11 เมื่อนักเรียนทำใบงานเสร็จ สุ่มให้นักเรียนบอกอาชีพที่สนใจในอนาคตพร้อมบอกเหตุผล

6.12 ครูและนักเรียนสนทนา เรื่อง การวางอาชีพในอนาคต จำเป็นต้องมีขั้นตอนในการวางแผนไปสู่ความต้องการอาชีพของตนในอนาคต

6.15 แจกใบงานเรื่อง การวางแผนอาชีพในอนาคต เพื่อวางแผนเข้าสู่อาชีพ และชี้แจงวิธีการทำใบงานและเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามก่อนลงมือปฏิบัติ

6.16 เมื่อนักเรียนทำใบงานเสร็จ สุ่มนักเรียน 5-6 คน มานำเสนอการวางแผนอาชีพในอนาคต หน้าชั้นเรียน

6.17 สรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้จากกิจกรรมการวางแผนอาชีพในอนาคต

7. สื่อ / อุปกรณ์

7.1 ใบงาน เรื่อง บุคลิกภาพของฉัน

7.2 ใบความรู้ เรื่อง บุคลิกภาพกับอาชีพ

7.3 ใบความรู้ เรื่อง ตัวอย่างอาชีพ

7.4 ใบงาน เรื่อง ความสนใจในอาชีพของฉัน

7.5 ใบงาน เรื่อง อาชีพในอนาคต

7.6 ใบงาน เรื่อง การวางแผนอาชีพในอนาคต

8. การประเมินผล

8.1 วิธีการประเมิน

8.1.1 สังเกตพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมของผู้เรียน

8.1.2 ตรวจใบงาน

8.2 เครื่องมือประเมิน

8.2.1 สมุดบันทึกการเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนกิจกรรมแนะแนว

8.2.1 แบบบันทึกหลังการสอน

8.3 เกณฑ์การประเมิน

8.3.1 สังเกตจากการปฏิบัติกิจกรรม

เกณฑ์	**ตัวบ่งชี้**
ผ่าน	มีความตั้งใจร่วมกิจกรรม ให้ความร่วมมือในการแสดงความคิดเห็น และส่งงานตามกำหนด
ไม่ผ่าน	ไม่ให้ความร่วมมือ หรือ ขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

8.3.2 ตรวจใบงาน

เกณฑ์	**ตัวบ่งชี้**
ผ่าน	สามารถวางแผนเข้าสู่อาชีพที่สอดคล้องกับความสนใจบุคลิกภาพ และความสามารถของตน
ไม่ผ่าน	ไม่สามารถวางแผนเข้าสู่อาชีพที่สอดคล้องกับความสนใจบุคลิกภาพ และความสามารถของตน

ใบงานที่ 1

“บุคลิกภาพของฉัน”

คำชี้แจง 1. ให้นักเรียนอ่านข้อความลักษณะบุคลิกภาพในแต่ละข้อ และพิจารณาว่าลักษณะบุคลิกภาพใดตรงกับบุคลิกภาพของนักเรียน ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ○ ท้ายข้อความที่ตรงกับลักษณะของตัวนักเรียนมากที่สุด แต่ถ้าลักษณะบุคลิกภาพในข้อใดไม่ตรงกับบุคลิกภาพของนักเรียนให้ข้ามไป

2. ให้รวมจำนวนเครื่องหมาย ✓ ในแต่ละช่อง แล้วให้คำนวณหาค่าร้อยละตามตัวอย่าง

3. ให้นำค่าร้อยละที่ได้สูงสุด 3 อันดับ มาใส่ในช่องสี่เหลี่ยม โดยใส่เป็นรหัสตัวอักษรแทนการใส่คะแนน

ลักษณะบุคลิกภาพ	R	I	A	S	E	C
1. ใฝ่ฝันจะเป็นนักประพันธ์ให้ได้			○			
2. พูดถึงเรื่องชักชวนใคร ๆ ให้คล้อยตามแล้วถนัดนัก					○	
3 ช่วยเก็บเอกสารระเบียนต่าง ๆ						○
4. มีศิลปะในการจัดตกแต่งห้อง			○			
5. กระตือรือร้นในการดูแลทุกข์สุขของผู้อื่น				○		
6. รักงานทางด้านวิทยาศาสตร์		○				
7. เรื่องการบรรยายให้เพื่อนฟังถึงหน้าที่ของเม็ดโลหิตขาวท่านถนัดมาก		○				
8. มีความสุขอยู่กับการซ่อมทีวี วิทยุ	○					
9. จัดตารางใช้เวลาในแต่ละวัน						○
10. มีความสุขที่ได้สนทนากับเพื่อน ๆ มากหน้าหลายตา				○		
11. มีความสุขที่ได้คุยกับผู้อื่นเป็นเวลานาน ๆ				○		
12. เป็นคนชอบหาเหตุผล		○				
13. มีทักษะในการบรรยายวิธีการเล่นเกมที่ชอบ					○	
14. อยากแสดงละครในบทที่ตนเองชอบ			○			
15. ถ้าจะให้โฆษณาขายอะไรส่วนมากจะสำเร็จ					○	
16. วางแผนการใช้เวลาเป็นสิ่งที่ทำเป็นนิสัย						○
17. มีความสุขที่ได้ช่วยเหลือผู้อื่น				○		

ลักษณะบุคลิกภาพ	R	I	A	S	E	C
18. นั่งจัดของเล็ก ๆ น้อย ๆ ในบ้านอยู่คนเดียวเป็นประจำ						○
19. ชอบคิดถึงวัตถุเครื่องมือที่ใช้ในการทำงาน						○
20. ยินดีเป็นสมาชิกชมรมต่าง ๆ				○		
21. มีความสุขอยู่กับการตกแต่งฉากละคร			○			
22. เสี่ยงทำอะไรแปลก ๆ ตื่นเต้น ไม่เซ็งดี					○	
23. เก่งในการพูดให้ผู้อื่นเชื่อในความสามารถของตน					○	
24. ซ่อมเครื่องยนต์ ไฟฟ้าเป็นงานโปรดมาก	○					
25. ชอบเรียงอักษรปริศนาต่าง ๆ ให้ได้ใจความสมบูรณ์		○				
26. เรื่องวัดสัดส่วนของห้องละก็ถนัดนัก	○					
27. มีความสุขที่ได้นั่งพิมพ์ดีดอยู่คนเดียว						○
28. มีความสุขอยู่กับการค้นคว้าวิจัย		○				
29. ใครจะพูดอะไร ไม่เชื่อขอดูเองดีกว่า		○				
30. ตื่นเต้นที่จะได้พบคนแปลกหน้า				○		
31. ไม่กล้าแต่งกายผิดแปลกจากผู้อื่นเมื่อไปงานเลี้ยง						○
32. มีความสุขกับการเตรียมรายการ เครื่องมือ วัสดุต่าง ๆ ในการทำงานแต่ละครั้ง						○
33. สนใจการจัดบ้านตามรสนิยมสมัยใหม่			○			
34. อยากจะสเก็ตภาพที่ประทับใจเอาไว้เป็นที่ระลึก			○			
35. ชอบแกะเครื่องใช้ไฟฟ้าออกดูเป็นชิ้น ๆ	○					
36. สำรวจตรวจสอบทุกอย่างด้วยตัวเอง		○				
37. รักผจญภัย					○	
38. สังคมเก่ง				○		
39. ช่างพูดช่างเจรจา					○	
40. เป็นคนคิดอย่างมีเป้าหมาย	○					
41. เป็นตัวของตัวเอง		○				
42. ชอบซักถามปัญหาทุกแง่ทุกมุม		○				
43. ขยันและกระตือรือร้นในงาน					○	
44. วิเคราะห์ปัญหาอย่างละเอียด		○				
45. มีความคิดคงที่แน่นอน	○					

ลักษณะบุคลิกภาพ	R	I	A	S	E	C
46. ชอบอยู่กับคนมาก ๆ				○		
47. ชอบหาประสบการณ์แปลกใหม่					○	
48. ริเริ่มสร้างสรรค์			○			
49. แต่งตัวได้ไม่ซ้ำแบบใคร			○			
50. ทำเรื่องใหญ่เป็นเรื่องเล็กได้			○			
51. เป็นห่วงความรู้สึกของคนอื่น				○		
52. ไม่ชอบพูดคุยกับคนแปลกหน้า	○					
53. ชอบงานช่าง	○					
รวมเครื่องหมาย ✓						

ตัวอย่าง วิธีการคิดร้อยละของคะแนน $\frac{\text{คะแนนที่ได้} \times 100}{\text{คะแนนในหมวดนั้นที่ได้}}$ = ร้อยละ.....

บุคลิกภาพ	R	I	A	S	E	C
คำนวณ	$\frac{\square \times 100}{8}$	$\frac{\square \times 100}{10}$	$\frac{\square \times 100}{9}$	$\frac{\square \times 100}{9}$	$\frac{\square \times 100}{9}$	$\frac{\square \times 100}{8}$
คะแนน						
ร้อยละ						

สรุป คะแนนบุคลิกภาพของนักเรียน

อันดับ 1 คือ ☐

อันดับ 2 คือ ☐

อันดับ 3 คือ ☐

จากรหัสบุคลิกภาพ.....ไขสู่.....อาชีพ

ให้นักเรียนปฏิบัติตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. ศึกษาความหมายของ “บุคลิกภาพ” และความสำคัญของบุคลิกภาพต่อการเลือกอาชีพจากใบความรู้เรื่องบุคลิกภาพกับอาชีพ

2. ศึกษารายละเอียดของกลุ่มบุคลิกภาพที่นักเรียนได้คะแนนสูง อันดับที่ 1 อันดับที่ 2 และอันดับที่ 3 ตามลำดับ ใน 4 หัวข้อ คือ 1) ลักษณะเด่นของบุคลิกภาพ 2) ความสามารถ 3) ตัวอย่างอาชีพที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพ 4) แนวทางการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

3. พิจารณาเลือกอาชีพที่สนใจจากตัวอย่างอาชีพที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพในแต่ละกลุ่มบุคลิกภาพของนักเรียนทั้ง 3 อันดับ

บุคลิกภาพ	**อาชีพทีสนใจ**
อันดับที่ 1 **ตัวอักษร** ☐	☐ มี ☐ ไม่มี ถ้ามี คือ..... ..... ลักษณะเด่นของบุคลิกภาพที่ตรงกับนักเรียนคือ..... .....
อันดับที่ 2 **ตัวอักษร** ☐	☐ มี ☐ ไม่มี ถ้ามี คือ..... ..... ลักษณะเด่นของบุคลิกภาพที่ตรงกับนักเรียนคือ..... .....
อันดับที่ 3 **ตัวอักษร** ☐	☐ มี ☐ ไม่มี ถ้ามี คือ..... ..... ลักษณะเด่นของบุคลิกภาพที่ตรงกับนักเรียนคือ..... .....

7 ตัดสินใจเลือกอาชีพที่สนใจมากที่สุด 4 อาชีพ จากอาชีพที่เลือกไว้ในตารางข้างต้น โดยเรียงลำดับความสนใจจากมากไปน้อย

อาชีพที่สนใจ เป็น อันดับ 1 คือ.....

อาชีพที่สนใจ เป็น อันดับ 2 คือ.....

อาชีพที่สนใจ เป็น อันดับ 3 คือ.....

อาชีพที่สนใจ เป็น อันดับ 4 คือ.....

ใบความรู้ 1

“บุคลิกภาพกับอาชีพ”

บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะโดยรวมของพฤติกรรมภายนอก และพฤติกรรมภายในของแต่ละบุคคล ซึ่งรวมถึงความสามารถ ความถนัด ความสนใจ และความรู้สึกนึกคิดที่เป็นของบุคคล นั้นอันส่งผลให้บุคคลมีพฤติกรรมและลักษณะนิสัยเฉพาะของแต่ละคนซึ่งแตกต่างกันไป

ความสำคัญของบุคลิกภาพต่อการเลือกอาชีพ

บุคลิกภาพมีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพเป็นอย่างมาก ดังทฤษฎีของ จอนห์ แอล ฮอลแลนด์ (John L. Holland) เชื่อว่าบุคลิกภาพของคนจะสะท้อนผ่านการเลือกอาชีพของตน โดยเหตุผลการเลือกอาชีพนั้นเกิดจากการผสมผสาน ความคิดของตัวเอง และความเข้าใจต่ออาชีพที่เลือก นั่นคือคนที่เลือกอาชีพได้สอดคล้องกับบุคลิกของตนมากที่สุด จะมีความพึงพอใจในอาชีพและส่งผลให้ประสบความสำเร็จในอาชีพนั้นๆได้ ดังนั้นก่อนที่นักเรียนจะตัดสินใจเลือกเรียนอะไรเพื่อการมีอาชีพในอนาคต ควรได้พิจารณาตนเอง เกี่ยวกับ ลักษณะนิสัย ความสนใจ พิจารณาข้อมูลการศึกษา/ อาชีพ ตลาดแรงงาน และอื่น ๆ เพื่อจะได้เรียนได้ดี มีความสุข และสามารถประกอบอาชีพได้เหมาะสมกับบุคลิกภาพของตน

กลุ่มอาชีพที่จำแนกตามบุคลิกภาพของ จอนห์ แอล ฮอลแลนด์

กลุ่มที่ 1 บุคลิกภาพแบบจริงจัง ไม่คิดฝัน นิยมความจริง และสิ่งที่เป็นรูปธรรม (Realistic)

กลุ่มที่ 2 บุคลิกภาพที่ต้องใช้เชาวน์ปัญญาและความคิดนักวิชาการ หรือผู้ใช้กิจกรรมทางปัญญาในการแก้ปัญหาและแสวงหาความรู้ (Investigative)

กลุ่มที่ 3 บุคลิกภาพแบบมีศิลปะ (Artistic)

กลุ่มที่ 4 บุคลิกภาพแบบชอบสังคมกับบุคคลอื่น มีความสนใจสังคม (Social)

กลุ่มที่ 5 บุคลิกภาพแบบกล้าคิดกล้าทำ มีธรรมชาติที่ชอบทำกิจกรรมเกี่ยวข้องกับการวางแผนหรือผลประโยชน์ทางด้านเศรษฐกิจ (Enterprising)

กลุ่มที่ 6 บุคลิกภาพที่ทำตามระเบียบแบบแผน (Conventional)

กลุ่มที่ 1 กลุ่มที่มีบุคลิกภาพแบบจริงจัง ไม่คิดฝัน นิยมความจริง และสิ่งที่เป็นรูปธรรม (Realistic : R)

ลักษณะเด่นของบุคลิกภาพ

เป็นคนชอบกิจกรรมที่เกี่ยวกับการควบคุม การปฏิบัติการกับเครื่องยนต์กลไก เครื่องมือหรืออุปกรณ์ต่างๆ ชอบแก้ไขซ่อมแซมวัสดุต่างๆ ทั้งไม้และโลหะ ชอบทางช่าง ชอบกิจกรรมกลางแจ้ง ชอบงานประเภทใช้กำลังกาย หรือกิจกรรมที่เกี่ยวกับเรื่องสัตว์ ชอบการเคลื่อนไหวและใช้ทักษะ เป็นลักษณะงานของผู้ชาย ชอบงานประเภทมองเห็นปัญหาที่จะแก้ไขได้ชัดเจน เลี่ยงกิจกรรมแบบต้องใช้วาจาอธิบาย สนใจคณิตศาสตร์ ไม่ชอบงานภาษา การศึกษาหรืองานที่เกี่ยวข้องกับคน เป็นคนขี้อาย ถ่อมตน เกรงใจคน คล้อยตามระเบียบกฎเกณฑ์ ขวานผ่าซากไม่พิธีรีตอง เก็บตัว ไม่ค่อยสุงสิงกับใคร ไม่คิดมาก ไม่เพ้อฝัน หนักแน่น อดทน บึกบึน เอาการเอางาน พากเพียร จริงจัง เสมอต้นเสมอปลาย บุคคลพวกนี้มักจะขาดทักษะทางสังคม **ความสามารถ**

อ่านพิมพ์เขียว แก้และตกแต่งเฟอร์นิเจอร์ ทำงานเกี่ยวกับเครื่องมือชนิดต่างๆ มีความรู้ทางคณิตศาสตร์และทางเครื่องมือตลอดจนวิธีใช้

ตัวอย่างอาชีพที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพ

พนักงานป่าไม้ ครูสอนอุตสาหกรรมศิลป์ วิศวกรเครื่องยนต์ วิศวกรช่างกล วิศวกรเหมืองแร่ ครูสอนวิชาเกษตรกรรม เกษตรกร วิศวกรโยธา ช่างเทคนิคอุตสาหกรรม ช่างยนต์เครื่องบิน ช่างเครื่อง ช่างฟิต ผู้ช่วยทันตแพทย์ ช่างไฟฟ้า ผู้ค้าเพชรพลอย ช่างแก้เครื่องดนตรี ผู้ดูแลสวนป่า ผู้ทำเครื่องมือทางจักรกล ช่างทำกุญแจ ผู้เชี่ยวชาญทางด้านเอ็กซ์เรย์ ช่างเครื่องทำความเย็น นักเดินเรือ ผู้คุมเครื่องไฟฟ้า ช่างไม้ ช่างตัดเสื้อ ช่างเฟอร์นิเจอร์ นักกิจกรรมบำบัด นักวิชาการป่าไม้ นักอาชญาวิทยา ผู้ปรุงอาหาร ช่างทำฟันปลอม ช่างเครื่องพิมพ์ เจ้าหน้าที่ควบคุมการจราจรทางอากาศ เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยทางการทำงาน เป็นต้น

แนวทางการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะเกษตรศาสตร์ คณะประมง คณะวนศาสตร์ คณะพลศึกษา คณะสัตวแพทยศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ คณะสาธารณสุขศาสตร์คณะทันตแพทยศาสตร์ เป็นต้น

กลุ่มที่ 2 กลุ่มที่มีบุคลิกภาพแบบใช้เชาว์ปัญญา และความคิดแบบนักวิชาการ (Investigative : I)

<u>ลักษณะเด่นของบุคลิกภาพ</u>

เป็นคนที่ชอบการวิเคราะห์ การประเมิน เป็นคนอยากรู้อยากเห็น ช่างสังเกต ไม่เชื่ออะไรง่ายๆ มีเหตุผล ละเอียดรอบคอบ ค่อนข้างอนุรักษ์นิยม ชอบเก็บตัว ไม่ชอบสังคมมากนัก ชอบงานอิสระ ไม่ชอบเอาอย่างใคร พึ่งพาตนเองได้ มีความมั่นใจตนเอง ชอบคิด ชอบค้น ชอบอ่านหนังสือประเภทวิทยาศาสตร์ ชอบแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ ชอบวิจัยในโครงการทางวิทยาศาสตร์ ชอบทำงานในห้องทดลอง ชอบทำงานที่ซับซ้อน หรืองานทดลองประเภทท้าทายความสามารถ บุคคลประเภทนี้สามารถทำงานโดยใช้กล้องจุลทรรศน์ได้ สามารถตรวจผลความถี่ของคลื่นวิทยุได้ มีความสามารถทางด้านการแพทย์ (ทางด้านการทำงานของร่างกาย) ไม่ชอบงานการค้าหรืองานโฆษณาชวนเชื่อ ยึดระเบียบกฎเกณฑ์ และมีความแน่นอน สนใจการจัดและวางแผนระบบงาน สามารถวิเคราะห์ส่วนผสมทางเคมี และรู้จักใช้เครื่องมือทางเทคนิคได้ สามารถฝึกฝนอบรมทางช่างบางสาขาได้ บุคคลประเภทนี้อาจขาดทักษะในการเป็นผู้นำ เป็นคนมุ่งงานเป็นใหญ่ สนใจในสิ่งที่เป็นนามธรรม มีความเป็นตัวของตัวเองสูง ไม่ชอบเอาอย่างใคร มีความร่าเริงต่ำ

ความสามารถ

มีความรู้ทางวิทยาศาสตร์และมีความสามารถที่จะฝึกฝนอบรมทางช่างบางสาขาได้ สามารถทำงานโดยใช้กล้องจุลทรรศน์ได้ ทำงานเกี่ยวกับผลของกระแสคลื่นทางวิทยุ ทางด้านความถี่ต่างๆ ได้ มีความสามารถทางคณิตศาสตร์ และแพทยศาสตร์ การทำงานของร่างกาย สามารถวิเคราะห์ส่วนผสมทางเคมี และรู้จักวิธีการใช้เครื่องมือทางเทคนิค

ตัวอย่างอาชีพที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพ

นักเศรษฐศาสตร์ แพทย์ สัตวแพทย์ ทันตแพทย์ จิตแพทย์ จักษุแพทย์ เภสัชกร นักเทคนิคการแพทย์ นักพยาธิวิทยา นักวิทยาศาสตร์การแพทย์ นักวิทยาศาสตร์ นักคณิตศาสตร์ นักชีววิทยา นักสถิติ นักดาราศาสตร์ นักเคมี นักฟิสิกส์ นักวางแผน นักวิจัย นักวิชาการ นักสถิติ / นักคำนวณ ครูสอนคณิตศาสตร์ ครูสอนวิทยาศาสตร์ ผู้ควบคุมคอมพิวเตอร์ นักโบราณคดี นักสืบสวน นักมานุษยวิทยา นักภูมิศาสตร์ นักสมุทรศาสตร์ นักอุตุนิยมวิทยา นักธรณีวิทยา นักวางแผนการผลิตนักจิตวิทยา เป็นต้น

แนวทางการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

คณะแพทยศาสตร์ คณะทันตแพทยศาสตร์ คณะเทคนิคการแพทย์ คณะเภสัชศาสตร์ คณะโบราณคดี คณะวิทยาศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์(สายวิทยาศาสตร์) คณะมนุษยศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะการจัดการสิ่งแวดล้อม คณะสหเวชศาสตร์ เป็นต้น

กลุ่มที่ 3 กลุ่มที่มีบุคลิกภาพแบบมีศิลปะ
(Artistic : A)

ลักษณะเด่นของบุคลิกภาพ

เป็นคนที่ชอบแสดงออก รักความเป็นอิสระ ไม่ชอบอยู่ใต้บังคับบัญชาใคร ไม่ชอบพึ่งพาผู้อื่น ไม่คล้อยตามบุคคลอื่น เป็นคนชอบริเริ่มไม่เอาอย่างใคร ไม่ชอบสัมพันธ์แบบส่วนตัวโดยตรงกับใคร ไม่ชอบความจำเจหรืองานที่มีกฎระเบียบแน่นอน ช่างฝัน อ่อนไหวง่าย ชอบแสดงออก เจ้าอารมณ์ มีอุดมคติ ชอบคิดค้นเกี่ยวกับปัญหาสิ่งแวดล้อม และแสดงออกทางศิลปกรรม มีความสามารถทางดนตรี มีความสามารถทางการเขียนภาพ อ่านหนังสือแบบแสดงความรู้สึกได้ ชอบฟังเพลง ชอบดูละคร เขียนหนังสือและแต่งกลอนได้ดี บุคคลประเภทนี้อาจขาดทักษะทางการทำงานในสำนักงาน

ความสามารถ

มีความสามารถในการเล่นดนตรี ร้องเพลงประสานเสียง แสดงบทบาทต่างๆได้ดี อ่านแบบแสดงความรู้สึกได้ นิยมการไปฟังเพลง และดูละคร มีความสามารถในการแต่งเพลง แต่งบทละคร เขียนรูปได้อย่างใกล้เคียงความจริง เขียนหนังสือและแต่งกลอนได้ดี

ตัวอย่างอาชีพที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพ

ผู้กำกับการแสดง ครูสอนภาษา ผู้สื่อข่าว ครูสอนการแสดง ครูสอนนาฏศิลป์ ผู้แปลภาษาต่างประเทศ นักปรัชญา ครูสอนวรรณคดี ครูสอนดนตรี ครูสอนเต้นรำ นักดนตรี นักโฆษณา นักแสดงต่าง ๆ นักประชาสัมพันธ์ นางแบบ นายแบบ นักจัดรายการวิทยุ พิธีกร ผู้ออกแบบเครื่องแต่งกายนักวิจารณ์ ผู้ออกแบบเครื่องเรือน มัณฑนากร สถาปนิก จิตรกร นักแต่งเพลง นักเขียนบทภาพยนตร์ ปฏิมากร นักประดิษฐ์ ช่างภาพ ช่างพิมพ์ นักออกแบบ นักประพันธ์ นักร้อง นักเต้นรำ นักเขียนการ์ตูน ครูสอนศิลปะ นักพากย์ วาทยกร เป็นต้น

แนวทางการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

คณะศิลปกรรมศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ คณะมัณฑนศิลป์ คณะมนุษยศาสตร์ คณะนิเทศศาสตร์ คณะดุริยางคศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน คณะอักษรศาสตร์ คณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ เป็นต้น

กลุ่มที่ 4 กลุ่มที่มีบุคลิกภาพบริการสังคม และชอบสมาคม (Social : S)

ลักษณะเด่นของบุคลิกภาพ

เป็นคนที่ชอบทำงานร่วมกับผู้อื่น ชอบช่วยเหลือผู้อื่น ช่วยคนที่มีปัญหาทางจิตใจ แต่ไม่ชอบให้ใครสั่ง ไม่ชอบอยู่ใต้บังคับบัญชาใคร ชอบให้ความรู้ ชอบสนทนาและสังสรรค์กับผู้คน มีความเข้าใจคนอื่นได้ดี กล้าแสดงออก ร่าเริง มีความเมตตากรุณา ชอบการมีอำนาจเหนือคนอื่น มีอุดมคติ มีความรับผิดชอบ อนุรักษ์นิยม ชอบดูกีฬา ชอบร่วมกิจกรรมบันเทิง ชอบเป็นสมาชิกองค์การหรือศูนย์ ชอบดูแลเด็กๆ ที่มีกิจกรรมสนุกสนาน ชอบช่วยเหลือและรักษาพยาบาลผู้อื่น มีความสามารถในการพูด มีทักษะในการติดต่อกับผู้อื่นชอบ

พัฒนา ให้ความรู้หรือฝึกอบรมอื่น ชอบด้านภาษามากกว่างานที่ต้องใช้ความรู้ทางวิทยาศาสตร์หรือคณิตศาสตร์ บุคคลแบบนี้ดูจะขาดทักษะทางเครื่องจักรกล ขาดความสามารถในการวิเคราะห์อย่างมีกฎเกณฑ์ระเบียบวิธี

ความสามารถ

มีความสามารถอธิบายสิ่งต่างๆ ได้อย่างดี สามารถทำงานร่วมกับบุคคลที่มีอายุสูงกว่าได้ดี สามารถวางกิจกรรมหรือโครงการให้กับนักเรียน หรือวัด มองคนได้อย่างถูกต้อง ชอบช่วยเหลือผู้อื่น และทำงานให้ชุมชนโดยสมัครใจ ชอบทำงานกับคนหมู่มาก

ตัวอย่างอาชีพที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพ

ครู อาจารย์ นักวิชาการ ศึกษานิเทศก์ พยาบาล นักสังคมสงเคราะห์ นักสังคมวิทยา นักจิตวิทยา นักแนะแนว ผู้ดูแลหอพัก ผู้ให้คำปรึกษา ผู้จัดการโรงแรม บรรณารักษ์ นักโภชนาการ ล่าม มัคคุเทศก์ นักเทศน์ พนักงานต้อนรับ เจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์ เจ้าหน้าที่งานบุคคล นักฝึกอบรม นักพัฒนากร ทูต ข้าราชการต่างประเทศ ผู้จัดการร้านอาหาร ตัวแทนธุรกิจ ผู้ประสานงาน ผู้บริหารงานศึกษา ผู้อำนวยการทางสังคมสงเคราะห์ เป็นต้น

แนวทางการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ คณะสังคมวิทยาและมนุษย์วิทยา คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์ คณะมนุษย์ศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ คณะวารสารศาสตร์และสื่อมวลชน คณะจิตวิทยา เป็นต้น

กลุ่มที่ 5 กลุ่มที่มีบุคลิกภาพแบบกล้าคิดกล้าทำ
(Enterprising : E)

ลักษณะเด่นของบุคลิกภาพ

เป็นคนที่ชอบกิจกรรมที่ มีอิทธิพลเหนือผู้อื่น ใช้ทักษะทางการพูดจา มองเห็นตนเองเป็นผู้นำเต็มตัว เชื่อมั่นในตนเอง ชอบชักจูงผู้อื่นให้คล้อยตาม ทำตาม หรือชอบดำเนินการ ให้บรรลุเป้าประสงค์ ชอบถกเถียงปัญหาทางการเมือง ชอบอภิปราย พูดจาตรงไปตรงมา กล้าแสดงออก กล้าโต้แย้ง กล้าคิด กล้าทำ กล้าเสี่ยง ชอบการแข่งขัน ทะเยอทะยาน คล่องแคล่วว่องไว ชอบที่จะริเริ่มและดำเนินธุรกิจส่วนตัว ชอบกิจกรรมชนิดเป็นกลุ่มและองค์การ ชอบควบคุมผู้อื่น ชอบพบปะบุคคลสำคัญ เป็นผู้นำกลุ่มในการทำกิจกรรม ชอบการปาฐกถา ร่วมขบวนในการรณรงค์หรือหาเสียง ชอบการบรรยายเรื่องราวต่างๆ ไม่ชอบกิจกรรมที่ต้องเขียนด้วยสำนวนภาษา

แบบสละสลวย หรือเป็นคำประพันธ์ หรือภาพเขียน หรือปั้นแกะสลัก หรือกิจกรรมที่มีระบบระเบียบมาก เป็นพวกมุ่งงาน

ความสามารถ

มักเคยถูกเลือกให้ทำกิจกรรมต่างๆ สมัยอยู่ในโรงเรียนหรือมหาวิทยาลัย สามารถควบคุมดูแลการปฏิบัติงานของผู้อื่น มีความกระตือรือร้นมากๆ สามารถชักจูงให้คนอื่นมาทำสิ่งที่ตนต้องการได้ ขายสินค้าเก่ง ชอบจัดการรวบรวมก่อตั้งเป็นสมาคมและองค์การ เป็นผู้นำการอภิปรายที่ดี เป็นตัวแทนเจรจาตกลงให้กับกลุ่มหรือองค์การ

ตัวอย่างอาชีพที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพ

นักธุรกิจ นักการตลาด นายธนาคาร นักบริหาร ผู้ขายประกันชีวิต นายหน้าซื้อขาย ผู้จัดการ นักการเมือง ทนายความ อัยการ ผู้พิพากษา ที่ปรึกษาทางธุรกิจ พิธีกร แอร์โฮสเตส เป็นต้น

แนวทางการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

คณะบริหารธุรกิจ คณะเศรษฐศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ คณะนิเทศศาสตร์ เป็นต้น

กลุ่มที่ 6 กลุ่มที่มีบุคลิกภาพแบบยึดมั่น และมีระเบียบแบบแผน

(Conventional : C)

ลักษณะเด่นของบุคลิกภาพ

เป็นบุคคลที่ชอบทำงานเกี่ยวกับตัวเลข และการนับจำนวน ชอบบทบาทที่เป็นผู้ใต้ผู้บังคับบัญชา พอใจที่ จะคล้อยตามหรือเชื่อฟังบุคคลอื่น ไม่ชอบเป็นผู้นำ หลีกเลี่ยงการโต้แย้ง ไม่ชอบงานที่ใช้ทักษะทางกาย ไม่ชอบการเปลี่ยนแปลง เจ้าระเบียบ ไม่ยืดหยุ่น อนุรักษ์นิยมมาก ขาดความคิดริเริ่มและจินตนาการ ชอบเลียนแบบ จริงจังกับงาน อดทน รับผิดชอบสูง ละเอียดถี่ถ้วน มีความพากเพียรสูง เป็นคนค่อนข้างเก็บกด สามารถควบคุมอารมณ์ตนเองได้ดี ชอบทำงานสำนักงาน / งานเสมียน / งานตัวเลข / งานเอกสารและสารบรรณ เช่น การเก็บบันทึกข้อมูล การจดคัดลอกข้อมูล การจัดหมวดหมู่ ไม่ชอบงานด้านศิลปะ / ดนตรี / วรรณกรรม และงานทางด้านวิทยาศาสตร์

ความสามารถ

ควบคุมการทำงานของเครื่องจักรทางธุรกิจ (เช่น คอมพิวเตอร์) จัดระเบียบงาน เข้าหมวดหมู่ ทำงานในเวลาที่กำหนด พิมพ์หนังสือได้ ทำบัญชีรับจ่ายได้ เก็บประวัติ ข้อมูล และการนัดหมายต่าง ๆ ตลอดจนรายจ่ายในการซื้อขาย คุ้นเคยกับวัสดุครุภัณฑ์ทางธุรกิจ

ตัวอย่างอาชีพที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพ

สมุห์บัญชี นักบัญชี เลขานุการ เจ้าหน้าที่การเงินการธนาคาร เจ้าหน้าที่งานพัสดุ เจ้าหน้าที่งานสารบรรณ ผู้ตรวจสอบบัญชี ผู้ช่วยบรรณารักษ์ เจ้าหน้าที่สรรพากร เจ้าหน้าที่คอมพิวเตอร์ ผู้คุมสต็อกสินค้า ผู้ควบคุมเครื่องยนต์ เจ้าหน้าที่พิมพ์ดีด นักสถิติ เจ้าหน้าที่ธุรการ พนักงานจดบันทึก เจ้าหน้าที่งบประมาณ เจ้าหน้าที่วิเคราะห์การเงิน แคชเชียร์ พนักงานไปรษณีย์ เป็นต้น

แนวทางการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี คณะเศรษฐศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ (สาขาที่เกี่ยวกับการเอกสาร) คณะบริหารธุรกิจ เป็นต้น

กิจกรรมลำดับต่อไป

- ให้นำผลที่ได้ไปค้นหาอาชีพที่เหมาะสมกับความสนใจของตนเอง จาก ใบความรู้ เรื่อง ตัวอย่างอาชีพ

ใบความรู้ที่ 2

“ตัวอย่างอาชีพ”

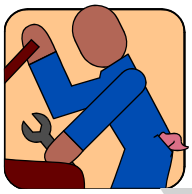

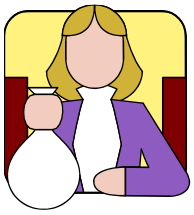

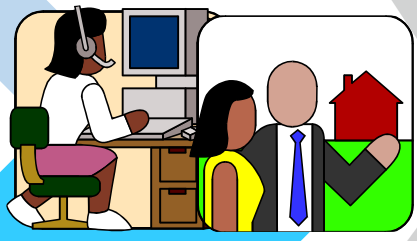

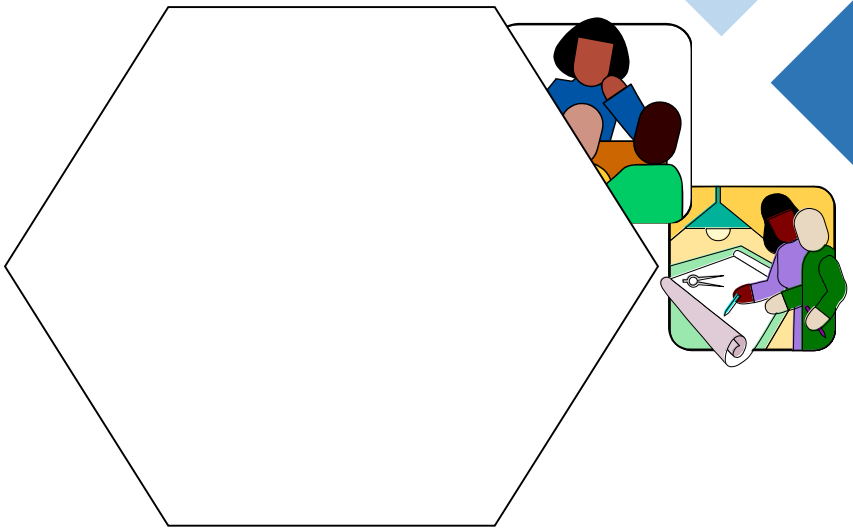

ชวนอ่าน.....เพื่อความเข้าใจ

ก่อนการค้นหาอาชีพ

1. ตัวอย่างงานอาชีพในเอกสารเล่มนี้ จำแนกออกเป็น 6 หมวด ตามทฤษฎีการเลือกอาชีพ ของ จอห์น แอล ฮอลแลนด์ คือ

   λ หมวดงานช่างฝีมือและงานกลางแจ้ง (Realistic) ⇨ R

   λ หมวดงานวิทยาศาสตร์และเทคนิค (Investigative) ⇨ I

   λ หมวดงานศิลปะ ดนตรี และวรรณกรรม (Artistic) ⇨ A

λ หมวดงานการบริการการศึกษาและสังคม (Social) ⇨ S

λ หมวดงานธุรกิจและการจัดการ (Enterprising) ⇨ E

λ หมวดงานการปฏิบัติงานในสำนักงาน (Conventional) ⇨ C

2. เพื่อให้ง่ายต่อการค้นหาอาชีพในเอกสารเล่มนี้ ได้จัดอาชีพในแต่ละหมวดออกเป็นกลุ่มงาน ตามลักษณะการทำงานที่ใกล้เคียงกัน

3. งานอาชีพใด ๆ ก็ตาม บุคคลจะต้องมีลักษณะบุคลิกภาพในแต่ละหมวดงานเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันในระดับใดระดับหนึ่งเสมอ ทั้งนี้เพราะไม่มีอาชีพใด ๆ ในโลกนี้ที่บุคคลจะใช้ความสามารถเพียงอย่างใดอย่างหนึ่งเท่านั้น (เช่น งานอาชีพ นักการทูต ซึ่งในเอกสารเล่มนี้จัดอยู่ในหมวดงานการบริการการศึกษาและสังคม (Social) ผู้ที่จะประสบความสำเร็จและมีความสุขกับการทำงานนอกจากจะต้องเป็นผู้ที่ชอบงานการให้บริการช่วยเหลือ (S) แล้ว จะต้องมีความสามารถในการบริหารจัดการ (E) และมีศิลปะ ความคิดสร้างสรรค์ ความละเอียดอ่อน (A) ในการทำงาน ด้วย)

4. การตัดสินใจเลือกอาชีพให้เหมาะสมกับตนเองนั้น นอกจากพิจารณาจากความสนใจในอาชีพแล้ว ควรนำปัจจัยอื่น ๆ มาพิจารณาประกอบด้วย เช่น ระดับสติปัญญา ความสามารถ ความถนัด และทัศนคติที่มีต่ออาชีพ เป็นต้น

หมวดงานช่างฝีมือและงานกลางแจ้ง (Realistic)

เป็นงานที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่จับต้องได้ เช่นวัตถุ สิ่งของ พืชและสัตว์ มีลักษณะงานที่ต้องใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ หรือเครื่องจักรในการทำงาน เป็นงานที่ต้องอาศัยความแข็งแรง และการเคลื่อนไหวของร่างกาย และบางครั้งต้องทำงานนอกสำนักงาน งานออกพื้นที่ หรือทำงานกลางแจ้ง

กลุ่มงาน	ตัวอย่างอาชีพ
1. งานเกษตรกรรมและทรัพยากรธรรมชาติ	วิศวกรเกษตร นักอุตสาหกรรมการเกษตร เกษตรกร นักป่าไม้ นักพืชไร่

กลุ่มงาน	ตัวอย่างอาชีพ
	นักพืชสวน นักเทคโนโลยีวนผลิตภัณฑ์ นักวิชาการเกษตร เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร คนเพาะชำต้นไม้ ผู้จัดการสวนเพาะชำ พนักงานตัดไม้ พนักงานตัดแต่งต้นไม้ นักจัดสวน นักอนุรักษ์พันธุ์ไม้และสัตว์ป่า ผู้จัดการวนอุทยาน ครูสอนวิชาเกษตรกรรม คนเลี้ยงสัตว์ ผู้จัดการฟาร์ม นักประมง ผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ
2. งานด้านกีฬา	นักกีฬาประเภทต่าง ๆ
3. งานวิศวกรรม และ สถาปัตยกรรม	วิศวกรเครื่องกล วิศวกรเหมืองแร่ วิศวกรโยธา วิศวกรอุตสาหกรรม วิศวกรอิเล็กทรอนิกส์และไฟฟ้า นักผังเมือง ภูมิสถาปนิก
3. งานช่างเทคนิค	ช่างเทคนิคทางทันตกรรม นักเทคนิคทางกายภาพบำบัด ช่างเทคนิคห้องมืดล้าง อัด ขยายรูป ช่างเทคนิคทางคอมพิวเตอร์ ผู้ควบคุมการส่งวิทยุ ผู้ควบคุมการจราจรทางอากาศ ช่างเทคนิคทางไฟฟ้า
4. งานซ่อมเครื่องใช้ในบ้าน/ สำนักงาน	ช่างซ่อมทุกชนิด (เช่น โทรทัศน์ เครื่องใช้ไฟฟ้าต่าง ๆ ประปา พิมพ์ดีด โทรศัพท์ เครื่องปรับอากาศ เครื่องถ่ายเอกสาร) ช่างซ่อมและติดตั้งเสาไฟ-โทรศัพท์ พนักงานคุมแผงไฟฟ้า พนักงานคุมเครื่องกำเนิดไฟฟ้า
5. งานที่ใช้เครื่องมือ อุตสาหกรรม และ ซ่อมบำรุง	ช่างโลหะ ช่างติดตั้งเครื่องจักรทอผ้า ช่างเชื่อมโลหะ ช่างโลหะแผ่น ช่างตัดโลหะด้วยเปลวไฟ ช่างทำเครื่องมือและแบบกระสวนโลหะ ช่างเหล็ก ช่างทำโครงเหล็ก ช่างทำกรอบล้อรถที่ไม่มียาง ช่างเครื่องยนต์ ช่างซ่อมตัวถังรถยนต์ ช่างเครื่องดีเซลไฟฟ้า ผู้ควบคุมอู่รถ ช่างพิมพ์ ช่างแท่นพิมพ์ออฟเซท ช่างทำปกหนังสือ

กลุ่มงาน	ตัวอย่างอาชีพ
6. งานก่อสร้าง	ช่างไม้ ช่างก่ออิฐ ช่างปูน ช่างปูกระเบื้อง ช่างทาสี ช่างงานแผ่นโลหะ ผู้ควบคุมการก่อสร้าง
7. งานขับยานพาหนะ	นักบิน คนขับเรือหรือพาณิชย์นาวี คนขับรถ (รถแทรกเตอร์ รถบรรทุก รถโดยสาร รถรับจ้าง รถยกปั้นจั่น ฯลฯ)

8. งานหัตถกรรม - ช่างฝีมือ	ช่างซ่อมรองเท้า ช่างตั้งเสียงเครื่องดนตรี ช่างติดตั้งบานกระจก ช่างประกอบแว่น ช่างประกอบชิ้นส่วน ช่างทำกุญแจ ช่างทำเฟอร์นิเจอร์ ช่างเจียรนัยพลอย ช่างเย็บจักรอุตสาหกรรม ช่างปักจักรอุตสาหกรรม ช่างทอ ช่างถัก ช่างซักรีดเสื้อผ้า

หมวดงานวิทยาศาสตร์และเทคนิค (Investigative)

: เป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการใช้ความคิดในการศึกษา

ค้นคว้า ทดสอบ ทดลอง วิเคราะห์ วิจัย มีลักษณะงานที่ต้องใฝ่หาความรู้อยู่สมอ และต้องเป็นคนช่างคิดช่างสังเกต ชอบการค้นคว้า ทดลอง วิจัย เพื่อค้นหาคำตอบ และพัฒนาวิทยาการใหม่ ๆ

กลุ่มงาน	ตัวอย่างงานอาชีพ
1. งานการแพทย์และสาธารณสุข	แพทย์ทั่วไป แพทย์เฉพาะทาง ทันตแพทย์ จักษุแพทย์ ศัลยแพทย์ สัตวแพทย์ จิตแพทย์ เภสัชกร นักเทคนิคการแพทย์ นักวิทยาศาสตร์การแพทย์ นักรังสีเทคนิค นักกายภาพบำบัด นักวิชาการด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพ
2. งานวิศวกรรมและเทคโนโลยี	วิศวกรเคมี วิศวกรไฟฟ้า วิศวกรคอมพิวเตอร์ นักสำรวจ พนักงานคุมเครื่องวัดขนาดคลื่นและตรวจเสียง ผู้ทดสอบระบบกระแสไฟฟ้า
3. งานวิทยาศาสตร์ธรรมชาติ	นักวิทยาศาสตร์สาขาต่าง ๆ (เช่น นักเคมี นักชีววิทยา นักชีวเคมี นักฟิสิกส์ นักบักเตรี) ผู้ปฏิบัติงานในห้องทดลองด้านเคมีหรือชีววิทยา
4. งานวิทยาศาสตร์ประยุกต์	นักนิเวศน์วิทยา นักภูมิศาสตร์ นักธรณีวิทยา นักโบราณคดี นักดาราศาสตร์ นักอุตุนิยมวิทยา นักอนุรักษ์นิยม นักวิจัยพืชพรรณ นักพฤกษศาสตร์ นักพืชสวนไม้ดอกไม้ผล นักเทคโนโลยีการผลิตสัตว์ (สัตวบาล) นักวิทยาศาสตร์ทางทะเล นักวิเคราะห์สิ่งแวดล้อม นักเทคโนโลยีการอาหาร นักวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางไม้และเยื่อกระดาษ
5. งานคณิตศาสตร์และวิทยาการคอมพิวเตอร์	นักสถิติ นักคณิตศาสตร์ นักวิจัย นักโปรแกรมคอมพิวเตอร์ นักวิเคราะห์ระบบงานคอมพิวเตอร์ นักเศรษฐศาสตร์ นักวิเคราะห์การตลาด ผู้ชำนาญการทางการประกันภัย

: เป็นงานที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่เป็นนามธรรม ใช้ความคิด จินตนาการเชิงศิลปะเพื่อประดิษฐ์ คิดค้น และสร้างสรรค์งานทางศิลปะในทุกด้าน ทั้งด้านศิลปะ ดนตรี และวรรณกรรม มีลักษณะงานที่ต้องใช้ความละเอียดอ่อน มีความคิดสร้างสรรค์ สามารถสร้างสรรค์งานอันเกิดจากจินตนาการให้เป็นจริงได้

กลุ่มงาน	ตัวอย่างงานอาชีพ
1. จิตรกรรม	จิตรกร ครูสอนศิลปะวาดภาพ ระบายสี
2. ประติมากรรม	ประติมากร ช่างปั้น แกะสลัก ช่างหล่อแบบงานศิลป์
3. วรรณกรรม	นักประพันธ์ นักแต่งเพลง นักวิจารณ์ นักเขียนบทความ -สารคดี นักกวี บรรณาธิการ นักแปลหรือล่าม นักภาษาศาสตร์ นักวรรณคดี ครูสอนภาษา
4. ศิลปการแสดง	นักร้อง นักดนตรี นักแสดงทุกประเภท นักเต้นรำ นางแบบ ผู้อำนวยการเพลงวงดุริยางค์ ผู้นำวงดนตรี ผู้กำกับการแสดง ครูสอนดนตรี ครูสอนเต้นรำ ครูฝึกการแสดงละคร
5. ออกแบบสถาปัตยกรรม	สถาปนิก (นักออกแบบอาคาร ที่อยู่อาศัย ผังเมือง สิ่งแวดล้อม)
6. ออกแบบตกแต่ง	มัณฑนากร (นักออกแบบตกแต่งภายใน)
7. ออกแบบผลิตภัณฑ์	นักออกแบบผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ (เช่น อุปกรณ์ตกแต่ง เฟอร์นิเจอร์ เครื่องเคลือบดินเผา เครื่องโลหะหรือพลาสติกต่าง ๆ เครื่องประดับ อัญมณี แฟชั่น-เสื้อผ้า หีบห่อ) นักออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมและพาณิชยกรรม
8. ออกแบบนิเทศศิลป์	นักออกแบบสื่อสิ่งพิมพ์ทุกชนิด (เช่น หนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสาร ฯลฯ) นักออกแบบภาพโฆษณา เครื่องหมายการค้า บรรจุภัณฑ์ นักออกแบบโฆษณาทางโทรทัศน์ และภาพยนตร์ นักออกแบบฉากการแสดง นักเขียนการ์ตูน ช่างภาพ (ภาพยนตร์ ภาพนิ่ง) ผู้กำกับงานศิลป์ ครีเอทีฟ
9. งานศิลปะด้านการสื่อสาร	นักพากย์ นักพูด พิธีกร ผู้อ่านข่าว นักข่าว นักหนังสือพิมพ์

หมวดงานการบริการการศึกษาและสังคม (Social)

: เป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการ ช่วยเหลือบุคคลทั้งด้านการศึกษา และสังคม ต้องเกี่ยวข้อง พบปะกับผู้คนอยู่เสมอ ในลักษณะของการให้ความรู้อบรม การถ่ายทอดวิชาความรู้ การให้บริการ ความช่วยเหลือแก่เยาวชนหรือบุคคล

กลุ่มงาน	ตัวอย่างงานอาชีพ
1. งานบริการสาธารณสุข	พยาบาล ผู้ช่วยพยาบาล ผู้ช่วยทันตแพทย์ นักโภชนาการ นักคหกรรมศาสตร์ นักบำบัดทางการพูดและการฟัง นักกิจกรรมบำบัด นักฟื้นฟูสมรรถภาพทางกายและจิต เจ้าหน้าที่อนามัยและสาธารณสุข นักบำบัดยาเสพติด
2. งานบริการการศึกษา	นักบริหารการศึกษา นักวิจัยทางการศึกษา นักวิชาการทางการศึกษา ครูอนุบาล ครูประถม ครูมัธยม ครูการศึกษาพิเศษ อาจารย์ระดับอุดมศึกษา ครูสอนขับรถ นักจิตวิทยา นักแนะแนว นักแนะแนวอาชีพ เจ้าหน้าที่โสตทัศนศึกษา ผู้ฝึกสอนกีฬา นักนันทนาการ
3. งานบริการของรัฐ	ทหาร ตำรวจ นักการทูต เจ้าหน้าที่กระทรวงการต่างประเทศ นักรัฐศาสตร์ นักพัฒนาชุมชน นักสังคมสงเคราะห์ นักสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา ผู้คุ้มครองผู้บริโภค ผู้ตรวจการด้านอาหาร และสุขภาพ หรือความปลอกภัย
4. งานบริการบุคคลและลูกค้า	ล่าม มัคคุเทศก์ เจ้าหน้าที่ฝ่ายบุคคล พนักงานห่อของ พนักงานต้อนรับ พนักงานเสริฟอาหาร คนทำอาหาร (กุ๊ก) พนักงานบริการบนเครื่องบิน (สจ๊วต แอร์โฮสเตส) นักประชาสัมพันธ์ พนักงานรักษาความปลอดภัย ผู้ดูแลหอพัก พนักงานทำความสะอาดช่างเสริมสวย ช่างตัดผม / ทำผม ผู้ดูแลเด็กและคนชรา สัปเหร่อ หมอนวดแผนโบราณ

หมวดงานธุรกิจและการจัดการ (Enterprising)

: เป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการใช้ความคิดในการวางแผน จัดการเพื่อผลประโยชน์ต่างๆในการดำเนินงาน มีลักษณะงานที่ต้องใช้ความคิดริเริ่ม เชื่อมั่นในตนเอง กล้าคิด กล้าทำ กล้าได้กล้าเสีย พร้อมที่จะเสี่ยง มีความเป็นผู้นำ มีความน่าเชื่อถือ สามารถพูดชักชวนให้บุคคลอื่นเห็นคล้อยตามได้

กลุ่มงาน	ตัวอย่างงานอาชีพ
1. การวางแผนและจัดการ	นักบริหารธุรกิจ นักบริหารงานบุคคล นายธนาคาร นักบริหารงานทั่วไป ผู้จัดการทั่วไป ผู้จัดการฝ่ายขาย ผู้จัดการร้านค้า ผู้จัดการโรงแรมหรือที่พัก ผู้จัดการสถานพักผ่อนตากอากาศ ผู้จัดการร้านอาหาร ผู้จัดการธุรกิจการเกษตร ผู้จัดการธุรกิจขนาดใหญ่ นักธุรกิจไม้ดอก นักธุรกิจการตลาด เจ้าของกิจการร้านค้า ผู้แทนกรมแรงงาน นักวางแผนพัฒนาชนบท ผู้บริหารสถิติทางการแพทย์ นักจัดรายการวิทยุ นักจัดรายการโทรทัศน์
2. การตลาดและการขาย	นักวิจัยตลาด พนักงานเดินตลาด พนักงานขายของในร้านค้า พนักงานส่งของ คนขายของที่ต้องออกพบลูกค้า (เช่น ตัวแทนขายสินค้าอุปโภค บริโภคต่าง ๆ ตัวแทนขายอสังหาริมทรัพย์ ตัวแทนขายประกัน ตัวแทนขายหลักทรัพย์ ตัวแทนขายอุปกรณ์สำนักงาน หรืออุปกรณ์การแพทย์) ตัวแทนจำหน่ายสินค้าเข้าออก Broker ตลาดหลักทรัพย์
3. งานด้านการเมือง และ กฎหมาย	นักการเมือง - การปกครอง ทนายความ ผู้พิพากษา อัยการ ที่ปรึกษาทางกฎหมาย เจ้าหน้าที่ฝ่ายสินเชื่อ

หมวดงานการปฏิบัติงานในสำนักงาน(Conventional)

: เป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดระบบ หรือระเบียบของข้อมูล ตัวเลขและเอกสาร มีลักษณะงานแบบทำเป็นประจำตามรูปแบบและหน้าที่ที่กำหนดไว้อย่า ชัดเจน เป็นงานที่ต้องอาศัยความถูกต้อง ความละเอียด รอบคอบ และความมีระเบียบเรียบร้อยในการทำงาน

กลุ่มงาน	ตัวอย่างงานอาชีพ
1. งานธุรกิจการเงิน	นักบัญชี สมุห์บัญชี ผู้ตรวจสอบบัญชี เจ้าหน้าที่การเงิน นักวิเคราะห์เรื่องการเงิน เจ้าหน้าที่งานธนาคาร พนักงานสินเชื่อ เจ้าหน้าที่งบประมาณ ที่ปรึกษาด้านภาษี พนักงานคิดเงินสินค้า พนักงานรับและจ่ายเงิน ตัวแทนขายตั๋ว ผู้รับทำประกันภัย พนักงานเก็บเงิน ผู้ประเมินราคา พนักงานประเมินและตรวจสอบทรัพย์สิน พนักงานจ่ายเงินเดือน ผู้จัดการฝ่ายการกู้ยืม พนักงานดำเนินการเรื่องเช็ค
2. งานที่ใช้เครื่องมือทางธุรกิจหรือคอมพิวเตอร์	ผู้ใช้เครื่องคอมพิวเตอร์เพื่องานสำนักงาน ผู้ใช้เครื่องมือทางสำนักงาน พนักงานคุมเครื่องจักรในสถานที่ทำงาน พนักงานพิมพ์ดีด พนักงานเก็บข้อมูลทางสถิติ พนักงานถ่ายเอกสาร
3. งานติดต่อสื่อสารและเก็บบันทึก	เลขานุการ บรรณารักษ์ ผู้ช่วยบรรณารักษ์ เจ้าหน้าที่งานสารบรรณ เจ้าหน้าที่ธุรการ นายทะเบียน เสมียน เจ้าหน้าที่สำนักงาน พนักงานประจำสายโทรศัพท์ พนักงานสื่อสารประจำสำนักงาน
4. งานจัดเก็บและจัดส่ง	พนักงานรับส่งพัสดุภัณฑ์ คนขับรถรับจ้างและผู้จัดส่งทางอากาศ ตัวแทนขนส่งสินค้า ผู้จัดการจราจรทางอากาศ ผู้ตรวจสอบการจราจร ผู้ส่งจดหมายติดต่อการค้า

ใบงานที่ 3

“ ความสนใจในอาชีพของฉัน”

คำชี้แจง ให้นักเรียนศึกษาลักษณะงานและตัวอย่างอาชีพในหมวดงานอาชีพที่นักเรียนได้คะแนนสูงสุด 3 อันดับ และพิจารณาเลือกอาชีพตามที่ตนเองสนใจจาก ใบความรู้ เรื่อง ตัวอย่างอาชีพ

ผลคะแนน/ ตัวอักษร	อาชีพในหมวดนี้ นักเรียนสนใจ/ ไม่สนใจ	ถ้ามีอาชีพที่นักเรียนสนใจ คืออาชีพ
อันดับที่ 1 ตัวอักษร ☐	☐ สนใจ ☐ ไม่สนใจ	1..... 2..... 3.....
อันดับที่ 2 ตัวอักษร ☐	☐ สนใจ ☐ ไม่สนใจ	1..... 2..... 3.....
อันดับที่ 3 ตัวอักษร ☐	☐ สนใจ ☐ ไม่สนใจ	1..... 2..... 3.....

สรุป

อาชีพที่สนใจ

☞ จากการค้นหาข้างต้น ให้เลือกอาชีพที่สนใจที่สุดเพียง 3 อาชีพ

อันดับ/อาชีพ	หมวดอักษร	ลักษณะงาน.....เป็นงานที่เกี่ยวกับ
อันดับที่ 1 *อาชีพ*		....
อันดับที่ 2 อาชีพ		....
อันดับที่ 3 อาชีพ		....

ใบงานที่ 4

“อาชีพในอนาคต”

คำชี้แจง ☞ ให้นักเรียนศึกษาใบงาน เรื่อง บุคลิกภาพกับอาชีพ และ ใบงาน เรื่อง แบบสำรวจเพื่อค้นหาทิศทางความสนใจในอาชีพในอาชีพ มาพิจารณา อาชีพในฝัน อาชีพอะไร ที่เหมาะกับตัวนักเรียนที่สุด 1 อาชีพ

แบบสำรวจ	**คะแนน / ตัวอักษร**	**เลือก อาชีพที่สนใจ**
แบบสำรวจบุคลิกภาพของฉัน	อันดับที่ 1 ตัวอักษร ☐	.....
แบบสำรวจเพื่อค้นหาทิศทางความสนใจในอาชีพในอาชีพ	อันดับที่ 1 ตัวอักษร ☐	.....

อาชีพในฝันของฉัน คือ

.....

เหตุผลที่เลือกอาชีพ นี้ เพราะว่า

.....

.....

ความคิดเห็นของผู้ปกครอง

.....

ใบงานที่ 5

“ การวางแผนอาชีพในอนาคต”

คำชี้แจง ☞ ให้นักเรียนศึกษาใบงาน เรื่อง อาชีพในฝัน นำอาชีพในฝันมาวางแผนอาชีพของตน ในอนาคต โดยหาข้อมูลคุณสมบัติของอาชีพและแนวทางการศึกษาต่อ จากใบความรู้ เรื่องบุคลิกภาพกับอาชีพ หรือจาก Internet และ ให้เขียนแผนเป็นขั้นบันไดว่าแต่ละขั้นนักเรียนจะต้องทำอย่างไรจึงจะประสบความสำเร็จในอาชีพ

อาชีพในอนาคตของฉันคือ

.....

คุณสมบัติของอาชีพ (ความสามารถ) มีดังนี้

.....

.....

.....

แนวทางการศึกษาต่อ

.....

.....

ได้ประกอบอาชีพ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ต้องเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยเกรดเฉลี่ย.....
ตั้งใจจะประกอบอาชีพ.....

นักเรียนมองเห็นอะไรจากกิจกรรมนี้

.....

.....

.....

.....

หน่วย

เรื่อง

---

1. สาระสำคัญ

การตระหนักในความสัมพันธ์และเกื้อกูลกันของอาชีพสุจริตในสังคม ย่อมทำให้นักเรียนเห็นคุณค่าของทุกอาชีพ และนำไปสู่การสร้างสรรค์อาชีพใหม่

2. สมรรถนะการแนะแนว : ด้านอาชีพ

ข้อ 1 การเรียนรู้เกี่ยวกับอาชีพ

ข้อ 2 มีเจตคติ และค่านิยมที่ดีต่ออาชีพ

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

3.1 บอกความสัมพันธ์ของอาชีพต่าง ๆ ในสังคม

3.2 บอกคุณค่าของเครือข่ายอาชีพ

4. สาระการเรียนรู้

ความสัมพันธ์ของอาชีพต่าง ๆ ในสังคม และคุณค่าของเครือข่ายอาชีพ

5. ชิ้นงาน / ภาระงาน (ถ้ามี)

5.1 ใบงานเรื่อง เครือข่ายอาชีพขายส้มตำ

5.2 ใบงานเรื่อง เครือข่ายอาชีพที่เกื้อกูล

5.3 ใบงานเรื่อง เครือข่ายอาชีพสถานประกอบการที่เกื้อกูล

5.4 ใบงานเรื่อง อาชีพที่ฉันสนใจ

5.5 ใบงานเรื่อง เครือข่ายอาชีพของฉัน

6. วิธีการจัดกิจกรรม

ชั่วโมงที่ 1

6.1 ชวนนักเรียนสนทนาลักษณะอาชีพที่นักเรียนสนใจ และให้นักเรียนช่วยกันคิดว่าถ้าจะประกอบอาชีพนั้น น่าจะมีอาชีพใดบ้างที่มีส่วนเกี่ยวข้อง และเกื้อกูลกับอาชีพนั้น

6.2 ให้นักเรียนช่วยกันวิเคราะห์อาชีพ ขายส้มตำในใบงานเรื่อง เครือข่ายอาชีพส้มตำและบอกเหตุผลเครือข่ายอาชีพที่เกื้อกูลเกี่ยวข้องกับอาชีพขายส้มตำ เกี่ยวข้องกันอย่างไร พร้อมกับครูอธิบายเพิ่มเติมเรื่องเครือข่ายอาชีพ หมายถึงอาชีพที่มีส่วนเกี่ยวข้องกันและกัน

6.3 ให้นักเรียนทุกคนบอกอาชีพที่ตนสนใจมากที่สุดมา 1 อาชีพ และเขียนอาชีพนั้นบนกระดานดำ และให้นักเรียนช่วยกันจัดอันดับจากอาชีพที่นักเรียนสนใจมากที่สุด 10 อันดับแรกและทำฉลากชื่ออาชีพนั้น ๆ รวม 10 อาชีพ

6.4 ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น 10 กลุ่ม ๆ ละจำนวนเท่า ๆ กัน ส่งตัวแทนจับฉลากอาชีพ และช่วยกันวิเคราะห์อาชีพที่มีส่วนเกื้อกูล หมายถึงการช่วยเหลือ ส่งเสริมอาชีพนั้นในใบงานเรื่อง เครือข่ายอาชีพที่เกื้อกูล พร้อมบอกเหตุผลว่าเกื้อกูลกันอย่างไร ส่งตัวแทนออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน และตกแต่งใบงานให้เรียบร้อยและสวยงาม

6.5 นำใบงานเรื่อง เครือข่ายอาชีพที่เกื้อกูล ไปติดแสดงไว้ที่บอร์ดหน้าห้องและมอบหมายให้นักเรียน ทุกคนได้ศึกษาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน

6.6 นักเรียนสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้จากกิจกรรมเครือข่ายอาชีพที่เกื้อกูล ว่าอาชีพทุกอาชีพ มิได้อยู่โดดเดี่ยวหรือประกอบอาชีพเพียงอาชีพเดียว แต่ในชีวิตจริงทุกอาชีพจะต้องมีอาชีพอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง และมีส่วนเกื้อกูลกัน

ชั่วโมงที่ 2

6.7 ทบทวนการเรียนรู้จากชั่วโมงที่ผ่านมา และยกตัวอย่างสถานประกอบการ, องค์กร ที่ทำให้เกิดเครือข่ายอาชีพได้เช่นกัน เช่น กระทรวง โรงเรียน โรงพยาบาล โรงงาน บริษัท ฯลฯ

6.8 ให้นักเรียนบอกสถานประกอบการที่นักเรียนสนใจมากที่สุด มา 1 แห่ง และช่วยกันจัดอันดับสถานประกอบการ ที่นักเรียนสนใจมากที่สุด 10 อันดับและทำเป็นฉลากชื่อสถานประกอบ 10 แห่ง

6.9 ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น 10 กลุ่ม กลุ่มละเท่า ๆ กัน จับฉลากชื่อสถานประกอบการที่จัดอันดับไว้ ครูแจกใบงานเรื่อง เครือข่ายอาชีพสถานประกอบการที่เกื้อกูล และให้แต่ละกลุ่มช่วยกันวิเคราะห์และเขียนเครือข่ายอาชีพที่เกื้อกูลเกี่ยวข้องกับสถานประกอบการที่จับฉลากได้มากที่สุดพร้อม บอกเหตุผลว่าอาชีพนั้นเกื้อกูลหรือเกี่ยวข้องกันอย่างไร ส่งตัวแทนออกมานำเสนอผลงานของกลุ่ม พร้อมตกแต่งใบงานให้สวยงาม ให้เวลา 20 นาที

6.10 นำใบงานเรื่อง เครือข่ายอาชีพสถานประกอบการที่เกื้อกูลไปติดแสดงไว้ที่บอร์ดหน้าห้องและให้นักเรียนทุกคนคนได้ ศึกษาแลกเปลี่ยนเรียนรู้

6.11 นักเรียนสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้ว่า สถานประกอบการ เช่น โรงเรียนของเราจะมีเครือข่ายอาชีพ และสถานประกอบการ ที่เกื้อกูล ได้แก่ อาชีพครู แม่ค้าขายอาหาร นักการ ภารโรง และสถานประกอบการได้แก่ สำนักพิมพ์ต่าง ๆ โรงงานผลิตน้ำ ฯลฯ

ชั่วโมงที่ 3-4

6.12 ทบทวนการเรียนรู้จากชั่วโมงที่แล้ว และสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับเครือข่ายอาชีพที่เกื้อกูล และเครือข่ายอาชีพสถานประกอบการที่เกื้อกูล จะทำให้นักเรียนเห็นอาชีพต่าง ๆ มากมาย แต่อาชีพในโลกนี้ มีอาชีพใหม่ ๆ เกิดขึ้นตามวิวัฒนาการของโลก บางอาชีพเราอาจเพิ่งเคยได้ยินหรือรู้จัก ดังนั้นการหาข้อมูลเพิ่มเติมจึงเป็นสิ่งสำคัญมาก และการหาข้อมูลในปัจจุบันสามารถใช้เทคโนโลยีที่ทำให้ได้ข้อมูลได้รวดเร็ว

6.13 แจกเอกสารใบงานเรื่อง อาชีพที่ฉันสนใจ ให้นักเรียนหาข้อมูลจาก Internet หรือ จากแฟ้มอาชีพในห้องแนะแนว และหาข้อมูลที่นักเรียนอยากรู้เกี่ยวกับอาชีพนั้น บันทึกสิ่งที่ศึกษาในใบงานของนักเรียนและตกแต่งให้สวยงาม คนละ 2 อาชีพ ให้เวลา 30 นาที ครูสุ่มให้นักเรียนแต่ละคนออกมานำเสนอชื่ออาชีพและลักษณะของอาชีพที่นักเรียนสนใจหน้าชั้นเรียน

6.14 นำใบงานของนักเรียนติดแสดงไว้ที่บอร์ดหน้าห้องและให้นักเรียนทุกคนได้ศึกษาแลกเปลี่ยนเรียนรู้

6.15 นักเรียนสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้จากกิจกรรมอาชีพที่ฉันสนใจ

6.16 ทบทวนการเรียนรู้ในชั่วโมงที่แล้ว และทบทวนถึงเครือข่ายอาชีพที่เกื้อกูล และ เครือข่ายอาชีพสถานประกอบการที่เกื้อกูล และอาชีพที่ฉันสนใจ

6.17 แจกใบงานเรื่อง เครือข่ายอาชีพของฉัน ให้นักเรียนเขียนเครือข่ายอาชีพจากอาชีพ ที่นักเรียนสนใจ โดยนำใบงานอาชีพของเพื่อนที่ได้นำเสนอประกอบการทำเครือข่ายอาชีพเป็น Mind Map ของ นักเรียน

6.18 ให้นักเรียนแต่ละคนนำเสนอ Mind Map เครือข่ายอาชีพของนักเรียนหน้าชั้นเรียน และนำใบงานเรื่องเครือข่ายอาชีพของฉันที่นักเรียนเขียนไปติดแสดงไว้ที่บอร์ดหน้าห้องและให้นักเรียนคนอื่น ๆ ได้แลกเปลี่ยนกันดูและศึกษา

6.19 นักเรียนสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้จากกิจกรรมเครือข่ายอาชีพของฉัน

7. สื่อ / อุปกรณ์

7.1 ใบงานเรื่อง เครือข่ายอาชีพขายส้มตำ

7.2 ใบงานเรื่อง เครือข่ายอาชีพที่เกื้อกูล

7.3 ใบงานเรื่อง เครือข่ายอาชีพสถานประกอบการที่เกื้อกูล

7.4 ใบงานเรื่อง อาชีพที่ฉันสนใจ

7.5 ใบงานเรื่อง เครือข่ายอาชีพของฉัน

8. การประเมินผล

8.1 วิธีการประเมิน

8.1.1 สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม

8.1.2 การตรวจใบงาน

8.2 เกณฑ์การประเมิน

8.2.1 ประเมินจากการสังเกตการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน

เกณฑ์	ตัวบ่งชี้
ผ่าน	มีความตั้งใจร่วมกิจกรรม ให้ความร่วมมือกับกลุ่มในการวิเคราะห์ แสดงความคิดเห็น การนำเสนอหน้าชั้นเรียนและส่งงานตามกำหนด
ไม่ผ่าน	ไม่ให้ความร่วมมือกับกลุ่ม หรือ ขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

8.2.2 ประเมินจากใบงาน

เกณฑ์	ตัวบ่งชี้
ผ่าน	บอกความสัมพันธ์ของอาชีพต่าง ๆ ในสังคมและคุณค่าของเครือข่ายครบตามที่กำหนดให้อย่างน้อย 1 อาชีพ
ไม่ผ่าน	ไม่สามารถบอกความสัมพันธ์ของอาชีพต่าง ๆ ในสังคมและคุณค่าของเครือข่าย

ชื่อ-สกุลนักเรียน..... ชั้น ม..... /.....เลขที่.....

ใบงานที่ 1

“เครือข่ายอาชีพขายส้มตำ”

คำชี้แจง ☞ ให้นักเรียนศึกษาเครือข่ายอาชีพขายส้มตำ แล้ววิเคราะห์ความสัมพันธ์ของครือข่ายอาชีพที่เกี่ยวข้องและเกื้อกลกับอาชีพขายส้มตำ

อาชีพ ช่างปั้นครก

เกี่ยวข้องเพราะ.....

.....

.....

อาชีพ ช่างสร้างรถเข็น

เกี่ยวข้องเพราะ.....

.....

.....

อาชีพขายส้มตำ

อาชีพ แม่ค้าขายผักที่ตลาด
เกี่ยวข้องเพราะ.....
.....
.....
.....

อาชีพ เกษตรกรเลี้ยงไก่
เกี่ยวข้องเพราะ.....
.....
.....
.....
.....

อาชีพชาวนาปลูกข้าวเหนียว
เกี่ยวข้องเพราะ.....
.....
.....
.....

ใบงานที่ 2
"เครือข่ายอาชีพที่เกื้อกูลกัน"

คำชี้แจง ☞ ให้สมาชิกกลุ่มช่วยกันวิเคราะห์และเขียนเครือข่ายอาชีพที่เกี่ยวข้องและเกื้อกูลกับอาชีพที่กลุ่มเลือกว่าเกี่ยวข้องกันอย่างไร

อาชีพ.....
เกี่ยวข้องเพราะ.....
.....
.....

อาชีพ.....
เกี่ยวข้องเพราะ.....
.....
.....

อาชีพ.....
เกี่ยวข้องเพราะ.....
.....
.....

อาชีพ.....
เกี่ยวข้องเพราะ.....
.....
.....

อาชีพ
.....

อาชีพ.....
เกี่ยวข้องเพราะ.....
.....
.....

อาชีพ.....

เกี่ยวข้องเพราะ.....

.....

.....

อาชีพ.....

เกี่ยวข้องเพราะ.....

.....

.....

อาชีพ.....

เกี่ยวข้องเพราะ.....

.....

.....

.....

อาชีพ.....

เกี่ยวข้องเพราะ.....

.....

.....

.....

ใบงานที่ 3

“เครือข่ายอาชีพสถานประกอบการที่เกื้อกูล”

คำชี้แจง ☞ ให้สมาชิกกลุ่มช่วยกันวิเคราะห์เละเขียนเครือข่ายอาชีพที่เกื้อกูลเกี่ยวข้องกับสถานประกอบการที่กลุ่มเลือกว่าเกี่ยวข้องกันอย่างไร

อาชีพ.....

เกี่ยวข้องเพราะ.....

.....

อาชีพ.....

เกี่ยวข้องเพราะ.....

.....

อาชีพ.....

เกี่ยวข้องเพราะ.....

.....

อาชีพ.....

เกี่ยวข้องเพราะ.....

.....

.....

อาชีพ.....

เกี่ยวข้องเพราะ.....

.....

.....

ชื่อสถานประกอบการ

.....

อาชีพ.....

เกี่ยวข้องเพราะ.....

.....

.....

อาชีพ.....

เกี่ยวข้องเพราะ.....

.....

.....

อาชีพ.....

เกี่ยวข้องเพราะ.....

.....

.....

.....

อาชีพ.....

เกี่ยวข้องเพราะ.....

.....

.....

.....

ใบงานที่ 4

ชื่อ-สกุลนักเรียน.....ชั้น ม..... /.....

เลขที่.....

คำชี้แจง ☞ ให้นักเรียนศึกษาอาชีพที่นักเรียนสนใจจาก Internet หรือจากแฟ้มข้อมูลอาชีพในห้องแนะแนว และหาข้อมูลลักษณะของอาชีพ ข้อมูลที่นักเรียนสนใจ และบันทึกลงในใบงานนี้

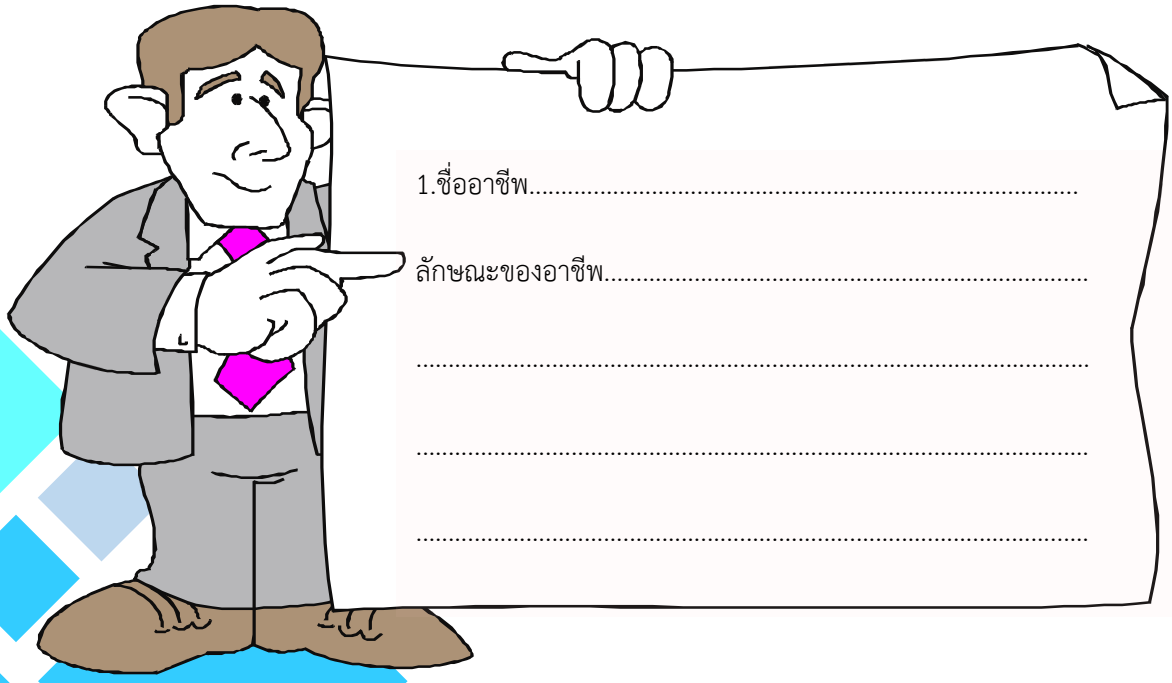

1.ชื่ออาชีพ.....

ลักษณะของอาชีพ.....

.....

.....

.....

2.ชื่ออาชีพ.....

ลักษณะของอาชีพ.....

.....

.....

.....

ชื่อ-สกุลนักเรียน.....ชั้น ม..../.....เลขที่.....

ใบงานที่ 5

“เครือข่ายอาชีพของฉัน”

คำชี้แจง ☞ ให้นักเรียนทำเครือข่ายอาชีพจากอาชีพที่นักเรียนสนใจ โดยนำอาชีพของเพื่อนที่ได้นำเสนอประกอบการทำเครือข่ายอาชีพเป็น Mind Map ของนักเรียน

สิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้จากการทำเครือข่ายอาชีพ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แผนการจัดกิจกรรมแน

แผนการจัดกิจกรรมแนะแนวที่ 5

หน่วยการจัดกิจกรรม : อาชีพ **ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3**

เรื่อง การตัดสินใจของลิซ่า **จำนวน 1 ชั่วโมง**

---

1. สาระสำคัญ

การตัดสินใจของลิซ่า เป็นกิจกรรมที่ฝึกการตัดสินใจ เห็นความสนใจและความถนัดของตนเอง เป็นกระบวนการคิดอย่างมีเหตุผล เพื่อจะใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติที่ถูกต้อง เหมาะสม ดังนั้นการตัดสินใจจึงมีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตประจำวันเป็นอย่างยิ่ง

2. สมรรถนะการแนะแนว : ด้านอาชีพ

ข้อ 1 การเรียนรู้เกี่ยวกับอาชีพ

ข้อ 2 มีเจตคติ และค่านิยมที่ดีต่ออาชีพ

ข้อ 3 มีทักษะการตัดสินใจเพื่อวางแผนการศึกษาเพื่อการมีงานทำเต็มตามศักยภาพ

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

บอกแนวทางในการตัดสินใจสู่อาชีพได้อย่างเหมาะสม

4. สาระการเรียนรู้

การตัดสินใจ การรู้จักตนเอง และการเรียนรู้การยอมรับตนเอง

5. ชิ้นงาน / ภาระงาน (ถ้ามี)

5.1 ใบงาน การตัดสินใจของลิซ่า

5.2 ใบงาน นี่แหละตัวฉัน

6. วิธีการจัดกิจกรรม

6.1 ครูกล่าวทักทายนักเรียน ถามคำถามทั่วไป เช่น ก่อนหน้านี้เรียนวิชาอะไรกันมา เป็นต้น

6.2 ครูอธิบาย เรื่องการตัดสินใจ การรู้จักตนเองและการยอมรับตนเอง ให้นักเรียนฟังพร้อมกับถามความเข้าใจของนักเรียน และตั้งคำถาม เช่น นักเรียนคิดว่าตัวเองเป็นคนอย่างไร, มีนิสัยอย่างไร, มีจุดเด่น จุดด้อยอะไรบ้าง, ถ้าคนเราไม่รู้จักยอมรับตนเองคนคนนั้นจะเป็นอย่างไร เป็นต้น

6.3 ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มทำงาน กลุ่มละ 6 - 7 คน

6.4 ครูชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้กิจกรรม “การตัดสินใจของลิซ่า” จากนั้นแจกใบงานให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันทำ

6.5 ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมารายงานหน้าชั้นเรียน

6.6 ครูให้นักเรียนนั่งที่ให้เรียบร้อย แล้วอธิบายคำชี้แจงของกิจกรรมต่อไปให้นักเรียนฟังจากนั้นแจกใบงานเรื่อง นี่แหละตัวฉัน ให้นักเรียนทุกคนทำ

6.7 ครูสุ่มนักเรียน 5 - 6 คน ออกมาพูดสิ่งที่ตนเองเขียนในใบงานนี่แหละตัวฉันให้เพื่อนๆในห้องฟังขั้นสรุป

6.8 ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปความรู้ที่ได้จากการเรียน การทำกิจกรรมในครั้งนี้

7. สื่อ / อุปกรณ์

7.1 ใบความรู้ เรื่อง “การตัดสินใจของลิซ่า ”

7.2 ใบงาน เรื่อง นี่แหละตัวฉัน

8. การประเมินผล

8.1 วิธีการประเมิน

8.1.1 สังเกตพฤติกรรมนักเรียนในระหว่างเรียนและการปฏิบัติกิจกรรม

8.1.2 ทำแบบทดสอบหลังเรียน เรื่องการตัดสินใจของลิซ่า

8.2 เครื่องมือ

8.2.1 แบบประเมินการสังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติงานกลุ่ม

8.2.2 แบบบันทึกหลังการสอน

8.3 เกณฑ์การประเมิน

8.3.1 ประเมินจากการสังเกตการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน

เกณฑ์	ตัวบ่งชี้
ผ่าน	มีความตั้งใจร่วมกิจกรรม ให้ความร่วมมือกับกลุ่มในการวิเคราะห์ แสดงความคิดเห็น การนำเสนอหน้าชั้นเรียนและส่งงานตามกำหนด
ไม่ผ่าน	ไม่ให้ความร่วมมือกับกลุ่ม หรือ ขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

8.3.2 ประเมินจากใบงาน

เกณฑ์	ตัวบงชี้
ผ่าน	ทำใบงานส่ง ให้ความร่วมมือในการตอบคำถาม ให้ความร่วมมือในการทำงานกลุ่ม
ไม่ผ่าน	ไม่ทำในสิ่งใดสิ่งหนึ่งใน 3 ข้อ

ใบความรู้ที่ 1

เรื่อง การตัดสินใจของลิซ่า

" การตัดสินใจของลิซ่า "

เมื่อกล่าวถึงลิซ่า ไม่มีใครในโรงเรียนไม่รู้จักเธอ เพราะเธอเป็นคนช่างพูดช่างคุย หน้าตายิ้มแย้มแจ่มใสอยู่เป็นนิจ และไม่เคยละเลยที่จะช่วยเหลือผู้อื่นเมื่อมีโอกาส ความมีน้ำใจของเธอทำให้เธอเป็นที่รักใคร่ของเพื่อนฝูงและครูอาจารย์ทุกคน โดยไม่มีใครรังเกียจในฐานะความเป็นอยู่ที่ค่อนข้างยากจนของเธอ ตลอดระยะเวลา 3 ปี ที่เธอเรียนอยู่ในโรงเรียนมัธยมแห่งนี้ เธอจะทำขนมเล็ก ๆ น้อยๆ ใส่ถุงมาขายเสมอ ทั้งนี้เพราะเธอชอบทำอาหารและขนมอยู่แล้ว เมื่อเธอได้ทำขนมมาขายก็จะรู้สึกมีความสุขมากที่ได้ทำในสิ่งที่เธอสนใจและมีความถนัด

อีกประการหนึ่งก็เพื่อช่วยลดภาระของพ่อแม่ที่ต้องเลี้ยงดูน้องๆ ในวัยเรียนอีก 2 คน และในวันที่เธอทำขนมมาขายเธอจะขายขนมหมดทุกครั้ง เพราะขนมของเธออร่อย และน่ารับประทาน ช่วงที่ลิซ่ามีความลำบากใจมากที่สุด คือ การตัดสินใจเลือกทางเดินของเธอเมื่อเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งเธอจำเป็นต้องเลือกเรียนในแผนการเรียนที่ใช้เงินและใช้เวลาน้อยที่สุด เมื่อปรึกษาเพื่อน ๆ ก็ได้รับคำแนะนำมากมาย "เรียนครูซิ เธอชอบไม่ใช่หรือ" เจนนี่พูด "แต่ต้องเรียนจนจบ ม.6 นะ จะไหวหรือ เรียนต่อ ม.6 ใช้เวลาอีกตั้ง 3 ปี แล้วต้องไปเรียนครูอีก 5 ปี ใช้เงินไม่ใช่น้อย " จีซูขัดขึ้น "ถ้างั้นเธอไปเรียนพยาบาลกับฉันดีกว่า หน้าตารับแขกอย่างเธอคงเป็นขวัญใจคนไข้แน่เลย แถมเรียนโดยไม่ต้องใช้เงินด้วย เขามีทุนการศึกษาให้ เพียงแต่เธอต้องเรียนที่นี่อีก 3 ปี ฉันว่าเธอขอทุนการศึกษาของโรงเรียนก็คงได้เธอเรียนเก่งออกความประพฤติก็ดี" โรเซแนะนำบ้าง "แต่ฉันไม่ชอบกลิ่นไอของโรงพยาบาลเลย เข้าไปแล้วรู้สึกหายใจไม่ค่อยออก เห็นคนไข้แล้วก็รู้สึกหดหู่ใจ คงจะยิ้มไม่ออกหรอก" ลิซ่าพูดขึ้นและกล่าวต่อว่า "เราอาจจะเรียนต่อสายอาชีพ แผนการเรียนคหกรรมที่วิทยาลัยอาชีวะหรือที่นี่ก็ได้ ไม่ต้องไปเรียนจังหวัดอื่น เราก็ชอบทำอาหารและขนมอยู่เหมือนกัน" "โอ๊ย เธอจะเป็นแม่ค้าหรือนี่ ไหนว่าอยากรับราชการล่ะ " เจนนี่โวยวายขึ้น ซึ่งลิซ่าก็ให้เหตุผลว่า "ถ้าเรียนจบวิทยาลัยอาชีวศึกษาแล้วค่อยเรียนต่อ มหาวิทยาลัยรามคำแหง หรือมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชภายหลังก็ได้ เพราะระหว่างที่เรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษา เธอจะได้ทำขนมให้น้องไปขายที่โรงเรียนเป็นการหารายได้เพิ่มเติม " ซึ่งก็ไม่มีผู้ใดคัดค้าน เมื่อเรียนจบ ลิซ่าก็ทำขนมครกและน้ำเต้าหู้ไปขายที่หน้าโรงเรียนเทศบาลแห่งหนึ่ง ซึ่งก็ขายดิบขายดีเพราะบริเวณนั้นมีขนมขายน้อย ประกอบกับความมีอัธยาศัยช่างพูดช่างคุย และความช่างประดิษฐ์ประดอยของเธอ ทำให้ขนมของเธอดูแปลก และน่ารับประทานกว่าที่อื่น ไม่ว่าจะทำอะไร กี่ชนิด ก็ขายหมดทุกวัน เมื่อมีทุนมากขึ้นลิซ่าก็ไปเช่าบ้านหน้าโรงเรียนแห่งนั้น ทำเป็นร้านอาหาร กิตติศัพท์ " ร้านอาหารลิซ่า " ได้รับการเล่าขานปากต่อปากถึงความสะอาด สะอ้านของร้าน ความสะอาดของภาชนะเครื่องใช้ การบริการ และนิสัยใจคอของเจ้าของร้าน รวมทั้งรสชาติของอาหารที่อร่อย จึงทำให้กิจการร้านอาหารของเธอเจริญขึ้นทุกวัน เมื่อมีเงินเก็บมากขึ้น ลิซ่าก็ไปเซ้งตึกเปิด ร้านอาหารให้ใหญ่และกว้างขวางมากขึ้น ฐานะของเธอแตกต่างจากเมื่อก่อนมากเหมือนพลิกจากหน้ามือเป็นหลังมือและแล้วงานวันคืนสู่เหย้าเพื่อฉลองความเป็นบัณฑิตในรุ่นของเธอก็มาถึง ลิซ่าเป็นผู้รับจัดอาหารในงานเลี้ยง และเธอก็ได้มาร่วมแสดงความยินดีกับความสำเร็จในการศึกษาของเพื่อน ๆ ด้วย ในขณะเดียวกันเพื่อนๆ ต่างแสดงความยินดี และชื่นชมในความสำเร็จของเธอด้วย "เดี๋ยวนี้ เธอไม่เป็นลิซ่าคนเก่าแล้ว เธอเป็นเถ้าแก่แล้วอย่าลืมเราก็แล้วกันนะ" เพื่อน ๆ สัพยอก ทำให้ลิซ่ารู้สึกภาคภูมิใจในตัวเองมากที่ตัดสินใจถูกต้อง ซึ่งถ้าเลือกเรียนครู ตามที่หวังไว้ ตอนนี้เขาอาจยังไม่มีงานทำเหมือนเพื่อนเขาอีกหลายคนก็เป็นไปได้

ใบงานที่ 1

" การตัดสินใจของลิซ่า "

1. ลิซ่ารู้จักตนเองหรือไม่ในการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีวศึกษาเพราะเหตุใด

ตอบ.....

.....

.....

.....

.....

.....

2.เหตุใดลิซ่าจึงประสบความสำเร็จเป็นที่กล่าวถึงของทุกคน

<u>ตอบ</u>.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ชั้น.....

สมาชิกกลุ่ม

1. ..... เลขที่ .....
2. ..... เลขที่ .....
3. ..... เลขที่ .....
4. ..... เลขที่ .....
5. ..... เลขที่ .....
6. ..... เลขที่ .....
7. ..... เลขที่ .....

ใบงานที่ 2

"นี่แหละตัวฉัน "

<u>คำชี้แจง</u> บอกความสามารถ/ความถนัด ลักษณะนิสัย และสิ่งที่อยากปรับปรุง/แก้ไขในตัวเอง

1. ความสามารถ/ความถนัด

คือ.....

.....

.....

.....

.....

2. ลักษณะนิสัย

คือ.....

.....

.....

.....

.....

3. สิ่งที่อยากปรับปรุง/แก้ไขในตัวเอง

คือ.....

.....

.....

.....

ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....ชั้น.....

แผนการจัดกิจกรรมแนะแนวที่ 6

หน่วยการจัดกิจกรรม : อาชีพ **ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3**

เรื่อง โคมส่องทาง **จำนวน 1 ชั่วโมง**

---

1. สาระสำคัญ

การวางแผนชีวิตในอนาคต ด้วยการกำหนดเป้าหมายสูงสุดของชีวิตและเป้าหมายรองลงมาใน 4 ด้าน คือ การศึกษา การงาน ครอบครัว และทรัพย์สินเงินทองหรือสิ่งที่ต้องการอื่น ๆ เพื่อทำให้ภาพของอนาคตชัดเจนยิ่งขึ้น

2. สมรรถนะการแนะแนว : ด้านอาชีพ

ข้อ 1 การเรียนรู้เกี่ยวกับอาชีพ

ข้อ 3 มีทักษะการตัดสินใจเพื่อวางแผนการศึกษาเพื่อการมีงานทำเต็มตามศักยภาพ

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

3.1 สามารถเขียนคำสำคัญที่จะนำไปสู่เป้าหมายที่ต้องการได้อย่างชัดเจน และเป็นไปได้เหมาะสมกับโอกาสและความเป็นตัวตนได้

3.2 สามารถกำหนดเป้าหมายที่ต้องการได้อย่างชัดเจนในสิ่งที่เป็นไปได้และเหมาะสมกับตนเอง

3.3 ตระหนักถึงความสำคัญของการวางเป้าหมายในชีวิต

4. สาระการเรียนรู้

เป้าหมายสูงสุดของชีวิตขึ้นอยู่กับการวางเป้าหมายให้กับชีวิตของตนเองที่เราสามารถทำได้จริง และสามารถพัฒนาได้อย่างต่อเนื่องด้วยกลวิธีต่าง ๆ

5. ชิ้นงาน / ภาระงาน (ถ้ามี)

ใบงาน เป้าหมายสูงสุดของชีวิต

6. วิธีการจัดกิจกรรม

6.1 ครูให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายถึงความต้องการในอนาคตว่าต้องการสิ่งไหน อะไรบ้าง วางแผนชีวิตตัวเองอย่างไร

6.2 ครูชี้แจงการทำกิจกรรมใบงานให้กับนักเรียน

6.3 ครูให้นักเรียนลงมือทำกิจกรรม “เป้าหมายสูงสุดของชีวิต”

6.4 เมื่อนักเรียนทำเสร็จ ครูขออาสาสมัครให้นักเรียนออกมานำเสนอเป้าหมายสูงสุดของตนเองให้เพื่อนร่วมชั้นฟังหน้าชั้นเรียน

6.5 ครูให้นักเรียนคนอื่น ๆ ได้ร่วมแชร์เป้าหมายของตนเองให้เพื่อนฟังตามความเหมาะสม

6.6 ครูและนักเรียนช่วยกันสรุป

6.7 ครูสรุปให้นักเรียนว่า “ถ้าไม่มีเป้าหมายในชีวิต ก็ไม่รู้ว่าจะมีชีวิตอยู่ไปเพื่ออะไร และไม่รู้ว่าจะทำอะไรในแต่ละวันที่จะผ่านไป”

7. สื่อ / อุปกรณ์

ใบงานเรื่อง เป้าหมายสูงสุดของชีวิต

8. การประเมินผล

8.1 วิธีการประเมิน

8.1.1 สังเกตพฤติกรรม

8.1.2 ตรวจใบงานเรื่อง เป้าหมายสูงสุดของชีวิต

8.2 เครื่องมือ

8.2.1 แบบสังเกตพฤติกรรม

8.2.2 แบบบันทึกหลังการสอน

8.3 เกณฑ์การประเมิน

8.3.1 ประเมินจากการสังเกตการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน

เกณฑ์	ตัวบ่งชี้
ผ่าน	มีความตั้งใจร่วมกิจกรรม ให้ความร่วมมือกับกลุ่มในการวิเคราะห์ แสดงความคิดเห็น การนำเสนอหน้าชั้นเรียนและส่งงานตามกำหนด
ไม่ผ่าน	ไม่ให้ความร่วมมือกับกลุ่ม หรือ ขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

8.3.2 ประเมินจากใบงาน

เกณฑ์	ตัวบงชี้
ผ่าน	ทำใบงานส่ง ให้ความร่วมมือในการตอบคำถาม ให้ความร่วมมือในการทำงานกลุ่ม
ไม่ผ่าน	ไม่ทำในสิ่งใดสิ่งหนึ่งใน 3 ข้อ

ใบงานที่ 1

“เป้าหมายสูงสุดของชีวิต”

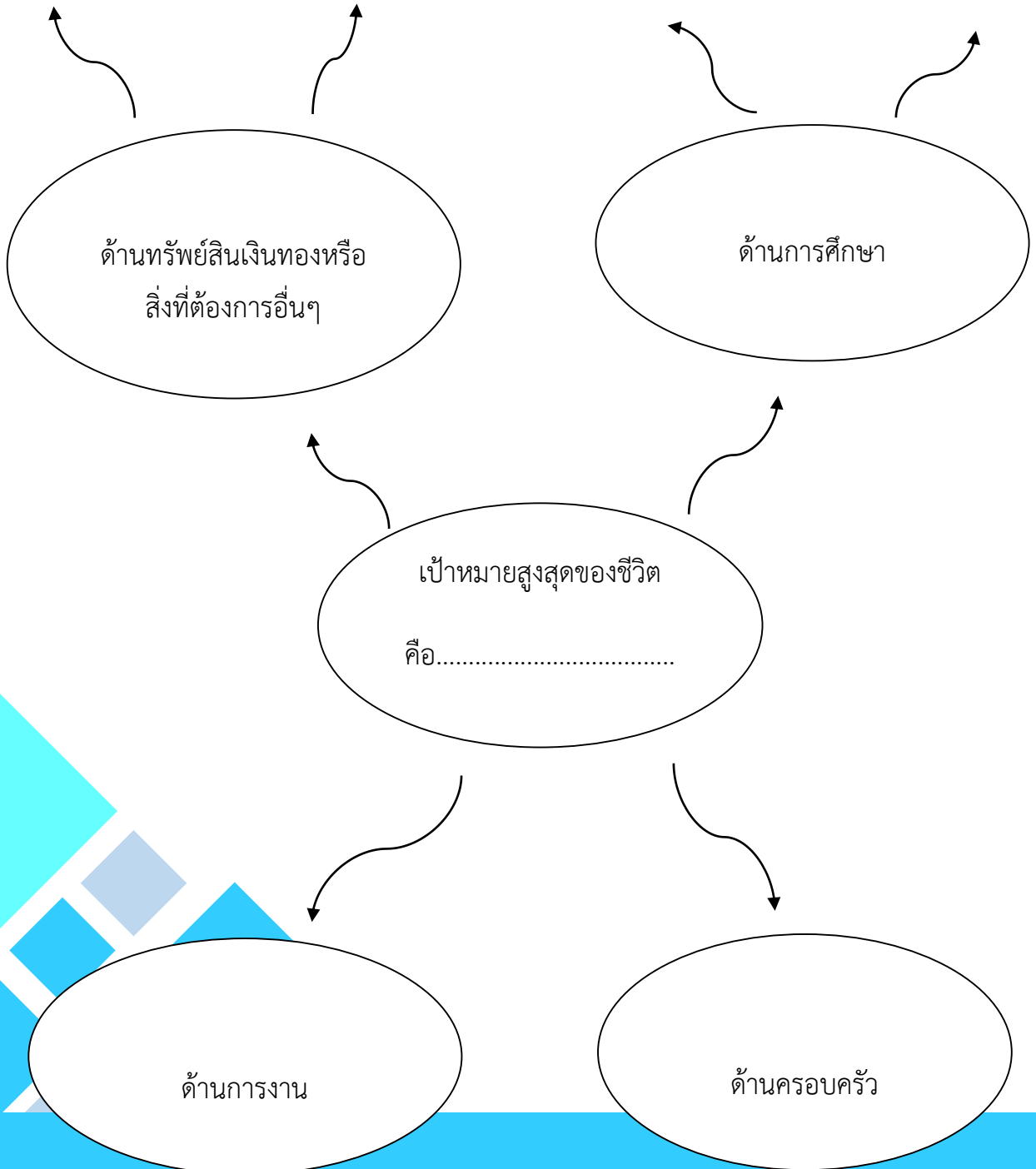

แผนการจัดกิจกรรมแนะแนวที่ 7

หน่วยการจัดกิจกรรม อาชีพ **ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3**

เรื่อง เตรียมตัว เตรียมตนสู่โลกอาชีพ **จำนวน 1 ชั่วโมง**

---

1. สาระสำคัญ

การวางแผนดำเนินอาชีพในชีวิต ถือเป็นเรื่องสำคัญเพราะเป็นการเตรียมพร้อมป้องกัน ไม่ให้เกิดปัญหาตามมาภายหลัง การรับรู้ข่าวสารเท่าทันอาชีพจึงมีความสำคัญในการวางแผนชีวิตของเราด้วย

2. สมรรถนะการแนะแนว : ด้านอาชีพ

ข้อ 1 การเรียนรู้เกี่ยวกับอาชีพ

ข้อ 3 มีทักษะการตัดสินใจเพื่อวางแผนการศึกษาเพื่อการมีงานทำเต็มตามศักยภาพ

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เขียนคำสำคัญที่จะนำไปสู่เป้าหมายที่ต้องได้อย่างชัดเจนและเป็นไปได้เหมาะสมกับโอกาสและความเป็นตัวตนได้

2. กำหนดเป้าหมายที่ต้องการได้อย่างชัดเจนในสิ่งที่เป็นไปได้และเหมาะสมกับตนเอง

3. ตระหนักถึงความสำคัญของการวางเป้าหมายในชีวิต

4. สาระการเรียนรู้

ความหลากหลายของอาชีพ ภาระหน้าที่ บทบาททางสังคมและจรรยาบรรณที่ทุกอาชีพต้องปฏิบัติ

5 ชิ้นงาน / ภาระงาน (ถ้ามี)

ใบงาน เส้นทางอาชีพที่ใฝ่ฝัน

6. วิธีการจัดกิจกรรม

6.1 ครูกล่าวกับนักเรียนเกี่ยวกับความสำคัญของการวางแผน เพื่ออนาคตของตนเอง ตั้งคำถามเกี่ยวกับอาชีพที่นักเรียนชอบ และยกตัวอย่างการวางแผนตั้งแต่การเรียนจนนำไปสู่การประกอบอาชีพว่าต้องทำอย่างไรบ้าง

6.2 ครูอธิบายลู่ทางนำไปสู่อาชีพของแต่ละอาชีพให้นักเรียนฟัง ว่าการที่จะประกอบอาชีพใดนั้นควรทำอย่างไร เรียนสายอะไร เข้าต่อคณะไหน

6.3 ให้นักเรียนแต่ละคนทำใบงานเรื่อง เส้นทางสู่อาชีพที่ใฝ่ฝัน พร้อมอธิบายเหตุผล สุ่มนักเรียนประมาณ 5 คน นำเสนอผลงานของตนเอง

6.4 ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปถึงความสำคัญของการเตรียมตัวให้พร้อมไปสู่แนวทางอาชีพที่ตนเองใฝ่ฝันว่ามีประโยชน์ต่อตัวเราอย่างไร และถ้าไม่ได้มีการเตรียมตัววางแผนก่อนนั้นจะเกิดปัญหาอะไรขึ้น

7. สื่อ / อุปกรณ์

7.1 ใบความรู้ เรื่อง เส้นทางสู่อาชีพที่หลากหลาย

7.2 ใบงาน เรื่อง เส้นทางอาชีพที่ใฝ่ฝัน

8. การประเมินผล

8.1 วิธีการประเมิน

8.1.1 สังเกตพฤติกรรม

8.1.2 ตรวจใบงานเรื่อง เส้นทางอาชีพที่ใฝ่ฝัน

8.2 เครื่องมือ

8.2.1 แบบสังเกตพฤติกรรม

8.2.2 แบบบันทึกหลังการสอน

8.3 เกณฑ์การประเมิน

8.3.1 ประเมินจากการสังเกตการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน

เกณฑ์	ตัวบ่งชี้
ผ่าน	มีความตั้งใจร่วมกิจกรรม ให้ความร่วมมือกับกลุ่มในการวิเคราะห์ แสดงความคิดเห็น การนำเสนอหน้าชั้นเรียนและส่งงานตามกำหนด
ไม่ผ่าน	ไม่ให้ความร่วมมือกับกลุ่ม หรือ ขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

8.3.2 ประเมินจากใบงาน

เกณฑ์	ตัวบงชี้
ผ่าน	ทำใบงานส่ง ให้ความร่วมมือในการตอบคำถาม ให้ความร่วมมือในการทำงานกลุ่ม

ไม่ผ่าน	ไม่ทำในสิ่งใดสิ่งหนึ่งใน 3 ข้อ

ใบความรู้

"เส้นทางสู่อาชีพที่หลากหลาย"

อยากเป็นหมอต้องทำอย่างไร คุณสมบัติของผู้ที่จะเข้าเรียนแพทย์ที่อาจารย์กายวิภาคฯต้องการ 1. ความรู้วิชาพื้นฐาน วิชาภาษาไทย วิชาภาษาอังกฤษ และวิชาชีววิทยา 2. สุขภาพกาย แข็งแรง สมบูรณ์ ไม่มีความพิการ ขนาดมาตรฐานของคนไทย และสุขภาพจิตดี มีสมาธิ 3. สติปัญญา จำแม่น จำเร็ว จำนาน ช่างสังเกต ใฝ่รู้และนำมา ประมวลจนสามารถประยุกต์ใช้ได้ 4. วุฒิภาวะ มีความรับผิดชอบ ซื่อสัตย์ อดทน อ่อนน้อม เสียสละ และสามารถทำงานเป็นกลุ่ม 5. ไม่รังเกียจ กลิ่น สี และรูปร่างของสิ่งที่ใช้ศึกษา 6. มีความสามารถในการใช้มือ เช่น เคยทำงานบ้าน

อาชีพตำรวจเป็นอาชีพที่เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนในสังคม เพื่อให้บ้านเมืองเกิดความสงบเรียบร้อย ค่อยรักษาความปลอดภัยให้กับผู้คนในสังคมอาชีพตำรวจจึงเป็นอาชีพที่มีเกียรติมีศักดิ์ศรี ซึ่งเป็นงานที่เสียสละเพื่อความสงบเรียบร้อยของบ้านเมืองและประชาชน ลักษณะงานที่เกี่ยวข้องกับอาชีพ 1. ป้องกันการกระทำผิด 2. ปราบปรามการกระทำผิด 3.รักษาความสงบเรียบร้อย 4. บรรเทาทุกให้กับประชาชน 5. อื่น ๆ คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ 1. มีสุขภาพร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ 2. มีความอดทน 3. มีทักษะทางด้านกีฬา เช่น ว่ายน้ำ วิ่ง 4. มีความซื่อสัตย์สุจริต 5. รักความยุติธรรม 6. มีความเสียสละทั้งแรงกายแรงใจ 7. มีความกล้าหาญ 8. มีระเอียดความรอบคอบ 9. มีระเบียบวินัย

สำหรับประเทศไทยคือสถาบันการบินพลเรือนซึ่งกำหนดคุณสมบัติหลักๆ ของผู้เรียน ดังนี้ สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ด้านวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ หรือคอมพิวเตอร์ ใช้ภาษาอังกฤษได้ดี บุคลิกดี ความสูงไม่น้อยกว่า 165 ซ.ม. อายุไม่เกิน 38 ปี ไม่สายตาสั้น และต้องไม่ตาบอดสี ปฏิภาณไหวพริบดี มีสำนึกในความปลอดภัย รับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่นสูง สามารถตัดสินใจและแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว ละเอียดรอบคอบ ความจำดี ช่างสังเกต ผ่านสอบสัมภาษณ์ทั้งภาษาไทย เชาวน์ปัญญา และภาษาอังกฤษ ในการขับเครื่องบิน ต้องได้รับใบอนุญาตการบิน ผ่านการตรวจร่างกายและทดสอบทางจิตเวชจากสถาบันเวชศาสตร์

ใบงาน

"เส้นทางอาชีพที่ใฝ่มัน"

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนแนวทางการปฏิบัติตนที่จะนำไปสู่อาชีพที่ตนเองใฝ่ฝันลงในช่องว่าง

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.. .....

แผนการจัดกิจกรรมแนะแนวที่ 8

หน่วยการจัดกิจกรรม : อาชีพ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3

เรื่อง อยากเป็นอะไรกันจ๊ะ จำนวน 1 ชั่วโมง

---

1. สาระสำคัญ

การที่คนเรารู้จักตั้งเป้าหมายและมีแนวทางที่จะไปสู่เป้าหมายได้สำเร็จนั้นจะทำให้ประสบความสำเร็จในชีวิต และใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข

2. สมรรถนะการแนะแนว : ด้านอาชีพ

ข้อ 3 มีทักษะการตัดสินใจเพื่อวางแผนการศึกษาเพื่อการมีงานทำเต็มตามศักยภาพ

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

3.1 บอกเป้าหมายชีวิตของตนเองได้

3.2 สามารถเขียนแนวทางไปสู่เป้าหมายของตนเองได้

3.3 สามารถตัดสินใจเลือกเป้าหมายที่สอดคล้องกับความต้องการและความถนัดของตนเองได้

4. สาระการเรียนรู้

แนวทางที่ทำให้ตัวเองประสบความสำเร็จและอยู่อย่างมีความสุข

5. ชิ้นงาน / ภาระงาน (ถ้ามี)

ใบงาน อยากเป็นอะไรกันจ๊ะ

6. วิธีการจัดกิจกรรม

6.1 ครูกล่าวทักทายนักเรียน และถามนักเรียนว่าโตขึ้นใครอยากทำอาชีพอะไร เพราะอะไร แล้วสุ่มถาม 4-5 คน

6.2 ครูใช้สื่อรูปภาพบุคคลที่ประสบความสำเร็จในชีวิต 3 – 4 ภาพ แล้วถามนักเรียนว่านักเรียนรู้จักบุคคลท่านนี้ไหม, บุคคลท่านนี้ชื่อว่าอะไร, เขาทำอาชีพอะไร, นักเรียนอยากจะเป็นเหมือนบุคคลท่านนี้ไหม เพราะอะไร เป็นต้น

6.3 ครูแจกใบงานเรื่อง “อยากเป็นอะไรกันจ๊ะ” ให้นักเรียนศึกษาและเติมข้อความลงในใบงาน

6.4 ครูสุ่มตัวอย่างนักเรียนสัก 10 คน ให้รายงานเป้าหมาย และหนทางไปสู่เป้าหมายของตนเองตามใบงานหน้าชั้นเรียน

6.5 ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความรู้ที่ได้จากการทำใบงาน เรื่องอยากเป็นอะไรกันจ๊ะ

6.6 ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มเป็น 4 กลุ่ม เพื่อทำกิจกรรมมุ่งสู่จุดหมาย ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

- ให้นักเรียน 4 กลุ่ม จับคู่กัน กลุ่ม 1 คู่ กลุ่ม 2 และ กลุ่ม 3 คู่ กลุ่ม 4 เพื่อทำการแข่งขันกันโดยการใช้ปากคาบหลอดกาแฟ ส่งยางรัดไปให้อีกฝ่ายตรงกันข้าม ห้ามใช้มือช่วย คู่ไหนสมาชิกส่งยางรัดครบทุกคนจะเป็นผู้ชนะ กรณีที่ทำยางรัดตกพื้นให้กลับไปเริ่มใหม่ที่จุดเริ่มต้น

6.7 ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปสิ่งที่ได้จากกิจกรรมมุ่งสู่จุดหมายว่าได้รับประโยชน์อะไรบ้างจากกิจกรรมนี้

7. สื่อ / อุปกรณ์

7.1 ใบงานเรื่องอยากเป็นอะไรกันจ๊ะ

7.2 รูปภาพบุคคลที่ประสบความสำเร็จในชีวิต

7.3 หลอดกาแฟ, ยางรัด

8. การประเมินผล

8.1 วิธีการประเมิน

สังเกตการปฏิบัติกิจกรรมและความเรียบร้อยของผลงาน

8.2 เครื่องมือ

แบบประเมินการปฏิบัติกิจกรรม

8.3 เกณฑ์การประเมิน

8.3.1 ประเมินจากการสังเกตการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน

เกณฑ์	**ตัวบ่งชี้**
ผ่าน	มีความตั้งใจร่วมกิจกรรม ให้ความร่วมมือกับกลุ่มในการวิเคราะห์ แสดงความคิดเห็น การนำเสนอหน้าชั้นเรียนและส่งงานตามกำหนด
ไม่ผ่าน	ไม่ให้ความร่วมมือกับกลุ่ม หรือ ขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

8.3.2 ประเมินจากใบงาน

เกณฑ์	**ตัวบงชี้**
ผ่าน	ทำใบงานส่ง ให้ความร่วมมือในการตอบคำถาม ให้ความร่วมมือในการทำงานกลุ่ม
ไม่ผ่าน	ไม่ทำในสิ่งใดสิ่งหนึ่งใน 3 ข้อ

ใบงานที่ 1

“อยากเป็นอะไรกันจ๊ะ”

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนเป้าหมายของตัวเองเกี่ยวกับอาชีพที่นักเรียนอยากจะเป็นตอบได้มากกว่า 1 ข้อ แล้วเลือกเป้าที่ตรงกับความสามารถ ความถนัด และความสนใจของนักเรียน มา 1 อย่างพร้อมบอกเหตุผลประกอบและเขียนแนวทางที่จะทำให้เป้าหมายของนักเรียนสำเร็จ

เป้าหมายของฉัน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

1.....

2.....

3

เลือกเป้าหมายที่สอดคล้องกับความต้องการและความถนัดของตนเองมากที่สุด 1 อย่าง พร้อมบอกเหตุผล และแนวทางนำไปสู่เป้าหมายให้สำเร็จ

เป้าหมายของฉัน คือ .....

เพราะว่า.....

.....

.....

.....

.....

แนวทางนำไปสู่เป้าหมายให้สำเร็จ

.....

.....

.....

ชื่อ-สกุล.....เลขที่.....ชั้น.....

บุคคลที่ประสบความสำเร็จ

แผนการจัดกิจกรรมแนะแนวที่ 9

หน่วยการจัดกิจกรรม : อาชีพ **ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3**

เรื่อง คุณสมบัติอาชีพในฝัน **จำนวน 1 ชั่วโมง**

---

1. สาระสำคัญ

การศึกษาข้อมูลด้านอาชีพทำให้มีข้อมูลที่ละเอียด ชัดเจน ถูกต้อง อันนำไปสู่การตัดสินใจที่ถูกต้องในการประกอบอาชีพในอนาคต จึงเป็นความจำเป็นที่นักเรียนจะต้องศึกษาข้อมูลอาชีพ เพื่อการเตรียมความพร้อมสำหรับตนเอง

2. สมรรถนะการแนะแนว : ด้านอาชีพ

ข้อ 1 การเรียนรู้เกี่ยวกับอาชีพ

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

3.1 บอกอาชีพที่ตนเองสนใจได้

3.2 บอกคุณสมบัติของบุคคลที่ประกอบอาชีพได้

4. สาระการเรียนรู้

ข้อมูลอาชีพที่หลากหลาย

5. ชิ้นงาน / ภาระงาน (ถ้ามี)

ใบงาน คุณสมบัติกับอาชีพ

6. วิธีการจัดกิจกรรม

6.1 สนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับอาชีพที่อยู่ในความสนใจของนักเรียน โดยใช้คำถามว่า

- ใครรู้แล้วว่าโตขึ้นอยากเป็นอะไร
- อาชีพที่นักเรียนสนใจที่จะทำมีอะไรบ้าง

6.2 ดูภาพอาชีพที่กำลังนิยมในปัจจุบัน พร้อมอธิบายลักษณะของแต่ละอาชีพ

- ให้นักเรียนเข้ากลุ่ม กลุ่มละ 5 คน และแบ่งรายชื่ออาชีพเป็นกลุ่มเท่ากับจำนวนนักเรียน
- ให้แต่ละกลุ่มค้นคว้าข้อมูลคุณสมบัติของบุคคลที่จะประกอบอาชีพที่ได้รับมอบหมายบันทึกลงในใบงานเรื่อง คุณสมบัติกับอาชีพ

6.3 แต่ละกลุ่มนำเสนอผลการค้นคว้า สมาชิกในห้องซักถามหรือเพิ่มเติมได้ โดยกลุ่มที่นำเสนอบันทึก

เพิ่มเติมในใบงานของตน

6.4 ร่วมกันสรุปว่า การรับรู้อาชีพใดต้องการบุคคลอย่างไร ทำให้เรารู้ว่าตัวเราเหมาะสมกับอาชีพนั้นหรือไม่ เพื่อการปรับเปลี่ยนตัวเองหรือเปลี่ยนความสนใจจากอาชีพนั้น

7. สื่อ / อุปกรณ์

ใบงานเรื่อง คุณสมบัติกับอาชีพ

8. การประเมินผล

8.1 วิธีการประเมิน

การใช้คำถามและใบงาน

8.2 เครื่องมือ

8.2.1 แบบประเมิน

8.2.2 แบบบันทึกหลังการสอน

8.3 เกณฑ์การประเมิน

8.3.1 ประเมินจากการสังเกตการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน

เกณฑ์	**ตัวบ่งชี้**
ผ่าน	มีความตั้งใจร่วมกิจกรรม ให้ความร่วมมือกับกลุ่มในการวิเคราะห์ แสดงความคิดเห็น การนำเสนอหน้าชั้นเรียนและส่งงานตามกำหนด
ไม่ผ่าน	ไม่ให้ความร่วมมือกับกลุ่ม หรือ ขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

8.3.2 ประเมินจากใบงาน

เกณฑ์	**ตัวบงชี้**
ผ่าน	ทำใบงานส่ง ให้ความร่วมมือในการตอบคำถาม ให้ความร่วมมือในการทำงานกลุ่ม
ไม่ผ่าน	ไม่ทำในสิ่งใดสิ่งหนึ่งใน 3 ข้อ

ใบงานที่ 1

“คุณสมบัติกับอาชีพ”

รายชื่อสมาชิก ชั้น.....

1. ..... 4 .....

2. ..... 5 .....

3. .....

ให้นักเรียนค้นคว้าข้อมูลคุณสมบัติของบุคคลที่จะประกอบอาชีพได้รับมอบหมายแต่ละอาชีพ

ที่	ชื่ออาชีพ	คุณสมบัติของบุคคลที่จะประกอบอาชีพ

แผนการจัดกิจกรรมแนะแนวที่ 10

หน่วยการจัดกิจกรรม : อาชีพ **ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3**

เรื่อง อาชีพที่ชื่นชอบ **จำนวน 1 ชั่วโมง**

---

1. สาระสำคัญ

อาชีพเป็นปัจจัยสำคัญในการดำรงชีวิตของมนุษย์ การศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพที่ใฝ่ฝันเป็นการเตรียมตนเองในการประกอบอาชีพ จะทำให้บุคคลมีความพร้อมในการเลือกอาชีพได้อย่างเหมาะสมกับตนเองและประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพ เกิดความภาคภูมิใจในตนเองรู้สึกว่าตนเองมีค่าและได้รับการยอมรับจากผู้อื่น

2. สมรรถนะการแนะแนว : ด้านอาชีพ

ข้อ 1 การเรียนรู้เกี่ยวกับอาชีพ

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

3.1 สามารถอธิบายความหมายของอาชีพได้

3.2 บอกประเภทของอาชีพได้

3.3 บอกอาชีพตรงกับความสนใจของตนเองได้

4. สาระการเรียนรู้

ข้อมูลอาชีพและความสนใจในอาชีพ

5. ชิ้นงาน / ภาระงาน (ถ้ามี)

ใบงาน อาชีพในฝันของฉัน

6. วิธีการจัดกิจกรรม

6.1 ครูกล่าวทักทาย พูดคุยกับนักเรียน และสร้างบรรยากาศที่เป็นกันเอง แล้วพูดถึงอาชีพในปัจจุบันเพื่อดึงดูดความสนใจ

6.2 ครูสุ่มเรียกนักเรียน 3 คน เพื่อสนทนาซักถามว่า “นักเรียนอยากจะประกอบอาชีพอะไร เมื่อเรียนจบเพราะอะไร”

- ครูอธิบายความหมายของอาชีพรวมทั้งประเภทของอาชีพให้นักเรียน
- ครูแจกใบงานกิจกรรม “อาชีพในฝันของฉัน” โดยให้นักเรียนวาดภาพอาชีพในฝันที่อยากจะเป็น แล้วบอกเหตุผลที่เลือกอาชีพที่ฝันใต้ภาพ จากนั้นสุ่มผลงานนักเรียนประมาณ 3-5 คนนำเสนอหน้าชั้นเรียน

6.3 ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปทบทวนเนื้อหาประโยชน์และความสำคัญของอาชีพ

7. สื่อ / อุปกรณ์

7.1 ใบความรู้ “อาชีพ”

7.2 ใบงาน “อาชีพในฝันของฉัน”

8. การประเมินผล

8.1 วิธีการประเมิน

8.1.1 สังเกตพฤติกรรมนักเรียนในระหว่างเรียนและการปฏิบัติกิจกรรม

8.1.2 ตรวจใบงาน “อาชีพในฝันของฉัน”

8.2 เครื่องมือ

8.2.1 แบบประเมินการสังเกตพฤติกรรมการระหว่างเรียนและการปฏิบัติ

8.2.2 แบบบันทึกหลังการสอน

8.3 เกณฑ์การประเมิน

8.3.1 ประเมินจากการสังเกตการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน

เกณฑ์	ตัวบ่งชี้
ผ่าน	มีความตั้งใจร่วมกิจกรรม ให้ความร่วมมือกับกลุ่มในการวิเคราะห์ แสดงความคิดเห็น การนำเสนอหน้าชั้นเรียนและส่งงานตามกำหนด
ไม่ผ่าน	ไม่ให้ความร่วมมือกับกลุ่ม หรือ ขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

8.3.2 ประเมินจากใบงาน

เกณฑ์	ตัวบงชี้
ผ่าน	ทำใบงานส่ง ให้ความร่วมมือในการตอบคำถาม ให้ความร่วมมือในการทำงานกลุ่ม
ไม่ผ่าน	ไม่ทำในสิ่งใดสิ่งหนึ่งใน 3 ข้อ

ใบงาน

“อาชีพในฝันของฉัน”

คำสั่ง ให้นักเรียนวาดภาพอาชีพที่ฝัน และบอกเหตุผลที่เลือกอาชีพนี้ แล้วตกแต่งให้สวยงาม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ใบความรู้

“อาชีพ”

อาชีพ เป็น รูปแบบการดำรงชีพในสังคมมนุษย์ปัจจุบัน อาชีพเป็นหน้าที่ของบุคคลในสังคม การที่บุคคลประกอบอาชีพจะได้มาซึ่งค่าตอบแทน หรือ รายได้ เพื่อใช้จ่ายในการดำรงชีวิต

ลักษณะอาชีพ

อาชีพที่จำเป็นต้องความรู้ความสามารถเฉพาะด้านเรียกว่า วิชาชีพ เช่น วิศวกร แพทย์ พยาบาล ทนายความ และอาชีพที่ถูกกฎหมายและศีลธรรม เรียกว่า สัมมาชีพ เช่น ค้าขาย ส่วนบางอาชีพที่ผิดกฎหมาย เรียกว่า มิจฉาชีพ เช่น โจร

อาชีพอาจมีรายได้ต่างๆกันไป ลักษณะอาชีพที่เป็นลูกจ้างจะได้ค่าตอบแทนในรูปแบบเงินเดือน อาชีพค้าขายหรือประกอบกิจการส่วนตัวหรือ การลงทุนจะได้ค่าตอบแทนในรูปแบบ กำไร

อาชีพและลักษณะงานในอาชีพ

อาชีพแพทย์

ลักษณะงาน

แพทย์คือผู้ตรวจค้นโรคและความผิดปกติของร่างกายจิตใจสั่งยาให้การรักษามีบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบต่อสุขภาพของประชาชน ทั้งในด้านการส่งเสริม สนับสนุน ป้องกัน รักษาโรค และฟื้นฟูสมรรถภาพ

อาชีพตำรวจ

ลักษณะงาน

เป็นผู้รักษากฎหมายให้คงอยู่ตลอดไปบริการประชาชนซึ่งมีข้อบังคับของกระทรวงมหาดไทย 4 ประการ คือ

1. รักษาความสงบเรียบร้อย เพื่อประโยชน์สุขของประชาชน
2. รักษากฎหมายที่เกี่ยวกับการกระทำผิดทางอาญา
3. บำบัดทุกข์บำรุงสุขให้แก่ประชาชน
4. ดูแลรักษาผลประโยชน์ของสาธารณะ

อาชีพพยาบาล

ลักษณะงาน

มีหน้าที่ให้บริการพยาบาลระดับวิชาชีพแก่ผู้ป่วยทางการหรือทางจิต ผู้ที่ได้รับบาดเจ็บหรือทุพพลภาพและผู้สูงอายุในสถาบันที่มีการรักษาการป้องกันโรคการส่งเสริมสุขภาพวางแผนและให้บริการด้านพยาบาลสมบูรณ์แบบตามตามหลักวิทยาศาสตร์โดยคำนึงถึงความต้องการของแต่ละคนตามลักษณะของโรคที่เป็นสังเกตและบันทึกความเปลี่ยนแปลงในคนไข้ รายงานให้แพทย์ทราบการเกิดอาการผิดธรรมดาของร่างกายอารมณ์และจิตใจซึ่งมีความสำคัญในการวินิจฉัยโรคจัดให้คนไข้ได้มีสิ่งแวดล้อมที่ถูกหลักอนามัยเรียบร้อยและปลอดภัย ป้องกันและควบคุมการเผยแพร่ของโรคติดเชื้อสอนคนไข้ครอบครัวคนไข้และประชาชนทั่วไปให้รู้จักรักษาและส่งเสริมสุขภาพอนามัย

อาชีพทนายความ (อาชีพนักกฎหมาย)

ลักษณะงาน

ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับกฎหมาย ร่างกฎหมาย ให้บริการกฎหมายอื่นๆ การจัดทำเกี่ยวกับกฎหมาย การว่าความคดีอาญาและคดีเพ่ง ให้คำแนะนำแก่ลูกความเกี่ยวกับปัญหาบุคคลและธุรกิจในแง่ของกฎหมาย ทำแทนลูกความในเรื่องต่างที่เกี่ยวกับกฎหมาย และดำเนินการฟ้องผู้ต้องหาต่อศาลในนามของเจ้าหน้าที่ฝ่ายบ้านเมือง

อาชีพครู-อาจารย์

ลักษณะงาน

ครู-อาจารย์ หมายถึง ผู้ปฏิบัติหน้าที่ให้การการศึกษา การฝึกอบรม แก่เด็กและเยาวชน ผู้ใหญ่ในระดับต่างๆ ตั้งแต่ระดับอนุบาล-อุดมศึกษา ทั้งในระบบและนอกระบบโรงเรียน มหาวิทยาลัย สถานฝึกอบรมวิชาชีพ ศูนย์ฝึกอาชีพและศูนย์ฝึกอบรมต่างๆ เช่น นาฏศิลป์และดนตรี เป็นต้น

อาชีพนักวิทยาศาสตร์

ลักษณะงาน

นักวิทยาศาสตร์ หมายถึง บุคคลที่มีความสามารถและเชี่ยวชาญด้านสาขาต่างๆทางวิทยาศาสตร์โดยเฉพาะ ฉะนั้นผู้ที่ทำงานด้านนี้ต้องมีความสามารถเฉพาะตัวในวิทยาศาสตร์สาขาใดสาขาหนึ่ง เช่น นักฟิสิกส์ , นักเคมี, นักชีววิทยา

1. นักฟิสิกส์ ต้องศึกษาเกี่ยวกับการสอบสวนปรากฏการณ์ทางฟิสิกส์ ทำงานวิจัย ทดสอย ทดลอง และวิเคราะห์เพิ่ม นำกฎทางฟิสิกส์ในแขนงตาสงๆ ที่ตนถนัดและเชี่ยวชาญในแขนงใดแขนงหนึ่ง เช่น กลศาสตร์ ความร้อน แสง เสียง ไฟฟ้า แม่เหล็กอิเล็กทรอนิกส์ อะตอม และนิวเคลียร์ มาใช้ในงานอุตสาหกรรม ทางการแพทย์

2. นักเคมี ต้องศึกษาและปฏิบัติงานในด้านวิจัย พัฒนา ทดสอบ ทดลอง และวิเคราะห์ส่วนประกอบและการเปลี่ยนแปลงอันเกิดขึ้นได้ของสารในทางเคมีในแขนงใดแขนงหนึ่ง เช่น อินทรีย์เคมี อนินทรีย์เคมี และชีวเคมี เพื่อนำมาใช้งาน ทางอุตสาหกรรม ทางการแพทย์ การเกษตร

3. นักชีววิทยา ต้องศึกษาปฏิบัติงานด้านวิจัยในแขนงวิชาชีววิทยา สัตวแพทย์ พฤกษ์ศาสตร์ และงานอื่นๆที่เกี่ยวข้องในห้องปฏิบัติการทางวิทยาศาสตร์ หรือโดยปฏิบัติงานในสนาม แล้วนำสิ่งที่ค้นพบต่างๆมาใช้สำหรับป้องกันโรค หรือบำรุงรักษา ส่งเสริมสุขภาพอนามัยให้กับชีวิต สัตว์และพืช รวมถึงการศึกษาเกี่ยวกับกำเนิด พัฒนาการ โครงสร้าง สรีรวิทยา การกระจายกรรมพันธุ์ สิ่งแวดล้อม ความสัมพันธ์ ภายในระหว่างกัน การจัดประเภทและรูปการมูลฐานของชีวิตพืชและสัตว์ การศึกษากรรมวิธีทางเคมีที่เกี่ยวกับสัตว์และพืช และนำสิ่งที่ค้นพบมาใช้แก้ปัญหาเกี่ยวกับการรักษาโรค งานทางอุตสาหกรรม และอื่นๆ

อาชีพนักดนตรี

ลักษณะงาน

เป็นผู้ปฏิบัติเครื่องดนตรีตั้งแต่ 1 เครื่องขึ้นไป โดยไม่คำนึงว่าเป็นผู้แสดง เดี่ยว ผู้เล่นแนวคลอ หรือเป็นนักดนตรีประจำอยู่ในวงดุริยางค์ วงดนตรีหรือกลุ่มดนตรีประเภทใด ฝึกฝนและหมั่นซ้อมตามบทเพลง รู้วิธีการเทียบเสียงให้ถูกต้องตามระดับเสียงของเครื่องดนตรี และเล่นดนตรีด้วยการอ่านโน้ตเพลง หรือจากความจำ โดยทั่วไปอาจมีชื่อเรียกตามชื่อของเครื่องดนตรีที่ปฏิบัติอยู่ เช่น นักไวโอลิน นักเซลโล่ นักเป่าคาลิเน็ต เป็นต้น

อาชีพนักแสดง

ลักษณะงานแสดงบทบาทต่าง ๆ ในการแสดงละครหรือภาพยนตร์ ซ้อมบทบาทที่ต้อง แสดงโดยการศึกษาเนื้อเรื่อง และบทที่ได้รับมอบหมายให้แสดง แสดงบทตลก บทที่ เคร่งเครียด โดยการใช้ถ้อยคำหรือกิริยาท่าทาง แสดงประกอบ อาจร้องเพลง เต้นรำ หรือฟ้อนรำ อาจชำนาญในการแสดงบทบาทอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือการแสดงประเภทใดประเภทหนึ่งและอาจมีชื่อเรียกตามบทบาทหรือประเภทของการแสดง

อาชีพนักบิน

ลักษณะของงานที่ทำ

1. ขับเครื่องบินที่ใช้ในการขนส่งผู้โดยสาร ไปรษณียภัณฑ์ หรือสินค้า

2. ควบคุมอากาศยานให้อยู่ในเส้นทาง ซึ่งทำการบินประจำ หรือในเที่ยวบินเช่าเหมา

3. สังเกตเครื่องวัดมิเตอร์ และเครื่องวัดประกอบการบินอื่นๆ ที่ใช้ควบคุมอากาศยาน

4. ตรวจความผิดปกติที่เกิดขึ้นกับเครื่องยนต์ ใช้เครื่องช่วยในการเดินอากาศสำหรับควบคุมเส้นทางบินของอากาศยาน

5. อาจเป็นผู้ควบคุมอากาศยาน และรับผิดชอบในลูกเรือทั้งหมด หรือเป็นนักบินผู้ช่วยและอาจทำการบินภายใต้การควบคุมของผู้ควบคุมอากาศยานสภาพการจ้างงาน

ผู้ที่ทำงานในหน่วยงานราชการจะได้เงินเดือนตามวุฒิการศึกษาและมีเงินพิเศษค่าเที่ยวบินอีกต่างหาก และสำหรับผู้ที่ทำงานในบริษัทสายการบินของเอกชนย่อมขึ้นอยู่กับสัญญาที่ตกลงไว้กับทางบริษัท โดยรายได้ขั้นต่ำของนักบินที่บินภายในประเทศจะได้รับเป็นเงินเดือนประมาณ 28,000 - 30,000 บาทต่อเดือน โดยมีค่าเบี้ยเลี้ยงการเดินทางขึ้นอยู่กับเส้นทางและค่าครองชีพแต่ละโซน แต่ละประเทศ โบนัสขึ้นอยู่กับผลประกอบการ โดยมีเงื่อนไขการจ้าง จะต้องตรวจเช็คและต่อใบอนุญาตขับขี่เครื่องบินทุก 1 ปี และเกษียณอายุที่ 60 ปี อาชีพนักบิน มีชั่วโมงการทำงานแตกต่างจากอาชีพอื่นทั่วไป นักบินที่ต้องขับเครื่องบินนอกประเทศอาจจะต้องขับเครื่องบินในเส้นทางที่ใช้เวลานานมากกว่า 10 ชั่วโมง และต้องมีสุขภาพแข็งแรง โดยทั่วไปผู้ประกอบอาชีพนักบินจะต้อง ตรวจสุขภาพและจิตเวชประจำทุกปี ตามเงื่อนไขและระเบียบการบิน

แผนการจัดกิจกรรมแนะแนวที่ 11

หน่วยการจัดกิจกรรม : อาชีพ **ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3**

เรื่อง เตรียมตนสู่อนาคตที่สดใส **จำนวน 1 ชั่วโมง**

---

1. สาระสำคัญ

การเตรียมตนสู่อนาคตที่สดใส เป็นการให้บุคคลได้รู้จักมองเหตุการณ์ข้างหน้า หรือภาพในอนาคตซึ่งเป็นเป้าหมายที่ตนตั้งไว้ จะช่วยให้เห็นช่องทาง และเตรียมตัวให้พร้อมที่จะก้าวไปสู่อนาคตที่เปลี่ยนแปลงได้อย่างถูกต้องเหมาะสม และประสบความสำเร็จ

2. สมรรถนะการแนะแนว : ด้านอาชีพ

ข้อ 1 การเรียนรู้เกี่ยวกับอาชีพ

ข้อ 3 มีทักษะการตัดสินใจเพื่อวางแผนการศึกษาเพื่อการมีงานทำเต็มตามศักยภาพ

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

3.1 สามารถอธิบายถึงเหตุการณ์ในอนาคตได้

3.2 สามารถคาดคะเนอนาคตของตนเองได้

3.3 เตรียมตัวในการประกอบอาชีพได้ทันกับความเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในวันข้างหน้าได้

4. สาระการเรียนรู้

การเตรียมตัวสู่อนาคต

5. ชิ้นงาน / ภาระงาน (ถ้ามี)

ใบงาน บันทึกมองภาพอนาคต

6. วิธีการจัดกิจกรรม

6.1 ครูและนักเรียนร่วมกันสนทนาทบทวนถึงเนื้อหาที่เรียนเมื่อชั่วโมงที่แล้ว เป็นการทบทวนความรู้ความเข้าใจของนักเรียน ก่อนจะเข้าสู่เนื้อหาใหม่

6.2 ครูให้นักเรียนดูภาพชุมชนในอดีตแล้วเปรียบเทียบกับภาพชุมชนในปัจจุบัน แล้วอภิปรายแสดงความคิดเห็นที่แต่ละคนมีต่อการเปลี่ยนแปลง

6.3 ให้นักเรียนสงบนิ่ง 1 – 2 นาที พร้อมกับจิตนาการถึงแนวโน้นของสภาพชุมชนในอนาคตว่าชุมชนที่เราอยู่จะเป็นอย่างไรในช่วงระยะเวลาต่างๆ

6.4 นักเรียนแต่ละคนบันทึกสิ่งที่ได้จินตนาการลงในใบงานเรื่อง บันทึกมองภาพอนาคต ตามหัวข้อที่กำหนดให้

6.5 สุ่มนักเรียนออกมาอ่านคำตอบของตนให้เพื่อนๆ ฟัง ประมาณ 3 – 4 คน

6.6 ครูและนักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาที่เรียน และสรุปข้อคิดที่ได้จากการเข้าร่วมกิจกรรมนี้

7. สื่อ / อุปกรณ์

ใบงานเรื่อง บันทึกมองภาพอนาคต

8. การประเมินผล

8.1 วิธีการประเมิน

8.1.1 สังเกตพฤติกรรม

8.1.2 ตรวจใบงานเรื่อง “มองภาพอนาคต”

8.2 เครื่องมือ

8.2.1 แบบสังเกตพฤติกรรม

8.2.2 แบบบันทึกหลังการสอน

8.3 เกณฑ์การประเมิน

8.3.1 ประเมินจากการสังเกตการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน

เกณฑ์	**ตัวบ่งชี้**
ผ่าน	มีความตั้งใจร่วมกิจกรรม ให้ความร่วมมือกับกลุ่มในการวิเคราะห์ แสดงความคิดเห็น การนำเสนอหน้าชั้นเรียนและส่งงานตามกำหนด
ไม่ผ่าน	ไม่ให้ความร่วมมือกับกลุ่ม หรือ ขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

8.3.2 ประเมินจากใบงาน

เกณฑ์	**ตัวบงชี้**
ผ่าน	ทำใบงานส่ง ให้ความร่วมมือในการตอบคำถาม ให้ความร่วมมือในการทำงานกลุ่ม
ไม่ผ่าน	ไม่ทำในสิ่งใดสิ่งหนึ่งใน 3 ข้อ

ใบงาน

“บันทึกมองภาพอนาคต”

คำชี้แจง ให้นักเรียนจินตนาการถึงแนวโน้มของสภาพชุมชนในอนาคตว่า ชุมชนที่นักเรียนอยู่จะเป็นอย่างไร

แผนการจัดกิจกรรมแนะแนวที่ 12

แผนการจัดกิจกรรมแนะแนว ที่ 12

หน่วยการจัดกิจกรรม : อาชีพ **ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3**

เรื่อง แลกเปลี่ยนเรียนรู้สู่งานอาชีพ **จำนวน 3 ชั่วโมง**

---

1. สาระสำคัญ

การฝึกปฏิบัติทักษะพื้นฐานงานอาชีพอย่างง่าย เป็นการส่งเสริมเจตคติที่ดีต่อการประกอบอาชีพสุจริต และเป็นสถานการณ์ที่นักเรียนจะได้ข้อคิดในการต่อยอดสู่การหารายได้หรือตัดสินใจเลือกอาชีพที่เหมาะสมกับตนเองต่อไป

2. สมรรถนะการแนะแนว : ด้านอาชีพ

ข้อ 1 การเรียนรู้เกี่ยวกับอาชีพ

ข้อ 2 มีเจตคติ และค่านิยมที่ดีต่ออาชีพ

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

3.1 ฝึกทักษะพื้นฐานงานอาชีพอย่างง่าย

3.2 นำเสนอและถ่ายทอดความรู้ให้กับเพื่อนในห้องเรียน แลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน

4. สาระการเรียนรู้

การมีเจตคติที่ดีต่อการประกอบอาชีพ และการตัดสินใจเลือกอาชีพ

5. ชิ้นงาน / ภาระงาน (ถ้ามี)

ใบงานเรื่อง แลกเปลี่ยนเรียนรู้สู่งานอาชีพ

6. วิธีการจัดกิจกรรม

ชั่วโมงที่ 1

6.1 ครูเกริ่นนำการเรียนรู้ในครั้งนี้ ถามว่าใครบ้างมีรายได้จากงานอาชีพแล้วบ้าง ให้นักเรียนเล่าให้เพื่อนฟัง

6.2 นักเรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น 2 กลุ่ม ปฏิบัติใบงาน เรื่อง แลกเปลี่ยนเรียนรู้สู่งานอาชีพ

6.3 ครูอธิบายกิจกรรมเพิ่มเติม ว่าขอให้นักเรียนแต่ละกลุ่มปรึกษากันและเลือกอาชีพง่ายๆที่สมาชิกในกลุ่มทำได้ สามารถถ่ายทอดให้เพื่อนทำได้ด้วย และสามารถจำหน่ายได้ โดยให้โจทย์ว่าเป็นอาชีพที่

"ทำเป็น ขายดี มีรายได้" (เช่น ทำขนมครก น้ำผลไม้ปั่น แซนวิส ไก่ป๊อบ ยำรวมมิตร ดอกกุหลาบ วาเลนไทน์ ถักพรมเช็ดเท้า กระเป๋าเอนกประสงค์ กระปุกออมสิน ที่ใส่โทรศัพท์ พานบายศรี เป็นต้น)

6.4 นักเรียนเข้ากลุ่ม วางแผนการทำงาน โดยมีครูคอยสังเกตการณ์ และให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด

6.5 ครูนัดหมายให้นักเรียนได้เตรียมอุปกรณ์การฝึกอาชีพมาให้พร้อมในสัปดาห์ ถ่ายทอดและให้นักเรียนทุกคนได้มีส่วนร่วม

6.6 ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปกิจกรรมในวันนี้

ชั่วโมงที่ 2-3

6.7 ครูทบทวนกิจกรรมในครั้งที่ผ่านมา

6.8 ให้นักเรียนกลุ่มที่ 1-2 เป็นผู้นำเสนอการปฏิบัติ ให้เพื่อนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ และนำออกจำหน่ายให้เพื่อนๆ หรือบุคลากรในโรงเรียน หรือนำกลับไปจำหน่ายในชุมชนได้ (นำเสนอสัปดาห์ละ 1 กลุ่ม)

6.9 ครูสังเกตการณ์และคอยให้คำปรึกษา

6.10 นักเรียนสรุปรายงานการปฏิบัติในใบงาน เรื่อง แลกเปลี่ยนเรียนรู้สู่งานอาชีพ ให้สมบูรณ์และส่งครู

6.11 ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปแนวคิดที่ได้จากการทำกิจกรรม

7. สื่อ / อุปกรณ์

ใบงานเรื่อง "แลกเปลี่ยนรู้สู่งานอาชีพ"

8. การประเมินผล

8.1 วิธีการประเมิน

- ตรวจใบงานเรื่อง "แลกเปลี่ยนเรียนรู้สู่งานอาชีพ"

8.2 เกณฑ์การประเมิน

8.2.1 ประเมินจากการสังเกตการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน

เกณฑ์	ตัวบ่งชี้
ผ่าน	มีความตั้งใจร่วมกิจกรรม ให้ความร่วมมือกับกลุ่มในการวิเคราะห์ แสดงความคิดเห็น การนำเสนอหน้าชั้นเรียนและส่งงานตามกำหนด
ไม่ผ่าน	ไม่ให้ความร่วมมือกับกลุ่ม หรือ ขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

8.2.2 ประเมินจากใบงาน

เกณฑ์	ตัวบงชี้
ผ่าน	ทำใบงานส่ง ให้ความร่วมมือในการตอบคำถาม ให้ความร่วมมือในการทำงานกลุ่ม
ไม่ผ่าน	ไม่ทำในสิ่งใดสิ่งหนึ่งใน 3 ข้อ

ใบงาน

“แลกเปลี่ยนเรียนรู้สู่งานอาชีพ”

คำชี้แจง ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มวางแผนการทำงานและบันทึกสรุปผลการปฏิบัติงาน ตามรายการดังนี้

กลุ่ม.....

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ...../.....

หัวหน้ากลุ่ม.....

รองหัวหน้ากลุ่ม.....

เหรัญญิก.....

เลขานุการ.....

สมาชิกประกอบด้วย

.....

.....

.....

อาชีพที่เลือกปฏิบัติได้แก่

.....

การดำเนินงานและมอบหมายงาน

ฝ่ายเตรียมอุปกรณ์

.....

ฝ่ายนำการปฏิบัติ

.....

ฝ่ายบันทึกภาพ

.....

ฝ่ายบัญชี

.....

ฝ่ายสรุปผลรายงาน

.....

วิธีการ/อุปกรณ์ที่ใช้/ส่วนผสม

.....

.....

สรุปผลการปฏิบัติ

.....

.....

บัญชีรายรับ-รายจ่าย

ที่	รายการ	รายรับ (บาท)	รายจ่าย ((บาท)
	รวม		

กำไร.....บาท

ขาดทุน.....บาท

ประโยชน์/ความประทับใจในกิจกรรม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แผนการจัดกิจกรรมแนะแนวที่ 13

หน่วยการจัดกิจกรรม : อาชีพ **ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3**

เรื่อง เส้นทางชีวิตด้านอาชีพ **จำนวน 2 ชั่วโมง**

---

1. สาระสำคัญ

การตัดสินใจเลือกอาชีพเป็นความสำเร็จของชีวิต ความเหมาะสมของคุณสมบัติตนกับคุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ เป็นปัจจัยที่ส่งผลให้บุคคลประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพ หากไม่สามารถปรับคุณสมบัติให้เหมาะสมกับอาชีพ ให้เลือกอาชีพใหม่ที่เหมาะสมกับคุณสมบัติของเรา

2. สมรรถนะการแนะแนว : ด้านอาชีพ

ข้อ 1 การเรียนรู้เกี่ยวกับอาชีพ

ข้อ 2 มีเจตคติ และค่านิยมที่ดีต่ออาชีพ

ข้อ 3 มีทักษะการตัดสินใจเพื่อวางแผนการศึกษาเพื่อการมีงานทำเต็มตามศักยภาพ

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

3.1 ระบุรายชื่ออาชีพที่สนใจได้

3.2 ระบุคุณสมบัติของตนเองที่ต้องปรับตัวให้เหมาะสมกับอาชีพที่สนใจได้

3.3 ประเมินผลการปรับตนเองได้

3.4 ตัดสินใจเลือกอาชีพที่สนใจ หรือเลือกอาชีพใหม่จากการประเมินการปรับตนเอง

4. สาระการเรียนรู้

การเตรียมตัวเป็นพื้นฐานที่สำคัญสำหรับการใช้ชีวิตประจำวัน

5. ชิ้นงาน / ภาระงาน (ถ้ามี)

5.1 ใบงาน อาชีพที่สนใจ

5.2 ใบงาน ปรับตัวเลือกใหม่

6. วิธีการจัดกิจกรรม

ชั่วโมงที่ 1

6.1 ครูเกริ่นนำเรื่องอาชีพที่นักเรียนสนใจ และชวนคิดพิจารณา ให้นักเรียนช่วยกันบอกชื่ออาชีพที่อยู่ในความสนใจ เพื่อทบทวนว่านักเรียนมีอาชีพที่สนใจหรือไม่

6.2 ให้นักเรียนทำใบงานเรื่อง อาชีพที่สนใจ เป็นรายบุคคล โดยมอบหมายให้นักเรียนสืบค้นข้อมูลจาก Internet หรือห้องสมุด ให้เวลา 1 สัปดาห์ แล้วนำมาในชั่วโมงต่อไป

ชั่วโมงที่ 2

6.3 ทบทวนการปฏิบัติตามใบงาน เรื่อง อาชีพที่สนใจ

6.4 นักเรียนเปรียบเทียบคุณสมบัติของตนเองกับคุณสมบัติของบุคคลที่เหมาะสมกับอาชีพที่สนใจแล้วเลือกอาชีพที่คิดว่ามีความเป็นไปได้สำหรับตนเองมากที่สุด 1 อาชีพ แล้วพิจารณาว่าจะต้องปรับตัวให้มีคุณสมบัติอะไรจึงจะประกอบอาชีพที่เลือกได้

6.5 นักเรียนทำใบงาน เรื่อง ปรับตัวหรือเลือกใหม่ วางแผนการปรับตัวและบันทึกในใบงานปรับตัวหรือเลือกใหม่ นำส่งใบงานเมื่อเสร็จและสิ้นสุดเวลาที่กำหนด

7. สื่อ / อุปกรณ์

7.1 ใบงานเรื่อง “อาชีพที่สนใจ”

7.2 ใบงาน เรื่อง “ปรับตัวหรือเลือกใหม่”

8. การประเมินผล

8.1 วิธีการประเมิน

8.1.1 ตรวจใบงานเรื่อง “อาชีพที่สนใจ”

8.1.2 ตรวจใบงานเรื่อง “ปรับตัวหรือเลือกใหม่”

8.2 เกณฑ์การประเมิน

8.2.1 ประเมินจากการสังเกตการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน

เกณฑ์	ตัวบ่งชี้
ผ่าน	มีความตั้งใจร่วมกิจกรรม ให้ความร่วมมือกับกลุ่มในการวิเคราะห์ แสดงความคิดเห็น การนำเสนอหน้าชั้นเรียนและส่งงานตามกำหนด
ไม่ผ่าน	ไม่ให้ความร่วมมือกับกลุ่ม หรือ ขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

8.2.2 ประเมินจากใบงาน

เกณฑ์	ตัวบงชี้
ผ่าน	ทำใบงานส่ง ให้ความร่วมมือในการตอบคำถาม ให้ความร่วมมือในการทำงานกลุ่ม
ไม่ผ่าน	ไม่ทำในสิ่งใดสิ่งหนึ่งใน 3 ข้อ

ใบงานที่ 1

“ อาชีพที่สนใจ”

ชื่อ-สกุล.....ชั้น..... .....

ชี้แจง ให้นักเรียนระบุชื่ออาชีพที่สนใจ 3 ข้อ เรียงตามลำดับความสนใจมากที่สุดและรองลงมาตามลำดับ แล้วระบุคุณสมบัติของบุคคลที่เหมาะกับการประกอบอาชีพนั้น

เลขที่	ชื่ออาชีพ	คุณสมบัติผู้ประกอบอาชีพ
1		การศึกษา..... .....

		คุณลักษณะ..... ..... ความสามารถ..... .....
		การศึกษา..... ..... คุณลักษณะ..... ..... ความสามารถ..... .....
3		การศึกษา..... ..... คุณลักษณะ..... ..... ความสามารถ..... .....

ใบงานที่ 2

“ปรับตัวหรือเลือกใหม่”

ชื่อ-สกุล.....ชั้น..... .....

ชี้แจง ให้นักเรียนเลือกอาชีพที่มีความเป็นไปได้สำหรับตนเองจากใบงาน เรื่อง อาชีพที่สนใจมา 1 อาชีพ แล้วระบุคุณสมบัติที่นักเรียนต้องปรับปรุงเพื่อเข้าสู่อาชีพในอาเซียนนี้ ระบุวิธีการพัฒนาแล้วระบุด้วยว่าหากปรับปรุงไม่สำเร็จจะทำอย่างไร การปรับปรุงตัวเรา

ชื่ออาชีพ	คุณสมบัติที่ต้องปรับปรุง	วิธีการปรับปรุงตัว	กำหนดเวลา
.....	.....	.....	.....
.....	.....	.....	.....
.....	.....	.....	.....
.....	.....	.....	.....
.....	.....	.....	.....
.....	.....	.....	.....
.....	.....	.....	.....
.....	.....	.....	.....
.....	.....	.....	.....
.....	.....	.....	.....
.....	.....	.....	.....
.....	.....	.....	.....
.....	.....	.....	.....
.....	.....	.....	.....
.....	.....	.....	.....

หากปรับปรุงตัวเองไม่สำเร็จ จะทำอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แผนการจัดกิจกรรมแนะแนวที่ 14

หน่วยการจัดกิจกรรม : อาชีพ **ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3**

เรื่อง อาชีพไหนใช่ตัวเรา **จำนวน 2 ชั่วโมง**

---

1. สาระสำคัญ

การประกอบอาชีพ เป็นสิ่งสำคัญในการดำรงชีวิตของมนุษย์ บุคคลจะต้องทำงานเพื่อหาเลี้ยงตัวเองและครอบครัว ซึ่งในการประกอบอาชีพนั้นหากบุคคลได้ประกอบอาชีพที่ตัวเองชอบตามความถนัดและสนใจจะทำให้ประสบผลสำเร็จและมีความสุขในการดำรงชีวิต

2. สมรรถนะการแนะแนว : ด้านอาชีพ

ข้อ 1 การเรียนรู้เกี่ยวกับอาชีพ

ข้อ 2 มีเจตคติ และค่านิยมที่ดีต่ออาชีพ

ข้อ 3 มีทักษะการตัดสินใจเพื่อวางแผนการศึกษาเพื่อการมีงานทำเต็มตามศักยภาพ

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

3.1 ระบุอาชีพที่สนใจและเหมาะสมกับตนเองได้

3.2 บอกเหตุผลในการเลือกอาชีพที่เหมาะสมกับตนเองได้

3.3 อธิบายลักษณะของอาชีพที่เหมาะสมกับตนเองได้

4. สาระการเรียนรู้

การประกอบอาชีพที่ชอบตามความถนัดและความสนใจ

5. ชิ้นงาน / ภาระงาน (ถ้ามี)

5.1 แบบทดสอบบุคลิกภาพ “อาชีพไหนใช่เรา”

5.2 ใบงาน อาชีพไหนใช่เรา

6. วิธีการจัดกิจกรรม

ชั่วโมงที่ 1

6.1 ครูนำเข้าสู่บทเรียนโดยการสนทนาเกี่ยวกับอาชีพต่างๆและให้นักเรียนดูรูปภาพอาชีพร่วมกันอภิปรายถึงลักษณะการทำงานของอาชีพนั้น

6.2 นักเรียนทำแบบทดสอบบุคลิกภาพ เรื่องอาชีพไหนที่ใช่เรา พร้อมแปลผลดูว่าตรงกับลักษณะของตนหรือไม่อย่างไร

6.3 นักเรียนรวมกลุ่มตามบุคลิกภาพของตนเองจากแบบทดสอบ พร้อมอภิปรายในกลุ่มว่าแต่ละคนมีความเหมาะสมหรือควรปรับปรุงตนเองให้เหมาะกับอาชีพในกลุ่มนี้อย่างไร

6.4 ตัวแทนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอความคิดเห็นของกลุ่ม

6.5 ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายพร้อมสรุปข้อคิดเห็นจากทำแบบทดสอบ

ชั่วโมงที่ 2

6.6 ให้นักเรียนร่วมกิจกรรมทาย ปริศนาอาชีพ โดยครูเป็นผู้อ่านคำกลอนลักษณะอาชีพ และนักเรียนทายว่า หมายถึงอาชีพใด

6.7 นักเรียนทำใบงาน เรื่อง อาชีพไหนใช่ตัวเรา

6.8 ครูให้นักเรียนแต่ละคนออกมาอธิบายคำตอบในใบงาน

6.9 ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายและสรุปข้อคิด ประโยชน์ที่ได้จากกิจกรรมนี้

7. สื่อ / อุปกรณ์

7.1 รูปภาพอาชีพ

7.2 แบบทดสอบบุคลิกภาพ เรื่อง “อาชีพไหนที่ใช่เรา”

7.3 คำกลอนปริศนาอาชีพพร้อมเฉลย

7.4 ใบงานเรื่อง “อาชีพไหนที่ใช่เรา”

8. การประเมินผล

8.1 วิธีการประเมิน

ตรวจใบงานเรื่อง “อาชีพไหนที่ใช่เรา”

8.2 เกณฑ์การประเมิน

8.2.1 ประเมินจากการสังเกตการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน

เกณฑ์	ตัวบ่งชี้
ผ่าน	มีความตั้งใจร่วมกิจกรรม ให้ความร่วมมือกับกลุ่มในการวิเคราะห์ แสดงความคิดเห็น การนำเสนอหน้าชั้นเรียนและส่งงานตามกำหนด
ไม่ผ่าน	ไม่ให้ความร่วมมือกับกลุ่ม หรือ ขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

8.2.2 ประเมินจากใบงาน

เกณฑ์	ตัวบงชี้
ผ่าน	ทำใบงานส่ง ให้ความร่วมมือในการตอบคำถาม ให้ความร่วมมือในการทำงานกลุ่ม
ไม่ผ่าน	ไม่ทำในสิ่งใดสิ่งหนึ่งใน 3 ข้อ

รูปภาพอาชีพ

การที่ได้ทำงาน หรือบ

นปรารถนา เพราะจะเป็นส่วนสำคัญทำให้เกิดความสุขในชีวิต แบบทดสอบบุคลิกภาพ อาชีพไหน ที่ใช่เรา ซึ่งเป็นแบบทดสอบง่ายๆจะบอกเกี่ยวกับวิธีคิดและวิธีทำงานที่เราถนัด แม้ว่าถึงเวลาที่ต้องเลือกอาชีพ จะมีรายละเอียดปลีกย่อยอีกมากมายที่เราจะต้องนำมาพิจารณา แต่แบบทดสอบนี้ก็พอจะเป็นแนวทางบอก บุคลิกภาพ ด้านอาชีพได้ในระดับหนึ่ง ให้นักเรียนลองฝึกทำดู

วิธีทำ แบบทดสอบบุคลิกภาพ อาชีพไหน ที่ใช่เรา เพียงเลือกรูปที่ชอบที่สุด 1 รูป แล้วรีบไปดูผลว่าเป็นอย่างไร ตรงกับตัวเราหรือไม่

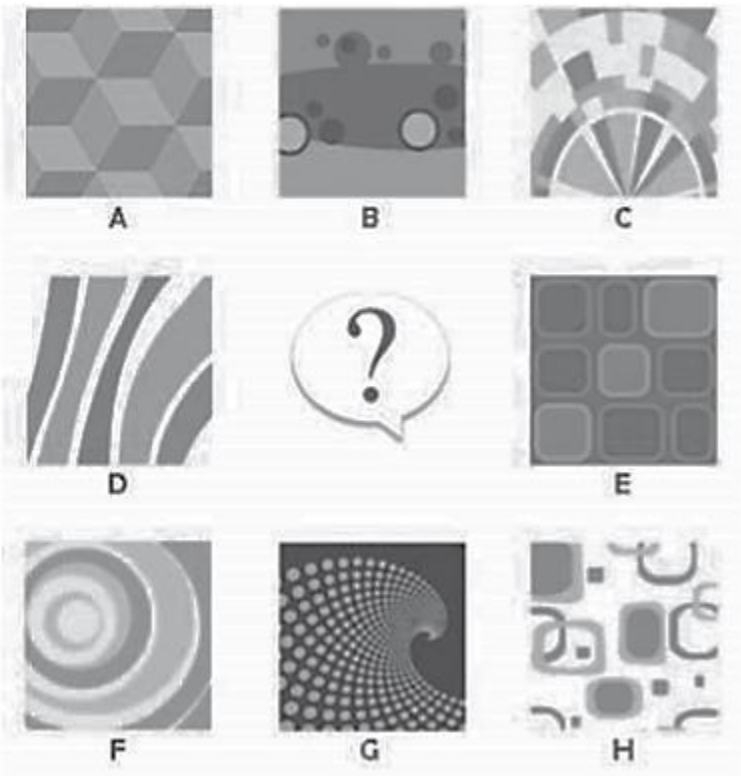

วิเคราะห์แบบทดสอบบุคลิกภาพ อาชีพไหน ที่ใช่เรา

แบบ A ▶▶▶แบบมีเหตุผล กลไก

- ❖ คุณเป็นผู้ที่มีเหตุผล มีตรรกะ สุขุม และใช้ข้อมูลตัดสินใจ
- ❖ เมื่อสิ่งต่างๆ ยุ่งเหยิง คุณก็ยังคงความมีเหตุผลได้สำหรับคุณ เหตุผลคือสิ่งที่สำคัญที่สุด
- ❖ และเมื่อคุณทำตามหลักเหตุผล คุณก็ไม่ได้เป็นทาสของมัน
- ❖ คุณยืดหยุ่นได้เมื่อจำเป็น และยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่นเมื่อทำผิดพลาด
- ❖ คุณทำงานได้ดีที่สุดเมื่อ.....

  ..... ทำงานด้วยฝีมือ (มือ)

  ..... ทำงานด้วยเครื่องมือ เครื่องจักรกลต่างๆ
- ❖ ตัวอย่างอาชีพ : วิศวกร ช่าง สถาปนิก ช่างไม้

แบบ B ▶▶▶ห่วงใย ไวต่อความรู้สึก

- ❖ คุณเป็นคนที่มีความห่วงใยและเมตตาผู้อื่นอย่างลึกซึ้ง
- ❖ คุณร่วมแก้ไขปัญหาของผู้อื่นเหมือนเป็นปัญหาของตนเอง
- ❖ คุณมีความไวต่อความรู้สึก มีเซ้นส์ดี เข้าใจความรู้สึกของผู้คนเป็นอย่างดี
- ❖ การช่วยเหลือผู้อื่นเป็นความสุขในชีวิตของคุณ คุณเปรียบมันเป็นเป้าหมายชีวิต
- ❖ คุณทำงานได้ดีที่สุดเมื่อ.....

  ..... ได้รับผิดชอบอะไรมากมาย

  ..... งานที่คุณทำได้ มีผลต่อชีวิตใครบางคนอย่างมากมาย
- ❖ ตัวอย่างอาชีพ : งานเกี่ยวกับสังคมสงเคราะห์ต่างๆ ที่ปรึกษา แนะแนว

แบบ C ▶▶▶หนักแน่น จริงจัง

- ❖ คุณเป็นคนมีพลัง ตั้งอกตั้งใจ และทำงานจริงจังมาก
- ❖ แม้คุณจะเป็นคนที่ต้องการอะไรแล้วจะต้องเอามาให้ได้ แต่คุณก็มีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่นด้วย
- ❖ คุณมีความสามารถในการจัดสมดุลระหว่างสิ่งที่คุณต้องการ กับความต้องการของผู้อื่น
- ❖ เพื่อให้งานสำเร็จแล้ว คุณลงทุนทำได้ทุกอย่าง แต่จะหลีกเลี่ยงการเกิดปัญหากับคนอื่น

❖ คุณทำงานได้ดีที่สุดเมื่อ.....

..... ทำงานร่วมกับผู้อื่น

..... ทำงานในสภาพแวดล้อมที่กระฉับกระเฉงว่องไว

❖ ตัวอย่างอาชีพ : ตำรวจ ทหาร ครูใหญ่ CEO

แบบ D ▶▶▶สร้างสรรค์ ไร้กฎเกณฑ์

❖ คุณเป็นนักสร้างสรรค์ที่ยอดเยี่ยม และมีเอกลักษณ์

❖ ไม่มีใครคาดเดาได้ว่าคุณจะทำอะไรต่อไป แต่มักเป็นสิ่งที่น่าอัศจรรย์ใจ

❖ เพราะขี้เบื่อ คุณจึงไม่ชอบอะไรที่เป็นกิจวัตร หรือระเบียบกฎเกณฑ์ต่างๆ

❖ ตราบใดที่คุณสามารถคิดค้นอะไรใหม่ๆ หรือไม่ถูกควบคุมด้วยกฎอะไรมากมาย คุณก็มักประสบความสำเร็จอย่างดี

❖ คุณทำงานได้ดีที่สุดเมื่อ.....

..... ทำงานคนเดียว

..... สามารถปลดปล่อยตัวของคุณผ่านการทำงานหรือผลงาน

❖ ตัวอย่างอาชีพ : ศิลปิน นักแสดง นักหนังสือพิมพ์

แบบ E ▶▶▶ยุติธรรม มีระเบียบ

❖ คุณเป็นคนที่มีระเบียบ มีแรงบันดาลใจ เป็นคนยุติธรรม และเป็นผู้ไกล่เกลี่ยที่ดี

❖ ด้วยความเป็นผู้ที่มีความคิดตั้งอยู่บนพื้นฐานของความจริง คุณจึงสามารถเข้าใจปัญหาต่างๆได้รอบด้าน

❖ คุณมีงานเป็นเป้าหมาย เป็นคนที่ทำงานได้ดีเมื่อมีกำหนดเวลา หรือแผนงาน

❖ เวลาที่เป็นหัวหน้างาน คุณจัดการกับลูกน้องได้ดี และรับฟังความคิดเห็นของพวกเขา

❖ คุณทำงานได้ดีที่สุดเมื่อ.....

..... ทำงานที่ต้องใส่ใจทุกรายละเอียด

..... มีหน้าที่ดูแลเพื่อนร่วมงานหรือลูกน้อง

❖ ตัวอย่างอาชีพ : ผู้จัดการ นักการเงิน นักบัญชี เลขาฯ ผู้จัดการส่วนตัว

แบบ F ▶▶▶แบบอย่างที่ดี มีทักษะ

❖ คุณเป็นคนมีความอดทน มองโลกในแง่ดี และอธิบายสิ่งต่างๆได้ดี

❖ คุณสามารถทำงานได้ดีกับคนทุกประเภท และเป็นแบบอย่างที่ดีของสังคม

❖ ความสำเร็จและการที่ผลลัพธ์ที่ออกมาดี เป็นสิ่งสำคัญยิ่งสำหรับคุณ

❖ คุณเป็นทั้งผู้นำ และครูที่ดี ผู้คนจะให้ความนับถือ และเชื่อฟังคุณ

❖ คุณทำงานได้ดีที่สุดเมื่อ.....

..... รู้ว่าสิ่งที่คุณทำนั้น จะเกิดผลดี

..... ได้สอนทักษะใหม่ๆ ให้กับใครๆ

❖ ตัวอย่างอาชีพ : ครู พยาบาล นักเขียนแนวสารคดี หรือวิชาการ

แบบ G ▶▶▶หัวไว ใจดี

❖ คุณเป็นนักปฏิบัติ ฉลาด และมีเซ้นส์ดีมากๆ

❖ ด้วยการคิดบวกและกระตือรือร้น คุณเป็นนักแก้ปัญหาที่ไม่ยอมแพ้ง่ายๆ

❖ คุณห่วงใย เอาใจใส่ และทำให้ผู้อื่นรู้สึกมีความหวัง

❖ คุณปรับตัวได้ดี และเรียนรู้ไวมาก คุณรับมือกับปัญหาต่างๆได้เป็นอย่างดี

❖ คุณทำงานได้ดีที่สุดเมื่อ.....

..... ได้เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ

..... ใช้ความรู้ของคุณในการแก้ปัญหาต่างๆ

❖ ตัวอย่างอาชีพ : หมอ นักกายภาพบำบัด นักสืบ

แบบ H ▶▶▶มุ่งมั่น ดึงดูดใจ

❖ ด้วยความมั่นใจและมุ่งมั่น คุณรู้ว่าคุณต้องการอะไรในชีวิตและรู้ว่าจะไปถึงมันได้อย่างไร

❖ คุณเป็นคนหัวรั้น และยืนกรานในสิ่งที่เชื่อ แม้ว่าจะยังไม่มีใครเห็นด้วยก็ตาม

❖ แม้จะมีความคิดเห็นที่แน่วแน่ แต่คุณก็ไม่เคยพยายามครอบงำคนอื่นด้วยความคิดของคุณ

❖ ด้วยเสน่ห์ภายในของคุณ ทำให้คุณมีอิทธิพลต่อผู้คนอย่างลึกลับ พวกเขาจะค่อยๆ คิดตามแบบอย่างที่คุณคิด

❖ คุณทำงานได้ดีที่สุดเมื่อ.....

..... ได้ทำงานในวิธีของคุณเอง

..... รู้ว่าสิ่งที่คุณทำจะสามารถเปลี่ยนแปลงโลกได้

❖ ตัวอย่างอาชีพ : นักการเมือง ทนาย พิธีกรทอล์คโชว์

คำกลอน “ปริศนาอาชีพ”

1. จะเป็น.....ต้องเสียงดังพูดฟังชัด หรือถนัดชี้แจงแถลงไข
2. จะเป็น.....ต้องมีธรรมประจำใจ ต้องไม่รังเกียจโรคทุกข์โศกคน
3. จะเป็น.....ต้องเมตตาประชาราษฎร์ ไม่ขี้ขลาดปราบเหล่าร้ายได้ทุกคน
4. จะเป็น.....ทรหดต้องอดทน ต้องพลีตนเพื่อปกป้องคุ้มครองภัย
5. จะเป็น.....ผู้ปราดเปรื่อง ต้องเก่งเรื่องเคมีและสีแสง
6. จะเป็น.....ต้องชอบงานการแสดง รู้จักแสร้งแสดงท่าให้น่าชม
7. จะเป็น.....ชอบคิดค้า ต้องสรรหาบริการดีที่เหมาะสม
8. จะเป็น.....งานโรคภัยไม่ต้องกลัว คนดีชั่วไม่รังเกียจนึกเกลียดชัง
9. จะเป็น.....เรื่องดีดสีตีเป่าต้องเข้าใจ
10. จะเป็น.....ที่ชำนาญ ต้องเก่งด้านขุดค้นจนรู้ดี
11. จะเป็น.....ต้องถนัดเรื่องจัดยา ต้องรู้ค่ายาที่แท้แก้โรคภัย
12. จะเป็น.....ที่ฝันเฟื่อง ต้องปราดเปรื่องเรื่องชีวิตคิดสรรหา
13. จะเป็น.....ต้องกล้าตายผจญภัยในไพรสณฑ์
14. จะเป็น.....ต้องไม่บ่นว่าคนนี้เหม็นขี้ฟัน
15. จะเป็น.....ที่ดีต้องเก่งกาจเรื่องตัวเลข ไม่โยกเยกยึดความซื่อตรงเป็นที่มั่น
16. จะเป็น.....อย่าเห่อยศ ต้องทรหดไม่ขยาดขลาดกลัวผี
17. จะเป็น.....งานต้องดี ทั้งเร็วรี่ปรนนิบัติผู้จัดการ

18. จะเป็น.....ผู้สันทัด ต้องเจนจัดสัมพันธ์ประชาอย่างเมินหมาง

19. จะเป็น.....ต้องปราดเปรียวด้วยเรี่ยวแรง แข็งแกร่งอุตสาหะมานะดี

20. จะเป็น.....ต้องเสนอเรื่องราวได้ทุกวันทันสมัย ข่าวน้อยใหญ่เสนอพลันได้ทันกาล

เฉลย “ปริศนาคำทาย”

อาชีพที่ 1	คือ	ครู , อาจารย์
อาชีพที่ 2	คือ	หมอ
อาชีพที่ 3	คือ	ตำรวจ
อาชีพที่ 4	คือ	ทหาร
อาชีพที่ 5	คือ	นักวิทยาศาสตร์
อาชีพที่ 6	คือ	ดารา
อาชีพที่ 7	คือ	พ่อค้า , นักธุรกิจ
อาชีพที่ 8	คือ	พยาบาล
อาชีพที่ 9	คือ	นักดนตรี
อาชีพที่ 10	คือ	นักโบราณคดี
อาชีพที่ 11	คือ	เภสัชกร
อาชีพที่ 12	คือ	นักประพันธ์

อาชีพที่ 13 คือ เจ้าหน้าที่ป่าไม้

อาชีพที่ 14 คือ ทันตแพทย์

อาชีพที่ 15 คือ นักบัญชี

อาชีพที่ 16 คือ สัปเหร่อ

อาชีพที่ 17 คือ เลขานุการ

อาชีพที่ 18 คือ นักประชาสัมพันธ์

อาชีพที่ 19 คือ กรรมการ

อาชีพที่ 20 คือ นักข่าว

ใบงาน

เรื่อง อาชีพไหน ที่ใช่เรา

ชื่อ-สกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

อาชีพที่ฉันชอบ	เหตุผลที่ชอบ
1.	.....
2.	.....
3.	.....
4.	.....
5.	.....

แผนการจัดกิจกรรมแนะแนวที่ 15

หน่วยการจัดกิจกรรม : อาชีพ **ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3**

เรื่อง สู่อาชีพอาเซียน **จำนวน 3 ชั่วโมง**

---

1. สาระสำคัญ

การศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพที่เป็นความต้องการของตลาดแรงงานในประเทศกลุ่มอาเซียนซึ่งเป็นระบบเศรษฐกิจยุคใหม่ในความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันตามกรอบความร่วมมือประชาคมอาเซียน เรามีความพร้อมที่จะก้าวไปสู่เศรษฐกิจอาเซียน ต้องตรวจสอบตนเองในด้านความต้องการของตลาดแรงงาน

2. สมรรถนะการแนะแนว : ด้านอาชีพ

ข้อ 1 การเรียนรู้เกี่ยวกับอาชีพ

ข้อ 3 มีทักษะการตัดสินใจเพื่อวางแผนการศึกษาเพื่อการมีงานทำเต็มตามศักยภาพ

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

3.1 วิเคราะห์แนวโน้มตลาดแรงงานของกลุ่มประเทศอาเซียน และสาขาอาชีพในอนาคตได้

3.2 วิเคราะห์ข้อมูลด้านอาชีพกับความต้องการตลาดแรงงานในกลุ่มประเทศอาเซียนและสาขาอาชีพในอนาคต

3.3 บอกคุณสมบัติของตนเองที่เหมาะสมกับอาชีพในกลุ่มประเทศอาเซียนและสาขาอาชีพในอนาคตได้

4. สาระการเรียนรู้

อาชีพในกลุ่มประเทศอาเซียน

5. ชิ้นงาน / ภาระงาน (ถ้ามี)

5.1 ใบงานที่ 1 เรื่อง ก้าวสู่เศรษฐกิจอาเซียน

5.2 ใบงานที่ 2 เรื่อง สาขาอาชีพในอนาคตที่ฉันสนใจ

5.3 ใบงานที่ 3 เรื่อง คุณสมบัติที่ต้องการ

6. วิธีการจัดกิจกรรม

ชั่วโมงที่ 1

6.1 ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับข้อมูลประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และแจกใบความรู้เรื่อง ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ให้นักเรียนได้ศึกษา แล้วอธิบายเพิ่มเติม

6.2 แบ่งกลุ่มนักเรียน (ตามความเหมาะสม) ช่วยกันวิเคราะห์ระดมความเห็นเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ลงในใบงานที่ 1 เรื่อง ก้าวสู่เศรษฐกิจอาเซียน ตัวแทนนำเสนอหน้าชั้นเรียน

6.3 ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความสำคัญของการเตรียมตัวสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ชั่วโมงที่ 2

6.4 ครูทบทวนความรู้เรื่องการก้าวสู่เศรษฐกิจอาเซียนจากชั่วโมงที่แล้ว

6.5 ครูแจกใบงานที่ 2 เรื่อง “สาขาอาชีพในอนาคตที่ฉันสนใจ” ให้นักเรียนทำ

6.6 ครูสุ่มถามนักเรียนถึงคำตอบที่นักเรียนตอบในใบงาน

6.7 ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความสำคัญของการเตรียมตัวสู่เศรษฐกิจอาเซียนกับสาขาอาชีพในอนาคต

ชั่วโมงที่ 3

6.9 ครูทบทวนความรู้เรื่องประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและสาขาอาชีพในอนาคตที่จะเกิดขึ้นส่งผลกระทบต่อการเตรียมตัวนักเรียน

6.10 ครูสุ่มถามนักเรียนเกี่ยวกับความสอดคล้องระหว่างตนเองกับอาชีพที่สมารถเลือกได้ในอนาคต

6.11 ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม (กลุ่มเดิม) ทำใบงาน เรื่อง คุณสมบัติที่ต้องการ พร้อมส่งตัวแทนนำเสนอหน้าชั้นเรียน

6.12 ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปคุณสมบัติที่ตลาดแรงงานต้องการในอนาคตมีความสอดคล้องกับข้อมูลของตนเองอย่างไร และนักเรียนต้องวางแผนพัฒนาตนเองไปในทิศทางใด

7. สื่อ / อุปกรณ์

7.1 ใบงาน เรื่อง ก้าวสู่เศรษฐกิจอาเซียน

7.2 ใบงาน เรื่อง สาขาอาชีพในอนาคตที่ฉันสนใจ

7.3 ใบงาน เรื่อง คุณสมบัติที่ต้องการ

8. การประเมินผล

8.1 วิธีการประเมิน

ตรวจใบงาน

8.2 เกณฑ์การประเมิน

8.2.1 ประเมินจากการสังเกตการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน

เกณฑ์	**ตัวบ่งชี้**
ผ่าน	มีความตั้งใจร่วมกิจกรรม ให้ความร่วมมือกับกลุ่มในการวิเคราะห์ แสดงความคิดเห็น การนำเสนอหน้าชั้นเรียนและส่งงานตามกำหนด
ไม่ผ่าน	ไม่ให้ความร่วมมือกับกลุ่ม หรือ ขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

8.2.2 ประเมินจากใบงาน

เกณฑ์	**ตัวบงชี้**
ผ่าน	ทำใบงานส่ง ให้ความร่วมมือในการตอบคำถาม ให้ความร่วมมือในการทำงานกลุ่ม
ไม่ผ่าน	ไม่ทำในสิ่งใดสิ่งหนึ่งใน 3 ข้อ

ใบงานที่ 1

"ก้าวสู่เศรษฐกิจอาเซียน"

กลุ่มที่..... ห้อง.....

ชื่อสมาชิกกลุ่ม 1..... 4.....

2..... 5.....

3..... 6.....

คาสั่ง ให้นักเรียนช่วยกันวิเคราะห์แล้วตอบคำถามในประเด็นต่อไปนี้

1. เหตุผลในการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

.....

.....

.....

.....

.....2

. นักเรียนได้รับประโยชน์ต่อการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....3

. ความต้องการตลาดแรงงานของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนเป็นอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....4

. นักเรียนต้องเตรียมตัวอย่างไร เพื่อรองรับการทางานในยุคเศรษฐกิจอาเซียน

.....

.....

.....

.....

.....

ใบงานที่ 2

สาขาอาชีพในอนาคตที่ฉันสนใจ

ชื่อ-นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

คำสั่ง ให้นักเรียนเข้ากลุ่มผู้ที่มีความสนใจในสาขาอาชีพในอนาคตเหมือนกัน แล้วช่วยกันระดมความคิดตอบประเด็นคำถามต่อไปนี้

1. สาขาอาชีพในอนาคตที่นักเรียนสนใจ คือ

.....

เพราะอะไร

.....

.....

.....

2. นักเรียนคิดว่าสาขาอาชีพในอนาคตที่นักเรียนสนใจอยู่ขณะนี้ ในอนาคตจะมีการเปลี่ยนแปลงจากกระแสเดิมหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

3. นักเรียนคิดว่า ถ้าการเลือกการเรียนต่อและอาชีพไม่สอดคล้องกับสาขาในอนาคตจะมีผลกระทบต่อนักเรียนอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

4. นักเรียนจะต้องเตรียมตัวอย่างไรให้มีโอกาสในการทำงานทั้งเวทีเศรษฐกิจอาเซียนและสาขาอาชีพในอนาคต

.....

.....

.....

.....

.....

ใบงานที่ 3

“คุณสมบัติที่ต้องการ”

กลุ่มที่..... ชั้น.....

คำสั่ง ให้นักเรียนช่วยกันตั้งบริษัท/กิจการและวิเคราะห์คุณสมบัติของการสมัครในตำแหน่งงาน ตามประเด็นต่อไปนี้

1. สาขาอาชีพในอนาคตที่นักเรียนสนใจคือ

.....

ต้องมีคุณสมบัติ ความรู้ ความสามารถอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

2. นักเรียนคิดว่าสาขาอาชีพในอนาคตที่นักเรียนสนใจอยู่ขณะนี้ ในอนาคตจะมีการเปลี่ยนแปลงจากกระแสเดิมหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

3. นักเรียนคิดว่า ถ้าการเลือกการเรียนต่อและอาชีพไม่สอดคล้องกับสาขาในอนาคตจะมีผลกระทบต่อนักเรียนอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

4. นักเรียนจะต้องเตรียมตัวอย่างไรให้มีโอกาสในการทำงานทั้งเวทีเศรษฐกิจอาเซียนและสาขาในอนาคต

.....

.....

.....

.....

.....

แผนการจัดกิจกรรมแนะแนวที่ 16

หน่วยการจัดกิจกรรม : อาชีพ **ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3**

เรื่อง เส้นทางสู่อาชีพ **จำนวน 3 ชั่วโมง**

---

1. สาระสำคัญ

การวางแผนชีวิตให้กับตนเองด้านการศึกษา อาชีพ โดยพิจารณาความเหมาะสม จากบุคลิกภาพและความสามารถของตน แล้วปฏิบัติตามแผนที่วางไว้ ช่วยให้บรรลุความสำเร็จในชีวิตได้มากขึ้น

2. สมรรถนะการแนะแนว : ด้านอาชีพ

ข้อ 1 การเรียนรู้เกี่ยวกับอาชีพ

ข้อ 2 มีทักษะการตัดสินใจเพื่อวางแผนการศึกษาเพื่อการมีงานทำเต็มตามศักยภาพ

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

3.1 บอกแผนชีวิตของตนเอง และให้เหตุผลได้อย่างเหมาะสม

3.2 ระบุคณะวิชาในสถาบันอุดมศึกษาที่อาจเลือกเรียน เพื่อให้สอดคล้องกับอาชีพที่สนใจ

3.3 บอกวิธีปฏิบัติเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามแผนชีวิตที่ตนวางไว้

4. สาระการเรียนรู้

การวางแผนชีวิตให้กับตนเองไว้ ช่วยให้บรรลุความสำเร็จในชีวิตได้มากขึ้น

5. ชิ้นงาน / ภาระงาน (ถ้ามี)

ใบงาน แบบบันทึกแผนชีวิต

6. วิธีการจัดกิจกรรม

6.1 เล่ากรณีตัวอย่างผู้วางแผนชีวิตและผู้ไม่วางแผนชีวิตซึ่งได้รับความสำเร็จไม่เท่าเทียมกัน

6.2 ให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายสาเหตุที่ทำให้ผู้วางแผนชีวิตและผู้ไม่วางแผนชีวิตประสบความสำเร็จไม่เท่าเทียมกัน

6.3 แบ่งนักเรียนเป็น 3 กลุ่ม ชี้แจงการทำกิจกรรมเหมือนกันทุกกลุ่ม ดังนี้

- ให้นักเรียนบันทึกแผนชีวิตในอนาคตของตน ตามแบบบันทึกที่แนบแล้วอภิปรายเหตุผลร่วมกัน
- ให้นักเรียนศึกษาใบความรู้ เรื่องอาชีพที่สัมพันธ์กับบุคลิกภาพ ความสามารถ และคณะที่ควรเลือกเรียนตามเอกสารที่แนบ อภิปรายร่วมกันแล้วย้อนกลับไปวิเคราะห์แผนชีวิตที่วางไว้ ปรับปรุงแก้ไขหรือคงเดิมแล้วแต่ดุลยพินิจของนักเรียน
- อภิปรายวิธีปฏิบัติเพื่อไปสู่เป้าหมายของแต่ละคน

6.4 ให้นักเรียนบันทึกสิ่งที่ได้รับจากการอภิปราย และให้กลับไปคิดหาเหตุผลต่อ

6.5 ให้นักเรียนนำแผนชีวิตของตนเองไปให้ผู้ปกครอง แสดงความเห็นเพื่อนำมาพิจารณาประกอบข้อมูลอื่น ๆ ต่อไป

7. สื่อ / อุปกรณ์

7.1 ใบงานเรื่อง แบบบันทึกแผนชีวิต

7.2 ใบความรู้ เรื่องอาชีพที่สัมพันธ์กับบุคลิกภาพและความสามารถ และคณะที่ควรเลือกเรียน

8. การประเมินผล

8.1 วิธีการประเมิน

8.1.1 สังเกตพฤติกรรม

8.2 เครื่องมือ

8.2.1 แบบสังเกตพฤติกรรม

8.2.2 แบบบันทึกหลังการสอน

8.3 เกณฑ์การประเมิน

8.3.1 ประเมินจากการสังเกตการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน

เกณฑ์	ตัวบ่งชี้
ผ่าน	มีความตั้งใจร่วมกิจกรรม ให้ความร่วมมือกับกลุ่มในการวิเคราะห์ แสดงความคิดเห็น การนำเสนอหน้าชั้นเรียนและส่งงานตามกำหนด
ไม่ผ่าน	ไม่ให้ความร่วมมือกับกลุ่ม หรือ ขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

8.3.2 ประเมินใบงาน

เกณฑ์	ตัวบงชี้
ผ่าน	ให้ความร่วมมือในการตอบคำถาม ให้ความร่วมมือในการตอบคำถาม
ไม่ผ่าน	ไม่ทำในสิ่งใดสิ่งหนึ่งใน 3 ข้อ

ใบงานที่ 1

“แบบบันทึกแผนชีวิต”

แบบบันทึกแผนชีวิตของ.....

ให้นักเรียนนึกวาดภาพว่าตนเองกำลังยืนอยู่ที่จุดอนาคต จากวันนี้ไปในอนาคต นักเรียนอยู่ที่ไหน เรียนอะไร กำลังฝึกฝนสาขาอาชีพใด จงมองตนในลักษณะที่นักเรียนอยากเป็น ทำอะไรในสิ่งที่นักเรียนอยากทำ แล้วเขียนหรือวาดภาพในสิ่งที่คิดฝันนั้นไว้ในช่องว่างต่อไปนี้

1. ตัวนักเรียนใน 1 ปีข้างหน้า

2. ตัวนักเรียนใน 3 ปีข้างหน้า

3. ตัวนักเรียนใน 5 ปีข้างหน้า

ใบความรู้

อาชีพที่สัมพันธ์กับบุคลิกภาพและความสามารถ และคณะที่ควรเลือกเรียน

อาชีพ	ความสามารถ/ความถนัด	บุคลิกภาพ	คณะที่ควรเลือกเรียน
1. นักคิด นักเขียน ครู อาจารย์ นักแปล ผู้ชำนาญภาษา	ภาษา วรรณคดี ลักษณะศิลปิน	ลักษณะศิลปิน ลักษณะสังคม	อักษรศาสตร์ ศิลปะศาสตร์ โบราณคดี มนุษยศาสตร์
2. จิตรกร ประติมากร นักตกแต่ง	วาด ปั้น ผูกลาย ออกแบบ ตกแต่ง	ลักษณะศิลปิน	มัณฑนศิลป์ จิตรกรรม ประติมากรรม
3. ธุรกิจ การค้า งานสถิติ	สถิติ การค้า ธุรกิจ	ลักษณะยึดมั่น ลักษณะสัจจะ ความจริง ลักษณะสืบค้น	พาณิชยศาสตร์และการบัญชี เศรษฐศาสตร์
4. นักวิทยุ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ หนังสือพิมพ์	การเขียน การพูด การติดต่อกับผู้คน ภาษา	ลักษณะศิลปิน ลักษณะสังคม	นิเทศศาสตร์ วารสารศาสตร์ สื่อสารมวลชน
5. นักปกครอง ตำรวจ	กิจกรรมการเมือง การปกครอง ภาษา	ลักษณะสังคม ลักษณะกล้าเสี่ยง	รัฐศาสตร์ นิติศาสตร์
6. ผู้ฝึกอบรม วิทยากร ผู้สอน	ภาษา กิจกรรมอธิบาย ชี้แจง สื่อสาร	-	ศึกษาศาสตร์ ครุศาสตร์
7. วิศวกร นักวิทยาศาสตร์	คณิตศาสตร์ ฟิสิกส์ เคมี ไฟฟ้า กลศาสตร์	ลักษณะสืบสวนสืบค้น ลักษณะสัจจะ ความจริง	วิศวกรรมศาสตร์ วิทยาศาสตร์
8. แพทย์	ชีววิทยา	ลักษณะสังคม	แพทย์ศาสตร์

แผนการจัดกิจกรรมแนะแนวที่ 17

หน่วยการจัดกิจกรรม : อาชีพ **ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3**

เรื่อง พัฒนาตนค้นหาอาชีพ **จำนวน 3 ชั่วโมง**

---

1. สาระสำคัญ

เมื่อตัดสินใจเลือกเส้นทางเข้าสู่อาชีพที่ต้องการแล้ว ก็ต้องมีการเตรียมความพร้อมเพื่อเดินตามเส้นทางนั้นได้อย่างราบรื่นหรือปัญหาอุปสรรคน้อยที่สุด

2. สมรรถนะการแนะแนว : ด้านอาชีพ

ข้อ 1 การเรียนรู้เกี่ยวกับอาชีพ

ข้อ 3 มีทักษะการตัดสินใจเพื่อวางแผนการศึกษาเพื่อการมีงานทำเต็มตามศักยภาพ

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

3.1 ระบุวิธีพัฒนาตนเองตามเส้นทางเข้าสู่อาชีพที่ตัดสินใจเลือก

3.2 สามารถพัฒนาตนเองตามวิธีการที่ระบุไว้ได้

4. สาระการเรียนรู้

วิธีการพัฒนาตนเองเข้าสู่อาชีพ

5. ชิ้นงาน / ภาระงาน (ถ้ามี)

5.1 ใบงานที่ 1 เตรียมความพร้อม

5.2 ใบงานที่ 2 เตรียมความพร้อมสู่อาชีพ

6. วิธีการจัดกิจกรรม

ชั่วโมงที่ 1

6.1 ทบทวนการตัดสินใจศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพ

6.2 ให้นักเรียนที่ตัดสินใจเหมือนกัน เข้ากลุ่มเดียวกัน (แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ ศึกษาต่อกับประกอบอาชีพ) ครูพิจารณาแบ่งต่อตามความเหมาะสม

6.3 แต่ละกลุ่มอภิปรายเกี่ยวกับการพัฒนาตนเองเพื่อการเรียนต่อหรือเพื่อการประกอบอาชีพ (ตามการตัดสินใจที่ผ่านมา) บันทึกในใบงาน เรื่อง เตรียมความพร้อม

ชั่วโมงที่ 2

6.4 ทบทวนการปฏิบัติงานในใบงาน เรื่อง เตรียมความพร้อม ตอนที่ 1 วิธีการพัฒนาตนเอง

6.5 แต่ละกลุ่มนำเสนอ โดยแยกสมาชิกในห้องเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มศึกษาต่อ และกลุ่มประกอบอาชีพ แล้วมอบหมายให้นักเรียนทำหน้าที่เป็นผู้ดำเนินการแทนครูกลุ่มละคน

6.6 ขณะที่มีการนำเสนอ กลุ่มที่ฟังบันทึกวิธีการที่น่าสนใจเพิ่มเติมในใบงาน เรื่อง เตรียมความพร้อมของกลุ่ม ตอนที่ 2 วิธีการพัฒนาสู่อาชีพเพิ่มเติม

ชั่วโมงที่ 3

6.7 ทบทวนการบันทึกข้อมูลในใบงาน เรื่อง เตรียมความพร้อมของแต่ละกลุ่ม

6.8 นักเรียนแต่ละคนในกลุ่มนำข้อมูลผลงานของกลุ่มมาวิเคราะห์ แล้วระบุการพัฒนาตนเองเพื่อเข้าสู่อาชีพที่เลือก บันทึกในใบงาน เรื่อง วิธีพัฒนาตนเองของฉัน

6.9 ให้นักเรียนแต่ละคนไปปฏิบัติตามวิธีการที่ตนระบุเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมในช่วงที่ยังไม่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

6.10 สอบถามการปฏิบัติเพื่อเตรียมความพร้อมของนักเรียนแต่ละคนตามใบงาน เรื่อง วิธีพัฒนาตนเองของฉัน ตอนที่ 2

6.11 แบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม (เรียนต่อ/ประกอบอาชีพ) แบ่งเป็น 2 กลุ่ม แต่ละกลุ่มเล่าสู่กันฟังเกี่ยวกับการปฏิบัติเพื่อเตรียมความพร้อมสู่อาชีพของนักเรียนแต่ละคน โดยมีนักเรียน 1 คน เป็นผู้ดำเนินการ

6.12 รวมเป็นกลุ่มเดียวแล้วร่วมกันสรุปว่า เมื่อตัดสินใจเลือกเส้นทางสู่อาชีพที่สอดคล้องกับข้อมูลของตนแล้วก็ต้องมีการเตรียมความพร้อมเพื่อเดินตามเส้นทางนั้นได้อย่างราบรื่นหรือมีปัญหาอุปสรรคน้อยที่สุด

7. สื่อ / อุปกรณ์

7.1 ใบงาน เรื่อง เตรียมความพร้อม

7.2 ใบงาน เรื่อง เตรียมความพร้อมสู่อาชีพ

7.3 สถานที่ตามวิธีการเตรียมความพร้อมของนักเรียน

8. การประเมินผล

8.1 วิธีการประเมิน

8.1.1 ตรวจใบงาน

8.1.2 สรุปเกณฑ์การปฏิบัติงานรายบุคคล

8.2 เกณฑ์การประเมิน

8.2.1 ประเมินจากการสังเกตการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน

เกณฑ์	ตัวบ่งชี้
ผ่าน	มีความตั้งใจร่วมกิจกรรม ให้ความร่วมมือกับกลุ่มในการวิเคราะห์ แสดงความคิดเห็น การนำเสนอหน้าชั้นเรียนและส่งงานตามกำหนด
ไม่ผ่าน	ไม่ให้ความร่วมมือกับกลุ่ม หรือ ขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

8.2.2 ประเมินจากใบงาน

เกณฑ์	ตัวบงชี้
ผ่าน	ทำใบงานส่ง ให้ความร่วมมือในการตอบคำถาม ให้ความร่วมมือในการทำงานกลุ่ม
ไม่ผ่าน	ไม่ทำในสิ่งใดสิ่งหนึ่งใน 3 ข้อ

ใบงานที่ 1

“เตรียมความพร้อม”

สมาชิกกลุ่ม ชั้น ม...../.....

1. ..... เลขที่ .....

2. ..... เลขที่ .....

3. ..... เลขที่ .....

4. ..... เลขที่ .....

5. ..... เลขที่ .....

กลุ่มนี้ตัดสินใจเพื่อ ☐ ศึกษาต่อ ☐ ประกอบอาชีพ

<u>ตอนที่ 1</u> ให้สมาชิกอภิปรายหาวิธี/กิจกรรมการพัฒนาตนเองเพื่อเข้าสู่เส้นทางที่ตัดสินใจ

วิธีการพัฒนาตนเอง

1. ....

2. .....

3. .....

4. .....

5. .....

<u>ตอนที่ 2</u> วิธีการพัฒนาสู่อาชีพเพิ่มเติม

1. .....

.....

2. .....

.....

3. .....

.....

4. .....

.....

ใบงานที่ 2

"เตรียมความพร้อมสู่อาชีพ"

ชื่อ – สกุล ..... ชั้น..... เลขที่.....

ให้นักเรียนบันทึกวิธีการพัฒนาตนเองของกลุ่ม ในตอนที่ 1 แล้วเลือกวิธีการที่เลือกแล้วว่าเหมาะสมกับตัวนักเรียน บันทึกในตอนที่ 2

ตอนที่ 1 วิธีพัฒนาตนเองของกลุ่ม (จากใบงาน เรื่อง เตรียมความพร้อม)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ 2 วิธีพัฒนาตนเองของฉัน (เลือกจากตอนที่ 1)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แผนการจัดกิจกรรมแนะแนวที่ 18

หน่วยการจัดกิจกรรม : อาชีพ **ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3**

เรื่อง โลกกว้างทางอาชีพ **จำนวน 3 ชั่วโมง**

---

1. สาระสำคัญ

การประกอบอาชีพนับว่าเป็นสิ่งสำคัญยิ่งในการดำรงชีวิตของมนุษย์ บุคคลจะต้องทำงานเพื่อหาเลี้ยงตนเองและครอบครัวให้มีสภาพอยู่ดีกินดีตามควรแก่อัตภาพ บุคคลจะเลือกประกอบอาชีพได้เหมาะสมกับตนเองจำเป็นจะต้องรู้จักและเข้าใจตนเองเป็นอย่างดี ในแง่ของความสามารถ ความถนัด และความสนใจในอาชีพตลอดจนมีเจตคติและค่านิยมที่ดีต่ออาชีพนั้น รวมทั้งมีความรู้เกี่ยวกับอาชีพนั้นอย่างเพียงพอ การเปิดโอกาสให้

ผู้เรียนได้ศึกษาและสำรวจอาชีพของสมาชิกในครอบครัว เป็นวิธีการหนึ่งที่จะช่วยกระตุ้นให้บุคคลเห็นความสำคัญของอาชีพ เรียนรู้ลักษณะของอาชีพ และสนใจที่จะศึกษาค้นคว้าในเรื่องอาชีพให้กว้างขวางยิ่งขึ้นต่อไป

2. สมรรถนะการแนะแนว : ด้านอาชีพ

ข้อ 1 การเรียนรู้เกี่ยวกับอาชีพ

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

3.1 บอกความหมายของคำว่า “อาชีพ”

3.2 บอกความสำคัญของอาชีพได้อย่างน้อย 3 ข้อ

3.3 บอกคุณสมบัติของผู้ที่ประกอบอาชีพได้อย่างน้อย 3 ข้อ

3.4 อธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับอาชีพที่ตนสนใจได้

3.5 ตระหนักถึงความสำคัญและคุณค่าของการวางแผนอาชีพและวางแผนอาชีพของตนได้

4. สาระการเรียนรู้

ความสามารถ ความถนัด ความสนใจ เจตคติและค่านิยมที่ดีต่ออาชีพ

5. ชิ้นงาน / ภาระงาน (ถ้ามี)

ใบงาน “อาชีพที่ฉันใฝ่ฝัน”

6. วิธีการจัดกิจกรรม

ชั่วโมงที่ 1

6.1 ครูสนทนากับนักเรียนถึงข่าวประจำวันที่น่าสนใจ เช่น ข่าวการศึกษา เศรษฐกิจ สังคม บันเทิง หรืออาชญากรรมจากเนื้อหาของข่าว ให้นักเรียนบอกว่าบุคคลในข่าวนั้นประกอบอาชีพอะไรบ้าง แต่ละอาชีพมีลักษณะงานอย่างไร เช่น อาชีพตำรวจ ลักษณะงานคือทำหน้าที่รักษาความสงบภายในประเทศ รักษากฎหมาย ปราบปรามและจับกุมผู้กระทำผิดกฎหมาย เพื่อให้ประชาชนอยู่อย่างปกติสุข

6.2 ครูให้นักเรียนดูภาพผู้ประกอบอาชีพต่าง ๆ หลายระดับ ตั้งแต่อาชีพที่เป็นวิชาชีพ เช่น แพทย์ ครู วิศวกร อาชีพที่เป็นกึ่งวิชาชีพ เช่น ช่างซ่อมรถยนต์ อาชีพที่ใช้ฝีมือ เช่น ช่างไม้ ช่างทาสี ช่างปูน จนถึงอาชีพที่ใช้แรงงาน เช่น คนกวาดถนน หรือกรรมกรแบกหาม ให้นักเรียนอภิปรายว่าบุคคลในภาพเหล่านั้นประกอบอาชีพอะไร สังเกตได้อย่างไร อาชีพนั้นมีลักษณะงานเป็นอย่างไร

6.3 ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปความหมายของอาชีพ และความสำคัญของการประกอบอาชีพ ครูให้นักเรียนอ่านเอกสารประกอบการเรียนรู้จากใบความรู้ หัวข้อ อาชีพ (ความหมาย) และความสำคัญของการประกอบอาชีพ

6.4 ครูให้นักเรียนเลือกอาชีพจากที่ได้อภิปรายกันไปแล้ว 2 อาชีพ ให้นักเรียนเขียนลักษณะงานลงในใบงาน “อาชีพที่ฉันใฝ่ฝัน” หัวข้อ ลักษณะงานอาชีพที่นักเรียนสนใจ

ชั่วโมงที่ 2

6.5 ครูทบทวนสิ่งที่ได้เรียนไปในชั่วโมงที่แล้วโดยเน้นถึงลักษณะงานประจำของอาชีพต่างๆ และข้อสังเกตในการทำความรู้จักบุคคลในแต่ละอาชีพ เช่น เรารู้จักทหารได้จากเครื่องแบบ ซึ่งแบ่งตามเหล่าทัพ ต่าง ๆ และหน้าที่ของทหารในการป้องกันและรักษาประเทศชาติ

6.6 ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 5-6 คน โดยให้แต่ละกลุ่มกำหนดการแสดงบทบาทสมมุติเกี่ยวกับอาชีพที่กลุ่มของตนเองรู้จักและสามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพนั้นได้ 1 อาชีพ โดยแต่ละกลุ่มเลือกอาชีพไม่ซ้ำกัน ใช้เวลา 10 นาที

6.7 ครูให้นักเรียนทุกกลุ่มออกมาแสดงบทบาทสมมุติ ให้เวลากลุ่มละ 3-5 นาที โดยมีกติกาดังนี้

- นักเรียนสามารถใช้วาจาหรือไม่ใช้วาจาในการสื่อสารได้ แต่ต้องไม่บอกชื่ออาชีพนั้น
- เมื่อกลุ่มของนักเรียนแสดงจบ ให้เพื่อนๆ ในชั้นเรียนช่วยกันทายว่าเป็นลักษณะของอาชีพใด
- หลังจากจบการแสดงแล้วอนุญาตให้เพื่อนๆ ในชั้นเรียนซักถามข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพนั้นได้ถ้ามีข้อสงสัยใดๆ

6.8 ครูสรุปกิจกรรมโดยเน้นเกี่ยวกับความสำคัญของการประกอบอาชีพต่างๆ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อตนเอง สังคม และประเทศชาติ แต่ละอาชีพนั้นก็ทำหน้าที่แตกต่างกันไป และให้นักเรียนพิจารณาว่ามีองค์ประกอบอะไรบ้างที่จะทำให้บุคคลที่ประกอบอาชีพเหล่านั้นประสบความสำเร็จ โดยครูย้ำให้นักเรียนเห็นว่าการประกอบอาชีพจะประสบความสำเร็จได้นั้น บุคคลต้องเลือกอาชีพได้เหมาะสมกับตนเอง สอดคล้องกับความถนัด ความสนใจ บุคลิกภาพ สภาพร่างกาย ตลอดจนมีความรู้พื้นฐานและความชำนาญในอาชีพนั้นๆ ดังนั้นในช่วงวัยนี้นักเรียนควรเริ่มทำการสำรวจตนเองด้านต่างๆ รวมทั้งศึกษาหาความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ เพื่อเป็นการสำรวจ เป็นต้น ครูให้นักเรียนบันทึกข้อสรุปที่ได้จากการอภิปรายลงในเอกสารประกอบการเรียนรู้

6.9 ครูมอบหมายให้นักเรียนไปศึกษาอาชีพของสมาชิกในครอบครัว โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์บุคคลนั้นโดยตรง หรือสัมภาษณ์บุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องที่สามารถให้ข้อมูลได้ โดยศึกษาว่าสมาชิกแต่ละคนจบการศึกษาพื้นฐานอะไร เช่น ป.4 ป.6 ม.3 ม.6 ปวช. ปวส. ปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก ประกอบอาชีพอะไร และลักษณะงานที่ทำเป็นอย่างไร ตัวอย่างเช่น คุณพ่อเป็นสถาปนิกจบการศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จากมหาวิทยาลัยศิลปากร ใช้เวลา 5 ปีในการเรียน ลักษณะงานที่ทำคือการออกแบบอาคารบ้านเรือน เครื่องมือ เครื่องใช้ ออกแบบสวนสาธารณะ หรือการวางระบบผังเมือง เป็นต้น

ชั่วโมงที่ 3

6.10 ครูให้นักเรียนจับกลุ่ม กลุ่มละ 7-8 คน ในกลุ่มเล่าอาชีพของสมาชิกในครอบครัวให้เพื่อนในกลุ่มฟัง โดยให้ข้อมูลเกี่ยวกับชื่ออาชีพต่าง ๆ

6.11 ครูให้ตัวแทนกลุ่มออกมารายงานข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพ ความรู้พื้นฐานลักษณะงานที่ทำ ครูเพิ่มเติมรายละเอียดให้เท่าที่จำเป็นเพื่อให้นักเรียนมีความเข้าใจในอาชีพต่าง ๆ มากขึ้น

6.12 ครูให้นักเรียนสำรวจอาชีพที่ตนสนใจ จากการรายงานอาชีพของแต่ละกลุ่มและพิจารณาว่าอาชีพที่ตนสนใจเหล่านั้นมีลักษณะงานของอาชีพเป็นอย่างไร ให้นักเรียนบันทึกข้อมูลลงในใบงาน อาชีพที่ฉันใฝ่ฝัน

7. สื่อ / อุปกรณ์

7.1 ใบความรู้ เรื่อง โลกกว้างทางอาชีพ

7.2 .ใบงาน เรื่อง อาชีพที่ฉันใฝ่ฝัน

7.3 ภาพบุคคลที่ประกอบอาชีพต่าง ๆ

7.4 Internet

7.5 ห้องสมุด

8. การประเมินผล

8.1 วิธีการประเมิน

8.1.1 ความถูกต้องเรียบร้อยของการทำใบงาน “อาชีพที่ฉันใฝ่ฝัน”

8.1.2 ความสนใจกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมกิจกรรมการนำเสนอผลงาน

8.2 เกณฑ์การประเมิน

8.2.1 ประเมินจากการสังเกตการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน

เกณฑ์	**ตัวบ่งชี้**
ผ่าน	มีความตั้งใจร่วมกิจกรรม ให้ความร่วมมือกับกลุ่มในการวิเคราะห์ แสดงความคิดเห็น การนำเสนอหน้าชั้นเรียนและส่งงานตามกำหนด
ไม่ผ่าน	ไม่ให้ความร่วมมือกับกลุ่ม หรือ ขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

8.2.2 ประเมินจากใบงาน

เกณฑ์	**ตัวบงชี้**
ผ่าน	ทำใบงานส่ง ให้ความร่วมมือในการตอบคำถาม ให้ความร่วมมือในการทำงานกลุ่ม
ไม่ผ่าน	ไม่ทำในสิ่งใดสิ่งหนึ่งใน 3 ข้อ

ใบความรู้

“โลกกว้างทางอาชีพ”

อาชีพ หมายถึง การทำงานซึ่งมีผลตอบแทนออกมาในรูปของรายได้ เพื่อบุคคลนำไปดำรงชีพทั้งของตนเองและครอบครัว งานที่ทำนั้นต้องเป็นงานที่สุจริต ก่อให้เกิดประโยชน์แก่สังคมโดยส่วนรวม โดยไม่ทำให้ตนเองและผู้อื่นเดือดร้อน

ความสำคัญของการประกอบอาชีพ

1. ทำให้มีรายได้ประจำเลี้ยงตนเองและครอบครัว โดยซื้อหรือจัดหาสิ่งจำเป็นสำหรับการดำรงชีวิต
2. ทำให้มีโอกาสใช้ความรู้ความสามารถที่มีอยู่ทำงานให้เป็นประโยชน์ต่อสังคมและต่อประเทศชาติ
3. ทำให้มีโอกาสสร้างชื่อเสียงให้แก่ตนเองและวงศ์ตระกูล เป็นที่ยอมรับของบุคคลในสังคม
4. ทำให้มีหลักฐานมั่นคง เป็นที่เคารพนับถือของบุคคลอื่น ๆ
5. ทำให้รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ จะได้ไม่ประพฤติตนไร้สาระ
6. ทำให้บุคคลเกิดความภูมิใจในตนเอง ที่สามารถพึ่งตนเองได้และยังทำประโยชน์แก่สังคมโดยส่วนรวมด้วย

คุณสมบัติของผู้ที่จะประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพ

1. เป็นผู้ที่มีความรู้พื้นฐานในสาขาอาชีพนั้น
2. เป็นผู้ที่มีประสบการณ์หรือความชำนาญในอาชีพนั้น
3. มีความรัก ความสนใจ ใฝ่รู้ในอาชีพนั้น
4. มีเจตคติและค่านิยมที่ดีต่ออาชีพนั้น
5. มีความขยัน อดทน และความเพียรพยายามในการประกอบอาชีพ
6. มีสุขภาพกาย สุขภาพจิตสมบูรณ์

โดยทั่วไปบุคคลส่วนใหญ่มีแนวโน้มที่จะตัดสินใจเลือกแนวทางการศึกษาต่อและอาชีพ เมื่อเรียนอยู่ในช่วงชั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ได้ แต่อาจจะมีบางรายจะตัดสินใจได้ก็ต่อเมื่อเรียนในช่วงชั้นที่ 4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6 อย่างไรก็ตามบุคคลเริ่มพัฒนาความสนใจในอาชีพตั้งแต่เด็กๆ เริ่มตั้งแต่เข้าโรงเรียนอนุบาล ประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย จนถึงระดับอุดมศึกษา ในระดับอนุบาลหรือประถมศึกษา เราจะสังเกตเห็นได้จากการเล่นเลียนแบบการทำงานของผู้ใหญ่ การสนใจเล่นอุปกรณ์ที่ใช้ประกอบอาชีพของผู้ใหญ่ เช่น อุปกรณ์ทางการแพทย์ เป็นต้น เด็กจะเริ่มให้ความสนใจบทบาทหน้าที่ของผู้ประกอบอาชีพในโรงเรียน ครอบครัว ชุมชน โดยผ่านสื่อมวลชน การสังเกตอาชีพของบุคคลรอบตนเอง โดยจะเปรียบเทียบระหว่างอาชีพของพ่อแม่กับบุคคลอื่น ๆ เมื่อเด็กสนใจในอาชีพ เขาจะพยายามหาข้อมูลของอาชีพนั้นโดยการซักถาม สังเกต การอ่าน และการฟัง โดยจะเริ่มจากอาชีพของบุคคลในครอบครัวของตนเองก่อน แล้วขยายวงกว้างไปสู่อาชีพอื่น ๆ ดังนั้นโรงเรียนจึงเป็นแหล่งที่จะช่วยให้นักเรียนได้มีความรู้พื้นฐาน ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับอาชีพ และช่วยให้นักเรียนได้รู้จักตนเองในด้านต่าง ๆ ที่เป็นพื้นฐานสำหรับการเลือกอาชีพในอนาคต

ใบงาน

“อาชีพที่ฉันใฝ่ฝัน”

➲ นักเรียนไปสัมภาษณ์, สำรวจข้อมูลของผู้ประกอบอาชีพที่สนใจว่า ลักษณะการทำงานเป็นอย่างไร, คุณสมบัติของผู้จะทำงานนี้, ทำที่ไหน, รายได้เท่าไหร่, ต้องเรียนอะไรมาบ้าง ฯลฯ ค้นข้อมูลจาก web อะไร หรือสัมภาษณ์ใคร

ลักษณะงานอาชีพที่นักเรียนสนใจ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แผนการจัดกิจกรรมแนะแนวที่ 19

หน่วยการจัดกิจกรรม : อาชีพ **ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3**

เรื่อง วางแผนสู่อาชีพกันเถอะ **จำนวน 2 ชั่วโมง**

---

1. สาระสำคัญ

การรู้จักวางแผนเข้าสู่อาชีพนับเป็นปัจจัยเบื้องต้นของการเตรียมตัวเข้าสู่โลกของงานอาชีพเพราะมีผลทำให้ผู้ที่ได้วางแผนอาชีพมีแนวทางดำเนินชีวิตที่เปลี่ยนไป มีโอกาสได้เลือกทำงานที่ตนสนใจ ด้วยความสบายใจ ไม่เบื่อหน่ายงานหรือฝืนใจทำงาน

2. สมรรถนะการแนะแนว : ด้านอาชีพ

ข้อ 1 การเรียนรู้เกี่ยวกับอาชีพ

ข้อ 3 มีทักษะการตัดสินใจเพื่อวางแผนการศึกษาเพื่อการมีงานทำเต็มตามศักยภาพ

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

ตระหนักถึงความสำคัญของคุณค่าของการวางแผนเข้าสู่อาชีพ และวางแผนการประกอบอาชีพของตนได้

4. สาระการเรียนรู้

การวางแผนเข้าสู่อาชีพเป็นปัจจัยเบื้องต้นของการเตรียมตัวเข้าสู่โลกของงานอาชีพ

5. ชิ้นงาน / ภาระงาน (ถ้ามี)

5.1 ใบงาน “ความจำเป็นในการวางแผนเข้าสู่อาชีพ”

5.2 ใบงาน “คำถามนำเพื่อการวางแผนเข้าสู่อาชีพ”

6. วิธีการจัดกิจกรรม

ชั่วโมงที่ 1

6.1 ครูพูดคุยกับนักเรียนเกี่ยวกับอาชีพทั่ว ๆ ไปที่มีในท้องถิ่น และสอบถามนักเรียนเป็นรายบุคคลว่านักเรียนสนใจอาชีพอะไรบ้าง ทำไมนักเรียนสนใจอาชีพนั้น ๆ

6.2 ครูสรุปว่า ถ้านักเรียนจะก้าวไปสู่อาชีพที่ต้องการนักเรียนควรได้เริ่มต้นวางแผนอาชีพของตนเอง การวางแผนอาชีพเป็นเรื่องใหม่ แต่ก็ไม่ใช่เรื่องยากเกินกว่าที่ทุกคนจะทำได้

6.3 แบ่งกลุ่มนักเรียนเป็นกลุ่มละ 5 – 8 คน แจกใบงานที่ 1 “ความจำเป็นในการวางแผนเข้าสู่อาชีพ” ให้นักเรียนระดมความคิดเกี่ยวกับความจำเป็นที่จะต้องวางแผนเพื่อการประกอบอาชีพ

6.4 ตัวแทนแต่ละกลุ่มเสนอความคิดเห็นตามที่กลุ่มได้รวบรวมไว้

6.5 ครูและนักเรียนช่วยกันสรุป เรื่องความจำเป็นในการวางแผนสู่อาชีพ

6.6 มอบหมายงานให้ทุกกลุ่มไปสัมภาษณ์บุคคลที่สนใจ หรืออ่านวารสารที่สัมภาษณ์บุคคลเกี่ยวกับวิธีการวางแผนเข้าสู่อาชีพและรวบรวมเป็นรายงาน พร้อมทั้งนำเสนอในรูปแบบเพาเวอร์พอยท์

ชั่วโมงที่ 2

6.7 ครูทบททวนเกี่ยวกับการเรียนรู้เกี่ยวกับความจำเป็นในการวางแผนงานอาชีพจากชั่วโมงก่อน

6.8 แจกใบงานที่ "คำถามเพื่อการวางแผนอาชีพ" ให้นักเรียนทุกคนตั้งคำถามเพื่อถามตนในเรื่องการวางแผนเข้าสู่อาชีพ 5 ข้อ

6.9 เมื่อนักเรียนตอบแล้ว ให้นักเรียนทบทวนคำตอบอีกครั้ง อาจจะต้องการเปลี่ยนแปลงแก้ไขเพื่อตรวจสอบความเป็นไปได้ และเกิดความมั่นใจในการเลือกมากที่สุด ให้นักเรียนบันทึกความคิดเห็นของนักเรียนในท้ายใบงาน

7. สื่อ / อุปกรณ์

7.1 ใบงาน "ความจำเป็นในการวางแผนเข้าสู่อาชีพ"

7.2 ใบงาน "คำถามนำเพื่อการวางแผนเข้าสู่อาชีพ"

8. การประเมินผล

8.1 วิธีการประเมิน

8..1.1 สังเกตจากความสนใจ มีควากกระตือรือร้นในการเรียน และร่วมปฏิบัติกิจกรรม

8.1.2 ความถูกต้องของการทำใบงาน "ความจำเป็นในการวางแผนเข้าสู่อาชีพ" และ "คำถามนำเพื่อการวางแผนเข้าสู่อาชีพ"

8.1.3 ประเมินผลจากการตอบคำถามแสดงความคิดเห็นของนักเรียน

8.2 เกณฑ์การประเมิน

8.2.1 ประเมินจากการสังเกตการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน

เกณฑ์	ตัวบ่งชี้
ผ่าน	มีความตั้งใจร่วมกิจกรรม ให้ความร่วมมือกับกลุ่มในการวิเคราะห์ แสดงความคิดเห็น การนำเสนอหน้าชั้นเรียนและส่งงานตามกำหนด
ไม่ผ่าน	ไม่ให้ความร่วมมือกับกลุ่ม หรือ ขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

8.2.2 ประเมินจากใบงาน

เกณฑ์	ตัวบงชี้
ผ่าน	ทำใบงานส่ง ให้ความร่วมมือในการตอบคำถาม ให้ความร่วมมือในการทำงานกลุ่ม
ไม่ผ่าน	ไม่ทำในสิ่งใดสิ่งหนึ่งใน 3 ข้อ

ใบงานที่ 1

"ความจำเป็นในการวางแผนเข้าสู่อาชีพ"

คำชี้แจง ให้นักเรียนระดมความคิดในหัวข้อข้างล่างนี้

"ความจำเป็นในการวางแผนเข้าสู่อาชีพ"

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ใบงานที่ 2

"คำถามเพื่อการวางแผนเข้าสู่อาชีพ"

ตอนที่ 1 มองหางานอาชีพที่ฉันคิดว่าเหมาะสมกับความต้องการ ความสามารถ ความสนใจ ของ

อาชีพของฉันคือ.....

1. อะไรจะเกิดขึ้นถ้า ฉันเลือกอาชีพนี้

.....

2. ฉันทำงานนี้ด้วยความสุขและสบายหรือไม่

.....

3. ฉันต้องทำอะไรบ้างในแต่ละวันเมื่อทำอาชีพนี้

.....

.....

4. อาชีพนี้มีส่วนเกี่ยวข้องกับสิ่งที่ฉันพอใจหรือไม่ อะไรบ้าง

.....

.....

5. ฉันต้องการอะไรในชีวิตของฉัน

.....

.....

ตอนที่ 2 บันทึกความคิดเห็นของตนเอง

1. สิ่งที่นักเรียนตั้งใจจะเริ่มทำในการวางแผนเข้าสู่อาชีพตามขั้นตอน ดังนี้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แผนการจัดกิจกรรมแนะแนวที่ 20

หน่วยการจัดกิจกรรม : อาชีพ **ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3**

เรื่อง แรงงานไทย.....โกอินเตอร์ **จำนวน 1 ชั่วโมง**

---

1. สาระสำคัญ

การแก้ปัญหาต้องมีขั้นตอนและมีข้อมูลที่เป็นเกณฑ์ในการตัดสินใจ จะทำให้การแก้ปัญหาถูกต้องตามประเด็น และสามารถแก้ปัญหาแรงงานไทยในต่างประเทศได้ทันเหตุการณ์

2. สมรรถนะการแนะแนว : ด้านอาชีพ

ข้อ 1 การเรียนรู้เกี่ยวกับอาชีพ

ข้อ 3 มีทักษะการตัดสินใจเพื่อวางแผนการศึกษาเพื่อการมีงานทำเต็มตามศักยภาพ

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

3.1 กำหนดปัญหาจากสถานการณ์ที่กำหนดให้ได้อย่างคล่องแคล่ว

3.2 วิเคราะห์และสรุปปัญหาจากสถานการณ์ได้อย่างหลากหลาย

3.3 บอกวิธีการแก้ปัญหาจากสถานการณ์ได้อย่างสร้างสรรค์

3.4 กำหนดเกณฑ์ประเมินวิธีการแก้ปัญหาได้หลายประเด็น

3.5 ใช้ตารางประเมินผลวิธีการแก้ปัญหาและตัดสินใจได้อย่างสร้างสรรค์

3.6 นำเสนอวิธีการแก้ปัญหาได้

4. สาระการเรียนรู้

4.1 ปัญหาของแรงงานไทย

4.2 กระบวนการคิดและตัดสินใจแก้ปัญหา

5. ชิ้นงาน / ภาระงาน (ถ้ามี)

ใบงาน ปัญหาแรงงานไทย

6. วิธีการจัดกิจกรรม

6.1 ครูให้นักเรียนดูข่าวหรือสืบค้นข้อมูลจาก GOOGLE เรื่องปัญหาแรงงานต่างด้าวในประเทศและสรุป

6.2 ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียน บทบาทของสมาชิกกลุ่ม ฯลฯ

6.3 ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มเพื่อปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มละ 6 คน โดยให้แต่ละกลุ่มตั้งชื่อกลุ่ม เลือกหัวหน้ากลุ่ม และเลขานุการกลุ่ม ให้เรียบร้อย

6.4 ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้และสาระการเรียนรู้

6.5 นักเรียนแต่ละกลุ่มศึกษาใบงานเรื่อง แรงงานไทยไปต่างแดน และระดมสมองทำกิจกรรมตามลำดับดังนี้

- นักเรียนช่วยกันหาปัญหาที่เกี่ยวข้องกับแรงงานไทยในต่างประเทศมาให้ได้มากที่สุด แล้วเขียนสรุปเป็นข้อๆ ด้วยข้อความที่สั้นกะทัดรัดได้ใจความลงในกระดาษบรู๊ฟ
- นักเรียนวิเคราะห์ปัญหาแรงงานไทยในต่างประเทศและเลือกสรุปปัญหาที่มีความสำคัญที่สุด เพียง 1 ปัญหาและเขียนลงในกระดาษบรู๊ฟ
- นักเรียนคิดหาวิธีการแก้ปัญหาที่เลือกไว้ให้มากที่สุดและเขียนลงในกระดาษบรู๊ฟ
- นักเรียนช่วยกันกำหนดเกณฑ์และเลือกเกณฑ์ที่เหมาะสมที่จะนำมาแก้ไขปัญหาให้ได้ 5 เกณฑ์ เขียนลงในกระดาษบรู๊ฟ
- นักเรียนสรุปกระบวนการคิดและตัดสินใจเลือกวิธีการแก้ปัญหาแรงงานไทยในต่างประเทศ ประเมินผลเพื่อใช้เป็นแนวทางในการแก้ปัญหาที่ดีและเหมาะสมเพียง 1 แนวทาง
- นักเรียนตัดสินใจเลือกวิธีการแก้ไขปัญหาแรงงานไทยในต่างประเทศโดยใช้ตารางประเมินผลประกอบการตัดสินใจ

6.6 สุ่มตัวแทนกลุ่มนำเสนอผลงานหน้าห้องเรียน

6.7 นักเรียนและครูอภิปรายผลการเรียนที่ได้รับ คือ

- เรื่องปัญหาแรงงานของไทย
- การตัดสินใจเลือกวิธีการแก้ปัญหาในต่างประเทศ
- การนำความรู้ทักษะไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

7. สื่อ / อุปกรณ์

7.1 ข่าวแรงงานต่างด้าวในประเทศไทย

7.2 ใบงาน เรื่อง ปัญหาแรงงานไทย

7.3 กระดาษบรู๊ฟและปากกาเคมี

8. การประเมินผล

8.1 วิธีการประเมิน

8.1.1 ตรวจผลการปฏิบัติกิจกรรมตามใบงาน

8.1.2 สังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติงานกลุ่ม

8.2 เกณฑ์การประเมิน

8.2.1 ประเมินจากการสังเกตการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน

เกณฑ์	**ตัวบ่งชี้**
ผ่าน	มีความตั้งใจร่วมกิจกรรม ให้ความร่วมมือกับกลุ่มในการวิเคราะห์ แสดงความคิดเห็น การนำเสนอหน้าชั้นเรียนและส่งงานตามกำหนด
ไม่ผ่าน	ไม่ให้ความร่วมมือกับกลุ่ม หรือ ขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

8.2.2 ประเมินจากใบงาน

เกณฑ์	**ตัวบงชี้**
ผ่าน	ทำใบงานส่ง ให้ความร่วมมือในการตอบคำถาม ให้ความร่วมมือในการทำงานกลุ่ม
ไม่ผ่าน	ไม่ทำในสิ่งใดสิ่งหนึ่งใน 3 ข้อ

ใบงานที่ 1

“ ปัญหาแรงงานไทย”

กลุ่ม.....

รายชื่อสมาชิก 1.....หัวหน้ากลุ่ม

2.....สมาชิก

3.....สมาชิก

4.....สมาชิก

5.....สมาชิก

6.....สมาชิกและเลขานุการ

คำชี้แจง ให้อ่านสถานการณ์ที่กำหนดไว้และระดมสมองในการคิดแก้ปัญหาและแรงงานไทยตามกระบวนการคิดแก้ปัญหา และเขียนลงในกระดาษบรู๊ฟ (ใช้เวลา 15 นาที)

สถานการณ์ เรื่อง แรงงานไทย

ขณะนี้คนไทยตกงานกันมาก มีหลายประเทศทั้งในกลุ่มอาเซียนและกลุ่มประเทศทวีปยุโรป ทวีปอเมริกา ที่แจ้งว่าต้องการแรงงานที่เป็นคนไทยไปทำงานในประเทศของเขา แต่มีปัญหาคือแรงงานไทย ไม่มีความรู้ภาษาอังกฤษทำให้สื่อสารกันไม่เข้าใจ ถ้าสถานการณ์เป็นเช่นนี้ตลอดไปอนาคตของแรงงานไทยจะเป็นเช่นไร

ขั้นที่ 1 ระบุปัญหา ระดมสมองเพื่อค้นหาปัญหาต่างๆที่เกี่ยวข้องกับแรงงานไทยให้ได้มากที่สุด (ใช้เวลา 5 นาที)

1. คนไทยส่วนใหญ่มีความรู้เรื่องภาษาอังกฤษแต่ไม่สามารถที่จะสื่อสารได้
2. ความไม่เข้าใจกันในการใช้ภาษา

.....

.....

.....

.....

ขั้นที่ 2 วิเคราะห์ปัญหา และสรุปปัญหาเรื่องแรงงานไทยที่สำคัญที่สุด 1 ปัญหา (ใช้เวลา 3 นาที) ปัญหาที่เลือกคือ

.....

.....

.....

.....

ขั้นที่ 3 การคิดวิธีแก้ปัญหา โดยการระดมสมองคิดวิธีการแก้ปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหามาให้ได้ 10 วิธี (ใช้เวลา 5 นาที)

วิธีที่ 1.

.....

วิธีที่ 2.

.....

วิธีที่ 3.

.....

วิธีที่ 4.

.....

วิธีที่ 5.

.....

วิธีที่ 6.

.....

วิธีที่ 7.

.....

วิธีที่ 8.

.....

วิธีที่ 9.

.....

วิธีที่ 10.

.....

ขั้นที่ 4 การกำหนดและเลือกเกณฑ์ ที่เหมาะสมเพื่อใช้ในการประเมินผลวิธีการแก้ปัญหาแรงงานไทย (ใช้เวลา 3 นาที)

เกณฑ์ที่เลือกคือ

เกณฑ์ที่ 1.

.....

เกณฑ์ที่ 2.

.....

เกณฑ์ที่ 3.

.....

เกณฑ์ที่ 4.

.....

เกณฑ์ที่ 5.

.....

ขั้นที่ 5 การตัดสินใจเลือกวิธีการแก้ปัญหาที่เหมาะสมโดยใช้ตารางประเมินผลที่ดีและมีความเหมาะสมมากที่สุด (ใช้เวลา 5 นาที)

ตารางประเมินผลการเลือกการหาวิธีกี่แก้ปัญหาที่ดีที่สุด

วิธีการแก้ปัญหา	การลงคะแนนตามเกณฑ์ที่					รวมคะแนน
	1	2	3	4	5	

วิธีการแก้ปัญหาที่ดีที่สุดคือ

.....

.....

ขั้นที่ 6 การนำเสนอวิธีการคิดแก้ปัญหาแรงงานไทย (ใช้เวลา 10 นาที)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แผนการจัดกิจกรรมแนะแนวที่ 21

หน่วยการจัดกิจกรรม : อาชีพ **ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3**

เรื่อง การฝึกประสบการณ์อาชีพ (Work Experience) **จำนวน 2 ชั่วโมง**

---

1. สาระสำคัญ

การมุ่งเน้นให้นักเรียนมีความรู้และตระหนักในอาชีพ และสามารถเข้าถึงอาชีพได้ด้วยความเข้าใจ เชื่อมั่นและภาคภูมิใจ โดยการได้สัมผัสโลกของการทำงานตามสภาพจริง เพื่อนำความรู้ไปประกอบการตัดสินใจในการเลือกอาชีพและตรียมพร้อมเข้าสู่โลกอาชีพอย่างเหมาะสม

2. สมรรถนะการแนะแนว : ด้านอาชีพ

ข้อ 1 การเรียนรู้เกี่ยวกับอาชีพ

ข้อ 3 มีทักษะการตัดสินใจเพื่อวางแผนการศึกษาเพื่อการมีงานทำเต็มตามศักยภาพ

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

3.1 สำรวจอาชีพที่สนใจอย่างละเอียด

3.2 เรียนรู้การประกอบอาชีพจากประสบการณ์ตรง

3.3 นำเอาประการณ์ที่ได้ไปตัดสินใจเลือกอาชีพที่สอดคล้องกับความรู้ ความถนัดของตนเองได้อย่างเหมาะสม

4. สาระการเรียนรู้

การฝึกประสบการณ์อาชีพ ช่วยให้ตัดสินใจในการเลือกประกอบอาชีพในอนาคตได้อย่างถูกต้อง

5. ชิ้นงาน / ภาระงาน (ถ้ามี)

5.1 การฝึกประสบการณ์อาชีพในสถานประกอบการ

5.2 ใบงานที่ 1 แบบประเมินการเข้าฝึกประสบการณ์

5.3 แบบบันทึกการปฏิบัติงาน

6. วิธีการจัดกิจกรรม (เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง)

6.1 ครูนำสนทนาเรื่องอาชีพต่างๆ พร้อมสำรวจอาชีพที่สนใจ

6.2 ครูประชุมชี้แจงนักเรียนในเรื่องต่างๆที่นักเรียนจะเข้าฝึกประสบการณ์

6.3 นักเรียนเข้าร่วมฝึกประสบการณ์อาชีพกับสถานประกอบการ

6.5 ครูและนักเรียนร่วมประชุมหลังจากฝึกประสบการณ์และร่วมอภิปรายตามแบบบันทึกการปฏิบัติงานและแบบสำรวจการเข้าฝึกประสบการณ์ที่ได้รับ

6.6 ครูและนักเรียนสรุป ข้อดี และข้อควรพัฒนาจากการเข้าฝึกประสบการณ์

7. สื่อ / อุปกรณ์

7.1 ใบงาน แบบประเมินการเข้าฝึกประสบการณ์

7.2 แบบบันทึกการปฏิบัติงาน

8. การประเมินผล

8.1 วิธีการประเมิน

ประเมินจากการแบบบันทึกการเข้าร่วมฝึกประสบการณ์

8.2 เกณฑ์การประเมิน

8.2.1 ประเมินจากการสังเกตการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน

เกณฑ์	**ตัวบ่งชี้**
ผ่าน	มีความตั้งใจร่วมกิจกรรม ให้ความร่วมมือกับกลุ่มในการวิเคราะห์ แสดงความคิดเห็น การนำเสนอหน้าชั้นเรียนและส่งงานตามกำหนด
ไม่ผ่าน	ไม่ให้ความร่วมมือกับกลุ่ม หรือ ขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

8.2.2 ประเมินจากใบงาน

เกณฑ์	**ตัวบงชี้**
ผ่าน	ทำใบงานและแบบบันทึกส่ง ให้ความร่วมมือในการอภิปราย
ไม่ผ่าน	ไม่ทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

ใบงานที่ 1

"แบบประเมินการเข้าฝึกประสบการณ์"

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....

ชื่อสถานประกอบการ.....อาชีพที่สนใจ.....

นักเรียนวิเคราะห์ข้อมูลของตนเองตามประเด็นต่อไปนี้

รายการ	ระดับข้อมูล			
	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
1. มีความสนใจและมีความถนัดในการปฏิบัติอาชีพ				
2. มีความรู้ประสบการณ์เดิมในอาชีพ				
3. อาชีพที่สนใจมีประโยชน์ที่ตนเอง และครอบครัว				
4. มีความรู้เกี่ยวกับอาชีพที่สนใจฝึกประสบการณ์				
5. ขั้นตอนของอาชีพ ไม่ซับซ้อนสามารถทำได้				
6. มีทักษะในการฝึกประสบการณ์				
7. ระยะเวลาในการฝึกประสบการณ์				
8. ความเหมาะสมของสถานที่ที่ฝึกประสบการณ์				
9. มีความรู้ที่ได้รับจากการฝึกประสบการณ์				
10. อนาคตอยากประกอบอาชีพที่ฝึกประสบการณ์				

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แบบบันทึกการฝึกประสบการณ์

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ถึงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

วัน/เดือน/ปี	รายละเอียดที่ปฏิบัติงาน	ปัญหา	วิธีการแก้ไข
วัน.....			
___/___/___			
	หมายเหตุ		
วัน.....			
___/___/___			
	หมายเหตุ		
วัน.....			
___/___/___			
	หมายเหตุ		
วัน.....			
___/___/___			

	หมายเหตุ		

แผนการจัดกิจกรรมแนะแนว
ด้านส่วนตัวและสังคม

แผนการจัดกิจกรรมแนะแนวที่ 1

หน่วยการจัดกิจกรรม ส่วนตัวและสังคม **ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3**

เรื่อง ฉันเป็นฉันเอง **จำนวน 2 ชั่วโมง**

.....

1. สาระสำคัญ

การอยู่ร่วมกันในสังคม จำเป็นที่บุคคลควรสำรวจข้อดีและข้อบกพร่องของตนเองเพื่อนำไปปรับปรุงพัฒนาตนเองและความสัมพันธ์ระหว่างกันให้มั่นคง เพื่อการช่วยเหลือซึ่งกันและกันในสังคมต่อไป

2. สมรรถนะการแนะแนว : ด้านส่วนตัวและสังคม

ข้อที่ 1 รู้จักและเข้าใจตนเอง

ข้อที่ 2 รักและเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

3.1 เข้าใจเห็นคุณค่าและพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง

3.2 สำรวจบุคลิกภาพด้านดีของตนเองได้

3.3 บรรยายลักษณะนิสัยและบุคลิกภาพของตนเองได้

3.4 บอกถึงตัวตนที่แท้จริงของตนเองได้

4. สาระการเรียนรู้

- การเข้าใจเห็นคุณค่าของตนเอง และการพัฒนาตนเอง

5. ชิ้นงาน / ภาระงาน (ถ้ามี)

5.1 ใบงานที่ 1 ฉันหรือนี่

5.2 ใบงานที่ 2 อุปนิสัยดี – ไม่ดี มีผลอย่างไร

5.3 ใบงานที่ 3 ลักษณะดี – ไม่ดี ฉันมีไหม

6. วิธีการจัดกิจกรรม

6.1 เข้าสู่บทเรียนโดยครูถามนักเรียนเกี่ยวกับ นิสัยของตัวเองและเห็นด้วยหรือไม่กับข้อความที่ว่าคนทุกคนมีนิสัยทั้งดีและไม่ดีอยู่ในตัวเอง

6.2 ครูสอบถามนักเรียน 2-3 คน เกี่ยวกับอุปนิสัยของนักเรียนโดยส่วนตัวแล้วมีอุปนิสัยเป็นอย่างไร และมีส่วนใดบ้างที่ควรปรับปรุงแก้ไข

6.3 นักเรียนศึกษาใบความรู้ เรื่อง “การอยู่ร่วมกันในสังคม ”

6.4 นักเรียนทำแบบสำรวจอุปนิสัยของตนเองลงในใบงานที่ 1 “ฉันหรือนี่”

6.5 นักเรียนแบ่งเป็นกลุ่ม ๆ ละ 3-4 คน ให้สมาชิกภายในกลุ่มช่วยกันวิเคราะห์ว่านิสัยตนเองบางข้อในใบงานที่ 1 “ฉันหรือนี่”จำเป็นต้องปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้นจะมีวิธีการอย่างไร ให้สมาชิกในกลุ่มช่วยกันคิดวิเคราะห์เขียนเป็น ผังความคิด ลงในกระดาษที่ครูแจกให้ ครูสังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติงานของนักเรียน

เกณฑ์ในการพิจารณาตัดสินว่านักเรียนมีนิสัยอย่างไร ให้ครูพิจารณาดังนี้

ข้อความที่เป็นบวก ตอบใช่ ให้ 1 คะแนน

ตอบไม่ใช่ ให้ 0 คะแนน

ข้อความที่เป็นลบ ตอบใช่ ให้ 0 คะแนน

ตอบไม่ใช่ ให้ 1 คะแนน

6.6 ตัวแทนกลุ่ม นำเสนอผังความคิดหน้าชั้นเรียน

6.7 นักเรียนแต่ละกลุ่มทำใบงานที่ 2 “อุปนิสัยดี - ไม่ดี มีผลอย่างไร” ส่งครูตรวจต่อไป

6.8 นักเรียนแต่ละคนทำใบงานที่ 3 “ลักษณะดี- ไม่ดี ฉันมีไหม” ตรวจคำตอบแล้วรวมคะแนนเพื่อหาแนวทางปรับปรุงและพัฒนาตนเองในแต่ละข้อ

6.9 นักเรียนและครูช่วยกันสรุปการอยู่ร่วมกันในสังคมและการปรับปรุงข้อบกพร่องเกี่ยวกับอุปนิสัยบางประการเพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

7. สื่อ/ อุปกรณ์

7.1 ใบความรู้ เรื่อง การอยู่ร่วมกันในสังคม

7.2 ใบงานที่ 1 “ฉันหรือนี่”

7.3 ใบงานที่ 2 “อุปนิสัยดี - ไมดี มีผลอย่างไร”

7.4 ใบงานที่ 3 “ลักษณะดี - ไม่ดี ฉันมีไหม”

8. การประเมินผล

8.1 วิธีการประเมิน

8.1.1 ประเมินกิจกรรมแนะแนว “สรุปอุปนิสัยที่ฉันเป็น”

8.1.2 สังเกตพฤติกรรมนักเรียนรายบุคคล

8.1.3 สังเกตพฤติกรรมนักเรียนรายกลุ่ม

8.2 เกณฑ์การประเมิน

8.2.1 ประเมินจากการสังเกตการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน

เกณฑ์	**ตัวบ่งชี้**
ผ่าน	มีความตั้งใจร่วมกิจกรรม ให้ความร่วมมือกับกลุ่มในการวิเคราะห์ แสดงความคิดเห็น การนำเสนอหน้าชั้นเรียนและส่งงานตามกำหนด
ไม่ผ่าน	ไม่ให้ความร่วมมือกับกลุ่ม หรือ ขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

8.2.2 ประเมินจากใบงาน

เกณฑ์	**ตัวบงชี้**
ผ่าน	ทำใบงานและแบบบันทึกส่ง ให้ความร่วมมือในการอภิปราย
ไม่ผ่าน	ไม่ทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

ใบความรู้

เรื่อง การอยู่ร่วมกันในสังคม

การอยู่ร่วมกันในสังคม อย่างมีความสุข บุคคล ผู้เกิดมาในโลกนี้ ไม่ว่ายากดีมีจน จะอยู่โดยลำพังแต่ผู้เดียวไม่ได้ จำต้องมีการคบหาสมาคมอยู่ร่วมกับผู้อื่น คนที่จะคบหาสมาคมอยู่ร่วมกันนั้นมีความแตกต่างกันออกไป ไม่ว่าสังคมเมืองหรือสังคมชนบท จำเป็นที่บุคคลต้องมีการสำรวจตัวเองด้าน ข้อดี ข้อเสีย ข้อบกพร่องต่าง ๆ เช่นในด้านอารมณ์ ด้านสังคมความเป็นอยู่รอบตัวเอง ถ้าพบว่าตัวเอง ยังมีข้อบกพร่องบางอย่างก็ควรนำไปปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาตนเองให้ดีขึ้น ทำให้ความสัมพันธ์ในสังคมยืนยาว นำไปสู่การช่วยเหลือเกื้อกูลกันในสังคมและสังคมก็จะเป็นสุขต่อไป (พระเทพคุณาภรณ์, 2552)

ใบงานที่ 1

“ ฉันหรือนี่ ”

คำชี้แจง

1. กิจกรรมนี้ใช้เวลา 15 นาที
2. นักเรียนสำรวจนิสัยของตัวเองโดยทำเครื่องหมาย (✓)ลงในช่องที่ใช่ หรือไม่ใช่ ให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

ข้อ	รายการ	ใช่	ไม่ใช่
1.	ขยันหมั่นเพียร		
2.	เกียจคร้าน		
3.	มีเหตุผล		
4.	สุขุมเยือกเย็น		
5.	เอาแต่ใจตัวเอง		
6.	อารมณ์ฉุนเฉียว		
7.	มีไหวพริบปฏิภาณ		
8.	ประมาทเลินเล่อ		
9.	ละเอียดรอบคอบ		
10.	สุภาพเรียบร้อย/อ่อนโยน		
11.	ซื่อสัตย์สุจริต		
12.	อวดดี เย่อหยิ่ง		
13.	สนใจเรื่องของคนอื่น		
14.	มีความนอบน้อม		
15.	โกรธง่ายหายเร็ว		
16.	ชอบอยู่คนเดียว		

17.	ใจอ่อนยอมแพ้ง่าย ๆ		
18.	ใจแข็งไม่ยอมแพ้ง่าย ๆ		
19.	ใจน้อย/ขี้งอน		
20.	บอกเพื่อนให้ทำตามตนเองเสมอ		
21.	รักสัตว์เลี้ยง		
22.	จู้จี้ขี้บ่น		
23.	เมตตากรุณา		
24.	ไม่ยอมจ่ายอะไรง่ายๆ		
25.	มีอารมณ์ขันอยู่เสมอ		
26.	กลัวในสิ่งที่ไม่มีตัวตน		
ข้อ	**รายการ**	**ใช่**	**ไม่ใช่**
27.	กลัวความมืด		
28.	ใฝ่ฝันสูง		
29.	เคร่งครัดในศาสนาที่ตนนับถือ		
30.	ผ่อนคลายอารมณ์โดยการอ่านหนังสือการ์ตูน		
	สรุป (จำนวนข้อ)		

เกณฑ์การให้คะแนน

ได้คะแนนตั้งแต่ 15 คะแนนขึ้นไป หมายถึง นักเรียนมีนิสัยที่ดี

ได้คะแนนน้อยกว่า 15 คะแนน หมายถึง นักเรียนต้องปรับปรุงแก้ไขด้านนิสัย

ใบงานที่ 2

“อุปนิสัยดี-ไม่ดี มีผลอย่างไร”

กลุ่มที่ .....

1. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....
2. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....
3. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....
4. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....

คำชี้แจง

1. กิจกรรมนี้ใช้เวลา 15 นาที
2. แต่ละกลุ่มบันทึกสรุปตามใบกิจกรรม

1. อุปนิสัยที่ดีมีผลต่อการดำเนินชีวิตอย่างไร

.....

.....

.....

.....

2. อุปนิสัยที่ไม่ดีมีผลต่อการดำเนินชีวิตอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

ใบงานที่ 3

“ ลักษณะดี - ไม่ดี ฉันมีไหม ”

ข้อที่	รายการ	ไม่จริง	จริงบางครั้ง	ค่อนข้างจริง	จริงมาก	คะแนน
1.	ฉันรู้ตัวเองว่ามีนิสัยอย่างไร	1	2	3	4	
2.	ฉันชอบหัวเราะให้เพื่อนเวลาเขาทำงานผิดพลาด	4	3	2	1	
3.	ฉันไม่สามารถควบคุมความตื่นเต้นได้เมื่อแสดงออกต่อหน้าคนอื่น	1	2	3	4	
4.	ฉันพยายามถนอมน้ำใจผู้อื่นเพื่อหลีกเลี่ยงการขัดแย้ง	1	2	3	4	
5.	ฉันชอบทำอะไรตามใจตนเองเสมอ	4	3	2	1	
6.	เมื่อถูกเพื่อนตำหนิฉันมักจะนิ่งเงียบ	1	2	3	4	
7.	ฉันสามารถควบคุมตนเองได้ในขณะโกรธ	1	2	3	4	
8.	ฉันไม่ชอบไปยุ่งเกี่ยวกับใคร	4	3	2	1	

9.	ฉันหลีกเลี่ยงที่จะกล่าวถึงสิ่งที่ทำให้ผู้อื่นเสียใจ	1	2	3	4	
10.	เมื่อทำอะไรผิดพลาดฉันจะอารมณ์เสียทั้งวัน	4	3	2	1	
รวมคะแนน						

การให้คะแนนแบ่งเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 ข้อความที่เป็นข้อความทางบวก (Positive Statement) ได้แก่ข้อ 1,3,4,6,7,9

กลุ่มที่ 2 ข้อความที่เป็นข้อความทางลบ (Negative Statement) ได้แก่ข้อ 2,5,8,10

เกณฑ์การประเมิน

กลุ่มที่ 1 ข้อความที่เป็นข้อความทางบวก (Positive Statement) การให้คะแนนเป็นดังนี้

ตอบไม่จริง ให้ 1 คะแนน

ตอบจริงบางครั้ง ให้ 2 คะแนน

ตอบค่อนข้างจริง ให้ 3 คะแนน

ตอบจริงมาก ให้ 4 คะแนน

เกณฑ์การประเมิน

กลุ่มที่ 2 ข้อความที่เป็นข้อความทางลบ (Negative Statement) การให้คะแนนเป็นดังนี้

ตอบไม่จริง ให้ 4 คะแนน

ตอบจริงบางครั้ง ให้ 3 คะแนน

ตอบค่อนข้างจริง ให้ 2 คะแนน

ตอบจริงมาก ให้ 1 คะแนน

การแปลผลคะแนน

คะแนนรวมของแบบประเมินอุปนิสัย มีค่าระหว่าง 1 - 40 คะแนน แบ่งระดับของอุปนิสัยเป็น 3 ระดับดังนี้

ช่วงคะแนน 30 - 40 หมายถึง อุปนิสัยที่ดี

ช่วงคะแนน 20 - 29 หมายถึง อุปนิสัยดีปานกลาง

ช่วงคะแนน 1 - 19 หมายถึง อุปนิสัยต้องปรับปรุงแก้ไข

แผนการจัดกิจกรรมแนะแนวที่ 2

หน่วยการจัดกิจกรรม ส่วนตัวและสังคม **ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3**

เรื่อง เราคือเรา **จำนวน 2 ชั่วโมง**

---

1. สาระสำคัญ

นักเรียนรู้จัก เข้าใจและเห็นคุณค่าในตนเอง และผู้อื่น พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง และปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างเหมาะสม

2. สมรรถนะการแนะแนว : ด้านส่วนตัวและสังคม

ข้อที่ 1 รู้จักและเข้าใจตนเอง

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

3.1 บอกหน้าที่ความรับผิดชอบของตนเอง

3.2 บอกความคิดความรู้สึกของตนเองได้

3.3 บอกข้อคิดที่ได้จากการทำกิจกรรมได้

4. สาระการเรียนรู้

ความรับผิดชอบต่อตนเอง

5. ชิ้นงาน / ภาระงาน (ถ้ามี)

5.1 ใบงานที่ 1 หน้าที่ของตนเองในแต่ละวัน

5.2 ใบงานที่ 2 ความรู้สึกต่อหน้าที่

6. วิธีการจัดกิจกรรม

6.1 นำเข้าสู่บทเรียนโดยครูถามนักเรียนเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของตนเองในแต่ละวันว่าทำอะไรบ้าง

6.2 นักเรียนศึกษาใบความรู้ เรื่อง “ความรับผิดชอบต่อตนเอง”

6.3 ครูขออาสาสมัครนักเรียน 2-3 คน ให้ออกมาเล่าเกี่ยวกับหน้าที่ของตนเองให้เพื่อน ๆ ฟัง ครูสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนจากการเล่าเรื่อง

6.4 ครูสอบถามนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องที่เพื่อนออกมาเล่าให้ฟังว่ามีเรื่องใดที่เหมือนตัวเองบ้าง และทำใบงานที่ 1 เรื่อง “หน้าที่ของตนเองในแต่ละวัน” โดยให้นักเรียนเขียนหน้าที่ของตนเองในแต่ละวันว่าทำอะไรเป็นเวลา 5 วัน

6.5 นักเรียนเขียนแสดงความรู้สึกของตนเองที่ได้ทำหน้าที่ ในใบงานที่ 2 ความรู้สึกต่อหน้าที่ ส่งให้ครูตรวจต่อไป

6.6 นักเรียนและครูช่วยกันสรุปการรู้จักหน้าที่ความรับผิดชอบของตนเอง และข้อคิดที่ได้จากกิจกรรมนี้

7. สื่อ/ อุปกรณ์

1. ใบความรู้ เรื่อง “ ความรับผิดชอบต่อตนเอง”
2. ใบงานที่ 1 เรื่อง “หน้าที่ของตนเองในแต่ละวัน”
3. ใบงานที่ 2 เรื่อง “ความรู้สึกต่อหน้าที่”

8. การประเมินผล

8.1. วิธีการประเมิน

8.1.1 สังเกตพฤติกรรมนักเรียนรายบุคคล

8.1.2 สังเกตพฤติกรรมนักเรียนรายกลุ่ม

8.2 เกณฑ์การประเมิน

8.2.1 ประเมินจากการสังเกตการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน

เกณฑ์	ตัวบ่งชี้
ผ่าน	มีความตั้งใจร่วมกิจกรรม ให้ความร่วมมือกับกลุ่มในการวิเคราะห์ แสดงความคิดเห็น การนำเสนอหน้าชั้นเรียนและส่งงานตามกำหนด

ไม่ผ่าน	ไม่ให้ความร่วมมือกับกลุ่ม หรือ ขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

8.2.2 ประเมินจากใบงาน

เกณฑ์	**ตัวบงชี้**
ผ่าน	ทำใบงานและแบบบันทึกส่ง ให้ความร่วมมือในการอภิปราย
ไม่ผ่าน	ไม่ทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

ใบความรู้

เรื่อง ความรับผิดชอบต่อตนเอง

ความรับผิดชอบต่อตนเอง หมายถึงการรับรู้ฐานะและบทบาทของตนที่เป็นส่วนหนึ่งของสังคม ซึ่งจะต้องดำรงตนอยู่ในสภาพที่ช่วยเหลือตนเองได้ โดยที่บุคคลควรจะวิเคราะห์และแยกแยะว่าสิ่งใดถูกหรือผิด เหมาะสมหรือไม่ และมีความสามารถที่จะเลือกตัดสินใจในการเป็นที่ยอมรับของสังคมการอยู่ร่วมกันในสังคม

จำเป็นที่บุคคลควรสำรวจข้อดีและข้อเสียหรือข้อบกพร่องของตนเองเพื่อนำไปปรับปรุง พัฒนาตนเองและความสัมพันธ์ระหว่างกันให้ยืดยาวเพื่อการช่วยเหลือ ซึ่งกันและกันในสังคมต่อไป

ถ้าในองค์การใดมีบุคคลที่มีความรับผิดชอบ จะทำให้เกิดผลดีต่อองค์การดังนี้คือ

1. องค์การจะได้รับความเชื่อถือและไว้วางใจจากผู้ร่วมงานและผู้อื่น
2. การปฏิบัติงานจะพบความสำเร็จทันเวลาและทันต่อเหตุการณ์ ภายใต้สถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา
3. ทำให้เกิดความเชื่อถือในตนเอง เพราะปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างเรียบร้อย
4. องค์การเกิดความมั่นคงเป็นที่ยอมรับนับถือจากผู้อื่น
5. องค์กรประสบความสำเร็จสามารถพัฒนาไปสู่ความเป็นปึกแผ่นและมั่นคง
6. สามารถปฏิบัติงานได้อย่างราบรื่นทุกคนให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

ใบงานที่ 1

เรื่อง หน้าที่ของตนเองในแต่ละวัน

ให้นักเรียนแต่ละคนปฏิบัติกิจกรรมใบงานที่ 1 “หน้าที่ของตนเองในแต่ละวัน”ว่าทำอะไรเป็นเวลา 5 วัน ให้สำเร็จ (การให้คะแนนอยู่ในดุลยพินิจของครูผู้สอน)

ครั้งที่	วัน เดือน ปี	หน้าที่ของตนเองในแต่ละวัน

ใบงานที่ 2

เรื่อง ความรู้สึกต่อหน้าที่

ให้นักเรียนแต่ละคนปฏิบัติกิจกรรมใบงานที่ 2 โดยการเขียนแสดงความรู้สึกของฉันที่ได้ทำหน้าที่..... โดยให้นำหน้าที่ที่นักเรียนได้ทำ นำมาเขียน (การให้คะแนนอยู่ในดุลยพินิจของครูผู้สอน)

หน้าที่ที่ฉันทำ	ความรู้สึกของฉันที่ได้ทำหน้าที่.....

แผนการจัดกิจกรรมแนะแนวที่ 3

หน่วยการจัดกิจกรรม ส่วนตัวและสังคม **ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3**

เรื่อง ฟ้าประทาน **จำนวน 2 ชั่วโมง**

.....

1. สาระสำคัญ

การอยู่ร่วมกันในสังคม จำเป็นที่บุคคลควรสำรวจจุดเด่นจุดด้อยหรือข้อบกพร่องของตนเองเพื่อนำไปปรับปรุง พัฒนาตนเองและความสัมพันธ์ระหว่างกันให้ยืดยาวเพื่อการช่วยเหลือ ซึ่งกันและกันในสังคมต่อไป

2. สมรรถนะการแนะแนว : ด้านส่วนตัวและสังคม

ข้อที่ 2 รักและเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น

ข้อที่ 3 มีวุฒิภาวะทางอารมณ์

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

3.1 บรรยายจุดเด่นจุดด้อยของตนเองได้

3.2 ยกตัวอย่างเหตุการณ์ที่ภาคภูมิใจที่ผ่านมาได้

3.3 บอกวิธีนำเอาความผิดพลาดมาปรับปรุงได้

4. สาระการเรียนรู้

การรู้จักจุดเด่น จุดด้อย การสร้างความสุขให้กับตนเอง เหตุการณ์ที่ภาคภูมิใจ และวิธีนำความผิดพลาดมาปรับปรุง

5. ชิ้นงาน / ภาระงาน (ถ้ามี)

5.1 ใบงาน จุดเด่น จุดด้อยของฉัน

5.2 ใบงาน บกพร่อง แก้ไขได้

6. วิธีการจัดกิจกรรม

6.1 นำเข้าสู่บทเรียนโดยครูถามนักเรียนเกี่ยวกับนิสัยของตัวเองและเห็นด้วยหรือไม่กับข้อความที่ว่าคนทุกคนต้องมีจุดเด่นจุดด้อยอยู่ในตัวเอง

6.2 นักเรียนศึกษาใบความรู้ เรื่อง “10 เคล็ดลับ พัฒนาตนเอง สู่ความสำเร็จ”

6.3 ครูสอบถามนักเรียน เกี่ยวกับนิสัยของนักเรียนว่าโดยส่วนตัวแล้วนักเรียนมีนิสัยเป็นอย่างไรบ้างและให้นักเรียนยกตัวอย่างจุดเด่นหรือข้อดีของตนเองมา 2-3 ข้อ และให้นักเรียนบอกจุดด้อยของตนเอง 2-3 ข้อ และบอกด้วยว่ามีส่วนใดบ้างที่ควรปรับปรุงแก้ไข

6.4 ครูขออาสาสมัครนักเรียน 2-3 คน ออกมาเล่าประสบการณ์ที่ตัวเองภาคภูมิใจ อาจจะเป็นจุดเด่นของตนเองก็ได้

6.5 ครูให้นักเรียนแต่ละคนทำแบบสำรวจนิสัยที่ฉันเป็นในใบงาน “จุดเด่นจุดด้อยของฉัน ”

6.6 นักเรียนแบ่งเป็นกลุ่ม ๆ ละ 2-3 คน ให้สมาชิกภายในกลุ่มช่วยกันวิเคราะห์ว่านิสัยตนเองบางข้อในใบงานที่ 2 จำเป็นต้องปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้นจะมีวิธีการอย่างไรให้สมาชิกในกลุ่มช่วยกันคิดวิเคราะห์ ครูสังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติงานของนักเรียน

6.7 ครูให้นักเรียนทุกคนทำกิจกรรมในใบงาน บกพร่อง.....แก้ไขได้ ส่งครูตรวจต่อไป

6.8 ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปการอยู่ร่วมกันในสังคมและการปรับปรุงข้อบกพร่องเกี่ยวกับนิสัยบางประการที่นักเรียนต้องปรับปรุงแก้ไขเพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

7. สื่อ/ อุปกรณ์

7.1. ใบความรู้ เรื่อง “10 เคล็ดลับ พัฒนาตนเอง สู่ความสำเร็จ ”

7.2 ใบงานที่ 1 “สำรวจจุดเด่น - จุดด้อยของฉัน”

7.3 ใบงานที่ 2 “บกพร่อง.....แก้ไขได้”

8. การประเมินผล

8.1 วิธีการประเมิน

8.1.1 ประเมินวัดนิสัยของนักเรียน

8.1.2 สังเกตพฤติกรรมนักเรียนรายบุคคล

8.1.3 สังเกตพฤติกรรมนักเรียนรายกลุ่ม

8.2 เกณฑ์การประเมิน

8.2.1 ประเมินจากการสังเกตการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน

เกณฑ์	**ตัวบ่งชี้**
ผ่าน	มีความตั้งใจร่วมกิจกรรม ให้ความร่วมมือกับกลุ่มในการวิเคราะห์ แสดงความคิดเห็น การนำเสนอหน้าชั้นเรียนและส่งงานตามกำหนด
ไม่ผ่าน	ไม่ให้ความร่วมมือกับกลุ่ม หรือ ขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

8.2.2 ประเมินจากใบงาน

เกณฑ์	**ตัวบงชี้**
ผ่าน	ทำใบงานและแบบบันทึกส่ง ให้ความร่วมมือในการอภิปราย
ไม่ผ่าน	ไม่ทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

ใบความรู้
“10 เคล็ดลับ พัฒนาตนเอง สู่ความสำเร็จ”

พัฒนาตนเอง เป็นแนวทางปฏิบัติที่สามารถนำทางตนเองไปสู่สิ่งที่ดีขึ้นได้ ประยุกต์ใช้ในเรื่องต่าง ๆ ที่คุณต้องการจะแก้ไขให้ดีขึ้น ไม่ว่าจะเป็นงานประจำ งานอดิเรก หรือ การทำธุรกิจส่วนตัว ทุกอย่างที่เกิดขึ้นล้วนเป็นผลลัพธ์ที่เกิดจากการกระทำของตัวเราเองทั้งสิ้น TerraBKK ขอนำเสนอ 10 เคล็ดลับ พัฒนาตนเอง สู่ความสำเร็จ ไม่ใช่แค่การเพิ่มอุปนิสัยที่ดี และหมายรวมถึงการลดหรือปรับปรุงอุปนิสัยที่เป็นปัญหาในการพัฒนาตนเองด้วย เรียนรู้แล้วนำมาปรับใช้กันง่ายๆ รายละเอียดดังนี้

แก้ไขอุปนิสัยทำลายความสำเร็จ

1. หยุดผัดวันประกันพรุ่ง

การปล่อยปละละเลยหน้าที่การงานในส่วนที่เราไม่ชอบไม่เกิดผลดีใด ๆ และก็ทำให้คุณดูไม่เป็นมืออาชีพ ปรับเปลี่ยนวิธีการด้วยการสลับปรับทำพร้อมกับงานที่ชอบ เพื่อให้ทุกอย่างดูดีขึ้นโยภาพรวม ดังนั้น วิธีปรับปรุงปัญหานี้ก็คือ การเพิ่มระดับความใส่ใจในชิ้นงานแทนการผัดวันประกันพรุ่ง นอกจากคุณภาพงานจะทำออกมาดีแล้ว ยังช่วยลดความเครียดในการทำงานด้วย

2. เลิกคิดลบ

ทำความเข้าใจเสียใหม่ว่า ความสำเร็จจะเกิดขึ้นได้อย่างไม่รู้จบ เสมือนเกมส์ต่อจุดไปเรื่อย ๆ แน่นอนระหว่างทางมักจะมีบททดสอบชีวิตอยู่เสมอ ความลำบาก คำถามคาใจ กลายเป็นว่า ความคิดบวกและความคิดลบสามารถเกิดขึ้นได้ในทุกเวลา แต่ความคิดลบมักเกิดได้เร็วกว่า ดังนั้น จงรักษาทัศนคติให้มีแต่ความคิดบวกไว้มาก ๆ

3. เลิกเปรียบเทียบตนเองกับผู้อื่น

เมื่อไรที่คุณเปรียบเทียบตนเองกับผู้อื่น คุณจะสูญเสียความเป็นตัวตน เป้าหมายและสติได้ง่ายมาก ตามมาด้วยอารมณ์อิจฉา ,เศร้าหมอง และเกิดเป็นปมด้อย การแข่งขันเพื่อผลักดันตนเองเป็นสิ่งที่ดี แต่การพุ่งประเด็นด้านนี้มากเกินไป จะทำให้คุณรู้จักแย่เกินความเป็นจริงเสียมากกว่า ดังนั้น จงทำตัวให้เด่นเป็นทีม อย่าเด่นเพียงตัวคนเดียว ลองกล่าวชื่นชมคนอื่นด้วยความยินดี สร้างวัฒนธรรมที่ดีในสังคมการทำงานของคุณ

4. หยุดนึกถึงอดีตที่ล้มเหลว

จงมองว่า ความล้มเหลวเป็นตัวชี้ข้อผิดพลาดที่คุณเคยทำผ่านมา มันคือทางผ่านเป็นเรื่องของขบวนการ ไม่ได้เป็น

จุดจบของทั้งชีวิต อย่าตีความว่านั้นต้องเป็นเครื่องแสดงความอัปยศไปตลอดชีวิต อย่าทิ้งบทเรียนที่ได้มา หรือความตั้งใจแรกในการทำสิ่งนั้น อย่างที่ Henry Ford เคยกล่าวถึงความล้มเหลวไว้ว่า “is simply the opportunity to begin again, this time more intelligently.”

5.เลิกตั้งเป้าหมายเพ้อฝัน

สิ่งที่สำคัญในการตั้งเป้าหมาย เมื่อเริ่มต้นธุรกิจใหม่ ,งานใหม่ หรืออะไรก็ตามแต่ ก็คือ เป้าหมายต้องอยู่บนพื้นฐานความเป็นจริง อย่าตั้งเป้าหมายที่ชี้วัดไม่ได้ อย่าตั้งเป้าหมายที่สูงเกินตัว อย่าตั้งเป้าหมายระยะสั้นเกินไป ดังนั้น หากคุณต้องการเปิดร้านกาแฟ จงมองหาวิธีการที่จะทำให้ธุรกิจอยู่รอด จากการแข่งขันอย่างรุนแรงที่มีร้านกาแฟเปิดอยู่รอบตัว กลยุทธ์ลดราคากาแฟในช่วงเปิดตัวคงไม่สามารถใช้ได้ตลอดไป เป็นต้น

เพิ่มอุปนิสัยแห่งความสำเร็จ

1.ฝึกทำสิ่งที่มีความหมายสำหรับคุณ

สัญญากับตนเองในสิ่งที่ทำให้ตัวคุณเองพัฒนาไปสู่สิ่งที่ต้องการ หรือหาเวลาว่างทำในสิ่งที่ปลุก passion ในตัวคุณขึ้นมาได้ ไม่จำเป็นต้องทำทุกวันทุกเวลา ขอแค่มีเวลาทำอย่างน้อยในช่วงที่คุณรู้สึกกำลังถอยหลังหรือกลัว ดังนั้น พยายามทำสิ่งที่คุณต้องการพัฒนาตนเอง และนั้นจะเป็นบทพิสูจน์สำคัญว่าตอนจบจะสวยงามมากน้อยแค่ไหน

2.ฝึกจัดตารางชีวิต

เข้าใจกันดีว่า ในการดำรงชีวิตของเรามักจะมีงานมากมายเต็มไปหมด ไม่ว่าจะงานประจำ งานบ้าน งานอดิเรก ฯลฯ สิ่งที่คนเรามักชอบกล่าวเป็นข้ออ้างคือ “ไม่มีเวลา” มันไม่ใช่เรื่องจริง หากคุณเห็นว่างานนั้นสำคัญจริง คุณจะเวลาทำมันอย่างแน่นอน ดังนั้น พยายามมุ่งความสำคัญไปที่งานสำคัญในชีวิตคุณ เรียนรู้นิยามว่างานไหนควรจะเป็น “งานมีมูลค่า” เช่น งานช่วยพัฒนาตนเองให้ก้าวไปสู่จุดที่ต้องการจะเป็นในระยะยาว เป็นต้น หรือ “งานไม่มีมูลค่า” เช่น งานบ้าน งานทั่วไปที่เราสามารถลดภาระส่วนนี้จ้างคนอื่นทำแทนได้ เป็นต้น

3.ฝึกมองเป็นภาพ

ตามความคิดตนเองจากจุดเริ่มต้นไปจุดจบด้วยภาพ วิธีนี้ช่วยฝึกการทำงานของสมอง 2 ด้าน ภาพหนึ่งภาพสามารถแทนขนวนการทำงานหรือคำพูดได้ดี และจะทำให้คุณมีความจำที่ดีขึ้น เมื่อคุณฝึกฝนไปเรื่อย ๆ นอกจากนี้ยังช่วยเสริมสร้างจินตนาการได้ดีอีกด้วย

4.พร้อมรับมือกับสิ่งไม่คาดคิด

สังเกตได้ว่า คนที่เก่งและประสบความสำเร็จ มักจะมีอุปนิสัยอย่างหนึ่งที่เด่นชัดกว่าคนทั่วไป นั้นคือ การแก้ไขสถานการณ์เฉพาะหน้า หรือการพร้อมรับมือกับสิ่งที่ไม่ได้คาดคิด เพราะเขาทราบดีว่าอะไรก็เกิดขึ้นได้เสมอ อย่ามัวแต่ตกใจกับสิ่งที่เกิดขึ้น จงมองว่าควรจะทำอย่างไรกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ดังนั้น ฝึกมองสถานการณ์ให้หลากหลายรูปแบบ ฝึกทำงานหรือคิดภายใต้ปัจจัยที่แตกต่างกัน เป็นต้น

5.ฝึกเป็นคนมนุษย์สัมพันธ์ดี

มนุษย์สัมพันธ์ แสดงออกได้หลากหลายระดับ มองออกว่าจริงใจหรือแกล้งทำ การทำงานประจำหรือการทำธุรกิจส่วนตัว ย่อมต้องมีเครือข่าย connections คุณไม่มีทางรู้ว่าคู่ค้าหรือเพื่อนร่วมงานเป็นคนอย่างไร หากคุณไม่มี

มนุษย์สัมพันธ์การเข้าหาสังคม ดังนั้น จงเรียนรู้ทักษะการเข้าสังคม การแสดงความคิดเห็น การพูดคุย เจรจา เพื่อพัฒนาตนเองให้ดูเป็นมืออาชีพและน่าเชื่อถือ เทอร์ร่า บีเคเค บทความโดย : TerraBKK เคล็ดลับการลงทุน Terra BKK ค้นหาบ้านดี คุ้มค่า ราคาถูก

https://www.sanook.com/money/425157/

ใบงานที่ 1

"สำรวจจุดเด่น - จุดด้อยของฉัน"

1. ให้นักเรียนแต่ละคนปฏิบัติกิจกรรมใบงานที่ 1"สำรวจจุดเด่น - จุดด้อยของฉัน" ให้สำเร็จ โดยทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องที่ใช่ หรือไม่ใช่ ให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

2. กิจกรรมนี้ใช้เวลา 15 นาที

ข้อ	รายการ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.	ขยันหมั่นเพียร					
2.	ดื้อรั้น					
3.	มีความรับผิดชอบ เสียสละ					
4.	วางตัวเป็นกลาง					
5.	เฉื่อยชาในบางครั้ง					
6.	มีเมตตากรุณา					
7.	มองคนในแง่ดี คิดทางบวก					
8.	ขาดความมั่นใจในตัวเอง					
9.	มีความอดทนเพื่ออนาคต					
10.	บริหารเวลาได้ดี					
11.	เป็นคนเจ้าอารมณ์					
12.	เป็นคนใจเย็น สุขุม					
13.	ดื้อเงียบ					

14.	เข้ากับผู้อื่นได้ดี					
15.	มีน้ำใจกับเพื่อนๆ					
16.	ซื่อสัตย์สุจริต					
17.	ตั้งใจเรียน					
18.	น้อยใจเก่ง					
19.	ไม่ค่อยกล้าแสดงออก					
20.	กิริยามารยาทเรียบร้อย					
21.	มักมีความวิตกกังวล					
22.	ไม่เชื่อฟังผู้ใหญ่					
23.	มีความลังเลในการตัดสินใจ					

ข้อ	รายการ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
24.	พูดจาไพเราะ					
25.	มีอารมณ์อ่อนไหว					
26.	ลืมง่าย					
27.	เอาใจเขามาใส่ใจเรา					
28.	ไม่ร่าเริงแจ่มใสเท่าที่ควร					
29.	เงียบ คิดมาก					
30.	ไม่ค่อยพูด					
	สรุป (จำนวนข้อ)					

สรุป จุดเด่น 5 ลำดับ

1. จุดเด่นด้าน.....
2. จุดเด่นด้าน.....
3. จุดเด่นด้าน.....
4. จุดเด่นด้าน.....
5. จุดเด่นด้าน.....

สรุป จุดที่ควรพัฒนา 5 ลำดับ

1. จุดที่ควรพัฒนาด้าน.....
2. จุดที่ควรพัฒนาด้าน.....
3. จุดที่ควรพัฒนาด้าน.....
4. จุดที่ควรพัฒนาด้าน.....
5. จุดที่ควรพัฒนาด้าน.....

ใบงานที่ 2

"บกพร่อง ...แก้ไขได้"

ชื่อกลุ่ม.....

1. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....
2. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....
3. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....
4. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....

คำชี้แจง

1. กิจกรรมนี้ใช้เวลา 15 นาที
2. ให้สมาชิกแต่ละกลุ่มเลือกข้อด้อยของตัวเองมา 1 ข้อ และให้สมาชิกในกลุ่มช่วยกันหาวิธีแก้ไขข้อบกพร่อง

สมาชิกคนที่.....	จุดด้อยของตนเอง	วิธีแก้ไขข้อบกพร่อง

แผนการจัดกิจกรรมแนะแนวที่ 4

หน่วยการจัดกิจกรรม ส่วนตัวและสังคม **ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3**

เรื่อง สร้างฝันให้ฉันเป็น **จำนวน 2 ชั่วโมง**

.....

1. สาระสำคัญ

มุ่งให้นักเรียนค้นพบความสามารถ ความถนัด และความสนใจจากการเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ นอกจากจะช่วยให้นักเรียนรู้จักตนเองมากขึ้นแล้ว ยังเป็นการเตรียมตัวเพื่อการปรับปรุงการเรียนของตนเองในปีการศึกษาต่อไปด้วย

2. สมรรถนะการแนะแนว : ด้านส่วนตัวและสังคม

ข้อ 2 รักและเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

3.1 บอกความถนัด ความสามารถ ความสนใจในรายวิชาต่างๆ ที่นักเรียน

3.2 เพื่อสร้างเสริมสุขภาพส่วนตนและชุมชน มีความภูมิใจในความเป็นไทย

4. สาระการเรียนรู้

นักเรียนได้สำรวจความสามารถความถนัด ความสนใจของตนเอง พัฒนาบุคลิกภาพส่วนตน พัฒนาความสามารถพื้นฐานการเรียนรู้ และทักษะในการดำเนินชีวิตให้มีความสมดุลทั้งทางความรู้ ความคิด ความสามารถ ความดีงาม ความรับผิดชอบต่อสังคม สามารถสร้างเสริมสุขภาพส่วนตนและชุมชน มีความภูมิใจ ในความเป็นไทย ตลอดจนใช้เป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพหรือศึกษาต่อ

5. ชิ้นงาน / ภาระงาน (ถ้ามี)

ใบความรู้ การเตรียมตัวเรียนชั้นใหม่

6. วิธีการจัดกิจกรรม

6.1 ครูให้นักเรียนอภิปรายถึงการเตรียมตัวขึ้นชั้นเรียนใหม่ จะต้องมีการเตรียมตัวอย่างไรบ้าง ครูและนักเรียนร่วมกันสรุป

6.2 ครูทบทวนหลักการ โครงสร้างหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น (ช่วงชั้นที่ 3) โดยถามนักเรียนด้วยคำถามต่อไปนี้

- หลักสูตรการศึกษาภาคบังคับจัดขึ้นโดยมีหลักการที่สำคัญว่าอย่างไร (การสำรวจความถนัด ความสนใจและความสามารถ)

หากนักเรียนไม่สามารถตอบคำถามได้ ครูให้นักเรียนอ่านทบทวนเอกสารประกอบการเรียนรู้ “หลักสูตรการศึกษาภาคบังคับ ช่วงชั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3”

6.3 ครูให้นักเรียนอ่านข้อความในใบความรู้ “การเตรียมตัวเรียนชั้นใหม่”

6.4. ครูถามนักเรียนถึงผลการเรียนตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่เรียนมาตลอดปีการศึกษาว่า นักเรียนมีความถนัด ความสามารถ และความสนใจต่อการเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ใด

6.5 ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความสำคัญของการสำรวจความถนัด ความสามารถ และความสนใจของตน จากการเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆ อันจะช่วยให้นักเรียนได้รู้จักตนเอง อีกทั้งเป็นการเตรียมตัวสำหรับการเรียนในช่วงชั้นใหม่ ต่อไป

7. สื่อ/ อุปกรณ์

7.1 แผนภูมิโครงสร้างหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น

7.2 ใบความรู้ “การเตรียมตัวเรียนชั้นใหม่”

8. การประเมินผล

8.1 วิธีการประเมิน

8.1.1 จากความสนใจ มีควากกระตือรือร้นในการเรียน และร่วมปฏิบัติกิจกรรม

8.1.2 ประเมินผลจากการตอบคำถามแสดงความคิดเห็นของนักเรียน

8.2 เกณฑ์การประเมิน

- ประเมินจากการสังเกตการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน

เกณฑ์	ตัวบ่งชี้
ผ่าน	มีความตั้งใจร่วมกิจกรรม ให้ความร่วมมือกับกลุ่มในการวิเคราะห์ แสดงความคิดเห็น การนำเสนอหน้าชั้นเรียนและส่งงานตามกำหนด
ไม่ผ่าน	ไม่ให้ความร่วมมือกับกลุ่ม หรือ ขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

ใบความรู้
การเตรียมตัวเรียนชั้นใหม่

จุดหมายของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีความเป็นไทย มีศักยภาพในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ โดยมีลักษณะที่พึงประสงค์8ข้อซึ่งจะครอบคลุมตลอดทุกช่วงชั้น (ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่1-

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6) สำหรับในช่วงชั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 นั้น เป็นช่วงสุดท้ายของการศึกษาภาคบังคับ โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้สำรวจความสามารถความถนัด ความสนใจของตนเอง พัฒนาบุคลิกภาพส่วนตน พัฒนาความสามารถพื้นฐานการเรียนรู้ และทักษะในการดำเนินชีวิตให้มีความสมดุลทั้งทางความรู้ ความคิด ความสามารถ ความดีงาม ความรับผิดชอบต่อสังคม สามารถสร้างเสริมสุขภาพส่วนตนและชุมชน มีความภูมิใจในความเป็นไทย ตลอดจนใช้เป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพหรือศึกษาต่อ

ในการเลือกวิชาเรียนนั้นสิ่งที่นักเรียนควรจะได้พิจารณามีดังนี้

1. **ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง** ซึ่งได้แก่

1.1 ความถนัด คือ ความสามารถในการปฏิบัติจากการเรียนรู้ ฝึกฝน ก่อให้เกิดความชำนาญ การเรียนรายวิชาใดที่นักเรียนสามารถปฏิบัติกิจกรรมหรืองานที่ได้รับมอบหมายได้ดี ย่อมแสดงถึงความถนัดในงานวิชานั้นๆ ได้อย่างหนึ่ง

1.2 ความสามารถของนักเรียน โดยเฉพาะในทางด้านการเรียนเท่าที่ผ่านมานักเรียนมีผลการเรียนอย่างไร โดยให้พิจารณาดูว่าผลการเรียนนั้น นักเรียนใช้ความสามารถที่มีอยู่เต็มที่แล้วหรือยัง และด้วยระดับผลการเรียนที่ปรากฏ นักเรียนจะเรียนไปได้ถึงระดับใด

1.3 ความสนใจ คือ ความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งของบุคคล ซึ่งจะมีอิทธิพลอย่างมากที่กระตุ้นให้เขาเลือกทำบางอย่างมากกว่าบางอย่าง ตัวอย่างเช่น ในเวลาว่างเขาอาจชอบฟังเพลงมากกว่าวาดรูป เป็นต้น ความสนใจของบุคคลมีมากกว่าหนึ่งอย่างได้ในเวลาเดียวกัน เช่น อาจชอบวาดรูป ชอบปลูกต้นไม่ เป็นต้น ความสนใจนี้สามารถสังเกตได้ง่ายๆ จากสิ่งที่เรามักจะกระทำบ่อยๆ และทำให้เรามีความสุข

2. **ข้อมูลเกี่ยวกับรายละเอียดของวิชา** ซึ่งได้แก่ ลักษณะเนื้อหาของวิชา ลักษณะการจัดการเรียนการสอน กิจกรรมการเรียน การวัดและประเมินผล และค่าใช้จ่ายในการเรียนการเลือกวิชาเรียนเป็นสิ่งสำคัญ หากนักเรียนเลือกวิชาเรียนได้เหมาะสมและสอดคล้องกับความสนใจ ความถนัด ความสามารถของตน นักเรียนจะมีความสุข ประสบความสำเร็จในการเรียน ซึ่งจะไปสู่เป้าหมายในอาชีพที่นักเรียนต้องการในอนาคต การจัดหลักสูตรและการเรียนการสอนแต่ละโรงเรียนอาจจัดรายวิชาแตกต่างกันไปตามความจำเป็น ความเหมาะสม และตามวิสัยทัศน์ของแต่ละโรงเรียน

แผนการจัดกิจกรรมแนะแนวที่ 5

หน่วยการจัดกิจกรรม ส่วนตัวและสังคม **ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3**

เรื่อง หนึ่งมิตรชิดใกล้ **จำนวน 2 ชั่วโมง**

.....

1. สาระสำคัญ

การมีเพื่อนที่ดี เพื่อนสนิทหรือเพื่อนที่รู้ใจจะช่วยให้เรารู้สึกอบอุ่น มีบุคคลคอยช่วยเหลือเป็นที่ปรึกษาเมื่อมีความทุกข์ สัมพันธภาพระหว่างเราและเพื่อนจึงมีความสำคัญและควรที่จะได้รับการดูแลรักษามิตรภาพให้คงอยู่ตลอดไป

2. สมรรถนะ : ด้านส่วนตัวและสังคม

ข้อ 4 ปรับตัวและดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. อธิบายคุณสมบัติของเพื่อนที่ดีได้
2. ตระหนักถึงความสำคัญของการมีเพื่อนที่ดี
3. ระบุข้อดีข้อเสียของเพื่อนได้
4. ปฏิบัติตนในการเป็นเพื่อนที่ดีได้

4. สาระการเรียนรู้

- คุณสมบัติของการเป็นเพื่อนที่ดี

5. ชิ้นงาน / ภาระงาน (ถ้ามี)

5.1 ใบงาน “คู่หูของฉัน”

5.2 ใบงาน “กว่าจะรู้ใจกัน”

6. วิธีการจัดกิจกรรม

6.1 ครูสนทนาซักถามนักเรียน เกี่ยวกับเพื่อนที่นักเรียนรู้จักในโรงเรียนเดียวกันหรือต่างโรงเรียนที่มีความสนิทสนมกันชอบไปไหนมาไหนด้วยกัน ว่ามีกี่คนและแต่ละคนนักเรียนทราบข้อมูลส่วนตัวของเพื่อนมากน้อยแค่ไหน อย่างไร โดยอ่านรายละเอียดจาก ใบความรู้ที่ 1 “เพื่อนคู่หู”

6,2. ครูสุ่มถามนักเรียน ประมาณ 2-3 คนว่าเพื่อนที่นักเรียนสนิทสนม เป็นเพื่อนที่ดีของนักเรียน หรือไม่อย่างไร

6.3 ให้นักเรียนจับคู่กับเพื่อนที่นักเรียนสนิทที่สุดในห้องแล้วทำใบงานที่ 1 “คู่หูของฉัน”

6.4 เมื่อนักเรียนทำใบงานที่ 1 “คู่หูของฉัน” เรียบร้อยแล้วให้แลกเปลี่ยนกันตรวจคำตอบ ถ้าตอบถูกต้องกับความรู้สึกของตนเอง ให้คะแนนข้อละ 1 คะแนน เมื่อตรวจเสร็จเรียบร้อยแล้วให้ส่งคืนเพื่อน

6.5 เมื่อนักเรียนได้รับคืนแล้วให้ตรวจดูว่าได้กี่คะแนนและวิเคราะห์ว่าข้อที่ตอบไม่ถูกมีข้อใดบ้างที่นักเรียนยังต้องทำความรู้จักเพื่อนให้มากกว่านี้

6.6 ครูอภิปรายว่าใบงานที่ทำเป็นเพียงส่วนหนึ่งเท่านั้น

6.7 นักเรียนจับคู่เพื่อนที่สนิทของตัวเองเพื่อศึกษาใบความรู้ที่ 2 “ลักษณะของเพื่อนที่ดี” และให้ช่วยกันวิเคราะห์ว่าตัวเองมีจุดแข็งหรือข้อดีอย่างไร และข้อบกพร่องที่ควรปรับปรุงอย่างไร ครูสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนแต่ละกลุ่ม

6.8 นักเรียนแต่ละคนปฏิบัติกิจกรรมตามใบงานที่ 2 “กว่าจะรู้ใจกัน”

6.9 ครูสุ่มนักเรียน 1-2 คน ออกมารายงานหน้าชั้นเรียนเกี่ยวกับข้อบกพร่องที่ควรปรับปรุงแก้ไขของตนเอง

6.10 สมาชิกในกลุ่มทำแบบบันทึกกิจกรรมที่ครูเตรียมให้ส่งครูตรวจต่อไป

6.11 ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายสรุปเกี่ยวกับการมีเพื่อนที่ดีและข้อคิดที่ได้รับจากการจัดกิจกรรมเพื่อให้เหมาะสมกับสถานการณ์และนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

7. สื่อ/ อุปกรณ์

7.1 ใบความรู้ที่ 1 “เพื่อนคู่หู”

7.2 ใบความรู้ที่ 2 “ลักษณะของเพื่อนที่ดี”

7.3 ใบงานที่ 1 “คู่หูของฉัน”

7.4 ใบงานที่ 2 “กว่าจะรู้ใจกัน”

8. การประเมินผล

8.1 วิธีการประเมิน

8.1.1 จากความสนใจ มีควากกระตือรือร้นในการเรียน และร่วมปฏิบัติกิจกรรม

8.1.2 ประเมินผลจากการตอบคำถามแสดงความคิดเห็นของนักเรียน

8.2 เกณฑ์การประเมิน

8.2.1 ประเมินจากการสังเกตการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน

เกณฑ์	**ตัวบ่งชี้**
ผ่าน	มีความตั้งใจร่วมกิจกรรม ให้ความร่วมมือกับกลุ่มในการวิเคราะห์ แสดงความคิดเห็น การนำเสนอหน้าชั้นเรียนและส่งงานตามกำหนด
ไม่ผ่าน	ไม่ให้ความร่วมมือกับกลุ่ม หรือ ขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

8.2.2 ประเมินจากใบงาน

เกณฑ์	**ตัวบงชี้**
ผ่าน	ทำใบงานและแบบบันทึกส่ง ให้ความร่วมมือในการอภิปราย
ไม่ผ่าน	ไม่ทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

ใบความรู้ที่ 1

“เพื่อนคู่หู”

เพื่อนโดยเฉพาะเพื่อนที่มีความสนิทสนมเป็นพิเศษหรือเรียกว่าเพื่อนคู่หูก็เป็นอีกบทบาทหนึ่งที่มีความสำคัญ การรู้จักเพื่อนอย่างใกล้ชิดทำให้เกิดการยอมรับซึ่งกันและกัน การที่เราได้ทำกิจกรรมร่วมกันทำให้เรารู้ว่าเรารู้ใจเพื่อนสนิทของเรามากน้อยเพียงใด เมื่อเรามีความรัก ความสนิทสนม ความไว้วางใจให้กับใครสักคน เราควรที่จะเรียนรู้ที่จะพัฒนาและรักษาสัมพันธภาพนั้นให้ยั่งยืนต่อไป (พรรณี เกษกมล, 2548)

ใบความรู้ที่ 2
“ลักษณะของเพื่อนที่ดี”

มนุษย์เป็นสัตว์สังคมที่ต้องอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่ม ดังนั้นไม่ว่าอย่างไรก็ตามทุกคนจะต้องมีเพื่อนอย่างแน่นอน จะเพื่อนมากเพื่อนน้อยก็ขึ้นอยู่กับสภาพสังคมของแต่ละคน อย่างไรก็ตามจำนวนของเพื่อนไม่ได้สำคัญนัก หากเพื่อนที่มีล้วนแต่เป็นประเภทที่ชักจูงไปในทางที่เสื่อมเสีย การจะเลือกคบเพื่อน ควรที่จะเลือกคบคนที่เป็นมิตรแท้ คอยช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และพากันไปในทางแห่งความสุขความสำเร็จ เรื่องฐานะหรือระดับการศึกษาไม่ได้เกี่ยวข้องและบ่งบอกได้เลยว่าเพื่อนที่คบจะเป็นคนที่ดี หากแต่ควรพิจาณาอุปนิสัยใจคออย่างละเอียดดังนี้

1. ไม่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน

คนที่มีนิสัยชอบทำให้คนอื่นเดือดร้อน เช่น ชอบหาเรื่องทะเลาะวิวาท ,ข้องเกี่ยวกับอบายมุขที่ผิดกฎหมาย ฯลฯ คนเหล่านี้จัดอยู่ในกลุ่มคนพาลที่จะนำมาแต่ความเดือดเนื้อร้อนใจ

2. รู้จักทำมาหากิน พึ่งพาตนเอง

บุคคลที่ขยันขันแข็ง สู้การสู้งาน ทำมาหากิน เลี้ยงชีพด้วยการพึ่งพาตนเอง เป็นบุคคลที่น่ายกย่อง ไม่สำคัญว่างานที่เขาทำจะมีตำแหน่งใหญ่โตหรือไม่ เพียงแค่เป็นงานสุจริตก็น่าชื่นชมแล้ว

3. พัฒนาตนเองอยู่เสมอ

คนที่รู้จักเพิ่มความสามารถให้ตนเอง เป็นบุคคลที่ควรคบหาสมาคม เพราะจะทำให้เราก้าวหน้าตามไปด้วย

4. รับฟังความคิดเห็น

เพื่อนที่ดีย่อมรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกันได้ แม้ว่าบางครั้งความเห็นอาจจะไม่ตรงกันก็สามารถที่จะแลกเปลี่ยนความคิดกันด้วยหลักเหตุและผล ถ้าติดตามข่าวจะเห็นว่าเพื่อนบางคนมีความเห็นทางการเมืองต่างกันก็ฆ่ากันตายเสียแล้ว แบบนี้เป็นมิตรในระดับที่เลวมาก

5. ช่วยเหลือในยามเดือดร้อน

เพื่อนที่เป็นมิตรแท้สามารถพิสูจน์กันได้ในยามลำบาก แต่ทั้งนี้ต้องดูด้วยว่าสิ่งที่เราต้องการให้เพื่อนช่วยเหลือเกินกำลังของเขาหรือไม่ บางคนไปยืมเงินเพื่อนสนิท พอเพื่อนไม่ให้ก็ไปกล่าวหาว่าเขาไม่ใช่เพื่อน โดยไม่พิจารณาเลยว่าเพื่อนคนนั้นมีภาระต้องรับผิดชอบอยู่มากมายในเวลาที่คุณลำบาก เพื่อนแท้จะยื่นมือเข้ามาช่วยเหลือโดยที่คุณไม่ต้องเอ่ยปากร้องขอ

6. มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี

ลักษณะประการหนึ่งของเพื่อนที่ดี คือ ต้องน่าคบหา อยู่ใกล้แล้วสบายใจ สามารถพูดคุยปรึกษาปัญหาได้

7. ให้คำแนะนำ ชักจูงไปในทางที่ถูกต้อง

หากเพื่อนของคุณแนะนำให้คุณเข้าสู่หนทางของสิ่งไม่ดี ไม่ว่าจะเป็นงานผิดกฎหมาย ,ยาเสพติด แสดงว่าเขาไม่ได้ปรารถนาดีต่อคุณเลย

การที่คุณมองหาและเลือกคบเพื่อนที่ดีเป็นสิ่งที่ถูกต้อง แต่สิ่งที่อยากแนะนำก็คือ คุณควรทำตัวให้เป็นเพื่อนที่ดีสำหรับคนอื่นเช่นกัน และเมื่อพบเจอเพื่อนแท้แล้ว จงรักษามิตรภาพที่ดีไว้ เพราะในชีวิตของคนแต่ละคนเพื่อนแท้ไม่ได้หาเจอกันง่าย ๆ เท่ากับเพื่อนกิน

เพื่อนแท้ ต้องมีลักษณะนิสัยอย่างไร

ทุกคนจำเป็นต้องมีเพื่อน ต่อให้เป็นคนสันโดษ ชอบอยู่คนเดียว แต่เชื่อไหมว่า คนๆ นั้นก็ยังต้องมีเพื่อนสักคนสองคนบ้าง หรือบางคนอาจจะมีเพื่อนเยอะกว่านั้น บางคนอาจมีเพื่อนในโซเชียลมีเดียเป็นพันเลยก็ได้แต่เราจะรู้ได้อย่างไรว่า เพื่อนที่เราคบอยู่ด้วยนั้น เป็นเพื่อนแท้ที่จะอยู่กับคุณไปตลอดชีวิต หรือเป็นเพื่อนที่จะมาแค่ร่วมสุขพอทุกข์ก็หายไป หรือตัวคุณกำลังเป็นเพื่อนแย่ๆ ของใครอยู่หรือเปล่านะ

ลักษณะของเพื่อนที่ดี

1. ไม่นินทาลับหลัง

ไม่ว่าคุณอ้วนขึ้น คล้ำลง หรือมีเรื่องโป๊ะแตกให้รู้สึกอับอาย เรื่องนั้นจะเป็นความลับตลอดไป ถ้าคุณมีเพื่อนแท้อยู่ข้างกาย เพราะเพื่อนที่ดีจะไม่นำเรื่องแย่ๆ ของคุณไปพูดให้คนอื่นฟัง ถ้าคุณอ้วนขึ้น เขาก็เพียงแค่ชวนคุณออกกำลังกาย หรือไม่ก็อ้วนไปด้วยเสียเลย ไม่มีเพื่อนดีๆ คนไหนเขาไปเม้าท์ว่าคุณอ้วนให้คนอื่นฟังแน่นอน!

2. ไม่ทำให้รู้สึกแย่กับตัวเอง

แม้ว่าวันนั้นคุณจะเผลออารมณ์ฉุนเฉียว เม้าท์มอยนินทาคนอื่นมากไป ทำงานผิดพลาดจนโดนดุ ไม่ว่าคุณจะทำตัวสักแค่ไหน เพื่อนที่ดีจะไม่ซ้ำเติมคุณ เขาจะรับฟังคุณด้วยความเข้าใจ เพราะเขารู้ว่าคุณอาจจะมีปัญหาอะไรลึกๆ ในใจรึเปล่าที่ทำให้ตัวคุณไม่เหมือนเดิม และหากมันแย่เกินไปจริงๆ เขาจะเตือนคุณด้วยความหวังดีแทนที่จะปล่อยให้เลยตามเลยไป

3. ไม่หาเรื่องทะเลาะกัน

ต่อให้ความคิดเห็นไม่ตรงกัน แต่ถ้าคุณและเพื่อนคือเพื่อนแท้ที่ฟ้าส่งมา เขาจะไม่เปิดประเด็นดราม่าหาเรื่องทะเลาะกับคุณแน่นอน แต่สิ่งที่เพื่อนที่ดีจะทำคือ อธิบายด้วยเหตุผล ยกตัวอย่างที่ชัดเจน และรับฟังเหตุผลของอีกฝ่ายด้วยใจไม่อคติ แล้วพิจารณาอย่างเป็นกลาง หรือเพื่อนบางคนอาจจะประนีประนอม ยอมผ่อนปรนให้คุณแบบจริงใจไม่ประชด แต่ถ้าเป็นเรื่องที่มีความถูกต้องเกี่ยวข้อง เขาก็จะหาทางบอกให้คุณเข้าใจโดยไม่โต้เถียงกันได้

8 เป็นผู้ฟังที่ดี

มีคำกล่าวว่า ‘การเป็นคนเล่าสนุกกว่าการเป็นคนฟัง’ แต่รู้ไหมว่าการจะเป็นเพื่อนที่ดีก็ต้องเป็นผู้ฟังที่ดีด้วย โดยลักษณะของคนที่จะเป็นเพื่อนที่ดีที่ใครๆ ก็อยากคุยด้วย มักจะมีลักษณะพิเศษอยู่อย่างหนึ่งนั่นคือ เป็นผู้ฟังที่ดี ไม่ว่าจะเรื่องทุกข์ร้อน เรื่องตลกๆ เรื่องดราม่าต่างๆ เพื่อนคนนั้นก็จะนั่งฟังคุณด้วยความตั้งใจและใส่ใจใส่อารมณ์กับเรื่องเล่าของคุณ แถมยังช่วยให้คำแนะนำดีๆ ในเรื่องที่คุณยังแก้ไม่ตกได้อีกด้วย

5. เชื่อมั่นในตัวคุณ

แม้คุณจะไม่เชื่อในตัวเองว่าทำได้ แต่ขอให้เชื่อเพื่อนคุณเถอะ ถ้าเขาบอกว่า 'คุณทำได้' นั่นไม่ใช่เพียงเพราะเขาอยากให้กำลังใจคุณ แต่เขาเชื่อจริงๆ ว่า คุณน่ะทำได้ หรืออาจกำลังบอกเป็นนัยๆ ว่า "ถึงไม่ไหวก็ยังมีฉันคอยช่วยยังไงล่ะ เธอจะผ่านมันไปได้แน่นอน"

6. ไม่สนใจอดีต

ทุกคนต้องมีอดีตที่แย่ ๆ ที่อยากจะปิดบัง แต่เพื่อนที่ดีจะไม่สนใจอดีตของคุณ แม้เขาจะรู้หรือไม่รู้ก็ตาม เขาจะมองแต่สิ่งปัจจุบันที่คุณเป็น และจะไม่ขุดอดีตขึ้นมาเพื่อแฉคุณด้วย ในเมื่อเขายังไม่สนใจอดีตคุณเลย คุณก็ต้องพยายามลืมอดีตของตัวเอง และก้าวต่อไปเป็นคนใหม่ที่ดีกว่าเดิมด้วยนะ

7. สนใจในทุกสเตตัสเฟสบุ๊ก

บางครั้งเราก็มักจะตั้งสเตตัสเฟสบุ๊กเพื่อระบายความในใจ หรือบอกเล่าวันดีๆ ที่เกิดขึ้น เพื่อนในเฟสบุ๊กหลายคนอาจจะเลื่อนผ่านไป บางคนอาจจะกดไลค์ให้ แต่เพื่อนแท้ของคุณจะเข้ามาทักทายคุณทันที ถ้าเป็นสิ่งดีๆ พวกเขาก็จะร่วมยินดีด้วย แต่ถ้ามันคือปัญหาหนักใจคุณ พวกเขาก็พร้อมช่วยเหลือทันทีเลยล่ะ

8. ไม่อิจฉาความสำเร็จ

เพื่อนที่ดีเขาจะอยากเห็นคุณได้รับแต่สิ่งดีๆ พวกเขาจะไม่อิจฉาตาร้อนในสิ่งที่คุณมี สิ่งที่คุณเป็น และสิ่งที่คุณกำลังจะได้รับ ถ้าเป็นเรื่องความสำเร็จของคุณพวกเขามีแต่จะยินดีด้วยใจจริง และยินดีที่จะผลักดันคุณให้ก้าวสู่ความสำเร็จต่อไปเรื่อยๆ และถ้าหากคุณเกิดผิดพลาดล้มลงมา สิ่งที่คุณจะได้รับคือ รอยยิ้มและเสียงหัวเราะที่จะบอกว่า 'ไม่เป็นไรนะ มาสู้กันใหม่ต่อไป' ไม่ใช่รอยยิ้มและเสียงหัวเราะเย้ยหยันแน่นอน

9. ไม่พยายามเปลี่ยนแปลงคุณ

ไม่ต้องกลัวว่าคุณไม่เป็นตัวเองของเอง หากได้คบเพื่อนแท้ เพราะเพื่อนแท้จะไม่เปลี่ยนแปลงคุณให้เป็นแบบที่เขา หวัง แต่เขาจะเปลี่ยนคุณให้เป็นคนที่ดีกว่าเดิมในแบบที่คุณเป็นโดยไม่ต้องอึดอัดใจ

10.ไม่หวังผลประโยชน์จากมิตรภาพ

อันที่จริงแล้วหลายครั้งมิตรภาพอาจเริ่มมาจากการทำงานร่วมกัน หรือมีผลประโยชน์ร่วมกันมาก่อน แต่ถ้าคุณและเขาคลิกกันจนได้กลายมาเป็นเพื่อนแท้ หลังจากนั้นคำว่า ผลประโยชน์อาจจะหมดไป เหลือเพียงแต่ คำ

ว่าเพื่อนที่ร่วมหัวจมท้ายกันโดยไม่มีเรื่องเงินมาเกี่ยวข้องก็ได้ โดยเพื่อนที่ดีจะหวังเพียงแค่คุณมีความสุขและ ตัวเราก็มีความสุข แบบนี้สิเรียกว่าประโยชน์จากมิตรภาพ วิน-วิน ทั้งสองฝ่าย

อีกหนึ่งข้อที่สำคัญคือ ถ้าเมื่อไหร่ที่คุณไม่มีผลประโยชน์แล้ว ใครทียังอยู่เคียงข้างคุณ ให้รู้ไว้เลยว่า คนๆ นั้นแหละ เพื่อนที่จะอยู่กับคุณไปตลอดชีวิต ใครได้เจอเพื่อนแบบนี้แล้วต้องรักษาไว้ให้ดีนะ(Pimonwan, 24 October 2018 จากhttps://goodlifeupdate.com/lifestyle/120151.html)

ใบงานที่ 1

"คู่หูของฉัน"

คำชี้แจง จากการที่นักเรียนได้มีความสนิทกับเพื่อนในชั้นเรียน นักเรียนทราบเกี่ยวกับเพื่อนของตนเองจากสิ่งต่อไปนี้

1.ชื่อเล่นของเพื่อน.....

2. อาหารที่ชอบทานที่สุด.....

3. สิ่งที่เพื่อนอยากได้เป็นของขวัญวันเกิดปีนี้.....

4. สัตว์เลี้ยงที่เพื่อนชอบ.....

5. ดาราที่เป็นต้นแบบของเขา.....

6. วิชาที่เพื่อนชอบ.....

7. งานอดิเรกที่ชอบทำ.....

8. โทรศัพท์มือถือที่ใช้.....

9. มาโรงเรียนโดยวิธีใด.....

10. สิ่งที่ควรแก้ไข.....

ชื่อผู้บันทึก.....ชื่อเล่น.....

ใบงานที่ 2

“กว่าจะรู้ใจกัน”

คำชี้แจง จากการที่นักเรียนมีเพื่อนที่สนิทและคิดว่าเป็นเพื่อนที่ดีสำหรับตนเองแล้ว สิ่งที่นักเรียนต้องปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้ความสัมพันธ์ดำเนินไปด้วยดี นักเรียนต้องปรับตัวให้เข้ากับเพื่อนในด้านใดบ้างและบอกวิธีปรับปรุงแก้ไข

ข้อบกพร่อง	วิธีแก้ไข	ความเป็นไปได้กี่เปอร์เซนต์

แผนการจัดกิจกรรมแนะแนวที่ 6

หน่วยการจัดกิจกรรม ส่วนตัวและสังคม **ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3**

เรื่อง ฉันจะเป็นเหมือนใครดี **จำนวน 2 ชั่วโมง**

1. สาระสำคัญ

คนทุกคนจะมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว การเลียนแบบผู้อื่นหากเป็นสิ่งที่ไม่เหมาะสมกับตนเองแล้วยิ่งจะทำให้สูญเสียความเป็นตัวของตังเองไปอย่างน่าเสียดาย

2. สมรรถนะการแนะแนว : ด้านส่วนตัวและสังคม

ข้อที่ 3 มีวุฒิภาวะทางอารมณ์

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

3.1 การวางแผนการดำเนินชีวิตในอนาคตได้อย่างเหมาะสม

3.2 ยกตัวอย่างบุคคลที่มีบุคลิกภาพที่ดีได้

4. สาระการเรียนรู้

บุคคลที่เราควรยึดเป็นแบบอย่างหรือเลียนแบบได้ ต้องเป็นคนที่มีบุคลิกภาพ มีวิสัยทัศน์ที่ดี ถ้าแบบอย่างในทางไม่ดีเราควรหลีกเลี่ยง

5. ชิ้นงาน / ภาระงาน (ถ้ามี)

5.1 ใบงานที่ 1 “ตัวตนฉันเป็นอย่างไร”

5.2 ใบงานที่ 2 “ต้นแบบของฉันเป็นเช่นไร”

5.3 ใบงานที่ 3 “ฉันจะเป็นเหมือนใครดี”

6. วิธีการจัดกิจกรรม

6.1 ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับเอกลักษณ์ของคนในอาชีพต่าง ๆ และซักถามนักเรียนว่านักเรียนมีบุคคลต้นแบบคือใคร ให้เหตุผลประกอบ

6.2 นักเรียนทำใบงานที่ 1“ตัวตนฉันเป็นอย่างไร” เขียนบรรยายว่านักเรียนเป็นอย่างไรในสายตาของคนอื่น

6.3 ครูสุ่มนักเรียน 2-3 คน นำเสนอหน้าชั้นเรียน

6.4 นักเรียนทำใบงานที่ 2 “ต้นแบบของฉันเป็นเช่นไร”

6.5 ครูสุ่มนักเรียนอภิปรายหน้าชั้นเรียน

6.6 นักเรียนทำใบงานที่ 3 “ฉันจะเป็นเหมือนใครดี”

6.7 ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเกี่ยวกับ บุคคลที่เราควรยึดเป็นแบบอย่างมีลักษณะเป็นอย่างไร

7. สื่อ/ อุปกรณ์

7.1 ใบงานที่ 1 “ตัวตนฉันเป็นอย่างไร”

7.2 ใบงานที่ 2 “ต้นแบบของฉันเป็นเช่นไร”

7.3 ใบงานที่ 3 “ฉันจะเป็นเหมือนใครดี”

8. การประเมินผล

8.1. วิธีการประเมิน

8.1.1. ประเมินการทำใบงาน

8.1.2 สังเกตการร่วมกิจกรรม

8.1.3 การนำเสนอผลงาน

8.2 เกณฑ์การประเมิน

8.2.1 ประเมินจากการสังเกตการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน

เกณฑ์	ตัวบ่งชี้
ผ่าน	มีความตั้งใจร่วมกิจกรรม ให้ความร่วมมือกับกลุ่มในการวิเคราะห์ แสดงความคิดเห็น การนำเสนอหน้าชั้นเรียนและส่งงานตามกำหนด
ไม่ผ่าน	ไม่ให้ความร่วมมือกับกลุ่ม หรือ ขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

8.2.2 ประเมินจากใบงาน

เกณฑ์	ตัวบงชี้

ผ่าน	ทำใบงานและแบบบันทึกส่ง ให้ความร่วมมือในการอภิปราย
ไม่ผ่าน	ไม่ทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

ใบงานที่ 1

“ตัวตนฉันเป็นอย่างไร”

คำชี้แจง

เขียนบรรยายว่านักเรียนเป็นอย่างไร เช่น รูปร่าง หน้าตา เสื้อผ้าที่ชอบใส่เป็นประจำ กิริยาท่าทางการเดิน ยืน นั่ง นิสัย และรายละเอียดต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับตัวเอง

นี่คือตัวจริงของฉัน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ตัวตนที่ฉันอยากเป็น

.....

.....

.....

.....

.....

.....

สรุปความคิดเห็นของนักเรียน

.....

.....

.....

.....

.....

สรุปความคิดเห็นของครูแนะแนว

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ใบงานที่ 2

"ต้นแบบของฉันเป็นเช่นไร"

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วทำเครื่องหมาย / ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

ข้อความ	ใช่	ไม่ใช่
1.ต้นแบบของฉันเป็นคนที่มีชื่อเสียง		
2. ต้นแบบของฉันเป็นบุคคลที่มีตัวตนจริง		
3.ต้นแบบฉันมักจะเปลี่ยนไปตามเวลา		
4.ต้นแบบมีผลต่อพฤติกรรมทางบวกของฉัน		

5.ต้นแบบมีผลต่อพฤติกรรมทางลบของฉัน		
6.คนแต่ละคนจะมีต้นแบบมากกว่าหนึ่งต้นแบบ		
7.คนแต่ละคนจะมีต้นแบบเพียงหนึ่งตัวแบบ		
8. ต้นแบบมักจะอายุเท่า ๆ กัน		
9. ต้นแบบมักจะอายุสูงกว่าฉัน		
10. ต้นแบบจะเป็นใครก็ได้ที่ฉันยกย่อง		
11. คนที่อายุเท่า ๆ กับฉันที่มักเลือกเป็นต้นแบบโดยดูจากทักษะหรือบุคลิกภาพ		
12. เราทุกคนเป็นต้นแบบได้		

สรุปความคิดเห็นของนักเรียน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

สรุปความคิดเห็นของครูแนะแนว

.....

.....

.....

.....

.....

ใบงานที่ 3

"ฉันจะเป็นเหมือนใครดี"

ให้นักเรียนนำบุคคลที่กำหนดไว้ท้ายข้อความข้างล่างนี้ มาเรียงลำดับที่ 1-12 โดยเรียงจากที่นักเรียนอยากทำตัวเหมือนเขามากที่สุดจนถึงน้อยที่สุด

12.....

11. .....

10. .....

9. .....

8. .....

7. .....

6. .....

5. .....

4. .....

3. .....

2. .....

1. .....

1. ชายผู้ร่ำรวยคนหนึ่งชอบช่วยเหลือคนทั่วไป (นักบุญ)
2. นักกีฬาดาวรุ่งคนหนึ่งมาฝึกกีฬาตั้งแต่เช้ามืด และกลับบ้านเป็นคนสุดท้าย หลายคนเป็นห่วงเขา กลัวเขาจะตาย (นักกีฬา)
3. ครูคนหนึ่งสนิทสนมกับนักเรียนมาก แม้แต่ไปงานสังคมเขาก็จะแต่งตัวเหมือนนักเรียน (ความเป็นมิตร)
4. ชายเจ้าอารมณ์คนหนึ่งได้ตัดสินใจไปสงครามเวียดนาม (สงคราม)
5. นักประหยัดผู้หนึ่งเป็นผู้ประหยัดทุกอย่างในชีวิตของเขาไม้แต่กระดาษชำระก็ยังไม่ยอมให้ครอบครัวซื้อมาใช้ (กระดาษ)
6. สามีที่น่ารักผู้ซึ่งส่งดอกกุหลาบมาเป็นของขวัญภรรยาของเขาทุกครั้งที่ครบรอบ โดยไม่หวังว่าภรรยาจะส่งให้เขาหรือไม่ (ดอกไม้)
7. นักศึกษาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง ให้เพื่อนยืมเงินไปเสียหน่วยค่าการเรียน (ค่าหน่วยการเรียน)
8. คุณพ่อคนหนึ่งสอนประชาธิปไตยให้ลูกของเขาในบ้าน โดยให้ลูกชายออกเสียงได้ 1 คนต่อ 1 เสียง แม้แต่ลูกอายุ 3 ขวบ ก็ต้องออกเสียงด้วยในการตัดสินใจไปเที่ยวในวันหยุด (การออกเสียง)
9. นักเรียนคนที่เป็นที่รู้จักของเพื่อน ๆ ในโรงเรียน เพราะทำให้ทุกคนมีความสุข เขาจะไม่แสดงความรู้สึกและความคิดในทางที่ขัดแย้งกัน (เป็นที่รู้จัก)
10. นักบินผู้ซึ่งบังคับเครื่องบินให้ร่อนลงในป่าแทนที่จะร่อนลงกลางสนามเด็กเล่น เพราะเขามองเห็นเด็ก 2 คนกำลังเล่นในสนาม (เครื่องบิน)
11. ครูควบคุมที่เปิดโอกาสให้นักเรียนลอกคำตอบเพื่อน (การสอบ)
12. แม่ที่มีชุดเพียงชุดเดียว เพราะเธอประหยัดเงินไว้ซื้อเสื้อผ้าและหนังสือลูกสาว 3 คน (ชุด)

แผนการจัดกิจกรรมแนะแนวที่ 7

หน่วยการจัดกิจกรรม ส่วนตัวและสังคม **ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3**

เรื่อง รักนวล สงวนตัว **จำนวน 1 ชั่วโมง**

.....

1. สาระสำคัญ

นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นวัยที่ย่างเข้าสู่วัยรุ่น การคบเพื่อนต่างเพศจึงถือเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ ที่นักเรียนต้องเรียนรู้และตระหนักถึงวัฒนธรรมไทยเกี่ยวกับการปฏิบัติตัวต่อเพศตรงข้าม มีสุขภาวะที่ดี รู้จักวิธีการดูแลตนเองให้ปลอดภัยจากการท้องไม่พร้อม และการปฏิบัติตัวอย่างไรจึงจะมีคุณค่าและเหมาะสมกับวัยของนักเรียน

2. สมรรถนะการแนะแนว : ด้านส่วนตัวและสังคม

ข้อที่ 1 รู้จักและเข้าใจตนเอง

ข้อที่ 4 ปรับตัวและดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

3.1 ตระหนักในวัฒนธรรมไทยเกี่ยวกับการคบเพื่อนต่างเพศ

3.2 รู้จักวิธีการดูแลตนเองให้ปลอดภัยจากการท้องไม่พร้อม

4. สาระการเรียนรู้

นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคบเพื่อนต่างเพศและการนำไปปฏิบัติได้ถูกต้อง

5. ชิ้นงาน / ภาระงาน (ถ้ามี)

5.1 ใบงาน “รักนวล”

5.2 ใบงาน “สงวนตัว”

6. วิธีการจัดกิจกรรม

6.1 ครูสนทนาซักถามนักเรียนเกี่ยวกับความแตกต่างทางอารมณ์ ร่างกายระหว่างชายกับหญิง

6.2 ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายถึงความแตกต่างระหว่างชายกับหญิงทั้งในด้านร่างกายและอารมณ์

6.3 ครูนำภาพวัยรุ่นอุ้มท้องมาให้นักเรียนดู และช่วยกันวิเคราะห์จากภาพ

6.4 นักเรียนแบ่งออกเป็นกลุ่ม ๆ ละ 3-4 คน แต่ละกลุ่มศึกษาใบความรู้ที่ 1 “การคบเพื่อนต่างเพศ”

6.5 ให้สมาชิกในกลุ่มช่วยกันคิดวิเคราะห์เกี่ยวกับแนวทางในการการคบเพื่อนต่างเพศ ระหว่างวัยรุ่นชายกับวัยรุ่นหญิง ตามความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่มว่า ควรจะเป็นเช่นไรจึงจะเหมาะสม และบันทึกลงในใบงาน “รักนวล” และใบงาน “สงวนตัว” ที่ครูแจกให้ ขณะที่นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมครูคอยให้คำปรึกษาและสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนรายบุคคล

6.6 ครูขออาสาสมัครนักเรียน 2 กลุ่ม เพื่อเป็นตัวแทนห้องนำเสนอความคิดเห็นของสมาชิกกลุ่มเกี่ยวกับการคบเพื่อนต่างเพศ ใบงานที่ 1“รักนวล” และใบงานที่ 2 “สงวนตัว” ให้เพื่อนๆฟังโดยใช้เวลาไม่เกินกลุ่มละ 5 นาที

6.7 สมาชิกในแต่ละกลุ่มช่วยกันระดมความคิดเห็นและบันทึกลงในแบบบันทึกกิจกรรมที่ครูแจกให้ ขณะที่นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมครูคอยให้คำปรึกษาและสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนรายกลุ่ม และส่งผลงานให้ครูตรวจต่อไป

6.8 ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปแนวทางและความสำคัญในการคบเพื่อนต่างเพศรวมถึงการปฏิบัติตัวให้เหมาะสม ตระหนักในวัฒนธรรมไทยเกี่ยวกับการปฏิบัติตัวต่อเพศตรงข้ามและการมีสุขภาวะที่ดี รู้จักวิธีการดูแลตนเองให้ปลอดภัยจากการท้องไม่พร้อม

7. สื่อ/ อุปกรณ์

7.1 ใบความรู้เรื่อง “การคบเพื่อนต่างเพศ”

7.2 ใบงานที่ 1 “ รักนวล”

7.3 ใบงานที่ 2 “สงวนตัว”

8. การประเมินผล

8.1. วิธีการประเมิน

8.1.1. ประเมินการทำใบงาน

8.1.2 สังเกตการร่วมกิจกรรม

8.1.3 การนำเสนอผลงาน

8.2 เกณฑ์การประเมิน

8.2.1 ประเมินจากการสังเกตการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน

เกณฑ์	**ตัวบ่งชี้**
ผ่าน	มีความตั้งใจร่วมกิจกรรม ให้ความร่วมมือกับกลุ่มในการวิเคราะห์ แสดงความคิดเห็น การนำเสนอหน้าชั้นเรียนและส่งงานตามกำหนด
ไม่ผ่าน	ไม่ให้ความร่วมมือกับกลุ่ม หรือ ขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

8.2.2 ประเมินจากใบงาน

เกณฑ์	**ตัวบงชี้**
ผ่าน	ทำใบงานและแบบบันทึกส่ง ให้ความร่วมมือในการอภิปราย
ไม่ผ่าน	ไม่ทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

ใบความรู้

“ การคบเพื่อนต่างเพศ ”

การสนใจเพศตรงข้ามเป็นธรรมชาติของวัยรุ่น การที่วัยรุ่นจะคบเพื่อนต่างเพศไม่ใช่ เรื่องแปลก ประหลาดในสังคมปัจจุบันแต่วัยรุ่นที่คิดจะมีคู่ครองต้องระวังตนเอง ให้คบกันในขอบเขตที่เหมาะสม (ภาษี, 2542)

ลักษณะการคบเพื่อนต่างเพศ

1. คบแบบเพื่อน
2. คบแบบคู่ควง หรือคู่รัก

อายุระหว่าง 14-16 ปี เด็กชายจะเริ่มสนใจผู้หญิง บางคนเริ่มจับคู่กันวัยรุ่นชายและหญิงต้องการการตอบสนองทางเพศแตกต่างกัน

การคบกันแบบคู่ควงหรือคู่รัก

1. วัยรุ่นหญิงต้องการเพียง "ความรัก" ความรู้สึกอบอุ่นใจ มีคนปกป้อง ห่วงใย ต้องการความโรแมนติกเท่านั้น
2. วัยรุ่นชายเริ่มต้องการ "ความใคร่" เพื่อผ่อนคลายความรู้สึกกดดันทางธรรมชาติของตน เมื่อฝ่ายชายต้องการ "ความใคร่" ฝ่ายหญิงอาจเพลี่ยงพล้ำ ถ้าปล่อยตัว ปล่อยใจให้เคลิบเคลิ้มไปกับอารมณ์โรแมนติกโดยไม่รู้ตัว

ผลของการเผลอใจ

การเผลอใจอาจทำให้วัยรุ่นตั้งครรภ์ก่อนถึงเวลาอันสมควร ซึ่งตัววัยรุ่นเอง ครอบครัวและสังคมยอมรับไม่ได้ วัยรุ่นควรลองถามตัวเองดูว่าจะเกิดอะไรขึ้น ถ้าตั้งครรภ์ในขณะที่เรียน

1. พ่อแม่จะว่าอย่างไร
2. การเรียนที่โรงเรียน
3. คนรอบบ้านเขาจะพูดว่าอย่างไร
4. พ่อของลูกจะรับผิดชอบหรือไม่
5. จะตั้งครรภ์ต่อไปหรือไม่
6. จะเลี้ยงลูกอย่างไร
7. จะผิดศีลธรรม และเป็นตราบาปหรือไม่

คบเพื่อนต่างเพศอย่างไรให้ผู้ใหญ่ยอมรับ

1. ไม่ควรให้เสียการเรียน
2. อย่าพยายามอยู่ด้วยกันสองต่อสองในที่ลับตาคน
3. รู้จักบังคับใจตนเอง โดยนึกถึงความถูกต้อง และผลเสียที่จะเกิดจากการเพลี่ยงพล้ำ
4. ให้ผู้ใหญ่รับรู้และขอคำปรึกษาแนะนำ

ครอบครัวเป็นพื้นฐานสำคัญในการสร้างภูมิคุ้มกันให้เด็ก

ผู้ใหญ่ในครอบครัว เป็นบุคคลสำคัญที่สุดที่จะช่วยชี้นำอบรมให้ลูกวัยรุ่นคบเพื่อนต่างเพศได้อย่างปลอดภัยเนื่องจากวัยรุ่นยังไม่บรรลุวุฒิภาวะทางอารมณ์เท่าที่ควร ผู้ใหญ่ต้องเข้าใจธรรมชาติของเด็ก เช่น

1. ให้ความไว้วางใจในตัวเขา
2. ให้โอกาสเขาพูดเมื่อต้องการปรึกษา

3. พยายามสังเกตท่าทีอยู่ห่าง ๆ

4. ต้องสร้างครอบครัวให้อบอุ่น ให้รู้สึกว่าบ้านน่าอยู่ ไม่ให้เกิดการผลักดันให้เด็ก ออกไปหาความอบอุ่นนอกบ้านจะได้ลูกที่เป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพในอนาคต

ใบงานที่ 1

“ รักนวล”

กลุ่มที่.....

1. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....
2. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....
3. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....
4. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มระดมความคิด วิเคราะห์แนวทางในการคบเพื่อนต่างเพศ ตามความคิดเห็นของสมาชิกกลุ่ม

แนวทางการคบเพื่อนต่างเพศ

ใบงานที่ 2

“สงวนตัว”

กลุ่มที่.....

1. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....
2. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....
3. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....
4. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มระดมความคิด วิเคราะห์วิธีการดูแลตนเองให้ปลอดภัยจากการท้องไม่พร้อม

วิธีการดูแลตนเองให้ปลอดภัยจากการท้องไม่พร้อม

แผนการจัดกิจกรรมแนะแนวที่ 8

หน่วยการจัดกิจกรรม ส่วนตัวและสังคม **ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3**

เรื่อง ห่างหน่อยถอยนิด **จำนวน 2 ชั่วโมง**

.....

1. สาระสำคัญ

ยาเสพติดเป็นภัยร้ายที่ทำลายทั้งชีวิตร่างกาย ครอบครัวและสังคม นักเรียนพึงตระหนักถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นกับตนเองและสังคม และปฏิบัติตนให้ห่างไกลจากยาเสพติด

2. สมรรถนะการแนะแนว : ด้านส่วนตัวและสังคม

ข้อ 4 ปรับตัวและดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

3.1 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพิษภัยของยาเสพติด

3.2 เข้าใจสถานการณ์ภัยร้ายยาเสพติด

3.3 มีทักษะชีวิต สามารถปฏิบัติตนให้ปลอดภัยจากยาเสพติดได้

4. สาระการเรียนรู้

พิษภัยจากยาเสพติด ผลกระทบและการป้องกันตนเองให้ห่างไกลจากยาเสพติด

5. ชิ้นงาน / ภาระงาน (ถ้ามี)

5.1 ใบงาน เรื่อง ผลกระทบต่อตนเอง ครอบครัว และสังคม

5.2 ผังมโนทัศน์ เรื่อง การปฏิบัติตนให้ปลอดภัยจากยาเสพติด

6. วิธีการจัดกิจกรรม

6.1 ครูเล่าเหตุการณ์หรือให้นักเรียนดูภาพข่าวเกี่ยวกับปัญหายาเสพติด จากหนังสือพิมพ์หรือ สื่อเทคโนโลยี

6.2 ครูสนทนาซักถามนักเรียนเกี่ยวกับปัญหายาเสพติดในปัจจุบันว่ามีผลกระทบต่อคนในสังคมไทยอย่างไรบ้างและนักเรียนจะปฏิบัติตนอย่างไรเพื่อให้ตนเองห่างไกลจากยาเสพติด

6.3 นักเรียนแบ่งกลุ่ม ๆละ 5-6 คน ระดมความคิดเพื่อทำใบงาน เรื่อง ผลกระทบต่อตนเอง ครอบครัว และสังคม และเตรียมตัวแทนกลุ่มนำเสนอหน้าชั้นเรียน ขณะที่นักเรียนทำกิจกรรม ครูสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน

6.4 ตัวแทนกลุ่มนำเสนอผลการระดมความคิดของสมาชิกจากใบงานหน้าชั้นเรียนทีละกลุ่ม แล้วให้นักเรียนช่วยกันวิเคราะห์ข้อความที่เขียนของแต่ละกลุ่ม

6.5 นักเรียนศึกษาใบความรู้ เรื่อง พิษภัยจากยาเสพติด

6.6 นักเรียนและครูร่วมกันอภิปรายสรุปเกี่ยวกับพิษภัยของยาเสพติด

6.7 นักเรียนเข้ากลุ่มเดิมเพื่อจัดทำผังมโนทัศน์ เรื่อง การปฏิบัติตนให้ปลอดภัยจากยาเสพติด และนำเสนอหน้าชั้นเรียน

6.8 นักเรียนและครูร่วมกันอภิปรายสรุปเกี่ยวกับ พิษภัยของยาเสพติด ผลกระทบและการปฏิบัติตนให้ปลอดภัยจากยาเสพติด และ เน้นย้ำให้นักเรียนนำไปปฏิบัติในชีวิตประจำวัน

7. สื่อ/ อุปกรณ์

7.1 ใบความรู้ เรื่อง โทษและพิษภัยของสารเสพติด

7.2 ใบงาน เรื่อง ผลกระทบต่อตนเอง ครอบครัว และสังคม

7.3 ข่าว/ สถานการณ์ เกี่ยวกับยาเสพติด ตัวอย่าง https://youtu.be/I9mVLb5LgCQ

8. การประเมินผล

8.1. วิธีการประเมิน

8.1.1. ประเมินการทำใบงาน

8.1.2 สังเกตการร่วมกิจกรรม

8.1.3 การนำเสนอผลงาน

8.2 เกณฑ์การประเมิน

8.2.1 ประเมินจากการสังเกตการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน

เกณฑ์	**ตัวบ่งชี้**
ผ่าน	มีความตั้งใจร่วมกิจกรรม ให้ความร่วมมือกับกลุ่มในการวิเคราะห์ แสดงความคิดเห็น การนำเสนอหน้าชั้นเรียนและส่งงานตามกำหนด
ไม่ผ่าน	ไม่ให้ความร่วมมือกับกลุ่ม หรือ ขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

8.2.2 ประเมินจากใบงาน

เกณฑ์	**ตัวบงชี้**
ผ่าน	ทำใบงานและแบบบันทึกส่ง ให้ความร่วมมือในการอภิปราย
ไม่ผ่าน	ไม่ทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

ใบความรู้

“โทษและพิษภัยของสารเสพติด”

เนื่องด้วยพิษภัยหรือโทษของสารเสพติดที่เกิดแก่ผู้หลงผิดไปเสพสารเหล่านี้เข้า ซึ่งเป็นโทษที่มองไม่เห็นชัด เปรียบเสมือนเป็นฆาตกรเงียบ ที่ทำลายชีวิตบุคคลเหล่านั้นลงไปทุกวัน ก่อปัญหาอาชญากรรม ปัญหาสุขภาพ ก่อความเสื่อมโทรมให้แก่สังคมและบ้านเมืองอย่างร้ายแรง เพราะสารเสพย์ติดทุกประเภทที่มีฤทธิ์เป็นอันตรายต่อร่างกายในระบบประสาท สมอง ซึ่งเปรียบเสมือนศูนย์บัญชาการของร่างกายและชีวิตมนุษย์ การติดสารเสพติดเหล่านั้นจึงไม่มีประโยชน์อะไรเกิดขึ้นแก่ร่างกายเลย แต่กลับจะเกิดโรคและพิษร้ายต่างๆ จนอาจทำให้เสียชีวิต หรือ เกิดโทษและอันตรายต่อครอบครัว เพื่อนบ้าน สังคม และชุมชนต่างๆ ต่อไปได้อีกมาก

โทษทางร่างกาย และจิตใจ

1. สารเสพติดจะให้โทษโดยทำให้การปฏิบัติหน้าที่ ของอวัยวะส่วนต่างๆ ของร่างกายเสื่อมโทรม พิษภัยของสารเสพย์ติดจะทำลายประสาท สมอง ทำให้สมรรถภาพเสื่อมลง มีอารมณ์ จิตใจไม่ปกติ เกิดการเปลี่ยนแปลงได้ง่าย เช่น วิตกกังวล เลื่อนลอยหรือฟุ้งซ่าน ทำงานไม่ได้ อยู่ในภาวะมึนเมาตลอดเวลา อาจเป็นโรคจิตได้ง่าย

2. ด้านบุคลิกภาพจะเสียหมด ขาดความสนใจในตนเองทั้งความประพฤติความสะอาดและสติสัมปชัญญะ มีอากัปกิริยาแปลก ๆ
เปลี่ยนไปจากเดิม

3. สภาพร่างกายของผู้เสพจะอ่อนเพลีย ซูบซีด หมดเรี่ยวแรง ขาดความกระปรี้กระเปร่าและเกียจคร้าน เฉื่อยชา เพราะกินไม่ได้ นอนไม่หลับ ปล่อยเนื้อ ปล่อยตัวสกปรก ความเคลื่อนไหวของร่างกายและกล้ามเนื้อต่าง ๆ ผิดปกติ

4. ทำลายสุขภาพของผู้ติดสารเสพติดให้ทรุดโทรมทุกขณะ เพราะระบบอวัยวะต่าง ๆ ของร่างกายถูกพิษยาทำให้เสื่อมลง น้ำหนักตัวลด ผิวคล้ำซีด เลือดจางผอมลงทุกวัน

5. เกิดโรคภัยไข้เจ็บได้ง่าย เพราะความต้านทานโรคน้อยกว่าปกติ ทำให้เกิดโรคหรือเจ็บไข้ได้ง่าย และเมื่อเกิดแล้วจะมีความรุนแรงมาก รักษาหายได้ยาก

6. อาจประสบอุบัติเหตุได้ง่าย สาเหตุเพราะระบบการควบคุมกล้ามเนื้อและประสาทบกพร่อง ใจลอย ทำงานด้วยความประมาท และเสี่ยงต่ออุบัติเหตุตลอดเวลา

7. เกิดโทษที่รุนแรงมาก คือ จะเกิดอาการคลุ้มคลั่ง ถึงขั้นอาละวาด เมื่อหิวยาเสพติดและหายาไม่ทัน เริ่มด้วยอาการนอนไม่หลับ น้ำตาไหล เหงื่อออก ท้องเดิน อาเจียน กล้ามเนื้อกระตุก กระวนกระวาย และในที่สุดจะมีอาการเหมือนคนบ้า เป็นบ่อเกิดแห่งอาชญากรรม

โทษพิษภัยต่อครอบครัว

1. ความรับผิดชอบต่อครอบครัว และญาติพี่น้องจะหมดสิ้นไป ไม่สนใจที่จะดูแลครอบครัว

2. ทำให้สูญเสียทรัพย์สิน เงินทอง ที่จะต้องหามาซื้อสารเสพติด จนจะไม่มีใช้จ่ายอย่างอื่น และต้องเสียเงินรักษาตัวเอง

3. ทำงานไม่ได้ขาดหลักประกันของครอบครัว และนายจ้างหมดความไว้วางใจ

4. สูญเสียสมรรถภาพในการหาเลี้ยงครอบครัว นำความหายนะมาสู่ครอบครัวและญาติพี่น้อง

ผู้ที่ติดสารเสพติดนอกจากจะเป็นผู้ที่มีความรู้สึกว่าตนเองด้อยโอกาสทางสังคมแล้ว ยังอาจมีพฤติกรรมนำไปสู่ปัญหาด้านต่างๆ แก่สังคมได้ เพราะ

1. ก่อให้เกิดปัญหาอาชญากรรม และอุบัติเหตุอันตรายต่างๆ ต่อตนเองและผู้อื่นได้ง่ายตลอดจนเป็นปัญหาของโรคบางอย่าง เช่น โรคเอดส์

2. ถ่วงความก้าวหน้าของชุมชน สังคม โดยเป็นภาระต่อส่วนรวม ที่ประชาชนต้องเสียภาษีส่วนหนึ่งมาใช้ในการปราบปรามบำบัดผู้ที่ติดสารเสพติด

3. สูญเสียแรงงานโดยไร้ประโยชน์บั่นทอนประสิทธิภาพ ของผลผลิต ทำให้รายได้ของชาติในส่วนรวมกระทบกระเทือน และเป็นการสูญเสียทางเศรษฐกิจของชาติ

4. เนื่องจากสภาพเป็นคนอมโรคมีความประพฤติและบุคลิกลักษณะ เสื่อมจนเป็นที่รังเกียจ

ของสังคม ทำให้เป็นคนไร้สติในวงสังคม โอกาสที่จะประกอบกิจที่ผิดศีลธรรมเพื่อแลกเปลี่ยนกับสิ่งเสพย์ติด เช่น พูดปด ขโมย หรือกลายเป็นอาชญากร เพื่อแสวงหาเงินซื้อสารเสพติดสิ่งเหล่านี้ล้วนทำลายอนาคตทำลายชื่อเสียงของตนเองและวงศ์ตระกูล

โทษที่ก่อให้เกิดกับส่วนรวมและประเทศชาติ

รัฐบาลต้องสูญเสียกำลังคน และงบประมาณแผ่นดินจำนวนมหาศาล เพื่อใช้ในการป้องกันปราบปรามและบำบัดรักษาผู้ติดสารเสพติด ทำให้ต้องสูญเสียทรัพยากรบุคคลอันมีค่า เกิดความไม่สงบสุขของบ้านเมือง ความมั่นคงของประเทศชาติถูกกระทบกระเทือน ประชาชนเดือนร้อนเพราะเหตุอาชญากรรม ประเทศชาติต้องสูญเสียกำลังของชาติอย่างน่าเสียดาย โดยเฉพาะผู้ติดสารเสพติดเป็นเยาวชน

การป้องกันการติดยาเสพติด

การป้องกันตนเอง

1. ควรศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับการใช้ยาอย่างถูกวิธี และเหมาะสมกับการเจ็บป่วย
2. ไม่ทดลองเสพสิ่งเสพติดทุกชนิด หรือเสพสิ่งที่รู้ว่ามีภัย เพราะติดง่าย เลิกยาก และมีอันตรายต่อสุขภาพร่างกายและจิตใจ
3. การคบเพื่อนควรเลือกคบเพื่อนที่ดี หลีกเลี่ยงเพื่อนที่ชอบชักจูงไปในทางเสื่อมเสีย
4. ควรรู้จักใช้ความคิด และใช้เหตุผลในการแก้ไขปัญหา กรณีที่ไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้ด้วยตนเอง ควรปรึกษา พ่อ แม่ ผู้ปกครอง ครูอาจารย์ หรือญาติผู้ใหญ่ที่สนิทและไว้วางใจมาช่วยแก้ไขปัญหา
5. รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

การป้องกันสำหรับครอบครัว

1. แนะนำตักเตือนให้ความรู้ แก่สมาชิกในครอบครัวให้เกิดความตระหนักถึงโทษ พิษภัยของยาเสพติด
2. สอดส่องดูแลสมาชิกในครอบครัวอย่างสม่ำเสมอ หากพบว่าติดยาให้รีบนำไปบำบัดรักษาทันที
3. กรณีบุคคลในครอบครัวเจ็บป่วย ไม่ควรซื้อยารับประทานเอง ควรไปปรึกษาแพทย์
4. พ่อ แม่ ผู้ปกครอง ควรประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีของลูก และเป็นที่ปรึกษาแก่ ลูก และสมาชิกในครอบครัวได้
5. พ่อแม่ ควรให้ความรัก ความอบอุ่น การดูแลเอาใจใส่ในการอบรมเลี้ยงดูอย่างใกล้ชิดกับลูก

พิษของยาเสพติดจะแตกต่างกันไปดังนี้

1. พิษของยาบ้า และยาอีจะคล้ายคลึงกัน ส่วนยาเคนั้น จะแตกต่างออกไป อย่างไรก็ดีข้อมูล เรื่องของยาอีและยาเค ยังมีจำกัด
2. การใช้โดยการฉีด ทำให้เกิดการติดเชื้อ การอักเสบบริเวณที่ฉีด และเป็นหนทาง ติดโรคเอดส์ได้
3. ในกรณีที่ใช้ยาบ้าในขนาดสูง ในระยะเฉียบพลันจะทำให้ตัวร้อน เหมือนเป็นไข้ เหงื่อแตกพลั่ก ปากแห้ง ปวดศีรษะ ผิวหนังซีด ตาพร่า มึนงง หัวใจเต้นผิดจังหวะ ความดันเลือดสูงฉับพลัน ตัวสั่น ควบคุมร่างกายไม่ได้ ชัก หมดสติ ในบางรายอาจเสียชีวิต จากเส้นเลือด ในสมองแตก หัวใจวาย การชัก หรือตัวร้อนจัด
4. ถ้าหากใช้ยาต่อเนื่อง เป็นเวลานาน ยาบ้าทำให้เกิด ความผิดปกติทางจิต คล้ายกับคนบ้า ชนิดหวาดระแวง (Paranoid) และอาจก่อความรุนแรง หรืออาชญากรรมได้ ร่างกายจะทรุดโทรม อ่อนแอ เนื่องจาก

ขาดอาหารและขาดการพักผ่อน ทำให้เกิดโรคต่างๆ ได้ง่าย เช่น โรคติดเชื้อ ในบางครั้ง ผู้ที่ใช้ยาบ้า อาจจะทำงานหนักเกิน จนร่างกายรับไม่ไหว เกิดการบาดเจ็บหรือทุพลภาพได้

5. ยาอีมีพิษเฉียบพลัน คล้ายยาบ้ารวม ได้แก่ เกิดความปรวนแปร ทางจิตอารมณ์ เช่น วิตกกังวลรุนแรง ซึมเศร้า ความคิดหวาดระแวง และที่สำคัญคือ ประสาทหลอน อาการพิษ ทางกายได้แก่ กล้ามเนื้อเกร็งตัว คลื่นไส้ ตาพร่า เป็นลม หนาวสั่น เหงื่อแตก

6. จากผลการทดลองกับสัตว์ ปรากฏว่าทั้งยาบ้า และยาอี ทำลายเซลประสาทบางชนิด ทำให้สมองเสื่อมอย่างถาวร และเกิดความบกพร่อง ในการทำงาน ของร่างกายส่วนที่สมอง บริเวณนั้นควบคุม เช่น อารมณ์ การนอนหลับ การหลับนอน (ความสามารถทางเพศ) การรับรู้ความเจ็บปวด เป็นต้น

7. นอกจากนั้นยังเชื่อว่า ยาบ้าและยาอี มีผลพิษต่อตัวอ่อนด้วย โดยพบว่าทารก ที่คลอดจากมารดา ที่ติดยาบ้า มักมีความผิดปกติ ทั้งทางร่างกายและจิตใจ

8. ยาเคมีพิษเฉียบพลัน กระตุ้นทำให้จิตอารมณ์วุ่นวาย และเกิดภาวะประสาทหลอน และเมื่อใช้ขนาดสูงจะทำให้หมดสติ

ใบงาน

“ผลกระทบต่อตนเอง ครอบครัว และสังคม”

กลุ่มที่ ..... ชื่อกลุ่ม.....

<u>สมาชิกกลุ่ม</u>

1..... 2.....

3..... 4.....

5..... 6.....

1. ผลกระทบต่อตนเอง

.....

.....

.....

.....

.....

2. ผลกระทบต่อครอบครัว

.....

.....

.....

.....

.....

3. ผลกระทบต่อสังคม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 9

หน่วยการจัดกิจกรรม ส่วนตัวและสังคม **ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3**

เรื่อง ทักษะการฟัง **จำนวน 2 ชั่วโมง**

.....

1. สาระสำคัญ

การฟังเป็นทักษะที่สำคัญอย่างหนึ่งของหัวใจนักปราชญ์ การฟังที่ดีสามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ได้

2. สมรรถนะการแนะแนว : ด้านส่วนตัวและสังคม

ข้อที่ 1 รู้จักและเข้าใจตนเอง

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

3.1 บอกหลักการฟังที่ดีมีประสิทธิภาพได้

3.2 แยกประเภทคำถามปลายเปิด คำถามปลายปิดและบอกประโยชน์ได้

4. สาระการเรียนรู้

ทักษะการฟัง

5. ชิ้นงาน / ภาระงาน

ใบความรู้ (บทความ หรือข่าวสั้น ๆ จากหนังสือพิมพ์) อย่างน้อย 2 เรื่อง

6. วิธีการจัดกิจกรรม

6.1 นำเข้าสู่บทเรียนโดยสนทนากับนักเรียนถึงความสำคัญของการฟัง

6.2 นักเรียนจับคู่กันแล้วนั่งหันหน้าเข้าหากันเป็นคู่สนทนา แจกใบความรู้ให้นักเรียนคนใดคนหนึ่ง 1 ใบ (1 บทความ : 1 คู่)

6.3 นักเรียนคนที่ได้รับใบความรู้อ่านบทความให้เพื่อนฟัง

6.4 นักเรียนที่เป็นผู้ฟังเล่าบทความตามที่ตนได้ยินให้เพื่อนตรวจดูว่าตรงกับบทความที่อ่านหรือไม่

6.5 ให้คู่สนทนาทั้งคู่สลับบทบาทกัน

6.6 ให้นักเรียนฟังบทความและสามารถเล่าได้ครบถ้วนถูกต้อง และบอกวิธีการฟังของตนให้เพื่อนทราบ

6.7 นักเรียนช่วยกันสรุป และครูสรุปเพิ่มเติมดังนี้

หลักการฟังที่ดี

6.7.1 ตั้งใจฟัง

6.7.2 ไม่พูดหรือทำกิจกรรมอย่างอื่นขณะฟัง

6.7.3 มีสมาธิไม่สนใจสิ่งอื่นนอกจากผู้ที่พูดให้ฟังขณะนั้น

6.7.4 หากสงสัยให้ถามทันทีหลังจากฟังแล้ว

6.1.5 จับประเด็นสำคัญในการฟังให้ได้อย่างครบครัน

7. สื่อ / อุปกรณ์

ใบความรู้ (บทความ หรือข่าวสั้น ๆ จากหนังสือพิมพ์) อย่างน้อย 2 เรื่อง

8. การประเมินผล

8.1. วิธีการประเมิน

8.1.1. ประเมินการทำใบงาน

8.1.2 สังเกตการร่วมกิจกรรม

8.1.3 การนำเสนอผลงาน

8.2 เกณฑ์การประเมิน

- ประเมินจากการสังเกตการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน

เกณฑ์	**ตัวบ่งชี้**
ผ่าน	มีความตั้งใจร่วมกิจกรรม ให้ความร่วมมือกับกลุ่มในการวิเคราะห์ แสดงความคิดเห็น การนำเสนอหน้าชั้นเรียนและส่งงานตามกำหนด
ไม่ผ่าน	ไม่ให้ความร่วมมือกับกลุ่ม หรือ ขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

ใบความรู้ เรื่อง ทักษะการฟัง “ฉันคือใคร”

ฝึกทักษะการฟัง

แผ่นที่ 1

จับปลา....ตามเวลา

ดูเวลาให้ดี เมื่อถึงเวลาที่กำหนด ปลาจะขึ้นจากทะเลมาให้จับเอง

ผู้คนทางตอนใต้ของแคลิฟอร์เนียถือว่าการจับปลากรูเนียน เป็นเรื่องแปลกประหลาด ไม่ต้องออกแรงจับให้เหนื่อยยาก เนื้ออร่อยเสียด้วย ปลากรูเนียนมีขนาดเล็ก ตัวสีเงินแวววาวยาวเรียว ความยาวขนาดฝ่ามือของผู้ชายตัวโต ๆ ปลากรูเนียนมีนาฬิกาในตัว...วิ่งขึ้นจากทะเลมาตามนัดให้ผู้คนจับตรงเวลาเสมอ

กฎการอนุรักษ์พันธุ์สัตว์ระบุจะจับได้โดยการใช้มือเปล่าเท่านั้น ปลากรูเนียนจะขึ้นจากทะเลมาให้คนจับ 2 ครั้งต่อปีเท่านั้น คือ ในเดือนมีนาคม และสิงหาคม เวลาที่แน่นอนก็ดูได้จากหนังสือพิมพ์ หรือรอฟังประกาศจากทางวิทยุ ข่าวจะประกาศดังนี้ "ปลากรูเนียนจะขึ้นจากทะเลในเวลา 22.37 น. เจอกันที่ชายหาดนะครับ"

น้องเคยได้ยินการจับปลาตามเวลาเช่นนี้มาบ้างหรือไม่?...ปลาชนิดใดก็ได้

แผ่นที่ 2

นาฬิกาขึ้นข้อมือเมื่อใด ?

นาฬิกาพกถือกำเนิดมาได้นานโขก่อนจะมีคิดนำมาผูกที่ข้อมือ ในระยะแรก นาฬิกามีขนาดใหญ่และมีน้ำหนักมากจนไม่มีใครอยากนำไปถ่วงข้อมือ ในเวลาต่อมา แม้นาฬิกาจะมีขนาดเล็กลง ก็ยังไม่มีใครสนใจนำไปผูกข้อมือ

ในคริสต์ศตวรรษที่ 17 และ 18 ช่างทำนาฬิกาประดิษฐ์นาฬิกาขนาดเล็กได้สำเร็จ นำไปประดับบนเรือนแหวน หรือไม่ก็ทำเป็นตุ้มหูนาฬิกาขนาดเล็กเช่นนี้รักษาเวลาได้ไม่ดีนัก แต่ถึงจะบอกเวลาได้อย่างเที่ยงตรง ผู้สวมใส่ตุ้มหูนาฬิกาจะเหลือบชำเลืองดูเวลาได้อย่างไรกัน ?

ในปี ค.ศ.2423 ราชนาวีเยอรมันออกบัญญัติให้นายเรือทุกคนผูกนาฬิกาติดข้อมือ นายทหารแต่ละคนจะได้เหลือสองมือไว้ ยึดเหนี่ยวราวในยามที่เรือโคลงเคลง ดาดฟ้าเปียกลื่น ปัญหาบนเรือมีมากพอแล้ว ไม่จำเป็นต้องเพิ่มภาระในการควานกระเป๋าหานาฬิกา ผู้คนทั่วไปเริ่มจะมองเห็นความสะดวก นาฬิกาข้อมือกันทีละน้อย ต้นคริสต์ศตวรรษที่ 19 การผูกนาฬิกาบนข้อมือได้รับความนิยมแพร่หลายในทุกชนชั้น

แผ่นที่ 3

บินรอบโลกกับไวลี่ โพสต์

น้องมีหนทางเอาชนะความเหนื่อยล้าจากการบินได้...
โดยการเตรียมการล่วงหน้า.....
นั่นก็คือปรับเวลาตนเองเสียใหม่ก่อนเวลาขึ้นบิน

ไวลี่ โพสต์เป็นนักบินเจ้าของสถิติโลก ในคริสต์ทศวรรษ 1930 เขาบินระยะไกลสร้างสถิติโลกใหม่หลายครั้งในเครื่องบินชื่อ วินนี่ เม การบินของเขาเกิดขึ้นก่อนที่จะมีการศึกษาเรื่องความเหนื่อยล้าจากการบิน เขารู้เรื่องนี้จากประสบการณ์การบินระยะไกลของตนเอง เขาทราบดีว่าเมื่อใดก็ตามที่เขาจำเป็นต้องบินข้ามเขตเวลา การกิน การนอน และภาวะความเป็นไปของร่างกาย จะต้องยุ่งเหยิง ไม่สบายตัวเป็นแน่ ดังนั้น หนึ่งสัปดาห์ก่อนจะขึ้นบินระยะไกล เขาจะปรับเวลารับประทานอาหาร เวลาเข้านอนเสียใหม่ เพื่อให้ร่างกายเข้ากับเวลาใหม่ได้ เขาให้คำรับรองว่าวิธีการนี้ช่วยเขาไว้ได้มาก

แผนการจัดกิจกรรมแนะแนวที่ 10

หน่วยการจัดกิจกรรม ส่วนตัวและสังคม **ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3**

เรื่อง สุขภาพจิต **จำนวน 2 ชั่วโมง**

.....

1. สาระสำคัญ

การรู้จักปฏิบัติตนให้เป็นผู้มีสุขภาพจิตดีด้วยวิธีการต่างๆ สามารถทำให้ดำรงชีวิต อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

2. สมรรถนะการแนะแนว : ด้านส่วนตัวและสังคม

ข้อที่ 1 รู้จักและเข้าใจตนเอง

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

3.1 บอกลักษณะผู้มีสุขภาพจิตดี

3.2 บอกประโยชน์ของการเป็นผู้มีสุขภาพจิตดี

4. สาระการเรียนรู้.

การรู้จักปรับตัว และสามารถใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้

5. ชิ้นงาน / ภาระงาน

ใบงาน “สุขภาพจิต”

6. วิธีการจัดกิจกรรม

6.1 นักเรียนดูภาพการ์ตูนที่แสดงสีหน้าต่าง ๆ กันทีละภาพจนครบ 4 ภาพ

6.2 นักเรียนตอบคำถามว่า "ทั้ง 4 ภาพนี้ นักเรียนคิดว่าภาพไหนที่ทำให้เรารู้สึกเกิดความสบายใจและอยากเข้าใกล้ และน่าจะทำให้มีเพื่อนมากที่สุด"

6.3 ให้นักเรียนบอกเหตุที่ส่วนใหญ่เลือกภาพการ์ตูนภาพที่ 3 (เปิดยิ้มกว้าง)

6.4 ให้นักเรียนยกตัวอย่างเพื่อนในห้องที่มีลักษณะคล้ายภาพการ์ตูนที่นักเรียนเลือก (อารมณ์ดี, มีเพื่อนมาก)

6.5 แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม โดยมอบหมายให้นักเรียนไปสัมภาษณ์เพื่อนๆ ในโรงเรียนที่สังเกตว่ามีเพื่อนมาก อารมณ์ดี ยิ้มแย้มแจ่มใสอยู่เสมอ ไม่น้อยกว่ากลุ่มละ 10 คน ตามแนวทางคำถามในใบงานที่มอบหมาย โดยจะนำมาเสนอเป็นกลุ่มในชั่วโมงต่อไป

6.6 นักเรียนทบทวนถึงลักษณะผู้มีสุขภาพจิตดีตามแนว 5 ย ที่ได้เรียนรู้ไปในชั่วโมงที่แล้ว

6.7 ซักถามนักเรียนถึงบรรยากาศทั่ว ๆ ไปในการไปสัมภาษณ์เพื่อน ๆ ในโรงเรียน

6.8 ให้แต่ละกลุ่มนำเสนอผลสรุปของการสัมภาษณ์ว่าเป็นอย่างไร

6.9 ร่วมกันพิจารณาผลสรุปของการสัมภาษณ์ว่า เพื่อน ๆ นักเรียนส่วนใหญ่ที่ได้ไปสัมภาษณ์มานั้นต่างมีลักษณะผู้มีสุขภาพจิตดีตามแนว 5 ย หรือไม่

6.10 นักเรียนสรุปผลการทำงานครั้งนี้ โดยครูให้แนวทางนักเรียนได้มองเห็นประโยชน์ของการเป็นผู้มีสุขภาพจิตดีว่า ทำให้เป็นที่รักของผู้อื่นมีประโยชน์ในการสื่อสารต่อกัน ก่อให้เกิดประโยชน์ในการเรียน การทำกิจกรรมต่าง ๆ และการใช้ชีวิตที่เป็นสุขในโรงเรียน

7. สื่อ / อุปกรณ์

7.1 ภาพการ์ตูนลายเส้น 4 ภาพ

7.2 ใบความรู้ "สุขภาพจิต"

7.3 ใบงาน "สุขภาพจิต"

8. การประเมินผล

8.1. วิธีการประเมิน

8.1.1. ประเมินการทำใบงาน

8.1.2 สังเกตการร่วมกิจกรรม

8.1.3 การนำเสนอผลงาน

8.2 เกณฑ์การประเมิน

8.2.1 ประเมินจากการสังเกตการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน

เกณฑ์	**ตัวบ่งชี้**
ผ่าน	มีความตั้งใจร่วมกิจกรรม ให้ความร่วมมือกับกลุ่มในการวิเคราะห์ แสดงความคิดเห็น การนำเสนอหน้าชั้นเรียนและส่งงานตามกำหนด
ไม่ผ่าน	ไม่ให้ความร่วมมือกับกลุ่ม หรือ ขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

8.2.2 ประเมินจากใบงาน

เกณฑ์	**ตัวบงชี้**
ผ่าน	ทำใบงานและแบบบันทึกส่ง ให้ความร่วมมือในการอภิปราย
ไม่ผ่าน	ไม่ทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

1

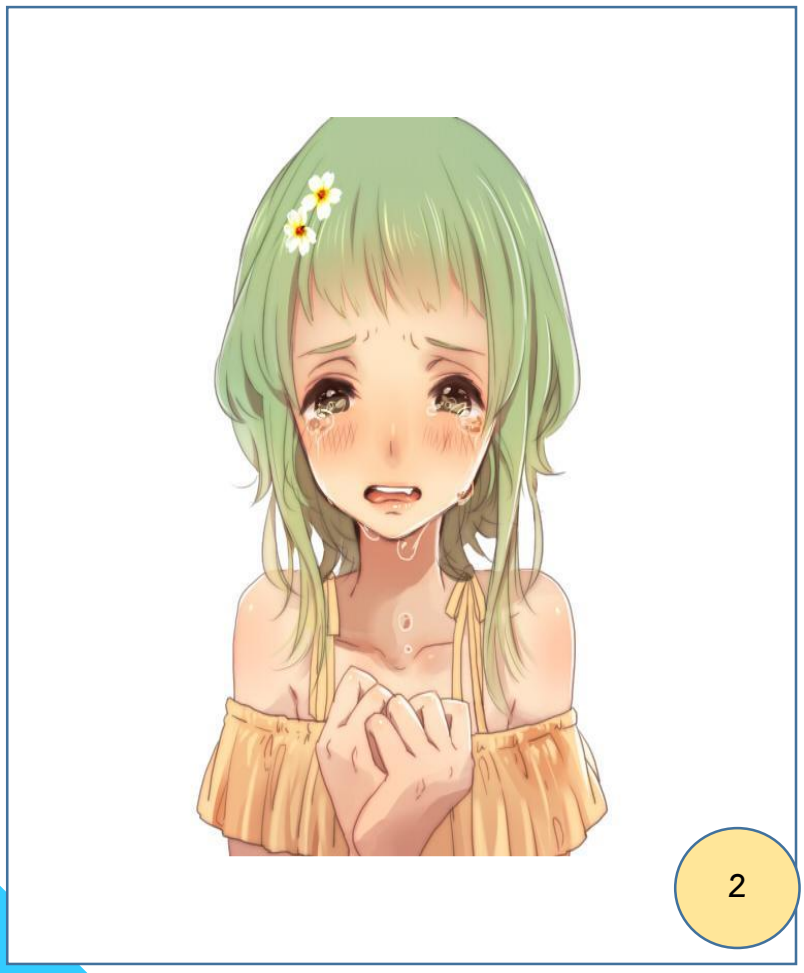
2

3

4

“สุขภาพจิต”

สังคมทุกวันนี้มีความเคร่งเครียดวุ่นวายสับสน มีผลกระทบต่อภาวะจิตใจของคนอย่างยิ่ง ผู้ที่รู้จักปรับตัว ปรับใจให้สงบ มีสติอยู่เสมอ โดยใช้หลักการง่าย ๆ ในการปฏิบัติตนให้เป็นผู้มีสุขภาพจิตดี ซึ่งจะมีผลทำให้สามารถใช้ชีวิตได้อย่างเป็นสุขมากขึ้นในสภาพการณ์ปัจจุบัน

ลักษณะการปฏิบัติตัวให้เป็นผู้มีสุขภาพจิตดีอย่างง่ายโดยใช้ 5 ย มีดังนี้

1. ย ยิ้ม หมายถึง เป็นผู้รู้จักยิ้มแย้มทักทายผู้อื่นอย่างเป็นมิตร
2. ย เย็น หมายถึง เป็นผู้มีเหตุผล ไม่วู่วาม ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
3. ย ยอม หมายถึง ในบางครั้งต้องยอมโอนอ่อนให้ผู้อื่นบ้างเมื่อพบว่ามีเหตุปัจจัยอื่น ๆ ดีและเหมาะสมกว่า
4. ย ยืดหยุ่น หมายถึง ไม่ตายตัว เคร่งเครียดจริงจังกับทุกเรื่อง ผ่อนปรนบ้างในบางโอกาสประนีประนอม
5. ย ยกย่อง หมายถึง เมื่อมีโอกาสต้องยกย่องผู้อื่นให้เกิดกำลังใจและเพิ่มความเชื่อมั่นในตนเองให้สูงขึ้น

ใบงาน

“สุขภาพจิต”

ให้นักเรียนเลือกเพื่อนภายในโรงเรียนที่มองว่าเป็นผู้มีสุขภาพจิตดี มีเพื่อนมาก โดยมีแนวคำถามดังนี้

1. ชื่อ.....ชั้น.....เพศ.....
2. มีเพื่อนมากหรือไม่ ทั้งในชั้นเดียวกันและชั้นอื่น ๆ
3. เหตุผลที่เพื่อน ๆ ชอบเรา
4. มีแนวทางการปฏิบัติให้มีสุขภาพจิตดีอย่างไร
5. มีความเห็นต่อแนวทางการปฏิบัติตามหลัก 5 ย อย่างไร

แผนการจัดกิจกรรมแนะแนวที่ 11

หน่วยการจัดกิจกรรม ส่วนตัวและสังคม **ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3**

เรื่อง เปิดใจสักนิดชีวิตเป็นสุข **จำนวน 2 ชั่วโมง**

.....

1. สาระสำคัญ

การยอมรับฟังความคิดเห็นและความรู้สึกของผู้อื่น จำเป็นต้องฝึกให้เป็นนิสัย เริ่มจากฝึกให้เป็นคนใจกล้า อดทนที่จะรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นด้วยความเคารพให้เกียรติต่อกันทั้งกาย วาจา ความคิด และจิตใจก็จะทำให้เกิดความเข้าใจซึ่งกันและกัน รับรู้แนวคิดกว้างขวางขึ้น มีโลกทัศน์กว้างไกล เป็นประโยชน์ต่อการทำงานและดำเนินชีวิตต่อไป

2. สมรรถนะการแนะแนว : ด้านส่วนตัวและสังคม

ข้อที่ 1 รู้จักและเข้าใจตนเอง

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

บอกความรู้สึก ความคิดของตนเองให้ผู้อื่นรับรู้ได้

4. สาระการเรียนรู้

การยอมรับ และการให้ข้อมูลย้อนกลับ

5. ชิ้นงาน / ภาระงาน (ถ้ามี)

ใบความรู้ การรับฟังความคิดเห็นของคนอื่น

6. วิธีการจัดกิจกรรม

6.1 นักเรียนทั้งหมดนั่งเป็นรูปวงกลมโดยหันหน้าออก

6.2 แจกกระดาษให้นักเรียนทุกคนเขียนชื่อและนามสกุลไว้มุมบนขวามือ

6.3 นักเรียนเขียนสิ่งที่ตนเองคิดว่าเป็นสิ่งที่มีค่าสำหรับตนเองมากที่สุดหรือลักษณะดีงามที่ตนมีและอยากบอกให้ผู้อื่นรู้ลงในกระดาษที่แจกให้

6.4 ครูอ่านข้อความที่แต่ละคนเขียนและให้แต่ละคนบอกความรู้สึกต่าง ๆ ว่ารู้สึกอย่างไรเพราะอะไรหรืออ่านจากข้อความแล้วให้นักเรียนเดาว่าเป็นเพื่อนคนใด ครูให้นักเรียนคนอื่น ๆ บอกเพิ่มเติมในส่วนที่ดีงามของเพื่อนที่ยังไม่ได้บอกมา

6.5 นักเรียนร่วมกันอธิปรายสรุปความรู้สึกและข้อคิดที่ได้รับจากการร่วมกิจกรรมนี้ว่าการยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นจะเป็นประโยชน์ต่อการทำงานและดำเนินชีวิตไปด้วยดี

7. สื่อ/ อุปกรณ์

7.1 กระดาษ A4 เท่ากับจำนวนนักเรียนในชั้น

7.2 ดินสอ หรือ ปากกา

8. การประเมินผล

8.1. วิธีการประเมิน

8.1.1. ประเมินการทำใบงาน

8.1.2 สังเกตการร่วมกิจกรรม

8.1.3 การนำเสนอผลงาน

8.2 เกณฑ์การประเมิน

8.2.1 ประเมินจากการสังเกตการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน

เกณฑ์	**ตัวบ่งชี้**
ผ่าน	มีความตั้งใจร่วมกิจกรรม ให้ความร่วมมือกับกลุ่มในการวิเคราะห์ แสดงความคิดเห็น การนำเสนอหน้าชั้นเรียนและส่งงานตามกำหนด
ไม่ผ่าน	ไม่ให้ความร่วมมือกับกลุ่ม หรือ ขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

8.2.2 ประเมินจากใบงาน

เกณฑ์	**ตัวบงชี้**
ผ่าน	ทำใบงานและแบบบันทึกส่ง ให้ความร่วมมือในการอภิปราย
ไม่ผ่าน	ไม่ทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

ใบความรู้

การรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

การรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น คือการที่เรารับฟังและให้โอกาสผู้อื่นได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ทุก ๆ คนนั้นมีประสบการณที่แตกต่างกัน การที่เรารับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ก็จะทำให้เราได้สัมผัสถึงประสบการณ์ของพวกเขา ซึ่งบางครั้งเราก็อาจจะได้รับความรู้ใหม่ ๆ จากประสบการณ์ของคนอื่นได้ และเพื่อให้งานสามารถดำเนินไปได้ด้วย

ควรปฏิบัติดังนี้

1. เป็นนักฟังที่ดี ฟังที่ดีไม่ได้หมายแต่เพียงว่ามีอากัปกิริยาของการ “ฟัง” เท่านั้น แต่ความหมายลึกซึ้งไปยิ่งกว่านั้นอีก คือ นำเอาความคิดของผู้อื่นมาดำริตริตรอง ที่ต้องเน้นเรื่องนี้เป็นพิเศษก็คือ สมาชิกต่างต้องการแสดงออกซึ่งความคิดเห็นของตนเอง และไม่ค่อยให้โอกาสแก่ความคิดเห็นของผู้อื่น แต่ในการประชุมก็ดี หรือในที่สาธารณะก็ดี ถ้าหากบุคคลยืนยันแต่จะขยายความคิดเห็นของตนโดยไม่ฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ที่ประชุมนั้นหรือสาธารณะนั้นก็ย่อมจะมีแต่ความอลเวง และในที่สุดนำไปสู่ความแตกแยกและแตกหัก การรับฟังและดำริตริตรองความคิดเห็นของผู้อื่น ก่อนที่จะแสดงความเห็นของตนเอง

2. เคารพศักดิ์ศรีผู้อื่น เปิดโอกาสให้สมาชิกของสังคมแสดง ความคิดเห็น แต่การแสดงความคิดเห็นของคนเรานั้น ถ้าเป็นไปในลักษณะรุนแรง ไม่ให้ความเคารพในความคิดและศักดิ์ศรีของผู้อื่น ก็จะชักนำไปสู่การขัดแย้งที่รุนแรงเกินขอบเขต สมาชิกจึงต้องให้เกียรติแก่ความคิดและบุคคลทุก ๆ คน ไม่ว่าเขาเหล่านั้นจะมีชาติกำเนิดหรือฐานะสังคมใด ๆ หรือแม้แต่ผู้นั้นจะเป็นผู้คัดค้านความคิดเห็นของตนเอง หรือแม้ผู้นั้นจะถูกกล่าวหาในคดีอาญา ตามหลักของกฎหมายก็ยังให้ถือว่าเป็นผู้บริสุทธิ์ จนกว่าจะได้พิสูจน์กันทางศาลแล้วว่าเป็นผู้กระทำผิดจริง ๆ การให้เกียรติแก่ฝ่ายค้านและเคารพในความคิดและศักดิ์ศรีของผู้อื่น

3. ไม่ฝืนมติของคนส่วนใหญ่ ระบบการปกครองแบบประชาธิปไตย เปิดโอกาสให้ทุกคนแสดงความคิดเห็นได้ เคารพในสิทธิของคนส่วนน้อย และส่งเสริมให้เกิดฝ่ายค้าน เช่นในอังกฤษเรียกพรรคฝ่ายค้านว่า “ฝ่ายค้านที่ภักดีต่อพระบาทสมเด็จพระบรมราชินีนาถ” อย่างไรก็ตามการให้สิทธิแก่คนส่วนน้อย และการให้โอกาสแก่

ทุก ๆ คน ที่จะแสดงความคิดเห็นแตกต่างกันนี้ มิได้หมายความว่าจะส่งเสริมให้ทุก ๆ คนปฏิบัติขัดขืนต่อมติของคนส่วนมาก หรือของส่วนรวม “ความคิด” และ “การปฏิบัติ” ย่อมจะแยกจากกัน ความคิดใดเป็นที่ยอมรับของคนส่วนมากในที่ประชุมหรือในสังคมและได้ผ่านออกมา ในรูปของกฎหมายก็ดี หรือญัตติของที่ประชุมก็ดี ย่อมถือได้ว่าเป็นแนวทางที่จะต้องยึดถือปฏิบัติเคร่งครัด ผู้มีความคิดเห็นแตกต่างย่อมคิดได้และชักชวนให้ผู้อื่นให้เห็นคล้อยตามได้ แต่ตราบใดที่กฎหมายนั้นหรือญัตตินั้นยังไม่เปลี่ยนแปลง ตราบนั้นก็จะต้องยึดถือปฏิบัติตามหลักการข้อนี้ของระบบการปกครองแบบประชาธิปไตยมักเรียกกันสั้น ๆ ว่า หลักของการปกครองของเสียงส่วนมาก และสงวนสิทธิของคนส่วนน้อย

4. ใฝ่เหตุผล การยึดถือเหตุผลเป็นแนวทางประพฤติปฏิบัติ ย่อมถือว่าเป็นหลักการขั้นมูลฐานของสังคมอารยะ ถ้าหากมนุษย์ไม่ยึดถือเหตุผลเป็นหลักของกฎหมาย มนุษย์ก็น่าจะกลับไปอยู่ในสภาวะธรรมชาติ และดำเนินตามกฎของสัตว์ป่าซึ่งมอบความเป็นใหญ่ให้แก่ผู้มีกำลังเขี้ยวเล็บ ที่ดีที่สุด ความยุติธรรมจึงเกิดขึ้นไม่ได้ เพราะความยุติธรรมตั้งอยู่บนรากฐานของเหตุผล เหตุผลจึงเป็นวิถีทางที่จะไกล่เกลี่ยความขัดแย้งของกลุ่มชน เหตุผลคือสมอเรือของประชาธิปไตย ขาดเหตุผลหรือสมอเรือนี้เมื่อใด เรือลำน้อยนี้ก็จะล่องลอยไปตามกระแสคลื่นกระแสลมของอิทธิพลต่าง ๆ ที่แอบแฝงอยู่ในสังคม

https://th49.ilovetranslation.com/XFVcD2mTrpA=d/

http://www.thaigoodview.com/node/201343

แผนการจัดกิจกรรมแนะแนวที่ 12

หน่วยการจัดกิจกรรม ส่วนตัวและสังคม **ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3**

เรื่อง อารมณ์ของฉัน **จำนวน 2 ชั่วโมง**

.....

1. สาระสำคัญ

เมื่อเกิดเหตุการณ์ต่าง ๆในชีวิตมีผลทำให้มนุษย์เกิดอารมณ์ เมื่อตรงกับความมุ่งหวังก็พอใจ เมื่อผิดหวังก็เสียใจและโกรธ การแสดงออกทางอารมณ์ทางด้านใดก็ตามที่เกินพอดีหรือขาดการควบคุมอารมณ์ เป็นสิ่งที่ไม่พึงประสงค์ของสังคมจำเป็นต้องมีการจัดการกับอารมณ์ให้ตนเองอย่างถูกวิธี

2. สมรรถนะการแนะแนว : ด้านส่วนตัวและสังคม

ข้อที่ 3 มีวุฒิภาวะทางอารมณ์

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

3.1 แสดงกริยาท่าทางทีดีได้ทั้งต่อหน้าเพื่อน และครู

3.2 สรุปความคิดที่เกิดขึ้นจากการทำกิจกรรมอารมณ์ของฉัน

3.3 วิเคราะห์ข้อดีข้อเสียการกระทำจากสถานการณ์ได้

3.4 บอกอารมณ์ของตนเองในขณะปัจจุบันได้

4. สาระการเรียนรู้

การจัดการกับอารมณ์ของตนเอง

5. ชิ้นงาน / ภาระงาน (ถ้ามี)

ใบงาน การจัดการกับอารมณ์

6. วิธีการจัดกิจกรรม

6.1 ครูนำเข้าสู่กิจกรรมโดยอธิบายให้นักเรียนฟังเกี่ยวกับอารมณ์ต่างๆ เช่น อารมณ์ โกรธ เกลียด ดีใจ เสียใจ โศกเศร้า ซึ่งแต่ละคนจะมีวิธีการจัดการหรือระงับอารมณ์เหล่านั้นแตกต่างกันไป โดยอาจจะขึ้นอยู่กับสถานการณ์ในขณะนั้นก็ได้

6.2 ครูให้นักเรียนแบ่งเป็นกลุ่มตามความสมัครใจกลุ่มละ 3-4 คน สมาชิกแต่ละกลุ่มร่วมกันศึกษาใบความรู้ เรื่อง “เทคนิคการจัดการกับอารมณ์และความคิด”

6.3 นักเรียนระดมความคิดโดยครูสอบถามนักเรียนเกี่ยวกับการจัดการกับอารมณ์ เช่น อารมณ์โกรธ นักเรียนจะจัดการอย่างไรนอกเหนือจากที่นักเรียนได้ศึกษาในใบความรู้

6.4 ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มศึกษา จากกรณีศึกษาเรื่อง “อารมณ์ของดาวีย์”

6.5 นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยคิดวิเคราะห์และตอบคำถามตามประเด็นในใบงานเรื่อง “การจัดการกับอารมณ์”

6.6 กลุ่มอาสาสมัครออกมารายงานหน้าชั้นเรียน 1 กลุ่ม ครูรวบรวมข้อมูลและอภิปรายเพิ่มเติมให้สมบูรณ์

6.7 ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปความคิดที่เกิดจากการทำกิจกรรมอารมณ์ของฉัน วิเคราะห์ข้อดี ข้อเสียของการกระทำจากสถานการณ์ได้ และบอกอารมณ์ของตนเองในขณะปัจจุบันได้ เพื่อเป็นแนวทางให้นักเรียนนำไปใช้ในชีวิตประจำวันที่เหมาะสมกับสถานการณ์ แสดงกริยาท่าทางทีดีได้ทั้งต่อหน้าเพื่อนและครูได้

7. สื่อ/ อุปกรณ์

7.1 ใบความรู้ “เทคนิคการจัดการกับอารมณ์และความคิด”

7.2 ใบงาน “การจัดการกับอารมณ์”

7.3 ใบกรณีศึกษา “อารมณ์ดาวีย์”

8. การประเมินผล

8.1. วิธีการประเมิน

8.1.1. ประเมินการทำใบงาน

8.1.2 สังเกตการร่วมกิจกรรม

8.1.3 การนำเสนอผลงาน

8.2 เกณฑ์การประเมิน

8.2.1 ประเมินจากการสังเกตการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน

เกณฑ์	ตัวบ่งชี้
ผ่าน	มีความตั้งใจร่วมกิจกรรม ให้ความร่วมมือกับกลุ่มในการวิเคราะห์ แสดงความคิดเห็น การนำเสนอหน้าชั้นเรียนและส่งงานตามกำหนด
ไม่ผ่าน	ไม่ให้ความร่วมมือกับกลุ่ม หรือ ขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

8.2.2 ประเมินจากใบงาน

เกณฑ์	ตัวบงชี้
ผ่าน	ทำใบงานและแบบบันทึกส่ง ให้ความร่วมมือในการอภิปราย
ไม่ผ่าน	ไม่ทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

ใบความรู้

“ เทคนิคการจัดการกับอารมณ์ และความคิด”

ในชีวิตประจำวันของเรามีเรื่องราวมากมายที่ต้องคิด เพราะฉะนั้นเราจะตั้งมือรับกับเรื่องราวเหล่านั้นได้เทคนิคที่ช่วยจัดการอารมณ์และความคิดของเรามีดังนี้

1. ความรู้สึกตัว เมื่อไรก็ตามที่เกิดความรู้ตัวด้านอารมณ์ขึ้น จะส่งผลให้อารมณ์ดังกล่าวลดความรุนแรงลง ดังเช่น คนที่รู้ว่า “ฉันกำลังโกรธ” จะลดความโกรธลงได้ คนที่รู้ตัวว่า “ฉันกำลังหงุดหงิด” จะลดความหงุดหงิดลงได้ ทำให้สามารถใช้เหตุผลตัดสินใจได้ดีขึ้น

2. การหายใจ การมีสติรับรู้ลมหายใจเข้าออกถือว่าเป็นการทำสมาธิให้อารมณ์และจิตใจกลับเข้าสู่ภาวะสงบ ซึ่งควรเริ่มทำในท่านอนจนทำได้แล้ว ค่อยขยับมาทำท่านั่งและยืน จนเป็นนิสัยการหายใจที่ผ่อนคลาย เทคนิคการหายใจมีหลากหลายแตกต่างกันออกไป สำหรับวิธีง่ายๆ ขั้นพื้นฐาน ได้แก่ คณนา (counting) ที่นับควบคู่ไปกับการกำหนดลมหายใจเข้าออก และใช้คำภาวนา เช่น “พุท-เข้า โธ-ออก” หรือ “พองหนอ-ยุบหนอ” เป็นต้น ซึ่งเป็นรากฐานเดียวกับการทำโยคะ หรือการนั่งสมาธินั่นเอง

3. การผ่อนคลายกล้ามเนื้อ สามารถทำได้กับกล้ามเนื้อทุกส่วนที่รู้สึกเครียด โดยเริ่มจากอิริยาบถที่อวัยวะทุกส่วนผ่อนคลายและสบายมากที่สุด แล้วค่อยๆ ผ่อนกล้ามเนื้อส่วนดังกล่าวจนรู้สึกผ่อนคลายมากที่สุด โดยวิธีนี้จะช่วยกำจัดอาการปวดหัว อาการปวดทั่วไป และอาการนอนไม่หลับ ได้เป็นอย่างดีด้วย

4. การฝึกควบคุมประสาทอัตโนมัติ วิธีง่ายที่สุดคือการฝึกฝ่ามือร้อน ด้วยการตั้งฝ่ามือในระดับทรวงอก หันฝ่ามือเข้าหากันโดยเว้นช่วงห่างประมาณ 2-3 นิ้วฟุต หลังจากนั้นขยับฝ่ามือออกจากกันช้าๆ จนห่างพอควร แล้วขยับเข้ามาใกล้กันอีก ทำอย่างนี้เป็นจังหวะช้าๆ จับความรู้สึกของฝ่ามือทั้ง 2 ข้างด้วยสมาธิจะทำให้เกิดความร้อนขึ้นบนฝ่ามือ ซึ่งเกิดจากหลอดเลือดบนฝ่ามือขยายตัว ทำติดต่อกันอย่างน้อย 5-10 นาที

5. การจินตนาการ นอกจากเราสามารถจินตนาการถึงสิ่งสวยงามเพื่อคลายเครียด เราอาจประยุกต์ใช้วิธีการของจิตบำบัดซึ่งจะช่วยให้เกิดผลดีมากขึ้นอีกด้วย นั่นคือให้คิดถึงสิ่งที่ทำให้เกิดการกลัวในขณะที่กำลังอยู่ในสภาพผ่อนคลาย วิธีนี้เริ่มต้นจากการทำให้กล้ามเนื้อผ่อนคลายก่อน จากนั้นค่อยนึกภาพสิ่งเร้า (สิ่งที่ทำให้เกิดความกลัว) เป็นลำดับขั้น จากระดับที่ก่อให้เกิดความกลัวน้อยที่สุดไปจนถึงมากที่สุด ทั้งนี้การเผชิญหน้ากับความทุกข์ในสภาพผ่อนคลายช่วยทำให้เกิดอารมณ์ทางบวกและความสงบในที่สุด

6. คิดในทางที่ถูก ในทางวิทยาศาสตร์พบว่าความคิดสัมพันธ์กับสมอง เมื่อคิดอย่างหนึ่งสมองก็จะตอบสนองไปตามนั้น เช่น เมื่อคิดถึงสุขภาพภายใต้ความเครียด ความกดดัน หรือความซึมเศร้า อาการปวดจะรุนแรงที่สุด เมื่อผ่อนคลายหรือกำลังมีความสุข ความเจ็บปวดก็จะลดลง ดังนั้นความคิดสามารถกำกับกายให้เป็นสุขหรือเป็นทุกข์ได้

ในทำนองเดียวกัน ด้วยวิธีคิดและการดำเนินชีวิตที่ถูกต้อง ก็สามารถกำกับใจให้มีความสุขและผ่านพ้นทุกข์ได้ ดังเช่นคนที่เข้าใจความเป็นจริงว่ามนุษย์มีโอกาสและฐานะไม่เท่าเทียมกัน แต่เราทุกคนมีโอกาสเผชิญภาวะของความทุกข์เท่าเทียมกัน ก็ย่อมมีภูมิต้านทานในการเผชิญความทุกข์ได้ดีกว่า หรือคนที่สามารถปรับเปลี่ยนการแสวงหาความสุขบนปัจจัยภายนอกมาเป็นการหาความสุขจากปัจจัยภายในที่ยั่งยืนกว่าด้วยการพึงพอใจในตัวเองและสิ่งที่มีอยู่ในปัจจุบันก็ย่อมเป็นสุขได้ง่ายกว่า และเป็นทุกข์ได้ยากกว่าคนที่ฝากความสุขไว้กับสิ่งเร้าภายนอก อีกทั้งยังน่าจะป้องกันตัวจากความทุกข์ต่างๆ ได้ดีอีกด้วย

7. คิดเชิงบวก ความคิดทางลบของเราเอง เช่น คิดแต่สิ่งที่สูญเสีย จมอยู่กับภาพอดีต มองโลกในแง่ร้าย กลัวการเปลี่ยนแปลง ฯลฯ ย่อมเป็นบ่อเกิดของความเครียด ยิ่งต้องเผชิญความกดดันต่าง ๆ รอบตัว ความเครียดที่เกิดขึ้นนั้นก็จะกลายเป็นสาเหตุของความทุกข์ใจร่วมด้วย เมื่อสองแรงมาผสานกัน ความเครียดกับความคิดทางลบจะสะสมกลายเป็นความวิตกกังวล หรือนานไปก็กลายเป็นความท้อแท้สิ้นหวังและซึมเศร้าในที่สุด

ดังนั้น นอกจากต้องผ่อนคลายความเครียดด้วยการจัดการทางอารมณ์ การจัดการกับความคิดก็จะช่วยขจัดทุกข์ภาวะระยะยาวได้ โดยวิธีการหลักก็คือปรับเปลี่ยนความคิดใหม่ให้เป็นความคิดทางบวก (positive thinking) ซึ่งวิธีนี้จะทำให้เกิดพลังในการใช้ชีวิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งการหาโอกาสท่ามกลางอุปสรรค (turning obstacle into opportunity) ทำให้เรามองเห็นประโยชน์ของปัญหา ตัวอย่างเช่นเมื่อเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ ผู้ที่สูญเสียฐานะและกิจการก็จะเกิดความทุกข์ใจ แทนที่จะมองแต่ด้านที่ตนสูญเสียไปแต่ปรับเปลี่ยนวิธีคิดเสียใหม่ว่ายังมีสิ่งดีๆ ด้านอื่นเหลืออยู่ในชีวิต เช่น มีเวลาให้กับตนเองและครอบครัวเพิ่มขึ้น บางคนมองว่าการตกงานเป็นโอกาสที่ดีที่จะแสวงหางานหรืออาชีพใหม่ หรือคนที่อกหักอาจค้นพบว่าความเข้มแข็งของตัวเองที่สามารถผ่านพ้นความเจ็บปวดได้หรือยังมีคนที่รักตัวเองอยู่มากมาย

การคิดในทางบวกนี้ยังมีประโยชน์ในระยะยาว นั่นคือ ช่วยให้มองปัญหาเป็นบทเรียนสำหรับที่จะปรับปรุงสิ่งบกพร่องต่อไปได้

https://www.thaihealth.or.th/Content/39228-7%20%E0%B9%80%E0%B8%97%E0%B8%84%E0%B8%99%E0%B8%B4%E0%B8%84%E0%B8%81%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B8%88%E0%B8%B1%E0%B8%94%E0%B8%81%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B8%AD%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B8%A1%E0%B8%93%E0%B9%8C%E0%B9%81%E0%B8%A5%E0%B8%B0%E0%B8%84%E0%B8%A7%E0%B8%B2%E0%B8%A1%E0%B8%84%E0%B8%B4%E0%B8%94.html#

โดย Patcharee Bonkham (เป็นผู้ค้นข้อมูล)

ที่มา : หนังสือคนไทย ไกลทุกข์ จากโครงการหนังสือสร้างสุข

ใบงาน

“การจัดการกับอารมณ์”

คำชี้แจง

1. นักเรียนแบ่งออกเป็นกลุ่ม ๆ ละ 3-4 คน ร่วมกันวิเคราะห์ขั้นตอน การจัดการกับอารมณ์โกรธของดาวีย์ ใน 4 ประเด็นต่อไปนี้

2. แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนรายงานหน้าชั้นเรียน

ประเด็นคำถาม

1. สำรวจอารมณ์ ดาวีย์มีความรู้สึกอย่างไรที่ถูกครูดุด่าหน้าชั้นเรียน
2. ถ้านักเรียนเป็นดาวีย์ นักเรียนจะแสดงออกอย่างไร
3. ดาวีย์ควบคุมอารมณ์ตัวเองด้วยวิธีใด้
4. สำรวจความรู้สึก ครั้งสุดท้ายดาวีย์รู้สึกอย่างไร (ตามตาราง)

การแสดงอารมณ์	ผลดี	ผลเสีย
1. ถ้าดาวีย์แสดงอารมณ์	....	....
2. ถ้าดาวีย์ไม่แสดงอารมณ์	....	....

กรณีศึกษา

“อารมณ์ของดาวีย์”

สายมากแล้วดาวีย์มาถึงโรงเรียน เขาวิ่งกระหืดกระหอบหิ้วกระเป๋าวิ่งลัดสนามเข้าห้องเรียน พบว่าคุณครูประจำชั้นกำลังอบรมเพื่อน ๆ อยู่ เพื่อน ๆ ทุกคนนั่งเงียบและมองมาที่เขา ดาวีย์ถูกครูที่กำลังมีอารมณ์โมโหที่เพื่อน ๆ ไม่ทำเวร บวกกับเห็นดาวีย์มาโรงเรียนสาย ครูจึงทำโทษดาวีย์ด้วยการให้ยืนที่หน้าชั้นเรียนแล้วดุด่าดาวีย์ด้วยถ้อยคำที่รุนแรง ดาวีย์อายเพื่อนจนหน้าแดงแต่ดาวีย์ก็ไม่พูดอะไร เขารู้สึกโกรธครูเหมือนกันที่ไม่ได้ถามถึงสาเหตุการมาสายและไม่เปิดโอกาสให้เขาได้ชี้แจง ดาวีย์พยายามควบคุมอารมณ์เพราะรู้ตัวว่าตัวเองมีส่วนผิดเหมือนกันที่มาโรงเรียนสาย เขาคิดว่าถ้าแสดงออกหรือแก้ตัวในเวลานั้นครูจะยิ่งโกรธและอาจเป็นเรื่องใหญ่โต

ในที่สุดดาวีย์ก็สามารถควบคุมอารมณ์ของตนเองได้โดยภาวนา พุท-โธ ไว้ในใจ หลังจากที่ครู ดุด่าแล้วก็ให้ดาวีย์กลับไปนั่งที่ สายตาเพื่อน ๆ มองตามดาวีย์

พักกลางวันดาวีย์ได้ชวนเพื่อนอีกคนเพื่อไปพบครูประจำชั้น แต่ถูกเพื่อนปฏิเสธ ดาวีย์ไม่ได้โกรธเพื่อนหรือต่อว่าเพื่อนเลย เขาไปพบครูที่ห้องพักครูแล้วบอกสาเหตุของการมาโรงเรียนสายทำให้เข้าเรียนช้าว่าเขาต้องเฝ้ายายแทนแม่ซึ่งยายไม่สามารถช่วยตัวเองได้ แม่ของดาวีย์ไปซื้ออาหารกว่าจะกลับบ้านก็สาย เมื่อครูได้รู้ความจริงก็ยกโทษให้และครูก็ขอโทษดาวีย์ที่ทำโทษโดยไม่ได้ฟังเหตุผลและไม่เปิดโอกาสให้ดาวีย์ได้ชี้แจงเหตุผลก่อน ครูรู้สึกภูมิใจที่ดาวีย์สามารถควบคุมอารมณ์ได้สำเร็จและสามารถอธิบายให้ครูเข้าใจได้

แผนการจัดกิจกรรมแนะแนวที่ 13

หน่วยการจัดกิจกรรม ส่วนตัวและสังคม **ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3**

เรื่อง วาจาดีชีวีมีสุข **จำนวน 2 ชั่วโมง**

.....

1. สาระสำคัญ

การสื่อสารเป็นกระบวนการส่งข่าวสารข้อมูลจากผู้ส่งข่าวสารไปยังผู้รับข่าวสาร มีวัตถุประสงค์เพื่อชักจูงให้ผู้รับข่าวสารมีปฏิกริยาตอบสนองกลับมา โดยคาดหวังให้เป็นไปตามที่ผู้ส่งต้องการ

2. สมรรถนะการแนะแนว : ด้านส่วนตัวและสังคม

ข้อที่ 4 ปรับตัวและดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

สามารถสื่อสารด้วยคำพูดที่สร้างสรรค์และเหมาะสม

4. สาระการเรียนรู้

การสื่อสารและความสำคัญของการสื่อสาร

5. ชิ้นงาน / ภาระงาน (ถ้ามี)

ใบงาน ปากเป็นเอก

6. วิธีการจัดกิจกรรม

6.1 ครูสนทนาซักถามนักเรียนเกี่ยวกับการพูดและการฟังว่าในชีวิตประจำวันนักเรียนได้พูดเกี่ยวกับเรื่องอะไรบ้างที่เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่นและต่อตนเอง นักเรียนยกตัวอย่าง ครูสุ่มถามนักเรียน 2-3 คน

6.2 นักเรียนแต่ละคนศึกษาใบความรู้ที่ 1 “ การพูด ”

6.3. ครูสอบถามนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านว่านักเรียนมีความเห็นแตกต่าง หรือมีข้อเพิ่มเติมจากเนื้อหาหรือไม่อย่างไร

6.4 ครูสุ่มนักเรียน 2-3 คน ให้ออกมาเล่าประสบการณ์ที่นักเรียนได้พูดคุยกับเพื่อน และคิดว่าคำพูดใดที่เพื่อนพูดแล้วทำให้นักเรียนรู้สึกภาคภูมิใจ สามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้

6.5 นักเรียนแบ่งเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 3-4 คน ช่วยกันระดมความคิดและปฏิบัติกิจกรรมลงในใบงาน “ ปากเป็นเอก” ขณะที่นักเรียนระดมความคิดและทำกิจกรรมอยู่นั้น ครูสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนรายกลุ่มและคอยให้คำปรึกษาแก่นักเรียน นักเรียนทำงานสำเร็จส่งงานครูตรวจต่อไป

6.6 ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปสาระเกี่ยวกับ ความหมาย ความสำคัญและประโยชน์ของการสื่อสาร และครูสรุปเพิ่มเติมนอกเหนือจากเนื้อหาในใบความรู้เกี่ยวกับผู้พูดที่ดีและผู้ฟังที่ดี เพื่อเพิ่มเติมความรู้ให้กับนักเรียน

7. สื่อ/ อุปกรณ์

7.1 ใบความรู้เรื่อง “การพูด”

7.2 ใบงาน “ปากเป็นเอก”

8. การประเมินผล

8.1. วิธีการประเมิน

8.1.1. ประเมินการทำใบงาน

8.1.2 สังเกตการร่วมกิจกรรม

8.1.3 การนำเสนอผลงาน

8.2 เกณฑ์การประเมิน

8.2.1 ประเมินจากการสังเกตการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน

เกณฑ์	ตัวบ่งชี้
ผ่าน	มีความตั้งใจร่วมกิจกรรม ให้ความร่วมมือกับกลุ่มในการวิเคราะห์ แสดงความคิดเห็น การนำเสนอหน้าชั้นเรียนและส่งงานตามกำหนด
ไม่ผ่าน	ไม่ให้ความร่วมมือกับกลุ่ม หรือ ขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

8.2.2 ประเมินจากใบงาน

เกณฑ์	ตัวบงชี้
ผ่าน	ทำใบงานและแบบบันทึกส่ง ให้ความร่วมมือในการอภิปราย
ไม่ผ่าน	ไม่ทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

ใบความรู้

“การพูด”

ประเภทของการพูด แบ่งได้ 2 ประเภท คือ

1. การพูดระหว่างบุคคล ได้แก่

หน้าตายิ้มแย้มแจ่มใส แสดงอาการยินดีที่ได้พบผู้ที่เราทักทาย การทักทายปราศรัย ลักษณะการทักทายปราศรัยที่ดีดังนี้ กล่าวคำปฏิสันถารที่เป็นที่ยอมรับกันในสังคม เช่น สวัสดีครับ สวัสดีค่ะ แสดงกิริยาอาการประกอบคำปฏิสันถาร ข้อความที่ใช้ประกอบการทักทายควรเป็นเรื่องที่ก่อให้เกิดความสบายใจ การแนะนำตนเอง การแนะนำเป็นสิ่งจำเป็น และมีความในการดำเนินชีวิตประจำวัน บุคคลอาจแนะนำตนเองในหลายโอกาสด้วยกัน การแนะนำตนเองมีหลักปฏิบัติดังนี้คือ ต้องบอกชื่อ นามสกุล บอกรายละเอียดกับตัวเรา และบอกวัตถุประสงค์ในการแนะนำตัว

การสนทนา หมายถึง การพูดคุยกัน พูดจาเพื่อสื่อสารแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิด ความรู้สึก และประสบการณ์ การรับสารที่ง่ายที่สุด คือ การสนทนา

คุณสมบัติของการสนทนาที่ดี คือหน้าตายิ้มแย้มแจ่มใส ใช้ถ้อยคำสำนวนภาษาที่ง่าย ๆ สุภาพ คำพูดและน้ำเสียงน่าฟัง เป็นกันเองกับคู่สนทนา

2. การพูดในกลุ่ม

การพูดในกลุ่มเป็นกิจกรรมที่สำคัญในสมัยปัจจุบัน ทั้งในชีวิตประจำวันและในการศึกษาเป็นเปิดโอกาสให้สมาชิกในกลุ่มได้ซักถาม แสดงความคิดเห็น หรือเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้วมาเล่าให้ฟังกัน มีวิธีการดังต่อไปนี้

- เล่าถึงเนื้อหาและประเด็นที่สำคัญ ๆ ว่ามีอะไรบ้าง
- ภาษาที่ใช้ควรเป็นภาษาที่ง่าย
- น้ำเสียงชัดเจนน่าฟัง เน้นเสียงในตอนที่สำคัญ
- ใช้กิริยาท่าทางประกอบการเล่าเรื่องตามความเหมาะสม

- ผู้เล่าเรื่องควรจำเรื่องได้เป็นอย่างดี
- มีการสรุปข้อคิดในตอนท้าย

ความหมายของการพูด

การพูดเป็นพฤติกรรมทางภาษาที่ควบคู่ไปกับการฟังเพื่อการสื่อความหมายระหว่างมนุษย์ เป็นการเปล่งเสียงออกมาเป็นภาษาเพื่อถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความรู้สึก หรือความต้องการของผู้พูดไปยังผู้ฟัง โดยใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และอากัปกิริยา จนเป็นที่เข้าใจกันได้

การพูดที่ดี คือ การใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง รวมทั้งกิริยาอาการต่างๆ อย่างมีประสิทธิภาพและถูกต้องตามจรรยามารยาท ประเพณีนิยมของสังคม เพื่อถ่ายทอดความคิด ความรู้ ความรู้สึก ความต้องการ ทัศนคติ และประสบการณ์ที่เป็นประโยชน์ให้ผู้ฟังได้รับรู้และก่อให้เกิดการตอบสนองตรงตามที่ผู้พูดต้องการ

การพูดจึงเป็นการสื่อสารสองทาง คือ มีทั้งผู้พูดและผู้ฟัง การพูดเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ “ศาสตร์” หมายถึง การพูดจะต้องมีหลักเกณฑ์และวิธีการต่าง ๆ ที่ใช้สอน ถ่ายทอด ปฏิบัติ ฝึกฝน เช่นเดียวกับหลักวิชาแขนงอื่น ๆ ส่วน “ศิลป์” หมายถึง การพูดเป็นเรื่องของความสามารถพิเศษเฉพาะบุคคล นอกจากนี้การพูดยังจัดเป็นทักษะและวิชาชีพอีกประการหนึ่ง ซึ่งสามารถขยายความได้ดังนี้

- ที่ว่าเป็นศาสตร์ เพราะเป็นวิชาที่มีหลักเกณฑ์ มีทฤษฎีให้เรียนรู้และถ่ายทอดกันได้ เช่น หลักเกณฑ์การออกเสียงจัดเป็นสัทศาสตร์ การแสดงกิริยาอาการจัดเป็นจริยศาสตร์ และการติดต่อสื่อสารจัดเป็นสังคมศาสตร์ เป็นต้น

- ที่ว่าเป็นศิลป์ เพราะต้องนำหลักเกณฑ์ไปปฏิบัติให้เกิดความไพเราะสวยงาม เป็นที่ประทับใจแก่ผู้ฟัง การศึกษาแต่หลักเกณฑ์หรือทฤษฎีเพียงอย่างเดียวจึงไม่ สามารถที่จะช่วยให้ผู้ศึกษาวิชาการพูดได้รับประโยชน์จากการพูดมากเท่าที่ควร จึงจำเป็นต้องนำไปปฏิบัติ โดยเพิ่มเทคนิคและกลวิธีต่างๆ ที่จะทำให้ผู้ฟังเกิดความพอใจ

- ที่ว่าเป็นทักษะ เพราะการพูดต้องอาศัยการฝึกฝนให้เกิดความชำนาญจึงจะใช้ประโยชน์ได้ดี ยิ่งชำนาญมากเท่าใดก็ยิ่งพูดดีขึ้นเท่านั้น ถึงแม้ว่าจะเรียนรู้ทฤษฎีและมีศิลปะในการพูดเป็นทุนเดิมอยู่ก่อนแล้ว

แต่ถ้าขาดการฝึกฝนก็จะเอาดีไม่ได้ ตรงกับสุภาษิตที่กล่าวว่า “สิบปากว่าไม่เท่าตาเห็น สิบตาเห็นไม่เท่ามือคลำ และสิบมือคลำไม่เท่าทำเอง”

- ที่ว่าเป็นวิชาชีพ เพราะทุกๆ อาชีพใช้ภาษาพูดเป็นสื่อในการติดต่อสื่อสาร ถ้าพูดดีเป็นศรีสง่าตนเอง ประกอบอาชีพใดๆ ก็มีแต่ความเจริญก้าวหน้า แต่ถ้าพูดไม่ดีจะมีแต่ความเสื่อมและเกิดอันตรายแก่ตนเองเช่นกัน ดังสุภาษิตที่กล่าวว่า “พูดดีเป็นศรีแก่ปาก”

ใบงาน

“ปากเป็นเอก”

กลุ่มที่.....

1. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....
2. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....
3. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....
4. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันระดมความคิดและปฏิบัติกิจกรรมดังนี้

คำพูดเชิงบวก	ความรู้สึกที่มีต่อคำพูดนั้น
1.	
2.	
3.	

4.	
5.	

คำพูดเชิงลบ	ความรู้สึกที่มีต่อคำพูดนั้น
1.	
2.	
3.	
4.	
5.	

แผนการจัดกิจกรรมแนะแนวที่ 14

หน่วยการจัดกิจกรรม ส่วนตัวและสังคม **ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3**

เรื่อง สุดแต่ใจจะไขว่คว้า **จำนวน 2 ชั่วโมง**

.....

1. สาระสำคัญ

การได้วางแผนการดำเนินชีวิตทำให้เราเข้าใจตนเองมากขึ้น เพราะการรู้ถึงความต้องการหรือค่านิยมของตนเอง จะทำให้เราหาแนวทางให้ได้มา

2. สมรรถนะการแนะแนว : ด้านส่วนตัวและสังคม

ข้อที่ 4 ปรับตัวและดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

3.1 สามารถวางแผนการดำเนินชีวิตในอนาคตได้อย่างเหมาะสม

3.2 บอกแนวทางในการพัฒนาตนให้เป็นคนเก่งและน่ารัก

4. สาระการเรียนรู้

การวางแผนดำเนินชีวิตในอนาคต และพัฒนาตนให้เป็นคนเก่งและน่ารัก

5. ชิ้นงาน / ภาระงาน (ถ้ามี)

-

6. วิธีการจัดกิจกรรม

6.1 ครูสนทนาซักถามนักเรียนเกี่ยวกับการวางแผนอนาคตของตัวเองไว้อย่างไรบ้าง และนักเรียนจะทำอย่างไรเพื่อให้ตนเองประสบผลสำเร็จในสิ่งที่วางแผนไว้

6.2 ครูให้นักเรียนศึกษาใบความรู้เกี่ยวกับการวางแผนการดำเนินชีวิตในอนาคตและการพัฒนาตนเอง

6.3 ครูแจกกระดาษให้นักเรียนทำฉลากเพื่อให้นักเรียนเขียนลงไปว่า นักเรียนวางแผนชีวิตในอนาคตไว้อย่างไรโดยไม่ต้องเขียนชื่อตัวเอง แล้วม้วนกระดาษฉลากนั้นส่งครู

6.4 ครูให้นักเรียนจับฉลากเมื่อนักเรียนเปิดอ่านแล้วให้หาเพื่อนที่เป็นเจ้าของ เมื่อเจอเจ้าของข้อความในกระดาษแล้วให้นักเรียนช่วยกันวิเคราะห์ข้อความที่เขียนของแต่ละคน เพื่อหาแนวทางการพัฒนาตนและความเป็นไปได้ ขณะที่นักเรียนทำกิจกรรมครูสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน

6.5 ครูขออาสาสมัครนักเรียน 3-4 คนเพื่อนำเสนอหน้าชั้นเรียน

6.6 นักเรียนและครูร่วมกันอภิปรายสรุปเกี่ยวกับความต้องการของนักเรียนว่าสิ่งที่นักเรียนต้องการจะไขว่คว้ามานั้นบางสิ่งก็มีความยากลำบากกว่าจะได้มาเป็นเจ้าของแต่บางสิ่งบางอย่างก็ได้มาอย่างง่ายดาย และนักเรียนสรุปข้อคิดที่ได้รับจากการจัดกิจกรรม

7. สื่อ/ อุปกรณ์

ใบความรู้ “สุดแต่ใจจะไขว่คว้า”

8. การประเมินผล

8.1. วิธีการประเมิน

8.1.1. ประเมินการทำใบงาน

8.1.2 สังเกตการร่วมกิจกรรม

8.1.3 การนำเสนอผลงาน

8.2 เกณฑ์การประเมิน

- ประเมินจากการสังเกตการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน

เกณฑ์	ตัวบ่งชี้
ผ่าน	มีความตั้งใจร่วมกิจกรรม ให้ความร่วมมือกับกลุ่มในการวิเคราะห์ แสดงความคิดเห็น การนำเสนอหน้าชั้นเรียนและส่งงานตามกำหนด

ไม่ผ่าน	ไม่ให้ความร่วมมือกับกลุ่ม หรือ ขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

ใบความรู้

การควบคุมหรือวางแผนชีวิตของตัวเองนั้นถือว่าเป็นก้าวสำคัญอีกก้าวหนึ่งของชีวิตเลยก็ว่าได้ เพราะมันคือการที่เราตัดสินใจในสิ่งที่ต้องการ และมองหาว่าสิ่งใดสำคัญต่อตัวเอง รวมถึงวางแผนที่จะทำตามเป้าหมายที่ตั้งไว้จนทำให้สามารถใช้ชีวิตของตัวเองได้อย่างเต็มที่

การพัฒนาตน ตรงกับภาษาอังกฤษว่า self-development แต่ยังมีคำที่มีความหมายใกล้เคียงกับคำว่าการพัฒนาตน และมักใช้แทนกันบ่อยๆ ได้แก่ การปรับปรุงตน (self-improvement) การบริหารตน (self-management) และการปรับตน (self-modification) หมายถึงการเปลี่ยนแปลงตัวเองให้เหมาะสมเพื่อสนอง

ความต้องการและเป้าหมายของตนเอง หรือเพื่อให้สอดคล้องกับสิ่งที่สังคมคาดหวัง การพัฒนาตนมีความหมายดังนี้

ความหมายที่ 1 การพัฒนาตนคือการที่บุคคลพยายามที่จะปรับปรุงเปลี่ยนแปลงตนด้วยตนเองให้ดีขึ้นกว่าเดิม เหมาะสมกว่าเดิม ทำให้สามารถดำเนินกิจกรรม แสดงพฤติกรรม เพื่อสนองความต้องการ แรงจูงใจ หรือเป้าหมายที่ตนตั้งไว้

ความหมายที่ 2 การพัฒนาตนคือการพัฒนาศักยภาพของตนด้วยตนเองให้ดีขึ้นทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม เพื่อให้ตนเป็นสมาชิกที่มีประสิทธิภาพของสังคม เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น ตลอดจนเพื่อการดำรงชีวิตอย่างสันติสุขของตน

บุคคลที่จะพัฒนาตนเองได้ จะต้องเป็นผู้มุ่งมั่นที่จะเปลี่ยนแปลงหรือปรับปรุงตัวเอง โดยมีความเชื่อหรือแนวคิดพื้นฐานในการพัฒนาตนที่ถูกต้อง ซึ่งจะเป็นสิ่งที่ช่วยส่งเสริมให้การพัฒนาตนเองประสบความสำเร็จ แนวคิดที่สำคัญมีดังนี้

1. มนุษย์ทุกคนมีศักยภาพที่มีคุณค่าอยู่ในตัวเอง ทำให้สามารถฝึกหัดและพัฒนาตนได้ในเกือบทุกเรื่อง
2. ไม่มีบุคคลใดที่มีความสมบูรณ์พร้อมทุกด้าน จนไม่จำเป็นต้องพัฒนาในเรื่องใด ๆ อีก
3. แม้บุคคลจะเป็นผู้ที่รู้จักตนเองได้ดีที่สุด แต่ก็ไม่สามารถปรับเปลี่ยนตนเองได้ในบางเรื่อง ยังต้องอาศัยความช่วยเหลือจากผู้อื่นในการพัฒนาตน การควบคุมความคิด ความรู้สึก และการกระทำของตนเองมีความสำคัญเท่ากับการควบคุมสิ่งแวดล้อมภายนอก
4. อุปสรรคสำคัญของการปรับปรุงและพัฒนาตนเอง คือ การที่บุคคลมีความคิดติดยึดไม่ยอมปรับเปลี่ยนวิธีคิด และการกระทำ จึงไม่ยอมสร้างนิสัยใหม่ หรือฝึกทักษะใหม่ ๆ ที่จำเป็นต่อตนเอง
5. การปรับปรุงและพัฒนาตนเองสามารถดำเนินการได้ทุกเวลาและอย่างต่อเนื่อง เมื่อพบปัญหาหรือข้อบกพร่องเกี่ยวกับตนเอง

ความสำคัญของการพัฒนาตน

บุคคลล้วนต้องการเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ หรืออย่างน้อยก็ต้องการมีชีวิตที่เป็นสุขในสังคม ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายและความต้องการของตนเอง พัฒนาตนเองได้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในสังคมโลก การพัฒนาตนจึงมีความสำคัญดังนี้

1. ความสำคัญต่อตนเอง จำแนกได้ดังนี้

1.1 เป็นการเตรียมตนให้พร้อมในด้านต่างๆ เพื่อรับกับสถานการณ์ทั้งหลายได้ด้วยความรู้สึกที่ดีต่อตนเอง

1.2 เป็นการปรับปรุงสิ่งที่บกพร่อง และพัฒนาพฤติกรรมให้เหมาะสม ขจัดคุณลักษณะที่ไม่ต้องการออกจากตัวเอง และเสริมสร้างคุณลักษณะที่สังคมต้องการ

1.3 เป็นการวางแนวทางให้ตนเองสามารถพัฒนาไปสู่เป้าหมายในชีวิตได้อย่างมั่นใจ

1.4 ส่งเสริมความรู้สึกในคุณค่าแห่งตนสูงให้ขึ้น มีความเข้าใจตนเอง สามารถทำหน้าที่ตามบทบาทของตนได้เต็มศักยภาพ

2. ความสำคัญต่อบุคคลอื่น

เนื่องจากบุคคลย่อมต้องเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน การพัฒนาในบุคคลหนึ่งย่อมส่งผลต่อบุคคลอื่นด้วย การปรับปรุงและพัฒนาตนเองจึงเป็นการเตรียมตนให้เป็นสิ่งแวดล้อมที่ดีของผู้อื่น ทั้งบุคคลในครอบครัวและเพื่อนในที่ทำงาน สามารถเป็นตัวอย่างหรือเป็นที่อ้างอิงให้เกิดการพัฒนาในคนอื่นๆ ต่อไป เป็นประโยชน์ร่วมกันทั้งชีวิตส่วนตัวและการทำงานและการอยู่ร่วมกันอย่างเป็นสุขในชุมชน ที่จะส่งผลให้ชุมชนมีความเข้มแข็งและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

3. ความสำคัญต่อสังคมโดยรวม

ภารกิจที่แต่ละหน่วยงานในสังคมต้องรับผิดชอบ ล้วนต้องอาศัยทรัพยากรบุคคลเป็นผู้ปฏิบัติงาน การที่ผู้ปฏิบัติงานแต่ละคนได้พัฒนาและปรับปรุงตนเองให้ทันต่อพัฒนาการของรูปแบบการทำงานหรือเทคโนโลยี การพัฒนาเทคนิควิธี หรือวิธีคิดและทักษะใหม่ๆ ที่จำเป็นต่อการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานและคุณภาพของผลผลิต ทำให้หน่วยงานนั้นสามารถแข่งขันในเชิงคุณภาพและประสิทธิภาพกับสังคมอื่นได้สูงขึ้น ส่งผลให้เกิดความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศโดยรวมได้

เรื่อง ต่างตัวต่างใจ **จำนวน 2 ชั่วโมง**

.....

1. สาระสำคัญ

ความแตกต่างระหว่างบุคคลนั้นเป็นความแตกต่างที่เกิดจากพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อมในแต่ละคนที่ไม่เหมือนกัน ด้วยเหตุนี้เองจึงต้องทำความรู้จักตนเองและผู้อื่นให้ดีและไม่คาดหวังว่าต้องให้ผู้อื่นมากระทำหรือเป็นอย่างที่เราคิดก็จะอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ความแตกต่างระหว่างบุคคลนั้นเป็นความแตกต่างที่เกิดจากพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อมในแต่ละคนที่ไม่เหมือนกัน ด้วยเหตุนี้เองจึงต้องทำความรู้จักตนเองและผู้อื่นให้ดีและ ไม่คาดหวังว่าต้องให้ผู้อื่นมากระทำหรือเป็นอย่างที่เราคิดก็จะอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

2. สมรรถนะการแนะแนว : ด้านส่วนตัวและสังคม

ข้อ 4 ปรับตัวและดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

สามารถยอมรับและเข้าใจในความแตกต่างระหว่างบุคคล

4. สาระการเรียนรู้

ความแตกต่างระหว่างบุคคล

5. ชิ้นงาน / ภาระงาน (ถ้ามี)

5.1 ใบงาน “ต่างตัว ต่างใจ”

5.2 แบบบันทึกกิจกรรมความแตกต่างระหว่างบุคคล

6. วิธีการจัดกิจกรรม

6.1 ครูและนักเรียนร่วมกัน สนทนาทบทวนก่อนเรียนเกี่ยวกับธรรมชาติของมนุษย์

6.2 ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับความต้องการของมนุษย์แต่ละคน

6.3 ครูอธิบาย ความหมายของความแตกต่างระหว่างบุคคลสาเหตุที่ทำมนุษย์มีความแตกต่างระหว่างบุคคล

6.4 ครูซักถามนักเรียนเกี่ยวกับความรู้เรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล

6.5 นักเรียนจับคู่กันกับเพื่อน อาจจะเป็นผู้หญิงกับผู้หญิง หรือผู้หญิงคู่กับผู้ชาย หรือ ผู้ชายกับผู้ชายก็ได้ ตามความสมัครใจ

6.6 ครูแจกใบงาน “ต่างตัว ต่างใจ” ให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมตามใบงาน

6.7 นักเรียนแต่ละคู่ปฏิบัติกิจกรรมตามใบงาน “ต่างตัว ต่างใจ” เมื่อทำเสร็จเรียบร้อยแล้วให้แลกเปลี่ยนกันอ่านกับคู่ของตน และส่งครูตรวจต่อไป

6.8 ครูขออาสาสมัคร 2-3 คู่ ออกมานำเสนอเป็นตัวอย่างหน้าชั้นเรียน

6.9 นักเรียนแต่ละคู่ช่วยกันวิเคราะห์แล้วบันทึกกิจกรรมตามแบบบันทึก ขณะที่นักเรียนปฏิบัติกิจกรรม ครูสังเกตพฤติกรรมนักเรียนเป็นรายกลุ่ม เมื่อนักเรียนทำสำเร็จแล้วส่งครูตรวจต่อไป

6.10 ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปข้อคิดที่ได้จากกิจกรรมเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างบุคคล

7. สื่อ/ อุปกรณ์

7.1 ใบงาน “ต่างตัว ต่างใจ”

7.2 ใบความรู้ “ความแตกต่างระหว่างบุคคล”

7.3 แบบบันทึกกิจกรรมความแตกต่างระหว่างบุคคล

8. การประเมินผล

8.1. วิธีการประเมิน

8.1.1. ประเมินการทำใบงาน

8.1.2 สังเกตการร่วมกิจกรรม

8.1.3 การนำเสนอผลงาน

8.2 เกณฑ์การประเมิน

8.2.1 ประเมินจากการสังเกตการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน

เกณฑ์	**ตัวบ่งชี้**
ผ่าน	มีความตั้งใจร่วมกิจกรรม ให้ความร่วมมือกับกลุ่มในการวิเคราะห์ แสดงความคิดเห็น การนำเสนอหน้าชั้นเรียนและส่งงานตามกำหนด
ไม่ผ่าน	ไม่ให้ความร่วมมือกับกลุ่ม หรือ ขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

8.2.2 ประเมินจากใบงาน

เกณฑ์	**ตัวบงชี้**
ผ่าน	ทำใบงานและแบบบันทึกส่ง ให้ความร่วมมือในการอภิปราย
ไม่ผ่าน	ไม่ทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

ใบความรู้

เรื่อง “ความแตกต่างระหว่างบุคคล”

พันธุกรรมและสิ่งแวดล้อมเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้บุคคลที่มีความแตกต่างกันปัจจัยทั้งสองนี้มีความสัมพันธ์กันอย่างแนบแน่น จนยากที่จะแยกได้ว่าอะไรมีบทบาทมากกว่ากันและมีสัดส่วนเท่าใด เพราะพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อมร่วมกันมีบทบาทต่อบุคคลทั้งในส่งเสริมและยับยั้งพัฒนาการและพฤติกรรมต่างๆ ดังที่ วิภาพร มาพบสุข (2543) กล่าวว่า

พันธุกรรมเป็นตัวกำหนดคุณลักษณะพื้นฐานทางด้านร่างกายและจิตใจของมนุษย์ ส่วนสิ่งแวดล้อมจะเป็นเครื่องช่วยบ่งชี้ว่าคุณลักษณะพื้นฐานเหล่านั้นจะมีการพัฒนาเป็นอย่างไร ดังนั้นปัจจัยที่สองนี้จึงเป็นเหตุให้มนุษย์แต่ละคนมีความแตกต่างกัน และอำรี พันธ์มณี (2534) กล่าวว่า พันธุกรรมเป็นตัวกำหนดลักษณะจากบรรพบุรุษและสิ่งแวดล้อมเป็นตัวกำหนดขอบเขตพัฒนาการของบุคคล

เยนนิงส์ นักชีววิทยา ผู้มีชื่อเสียงคนหนึ่งกล่าวว่า ความฉลาด อุปนิสัย อารมณ์ ตลอดจนรูปร่าง หน้าตา ลักษณะต่าง ๆ ของบุคคลขึ้นอยู่กับพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อม เราไม่สามารถแยกพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อมออกจากกันได้ ส่วนสุภา มาลากุล ณ อยุธยา และ ยงยุทธ วงศ์ภิรมณ์ศานต์ (2535) กล่าวว่า พันธุกรรมมีบทบาทเป็นศักยภาพที่จะแสดงลักษณะทางกายและพฤติกรรมออกมาตามลักษณะของบรรพบุรุษ แต่การจะแสดงออกได้จริง มากน้อยเพียงใดนั้นต้องขึ้นอยู่กับสิ่งแวดล้อม

ใบงาน

“ ต่างตัว ต่างใจ ”

ชื่อ-นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนจับคู่กันกับเพื่อนและร่วมกันวิเคราะห์ความแตกต่างของตนเองกับเพื่อนว่ามีอะไรบ้าง ให้ยกตัวอย่างมา 10 ตัวอย่าง

ชื่อเพื่อน.....ชื่อเล่น.....

ตัวเรา	เพื่อน

แบบบันทึกกิจกรรม

ความแตกต่างระหว่างบุคคล

กลุ่มที่.....

1. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....ผู้บันทึก

2. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....เพื่อน

คำชี้แจง ให้นักเรียนแต่ละคู่บันทึกสรุป ดังนี้

⇨ มนุษย์มีความแตกต่างด้านใดบ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

⇨ สาเหตุใหญ่ที่ทำให้บุคคลมีความแตกต่างกันได้แก่

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แผนการจัดกิจกรรมแนะแนวที่ 16

หน่วยการจัดกิจกรรม ส่วนตัวและสังคม **ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3**

เรื่อง เทคนิคการปฏิเสธ **จำนวน 2 ชั่วโมง**

.....

1. สาระสำคัญ

การปฏิเสธเป็นการสื่อสารระหว่างบุคคลรูปแบบหนึ่ง เป็นทักษะชีวิตที่สำคัญและจำเป็นต้องได้รับการฝึกฝน โดยเฉพาะการปฏิเสธในเรื่องที่ไม่เหมาะสม หรือในสถานการณ์ที่เสี่ยงภัยสู่ชีวิต ดังนั้น จึงควรมีวิธีการปฏิบัติอย่างถูกวิธี เพื่อให้รอดพ้นจากภัยต่าง ๆ ที่ตามมา อีกทั้งยังคงรักษาสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่นด้วย

2. สมรรถนะการแนะแนว : ด้านส่วนตัวและสังคม

ข้อที่ 4 ปรับตัวและดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

บอกแนวทางวิธีการปฏิเสธและนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสม

4. สาระการเรียนรู้

ทักษะการปฏิเสธ

5. ชิ้นงาน / ภาระงาน (ถ้ามี)

ใบงาน “การฝึกทักษะการปฏิเสธ”

6. วิธีการจัดกิจกรรม

6.1 ครูสนทนาซักถามนักเรียนเกี่ยวกับการพูดและการฟังว่าในชีวิตประจำวันนักเรียนได้พูดเกี่ยวกับเรื่องอะไรบ้างที่เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่นและต่อตนเอง นักเรียนยกตัวอย่าง ครูสุ่มถามนักเรียน 2-3 คน

6.2 นักเรียนแต่ละคนศึกษาใบความรู้ เรื่อง “ ทักษะการปฏิเสธ”

6.3 ครูสอบถามนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านว่านักเรียนมีความเห็นแตกต่าง หรือมีข้อเพิ่มเติมจากเนื้อหาหรือไม่อย่างไร

6.4 นักเรียนแบ่งเป็นกลุ่ม ๆ ละ 3-4 คน ศึกษาใบความรู้เพื่อให้เข้าใจทักษะการปฏิเสธ และฝึกการพูดปฏิเสธกับเพื่อนในกลุ่มตามใบงาน

6.5 ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเกี่ยวกับการใช้ทักษะการปฏิเสธ และข้อคิดที่ได้จากการฝึกการพูดปฏิเสธ

7. สื่อ/ อุปกรณ์

7.1 ใบงาน “การฝึกทักษะการปฏิเสธ”

7.2 ใบความรู้เรื่อง “ทักษะการปฏิเสธ”

8. การประเมินผล

8.1. วิธีการประเมิน

8.1.1. ประเมินการทำใบงาน

8.1.2 สังเกตการร่วมกิจกรรม

8.1.3 การนำเสนอผลงาน

8.2 เกณฑ์การประเมิน

8.2.1 ประเมินจากการสังเกตการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน

เกณฑ์	ตัวบ่งชี้
ผ่าน	มีความตั้งใจร่วมกิจกรรม ให้ความร่วมมือกับกลุ่มในการวิเคราะห์ แสดงความคิดเห็น การนำเสนอหน้าชั้นเรียนและส่งงานตามกำหนด
ไม่ผ่าน	ไม่ให้ความร่วมมือกับกลุ่ม หรือ ขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

8.2.2 ประเมินจากใบงาน

เกณฑ์	ตัวบงชี้
ผ่าน	ทำใบงานและแบบบันทึกส่ง ให้ความร่วมมือในการอภิปราย
ไม่ผ่าน	ไม่ทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

ใบความรู้

“ ทักษะการปฏิเสธ”

วิธีการปฏิเสธที่จะไม่ทำให้ผู้ถูกปฏิเสธเสียความรู้สึก

บางทีการมีน้ำใจช่วยเหลือคนอื่นโดยไม่ปฏิเสธก็เป็นสิ่งที่ดี แต่การที่เราทำความดีเพื่อคนอื่นจนเราลำบากก็ไม่ใช่สิ่งที่ดีสำหรับเราเหมือนกัน เรามีทางออกมาให้ด้วยการพูดเหมือนตอบรับ แต่จริง ๆ มันคือ วิธีการปฏิเสธแล้วทำอย่างไรไม่ให้การปฏิเสธของเรา ทำให้ผู้ถูกปฏิเสธเสียความรู้สึก ลองมาปฏิบัติตาม 6 วิธีการปฏิเสธ ที่จะไม่ทำให้ผู้ถูกปฏิเสธเสียความรู้สึกกัน

คาร์ล อัลเลน พนักงานสินเชื่อในภาพยนตร์เรื่อง Yes Man เคยต่อต้านคำกล่าวนี้ และยิ่งหลังจากที่หย่าขาดกับภรรยา เขาก็ยิ่งกลายเป็นคนที่ชอบปิดกั้นตัวเอง และคำว่า “ไม่” ก็ได้ กลายมาเป็นคำประจำตัวของเขา จนกระทั่งวันหนึ่งมีเหตุการณ์ที่ทำให้เขาต้องเปลี่ยนชีวิตจาก “คุณไม่” มาเป็น “คุณได้” แล้วหลังจากนั้นชีวิตของเขาก็เริ่มเปิดรับเรื่องดี ๆ และพลิกจากทุกข์เป็นสุขได้ในที่สุด

อย่างไรก็ตาม ชีวิตจริงย่อมไม่เหมือนในภาพยนตร์ไปเสียทั้งหมด การเป็นคนขี้เกรงใจที่มักเอ่ยคำว่า “ได้” หรือ “ใช่” ไปเสียทุกครั้ง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเล็กหรือเรื่องใหญ่ อาจนำพาความทุกข์มาสู่เราได้

สำรวจทางจิตวิทยาระบุว่าการตอบรับในขณะที่จิตใจของเราอยู่ในสภาวะที่อยากปฏิเสธนั้น ส่งผลให้เกิดภาวะเครียด ปวดหัว ปวดไหล่ ไปจนถึงขั้นนอนไม่หลับสำหรับบางคน ในขณะที่อาจารย์พอใจ พุกกะคุปต์ เคยกล่าวไว้ในบทความเรื่อง “ทฤษฎีว่าด้วยความเกรงใจ” ว่า

ความเกรงใจคนอื่นทำให้ ‘คนอื่นสุขมาก – ตัวเรา สุขน้อย’ ความเกรงใจตัวเองทำให้ ‘ตัวเราสุขมาก – คนอื่น สุขน้อย’ถ้าอยากให้ทุกคนทุกฝ่ายมี ‘ความสุขร่วมกัน’ ได้จริง ๆ จะต้องหาจุดสมดุลหรือพื้นที่ ‘ทับซ้อน’ (overlap) แห่งความพอเหมาะ – พอดีตรงนี้ให้ได้” พอทราบเช่นนี้แล้ว มาร่วมกันค้นหาพื้นที่ทับซ้อนที่ว่าในแบบที่ไม่ทำให้บัวช้ำน้ำขุ่นกันดีกว่า

6 เทคนิคเพื่อการปฏิเสธอย่างฉลาด

1) ตอบปฏิเสธตรง ๆ โดยเน้นคำว่า “ไม่” 2 ครั้ง เพื่อสื่อว่าคุณทำไม่ได้จริง ๆ พร้อมเอ่ย “ขอบคุณ” ปิดท้าย

ตัวอย่าง : “ไม่ได้ครับผมไปไม่ได้จริงๆ ขอบคุณที่ชวน ”

2) สะท้อนถึงคำว่า “ไม่” ก่อนปฏิเสธ เพื่อให้อีกฝ่ายเห็นว่าคุณเข้าใจในสิ่งที่ตนชวน ต้องการเพียงแต่ทำให้ไม่ได้จริงๆ

ตัวอย่าง : “ผมรู้ดีว่า คุณแค่ขอข้อมูลใช้เวลาไม่นาน แต่ผมต้องรีบไปจริง ๆ”

3) บอกเหตุผลที่ทำให้ต้องปฏิเสธเพื่อให้ได้ผลดี เหตุผลที่ใช้ต้องสั้นกระชับชัดเจน เพื่อให้ไม่ดูเป็นข้ออ้าง

ตัวอย่าง : “ฉันคงไปกับคุณไม่ได้ เพราะมีงานที่ต้องทำให้เสร็จภายในคืนนี้”

4) ปฏิเสธพร้อมต่อรอง หากทำในครั้งนี้ไม่ได้ลองยื่นข้อเสนอไปว่าเป็นคราวหน้าได้หรือไม่

ตัวอย่าง : “ผมไปเลี้ยงรุ่นไม่ได้จริง ๆ เดี๋ยววันหลังค่อยไปนอกรอบกันนะ”

5) ปฏิเสธแล้วถามกลับ หลังจากปฏิเสธแล้ว ให้ถามกลับไปทันที เพื่อสื่อถึงความใส่ใจและไม่ดูดายในเรื่องนั้นๆ

ตัวอย่าง : “ ครั้งนี้ฉันคงไปเที่ยวด้วยไม่ได้จริง ๆ ว่าแต่เราจะมีโอกาสได้เจอกันอีกครั้งเมื่อไหร่เนี่ย”

6) ทวนคำปฏิเสธ เทคนิคข้อนี้แสดงให้เห็นถึงความใส่ใจของเรา และสื่อว่าที่ต้องปฏิเสธเพราะมีเหตุจำเป็นจริง ๆ

ตัวอย่าง : “ เราอยากไปด้วยแต่ไปไม่ได้ ถ้าไปได้วันนี้กะจะเลี้ยงเธอซะหน่อย น่าเสียดายที่ไปไม่ได้จริง ๆ”

การรู้จักให้เป็นเรื่องที่ดี แต่การรู้จักปฏิเสธอย่างเหมาะสมก็เป็นเรื่องจำเป็นสำหรับชีวิตเช่นเดียวกัน ก่อนตอบรับหรือปฏิเสธครั้งต่อไป ลองพิจารณาถึงข้อดี – ข้อเสียให้ถ้วนถี่ก่อนตัดสินใจ เพื่อการใช้ชีวิตร่วมกันอย่างมีความสุข ไม่ทุกข์ทั้งเขาและเรา

เรื่อง นิทาน สรรพสิริ

ที่มา : นิตยสาร Secret ปี 2555 ฉบับที่ 102 หน้า 66-67

คอลัมน์ : Life management

ชื่อ-สกุลนักเรียน.....ชั้น ม.3/.....เลขที่.....

ใบงาน

เรื่อง การฝึกทักษะการปฏิเสธ

ให้นักเรียนฝึกทักษะปฏิเสธ และให้เพื่อนประเมินตามแบบประเมินและให้ข้อเสนอแนะ

สถานการณ์ที่ฝึก

.....

.....

.....

.....

.....

ผลการประเมินทักษะการปฏิเสธ

พฤติกรรมการปฏิเสธ	ระดับคุณภาพ			ข้อเสนอแนะ
	ดี	พอใช้	ปรับปรุง	
1. การพูดปฏิเสธให้ชัดเจน				
2. การบอกความรู้สึก (ไม่ใช่เหตุผล)				
3. การถามความเห็น				

การยืนยันการปฏิเสธเมื่อถูกเซ้าซี้

พฤติกรรมการปฏิเสธ	ระดับคุณภาพ			ข้อเสนอแนะ
	ดี	พอใช้	ปรับปรุง	
1. การหาทางออก (ทางใดทางหนึ่งต่อไปนี้)				
- ปฏิเสธซ้ำ				
- ต่อรอง				
- ผัดผ่อน				
2. การออกจากสถานการณ์				

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อผู้ประเมิน.....

แผนการจัดกิจกรรมแนะแนวที่ 17

หน่วยการจัดกิจกรรม ส่วนตัวและสังคม **ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3**

เรื่อง เราจะดูแลกันและกัน **จำนวน 2 ชั่วโมง**

.....

1. สาระสำคัญ

คนเราทุกคนมีความแตกต่างกัน ทั้งด้านสภาพร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา นักเรียนบางคนอาจมีความแตกต่างจากเพื่อนคนอื่นหรือมีความบกพร่องในด้านใดด้านหนึ่ง ซึ่งจะมีผลกระทบในการอยู่ร่วมกับผู้อื่น หากทุกคนเข้าใจและยอมรับในความแตกต่างจะสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุข

2. สมรรถนะ : ด้านส่วนตัวและสังคม

ข้อที่ 2 รักและเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น

ข้อที่ 4 ปรับตัวและดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

บอกความสำคัญของความแตกต่างระหว่างบุคคล และวิธีการปฏิบัติตนในการเป็นเพื่อนที่ดี

4. สาระการเรียนรู้

ความแตกต่างระหว่างบุคคล การยอมรับผู้อื่นและการดูแลช่วยเหลือเพื่อน

5. ชิ้นงาน / ภาระงาน (ถ้ามี)

5.1 ใบงานที่ 1 ความแตกต่างระหว่างบุคคลและการยอมรับผู้อื่น

5.2 ใบงานที่ 2 การดูแลช่วยเหลือเพื่อน

6. วิธีการจัดกิจกรรม

6.1 ครูนำกระดุมที่มีสี แบบ และขนาดแตกต่างกันมาให้นักเรียนดู และสอบถามนักเรียนว่า กระดุมมีอะไรที่เหมือนหรือแตกต่างกันบ้าง ความเหมือนหรือความต่างมีผลอย่างไร เปรียบเทียบกับคนที่มีความแตกต่างกันในด้านต่าง ๆ เช่น รูปร่างหน้าตา ฐานะ ความรู้ ความสามารถ บางคนมีความพร้อมในทุกด้าน แต่บางคนอาจจะมีความบกพร่องในบางอย่าง แต่ทุกคนสามารถอยู่ร่วมกันได้ หากเข้าใจและยอมรับในความแตกต่างนั้น

6.2 ครูยกตัวอย่างผู้ที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย หรือด้านสติปัญญา แต่สามารถสร้างชื่อเสียงให้กับตนเองและประเทศชาติได้ เช่น นักกีฬาคนพิการ เป็นต้น

6.3 ครูสนทนาซักถามนักเรียนว่า หากนักเรียนมีเพื่อนที่มีความบกพร่องในด้านใดด้านหนึ่ง เช่น ด้านร่างกายหรือด้านการเรียนรู้ นักเรียนจะดูแลและปฏิบัติตนกับเขาเหล่านั้นอย่างไร สุ่มถามนักเรียน 2-3 คนเขียนคำตอบของนักเรียนบนกระดาน

6.4 นักเรียนแบ่งกลุ่ม ๆ ละ 3-4 คน ศึกษาใบความรู้ที่ 1 เรื่อง “ความแตกต่างระหว่างบุคคล” และใบ ความรู้ที่ 2 เรื่อง “การยอมรับผู้อื่น” ขณะนักเรียนทำกิจกรรม ครูสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนแต่ละกลุ่ม

6.5 นักเรียนแต่ละกลุ่ม ทำใบงานที่ 1 “ความแตกต่างระหว่างบุคคลและการยอมรับผู้อื่น” สมาชิกร่วมกันระดมความคิด อภิปรายสรุปตอบคำถามในใบงานและมอบหมายตัวแทนนำเสนอผลการอภิปรายหน้าชั้นเรียน

6.6 นักเรียนเข้ากลุ่มเดิม ศึกษาใบความรู้ที่ 3 “ลักษณะของเพื่อนที่ดี” สมาชิกร่วมกันสรุปและตอคำถามในใบงานที่ 2 “การดูแลช่วยเหลือเพื่อน” มอบหมายตัวแทนนำเสนอหน้าชั้นเรียน ครูสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนแต่ละกลุ่ม

6.7 ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายสรุปว่า การเข้าใจและยอมรับในความแตกต่างของบุคคลมีความจำเป็น ในการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม การแสดงความเป็นเพื่อนที่ดี การดูแลช่วยเหลือเพื่อน ทำให้เพื่อนมี กำลังใจและเป็นมิตรภาพที่ยั่งยืน ดังนั้น จึงควรนำข้อคิดที่ได้รับจากการจัดกิจกรรมไปใช้ในชีวิตประจำวันและ ดูแลเพื่อนให้เหมาะสม

หมายเหตุ : หากมีนักเรียนในห้องเป็นผู้ที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษหรือมีความบกพร่องในด้านใดด้านหนึ่ง ครูจัดให้มีเพื่อนช่วยดูแลเป็นพิเศษในเรื่องการเรียนและการร่วมกิจกรรม (บัดดี้)

7. สื่อ/ อุปกรณ์

7.1 ใบความรู้ที่ 1 “ความแตกต่างระหว่างบุคคล”

7.2 ใบความรู้ที่ 2 “การยอมรับผู้อื่น”

7.3 ใบความรู้ที่ 3 “ลักษณะของเพื่อนที่ดี”

7.4 ใบงานที่ 1 “ความแตกต่างระหว่างบุคคลและการยอมรับผู้อื่น”

7.5 ใบงานที่ 2 “การดูแลช่วยเหลือเพื่อน”

7.6 กระดุมที่มีขนาด แบบ และสีที่แตกต่างกัน

8. การประเมินผล

8.1 วิธีการประเมิน

8.1.1 ประเมินผลใบงาน

8.1.2 สังเกตพฤติกรรมนักเรียนรายกลุ่ม

8.1.3 สังเกตพฤติกรรมนักเรียนรายบุคคล

8.2 เกณฑ์การประเมิน

8.2.1 ประเมินจากการสังเกตการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน

เกณฑ์	**ตัวบ่งชี้**
ผ่าน	มีความตั้งใจร่วมกิจกรรม ให้ความร่วมมือกับกลุ่มในการวิเคราะห์ แสดงความคิดเห็น การนำเสนอหน้าชั้นเรียนและส่งงานตามกำหนด
ไม่ผ่าน	ไม่ให้ความร่วมมือกับกลุ่ม หรือ ขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

8.2.2 ประเมินจากใบงาน

เกณฑ์	**ตัวบงชี้**
ผ่าน	ทำใบงานและแบบบันทึกส่ง ให้ความร่วมมือในการอภิปราย
ไม่ผ่าน	ไม่ทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

ใบความรู้ที่ 1

“ความแตกต่างระหว่างบุคคล”

ทรรศนะของบุคคลในสังคมนั้น ย่อมมีความแตกต่างกันได้หลายแนวทาง ทั้งนี้เพราะบุคคลมีความแตกต่างกันใน 2 ประการ คือ

1. คุณสมบัติตามธรรมชาติของมนุษย์ หมายถึง มนุษย์ทุกคนมีคุณสมบัติที่ติดตัวมาแต่กำเนิดต่างกัน ทั้ง ๆ ที่เป็นพี่น้องกันก็ตาม คุณสมบัติข้อนี้ ได้แก่ สติปัญญา ความฉลาดไหวพริบ ความถนัด ความมีเชาวน์ปฏิภาณ

2. อิทธิพลของสิ่งแวดล้อม หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างที่อยู่รอบตัวมนุษย์ มนุษย์ย่อมมีสิ่งแวดล้อมที่แตกต่างกัน สิ่งแวดล้อมในเมือง ในชนบท แม่น้ำ ทะเล ภูเขา ระบบการศึกษาสิ่งเหล่านี้ทำให้มนุษย์มีทรรศนะที่แตกต่างกัน ความแตกต่างของบุคคลทั้ง 2 ประการ คือ คุณสมบัติตามธรรมชาติของบุคคล ย่อมต้องอาศัยสิ่งแวดล้อมมาส่งเสริม สนับสนุน ให้ทุกคนในสังคมได้มีทรรศนะที่ตรงกัน หรือคล้ายคลึงกัน ดังนั้นสิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลต่อมนุษย์ ดังนี้

2.1 ความรู้และประสบการณ์ บุคคลที่มีความรู้และประสบการณ์มาก ย่อมสามารถแสดงทรรศนะได้อย่างถูกต้องและกว้างขวางมากกว่า

2.2 ความเชื่อ ความเชื่อของบุคคลมาจากพื้นฐานของครอบครัว การอบรม และสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบตัว ความเชื่อที่แตกต่างกันย่อมจะทำให้การแสดงทรรศนะแตกต่างกันไปด้วย

2.3 ค่านิยม หมายถึง ความรู้สึกที่มีอยู่ใจจิตใจของแต่ละคน หรือแต่ละกลุ่ม ต่อการกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดอย่างมีคุณค่า หรือมีความสำคัญ ค่านิยมเป็นเครื่องกำหนดพฤติกรรมของกลุ่มหรือของบุคคล และมีอิทธิพลต่อการแสดงทรรศนะของบุคคลด้วย

ที่มา : http://gotoknow.org/blog/janasak/34439

ใบความรู้ที่ 2
“การยอมรับผู้อื่น”

เทคนิคอย่างหนึ่งที่จะช่วยกระตุ้นให้ผู้อื่นเปิดเผยตนเองและเสริมสร้างความเป็นกันเองได้มากขึ้น ทำให้งานสำเร็จได้ตามเป้าหมาย คือการยอมรับผู้อื่นซึ่งอาจจะแสดงได้ดังนี้

ฟังอย่างเข้าใจ ถ้าผู้ฟังมิได้ตั้งใจฟังจะไม่สามารถสนองตอบในลักษณะที่เป็นการยอมรับได้ การตั้งใจฟังและการรับฟัง นอกจากจะเป็นการแสดงออกถึงความสนใจ และความจริงใจที่มีต่อเรื่องนั้น ๆ แล้ว จะทำให้ผู้พูดรู้สึกวางใจผู้ฟังมากยิ่งขึ้นด้วย

แสดงความรู้สึกชื่นชอบ คนเรามักชอบให้คนอื่นนิยมชมชอบตน และเห็นตนเป็นคนสำคัญและมีคุณค่า การแสดงความนิยมชมชอบอย่างเหมาะสมจะช่วยให้ผู้อื่นเกิดความรู้สึกพึงพอใจ

อนึ่งการยอมรับที่ไม่จำกัดขอบเขต พร่ำเพรื่อและไม่มีความหมายจะเป็นการยอมรับที่ไม่เป็นผลดี ในการดำรงชีวิตอยู่ร่วมกันตั้งแต่ในวงแคบที่สุดกระทั่งขยายวงกว้างออกไปสู่สังคมเพื่อนฝูง ถ้าสมาชิกในกลุ่มนั้น ๆ ให้การยอมรับเป็นส่วนมาก ความสงบสุข ความเข้าใจกันและความเห็นใจกันและกันก็จะตามมา

ใบความรู้ที่ 3

“ลักษณะของเพื่อนที่ดี”

1. ไม่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน คนที่มีนิสัยชอบทำให้คนอื่นเดือดร้อน เช่น ชอบหาเรื่องทะเลาะวิวาท ข้องเกี่ยวกับอบายมุขที่ผิดกฎหมาย ฯลฯ คนเหล่านี้จัดอยู่ในกลุ่มคนพาลที่จะนำมาแต่ความเดือดเนื้อร้อนใจ

2. รู้จักทำมาหากิน พึ่งพาตนเอง บุคคลที่ขยันขันแข็ง สู้การสู้งาน ทำมาหากิน เลี้ยงชีพด้วยการพึ่งพาตนเอง เป็นบุคคลที่น่ายกย่อง ไม่สำคัญว่างานที่เขาทำจะมีตำแหน่งใหญ่โตหรือไม่ เพียงแค่เป็นงานสุจริตก็น่าชื่นชมแล้ว

3. พัฒนาตนเองอยู่เสมอ คนที่รู้จักเพิ่มความสามารถให้ตนเอง เป็นบุคคลที่ควรคบหาสมาคม เพราะจะทำให้เราก้าวหน้าตามไปด้วย

4. รับฟังความคิดเห็น เพื่อนที่ดีย่อมรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกันได้ แม้ว่าบางครั้งความเห็นอาจจะไม่ตรงกัน ก็สามารถที่จะแลกเปลี่ยนความคิดกันด้วยหลักเหตุและผล ถ้าติดตามข่าวจะเห็นว่าเพื่อนบางคนมีความเห็นทางการเมืองต่างกัน ก็ฆ่ากันตายเสียแล้ว แบบนี้เป็นมิตรในระดับที่เลวมาก

5. ช่วยเหลือในยามเดือดร้อน เพื่อนที่เป็นมิตรแท้สามารถพิสูจน์กันได้ในยามลำบาก แต่ทั้งนี้ต้องดูด้วยว่าสิ่งที่ เราต้องการให้เพื่อนช่วยเหลือเกินกำลังของเขาหรือไม่ บางคนไปยืมเงินเพื่อนสนิท พอเพื่อนไม่ให้ก็ไปกล่าวหาว่าเขาไม่ใช่เพื่อน โดยไม่พิจารณาเลยว่าเพื่อนคนนั้นมีภาระต้องรับผิดชอบอยู่มากมาย

6. มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ลักษณะประการหนึ่งของเพื่อนที่ดี คือ ต้องน่าคบหา อยู่ใกล้แล้วสบายใจ สามารถพูดคุยปรึกษาปัญหาได้

7. ให้คำแนะนำ ชักจูงไปในทางที่ถูกต้อง หากเพื่อนของคุณแนะนำให้คุณเข้าสู่หนทางของสิ่งไม่ดี ไม่ว่าจะเป็นงานผิดกฎหมาย ยาเสพติด แสดงว่าเขาไม่ได้ปรารถนาดีต่อคุณเลย

http://www.healthcarethai.com/%E0%B8%A5%E0%B8%B1%E0%B8%81%E0%B8%A9%E0%B8%93%E0%B8%B0%E0%B8%82%E0%B8%AD%E0%B8%87%E0%B9%80%E0%B8%9E%E0%B8%B7%E0%B9%88%E0%B8%AD%E0%B8%99%E0%B8%97%E0%B8%B5%E0%B9%88%E0%B8%94%E0%B8%B5/

ใบงานที่ 1

“ ความแตกต่างระหว่างบุคคลและการยอมรับผู้อื่น”

ชื่อกลุ่ม .....

สมาชิกกลุ่มประกอบด้วย

1. ..... 4. .....
2. ..... 5. .....
3. ..... 6. .....

คำชี้แจง : ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มศึกษาใบความรู้ เรื่อง ความแตกต่างระหว่างบุคคลและการยอมรับผู้อื่น อภิปรายและสรุปตามหัวข้อต่อไปนี้

1. บุคคลมีความแตกต่างกันในด้านใด.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. ยกตัวอย่างพฤติกรรมที่เป็นการแสดงการยอมรับผู้อื่น

.....

.....

.....

.....

.....

.....

3. การยอมรับในความแตกต่างระหว่างบุคคลมีผลดีต่อการอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ใบงานที่ 2

“การดูแลช่วยเหลือเพื่อน”

ชื่อกลุ่ม .....

สมาชิกกลุ่มประกอบด้วย

1. ..... 4. .....

2. ..... 5. .....

3. ..... 6. .....

คำชี้แจง : ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มศึกษาใบความรู้ เรื่อง “ลักษณะของเพื่อนที่ดี” อภิปรายและสรุปตามหัวข้อต่อไปนี้

1. การมีเพื่อนมีประโยชน์อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

2. แนวทางในการดูแลช่วยเหลือเพื่อน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

3. ข้อดีของการดูแลช่วยเหลือเพื่อน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

บรรณานุกรม

ธีระ ชัยยุทธยรรยงและวราภรณ์ หงษ์ดิลกกุล. **กิจกรรมแนะแนว ม. 1**. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์, 2548.

นิรมิต ชาวระนอง. **กลุ่มสัมพันธ์ในการจัดกิจกรรมแนะแนวชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1**. กรุงเทพฯ : บริษัทต้นอ้อ 1999 จำกัด, 2542.

http://.gotoknow.org/blog/janasak/34439

http://www.healthcarethai.com/%E0%B8%A5%E0%B8%B1%E0%B8%81%E0%B8%A9%E0%B8%93%E0%B8%B0%E0%B8%82%E0%B8%AD%E0%B8%87%E0%B9%80%E0%B8%9E%E0%B8%B7%E0%B9%88%E0%B8%AD%E0%B8%99%E0%B8%97%E0%B8%B5%E0%B9%88%E0%B8%94%E0%B8%B5/

คณะทำงาน

แผนพัฒนาการแนะแนวและแนวทางการจัดกิจกรรมแนะแนว

ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ตามแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561 – 2580)

****

ที่ปรึกษา

1.	นายอำนาจ	วิชยานุวัติ	เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
2.	นายพีระ	รัตนวิจิตร	รองเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
3.	นายสุเทพ	ชิตยวงษ์	ข้าราชการบำนาญ
4.	นายบุญรักษ์	ยอดเพชร	ข้าราชการบำนาญ
5.	นางสุกัญญา	งามบรรจง	ข้าราชการบำนาญ
6.	นางสาวนิจสุดา	อภินันทาภรณ์	ข้าราชการบำนาญ

คณะทำงาน

1.	นางสาววิไลวรรณ	ใจแก้ว	ข้าราชการบำนาญ
2.	นายวีระ	อุสาหะ	ข้าราชการบำนาญ
3.	นางเนาวรัตน์	ชูสกุล	ข้าราชการบำนาญ

4.	นางสาวพัชนีพร	สมานมิตร	ข้าราชการบำนาญ
5.	นางสาวณัฐกานต์	มหาวรรณ	ข้าราชการบำนาญ
6.	นางธัญสมร	คเชนทร์เดชา	ข้าราชการบำนาญ
7.	นายอนุชา	มีแก้วเจริญ	หัวหน้าฝ่ายการตลาด วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม
8.	นายสุนทร	ศรีเหรา	อาจารย์ประจำฝ่ายการตลาด วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม
9.	นายประภาส	ณ พิกุล	อาจารย์คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
10.	นางสาวพัชรี	ถุงแก้ว	อาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
11.	นายเจษฎา	บุญมาโฮม	อาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม
12.	นายนววิช	นวชีวินมัย	อาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม
13.	ว่าที่ร้อยโทพีระพันธ์	มะรัตน์	ผู้อำนวยการกลุ่มนโยบายและแผน สพป.หนองบัวลำภู เขต 1
14.	นายวีระศักดิ์	ศรีสังข์	ผู้อำนวยการกลุ่มนิเทศติดตามและประเมินผล สพม.เขต 2
15.	นางพรพิมล	ชินภักดี	ผู้อำนวยการกลุ่มนโยบายและแผน สพม.เขต 20
16.	นางจวงจันทน์	อาจจุฬา	ผู้อำนวยการโรงเรียนเสนสิริอนุสรณ์ สพป.บุรีรัมย์ เขต 1
17.	นางสาวรตนพร	พนมพร	ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดดอนยอ สพป.นครนายก
18.	นางกันธอร	กุลบุตรดี	ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดเขาวนาพุทธาราม สพป.ชลบุรี เขต 2
19.	นายศิริโชค	พิพัฒน์เสถียรกุล	ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านห้วยก้าง”รัฐประชาสงเคราะห์” สพป.เชียงราย เขต 4
20.	นายปฐมสุข	สีลาดเลา	ผู้อำนวยการโรงเรียนเมืองยาง “คุรุราษฎร์อุทิศ” สพป.นครราชสีมา เขต 7
21.	นายบัญชา	ปลื้มอารมณ์	ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดขนอนบ้านกรด สพป.พระนครศรีอยุธยา เขต 2
22.	นางสายชล	สิงห์สุวรรณ	ผู้อำนวยการโรงเรียนเทศบาลบ้านศรีฐาน เทศบาลนครขอนแก่น
23.	นายจิรกร	ฐาวิรัตน์	รองผู้อำนวยการโรงเรียนบุญเหลือวิทยานุสรณ์ สพม.เขต 31
24.	นายกฤศ	วงค์เรือง	รองผู้อำนวยการโรงเรียนแม่จันวิทยาคม สพม.เขต 36
25.	นางชเนตตี	ชนชอบธรรม	ศึกษานิเทศก์ สพป.ตรัง เขต 1
26.	นางสาวปลิดา	พันธ์วัน	ศึกษานิเทศก์ สพป.บุรีรัมย์ เขต 1
27.	นายจีรัฐติกุล	ดอนวิจารณ์ขจร	ศึกษานิเทศก์ สพม.เขต 25
28.	นางสาวศิริวัฒนาพร	พริ้งเพราะ	ศึกษานิเทศก์ สพม.เขต 32
29.	นางธนวรรณพร	สังข์พิชัย	ศึกษานิเทศก์ สพม.เขต 9
30.	นางสาวจารุนันต์	หมู่อำพันธ์	ศึกษานิเทศก์ สพป.กำแพงเพชร เขต 1
31.	นางดรุณจิต	ม่วงมงคล	ศึกษานิเทศก์ สพป.ระยอง เขต 1
32.	นางพัชรา	แย้มสำราญ	ศึกษานิเทศก์ ศึกษาธิการจังหวัดเพชรบุรี
33.	นางกชวิมล	ไชยะโสดา	ศึกษานิเทศก์ สพป.พิษณุโลก เขต 1
34.	นางพวงพร	นิลนิยม	ศึกษานิเทศก์ สพป.เชียงราย เขต 1
35.	นางอภิศญารัศมิ์	ประราศี	ศึกษานิเทศก์ สพม.เขต 27
36.	นางรดีวันต์	ปิ่นแก้วเกียรติ์	ศึกษานิเทศก์ สพป.ปทุมธานี เขต 1
37.	นางยินดี	คงทน	ศึกษานิเทศก์ สพม.เขต 12
38.	นางเพ็ญประภา	ซุยกระเดื่อง	ครู โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน 2 (สมาน สุเมโธ) สพม.เขต 25
39.	นางเพ็ญศรี	ทองนพเก้า	ครู โรงเรียนบ้านซับสนุ่น สพป.สระบุรี เขต 2
40.	นายสุทธิสันต์	ลำโพงเหนือ	ครู โรงเรียนบ้านโป่งแดง สพป.เชียงราย เขต 2
41.	นางสุทิศา	จารุเดชา	ครู โรงเรียนบ้านยาวี-ห้วยโป่ง สพป.เพชรบูรณ์ เขต 1
42.	นางสาวนิยม	อยู่รัมย์	ครู โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 55 จังหวัดตาก

43.	นางธัญยธรณ์	ธำรงกุลไพบูลย์	ครู โรงเรียนโสตศึกษา สพป.นครปฐม
44.	นางสาวอุทุมพร	เมืองใจ	ครู โรงเรียนสอนคนตาบอดภาคเหนือในพระบรมราชินูปถัมภ์ จังหวัดเชียงใหม่
45.	นางรัชฎาพร	ศักดิ์เศรณี	ครู โรงเรียนสันทรายหลวง สพป.เชียงใหม่ เขต 2
46.	นายศักดินาณันพ์	อัครเสนากุล	ครู โรงเรียนสตรีวิทยา 2 สพม.เขต 2
47.	นางเครือวัลย์	พนมหิรัญ	ครู โรงเรียนนครขอนแก่น สพม.เขต 25
48.	นายอภิเชษฐ์	จันทนา	ครู โรงเรียนทุ่งโพธิ์ทะเลพิทยา สพม.เขต 41
49.	นางพัชรินทร์	รัตนวงษ์	ครู โรงเรียนวัดจันทร์ตะวันออก สพป.พิษณุโลก เขต 1
50.	นางรัชนี	เต็มแก้ว	ครู โรงเรียนชุมชนวัดไทรน้อย สพป.นนทบุรี เขต 2
51.	นางจริญญา	ปิยะมิตร	ครู โรงเรียนชุมชน 8 ราษฎร์อุทิศพิทยา สพป.พิษณุโลก เขต 3
52.	นางกาญจนา	บัวคำ	ครู โรงเรียนนารีรัตน์ จังหวัดแพร่ สพม.เขต 37
53.	นางวิไลลักษณ์	ชูสกุล	ครู โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย สพม.เขต 25
54.	นางเพลินพิศ	ศรีสุวรรณ	ครู โรงเรียนสรรพวิทยาคม สพม.เขต 38
55.	นางพัชรินทร์	กองสินแก้ว	ครู โรงเรียนศรีฐานกระจายศึกษา สพม.เขต 28
56.	นางกรรณานุช	มูลคำ	ครู โรงเรียนนวมินทราชูทิศ พายัพ สพม.เขต 34
57.	นายภัทรวีร์	คุณโท	ครู โรงเรียนเบตง “วีระราษฎร์ประสาน” สพม.เขต 15
58.	นางกาญจนา	โทขันธ์	ครู โรงเรียนศิลาทองพิทยาสรรค์ สพม.เขต 28
59.	นางสาวสวิตตา	ปัจจัย	ครู โรงเรียนสองห้องพิทยาคม สพม.เขต 32
60.	นางจิราพรรณ	เพียนอก	ครู โรงเรียนบุญเหลือวิทยานุสรณ์ สพม.เขต 31
61.	นางทวีสิน	กฤษสุวรรณ์	ครู โรงเรียนบุญเหลือวิทยานุสรณ์ สพม.เขต 31
62.	นางสาวภณิชชา	อุดมเลิศปรีชา	ครู โรงเรียนชลราษฎรอำรุง สพม.เขต 18
63.	นางสาวรุ่งทิพย์	เสาสูง	ครู โรงเรียนสิรินธร สพม.เขต 33
64.	นางจรัสพักตร์	ชูพิพัฒน์	นักวิชาการศึกษา สพป.นครปฐม เขต 1
65.	นางลักษณา	ตั้งจรูญชัย	นักวิชาการศึกษา สพป.นครราชสีมา เขต 1
66.	นางอุบล	วงศ์ทับแก้ว	นักวิชาการศึกษา สพม.เขต 9
67.	นางอุไรวรรณ	อินทะสะ	นักวิชาการศึกษา สพม.เขต 6
68.	นางสาวลดา	เย็นใจ	นักวิชาการศึกษา สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ
69.	นายสามารถ	รัตนสาคร	นักวิชาการศึกษา สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ
70.	นางเกษศิรินทร์	สุวรรณสุนทร	ผู้อำนวยการกลุ่มพัฒนาระบบการแนะแนว สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
71.	นางสาวเปรมวดี	ศรีธนพล	สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
72.	นางสาวชุลีกร	โชติดี	สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
73.	นางสาวสุรีย์	เนตรมณีสุข	สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
74.	นางศรินทร	ตั้งหลักชัย	สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
75.	นางสาวบุญกัณฐพันธ์	วัลย์มาลี	สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
76.	นางสาวสุภาพร	คงช่วยชาติ	สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
77.	นางสาววิภาวรรณ์	กันธา	สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
78.	นายวงศกร	มาระวงค์	สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

79.	นายจิตตกร	ศรีทร	สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

คณะบรรณาธิการ

1.	นางเกษศิรินทร์	สุวรรณสุนทร	ผู้อำนวยการกลุ่มพัฒนาระบบการแนะแนว สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
2.	นางสาวเปรมวดี	ศรีธนพล	สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
3.	นางสาวสุภาพร	คงช่วยชาติ	สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
4.	นางสาววิภาวรรณ์	กันธา	สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
5.	นายวงศกร	มาระวงค์	สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

ออกแบบปกและรูปเล่ม

1.	นางเกษศิรินทร์	สุวรรณสุนทร	ผู้อำนวยการกลุ่มพัฒนาระบบการแนะแนว สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
2.	นางพัชรินทร์	กองสินแก้ว	ครู โรงเรียนศรีฐานกระจายศึกษา สพม.เขต 28